

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Bidskrift for **B**iaavl.

Udgivet af

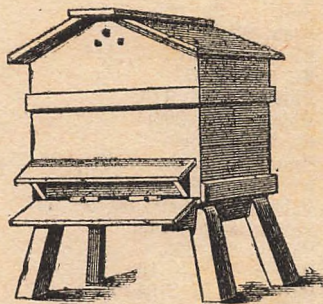
Danmarks Biavler-Forening.

Redigeret af

Hans Erslev.

1891.

25de Aargang.

Med 49 i Teksten indtrykte oplysende Billeber.

Kalundborg.

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.

1891.

Forfattere.

- Aaling, Chr. Jensen, 115.
Abildgaard, C. F., 14, 96.
Alberti, A., 217.
Alfonso, A., 205.
Anderfen, E. M., 271.
Anderfen, N., 225.
Anderfen, Rasm., 17.
Anthonsen, S., 48, 68.
Bagger, C., 164, 165.
Berthelsen, M., 165.
Bonde, Cl., 272.
Bromberg, E. C., 241.
Brun, A., 231, 282.
Buchholz, Th., 132.
Christensen, Chr., 147.
Christensen, S. M., 257.
Christensen, P., 113.
Christofferfen, N., 62, 147.
Dall, Chr., 110.
Dapton, C. W., 23.
Demant, Karen, 201.
Dervey 161.
Dinesen, J. E., 240.
Doolittle, G. M., 112, 125, 140,
214, 233, 247, 262, 278.
D., Th., 225.
E., 48.
Eriksen, Povl, 16, 50.
Erslev, Hans, 43, 59, 82, 82, 183,
215, 234, 280, 284.
F., 98.
France, E., 274.
Gerstung, F., 58, 74, 90, 107, 128,
138, 164, 170, 182, 198.
Gjording, R. 13, 43.
Grønning 31, 81, 111, 144, 189.
Gørh, 208.
Haagenfen, A. E., 97, 165.
H. A. E., 68.
Halvorsen, B., 132.
Hansen, S. J., 176, 206.
Hansen, S. N., 241.
Hansen, S., 257.
Hansen, Jens, 35.
Hansen, R., 52, 85, 92, 109.
Hansen, P., 146.
H., E., 65, 164.
H., H. J., 283.
Holbeck, N. P., 115, 205, 208, 242.
Hong, 146.
H., P. S., 176.
H., R. J., 176.
Hutchinson, W. J., 159.
Hvagh, J. J., 263, 271.
J., 34, 84, 99, 226.
Jacobsen, N. J., 158.
J., J. P., 163.
J., M., 192.
Jensen, A., 193.
Jensen, Chr., 49, 84, 96.
Jensen, Jens, 47, 133, 241.
Jensen, R., 192.
Jensen, N., 17, 192, 285.
Jeppefen, 226, 264.
Joseffen, G., 285.
Kjær, Niels, 37.
Kleeschild, Karl, 77, 114.
K., M. K., 37.
Kofod, S. O., 116.
Kofod, Karl, 226.
K., N. S., 132.
Knudsen, M. P., 67, 191, 226, 272.
Kristensen, N. S., 24.
Ladegaard, Niels, 36, 98, 147.
Larsen, Hans, 192.
Larsen, N., 253.
Larsen, N. M., 164.
Larsen, P. C., 164, 185.
Lindhardt, 241.
L., N., 38.
Mikkelsen, N. C., 268.
Miller, C. C., 221.
M., H., 80.
M., O., 98, 192.
Müller, 14.
Müller, P. N. C., 177.
Nielsen, J. Chr., 207.
Nielsen, Niels, 130.
Nielsen, Th., 84.
Otholm, N. J., 115.
Olsen, C. C., 192.
Olsen, Jacob, 61, 204.
Olsen, J. C., 27, 122.
Orn, Marie, 149.
Pedersen, Fred., 257.
Pedersen, Kr., 25, 193.
Pedersen, S., 226.
Pedersen, Oluf, 147.
Pite, Edvind, 141.
P., K., 165, 176.
P., K. R., 225.
P., N., 192.
Pringle, 33.
Roese, 94.
Rosensorn, E., 282.
S., 257.
Smith, B. C. W., 8, 42.
Sommer, Eggert J., 238.
Sparre, Chr. 225.
Stålhammar, H., 108.
Stiller, Regina, 162.
Sørensen, N., 27.
Sørensen, N., 37, 193.
Sørensen, S., 116, 241.
Thisted, P. Jensen, 145, 186.
Thomsen, M. P., 270.
Trnbe, C. P., 65.
Vorbeck, N. S., 10, 30, 43, 46, 61.
Wendt, Fr., 76, 231, 254, 281.
Wium, M. C. M., 192.

Indholdsfortegnelse.

Alfstetloven 274.
 Anmeldelse af „Fører i Biaul“ 43.
 Anvendelse af gamle Hønningstavler 165.
 Apul 209.
 Asminderød-Fredensborg BF. 16, 83, 130.
Bestyrelsesmøde for DBF. 86.
 Biaaret 1890 7.
 Biaulens Betydning 39.
 Biauls-Eskoler 13, 31, 77, 108.
 Biaulslærere 48, 181.
 Biaulsmøder i Eskoler 67.
 Biaulernes Instruer 172.
 Bier i hule Mure 166.
 Bierens Yndlingsfarve 149.
 Bigaard, en seværdig 52.
 Bi-Handsker 176.
 Bihusens Beslægtethed 166.
 Bihusenes Fjende 205.
 Bi-Vest 33, 63, 116, 158, 161, 257, 274.
 Biplanterns Blomstringstid 101.
 Birogtere 41.
 Bistand, Ordets Oprindelse 67.
 Bistadens Dækning med Halm 63, Plads 225.
 Bi-Skur 242.
 Blomsters Nektarydelse 51.
 Blomsterfløvs Fjendelse 38.
 Boghvedefaller til Pakning 17.
 Bogense-Mødet 14.
 Bog-Scorpionen 205.
 Bormholms BF. 84, 284.
 Bortlodning 68.
 Brev fra H. Brun 231, 282, fra E. Rosenørn 282.
 Bugløb 100.
Cacao-Hønninglikør 286.
 Celle-Beskyttere 153, 177.
 Cellernes rette Stilling 166.
 Centralmøde 204, 222, 235, 250, 265.
 Chokoladefager 275.
Droneavl 259.
 Droners Befrugtnings-Evne 148.

Dronerlaget 209.
 Dronningavl 125, 137, 140, 209, 214, 233, 247, 262, 278.
 Dronning-Forsendelse 121.
 Dronningløse Familier 51.
 Dronning-Spærrer, en 23, 67.
 Dronningers Udflakning 176, Dob 194.
 Dronning-Zink 117, 148.
 Dækbrædder 199.
 Dødsdomte Bier 242.
 Dødsfald 223.
Elfo 17, 37, 48, 65, 84, 98, 115, 132, 146, 164, 176, 192, 207, 225, 241, 257, 271.
 Elbo m. fl. Her. BF. 35, 97, 147, 206, 273.
 Enderølev-Braaby BF. 147.
 Eneret til Stader 18.
 Er Biaul let Arbejde 221.
 Erølev-Stadet 165, 286.
Faar ihjelslutne 208.
 Fastkiting 102.
 Fejl, der gentage sig 109.
 Felt i Nyborg 222.
 Fladbundede Celler 101.
 Fjhtning af Bier 38, 51, af Hønning 274.
 Foderaadningens Dækning 99.
 Fodrer 177.
 Fodring 145, 204.
 Foraars-Svindst 141.
 Forening 53, 208, 265.
 Fornuftig Biaul 183.
 Franke Smaasvister 53.
 Frederiksberg Amt's BF. 48, 84, 96.
 Fremtidens Bi 53.
 Frostens Indflydelse paa Hønning 258.
 „Fører i Biaul“ 43.
Gavnlige Vinf 18, 38, 53, 70, 85, 102, 117, 134, 150, 167, 177, 194, 210, 226, 242, 259, 275.
 Gindinge Herreds BF. 272.
 Gode Raad 94.

Grenaa BF. 240.
 Ghyvelblomsten 205.
 Gøgeurter 157.
 Gøteborg-Udflakningen 64, 95, 129, 144, 174, 190.
Haderslev BF. 272.
 Hads Herreds BF. 86.
 Hadsen BF. 240.
 Helbredelse af Rojen 53.
 Hellige Land 275.
 Hindbær 231.
 Hjørring Amt's BF. 16.
 Hobro BF. 67, 191, 272.
 Holbæk Amt's BF. 82, 146, 175.
 Holderne af T. f. B. 194.
 Hønning-Beholdere 201.
 Hønningbræt 133.
 Hønningens Modning 194, Smag, 224, Flytning 274.
 Hønning hof't flydende 39.
 Hønninghøsten 1891 268.
 Hønninglikør 286.
 Hønningpriser 57, 76.
 Hønningrammer, lave 46.
 Hønningstavler, gamle 116, 209.
 Hønningvin 133.
 Høstemiddel 177, 275.
Huber, Francois 5.
 Hvidfløver 274.
 Høg over Høg 258.
 Høns og Bier 185.
Jagttagelse af Bier 105.
 Jagt efter Bier 163.
 Indbydelse til Konkurrence 268.
 Ind- og Over-Vintring 215.
 Indgange 21, 166.
 Italienske Bier 51, 68, 178, 227.
 Jubilæumsfesten i Nyborg 130, 222, 245.
Kolding BF. 66, 223.
 Kompositionstavler 99.
 Kreds, ny i DBF. 11.
 Kredsformænd i DBF. 69.
 Kulljærelugt 38.
 Kunsttavler 24, 42, 43, 67, 116, 122, 143, 159, 174, 200, 208, 282.

Kunſttavlers Bøgt 68, Pris 84.
Kryſtalliseret Pøning 51.
Kæmpeſtader 89.

Langaa BF. 273.
Langſtroth's Kamme 148.
Lav Normalramme 19, 110, 160,
286.

Lifor 286.
Løve om Bier 172.
Luſtmangel 186.
Lupin 177.
Løs Bund 277.

Maffsygdom 117.

Maribo Amt's BF. 34, 96.
Middel mod Muſt 258, mod Vorter
275, mod Møl 286.
Midtſjællands BF. 255.
Morſø BF. 49, 207.
Moſkus mod Møl 68, 176.
Myreſyre 209.
Mød 8, dens Klaring 100.
Møde i Bogenſe 14, Tune 15,
Åsminderød 16, 131, Brønderſ-
lev 16, Maribo 34, Næſtved 35,
Hørſens 36, Odde 36, Høſinge
48, Kællerup 49, Vallo 66, Pol-
ding 66, Høbro 67, 272, Tiføb
83, Græſted 84, Naſtrøby 84,
Tapdrup 84, Tyrefroen 96,
Kregome 96, Thorum 96, Frede-
riksværk 96, Naſtkov 96, Fran-
cenhjær 97, Pjedſted Spang 97,
206, Rødekro 132, Nykøbing S.
146, 175, Franctær 147, St.
Hedinge 147, Sigerſlevøſter 164,
Slangerrup 164, Roſkilde 190,
273, Hallundbæk 190, Grønberg
192, B. Høſinge 206, Morſø
207, Harte 223, Ribe 239,
Grenaa 240, Nyborg 246, 249,
Ringſted 255, Hurrup 256, Vi-
borg 257, Vibild 271, Haders-
lev 272, Wandrup 272, Langaa
272.

Maſtalin mod Møl 68, mod Bi-
pejt 257.
Nedbygning 50, 130, 209.
Nedſaldne Tavler 253.
Nedgravning af Bier 14.
Nordſlesvigs Centralforening 131.
Normalmaal 61, 110.

Omgaaende 169.

Omlarvning 148.
Opfindelser 92.
Opvarming af Bier 19.
Overbindings-Etiketter 176.
Overføring 51, 117, 148, 166.
Overpoſtmeſterens Skrivelse 18.

Patning 209.

Perſonlige Angreb 93.
Pladsſiſte 117.
Plankværk til Læ 83.
Plads mellem Kamme og Bøgt 50.
Pollens Fjernelſe 38, Bevarelſe 224.
Pollens femiſſe Sammenſætning 17.
Pollenormen 101.
Praktiſke Spørgſmaal 10, 30, 46.
Proppefat 258.
Propper til Pøningglas 194.
Præmiering 251.
Præſto Amt's BF. 35.

Raadden-Vingel 143.

Rammemaal 24, 27, 113, 130.
Ramsø-Tune Herredens BF. 15.
Reguſtab for DBF. 1890 79.
Reiſning af Tavler 85.
Reſen BF. 176.
Rettelſe 19, 70, 118, 150.
Ribe Amt's BF. 239.
Ringgive Sogns BF. 192.
Roſkilde Amt's BF. 34, 190.
Rindbladede 197, 254, 264.
Ru Kulſukker 281.
Røgblæſeren 91, 190.
Røveri 257.

Saa og plant 80.

Sag og Perſonlighed 114.
Samsø BF. 97.
Savſpaaner til Patning 17.
Selvbuſeren 73.
Standerberg Amt's BF. 36, 240.
Stoleplan, en 7.
Styggebrødder 15.
Stovby Herreds BF. 96.
Strælleſam 127.
Stærød 133.
Slangerrup BF. 164.
Smaa Bier 223.
Smittebe Viſuſe 68.
S. Omne Sogns BF. 190.
Soro Amt's BF. 191.
Spateleſs Brug 208.
Staders Afſtand 148.
St. Hedinge BF. 147.
Stivnet Pøning 242.
Stadets Opſtilling 50, Størrerſe
117.
Stadets Indgang 21.
Stikkelyſten hos Bier 193.
Sundeved BF. 146.
Sværnes Bortſhyen 68.
Sværming og Tavleſonning 112.
Sværming 176.
Svendborg Amt's BF. 147.
Sydhjys BF. 256.
Sølvboghvede 177..

Tavler, mugne 100.

Tavlers Tykkelſe 116.
Thiſted Amt's BF. 66.
Thorſon, Thorvald 9.
Til Begynderen 81, 111, 144, 189.
Tidsſkrift for Biavls Gjer 219.
Told paa Pøning 29, 80.
Tordenveir 52.
Trugfødrer 238.
Træplantning 229.
Træadning af Tavler 193, 213.
Tykke Bindender 85.

Udflugter paa Sne 68.

Udflugterens Opfinder 280.
Udfilling i Brønderſlev 16, i
Gøtøborg 64, 95, 129, 144, 174,
190, 202, 219, i Chicago 102, i
Nykøbing S. 146, 175, i Ny-
borg 174, 221, 249, i Ribe 239,
i Roſkilde 273, i Slagelſe 191,
i Lübeck 210, i Hørſens, Haa-
borg, Kalundborg 283, i Naſtrøby 284.
Udfillingæret 99.
Udromning 18.
Underføttelſe til DBF. 19, 113, 129.
Underføttelſesfor. f. Landmænd 86.

Vallo Stifts BF. 66.

Valmue 194.
Wandrup BF. 271.
Van Denſens Klampe 277.
Varmemaalning hos Bier 43, 59.
Ventilation 133.
V. Høſinge BF. 206.
Viborg Amt 49, 84, 257.
Vinterpakning 257.
Vibild BF. 271.
Vildbygning 177.
Vots, farvet 99.
Votſkreifer, Jones' 75.
Votſ-Udſvedning 274.
Wismarlund BF. 206.

Yngelſættningens Grundlov 58, 74, 90, 107, 128, 138, 154, 170, 182, 198.

Yngelcelle-Udſtikker 53.
Yngellejet og Stadesformen 62.
Yngelrebens Størrerſe 224.
Yngeludviklingen 215, 234.

Zink-Stydere 133.

Zinktag 18.

Øbetærte 276.

Øglæggende Arbejdere 24, 286.
Øg, ſom ikke udbruges 223.
Øndring af Stader 176.
Ørtemel 58.

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar, alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Kundgævelser optages for 20 Bre pr. Petit-Printe 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykkelde.

Francois Huber.

Blandt den Række af begavede og lærde Mænd, der ved deres Granskninger over Honning = Biens Naturhistorie efter Haanden have spredt Lys over Bivsamfundets Hemmeligheder og ved nøjsommeligt Arbejde lidt efter lidt have opført den Kundstabsbygning, som danner Grundlaget for Nutidens Bivavl — indtager Schweitzeren Francois Huber en meget fremragende Plads.

Han blev født i Genf d. 2. Juli 1750. Hans Fader var en videnskabelig dannet Mand, og han lod Sønnen

Francois oplære fortrinligt af Byens bedste Lærere. Drengen viste meget tidlig stor Dygt til naturhistoriske Sagttagelser og boglig Lærdom; men i 15 Aars Alderen mistede han sit Syn. Dette formaaede dog ikke

at hæmme hans Dygt til Granskning. Særlig interesserede Honningbien ham, og da hans Aaar vare gode, var han i Stand til fremdeles at fortsætte sine Sagttagelser ved Hjælp af trofaste Tjenere og Slægtninge. Det er

faa langt fra, at dette ejendommelige Forhold skulde forringe hans Fortjenester af de Dagselser, som ere gjorte om end ikke med hans Dine saa dog af hans Land, at man maa i allerhøjeste Grad beundre den blinde Gransker, der dog formaaede at gennemtrænge Naturens Hemmeligheder bedre end Samtidens andre Naturforskere, som besad Djuenes Digt.

Den vanskeligeste Opgave, som Huber stillede sig selv, var Frembringel-

Francois Huber.

sen af en Bivolig, af hvilken de enkelte Tavler kunde lægges blot efter Godtbefindende, saa at man kunde iagttage Biernes Arbejder til enhver Tid. Maalet for hans Stræben var næppe

en Forbedring af den praktiske Biavl; men en Mængde Forhold i Biernes Liv stode den Gang som mørke Gaader for Videnskaben. Disse stræbte Huber at løse. Han vilde udforske, hvorledes Bierne opførte deres beundringsværdige Bygning, hvorledes Biernes Forplantning foregik o. s. v. I Aaret 1789, det samme Aar da Revolutionens Flamme blusjede op i Nabolandet Frankrig, lykkedes det den fredelige Lærde at konstruere sit Bladstade. Dette bestod af en Række temmelig store firkantede Kammer, lavede af $1\frac{1}{2}$ " brede Træ-Lister. I den ene Side vare disse Kammer forbundne ved et Hængsel mellem hver 2 Kammer, i den anden Side vare de samlede ved Kroge. Ved at befæste Begyndelses-Strimler af Voksflager foroven i hver Kamme fik Huber en Sværm til at bygge Tavler i disse Kammer, og dermed havde han da opfundet den bevægelige Tavlebygning.

Huber opstillede nu flere saadanne Stader i sin Stue. Ved begge Enden bleve de lukkede med Glasuder, dækkede med Klæde, og gennem en Vinduesramme gaves Bierne Udgang til Luften. Bistadet blev jaaledes bogstavelig „en aaden Bog“ for ham; thi naar som helst han ønskede det, kunde han lade sin trosfaste og forstandige Tjener Burnens aftage Krogene ved et Stade og udfolde Kammerne i Bifteform ganske som Bladene i en Bog. De enkelte Kammer kunde ogsaa let løses fra Hængslet for at iagttages nøjere. Nu fulgte Slag i Slag den ene Opdagelse efter den anden. At undersøge hvorledes Bierne opførte deres Voksbygning blev nu et forholdsvis let Arbejde, om det end krævede mange nøjagtige Sagttagelser. Derimod krævede Opdagelsen af Biernes Forplantingsforhold et nøjsommeligt Arbejde. Dette kronedes dog med glimrende Held. Swammerdam havde i dette Punkt ligesom alle tidligere Naturforskere taget fejl. Huber beviste, at Dronningen virkelig blev befrugtet højt oppe i Luften ved en Drone. Endvidere bekræftede han og fuldstændigjorde mange af Swammerdams Sagttagelser. Desuden gav han en nøjagtig Beskrivelse af Dronernes anatomiske Bygning, forklarede Biernes Aandedræt og Vokssets Dannelse, bestemte Arbejderne som ufuldkomne Hunner og paaviste Forekomsten af æglæggende Arbejdere. 1796 udgav Huber sin berømte Bog: *Nouvelles observations sur les abeilles, der vatte en umaadelig Ofsigt i den videnskabelige Verden.* („Ny Sagttagelser over Bierne“. Bogen blev senere oversat fra Frankf til flere andre Sprog, og i 1860

oversatte Th. Thorson den fra Thyf til Dansk).

Hubers Bladstade danner i Virkeligheden Grundlaget for hele den nyere Biavlsmethode; men mærkværdig nok varede det et halvt Aarhundrede efter dets Opfindelse, før den bevægelige Tavlebygning blev bragt i Anvendelse ved Biavl. Dette maa antages at hidrøre herfra, at Hubers Sagttagelser i en lang Aarrække kun vare kendte indenfor den videnskabelige Kreds, der ikke befattede sig med Biavl. Det blev forbeholdt Pastor Dzierson i Schlesien og Amerikaneren Pastor Langstroth at give Hubers Opfindelser og Opdagelser den rette praktiske Anvendelse.

Uagtet den geniale Francois Huber i største Delen af sit Liv savnede Synets Brug, danner dog hans Liv en ston Mod sætning til den ulykkelige Swammerdams. Den blinde Gransker bar med Taalmod sit Savn og fandt i sine heldige videnskabelige Forskninger en rig Kilde til Glæde. Han opnaaede den høje Alder af 82 Aar, han døde i Lausanne i Schweiz d. 22. Decbr. 1832. Hans Navn staar indtegnet med ubiisnelig Berømmelse i Biavlens og Naturvidenskabens Aarbøger.

En Skoleplan.

Af P. Larsen, Aarhus priv. Skole.

(Fortsat.)

I Overensstemmelse med denne Skolens Opgave som Mønster maa Skolelokalerne og Bygningerne i det hele være tidsvarende, men ingenlunde storartede. Boligen bør i det hele kunne tjene som et hyppeligt Forbillede for Smaaafolds Huse.

Til Stolen hører maaste et lille eksemplarisk Vandbrug, Husmandsbrug.

Til Stolen maa høre en Mønsterhave, bestaaende af en lille Prydhave og en større Røsten- og Frugthave. Deri modtage Børnene praktisk Vejledning i Jordens og Planternes Behandling, maaste med Understøttelse af lidt let fattelig kemi, Jordbunds-lære o. s. v. Børnene maa selv deltage i de i Haven foresaldende Arbejder i Aarets Løb, og det var naturligvis godt, om hvert Barn fik f. Eks. 100 -Allen Jord at dyrke som sin egen. Desuden foretages i Haven simple Maalinger, som støttes af Geometrien. Til Hæbebruget maa høre tidsvarende, vel holdte Redskaber.

Ved Stolen holdes et Par Sæder og et Par Svin, maaste ogsaa en Ko, i hvis daglige Pasning Børnene tager Del. Her-

til slutter sig lidt Fodringslære — maasse ogsaa Vejledning i Produkternes Behandling (Mælkebrug, human Slagtning o. a.)

Til Skolen maa høre en eksemplarist Fjerkræbedrift, særlig et godt Hønseshold. Der holdes en eller nogle faa af de bedste Racer. Hertil slutter sig Undervisning i Fjerkræets Naturhistorie og Reglerne for „rationel“ Pasning, Parring og Avling samt (maasse) nogle af de hyppigste Sygdomme og deres Behandling.

Til Skolen maa høre en eksemplarist Biavl. Biavlen er en fornøjelig og meget lønnende Beseftigelse, naar den drives med Benyttelse af de store Fremskridt, som i den senere Tid ere gjorte paa dette Omraade. Hertil slutter sig Undervisning i Biernes Naturhistorie, Bihusenes Indretning, Bierens Pasning, Produkternes Behandling og Anvendelse o. s. v. — alt, saavel her som i Hønsegaarden, under Børnernes Deltagelse i alle forekommende Arbejder i Aarets Løb.*)

Endelig maa nævnes Husfliden, som bør drives efter en temmelig stor Maalestok ved en uddidat Landstole. Den bør være alsidig og anlægges med det praktiske Liv i Hus og Hjem, Have og Stald, Hønsegaard og Bistand for Dje. Man skal lære med nogenlunde Færdighed at lave saadanne Ting som Koffenudstyr af Træ, Flueskabe, Knagerække, Trapper, Bænke, Børster, simple Kurve, Riber, Trillebøre, Havebænke, Hønseluse, Bihuse, Værktøj o. s. v. selv, ligesom man ogsaa bør forstaa faa meget Murer-, Maler- og Tapetseverarbejde, som behøves til Bedligholdelsen af sin Bolig.

En meget vigtig, men noget forsømt Opgave er Regnskabsførelsen. Børnene maa saamtidig med deres Deltagelse i de forefaldende Arbejder øves i simpel Bogføring med Regnskab over Husholdningens forskellige Grene.

Vil man indvende, at det bliver for meget for de stakkels Børn — og denne Indbending er bleven gjort —, saa kan dertil svares Nej, thi for det første vil det praktiske Arbejde gaa med langt større Lyft

end det nuværende rent „aandelige“ Arbejde paa den stive Skolebænk; for det andet vindes Forstaaelsen lettere med Afgang til Selvsyn og egenhændige Forsøgsanstillelser, og for det tredje er Skoletiden jo ikke endt med 14 Mars Alderen, den maa fortsættes et Par Aar endnu. Hvorledes Smaaafolds Børn skal blive i Stand til dette — det bliver Pengespørgsmaalet, som de pengebevilgende Myndigheder maa hjælpe til at løse. Mange smaa Stoler vil lette Besværligheden i den Retning. Børnene skal ikke rejse langvejs til Skole, men maa kunne bo i deres Hjem.

Jeg tror, at en saaledes ordnet Skole vil kunne tilfredsstille alle Tidens Krav baade i theoretisk og praktisk Henseende, naar der lægges Vægt paa, at det hele Materiale er jævnt og ligefremt men dog saaledes tidsvarende og mønsterverdigt, at Eksemplets Magt kan øve sin store Indflydelse. Jeg tror, at der paa denne Maade naas mest, thi i en senere fremrykket Alder vil næppe nogen Smaaamands Søn eller Datter kunne opholde sig Aar og Dag paa Jagstoler.

Jeg gentager det atter: „Det er de smaa Ting's Magt“, de Unge skal lære at tro paa. Det er de saakaldte Bierhverv, jeg slaar til Lyd for; men et Haandværk eller en Nøbmandsforretning paa Landet eller i Smaabyerne, et Husmandsbrug, en Lærevirksomhed, ja selv et Gaardbrug er ofte ikke saa stor en „Geshäft“, at en lille Bisfortjeneste eller smaa Forstaaelser for Udgifter jo kunde være af Betydning. Manden kan muligvis ikke selv overkomme Arbejdet, men saa har han ofte Hustru og Børn, som kan hjælpe. I Havens, Gødens, Svinets, Hønsenes, ja selv Biernes Pasning ligger en god og betydningsfuld Opgave for Smaaamandens Hustru, der dog helst skal blive ved sit Hjem og sine Børn, og for disse Børn, der ogsaa helst skal blive i deres Hjem og hos deres Forældre.

Biaaret 1890.

Hvor vanskeligt det er at give faste Regler for Biavlsløbet har ret vist sig i det forløbne Aar, der har udmærket sig ved højt ejendommelige Vejrforhold.

Vinteren var mild og Overvintringen fortrinlig. Familiernes store Virrigdom ved Udvintringen hidrørte dog næppe alene fra den milde Vinter, men i ligesaa høj Grad fra det foregaaende Mars Honningrigdom og fra det sildige Træ, som Efter-

*) Hønsavl og Biavl passer efter min Erfaring godt sammen. Hønsegaarden kan godt staa sammen med Bigaarden. Høns og Bier forliger udmærket. Mine Høns krybe gerne i Ly under Bihusene i Regnvej, og kun i Begyndelsen af Samlivet har jeg en enkelt Gang set en Høne blive stukket. Min Nabo, der er gammel Biavler, har indrettet sin Hønsegaard i Bigaarden og er tilfreds dermed. At Biavl og Havebrug passer godt sammen, veed jo enhver Biavler; Biavl og Husflid ligesaa. Derimod er det vist ikke raadeligt at lade Gøder og Svin komme i Hønsegaarden.

aaet 1889 afgav. Derfor vare Staderne i Almindelighed indvintrede baade med rigeligt Forraad og med mange unge Bier. Man fik derfor ved dette heldige Udfald en Bekræftelse paa, hvor vigtige de 2 nævnte Betingelser ere for en god Overvintring. Derimod kunde de brede Kammemaals Fortrin fremfor de smalle ikke i nogen væsentlig Grad træde frem i en saa mild Vinter.

Foraaet var meget heldigt for Bierens Udvikling, og Familiernes vare derfor ved den Tid, da Hovedtrækket maatte ventes, usædvanlig birige. Desværre blev Vejret i Slutningen af Maj saa koldt og regnfuldt, at der næsten slet ikke dannedes Honning i den store Mængde Blomster, som den rige Blantevæxt frembød. Dette uheldige Vejr holdt sig gennem hele den Tid, der ellers afgiver vort Hovedtræk. Under saadanne Forhold burde man baade have indskrænket Yngelanjæctningen og sørget for, at Bierne ikke kom til at lide Nød. I begge disse Retninger blev der ofte begaaet Fejl, som medførte ikke saa ringe Sommertab, noget som ellers sjældent kendes her i Norden. Vi pleje nemlig altid ved Midjommertid at have godt Træk, saa at Familiernes ikke dø af Sult, om end Udbyttet kan være meget forskelligt. Midjommertærket var slettest i Sjælland, og der forekom derfor ogsaa de største Tab. De Biavlere, som jodrede de udhungrede Stader i Juni, bleve rigelig lønede for denne Udgift, da Varmen endelig kom i Slutningen af Juli og Begyndelsen af August. Baade Hvidkløver og Lind afgave i kort Tid megen Honning, og i saadene Egne gav Boghveden et fortrinligt Træk, saa at i de Egne, der have megen Dyrkning af denne Plante, bleve Staderne fyldte til den sidste Tavle. — Eftertrækket paa Yng og sildig Boghvede blev derimod ikke godt, fordi Vejret ved den Tid atter blev temmelig koldt.

Sværmen ingen ventedes fra Foraaet af at blive meget stærk, da Familiernes vare saa birige; men det solde og vaade Vejr hæmmede den i meget høj Grad. Sværmenes Antal blev derfor kun som i et Middelaar. Derimod var det i denne Sommer særlig let at danne Kunstsværme, naar man kun fodrede de jaalebes delte Familier.

Gennemsnits-Udbyttet anslaa vi til 20—30 K Honning pr. Stade. Det har dog ikke været ualmindeligt, at enkelte Stader i jærliggode Egne have givet 60—80 K . Ruberne have i det hele taget givet et meget ringe Udbytte, og det er glædeligt at se den stærke Bevægelse, der er kommen iblandt Rube-Biavlere i de

jenere Aar, for Overgang til Kunststader. Den Mistillid, som i flere Egne herskede med Hensyn til Stader med bevægelige Tabler, er i Færd med at svinde.

Oprettelsen af ny Kreds er skredet jævnt fremad, og DBF. har efterhaanden udstrakt sin Virksomhed ogsaa til de mere afsidesliggende Egne, endogjaa Den Væssø har i 1890 haft Besøg af en Biavlslærer, Udsendelsen af Vandrelærere har nu naaet et meget stort Omfang, og i en Mængde Egne findes der desuden dygtige praktiske Biavlere, saa at Udgangen til Vejledning i den nyere Biavl er bleven i høj Grad lettet. Udsigterne til fortsat Frengang i vor Biavl ere derfor særdeles lovende, naar kun Udbyttet i det kommende Aar maa blive godt. Med Ønsket om, at dette Aar maa blive ligesaa heldigt for vor Biavl som 1889 ønske vi vore Læsere et glæde-
Nhaaer!

Mjød.

af B. C. B. Smith i Bjerget.

Opkrister paa, hvorledes Mjød tillaves, træffer man mange Steder i Tidsskriftet, og der gøres ingen Hemmelighed deraf, ligesom det jo heller ikke er oogen Kunst at frembringe en god Vare, naar man faar nogen Erfaring dervi. Smidlertid faar man alligevel lidt slet, ja endog meget slet Mjød, at smage ved Udstillinger, hvilket vidner om, at man i den Gren af Biavlens staaer en Del tilbage. Ved en Fællesspisning, jeg var med til, fik flere paa Jorlangende Mjød til Bordvin, men den var for ung og kunde ikke bruges, før den blev blandet halvt med Sherry. — Naar jeg nu her, paa giben Anledning fra flere, fremkommer med Meddelelse om, hvorledes jeg tillaver min Mjød, udsætter jeg mig ganske vist for en Del Kritik af de videre komne Mjødbryggere, men i Sagens Interesse vil jeg dog gøre det.

Jeg tillaver (brygger) c. 1 Tønde aarlig. Til en Tønde (c. 140 Potter) bruger jeg c. 140 K Honning. Denne blander jeg med Vand i en Bryggerkedel og rører godt om, til Honningen er smeltet, at den ikke skal svide. Jeg kommer Humle i, vel henved $\frac{1}{4}$ K (det stader ikke, at Mjøden bliver godt humlestærk), dertil for c. 10 Dre hel Kanel og for c. 5 D . Melliker; der maa ikke kommes for meget Krydderi i, da det ikke maa smage igennem. Derefter lader jeg det koge jævnt en Time tid eller to. Man anbefaler at stumme under Kogningen, men jeg bruger det ikke, da jeg anser det

for usornødent. Naar det er kogt, kommer jeg det i et Kar og lader det henstaa til næste Dag for at svaldes af. Idet jeg kommer det i Karret, lader jeg det gaa igennem en Haarsigte for at faa Humle, Kanel og Melkier fra. Næste Dag kommer jeg det paa Tønden, som forud er godt rengjort og stoldet, og lader det henstaa i Kælden med Spunsen løst paafat. Jeg tilsætter ikke Sær. I Løbet af nogle faa Uger beghnder Gæringen af sig selv. Undertiden gæerer det saa stærkt, at det gaar oven ad Tønden. Det holder jeg ikke af, da der derved gaar ikke saa lidt tilspilbe, og jeg tager derfor saa nogle Potter af med en Hæbert (2 Glasrør, der ere forenede med en Gummiflange). Senere naar Gæringen bliver mere rolig, kommer jeg den Mjød jeg har taget af — og som imidlertid har henstaaet paa Flaske og kun har været overbundet med Papis — igen paa Tønden. I Umiindelighed foregaar den stærke Gæring i de første 6 Uger eller 2 a 3 Maaneder, hvorefter det gaar over til en roligere Gæring, hvilken vedbliver længe, ja endog i flere Aar. Naar den rolige Gæring er beghndt, sætter jeg Spunsen fast i Tønden. Har man gjort sin Mjød for honningstærk, er den ikke tilbøjelig til at gære, og jeg har saaledes en Gang hos en anden Biavler smagt Mjød (eller rettere Honningvand), der i 3 Aar havde ligget paa Træ, uden at Gæring var beghndt, fordi den var for fed, og Gæringen beghndte først, efter at han saa fortynde den. — Jeg prøver mig forøvrigt frem ved et Ueg. Kan et Ueg svømme ovenpaa, saameget at det viser en Blet op saa stor som et 50 Drestykke, eller hellere som en Krone, er den honningstærk nok. — Jeg lader min Mjød ligge paa Træ i c. 2 Aar, men stikker den om hvert halve Aar, for at faa Undergæren fra, og efter at den rolige Gæring er indtraadt, fylder jeg af og til Tønden efter med Mjød eller kogt Vand, som igen er bleven koldt; det vil nemlig gerne svinde, medens det ligger paa Træ. De første Gange, jeg omstikker den, er det sidste paa Tønden uklart, og for at faa Bundfaldet eller Undergæren fra, maa jeg filtrere dette. Jeg tager en Haarsigte, lægger deri et Stykke hvidt Væred, og idet Bundfaldet samler sig paa Væredet, danner det et fortrinligt Filtreapparat. — Naar Mjøden har ligget 2 Aar paa Træ, tappes den paa Flaske, der straks proppes til. — Gæeringsprocessen spiller naturligvis Hovedrollen ved Mjødproduktionen, men at gaa nærmere ind herpaa er ikke min Afgt; imidlertid vil jeg anbeføle Enhver, der lægger sig efter Mjødbrygning, at komme

noget paa Flaske, da man i disse kan faa et lille Snublik i Gæringen.

Det er naturligvis ikke Meningen, at jeg vil opfordre til at begynde med at brygge saa stor en Portion som en Tønne. Det gælder her som andetsteds at beghnde smaat, i. Eks. med nogle faa Flaske eller et Anker og saa efterhaanden gaa videre. — En god Mjød skal være som Vin, og Vin vilde være det rette Navn at benævne den med; men Ordet Honningvin synes ikke at have nogen god Klang, mulig fordi saa Mange have forspist sig i Honning, at de ikke en Gang kunne taale Lugten af Navnet. — Hvad Prisen angaar, da faar jeg 90 Ore for en Flaske Mjød, eller 1 Kr., naar Flasken betales med, og billigere kan jeg heller ikke sælge den, hvis jeg vil have noget selv, da jeg ellers faar for hurtigt udfølg.

Vil man brygge Mjød af Bivært, kan dette meget godt lade sig gøre, men man maa tage Voks af Kælden, inden det koges, da det ellers vil farve Mjøden, hvilket ikke er heldigt.

Thorvald Thorson.

Til vor Artikel med denne Oberkrift (XXIV S. 217) finde vi Anledning til at søge følgende Dplysning:

I Juli 1864 forlod Løjtnant Th. Thorson Danmark for over England at rejse til Bestindien. Han var nemlig blevet kaldet til Hærstyrken paa bore Øer der, men havde tillige faaet det Hverv at søge danske Bier indførte paa disse Øer, hvor der hidtil ikke dreves Biavl. Ved Liverpool købte han 5 Kubestader a c. 2 Pd. Sterl. (36 Kr.) og førte dem i et Sejlskib til St. Croix. I nærværende Blad (IV S. 46) findes optaget en interessant Snbberetning til det fgl. Landhusholdnings-Selskab om dette Forsøg. Det lykkedes forsaavidt, som L. fik oprettet Bierier paa alle bore 3 Øer. Det viste sig dog, at der fandtes almindelige brune Honningbier paa mange tilstødende Øer, hvor L. da ogsaa indkøbte et stort Antal Stader. Forsøgene fortsattes 1865—69, og i de 3 første Aar gave c. 1500 Bifamilier aarlig 10—20 Tusinde B Honning og Voks. Paa St. Thomas og St. Jan bortblæste i Efteraaret 1867 næsten alle Bistader i en Orkan. Resten ødelagdes af Jordfald. Paa St. Croix blev Aaret 1868 saa tørt, at Biavlen der næsten blev ødelagt. I det hele taget viste det sig, at Biavlen paa disse Øer i vaade Aar kunde give ligesaa stort Udbytte som i gode Honningaar her i Danmark.

J tørre Nar gav den ikke alene intet Udbytte, men al Formering blev umulig, og derved vare Bifamilierne stærkt udsatte for Ødelæggelse. Hertil bidrog det i høj Grad, at Bierne der bleve efterstræbte af en Mængde Fjender, særlig af en Mylr af Firben, Kafelatter og Rotter samt en Mængde forskjellige Arter af Møl. — Dette Forsøg havde meget stor Interesse; men det har næppe ført til det ønskede Formaal: Indførelse af vel drevne Biavl paa vore vestindiske Øer.

Praktiske Spørgsmaal.

Foredrag holdt i Aalborg N. BF. August 1890
af N. S. Vorbeck.

Med Hensyn til at hæmme Yngeludviklingen, da er det en Selvfølge, at dette ikke ønskes for enhver Tid. Dertilmod bør enhver Biavler se at frembringe flest mulige Honningsamlere til den Tid, Træffet kan ventes. Naar et rigt Træk er indtraadt, da vil Begærligheden efter Honning bevirke Indskrænkning af Yngel, idet den indbaarne Honning optager mange af Cellerne, selv om Biavleren giver tomme Tavler til. Bliver det derimod et daarligt Træk, da bliver der let for meget Rum for Yngel, og Bierne forbruge den sparsomt indkomne Honning til Yngel. Slaar Honningen til, da produceres der maaske et langt større Antal Bier, end Biavleren ønsker. Hertil kommer, at dette Overtal af Bier blive Biavleren for dyre, især hvis Træffet ikke bedres; thi da kommer Biavleren i stor Bekostning ved at skulle købe Winterfoder. Dette vil vise en stor Forstel imod, hvis Biavleren i Tide havde bevirket passende Indskrænkning af Yngelen, han kunde da have naaet et lille Overflud af Honning.

Efter at dette Spørgsmaals Drøftelse var rejst, er der i Foreningens Tidsskrift fremkommen en Artikel af Ersløv, hvori Forfatteren modarbejder den Maade til Indskrænkning af Yngelen, som jeg anser for den mest praktiske og billigste Maade. Ersløv klager i sin Artikel over det mindre heldige i, at Værerne ere uenige, s. Ekz. at Grønning anbefaler Tyktavlestemet. I det at Ersløv angriber Grønning herfor, saa berører dette mig som Fader til Tyktavle-Ideen. Jeg vil dog ikke kæmpe, fordi Ideen er min, men fordi jeg anser Metoden for bedre end de andre. Ersløv indrømmer, at man i gode Nar godt kan faa Bierne til at bygge Cellerne saa dybe, at Dron-

ningen ikke kan lægge Æg i dem; men, siger han, i de honningsfattige Nar ville de ikke forlænge Cellerne, og derfor dur Ideen ikke, fordi kun i saadanne Nar habes Brug for Tyktavlerne. Hertil vil jeg svare, at man maa være glad ved at vide, naar det er muligt, at faa Tavlerne byggede tykke. Ersløv siger endvidere, at han endnu Ingen har truffet, der har det tilbørlige Antal „Tyktavler“ for et honningsfattigt Nar, og han søger til, at Bierne forforte de dybe Celler for at forøge Yngelreben. Denne Forkortning af Cellerne maa hidrøre fra, at Ersløv har sat disse tykke Tavler for tæt sammen, der bør naturlig holdes tilbørlig Gadevide (Afstand mellem Tavlerne $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ “).

Med Hensyn til at se det nødvendige Antal Tyktavler, da vil jeg henvide til at besøge Bestjhyderne, der vil da især findes Tyktavler nok for det lave Honningrum's Bedkomende. Dette lave Honningrum over Yngelen skænker Hr. Ersløv, vistnok ogsaa Øboerne i det hele, mindre Opmærksomhed. Jeg tror, om de grundig forsøgte det, saa gjorde de dem selv en Tjeneste dermed. I et saadant Rum over 20 Normalrammer er der Plads for 10—12 Rammer af 2“ Tyktavle, der kan naa en Vægt af 40 eller 48 B; at høste et saadant Rum 1 eller 2 Gange er ingen ringe Høst. I dette Overrum er det lettere at høste hver Honningfort for sig selv; thi paa Grund af, at just der er den største Varme, kan Honningen der modnes hurtigere end noget andet Sted. Jeg har da indhængt Kunsttavler, som paa 10 Døgn bleve udtrukne, fyldte, modnede og forsegled. Med den hurtige Modning for Øje kan man drive en Drift med mindre Stader og færre Tavler. Denne Tanke's Rigtighed lader sig ikke omstøde, hvorfor vi bør fastholde den og ved praktiske Forsøg faa Sagen fastslaaet blandt Biavlerne i Almindelighed. Det er min Overbevisning, at Biavlerne ville staa sig ved at søge at avle Honningen mest mulig i Overrummet. Bestjhyden, der nu længe har fulgt mig deri, vil give mig Ret.

I det hele burde ny Ting behandles mere i vort Blad for og imod. Naar en Sag ikke omtales, saa bliver den upaaagtet og glemt. Ræren af de danske Biavlere burde ofte mødes for at kunne have Nytte af at være med. For Eksempel det Spørgsmaal, vi i Dag begyndte med, burde staa aldeles klart for Enhver. (Forf.)

Ny Kreds i DBF.

Da der meget ofte og særlig ved Aarsstiftet fremkommer Forespørgsler fra alle Landets Egne om, hvorledes ny Kreds i „Danmarks Biabler-Forening“ kunne dannes, skulle vi her paa eet Sted samle saadanne Oplysninger, der særlig have Værdi for saadanne ny Kreds, og af hvilke adskillige tillige kunne have Betydning for mange ældre Kreds i DBF.

1. Medlemsret i DBF. erholdes ved at tegne sig som Holder af et helt eller et halvt Eksemplar af Foreningens Medlemsblad, „Den danske Vitidende Tidsskrift for Biavl“. Bladet kan enten bestilles og betales paa et Posthus eller hos Redaktøren. Man kan dog kun bestille en hel Aargang; men 2 Medlemmer kunne være fælles om en saadan Aargang, og de blive da bægge at betragte som Medlemmer af DBF for det Aar.

2. Kreds. Naar flere nær ved hverandre boende Biablere enes om paa 1 Gang hos Redaktøren at bestille og betale mindst 10 Eksemplarer af Medlemsbladet, da betragtes disse Biablere, hvis Antal altsaa højest kan være 2 for hvert Eksemplar, som Kreds af DBF, og kunne da hos Redaktøren erholde Bladet til nedsat Pris 1,50 Ø. for hvert Exemplar. Disse Medlemmer samles til et Møde for at vælge en Formand og en Næstformand (ofte tillige en Sekretær). Til Lettelse for Kredse kan der hos Sekretæren for DBF faas trykte Kredslove, der kunne passe for enhver Kreds, idet der er aaben Plads til Medlemsbidrag og Kredsenes Navn, Pris 2 Ø. pr. Stk. Formanden indsender til Redaktøren Meddelelse om Kredsenes Dannelse, Betaling for de bestilte Blade og nøjagtig Postadresse for hvert af de Medlemmer, der skulle modtage Bladet pr. Post. Naar flere Biablere i Aarets Løb slutte sig til Kredsen, kunne de ligeledes erholde Bladet til nedsat Pris, naar Bestillingen sker ved det samme Medlem (Formanden) der først har indsendt den foran nævnte Liste paa mindst 10 Eksemplarer.

3. Medlemskort og Love. Ethvert nyt Medlem kan hos Kredsformanden i vedkommende Kreds faa 1 Eksemplar af Hovedforeningens Love og 1 Medlemskort. Hvis han ikke har bestilt Bladet hos Kredsformanden, maa han som Bevis for, at han er Holder af Bladet, fremlægge den i Bladets Nr. 1 trykte Afklipnings-Kupon. Hvis 2 Medlemmer ere fælles om 1 Blad, kan der udstedes Medlemskort til hver enkelt af dem; men i det Tilfælde noteres i Kortets venstre Hjørne $\frac{1}{2}$ St. ($\frac{1}{2}$ Stemme). Kredsformanden udfylder i øvrigt Kortet med Medlemmets Navn og med Angivelse af Aars-tallet. Derunder skriver han sit eget Navn. Ved ældre Kort kunne det følgende Aar fornyes af Kredsformanden ved paa Bagsiden at skrive: „Fornyet“, derefter Aars-tallet og Kredsformandens Navn. — I saadanne Egne, hvor ingen Kreds er dannet, kunne de nye Medlemmer henvende sig til undertegnede Sekretær enten med Postkibberingen eller med den udfyldte Kupon for at erholde Love, Medlemskort og Smaaskrifter.

4. Delegerede. Naar en Kreds har mindst 25 hele Stemmer (det er 1 Stemme for hvert Eksemplar af Bladet) har den Ret til ved sin Generalforsamling at vælge 1 Delegeret (Repræsentant), der kan deltage i DBF's Centralmøder, som udgør

denne Forenings egentlige Styrelse. Har Kredsen 50 hele Stemmer, kan den vælge 2 Delegerede; har den 100 Stemmer eller derover, kan den vælge 3 Delegerede, Kredse udrede selv Rejsseudgifter for deres Delegerede.

5. Kredsbidrag. Til at bestridde Kredsens egne Udgifter til Møder, Rundgørelser, Rejser o. s. v. opkræves i Umindelighed et Bidrag af hvert Medlem. Dette fastsættes ved Kredsens Generalforsamling. Det er i nogle 25 Ø. aarlig, i andre 1 Kr. aarlig, men i de fleste Kredse 50 Ø. aarlig. I flere større Kredse anvendes en Del af det herved indkomne Beløb til Indkøb af Bøger, som rundsendes til Kredsens Medlemmer, og til Køb af Mønster-Stader og -Redstaber.

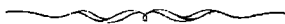
6. Amtsforeninger. Mange Naars Erfaring har vist, at smaa Kredse med kun 20—30 Medlemmer meget sjældent kunne opretholde Interessen for Kredslivet længere end i nogle faa Aar. Derimod kunne større Kredse med mindst 100 Medlemmer, naar de blive godt ledede, ikke alene stadig holde godt besøgte Møder og Udstillinger, men ogsaa jævnt gaa frem i Medlemstal. En vigtig Grund hertil er det, at saadanne større Foreninger, der helst bør omfatte et helt Amt, kunne erholde Understøttelse fra Landboforeninger, Sparekasser og lignende Institutioner, naar der indgives Andragender herom. Derfor maa det i høj Grad tilraades, at de smaa Kredse slutte sig sammen til saadanne Amtsforeninger, af hvilke DBF allerede nu tæller et stort Antal.

7. DBF's Ydelser til Kredsene. a. Til Biavls-Udstillinger i Kredsen kan erholdes til Laan DBF's Dekorationer, ved Køb et vist Antal af DBF's Bronze-Medailleer og Diplomer, samt ved Andragende til Bestyrelsen en mindre Pengeunderstøttelse eller Gave af Biavlsskrifter. b. Biavls lærere. Ved Henvendelse til Bestyrelsen i Marts Maaned kan faas bevilget afholdt et vist Antal Biavls møder i Løbet af Aaret med Vejledning enten af en af DBF's omrejsende Biavls lærere eller af en dygtig Biavler i Kredsen. Mødernes Antal vil i Reglen rette sig efter Kredsens Medlems-antal. c. Ublaan af Bøger fra DBF's Bogsamling. d. Gave af ældre Aargange af T. f. Biavl til Kredsens egen Bogsamling. Hidtil har været ydet 1 Sæt ældre Aargange for hver 25 hele Stemmer i Kredsen. e. Smaaskrifter. Hver ny Holder af T. f. B. kan enten hos Kredsforsmanden eller hos Redaktøren erholde 1 Eksemplar af de hidtil udgivne Smaaskrifter, saa langt Dplagene række. Hvis Bladet er bestilt paa Posthuset, maa dog Postkitteringen indsendes. f. DBF's Medlemsblad optager frit alle Meddelelser fra Kredsene om Afholdelse af Møder, Generalforsamlinger og Udstillinger.

Foruden de ovennævnte store Fordele ved, at Biavlerne saaledes slutte sig sammen i Kredse under DBF, skulle vi sluttelig henlede Opmærksomheden paa, at Kredsene ved Fællesindkøb af Kunsttavler, Stader og Redstaber saavel som ved den indbyrdes Vejledning, som Medlemmerne kunne give hverandre, ere i Stand til i allerhøjeste Grad at fremhjælpe Biavlen i den paagældende Egn.

Kalundborg d. 1. Januar 1891.

Ørslev,
Sekretær for DBF.

Denne Anvisning vil blive trykt særskilt i et større Antal Eksemplarer for at kunne benyttes saavel af Sekretæren som af Biavls lærerne som Vejledning ved ny Kredses Oprettelse i DBF.

Viavls-Skoler.

Af Lærer K. Sjørding, Brixhol.

§ XXIV. S. 189 har Hr. Redaktør Erslev skrevet en interessant Artikel om ovennævnte Emne, ligesom Hr. N. er mødt frem med et Forslag, der maaske er ligesaa praktisk som uegennyttigt, og jeg skulde være blandt de første, der tilbød en lignende Hjælp, hvis jeg var vis paa, at Nogen vilde benytte den; men jeg tillader mig at mene: Den fyldestgørende Undervisning gives, naar Begynderen i et givet Tilfælde faar en Haandskræftning ved hans eget Bistade, og Trang til Undervisning gaar sikkert den Vej. Men naar saa alle erfarne Fagmænd med god Villie raakte en saadan hjælpende Haand, saa maatte ogsaa den Tid være nær, da hele Landet kunde betegnes som godt befolket med Bier. Siden Overvintringen i saa høj Grad er sikret, vil Viavlen anbefale sig selv, og jeg anser det for langt lettere — ganske vist ogsaa vigtigere — at skaffe Viavlere end at fastholde dem som Medlemmer af Danmarks Viavlerforening, Og dog kan man næsten bedrøves ved den Kendsgerning, at mange Viavlere forpuppe sig, saa faare de ere i Stand til paa egen Haand at drive et Glendrianbieri. I Grunden er der sikkert allerede saa stor Interesse for Viavl i Landet, at Virksomheden er sikret, selv om Viavlerforeningen opløstes; noget andet er, hvorledes Fortsættelsen vilde arte sig. Med andre Ord, jeg tror, der er Folk nok, som ville dyrke Bier, men helst med den mindst mulige Beføstning og uden Ulejlighed, og kunde Viavlerforeningen finde Udvej til en Drift, der kunde forenes med disse Betragtninger, da vilde Medlemstallet sikkert vokse.

Hvi Ribe Amt have vi i 1890 — foruden det store Møde i Søbjerg og en hel Del Møder ved private Viavlere — alene ved Hr. Grønning haft 22 Møder rundt i Sognene, og trods denne Mandes indtrængende Opfordringer til at støtte Foreningens Virksomhed, er Medlemstallet dalet, hvilket alene kan have sin Marjag i Uegnyldighed for Foreningen som saadan; thi Tallet paa Viavlerne er vokset. Eksempelvis skal jeg nævne, at vi her i Sognet havde: i Novbr. 1885 en halv Snes Kassestader og en Del Kuber, i Novbr. 1887 59 Kassestader og 108 Kuber, i Novbr. 1890 166 Kassestader og 69 Kuber, og dog er her ingen Bi-gaarde med over en halv Snes Kasser, altsaa en haandgribelig og sikker Fremgang, der vist ikke er eneftaaende hverken i Ribe Amt eller i andre Amt.

Sdet jeg gaar ud fra, at det kun er et

ringe Antal af Viavlere, der støtte Virksomheden ved at være Medlemmer af Foreningen, maa man dog huske paa, at Viavlen er en meget begrænset Færet, som først faar sin store Betydning, naar den kan regnes for Nationens Ejendom. Da vil dens Udbytte kapitaliseret kunne værdsættes i Millioner aarlig. At det er med dette for Øje, Danmarks Viavlerforening arbejder, er klart nok for Mange, men ikke for Alle. Ogsaa Viavlskæernes Virksomhed sigter paa dette Maal, og dog tror jeg i Modsigning til Hr. Redaktør Erslev, at den Tid er for Haanden, da der vil tiltrænges en Endring. En Begynder — jeg spurgte, hvorfor han ikke var til Viavlermøde — svarede: „Hvad skulde jeg der, jeg kunde jo ikke tage mine Bier med.“ Det er desværre saa, at selv Begynderen ikke gider gaa til et Undervisningsmøde — der ikke koster ham en Øre, da Andre betale for ham, — naar han ikke kan faa sine egne Bier røgtede, hvilken Hjælp han derimod let opnaar ved at henvende sig til en erfarne Viavler i Nærheden. Det er denne Træghed, der lader befrygte, at den kostbare Vandrelærer-Virksomhed vil ende med Møder, hvor Læreren kun har et Par Tilhørere. Jeg maa straks sige: Den enkelte Lærers enkelte Møde er ikke kostbart, men Landet over bliver det en Kapital om Mæret, en Kapital, som bevislig har baaret herlige Renter, takket være Viavlerforeningen, men som sikkert snart vil kunne anvendes bedre.

At oprette en Skole, som kun befatter sig med Viavl, vilde vel være det grundigste, men for befoftelig. At oprette et Bieri ved en eller flere Landbrugs-skoler og dernæst lønne en Lærer for Viavlen alene, tykkes mig ogsaa for kostbart, ligesom jeg befrygter, at en planlagt Viavlsundervisning i Forbindelse med en Del Almue-skoler vil være for stort et Apparat. Derimod forekommer det mig, at naar den ærede Hovedbestyrelse, der har møgtet saa mange betydelige Opgaver og kan se tilbage paa en betydningsfuld Virksomhed, henvendte sig til samtlige Land- og Havebrugs-skoler, maaske endogsaa til en Del Højskoler, med Bøn til disse om at grunde et Bieri og samtidig formaa en af Skolens fast ansatte Lærere til at sætte sig ind i Viavlen og til Tider give Undervisning deri, da var der naaet meget paa en simpel, naturlig og billig Maade. Det turde derhos ventes, at de unge Mennesker, der udgaa fra en saadan Skole, vilde have Øjet tilstrækkeligt aabent for ikke blot sit eget, men ogsaa andres Bedste, og at de med Interesse ville holde Trit med de Fremstridt, Tiden fører med sig.

Mon ikke dette i Forening med Eksemplets Magt og den rent personlige Fordel snart vil kunne sikre vort dygtige Jagblad forøget Udbredelse og Indflydelse? Det er selvfølgelig ikke min Mening, at Organisationen nogen Sinde bør opgives, hvorimod jeg vilde ønske, den organiserede Virksomhed snart maatte komme til fortrinnsvis at bestaa i store Møder, helst med en begrænset Diskussion og forbundne med præmierede Udstillinger. Endvidere burde der vist gennem Amtsforeningerne gives Midler til at præmiere de bedste Bigaarde, hvad enten en saadan Anerkendelse skulde gives i Form af Pengepræmier, Medaljer eller Redstaber, hvilket maaste burde rettes efter Bedkommendes Ønske, Naar eller Trang. Dette til Oberbejelse.

Nedgravning af Bier.

Af M.üller i Bäck, „Centralblatt“.

Af de mange til mig sendte Forspørgsler om Fremgangsmaaden ved Biers Nedgravning, indser jeg, at denne Overvintringsmaade er ganske ubekendt for mange Viavlere. Det er særligt at beklage i et saadant Hungeraar som 1890. Ved denne Overvintringsmaade kunde ellers Tusinder af Bifamilier været sparede for den visse Død. Mange ønske vistnok en Anvisning dertil.

Om 4 Punkter maa Viavleren have Klarhed:

1. Hvilke Familier bør nedgraves? Kun honningsfattige Familier. Har en Familie 12—15 B Forraad, saa er dette nok til Overvintring i det fri. Alle de Familier, hvis Forraad er ringe, bør man derimod nedgrave. Et Forraad af mindst 5 B er dog ogsaa i dette Tilfælde nødvendigt.

2. Naar bør Nedgravningen ske? Saa længe man kan gøre Regning paa Flyvedage, bør man helst afvente disse, fordi en sildig Udflugt er gavnlig for Biernes Velbefindende. Begynder en vedholdende Frost, saa er det rette Tidspunkt til Nedgravningen kommet. Sædvanlig sker dette i Midten eller Slutningen af November. For altid at kunne grave i Jorden, bør man tidlig dække den valgte Plads med Løv (eller Tang eller Halm).

3. Hvorledes sker Nedgravningen? Det er nødvendigt i rette Tid at gøre Forberedelser, sørge for Brædder, Stænger o. s. v. Naar Løvet er fjernet, lægges paa den flade Jord med et Underlag af Træklobser eller Stene 1 eller flere Brædder,

som netop kunne optage de Stader, der skulde nedgraves. Over disse Brædder oprejsses nu et Slags Sparreværk. Man nedslaaar ved hver Ende 2 Pæle skraat i Jorden, saa at de krydse hinanden. I Krydset bindes de fast sammen. Er Afstanden mellem bægge Enden stor, maa man midt imellem nedslaa 2 lignende Pæle. I Gafterne foroven nedlægges et Langtræ, som ikke behøver nogen Befæstning. Nu blive paa en passende Dag alle Staderne stillet ind og Brædder paa alle Sider stillet skraat op fra Jorden til Langtræet. For at hindre Regnvandet i at trænge ind, lægges et Lag Langhalm paa Brædderne og derpaa et $\frac{1}{2}$ Allen tykt Jordlag over det hele. Saaledes dannes en Groft omkring Kulen. Ved graver man mange Stader, kan man opstille 2 Rækker ved Siden af hinanden, ja endogsaa tillige en 3die ovenpaa. En Nabning i Kulen til Luftfornyelse er ikke absolut nødvendig, men efter min Erfaring heller ikke skadelig. Jeg benytter et armtykt Rør, som jeg anbringer foroven og tilstopper ved stærk Kulde. Ønskeligt er det, om end ikke nødvendigt, at stoppe mellem Kuben og Bræddevæggen med Raps- eller Urte-Halm. Flyvehullerne ere fuldstændig aabne, men til Beskyttelse mod Mus forsynede med Særtraadtvist. Indtrængte Mus fandt jeg altid døde under Staderne.

4. Naar bør man aabne Kulen om Foraaret? For at have den rette Nytte af Nedkulingen bør man ikke aabne Kulen før April og paa en smuk Flyvedag. Jeg ved dog, at man i denne Henseende maa paalægge sig nogen Tvang for at bievaa modig. Er endelig Dagen kommen, saa er der Brug for flinke Hænder, thi da begynder der snart at blive levende i alle Hjørner og Kanter.

Bogense-Mødet.

I Anledning af de Udtalelser, der ved Forhandlingen paa Centralmødet den 20. Sept. f. A. om Viavlskøler (se XXIV S. 221) fremkom angaaende et Møde i Skobby Herred, har Hr. Grønning ønsket en Erklæring fra Kredens Formand. Denne følger her:

I Brev af 7de dennes anmoder Hr. Grønning mig om at jende dem en lille Redegørelse for Viavlskølerens Afholdelse i Skobby Herred for indebærende Aar, som efterstaaende følger:

Hr. Grønning tilskrev Kredsen og tilbød

at komme tilstede ved tvende Møders Afholdelse, som Hr. G. ansatte til Fredagen d. 30te og Lørdagen den 31te Maj; paa dette Tilbud svarede Kredsen, at vore Møder vare blevne bestemte paa Foraarsmødet for hele Aaret, samt opgav Datoerne og Stederne for deres Afholdelse, om nogle af dem muligen maatte kunde passe for Hr. G., da han i saa Fald vilde være os velkommen, men derefter hørte Kredsen intet videre om denne Sag. Kredsens Bestyrelse var i dette Tilfælde enige om, at flere Møders Ansættelse i Aar ikke vilde være hensigtsmæssige, og at det navnlig vilde være ganske unyttigt at foranstalte saadanne afholdte paa Søndage, hvor der, efter Bestyrelsens Rendskab til Kredsens Forhold, ikke vilde kunne ventes at komme et nogenlunde passende Antal Biablere tilstede.

Følgelig taffes Bestyrelsen for Danmarks Biablerforening for det Hensyn, der ved Fordelingen af Biabslærere stedse er bleven taget til vor Kreds, der fremtidig haaber at faa ialfald et Foredragsmøde heldigere arrangeret. E. F. Abildgaard.

Skjggebrædder.

Den Tid er nu for Haanden, da Bierne ved indtrædende smukt Solskinsvejr let lade sig lokke ud paa Sneen, naar Solstraalerne skinne ind ad Indgangen. Er Vejret meget mildt under en saadan Udflugt, kan den vel løbe af uden Tab af noget større Antal Bier. Er det derimod koldt, da falde mange Bier ned paa Sneen og stivne. For at undgaa slike Vintertab, kan man anbringe Skjggebrædder foran Indgangen. Den bedste Slags af disse, vi kende, findes fremstillet i høstaaende Fig. 2. De bestaa kun af et Bræt, der hviler paa 2 kileformede Underliggere. Brættet bør helst være 10" langt og 5" bredt. Kilerne bør i den ydre Ende være 1½" høje, i den indre Ende ½" høje. Brættet sømmes som angivet i Figuren paa Kilerne og lægges foran Indgangen paa Flyvebrættet tæt op til Stabets Forvæg. Man kan vel i Stedet for Kilerne anvende 2 Pinde af ½" Tykkelse; men dette har den Ulempe, at hvis der indtræffer heldigt Flyvevejr, medens Skjggebrættet ligger paa, ville Bierne have stor Vanskelighed ved at finde Indgangen. Hvis Biablere derfor ikke hjælper dem ved at borttage Skjggebrættet, ville mange af dem omkomme af Kulde. Hviler Brættet

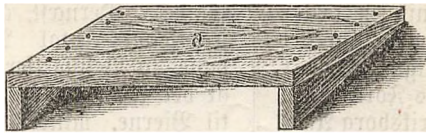

Fig. 2. Skjggebræt.

derimod som her angivet paa 2 Kiler, da bliver Indgangen meget lettere kendelig. Det kan derfor ogsaa tilraades, naar man har denne Art af Skjggebrædder, at anbringe disse foran Indgangene, medens Bierne endnu flyve jævnlig ud (i Oktober) og lade dem blive liggende, lige indtil al Fare for Sne er ophørt i April Maaned. Saadanne Skjggebrædder havde tillige den Fordel, at de yde ikke ringe Bestyttelse mod Blæst i den kolde Aarstid.

Fra Kredsen.

Ramsø Tunc Herreds BF. afholdt den 29. Oktober sin aarlige Generalforsamling i Tunc Byg Forsamlingshal. Tomrer D. Hansen af Tunc valgtes til Protokolfører. Det reviderede Regnskab for 1890 blev forelagt og godkendt. Med Rassebeholdningen fra forrige Aar af viste det en Indtægt af 82 Kr. og 72 Øre og en Udgift af 39 Kr. 69 Øre, altsaa et Overskud at begynde det nye Aar med af 43 Kr. 3 Øre.

— Kredsen tæller henved 50 Medlemmer. Formanden, Snekter J. Jensen, Ramsømagle, meddelte, at der var betydelige Fordele for Kredsen ved at den sluttede sig til den danske Biablerforening, og da der ingen Udgifter var derved, ansaa han det for heldigt, at Kredsen sluttede sig til den; Maaden hvorpaa det skete, var ved at holde „E. f. B.“, som kunde faas for 1 Kr. 50 Øre pr. Eksemplar, naar mindst 10 Eksemplarer tages, og naar Kredsen holdt 25 Eksemplarer, saa havde Kredsen Ret til at sende en Delegeret til Centralmøderne. Medlemsbidraget til Kredsen var for Tiden 1 Kr. om Aaret, og han ansaa det for heldigt, at ethvert Medlem holdt „E. f. B.“ ene, men saa blev Udgiften 2 Kr. 50 Øre om Aaret, og det kunde være, at der derved stødes en Del Biablere væk; — men man kunde jo ogsaa gaa en anden Vej, at ned sætte Medlemsbidraget til Kredsen til 75 Øre, og det kunde ogsaa tillades at være 2 om Bladet, saa blev Udgiften til Bladet og til Kredsen kun 1 Kr. 50 Øre om Aaret — det var kun 3 R. Honning, og enhver Biabler havde langt større Støtte af Kredsen og af Bladet end den lille Udgift var. Ved Afstemning overlodes det til Medlemmernes fri Valg om de vilde holde „E. f. B.“ eller ikke, men Sogneformændene

opfordredes til indtrængende at raade Viablerne til at holde det. Det vedtoges at der i Sommeren 1891 afholdes 1 Møde i Haudrup og 1 Møde i Grebe enten paa eller i Nærheden af en Bistand; ved begge Møderne vil der saavel blive arbejdet med Bierne som holdt Foredrag. Efter Generalforsamlingens Slutning holdt N. S. Kristensen et særlig interessant Foredrag om det „ny i Biablen og Biernes Forædling“.

Åsminderød-Fredensborg BF. Jeg skal herved meddele Dem, at en Biablsforening for den sydlige Del af Frederiksborg Amt er dannet i Åsminderød den 9. Novbr. Foreningens Navn er „Åsminderød-Fredensborg BF.“ Til Formand valgtes Suedker B. Christensen, Åsminderød, til Næstformand Tømmer E. Kryger, Åsminderød. Til Kredsfornand valgtes Drejer Jørgensen, Fredensborg, Møller H. Jørgensen, Søholm, Tømmer Hans Johansen, Roland, Gaardbestyrer Jens Hansen, Vangerød, Gaardejer Jørgen H. Jørgensen, Sørup, Bager Lars Larsen, Lønsholt. Foreningen indmelder sig herved under Hoved-Foreningen, og indlagt følger et Exemplar af Lovene. Foreningen tæller endnu kun 38 Medlemmer, men Antallet vil sikkert snart stige betydeligt. Vi har før været en Kreds under Biabls-Foreningen for den nordlige Del af Frederiksborg Amt, men da det er saa langt fraliggende, blev det efter Samraad med Formanden Niels Nielsen besluttet at danne en ny Forening. B. Christensen.

Hjørring Amts BF. afholdt d. 27. Septbr.—1. Okt. en Biabls-Udstilling i Brønderslev sammen med en Industri-, Husflids- og Fjertræ-Udstilling. Side om Side med Husfliden fandtes Biablingen; Udstillernes Tal var ikke saa stort, som deres Værdi vare læse og smukt fremstillede. I et Telt ved Siden af Udstillingsbygningen fandtes et Udvalg af dejlige store, fede og bejdede Medskabninger, om hvilke det bevingede Ord ikke passer, at det er for lidt for to, men for meget for en; en af Hr. Jensen, Badstjær's store „Wlinger“ er sikkert mere end tilstrækkelig til 5—6 Mand. Vi meddele her Præmielisten for Biablingen:

Præmiering af Hørring.

1. Pr.: Jørgen Nielsen, B. Hjermitslev, en Broncemedaille.

2. Pr.: N. Jensen, Badstjær, og Fru Nielsen, Bøndersholt pr. Jerslev, hver 5 Kr., Fru Lynghj, Boegaard, en Broncemedaille, Fru Sofie Jensen, Badstjær, 5 Kr., Maler Jensen, Jerslev, en Broncemedaille.

Præmiering af Voks.

1. Pr.: N. Jensen Badstjær, og Fru Thorup, Stenstuebækken, Serrikslev, hver 10 Kr.

Præmiering af Biablskredsløber.

N. Pederjen, Brønderslev, og Brevsmart, Hobro, hver en Broncemedaille.

Præmiering af Sultetøj.

1. Pr.: Fru Sofie Jensen, Badstjær, 10 Kr.

Præmiering af Driftvæver.

1. Pr.: Fru Sofie Jensen, Badstjær, og N. Jensen, Badstjær, hver 10 Kr., P. N. E. Müller, København, en Broncemedaille.

Dommerne ved Biablsudstillingen i Brønderslev vare Lærer Thorhild Pederjen, Bodskov, og Proprietær Thorup, Stenstuebæk.

Lærer Jensen, Badstjær, Formand for Hjørring Biablsforening, holdt et med stor Interesse hørt Foredrag om Biabl.

Hr. Jensen sammenholdt først den nuværende Methode ved Biablen med den Fremgangsmaade, som tidligere anvendtes i saa Henseende, idet han paapegede den store Fordel, som nu indvandt af Bierne i Forhold til tidligere, ligesom Produktet selvfølgelig er forædlet i høj Grad. Han gav dernæst en Del Oplysninger om den Fremgangsmaade, som bør følges ved Biernes Indvintring. Særlig var der i den Henseende fire Ting, man skulde lægge sig paa Sinde. Først maatte man forvisse sig om, at der var en Dronning til Stede i Stedet. Dernæst, at dette rummede et tilstrækkeligt Antal Arbejdsbier. Foruden disse to Betingelser gjaldt det tillige om, at der i Stedet fandtes tilstrækkeligt Foder til Bierne, mindst 16 Pd. pr. Stade, og endelig maatte der anvendes særlig Omhu paa Stadens Indpakning, saa at Bierne her fandt et lunt Opholdssted. Til Stadernes Dække maatte kun anvendes porøse Ting, for at de Vanddampe, som udstrømme fra dem som Følge af Biernes Udaanding, kunde skaffes bort. Skete dette ikke, for-tættede Vanddampene sig til Vand, der jatte Fugtighed i Stedet, hvilket mere end alt andet bidrog til at skade Bierne. Sluttelig forklarede Foredragsholderen, hvorledes man i et Stade med beægelige Tabler kan danne Kunstbærme. Dette skete ved, at man delte et kraftigt Stade i to Dele. Men man maatte da sørge for, at der i begge de to Afdelinger findes et tilstrækkeligt Antal Tabler med Honning, Bier, Yngel og Æg.

Ekko fra Staderne.

Mors, 15. Novbr.

Jeg benytter Lejligheden til at takke Dem for de hertil i August sendte Biabls-lærere (Dhrr. Grønning og Jakobsen), hvis gode Vint og ophfende Foredrag har været til stor Gavn her paa Egnen. Indtil Biablen bliver mere almindelig, og indtil

de lokale Kredde hver for sig have opfostret dygtige og indsigtsfulde Biavlere, som baade ville og kunne bære Sagen frem i deres nærmeste Kreds, vil det være paatrængende nødvendigt vedblivende at udsende Biavlslærere.

Min italienske Familie er i bedste Velgaaende. Da jeg satte den i Winterleje, kunde den fuldt ud besætte 10 Kammer (10 × 12). Til Foraaret skal De høre nærmere fra den igen.

Poul Eriksen.

Badstjær, 1. Novbr.

Nu er Biaaret sluttet med alle sine Forhaabninger og Skuffelser.

Det er mange Aar siden, vore Bistader vare saa folkestærke som i Sommer, hvad der særlig kom os tilgode i Slutningen af Juli og i August.

De velpasfede Stader have her i Vendskysjel givet i Gennemsnit 30 W Honning.

Højtaderne have i Aar som altid her i Vendskysjel givet det største Honningudbytte, og Honningen i Højtader bliver ogsaa hos os før moden end i Trugstaderne.

Staderne ere i Aar de allerfleste Steder indvintret med tilstrækkelig Honning.

N. Jensen.

Hemminge, Rudkobing, 14. Decbr.

Jeg modtog ganske rigtig den italienske Bidronning i August og fik den vel antaget i det bestemte Bistade, og den tog straks fat paa at lægge en hel Mæsse Eg, og jeg havde ogsaa den Fornøjelse at se de gule beringede Smaa flyve nok saa glade i det gode Efteraarsvejr, som vi havde her paa Langeland i Aar.

Nasmus Andersen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Ved at lægge Dret til Flyvehullet ved et Bistade hørte jeg en sagte Bruslen. Jeg lyttede nu ved de andre Stader, men det var Tilfældet med dem alle sammen mer eller mindre, endstøndt det var Frostvejr og temmelig koldt. Der gaar en ikke saa lidt befærdet Vej forbi Haven. Kan Vogntørvelen forurolige Bierne? Deres Plads er 15 Men fra Vejen. Jeg har ogsaa set en enkelt Bi flyve ud, som paa Grund af Kulde straks faldt til Jorden. Kan der være Fare for Vandmangel paa denne Aarstid? (M. M.) — S.: Bierne ligge ikke i Dvale om Vinteren. De hænge i en tæt Klynge, i hvilken de i mildt Vejr bevæge sig ganske langsomt uden at bruse, men i koldt Vejr bevæge de sig en Del hurtigere, og de frembringe da en svag Bruslen. Det er denne, De har hørt. —

Vogntørvelen kan godt forstyrre Bierne noget paa den Afstand i Frostvejr; men det har dog vist sig, at Bier, der stode opstillede 20 Men fra en Jærnbane, hvor der daglig førte 20 Tog, overvintrede meget godt. — Vandmangel kan vise sig saa tidlig, men det sker sjældent før i Slutningen af Januar eller i Februar. Den viser sig dog ikke ved en svag Bruslen og ved Udfløyen af en enkelt Bi, men ved en stærk Bruslen og ved, at Bier i hundredevis enten flyve ud eller dog komme frem ved Indgangen.

Nr. 2. Er der Fordel ved at udslånge Honning, saa længe man kan skaffe Plads i Stadet ved at give Bierne tomme Tabler eller Overbygning? (M. M.) — S.: Kun hvis Træffet er mindre godt, saa at Bierne kunne trænge til at opmuntres ved at aflukke Tabler — eller hvis Vejret er saa koldt, at man er betænkelig ved at udvide Pladsen for meget. De fleste Biavlere ville under godt Træk udslånge, saa snart Tablerne ere nærved at være tilbækkede, hvis de have Tid dertil. Kniber det derimod med Tid, udvide de hellere Pladsen med tom Bygning.

Nr. 3. Hvorledes er den kemiske Sammensætning af Pollen? (V.) S.: Dr. v. Planta har i 1886 undersøgt tørret Pollen af Hassel: Kvælstof 31,63 %, Ikke-Kvælstof 64,36 % (deraf 14 % Rørsukker, en Del Olie og ganske lidt Voks), Afte 4,01 %. Som kunstig Pollen anvendes mest Urte- og Linsemel, der indeholde 25 % Kvælstof. Hvedemel indeholder kun 10 % Kvælstof.

Nr. 4. Vilde grove Savspaan fra et Savværk, naar man har et saadant i Nærheden, ikke være det bedste, luneste og varigste Pakningsmateriale for Dækpuder og Madratser, naar de vare fuldstændig tørrede enten ved Kunst eller i Solen om Sommeren, og kunde man ikke blande det med for Bierne velbehagelige Ingredienser, f. Ex. Fiolrod, eller mælsfordrivende Stoffer, naar de ikke ere stadelige for Bierne? (C. R.) — S.: Savspaaner (ikke for grove) ere et særdeles godt Pakningsemne, naar kun de Rum, i hvilke de anbringes, ere tætte nok til at holde paa dem, saa at de ikke drysse ned over eller ind imellem Bierne. Løjet i saadanne Puder maa derfor være tæt.

Nr. 5. Ere Boghvedestaller, som i mange Egne kunne have sig for intet, et godt Pakningsemne til Vægge og Tæpperamme i Stedet for Haffelse? (B.) — S.: Boghvedestaller have den Fejl ikke at falde ganske tæt sammen. Derfor ere de næppe ganske heldige at anvende alene som Pakning. Blandes de derimod godt enten med

Savpaaner eller med blød Hættelse, da ere de et fortræffeligt Pakningsæmne.

Nr. 6. Ved en af den altsige Landboforening afholdt Udstilling, var der blandt andre Gjenstande udstillet et Bihus med Zinktag, som af en af vedkommende Dommere blev erklæret for „ikke praktisk“, fordi Bierne let vilde lade sig udtromme i en Hagelbyge, naar Haglene flog paa Taget. Nu spørges: Har man Erfaring af, at saadant noget er slet? Kan Zinktaget navnlig i Retning af Varighed og Tæthed med Hensyn baade til Lufttræk og Fugtighed ikke opveje den af Dommernerne antydede Ulempe, eller er hermed Dødsdommen, sælbtet over Zinktaget? (y.) — S.: Der kendes næppe noget Exempel paa en saadan „Udtromning“; derimod kunde vi adskillige Biavlere, som have tænkt sig noget saadant. Erfaringen er jo den bedste Læremester, og denne har nu ved 5 Aars Brug lært os, at intet andet Slags Tag til Bihuse kan maale sig med Zinkblit paa Brædder. Det kræver ingen Vedligeholdelse, er altid tæt og lunt og ikke meget kostbart.

Nr. 7. Har jeg som Husflidsmand Lov til at efterligne Nr. Pedersens Bihuse i Maal og Form til Salg? (D. S.) — S.: Ja, naar der ikke er taget Patent paa et saadant Stæde, har enhver Lov at eftergøre det til Salg. For Dødelikket have vi i Danmark kun 1 Patentstæde, nemlig Vorbeds Væltstæde.

Et og andet.

Opvarmning af Bier. Den 24. Vandreforsamling af Hannovers Biavlere i Øsnabrück d. 8. og 9. Oktober 1890 har vedtaget følgende Resolution: „Forsamlingen beslutter efter de hørte Referater om Opvarmning af Bier at tage Afstand herfra saalænge, indtil der kan berettes om et saa heldigt Udfald, at dette kan erstatte det store Udlæg til Ophøvelse af Opvarmnings-Bihuse og til Varmens Frembringelse.“

Lav Normalraume. Dette Rammemaal har nu ogsaa fundet Indgang i Norge.

Dr. Engvald Hansen, Namliid, meddeler nemlig i „Tidskrift for Biskøtsel“, at han udelukkende benytter dette Rammemaal og hidtil har haft al Grund til at være tilfreds dermed.

Udtromning. Det belgiske Bilsblad Bulletin apicole beretter om en ny Maade at udjage Bierne af et Kube-stæde: Den befolkede Kube, som er forsynet med en Foderabning foroven, vendes om. Ovenpaa den anbringes en tom Kube, og bægge Kuber, som ved Sammensøjningen ere tæt omvundne, sæntes nu ganske langsomt ned i

et Kar Vand, den befolkede Kube nederst. Gennem Foderabningen trænger Vandet da ind og jager Bierne op i den tomme Kube. Naar Nedsenkningen har naaet op over dennes nederste Rand, borttages den øverste Kube med alle Bierne. Derefter løstes den nederste Kube op af Vandet, og Bygningen overføres i et Rammestæde. — Denne Metode ser lidt løjerlig ud. Vi frygte for, at adskillige Bier ville drukne ved den, og i ethvert Tilfælde bør den næppe anvendes, naar Kube-stædet indeholder megen Yngel. Den kan maaske med Held anvendes om Efteraaret. Det er vel Umagen værd at foretage Forsøg dermed.

Godtlige Vink.

Vejret. Netop den 24. Nov., da vi afsluttede de sidste „Gavn. Vink“, skete der et meget drat Omflag i Vejret under en stærk Storm, Varmen var paa den Dag ved Middag 4° Varme; men om Natten gik den ned til 7-8° Kulde. Den 25. Middag havde vi 4° Kulde stadig med Storm. Denne lagde sig vel efter nogle Dages Forløb, saa at der indtraadte endogjaa usædvanlig stille Vejr; men Kulden har dog fremdeles holdt sig lige til i Dag (d. 20. Dec.) med 3-7° Frost om Natten, ÷ 6 til + 2° om Middagen, saaledes at det ikke har været rigtigt Tovejr i hele denne Tid. Dette er en usædvanlig haard Vinter saa tidlig paa Aaret, og Bierne kunne under saadanne Forhold vel behøve en lun Bolig med forsvaerlig Pakning.

Indgangen bør hos alle stærke Bifamilier, der staa nogenlunde lunt opstillede, holdes aabne i mindst 8" Bredde, hvis Højden kun er 1/2". Ere de stærkt udfatte for Blæst, kan man vel nøjes med 4" Bredde; men man bør da jævnlig (1 Gang ugentlig) underjøre Indgangen med en tyst, kroget Jærntraad, hvis Ende er omviklet med Løj eller Garn for ikke at forstyrre Bierne, for at udrense døde Bier eller Smul, som ellers kan stoppe Indgangen aldeles, saa at den nødvendige Luftfornyelse ikke kan foregaa.

Sne. I saa kaldt Vejr, som vi have haft i den senere Tid, er der ingen Fare ved at lade Staderne indseende, eller ved at Bierne skulde løftes af Solstraalearne ud paa Sneen. Indtræder derimod mildere Vejr, kan der være Fare i bægge Henseender. Man bør da fjerne Sneen i det mindste foran Stædet, for at ikke den lumende Sne skal løfte Bierne til Ungelansætning, og man bør foran Indgangen anbringe Stykkebrædder, som kunne hindre Solstraalearne i at løfte Bierne til at flyve ud paa Sneen.

Fodring. Naar Rammemaaleren viser ÷ 89, saaledes som medens vi skrive disse Linier, bør der selvfølgelig ikke paa nogen Maade foretages Fodring af Bier. Det sker dog ofte, at der i Januar indtræffer saa milde Dage med stille Vejr, at Udfodring kan foretages, hvis man frigter for, at Familien er nærved at omkomme af Sult. Dette kan da udføres ved med saa lidt Forstyrrelse som muligt at optage den Prop eller de Klude, som fylde Stædets Foderabning, og derpaa i denne nedlægge 1 eller 1/2 K. Kandistage, saaledes at Bierne have fri Afgang til den. Man bør ikke nedlægge mere Kandistage, end at der bliver Plads til ovenpaa denne i Foderabningen at anbringe forsvaerlig Pakning, for at Varmen fra Biflyngen

ikke skal spilbes ad denne Vej. — Hvis man er vis paa, at Familien har Forraad nok til længere hen paa Aaret, bør man dog paa ingen Maade udføre saadan Fodring endnu.

Kandisfage. I en Gryde hældes $\frac{1}{2}$ Pot Vand og dert under stadig Omrøren 5—6 P lytt Kandisgræs eller hvidt Sutter. Det smeltes under en stadig Omrøren ved en saag Ald. Naar det er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden og henstilles for langsomt at afføles. Naar den i Gryden værende Sirup begynder at stivne, vil den vise en højere Farve. Man rører den da godt igennem med en Slev og helder den i almindelige dybe Tallerkener, i hvilken man forud har lagt et Lag Papir. Efter et Kwarters Forløb vil man da i hver Tallerken have en sprød Kandisfage, som klæber ved Papiret og derfor ligger løst i Tallerkenen. Disse Klager ere saa bløde, at man let med en Kniv kan skære dem i passende Stykker til Medlæggelse i Foderaabningen. — Er Vejret meget mildt, kan man lægge en hel saadan Klage ind under det nederste Vintertæppe umiddelbart over Tafelbærene.

Uro hos Bier paa denne Aarstid vil i Almindelighed hidvære enten fra Luftmangel eller fra Sult. Bierne komme da frem og løbe uroligt paa Flyvebrættet i koldt Vej. Man renser da Indgangen som anført med en froget Jærntraad og aabner den i sin fulde Bredde. Ere Bierne alligevel urolige den følgende Dag, kan man give dem en Klump Kandisfage i Foderaabningen.

Læ. Hvis Staderne ere stærkt udsatte for Blæst bør man om muligt jage at fjerne dem Læ ved Gærder eller Skærme.

Brevkasse.

Medlemskort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsformand og godtgør, at han er Medlem for 1891. Kredsformanden skriver da paa det gamle Kort's Bagside: „Medlem for 1891“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemskortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udstedes ny Medlemskort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsformand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaastrykker, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsformand ikke findes, kan Medlemmet ligesledes saa Lovene og Smaastrykker tilsendte, naar Postvitteringen indsendes til DBF.'s Sekretær.

De **Kredsformænd**, som ikke have tilstrækkelig Dplag af Smaastrykker og Love, kunne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgiver det Antal, som de formentlig ville saa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Febr. 1889 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det faa vel med Hensyn til nabonerede som abonnerede Aviser er en Tjenestegjort for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af et Blad komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnementen, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at fjerne et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren, — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at fjerne Nummeret, da bede vi om at saa Meddelelse derom. Vi skulle da sørge for, at den vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 19 er bestemt til at aflippes for hos Kredsformanden at bevise vedkommende Golbers Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagældende Egn ikke har nogen Kreds.

Rettelse. Ved Blavl-Udstillingen i Græsted den 4. og 5. Okt. f. A. blev der for tomme Biboliger tilsendt 2den Præmie til Tømrer Chr. Pedersen, Merløse, Hillerød, og 2den Præmie til Tømrer Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Understøttelse til DBF.

Under 27. Novbr. f. A. har Kurator for Valø Stift af de til almennyttige Djemed bestemte Midler tilstaaet DBF. en Understøttelse af 100 Kr. i December Termin 1890.

Bestyrelsen udtaler herved sin hjertelige Tak for denne værdifulde Gave.

Frantz Wendt. Erlev.

Kundgørelser.

Tidskrift for Biavl 1872 og 73 ønskes tilkøbt af **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Bo's modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivoksetavler sendes.

Egte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat saas atter i Aar til billigste Pris hos **Eneklæder J. C. Olsen, Hvilested pr. Skottefod.** Bo's tages i Bytte.

Kupon til Aflipping.

Undertegnede er Golber af dette Eksemplar af „Tidskrift for Biavl“ og berber Medlem for 1891 af Danmarks Biavler-Forening

Kreds

Nr

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Haver brug samt Landbrugets Bierherv, udgaaet fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15 hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Solte.

Provenumre af forrige Afgang sendes frit.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejjagtige, solide og billige Stader og **Blavsredskaber**, der siden 1869 have været anerkjendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Mine garanterede ægte Bivoksstaver

(Sølvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 D. pr. K.

De, der ønske ægte Bivoksstaver, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Mine Kompositionstaver

ere nu prøvede af mange Biavlere og befundne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivoksstaver. Pris enkelte K 1,30 D., 5 K 6 Kr. 25 D., 10 K 12 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstaver, hvoraf sikkert nogle vil være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Udtkjæb ved Odde, Januar 1891.

K. Jacobsen.

Voks.

Tilbud paa **Voks** til **Blegning** ønskes. Billet mikt. 824, indeholdende nærmere **Oplysninger og Pris**, bedes tilsendt **Wilh. Bluhmes Annonce-Bureau, Kjøbenhavn K.**

Extrafin **Tavletraad** samt **Kunsttavler** af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos **Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.**

Forenings-Meddelelser.

Smaafrister. Da der ved Njaar kræves udsendt et meget stort Antal af DBF's Smaafrister til nyholdere, er det ikke muligt for Sekretæren at besørge disse udsendte omgaaende; men det vil ske saa hurtigt, som det under det travle Njaararbejde kan overkommes. De sendes i Regelen ikke til de enkelte Holdere men til vedkommende **Kredsformand**.

De af **Sobro og Omegn's BF.**, som ønske at faa deres Kunsttavler for 1891 rekvirerede ved samlet Rekvizition, maa gøre Anmeldelse senest den 15. Januar til Sekretæren.

H. P. Knudsen, Sobro.

Maribo Amts BF. afholder Generalforsamling paa Hotel Soro i Maribo Torsdagen den 3. Januar, Kl. 3 Eftm. Ved dette Møde har hvert Medlem Ret til at deltage i Afstemningen. Medlemmer, som ønske Forslag til Forhandling, maa anmelde det til undertegnede senest 2 Dage før Mødets Afholdelse. Forhandlingsgenstande: 1. Regnskabet for 1890 fremlægges. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for B. Følte, S. Eriksen, Lærer K. Jensen og B. Jensen, der efter Tur fratræde. 3. Valg af en Revisor. 4. Valg af Delegeret til Centralmødet. 5. Plan for Foreningens Virksomhed i 1891 vedtages.

H. C. Rasmussen.

Indhold af dette Nummer:

Aasminderød-Fredensborg BF.	16
Biaaret 1890	7
Blavs-Stoler, af K. Gjording	13
Bogensø-Mødet, af C. F. Abildgaard	14
Boghvebestaller til Pakning	17
Ekko, af Houl Eriksen, N. Jensen og H. Andersen	17
Erveret til Stader	18
Gavnlig Vint	18
Gjerring Amts BF.	16
Huber, François	5
Kredse, ny i DBF., af Erslev	11
Lav Normalramme	19
Mjød, af B. E. B. Smith	8
Redgravning af Bier, af Væd	14
Opvarmning af Bier	19
Overpostmesterens Skrivelse	18
Pollcus kemiske Sammensætning	17
Praktiske Spørgsmaal, af M. H. Borbeck	10
Ramsø-Lune Herreds BF.	15
Rettelse	19
Savpaaner til Pakning	17
Skoleplan, en, af B. Larsen	6
Skjgebrædder	15
Thorson, Thorvald	9
Udtromning	18
Udstilling i Brønderslev	16
Understøttelse til DBF	19
Zinktag	18

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Kunngæstrelser optages for 20 Ere pr. Retts-Vinse 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de sidste indbyttede.

Stadets Indgang.

Da Bierne i Almindelighed skulle indbære hele deres Forraad og modtage al Luftfornøjelse gennem Stadets Indgang, er det ikke at undres over, at denne spiller en Rolle ved Biablen. Vi mindes meget godt, at da vi for ca. 20 Aar siden først kom til at eje og omhyggelig at iagttage en befolkede Bistube, var det noget af det første, der vakte vor Forundring, at denne mylkende Mængde Bier kunde særdes igennem en Indgang, der var $1\frac{1}{2}$ " bred og $\frac{3}{4}$ " høj. Da vi kom bedre ind i Biabl, fik vi vel andre endnu mærkeligere Ting at undres over, men Forundringen over den lille Indgang blev dog ved at holde sig saalænge, til vi begyndte at gøre Forsøg med at udvide denne. Vi kom da efter nogle Aars Forløb til det mærkelige Udslag, at en rummelig Indgang under godt Hønningstræk i en væsentlig Grad forøgede Udbyttet af Staden. Senere have vi rigtig nok set den gammelbudsge jyske Liggetube ofte forsynet med en Indgang saa stor, at man magelig kunde jage en knyttet Haand derigennem. Der er dog ingen Tvivl om, at man hos os lige indtil den allernyeste Tid baade i Kuber og i Kunststader meget almindelig har anvendt altfor smaa Indgange. Størrelsen bør dog være forskellig under forskellige Forhold, særlig efter Aarstiden. Vi skulle omtale disse forskellige Forhold.

1. Om Vinteren. At Bierne ikke

kunne undvære Luftfornøjelse i deres Stade om Vinteren, er udenfor al Tvivl. Derimod kan der ganske vist meget godt være delte Meninger om, hvor stor en Indgang, der udtræbes hertil. Man har forsøgt at nedgrave Bistader om Efteraaret dækkede med et Lag Halm og derover et 4—8 " tykt Lag Jord. Disse have ofte overvintret fortrinligt, og man har betragtet dette som et Bevis for, at Familien ikke behøvede nogen Luftfornøjelse. At dette er urigtigt har man dog klart bevist ved at tilstoppe Indgangen paa nogle af de nedgravede Stader. Ved Udgravningen om Foraaret vare disse Familier døde, kvalte af den fordærvede Luft inde i Staden. Der foregaar nemlig i Jordens øverste Lag en tydelig Luftbevægelse. Desuden findes der jo Luft omkring og mellem de nedgravede Stader, og endelig maa det erindres, at saadanne nedgravede Familier næppe behøve saa megen frisk Luft som de i det fri overvintrede, fordi de førstnævnte ere udsatte for ringere Varmeforandringer og derfor ogsaa fortære mindre Foder end de sidstnævnte. — Man har endvidere anført som Bevis for, at Bierne om Vinteren behøvede en meget lille Indgang, at de ofte i Kuber om Efteraaret opføre tykke Bolde af Klæb voks midt i Indgangen. Disse have jævnlig Form som Buegange og kunne undertiden være saa snævre, at kun 2—4 Bier kunne passere dem paa een Gang. Ligeoverfor denne Rendsgering ser det jo

lidt løjerligt ud, naar der om Vinteren anbefales en Indgang af 6—8 " Bredde og $\frac{1}{3}$ " Højde. Men opføre Bierne da altid om Vinteren disse Bugange eller Volde? Nej, der findes Bierier, i hvilke man albrig træffer disse Fremtoninger, og der gives andre Bierier, i hvilke de træffes ved alle eller næsten alle Kubestader. Disse Volde maa altsaa have en særegen Hensigt, som staar i Forbindelse med Stedet, hvor Stedet er opstillet. Vi have i sin Tid forsøgt det med Kuber, som opstilledes paa forskellige Steder. Disse havde Indgange af næsten 1 " Højde, og det viste sig da, at naar de opstilledes paa Steder, der vare stærkt udsatte for Blæst, bleve Voldene altid opførte. Opstilledes de derimod i godt Væ, da bleve Voldene albrig opførte, ja vi have endogjaa Et eksempel paa, at en Familie, som i September indtøbtes fra et meget vindigt Bieri, ved Flytning hen til vor egen lune Bigaard begyndte at bortgaae Klæbvokset ved Indgangen. Voldene ere altsaa en Vindskærm. De afgive derfor intet Bevis for, at Bierne i et lunt Bieri kunne nøjes med en meget lille Indgang. Vi kende heller ikke noget Et eksempel paa, at Bierne have opført saadanne Volde i Indgangene, naar disse kun have været $\frac{1}{3}$ " høje. — Hvis man nu end betragtede det som givet, at Bierne om Vinteren kun behøvede en meget lille Indgang, f. Eks. til et stærkt Stade 3 " Bredde og $\frac{1}{3}$ " Højde, saa maa det jo erindres, at denne Indgang stadig skal holdes aaben; men om Vinteren kan den af forskellige Grunde meget let blive tilstoppet. Dette sker især derved, at gamle udslibte Bier i smukt Solstinsvejr lade sig lokke frem til Udflugt i koldt Vejr. De overrastes da af Kulden og come ved Hjemkomsten ikke at slæbe sig længere end ind i Indgangen eller tæt indenfor denne. Der blive de liggende for at dø, og de andre Arbejdere kunne i den kolde Vårstid ikke fjerne dem. Herimod kan man ganske vist sikre sig ved jævnlig med en troget Jærntraad at rense Indgangen (forsigtig, uden Støj) om Vinteren; men langt bedre og sikrere er det dog at give Indgangen til et saadant Stade en Bredde af mindst 8 " og dog 1 Gang maanedlig foretage den nævnte Rensning af Indgangen. Der er dog Grund til at tage Hensyn til Væforholdene: Staar Stedet

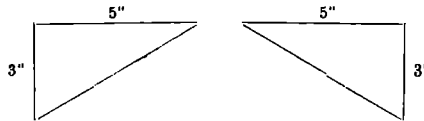

Fig. 3. Fjlvbebræts-Klodser.

meget udsat for Vinden, da kan det være nødvendigt at nøjes med en 4 " bred, $\frac{1}{3}$ " høj Indgang om Vinteren. Staar det derimod paa en meget lun Plads, bør Indgangen være mindst 8 " bred. Vi have endogjaa forsøgt at holde Indgangen aaben i 10—12 " Bredde (men indsnævret en Del i Stormvejr) uden at mærke nogen skadelig Følge deraf.

2. Om Foraaret. Naar Bierne begynde at flyde jævnlig tidlig paa Varet efter Vand, Pollen og Honning, er Honningen i Naturen tilstede i saa ringe Mængde, at Bierne i Løbet af saa Timer kunne udtømme Egnens Blomsterflor. Er Vejret da godt, ville de længe ere oppaa Dagen være stærkt fristede til at søge ind i fremmede Stader efter Honning eller Foder. Derfor bør Indgangene paa den Tid hos mindre stærke Familier indskrænkes til 4 " Bredde, og ved begyndende Kølveri maa de yderligere indskrænkes. Denne Indskrænkning kan enten ske ved de hos os almindelig benyttede Zink-Skydere eller ved Hjælp af Træklokker. Disse sidste

kan vel være ganske almindelige firkantede Klodser, der lægges ind i Indgangen; men langt bedre ere trekantede Klodser, der lægges foran Indgangen. Disse danne nemlig en jævnt indsnævret Indgang, som

Bierne have meget lettere ved at finde ind ad end den pludselig indsnævrede, som dannes af firkantede Klodser. Saadanne Klodser burde ogsaa anvendes foran de ved Zinkskydere indskrænkede Indgange, da Bierne ofte have meget Besvær med at finde disse. For at vejlede Bierne især Dronningen til ikke at tage fejl af Stedet, kunne Klodserne males med forskellige Farve ved Nabostader. Da disse Klodser lægges paa Fjlvbebrættet foran Indgangen, kunne de godt være 1 " tykke, saa at de ved deres Tyngde ligge nogenlunde fast. Efterhaanden som Honningtrækket forbedres, flyttes Klodserne længere fra hinanden, indtil de under stærkt Træk helt kunne borttages. Meget stærke Stader kunne godt om Foraaret have 8 " brede Indgange ligesom om Vinteren, og naar det gode Træk indfinder sig, kan man efterhaanden udvide Indgangen indtil en Bredde af 15 ". Vi have hjer Sommer haft flere Stader, som fuldt ud have benyttet en saa bred Indgang under det gode Træk. Endogjaa i et saa slet Honningaar som 1890

hadde vi i Begyndelsen af August under en Uges fortrinligt Lindetræk et Par Stader, hos hvilke den 15" brede Indgang hele Dagen var vrinlende fuld af travlt arbejdende Bier. Disse 2 Familier gav hver et Udbytte af over 70 Ø Honning.

En Dronning-Spærre.

Af C. W. Dayton i Amer. Bee-Journ.

Til Marts bliver det 7 Mar siden, jeg begyndte at anvende dette Redskab i mit Bieri. Paa den Tid saa jeg mig om efter en Plan, hvorved Dronningen kunde holdes udenfor visse Dele af Stedet for at undgaa Tilstedeværelsen af Yngel i Honningrummet og Forsøgelsen af Yngel og Bier at ernære, naar det ikke kunde ventes, at der vilde være nogen Honning at indsamle.

Efter at have overbejdet Sagen i nogen Tid, faldt den Tanke mig ind, at man i Stedet for at afspærre visse Rum for Dronningen kunde indespærre hende i et særøget Rum.

Med denne Tanke som

Grundlag opfandt jeg et Redskab til det nævnte Formaal. Efter i 6 Mar at have prøvet og forbedret dette, giver jeg her en Beskrivelse deraf til vore Diablers Bedømmelse. Og ligesom Redskabet er nyt, medfører det ogsaa en ny Fremgangsmaade ved Diablen. Efter grundig Prøvelse er jeg overbevist om, at man ved dets Hjælp kan høste mere Honning i en bedre Tilstand og med mindre Arbejde end ved nogen hidtil kendt Fremgangsmaade.

Min Tanke var fra Begyndelsen af at indskrænke Dronningens Plads uden at forandre Pladsen i Stedet. — At Dronningen kunde lignedes ved en Omdrejningsakse, der kunde reguleres saaledes, at dens Virksomhed kom til at stemme med Diablersens Fordel. — At Honning burde samles saa nær ved Yngelen som muligt, og Dronningens Virksomhed hindres ved en bestemt

Grænse. — At det ombendelige Stade (Heddons) er altfor bred en Tanke, og den ombendelige Kamme er altfor smal en Tanke til praktisk Anvendelse.

Mine Forsøg i denne Retning have be- traadt en ny Mark, og naar jeg fremstiller min „Dronning-Spærre“, aabnes der en Port, gennem hvilken andre kunne træde ind for at gøre ny Opdagelser.

Hosstaaende Figur viser, hvorledes jeg samler Yngelrummerne med smalle Strimler af Dronninggitter i Tablegangene og med hele Gitre udfor de yderste Tabler. Paa denne Maade dannes et Rum, i hvilket Dronningen holdes afspærret paa et hvilket som helst Antal Yngelabler. Det forreste Gitter er tilbidskæaret bort for at vise, hvorledes Zinkstrimlerne ere forsynede med Hager, som klemme dem fast paa Kammens Lister. Disse Hager laver jeg nu af Nr.

14 Særtraad i Stedet for som angivet i Figuren af fladt Metal.

Paa denne Maade kan Dronningen indskrænkes til et større eller mindre Antal Kammer ved at forlænge eller forkorte de Særtraade, der ved begge Ender holde Kammerne sammen og vende Traadene op og ned

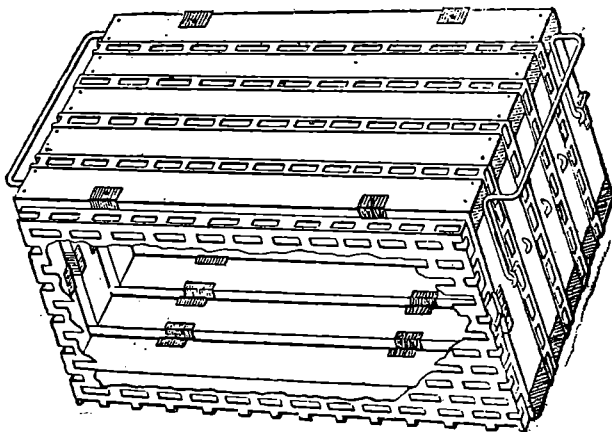

Fig. 4. Dayton's Dronning-Spærre.

efter som det udkræves.

Ved at indskrænke Dronningen til 4—5 Tabler vil man saa disse fuldstændig fyldte med Yngel, medens de Tabler, der hænge tæt opad dette Kammer, ville blive ligesaa fuldstændig fyldte med Honning.

Ødelæggelsen af Dronning-Celler be- sørges ved at vende op og ned paa Kammeret, naar det kun gøres, inden Bierne ere blevne betagne af Sværmefer. Dette Redskab vendes ligesaa let og hurtigt som en enkelt Table, der udskræves kun 1 Time til 40 Stader. — Ved ofte at vende, blive Dronning-Cellerne stedse ødelagte, inden Bierne blive rigtig opsatte paa at sværme. — Det er langt fordelagtigere saaledes at forhindre Sværmeferen end kun at hindre Sværmen i at bryde frem, fordi Bier, der berede sig paa Sværming, drive omkring, medens Honningen gaar tilspilde.

Ved Ombending faar man alle Tabler byggede helt ned til Bundlisten, hvorved man kan have ligesaa megen Yngel i 4—5 Tabler, som man ellers har i 7—8.

Der er meget forskellige Meninger om, hvormeget man bør indskrænke Yngelreben under Trækket, men sikkert er det, at det er ufordelagtigt at have en saa urimelig stor Yngelrede, som ofte ses under Slutningen af Trækket. Heller ikke holder jeg af at have Yngel spredt omkring i et helt Stæde. Maalet maa være at have saa Yngeltabler, men disse helt fulde af Yngel, og Honningtablerne helt fulde af Honning. — At afspærre Dronningen udføres alene ved at befæste de 2 yderste Gitre. De smalle Strimler af Zink forblive paa Kammerne lige fra Foraaaret eller gennem hele Vinteren, skønt de meget godt kunne fjernes, naar det udtræves. Man anbringer simpelthen de store Gitre i deres rigtige Stilling. Dronningen vil da næsten altid vise sig at være paa en af de afspærrede Tabler, som blive sammenheftede. Jeg hverken søger efter Dronningen eller klipper hendes Vingr. Den næste Gang Stabet aabnes, ville de saa Tabler udenfor Spærreren vise, hvor Dronningen er, ved Tilstedeværelsen eller Mangelen af ny-lagte Eg.

Tidligere anvendte jeg Spredning af Yngel til Siderne. Nu udføres det ved kun at vende Spærreren og altsaa uden at adskille Yngelreben, hvilket ofte skræmmer Bierne og forkøler Yngelen. — Vendingen bringer de tomme Celler, som før vare øverst, helt ned ved Bunden i den mest indbydende Stilling til at belægges med Eg. De Honning-Celler, som før vare øverst, ville nu komme nederst og snart blive tømt for at fyldes med Yngel.

Tablebærer og Bundliste ere ens uden fremstaaende Ender. Naar de ikke benyttes i Spærreren, forsynes de med enkelte rammevæbende Jærntraade, saa at de kunne hænge paa almindelige Staders Metallister.

Henimod Sværmetiden eller et godt Honningtræk faar Dronningen Frihed til at færdes i hele Stædet, ogsaa i Spærreren, og naar hun har fyldt 8 Kammer med Yngel og prøver paa at gaa udenfor de egentlige Yngeltabler for at lægge Eg i Drone-Celler, da er det Tid at anbringe de store Gitre for at afspærre hende.

Det maa bemærkes, at ved Anvendelsen af dette Redskab er det kun de egentlige Yngelrammer, der ere forskellige fra de Kammer, som almindelig benyttes. Ved Ordningen af disse Yngelrammer er man i Stand til at indskrænke og at vende

Yngelen i saa stort et Omfang, som man ønsker det.

Honningbrædderne kunne paa denne Maade indværes, og dog fyldes saavel De-linger som Udslyngningstabler paa bægge Sider af Spærreren eller afvekslende med Ekstra-Yngeltabler. Om Tablerne indeholde Droneceller, skader det ikke, thi Dronningen faar ikke Lov til at lægge Eg i dem.

Opfindelsen af Spærreren var en let Sag; men det har taget Aar at studere og prøve sig frem med Hensyn til de Anvendelser, der kunne gøres af den.

Mere om Kunsttabler.

af R. S. Kriстенsen, Himmelov.

Som Svar paa de af Hr. Vorbeck, Holstebro, i „T. f. B.“ 1890 S. 235 gjorte Bemærkninger, kan jeg meddele, at den omtalte Prøve af en meget smuk Kunsttable, som af mig blev uddelt paa sidste Central-møde i Fredericia, der bestod af Ceresin og Kolofonium, og som kunde sælges til 80 Ore pr. B og i Udseende lignede en rigtig smuk ægte Bivoksstable, væsentlig kun var fremstillet for at vise d'Fr. Delegerede, hvor stoffende Bivoks kan efterlignes, selv naar som i dette Tilfælde al't var „andre“ Stoffer. Jeg mente, at de Delegerede deraf kunde se, hvor nødvendigt det var at „gøre noget“, som kunde virke hæmmende paa den „Blukning“ af Biavlernes Pung, som nu i nogle Aar har fundet Sted ved et Par Fabrikanter. Hr. B. mener, at Tabellen ikke burde være forevist paa Centralmødet, jeg mener, at Centralmødet var det rette Sted at fremlægge den, og jeg beklager endog meget, at jeg ikke var i Stand til at fremlægge den paa Centralmødet allerede i 1887; jeg antager, at havde den da været fremvist, saa var ikke alene den uheldige Dom, som B. formenten var fældet i Kunsttable-Klassen paa den store Udstilling i København 1888, undgaet, men ogsaa flere andre tilkendte Præmier til Sekunda-Tabler vare ikke bleve uddelte, som nu i høj Grad vildeleder Biavlernes. Jeg fremviste Table-prøven i Fredericia for „bedre er sent end aldrig“. Den Midnatstine, der i Fredericia blev anvendt til at drøfte Spørgsmaalet om Forjælfning af Kunsttabler, var dog vist godt anvendt, uagtet der ikke kom noget egentligt Resultat ud af det, men det henedte dog Biavlernes Opmærksomhed paa Sagen. Mødet blev jo refereret. „Er Bi-avlerne da dummere end andre Mennesker?“

spørger Hr. B. — Et underligt Spørgsmaal!

„Med alt det, der er skrevet og sagt i denne Sag, har det faaet Udseende af, at Biablerne ere udsatte for det største Snyderi, overfor hvilket de staa aldeles værgeløse*“, skriver Hr. B. At Biablerne ere udsatte for Snyderi, det ved Hr. B. vist godt. Se dog de hyegule tykke klodsede Kunsttabler, hvoraf c. $\frac{1}{5}$ er Parafin, og de mørkegule gennemfigtige mange Gange præmierede, hvoraf c. $\frac{3}{5}$ er Cerefin. Naar Biablerne købe Kunsttabler, og intet andet er omtalt, maa de jo antage, at det er de bedste og naturligeste Emner, nemlig Bivoks, som Kunsttavlen bestaar af, men naar $\frac{1}{5}$ eller indtil $\frac{3}{5}$ af Tavlen's Indhold er andre og billigere Stoffer, hvad mon Biablerne kalder det for? Naar jeg køber 1 K Smør og ikke forlanger Natursmør og faar en Blanding af $\frac{2}{5}$ Natursmør og $\frac{3}{5}$ Margarine, er jeg saa blevet snydt, selv om ogsaa jeg har givet fuld Smørpris, naar kun Blandingen er til at bruge? Den Smørblending skal dog ikke smeltes om og benyttes igen, efter at den er brugt, saaledes som Tavlerne bliver. Vi ved alle, hvor lidt Kendskab Biablerne i Almindelighed have til Bivoks, og som en Følge deraf ved vi ogsaa, hvor vanskeligt det er for dem at staelne forfalskede Tavler fra ægte Bivokstavler. Hr. B. meddelte jo ogsaa selv paa Centralmødet, hvorledes han antog, at Dommerne i Kbh. i 1888 toge Fejl, og de Dommere vare dog valgte blandt Landets fremmeste Biablere og sidde inde med langt mere praktisk og teoretisk Uddannelse end Biablernes store Mængde, og dog stod de saa „aldeles værgeløse“ og formentes ikke at kunne staelne imellem godt og daarligt, og dog, hvad havde de ikke forud for Biablerne i Almindelighed?

Har jeg vakt Haab om en lav Tablepris, som vist aldrig kan opfyldes? Mon Hr. B. skulde saa Ret heri? Med ad Valke maa det dog nu hurtigt gaa med de blandede Tablers Pris. $\frac{1}{5}$ K Parafin er i Følge „T. f. B.“ for 1890 Side 92 = 9 Dre, $\frac{4}{5}$ K Boks a 110 = 88 Dre, Arbejds løn Hr. B.'s Pris 35 = 132 D., i dette Tilfælde den naturlige Pris i store Partier og ikke 149. $\frac{3}{5}$ K Cerefin a 60 = 36 D., $\frac{2}{5}$ K Bivoks = 44 Dre, Arbejds løn 35 = 115 Dre ikke 140, altsaa der kan dog med de Tableblandinger, der ifjor ere gaaede i Handelen, rykkes henholdsvis 17 og 25 Dre ned pr. K. Og

hvad vil der komme ud af Forsøgene til Sommer?

At der her i Landet laves ligesaa gode Kunsttabler som i Udlandet og under Udlandets største Fabrikanters Priser, det er rigtigt; men er det Biablerne, der har trykket Prisen saa uforholdsmæssig langt ned, saa der er meget lidt for Arbejdet og næsten intet for Risikoen og Rentetab? Nej det er kun i de færreste Tilfælde Biablerne, i de fleste Tilfælde er det vist de 2 a 3 Fabrikanter med deres Tabler af billige Stoffer, der ikke svinde, og som i visse Tilfælde have set deres Regning ved at trykke Prisen ned.

Jeg vil give saavel Biablerne som Foreningerne det Raad forud at slutte Afkord med Fabrikanten om, hvilken Blanding Tavlerne skal være af og til hvilken Pris. Om det skal være af ægte Bivoks og da til den høje Pris eller om man kun vil give en lavere Pris og benytte Blandinger og da i hvilket Forhold og hvilke Stoffer. At Biablernes Boks i de fleste Tilfælde kunde og burde være bedre, er jeg fuldt ud enig med Hr. B i, men Boksset kommer dog Nar for Nar i bedre renset Tilstand til mig, altsaa dog et glædeligt Fremstrid. — At ægte Bivoks kan ødelægges saavel hos Biableren som hos Kunsttablefabrikanten, saa Bierne nødvendig vil bygge paa dem, det har jeg ogsaa erfaret.

Til Slut kun, da jeg selv i en lang Række af Nar har haft Fabrik af Kunsttabler og har det endnu, havde jeg megen Betænelighed ved at tage Del i Spørgsmaalet om forfalskede Kunsttabler, og det var kun fordi jeg af en Umtsförening, hvori der var prasket en Del forfalskede Kunsttabler ind, var blevet opfordret til at gøre en Ende paa dette Uvæsen. Jeg optog derfor Sagen paa Centralmødet. At der ikke blev vedtaget at søge fremmet en Lov mod Forfalskning af Kunsttabler er meget at beklage, men det kommer vel nok. Men det, der særlig trænges til, er Kendskab til Boks og Kunsttabler og — Ærlighed.

Rammemaal.

Af Hr. Pedersen, Taed.

Paa Grund af en Mængde forskellige Begreber, som fremkomme om Normalmaalet, maa det vel være mig tilladt at fremkomme med nogle, jeg antager vejledende Bemærkninger desangaaende; ligesledes nogle Bemærkninger om Rammemaalet.

*) Udhævelserne ere af mig, N. S. Kr.

Da Ordet Normalmaal bruges saa al-
sidigt, vil jeg tage det først, og da begynde
med Aaret 1878, som jo var Vendepunktet
i Statedonstruktionsen. Ved Landmands-
forsamlingen i Svendborg 1878 blev det
første Trugstade fremvist, som jeg har
set*). Principet blev anerkendt af Dommer-
kommiteen. Hr. Trafikchef Møller i Nar-
hus, var i den Tid Bisagens vigtigste
Forkæmper, maaske fordi han færdebes saa
meget omkring og lod nok ingen Lejlighed
løbe, hvor han kunde faa et Ord indført
om Bierne. Han opgav, at Staderne bør
indeholde Kammer paa 12×12 " i □**),
og selvfølgelig maatte Stedet være 13 "
vidt, idet Kammetræet optog $\frac{1}{2}$ " og 2
Biveje $\frac{1}{2}$ ", dette har jeg og mange andre
bibeholdt siden. Vor Forenings og Blads
Stifter, daværende Redaktør, Hr. Gartner
A. C. Andersen, Nyborg, vilde jo nok aner-
kende Trugstadets Fortrin i flere Retninger;
men, siger han, Tabellen er mig for stor,
jeg vil anerkende Højden, men Bredden skal
være 2 " smallere. Dette satte han meget
ind paa, og Resultatet, efter hvad jeg kan
bønne, er, at de c. $\frac{2}{3}$ af Trugstaderne
gaar under Navnet 10×12 " Stedet,
rigtignok med nogle Afvigelser hist og her.
Dette gaar ofte under Navn Normalmaal.

Da vi senere ind i 80'erne fik en ny
Bestyrelse og Redaktion for Foreningen,
som med nye Folk nye Skikke, og da frem-
kom Stedet „høj Normal“, eller Nordens
og Tysklands Enhedsmaal — Kammen 8 "
bred og $13\frac{5}{8}$ " høj (det blev stærkt poin-
teret, at Stadets Viddemaal var 9 "), —
var det officielle Navn, det fik paa et af
vore større Møder eller Udstillinger. Det
saa en Tid ud, som det vilde tage Liden
fra 10×12 " Stedet. Men Tiderne
skifte! Folk, Principer, Ibeer skifte. For-
eningen fik en ny Bestyrelse og Redaktion
og samtidig et nyt Bihus under Navn „lav
Normalmaal“ (Kammemaal $13\frac{1}{2}$ " bred,
8 " høi). Her er det igen givet, at Sta-
dets Viddemaal er $14\frac{1}{2}$ " .

Vi har da 3—4 Normalmaal, ikke at
tale om det gamle Højstade, som ogsaa
havde lidt normalt paa sig. Det er dette,
jeg gerne vil gøre opmærksom paa, at
Navnet Normal er et meget ubestemt Be-
greb, som altid bør betegnes noget nøjere.

Disse ofte fremkomne Bemærkninger,
at Kammen skal maales udvendig, kan jeg
ikke finde begrundet, da det viser sig, at
det ikke saa sjældent har vildledet Folk i

Stedet for at vejlede. Naar disse Mænd,
som i vor Forenings Tid, have staaet som
vore Fjere og Tillidsmænd, have frem-
kommet med disse vel i og for sig lige gode
Maal, kan jeg ikke finde, der er nogen
Grund til at gøre Sagen mere vidtløftig
end den er, ved at pille ved Maalene.
Det havde jo slet ingen Betydning med
Maalene om de ere $\frac{1}{2}$ " eller mere, større
eller mindre, blot Enheden eller Enigheden
var lidt bedre appasset*). Men det er for-
bistret, hvad Ulykke blot en Bagatel kan
gøre, og jeg tillader mig at hidsætte
et Tilfælde: Et Parti Kammer eller et
Stade er bestilt af lidt særlige Maal, dette
volder at der skal laves saadan et Parti
særligt Kamtræ, maaske Binduesrammer,
og hvis der blot er Overalt af et Par
Overstykker, der er $\frac{1}{4}$ " længere end det
normale havde jeg nær sagt, disse komme
tilfældig iblandt de normale Overstykker og
gaar paa travl Tid glat med, indtil Kam-
merne skal i de sidste Huse, Vognen til
Stationen venter, Al. er paa Nippet
for at komme ind. Saa, nu kan det Skidt
ikke passe! — „Fæder, spring op paa Loftet
og hent mig 2 nye Overstykker!“ Nogle
Minuter gaaer Færdig! og paa
Vognen Kloffen! Aah! de
hænger vel med det! Høj! — — —
En Sten paa Bejen Bums, der
ligger et Stade Knust Br!
Aah, at det havde da været det forbigstredte
Iffe-Normal! — Saa, nu er den Sending
stoppet, de to kan ikke løbe ene, da der er
3 paa det Fragtbrev! Paa'en igen
. . . . Luftet for Butikken Par-
lamenteren Al! og vi slap
af med dem uden Invaliden, der maa saa
Ekstra-Vogn i Morgens med den. Men
imidlertid har Bierne sværmet Dagen før
Husene naa Endestationen, og Manden, der
skulde have dem, hvorledes han tænker, ja,
det kan vi tænke os!**) . Dette som Illu-

*) At det skal give større Enighed om der bliver
regnet Kammens udvendige Maal kan jeg ikke
se. Hvilket blot at i Fods Stedet skal være
 13 ". $10 + 12$ " Stedet 11 ". Høj Normal
 9 ". Lav Normal $14\frac{1}{2}$ " i Lysningsmaalet
og retvinklet! Kan dette naas, da er meget
vundet. Det gør da intet, om en Mand vil
have større eller mindre Bivej. Sværere eller
lettere Kammetræ. Kammerne kan bruges
overalt.

Disse Tal er de af Fjorerne opgivne og
derfor holder jeg paa dem.

**) At den Kammer kunde Du have undgaaet,
naar blot der var Dplag! vil mangen en sige.
Ja det er lettere sagt end gjort. Blot et Par
Bemærkninger: 1. Maj 89 havde jeg c. 100
St. paa Dplag. og jeg var betænkelig, thi
i 88 folgtes kun 350 St., men da Sværmetiden
kom bragedes paa, saa vi ikke kunde tilfreds-
stille. Der folgtes 500; da 90 naaedes, var

*) Det var udfillet af Lærer Er. Lev, Ulstrup,
og det fik „Hædrende Omtale“. R. A.

**) Hr. Møller var med at konstruere det første
□ Fods Stade, som blev lavet her.

stration til Hr. Vorbeds ofte paatalte Uensartethed!

Naar jeg før udtalte, at disse vel var i og for sig lige gode, da forklæres det saaledes: □ Fods Kammer har jeg nu brugt i 10 Aar og har ingen Grund til at gaa fra dem! 10 × 12 " behøver jeg ikke at give Attest, da der er mange om det. Det høje Normalmaal vandt frem, fordi det laa saa nær det gamle anerkendte Højstade. Det ny lave Normalmaal har lidt mere Vanskelighed ved at vinde frem, fordi det gaar tværs af alle gamle Begreber om Overvintring! Trods dette har jeg endnu intet hørt om, at det er et daarligt Vinterstade, NB. af Folk, der har prøvet det. De 2 Vintre, jeg har forsøgt mig dermed, har det vist sig jævnhjørnigt □ Fods Stader; og for Behandlingens Skyld er det ubetinget Nr. 1 af alle disse 4 Maal. Om Kammeus Stilling til Fjlsbehullet er her ikke Tale denne Gang. At Magasinkammerne er blevet en Nødvendighed i alle Trugstader er alm. anerkendt.

* * *

Til ovenstaaende Udtalelser af den paa dette Omraade særlig erfarne Forfatter kunne vi i Hovedsagen slutte os: Det er ganske rigtigt, at det er Stadets Ulysningssvidde det kommer an paa, for at det skal kunne optage et bestemt Kammemaal. Naar man vil have Kammer fra en Fabrikant, bør man altsaa opgive Stadets Ulysningssvidde. Men vil man selv lave sine Kammer, ja saa er man jo nødt til at kende Kammemaal. Derfor kunne vi jo ikke undvære dette; men hvis man ikke altid bruger Kammelister af samme Tykkelse, saa faar mange ved indvendige Maal flere forskellige Kammemaal til den samme Ulysningssvidde. Dette kan efter vor Anskuelse aldrig forsvares. Det viser sig derfor ogsaa, at alle i Bial vidt fremstredne Lande: Tyskland, England, Amerika, angive Kammemaalene med udbændigt Maal. Den Gang Hr. Trafikchef F. Møller hos Forfatteren konstruerede □ Kammen

efter den saakaldte amerikanske Kamme, oversaa han vistnok, at Amerikanerne angav alle deres Kammemaal allerede den Gang som udbændigt Maal. I Amerika benytttes Kammelister af ligesaa 1/3 til over 1/2 " Tykkelse. Dette vilde jo give mange forskellige Kammemaal til den samme Stadelhysning, hvis man vilde benytte indbændigt Kammemaal. I fremmede Bialde ser man næsten aldrig Stadelhysningen omtalt, og dette hidrører ganske simpelt derfor, at man forudsætter det som bekendt, at der skal være en Bivej mellem Kammelisten og Stadets Indervæg. Naar Kammemaal altsaa angives som udbændigt Maal, kan man aldrig tage fejl af Ulysningen mellem Bæggene. At det skal være „mere vidtløftigt“ at angive Kammemaal udbændigt end indbændigt, som den ærede Forf. udtaler, det er jo en uholdbar Paastand.

Jo oftere Sagen om ensartede Kammemaal er blevet behandlet ved Møder og i Bialde, des tydeligere viser det sig, at det næppe vil være muligt her i Landet at opnaa Enighed om 1 Kammemaal; men dermed er det ikke givet, at man ikke skal kunne enes om f. Eks. 4—5 Maal. Vi føle os overtydede om, at der virkelig hos os er stet stor Fremgang i denne Henseende, og vi haabe, at denne Bevægelse fremdeles inaa blive fortsat. Red.

Nogle kritiske Bemærkninger om de i Maribo udstillede Stader d. 27.—28. Septbr. 1890, af J. E. Olsen, Svilested.

Hr. Redaktør! Det kunde maaske interessere Dem og dette Blads Læsere at høre lidt om Udstillingen i Maribo. Naar man betragtede denne Udstilling, som jo kun var en Amtsudstilling, saa overgik den „Danmarks Bialforening“s, der blev afholdt i Maribo 1882. Paa den nylig afholdte fandtes jo ikke saa mange Udstillere som paa hin, det kunde jo heller ikke forlanges; men Genstandene, her vare udstillede, vare gennemgaende bedre. Stader og Redstaber vare bedre forarbejdede, da her ikke fandtes noget slet Arbejde, og Produkterne vare jo ogsaa for det meste godt behandlede. Paa Boksæt maa der klages mest. Der fandtes flere fortrinlige Stykker, men ogsaa flere Stykker, som vare alt andet end gode. Mange ældre Bialdere forstaa ikke at behandle Boksæt, det faar almindelig for megen Varme, bliver brunt. Det er slet ikke saa vanskeligt at behandle, naar den rigtige Maade bliver brugt; men den kende en stor Del Bialdere ikke, og derfor fremkommer der saa-

200 St. bestilte, men i Juni bestiltes paa 1 Dag 37 Stader og daglig 10—15 Breve, ja 21 og 23 naaedes paa en Dag. Der folgtes i 90 725 St. og over 100 Maskiner.

Maskiner! maa jeg maaske bringe en Bemærkning: Der er kommet en enkelt Klage over at de stobte Hjul kommer over. Det endres let ved blot at løse de 2 Struer, der halber den Stol ved Hjuleic, saa meget at en Strimmel af en Tandstikse lægges bag Struerne, der skrues til igen, og den gør ikke Strife mere!

meget daarligt Voks i Handelen, hvorimod man lettere faar god Honning at købe, endstønt her paa Udstillingen fandtes Honning, der ikke havde faaet saa god Behandling, som den skulde have haft, men saadant ses jo paa de fleste Udstillinger. Man kan se, at Biavlen er i en glædelig Fremgang, og derfor fortjener Maribo Amts Biavlerforenings Bestyrelse Ros. Jeg skal nu kun tilføje, at der fandtes flere fortrinlige Udslyngningsmaskiner, særlig vil jeg nævne Smedemester Jacobsen, Højbygaard, der havde en fortrinlig Udslynger udstillet. Den fik 1. Præmie, hvilket den ogsaa i højeste Grad fortjente. S. Nielsen, Buerup, havde ligeledes en fortræffelig Maskine, der erholdt 2. Præmie. Der fandtes endnu flere udmærkede Maskiner, som jeg ikke vil nævne, hvorimod jeg vil dvæle lidt længere ved Staderne, og for ikke at støde nogen, vil jeg kun nævne dem ved Nr. efter Kataloget.

Nr. 1, 1 Trugstade, Rammens Maal indvendig $8\frac{1}{8} \times 13\frac{5}{8}$ ",*) samt 1 Højstade, Rammens Maal indvendig $8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{6}$ ", disse Stader vare godt forarbejdede og af gode Materialier, men Maalene paa Rammerne uheldige. Trugstadets Kammer vare $\frac{1}{4}$ " for brede, og Højstadets Kammer for lave og for brede. Skulde have været $7\frac{1}{2}$ og $8\frac{1}{2}$. Nr. 2, Trugstade, Rammens indvendige Maal 10×12 ", Stadet godt udført, gangbart Rammemaal, Materialet i Stadet temmelig spinkelt. Nr. 3, 1 Trugstade, Rammens indvendige Maal 12×12 ", Stadet godt forarbejdet, men Rammerne temmelig store og nu ikke saa gangbart Maal som tidligere. Nr. 4, 1 Højstade, Rammens indvendige Maal $8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$ ", 1 Trugstade, Rammens indvendige Maal $9\frac{7}{16} \times 11\frac{7}{16}$ ", Staderne fortrinligt forarbejdede, og af gode Materialier, Højstadets Rammemaal gangbart, men Trugstadets for smalle og for lave skulde have været 10×12 ". Nr. 5, 1 Trugstade, Rammens Maal indvendig $8\frac{3}{8} \times 11\frac{1}{8}$ ". Dette var ogsaa et godt Stade, men Rammemaal et meget uheldigt.

Husflid.

Nr. 6, 1 Trugstade, Rammens Maal $8\frac{1}{8} \times 13\frac{1}{8}$ ", dette var ogsaa et godt Stade men havde et uheldigt Maal. Nr. 7, 1 Trugstade, Rammens Maal 10×12 ", dette var et fortræffeligt Husflids Stade og havde et gangbart Rammemaal, det tilfendtes ogsaa 1ste Præmie. Nr. 8, 1 Trugstade med Rammemaal 10×12 ",

dette var ogsaa et særdeles godt Stade og med et gangbart Rammemaal. Nr. 9, 1 Trugstade, Rammens Maal $9\frac{5}{8} \times 12\frac{3}{4}$ ", dette Stade var af Straa, godt forarbejdet; men jeg fortrækker dog ikke den Slags Stader uden at de udvendig blive beklædte med et andet Materiale, da de ellers er temmelig ufønlige. Dette Stade var maasse et af de bedste, der endnu har været udstillede, men hvorvidt det er heldigt, kender jeg ikke, og om det er en udmærket Bolig for Møllene, kan være tvølsomt. En Straaprinz var udstillet af samme.

Det vil heraf ses, at disse 12 nævnte Stader havde ikke mindre end 9 forskellige Rammemaal, og dette er kun en Broddel af, hvad der findes heri Stiftet. Jeg har nu i de sidste 10 Aar været hos en Mængde Biavlere her i Stiftet; men næsten overalt har jeg truffet 2 eller flere forskellige Maal. Derfor der paa Udstillingen i Maribo havde været udstillet Stader fra 100 Biavlere, vilde der næsten have været ligesaa mange Maal, og ved mange Lejligheder er det meget uheldigt f. Ex. ved Køb eller Salg af Stader paa Auktioner, der da som oftest ikke passede efter ens andre Stader. Der kan saa ikke gives saa meget for saadanne Stader, som naar Rammemaal et passede, og det kunde undertiden ogsaa være til Gavn at købe en Yngel-, eller Honningtabler eller en Tavle med modne Dronningceller o. s. fr. Jeg kan ikke indse andet end, at det vilde være til Gavn for Biavlen i sin Helhed, naar der var færre Rammemaal. Der vilde da ogsaa kunne faas billigere Kunsttabler, fordi Fabrikkerne derved fik mindre Arbejde. Bestiller f. Ex. en Forening 100 B. Kofstabler, vil der som oftest være 20 eller flere forskellige Maal, og dette fordrer betydeligt mere Arbejde for Fabrikanten, end naar der kun var 2 eller 3 Maal.

Hvad derimod angaar Udbyttet af Biavlen, spiller Maalet ikke saa betydelig en Rolle, naar det ikke overstiger Rimelighedens Grændser (er meget lille eller meget stort) om end en Ramme til et Trugstade er $1\frac{1}{2}$ " for smal og 1 eller 2 " for høj eller lidt for bred og lidt for lav, det har ingen Betydning for den enkelte Biavler, naar blot Bedkommende er kyndig i sit Fag. Der kan høstes ligesaa megen Honning af et Højstade som af et Trugstade og omvendt. Jeg vil overfor Modstanderen af Højstadet hævde, at Trugstadet slet ikke fortjener mere Ros end Højstadet, og Modstanderen af Højstadet havde dog Højstadeprincippet, naar de bruge de lave Honningrum ovenpaa, men ved at benytte dem, bliver der ligesaa meget Arbejde ved Trugstadet

*) I alle Rammemaal nævnes Bredden først, derefter Højden.

som ved Højstaden. Hvisse Fejl, der muligen var ved de her udstillede Stader, har jeg ikke villet omtale; men jeg har villet henvende Opmærksomheden paa en Stavan, vor Viabl endnu lider af. Jeg vil derfor ærbødigst henstille til den højstærede Bestyrelse for DBF. og Bestyrelsen for Antsforeningerne at bestemme ved fremtidige Udstillinger, at kun Stader med følgende 4 Maal erholve Præmie, nemlig 10×12 ", høj og lav Normalramme og $8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$ ". Det vilde være helstigt at Maalet blev opgivet paa Stadernes Bidde fra Væg til Væg og Rammernes Højde udbvendig. Stader med 10×12 " Rammer skulde saa være 11 " fra Væg til Væg og Rammen $12\frac{5}{8}$ " høj udbvendig. Højstaderne $9\frac{1}{2}$ " fra Væg til Væg og Rammen 8 " høj udbvendig.

Ved at opgive Rammens indvendige Maal, bliver der ofte en temmelig stor Forskel paa Stadets Bidde, da der ofte er for stor eller for lille Plads mellem Væg og Ramme, og Rammerne kunne derfor alligevel ikke passe, Tablebæveren bliver for lang eller for kort.

Naar kun Stader med oven omtalte Maal blive præmieret, skulde det hæmme meget paa de mange forskellige Maal, og vi vilde da engang kunne saa mere ensartede Maal her i Danmark paa vore Stader.

Jeg haaber, at Læseren tilgiver mig, fordi jeg har opholdt mig saalænge ved dette Emne; men jeg anser det for nyttigt at bringe det frem. Der er tidnok skreven derom heri Bladet og talt derom ved Møder og Udstillinger. Derved er det ogsaa blevet. Uden at der bliver taget alvorligt fat, opnaas der ikke noget, og jo længere Tid, der gaaer, jo flere Maal fremkommer der. Jeg vil derfor anbefale enhver Viabler og Stadesfabrikant at overveje og fremme Sagen, saa godt de kan. Min Hensigt med disse Linier vilde da være naaet.

* * *

Med Hensyn til den ærede Forfatter's Udtalelser om „Højstade og Trugstade“, da skulle vi kun bemærke, at vi forlængst betragte Striden mellem disse 2 Stadesformer for endt til Fordel for den sidste. Højstaderne ville næppe have Udseende til atter at saa Overmagten, med mindre man vil betragte Opstabling af Trugstader som en ny Slags Højstader, thi saa ere Udfigterne for disse unægtelig meget lovende.

Med Hensyn til Udtalelserne om Rammemaalene kunne vi derimod i det væsentlige slutte os til dem (Forfatterens Forslag at

udstyre 12×12 " Rammer af de af DBF. anbefalede Maal og istedetfor at anbefale det lille Højstade-Rammemaal, kunne vi dog paa ingen Maade slutte os til). Vi skulle imidlertid bemærke, at det næppe vilde holde Stik at vente c. 100 forskellige Rammemaal i 100 udstillede Stader, fordi der ved den her omtalte Udstilling fandtes 9 forskellige Maal i 12 Stader. I København 1888 fandtes udstillet mindst 110 Rammestader; men i disse fandtes næppe mere end 20—25 forskellige Rammemaal. De fleste af de i ovenstaaende Artikel nævnte Rammemaal vise jo ogsaa en tydelig Bestræbelse for at bruge et af de 4 her i Landet nu mest udbredte Maal; men Narfagen til, at dette saa sjældent nøjagtig fremstilles, er alene denne, at det ikke er tilstrækkeligt til Bestemmelse af et Rammemaal at angive Maalet skriftlig, enten det maales indvendig eller udbvendig. At de udbvendige Rammemaal ere lettest at rette sig efter, det ere vi overbeviste om; men vi tro dog ikke, at vi nogensinde opnaa at saa nøjagtige Rammemaal almindelig udbredte her i Landet, før DBF's Bestyrelse udsender Mønster-Rammer til alle Kredse. Hertil vilde udkræves mindst 100 smaa Trækasser, der hver indeholdt de 4 Rammer, som nu betragtes som „gangbare Maal.“ Vi haabe, at et Forslag i den Retning vil komme frem ved DBF.'s næste Bestyrelsesmøde. (Feb.

Told paa Honning.

Det er vistnok de fleste af vore Læsere bekendt, at Folketingsmændene Bojesen og R. Clausen i nærværende Rigsdagssamling have indbragt et Forslag om Ophævelse af Sukkertold paa de simple Sukkere og om Udlæggelse af Havlodder til Smaakaarsfolk, endvidere har Regeringen indbragt et nyt Toldlovforslag. Da alle disse 3 Forslag i høj Grad berøre Viablen, skulle vi nærmere omtale dem med Hensyn hertil.

Hvis Lovforslaget om Sukkertolden betages uden væsentlige Ændringer, da vil dermed al Honningindsførelse blive toldfri; Dette vil uden Tvivl bewirke en Nedgang i vore Honningpriser, særlig for de simple (mørke) Honningers Vedkommende, da der aarlig indføres meget af denne Vare mest til Bagerier. Dette vilde uden Tvivl skade vor Viabl. Paa den anden Side maas det erkendes, at Sukkertoldens Ophævelse i en anden Henseende vilde gaae Viablen. Hvis

nemlig de simple Suffere bleve meget billigere, maatte dette utvivlsomt ove en tilsvarende Indflydelse paa Kandiisprisen, da Kandiis kan fremstilles af disse Suffere ved Rensning i vore Rafinaberier. Men Kandiis anvendes allerede nu i stor Udstrækning til Biernes Fodring, og denne Anvendelse vilde sikkert i høj Grad vokse, hvis dets Pris sank c. 10 D. pr. R. Vi tro dog paa ingen Maade, at denne Fordel kunde opveje den Skade, som Honningprisernes Fald vilde volde. Derfor er der Grund til at arbejde henimod en Dpetholdelse eller Forhøjelse af Honningtolden, omend Sukkertolden ophævedes. Dette vilde jo være en dobbelt Fordel for Biavlen. Det glæder os derfor ogsaa at kunne meddele, at Regeringen i sit Toldlovsforslag har foreslaaet en Forhøjelse af Honningtolden til 8½ D. pr. R. Regeringen har derved imødekommnet DBF.'s Andragende om en saadan Forhøjelse. I Anledning af det førstnævnte Forslag om Sukkertoldens og Honningtoldens Ophævelse har Bestyrelsen for DBF. indgivet nye Andragender til Regering og Rigsdag om, at der ved dette Forslags Behandling maa blive taget Hensyn til Biavlen, saaledes at Honningtolden forhøjes i det mindste saaledes, som af Regeringen foreslaaet.

Med Hensyn til Forslaget om Havelodder, der i det hele har mødt en meget velvillig Modtagelse i Rigsdagen, da skulle vi udtale vor fulde Tilslutning dertil. Hvis det gennemføres, vilde det i høj Grad gavne Biavlen, fordi det vilde knytte Landarbejderen mere til en bestemt Egn, ja endog til en bestemt Plet Jord. Et af Beder Syvs Ordssprog lyder saaledes: „Den vorder sjælven rig, som tidt flytter.“ I vor Tid passer dette Ord vel langt fra paa alle Forhold; men det indeholder alligevel en stor Sandhed, der særlig har Anvendelse paa de lavt stillede i Samfundet. Glid, Nøjsomhed og Tilfredshed udvikles langt lettere i et fast Hjem end i et saadant, der jævnlig skifter Opholdssted. Men i den Henseende vil det nævnte Lovforslag, hvis det vedtages, kunne blive et fortrinligt Hjælpe-middel ved at uddille de mange Bierhverv, der kunne være den bedste Støtte for de fattige Hjem. Ingen Hjælp kan maale sig med Selvhjælp.

Praktiske Spørgsmaal.

Foredrag holdt i Aalborg N. BF. August 1890
af N. S. Vorbeck. (Fortsat).

I en Sommer som denne er det pinende

galt at lade Bisfolkene ynge saa meget som de luste, efter at vi er naaet godt ind i Træktiden, hvor der er stærkt ynglende Dronninger, fordi al Honning vil gaa med, saa der bliver maaste næppe nok til Indvintring endfjige Overskud til Biavleren. Ved Indgrib i rette Tid og paa rette Maade, kunde der, hvor daarligt Vejret end har været, dog blive Overskud, hvilket et Eftersyn ved forskellige Bistande kan bekræfte. Ved ikke at benytte Overrummet i Mar vil man, da de store Bisfolk behøve mange Tavler, saa Honningen paa for stort et Antal Tavler, som ikke nær ere fulde, hvor Honningen vel foroven i Rammen er dækket, men ikke altid er det nederst i Tavlen. Hvor langt bedre var det ikke at tage den overflødige Honning i Overrummet som fylde og forseglete Tavler. Hertil kommer, at da er den at saa moden og forseglet mindst 1 Maaned tidligere, saa er Honningen lettere at slynge ud, lettere at saa de tomte Tavler stikkede rene, og Folket kan saa sit Vinterrum saa tidligt, at det kan saa Tid at tilkutte alle Steder, inden Kulden forhindrer det i at gøre det, hvad ellers ikke iter, fordi Hebecognisbiavlerne ofte fratage Bierne Honning saa sent paa Aaret, da denne i Efterommeren i Underrummet modnes saa særdeles langsomt. Saasnart vi ere i den Tid, at Trækket skulde være der, og Bisfolkene ere stærke nok, og Udsigterne til Træk ikke ere lovende, da bør vi begrænde Ingellejet. Ved et Folk der belejrer omtrent en Snes store Kammer, hvoraf største Delen ere stærkt spækkede med Yngel, er en stærk Indskrænkning af Yngel meget at anbefale. Vel vil Folket ved Slid formindstes meget, men ikke søleligt den første Tid, da der jo daglig løber megen Yngel ud; at Halvdelen slides væk, det kan godt taales, der bør alligevel til Overvintring adles nye Bier sildigere; thi ganske unge Bier modstaa Vinteren bedst. Med dette for Øje vil jeg forklare, hvorledes der arbejdes for at hævne Yngelen paa rabital Maade. Samtlige Tavler gjenemser jeg hurtig altsaa lidt flygtig. Er jeg tilfældig Dronningen, sætter jeg den Tavle med hende paa ene i en Transporthætte, ved Gennemsynet sætter jeg al aaben Yngel for sig; da denne fordrer mest Varme, sætter jeg disse Tavler ved Flyvehullet for der at danne det indsnævrede Ingelleje, 6 Tavler er nok under disse Forhold, lettest er det, om disse Tavler ere nye og gode, saa de kunne blive staaende til Ingelleje i den kommende Vinter. Ere de ikke det, saa maa disse, naar Ynglen er nær moden, ombyttes med gode smukke Yngeltavler. Er der flere end 6, saa flyttes

Reften væk, naar Ynglen er luftet. Staar Dronningen i Transportkasse, saa lader man hende løbe ned i Yngellejet. Derefter afspærres dette Yngelrum fra de øvrige Tavler med Indstudsøren, under den stikkes et Par Binde, saa smaa, at Arbejdsbierne lige netop kunne krybe under, og disse Rammer dækkes til foroven. Er Dronningen derimod ikke funden, da løstes Indstudsøren lidt højere. De øvrige Tavler bliver da set lidt nøjere efter. Jeg søger samtidig ved Stød paa den Table, jeg har i Haanden, at gøre Bierne ængstelige og hænger Tavlen mod Yngellejet, (Bierne maa dog langtsaa gøres arrige men holdes i Arbejde mod den nødvendige Røg). Saaledes tilføjes hver Table, og ved at gøre det lidt med Ro ville Bierne snart finde det indsnævrede Yngelrum, hvor der er mørkt og behageligt, de ville med deres Glædeslyd kalde Dronningen med derind, hvis hun ikke alt er der. Har jeg nu et Par Tavler, der rumme en Del Honning men uden Yngel, saa stiller jeg dem nærmest Yngellejet op mod Indstudsøren (hvor jeg atter har gjort Gennemgangen saa lav, at Arbejdsbierne lige kunne komme under). Jeg har da Tavler tilbage med dækket Yngel, disse ordner jeg op til Honningtavlerne; men saaledes, at der bliver $\frac{3}{4}$ " større Afstand mellem hver Table, den større Afstand, der derved bliver mellem Tavlerne, frembringer en stor Besværlighed for Dronningen med at belægge dem med Røg, den store Afstand er ogsaa imod Bienes Natur, derfor ville de have Gaden gjort snævrere, saasnart Ynglen er løben ud. Det naar de ved at forlænge Cellerørene, men idet de gøre dette, blive Cellerne ubrugelige for Yngel.

Dog vil det under vedvarende slet Træk ikke opnaas at faa Tavlerne byggede tykke; thi saalænge Bierne ikke ligefrem trænge til Rum for Honning, vobe de ikke at anvende Honning for deraf at producere Bots til at forlænge Cellerne med. Men idet Yngellejet er blevet saa meget mindre, vil Forbruget af Honning blive formindsket betydeligt. Honningsamlernes Antal, som alt er betydeligt og forøges, idet der daglig løber mere Yngel ud af de Tavler, der ere hængte fra hinanden for at blive til Dyttavler, og det Antal Bier, der nu belejre denne Yngel for Varmens Skyld, blive snart frigjorte derfor og gaa derved over til Honningsamlernes Antal, som derved øges end mere. Indtræder nu blot en halv Snes gode Trækdage, da kan hele det store Antal Høstfolk, som nu har forholdsvis et ganske ubetydeligt Yngelleje at varme og pleje, med største Kraft kaste sig

over at indsamle Honning. Er der kun nok at samle af, da er det ligefrem forbausende, hvad et saadant Folk kan indsamle. En Sommer uden nogle Dages godt Træk er en Sjældenhed. Men alt for ofte hænder det, at saadanne gode Dage gaa næsten unyttet hen, fordi der under saadanne Forhold just er, eller maaske først for Allvor ansættes, megen Yngel, derved bliver den Smule Høst snart opbrugt. Men det sfterer derimod paa Bisolk, der har Mæsker af Honningsamlere, kun et lille Yngelleje, derimod rig Plads parat for Honning, saa at et velstillet Folk daglig kan indslæbe 30 R Nektar (bliver til 10 R Honning) bør hufkes særdeles vel, for at Bisolkene kan være gjorte parate naar en saadan Rigdom bydes; thi en saadan Dag, der ikke udnyttes, er tabt for bestandig. Den, der tror, jeg regner med for stort Tal, beder jeg forhøre sig nøje, eller prøv hellere selv mit Forslag. Hvor mange have ikke selv set, at selv i mindre gode Aar, kan et enkelt Folk dog have et ret godt Honningoverflud. Hvorved da? Først har det højt et saact saa rigelig Honning, at det aldrig er sat tilbage i sin Udvikling, derefter har det søjet sig, at det tilfældigt er kommet under lignende Forhold som den her forestaaende Drift, at Yngellejet er bleven formindsket i belejlig Tid, enten ved et Dronningsstifte eller ved at Dronningens Duelighed er hørt op. I sidste Tilfælde, hvis Dronningen ikke stiftes med en god inden Vinteren, faar man at høre, hvad saa ofte er sagt: Hvorledes hænger det nu sammen, det Folk, der i forrige Aar gav mig mest Honning, er gaaet eller vil gaa ud i Aar (hø)?

Er vor Biablsdrift tilfældigt, da vil det næppe blive tilfældigt, om den i Længden ikke giver Indtægt. Fordi Biablen er et forholdsvis let og billigt Fag at begynde, skal det just derfor kunne taale en stødesløsere Drift end enhver anden Næringsvej? Nej, skal Biablen give stor Indtægt, da skal Arbejdet udføres med en vedvarende Flid og Interesse, der er ledsaget af de fornødne Kundskaber ligesom ved enhver anden Erhvervskilde. Men da ville Biablerne i en Egn med gode Trækforhold tjene mere og tjene det med mindre Slid end ved Landbrug og meget andet.

(Sattes.)

Biabls-Skoler.

af C. F. Grønning, Vejrup.

Denne Sag er her i Bladet Nr. 15 bragt frem af Hr. Redaktør Ersklev. At

det vilde være meget ønskeligt, om saadanne kom i Stand her til Lands er jeg enig med ham i, men at oprette selvstændige Diavls-skoler tror jeg ingenlunde vil være heldigt, først fordi der vist vanskeligt vil findes passende Lærerkrafter, som i et og alt svare til en saadan Virksomhed; thi der maa da fordrøes god teoretisk og praktisk Dygtighed, saabel i selve Diavlen, som i Produktets Forædling og Anvendelse, ligesom i at kunne lave gode Boliger og Redskaber og a. m. Vel findes her i Landet mange dygtige Diavlere, men til en saadan Virksomhed findes dog vist ikke mange, der baade kan og vil overtage dette, og var man saa heldig at finde saadanne Krafter, ja, saa tør jeg forsikre, at Skolen vilde faa meget lille Tilslutning for ikke at sige slet ingen, idetmindste da ingen af den Klasse Folk, vi helst vilde vinde for Diavlen, Smaakaarsfolk i Almindelighed; tror man paa den Maade at faa den store Almenhed med, — jeg tror det ikke. — Hr. Erzslev peger jo ogsaa bestemt i anden Retning — nemlig at faa uddannet Diavls-lærere, som da i deres Hjem kunde være Mønster og Vejleder, dertil vil jeg fuldstændig slutte mig, støndt jeg ingenlunde er blind for de Vanskeligheder, der vil stille sig i Vejen for et saadant Foretagende. Hr. Gjørding peger paa Land- og Havebrugsskoler og Højskoler, ja, jeg kender idetmindste 2, hvor Diabl drives, og hvor der ogsaa er givet Lærdom om Diabl, saaledes Ulfob med Hr. cand. Nughorn som gammel dygtig Diavler, Hr. la Cour aspirerer dertil, og vi haabe i ham at vinde en stor Støtte for Diavlen. Forstanderen paa Staby Højskole pr. Ulfborg St. er ogsaa Diavler, og Sagen lod sig maaske disse Steder realisere. At det vilde have overordentlig stor Betydning, at Diavlen blev medtaget paa Landets Højskoler, ja det er jeg fuldstændig enig med Dhrr. i. Naar Hr. Erzslev henviser til andre Landes Virksomhed, og fremdrager ogsaa som en af vort Lands Virksomheder „Diavlskolerne“, da vil jeg tilføje, at med den Erfaring, jeg har paa dette Omraade, da er dette et af de virksomste Midler, som DBF. har til Udbredelse af den rationelle Diavlsdrift, og det burde snarere udbides, saaledes at hvert Sogn kunde faa 2de Møder om Aaret, ledet af en dygtig Lærer, et i Foraaret og et i Efterhøst. Det er ganske vist ikke alle, der komme til et saadant Møde, der gaa derfra som færdige Diavlere, dog, har de først sat sig noget ind i Teorien, og Læreren forstaar paa en letfattelig Maade at vise og forklare, da har jeg mange Eksempler paa, at netop saadanne Møder maa der

til, naar Kendskab til Sagen stal kunne faa Fremgang. Ganste vist veed vi nok, hvad der hører med for rigtig at sætte Fart i Sagen, et godt og rigt Hønning-Maar, de store fyldte Hønningsspande hos Een og Anden, ja, de ere en god Spore, og de gode Maar, de komme for alle Diavlere med kortere eller længere Mellemrum, men det er kun for de dygtigste, dem der har deres Sager i god Stand, at det rige Hønning-Maar virkelig viser sig, ja, vi maa komme dertil at have et antageligt Udbytte hvert Maar; for Vestjyllands Vedkommende har det til Dato nok kunnet faas. Det gælder blot om at være Diavler i Ordets fulde Forstand, dette bliver man dog hverken paa 1 eller 2 Maar, derfor maa en Vandrelærer helst komme i samme Egn 2 a 3 Maar, da er det at haabe, at adskillige ere komne godt i Gaang, saaledes at de kunne vejlede Begyndere. Dette er noget en Lærer særlig maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, saavidt muligt hvert Sted han holder Møde at lægge Mærke til een eller anden, som viser stor Interesse og Villie for Sagen, da at give de Vink til saadanne, der behøves for at kunne støtte den stedlig vakte Interesse, og dertil siger jeg med Hr. Erzslev er særlig Degne og Skolelærere paa Landet de mest praktiske, dels fordi de baade har bedre Tid og Evner til at kunne sætte sig ind i Diavlen, og deres Tid tillader dem bedre at give en Haandsrækning, glædeligt er det ogsaa at kunne meddele, at mange Lærere trindt om i Landet ikke alene har en rentabel og god velpasjet Bistand, men at de næsten Alle er en væsentlig Støtte og Bærer af Sagen i deres Egn. — I den Retning at vinde disse for Sagen har jeg altid arbejdet og vil fremdeles fortsætte, saalænge jeg arbejder offentlig i vor fælles store Sag. Jeg tror ikke der er noget mere virksomt at anvende ligeoverfor den store med Hensyn til den nyere Diabl uoplyste Befolkning end netop dette at søge at faa vækket Lysten og Sandsen for det nyttige i Diavlen, da vil ogsaa Trangen til Oplysning gøre sig gældende. Denne faas teoretisk af vort Tidsskrift, Priskrifterne og Vidbøgerne, og det praktiske d. e. at forstaa det læste og at kunne udføre dette, er Mødernes Sag. I Nr. 1, Side 13 tror Hr. Gjørding at en Vending tiltrænges. Grunden synes at være, at en Begynder kan ikke lære noget deri, — da kan jeg forsikre, at ikke alle Begyndere se saaledes paa Sagen, og tør jeg vel nok tilføje uden at faldes ubefæden, at naar man, om Vejret tillader det, stiller et Stade ad, Table for Table, viser og forklarer alt, hvad der ses, ikke glemmer at

fige af hvad Grund det netop ser saaledes ud og ikke anderledes, samt forøvrigt paa- peger alt, hvad der er af Vigtighed at op- sere og gøre, tilmed søger jeg saavidt muligt at faa en og anden frygtfuld Be- gynder til at operere med Tablerne, lige- som at sammensætte et passende Vinterleje og a. m. Hvis ikke en Begynder paa saa- dant et Møde kunde høste Lærdom og Nytte, ja faa forstaar jeg ikke, hvorledes man skal bære sig ad. Og Hr. Gjording slutter med at tro, at Diabls læreren vilde ende med kun at faa et Par Tilhørere. Hvorledes denne Tro kan fremkomme, kan jeg ikke forstaa, jeg mindes ikke nogenfinde at have afholdt Møder i Ribe Amt uden at de, jeg tør næsten sige, har været godt besøgte, og naar jeg fremtaler i min Erindring de mange Møder, jeg i Aarenes Løb (siden 1878) har afholdt, faa mindes jeg næsten ikke et, uden at de har været godt besøgt, naar undtages et ganske enkelt med usfordsete Forhindringer, og jeg vil tilføje, jeg har holdt flere, der har haft for mange besøgende end hvor der har været for saa møbte, naar der tages særlig Hen- syn til det praktiske, der skulde læres; jeg kunde have Lykt til endnu at fremdrage en Del Ervaringer paa dette Omraade, men maaske gives senere Lejlighed dertil. Maalet maa være at faa udbredt Kendskab og dette naas bedst og videst ved mange mindre Møder i Stedet for færre og store i Forbindelse med Udstillinger og Præ- mierung. Dette er jeg bestemt imod atter at udvide i Hovedforeningen, derimod er jeg med til at støtte Bevægelsen henimod i Aantsforeninger at holde Udstillinger med Præmier og maaske naa til at premiere hele Bistande. I Nr. 17 har Hr. N. fra Grenaa efter min Mening fremstillet Sagen som den er og burde gaa, og jeg kan ikke andet end give Hr. N. min fulde Tilslut- ning. Naas dette først, at der ikke alene findes en dygtig Diabler i hvert Sogn, men i hver By, da er Sagen først i sin rigtige Gænge, og Begynderen har da let ved at faa Hjælp og Vink. Den Skoleplan Hr. P. Larsen i Nr. 18 S. 234 fremstiller, ja den er i sig selv stor og god, kunde den blot lade sig realisere, hvilket Gode vilde det ikke være, om Børn allerede som mindre fik Syn for de mange nyttige og vigtige Bierhverv, især dette at faa Djet og Haanden ødet, eller rettere at faa Herre- domme over Haanden? Som Haandværker veed jeg, at dette har Betydning, man tager aldrig saa lette paa Ting, ja ser vi paa Tiden, hvorunder vi leve, gør dette sig da ikke atter og atter gældende, der behøves flere og flere Kundstaber for at kunne be-

staa, og det er ikke nok at kunne kun ret og slet Et. Og jeg tror, den rette Tid er Ungdommen, jeg ser ikke rettere, end at Hr. Larsens Forslag er al Eftertanke værd, og at det vilde være til overordentlig stor Velsignelse for Samfundet, om det lod sig gennemføre.

Bi=Pest.

Af Pringle, Præsident for Ontario B.F. N. Amerika.

Middel mod Bi=Pest. Afhørst om Aftenen Bierne og Dronningen af det syge Stades Tavler og indbring dem i et rent Stade med Begyndelses=Strimler af Kunst- tabler. Tag 4 Dage senere alle Kammer med Tavler eller Begyndelses=Strimler fra dem og giv dem Kammer med hele Kunst- tabler eller udbyggede Tavler, som ere fri for Smitte. Familien er da helbredet og vil oplkæffe Yngel, der er fri for Sygdom- men, saalænge indtil den bliver smittet igen ved smittet Honning eller paa anden Maade. Honningen er det vigtigste, om ikke det eneste, Middel til at bringe Smitten, og 1 Draabe af smittet Honning, som bringes ind i et sundt Stade og anvendes til Larveføde, er nok til at bringe det Syg- dommen.

Dette er en meget vigtig Kendsgerning, som man stadig bør huske paa for at hindre Sygdommens Udbredelse. Den smittede Honning kan gøres uskadelig ved Røgning og de smittede Tavler ved Smeltning, Af- faldet bør nedgraves.

For at frelse sund Yngel, som tages fra smittede Familier kan man fylde tomme Stader med Yngeltavlerne, idet man lukker Indgangene i 2—3 Dage, i koldt Vejr maa man da opvarme, i varmt Vejr maa man give Lufttræk. Derpaa aabnes Indgangene, og saasnart den sunde Yngel er udløbet, behandler man de unge Bier ganske som anført for de gamle. Giv dem derpaa en Dronning eller en Celle, de ere da ogsaa helbredede. Al den Honning, som tages saavel fra den gamle som fra den unge Familie, maa koges, før den gives til Bierne, og alle deres Tavler maa smeltes.

For at helbrede et smittet Stade om Efteraaret, naar Trækket er forbi, borttages Bier og Dronning fra Stadet og anbringes i et rent Stade med saa mange sunde Tavler med forseglet Honning eller Foderfirup, som kunne tilstrækkeligt Vinterforraad. Tablerne maa være fuld- stændig fyldte og forseglede, saa at Bierne ville tilbageholde den smittede Honning,

som de bringe med sig, indtil den er fordøjet i Stedet for at udghe den i Gællerne, og for at Dronningen ikke skal have Blads til at lægge Wg, før al Fare er overstaaet.

Dette er den simple Plan til Helbredelse af Vi-Best, som følges af vor Inspektør Mr. McEoon, og den er altid heldig. Han har behandlet Hundreder af Tilfælde sidste Sommer uden et eneste Uheld. Siden han i Maj begyndte sit offentlige Arbejde i Følge vor Regerings-Beslutning har han undersøgt næsten 100 Bierier med omtrent 1000 Familier. Mange hele Bierier, som vare aldeles raadne af Sygdommen, ere nu fuldkomment sunde.

Ved den angivne Fremgangsmaade kan en hvilken som helst Form af Sygdommen fra den simpleste til den mest ondartede helbrede. Vi have Beviser herfor i Mængde. Derfor kan jeg sige, at med Hensyn til den praktiske Helbredelse af Sygdommen have vi her i Canada løst dette Spørgsmaal i Ar (1890).

Fra Kredse.

Maribo Amts BF. afholdt d. 3. Januar sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Spro“ i Maribo. Efter at Formanden havde ønsket Belfommen fremlagde han Regnskabet for 1890, der var gennemgaaet af Revisoren, uden at han havde fundet noget at erindre mod samme. 1. Regnskabet udviste en Indtægt af 565 Kr. 64 Ore, deraf som Gave 100 Kr. — 50 Kr. fra det Classenske Fideicommiss, 25 Kr. fra Nybøbing Sparekasse og 25 Kr. fra Danmarks Biablersforening — og 283 Kr. 26 Ore, som Overstud ved Udstillingen i Maribo d. 27. og 28. September. Udgiften havde været 213 Kr. 89 Ore, og Overskuddet var altsaa 351 Kr. 75 Ore; efter Regnskabets Afslæggelse var indgaaet som Indtægt 5 Kr. 25 Ore, hvorved det virkelige Overstud blev 357 Kr., heraf henstod 350 Kr. til Forrentning i Disconto- og Laane-Banken i Maribo. Medlemskallet havde været ca. 300. 2. Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Bacc. E. Eriksen, Dnsleb, Teglbjørnder W. Jøste, Eremitagen, og Lærer Jensen, Ud Stolpe, som nye Medlemmer valgtes Particulier H. Wibbert, Sdr. Taustrup, og Plantør Andersen, Bøtø. 3. Til Revisor genvalgtes Chr. Bang. 4. Som Delegerede ved Centralmødet i Nyborg valgtes Gaardejer H. C. Rasmussen, Haaret, Lærer Jensen, Ud Stolpe, og Hnd. D. Hansen, Taagerup. Som Supleanter: Lærer Hoffmann, Højsmarke, Plantør Andersen, Bøtø, og Karet-

mager Bjødstrup, Græshave. 5. Da der fra Danmarks Biablersforening var stillet i Udsigt, at der for dens Regning i kommende Sommer kunde afholdes nogle Møder med Foredrag og praktisk Behandling af Bier, vedtog man at anmode Redaktør Ersted, Kalundborg, om at komme herover til saa mange Møder, som der kunde faas af Hovedforeningen. Befendtgørelse om Tid og Mødesteder vil senere fremkomme i de lokale Blade. 6. De enkelte Kredse have som hidtil Ret til frit at erholde en fremmed Biabslærer fra Stiftet; de større Kredse til to, de mindre til et Møde. Kredsformændene henvende sig selv til den ønskede Biabslærer og træffer Aftale med ham om Tid og Mødested, hvorefter Meddelelse herom indgibes til Amtsformanden.

Til Biabslærere vedtog man at anbefale: Lærer Hoffmann, Højsmarke, Raskfod, Hnd. D. Hansen, Taagerup, Rødbb, Maler Kristensen, Nørrebalde, Maribo, og Lærer Jensen, Ud Stolpe, Sørløbing.

Efter Generalforsamlingen afholdtes Bestyrelsesmøde. 1. Da Gaardejer Rasmussen frabad sig Genvalg som Amtsforsmand valgtes i hans Sted Lærer Jensen, Ud Stolpe. 2. Det vedtoges, at Kredsformændene skulde indsende Medlemsliste og Bidrag inden 1ste Martz. I Kredse hvor der ikke kan samles 10 Holdere af Tidsskriftet, kan samme faas til nedsat Pris, 1 Kr. 50 Or.; ved Henvendelse til Amtsforsmanden. 3. Man vedtog at opfordre Kredsformanden til at indsende Referat af Møder eller anden Virksomhed i Kredsjene til Formanden, der saa besørger det videre fornødne for at faa samme indrykket i Stiftets Blade. Bidragene kunne forventes honorerede af Amtsforsamlingen. 4. Sluttelig vedtoges at yde Garnter Andersen, Nyborg, indtil 40 Kr. for at tilstille Medlemmer af Amtsforsamlingen det af ham udgivne Blad „Bien“. .I.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt Lørdag d. 27. December sin aarlige Generalforsamling i „Færnehotellet“ i Roskilde. Til Formand genvalgtes ved skriftlig Afstemning Garnter Fr. Wendt, Roskilde. Til Revisor valgtes Gaardbestyrer J. Larsen, „Strandgaarden“, og Købmand Wigler, Roskilde, Til Delegerede til at repræsentere Amtsforsamlingen paa Centralmødet i Nyborg i Juli Maaned, naar Hovedforeningen holder sit 25aarige Jubilæum valgtes Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde, og da Gaardejer J. Olsen, Dristebrohus, Røge, Husflidslærer A. Sørensen, Rorup, Vejre, samt Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaarden, fik lige mange Stemmer, valgtes ved Lodtræfning

de to førstnævnte til Delegerede og J. Larsen til Supleant tilligemed S. Andersen, Bindinge.

Regnskabet for 1890 blev fremlagt, det viste et Overskud af 33 Kroner. Det vedtoges at afholde en Biavlsudstilling i 1891 i Roskilde. Hertil agtes anvendt mindst dobbelt saa stor en Sum til Præmier som ved tidligere Udstillinger (vel 150 a 200 Kr.) samt som hidtil at benytte Kredsens egne Diplomer. Men den egentlige nærmere Bestemmelse om Samarbejde med Markedskomiteen og Gartner- samt Frugtablerforeningen vedtoges det at udsætte til et Møde i „Trægaarden“, som agtes afholdt i Marts Maaned.

Salg af Bihuse til Smaakaarsmænd til billige Priser og paa Afbetaling udsattes til efter Udstillingen, men det vedtoges ogsaa for Aaret 1891 at optage Indsiddere og smaat stillede Huusmænd i Foreningen som Medlemmer mod et Kontingent af 1 Kr. for Aaret, derfor faar de 6 Smaa-kriser om Biavl og „L. f. B.“, der uds-gaar med 18 Kr. om Aaret; for andre er Kontingentet som hidtil 2 Kr.

Paa Mødet diskuteredes forskellige Emner angaaende Biavl, blandt andet meddeltes det, at Honningen i Aar mange Steder var meget tilbøjelig til at krystallisere i Tablerne, hvorfor der kan bestryges Vandmangel, saasnart Bierne faa begyndt at yngle. Bierne bør derfor, naar mildt Vejr indtræder, fodres med Vand. For at faa en god Overvintring anbefales det de ældre Biavlere at fodre hvert Fok om Efteraaret i første Del af Septbr. med 6 a 8 R Kandis. Angaaende italienske Bier blev det sagt, at de vare meget smukkere og interessantere end de almindelige Bier, men andre Fortrin havde man endnu ikke lagt Mærke til.

Gl. Roskilde Amts BF.'s ældste Medlem (87 Aar gammel) Dyrsløge D. Nielsen af Røge, som i mange Aar var Formand for Røge-Kredsen, og som uagtet sin høje Alder indtil det sidste Aar arbejdede meget ivrigt for Biavlsagen, jordeses Mandag d. 29. December 1890 paa Røge Kirkegaard; af Amtsforeningen blev der lagt en meget smuk Kranz paa hans Grav.

Præsto Amts BF.'s Generalforsamling i Næstved. Formanden, Jens Hansen, Tofsværd, aabnede Mødet med at byde Velkommen og udtalte, at i Aar havde det været et af de mindre gode Bjaar, idet der kun var høstet 20—40 R Honning pr. Stæde her i Spdjælland. Men selv om man ikke havde noget bedre Bjaar, saa var det endda en god Forretning at drive Bi-avl, da det bliver 50 a 100 %, og hvilket

af vore andre Husdyr kan give det i Netto-Fortjeneste?

Der er i Aar afholdt 18 Møder, hvoraf Hovedforeningen har afholdt de 6, og Amtsforeningen de 12, og der er indmeldt 34 nye Medlemmer.

1. Formanden oplæste det reviderede Regnskab for 1890, som enstemmig godkendes. 2. Valg af 1 Bestyrelsesmedlem. Den efter Tur afgaaende, Træskomand Hans Jørgensen, Tofsværd, genvalgtes. 3. Valg af en Revisor. Den efter Tur afgaaende, Parcellist Niels Larsen, Træløse, genvalgtes. 4. Foreningens Virksomhed 1891. Det vedtoges at afholde 18 Møder rundt om i Spdjælland og at anmode Amtsrådet om ved Plantningen af Bejstræer for Størstedelen at plante Vind, da Vinden blomstrer paa en Tid, da der sjælden er noget andet Træk, og den tillige yder rigelig og fin Honning. 5. Forslag om at afholde en Udstilling i 1891. Det vedtoges ikke at afholde nogen Udstilling, da man mente, at Foreningens Midler vare for smaa, da der jo let ved uheldigt Vejr kunde fremkomme et Overskud. 6. Forslag om Forandring af Foreningens Navn, til Sydjællands Biavlforening. Dette Forslag vedtoges, da Foreningen har flere Medlemmer i Sorø Amt og venter at faa endnu flere.

Hermed en Tak til Hovedforeningen for de os bevilgede Møder i Aar. Med Onsket om at et lignende Antal Møder maa blive os bevilget til næste Aar, da her endnu er mange Sogne hvor den nye Biavl ikke er naaet hen.

Jens Hansen.

Elbo med fl. Herreders Bl'. Ligesom det foregaaende Aar tillader jeg mig til Tidsskriftet at indgive Beretning om Foreningens Medlemsantal og det indvitrede Antal Bistader.

Sogne.	Medlems- antal.	Tidsskrift.	Trugstade.	Høststade.	Feruing.	Andet.	Samt.
Gribsø.	10	3	9	3		13	25
Bejby.	3	3	10	"	"	"	10
S. Vilstrup.	11	2	5	"	"	22	27
Taulov.	39	3	52	"	"	55	107
Gaarslund.	9	6	25	8	"	10	43
Bjebsted.	7	3	15	12	1	5	33
Herstev.	8	3	15	3	2	11	31
Gaarslev.	3	2	14	"	"	2	16
Brædstrup.	8	6	17	3	"	5	25
Mosevraa.	9	5	18	00	2	13	33
Smidstrup.	5	3	21	4	"	7	32
Skjærup.	10	3	18	6	"	10	34
Samt	120	42	219	39	5	153	416

Forholdene opstillet mod 1890: 14 Medlemmer mere, 17 Trugstader do., 25

Kuber mindre, 17 Høstader do., 7 Tidskrifter do. Fra Foreningens Side betragtet, kan vi ikke være andet end godt tilfreds med Stillingen, vi har holdt. Efter et saa daarligt Høningaar, som 1890 har været, da er det meget vanskeligt at holde Medlemsantallet samlet, men trods det have vi 14 Medlemmer mere 1. Januar 1890; ganske vist forøgedes Medlemsantallet i Aarets Løb fra 106 til 154; det er jo saa, at i den Tid, da Bierne sidde i Ro, da vil Viableren ogsaa være i Ro, men det burde ikke være saa; i denne Tid maa vi have vore Sager ordnede, baade hvad der henhører til den enkelte's Drift, og hvad Foreningen angaar.

Jeg slutter denne lille Beretning med en Tak til alle dem, der have taget Del i Aarets Arbejde for Viablsagen her i Kredsen med Omsigt om et godt og høningrigt Aaar og at vi hver især maa se, at vore smaa Venner til Foraar maa flybe ud baade af Kuber og Træstader, ja fra hvert Flyvehul, saa vi ingen Kirkegaard maa finde i vor Vihave.

Niels Ladegaard.

Skanderborg Amts BF. afholdt sin ordinære Generalforsamling d. 11. Decbr. i Horsens, hvortil var samlet et stort Antal af Foreningens Medlemmer der bleve af Formanden budte velkommen, hvorefter han i Korthed afgav Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Der var afholdt 26 Møder foruden ikke saa faa private Møder, hvor gode Viablere havde givet Undervisning samt ved 4 forskellige Dyrskuer afholdt mindre Redstabsudstillinger. Derefter oplæstes det reviderede Regnskab, der viste en Indtægt af 237 Kr. 70 Øre og en Udgift af 225 Kr. 82 Øre, der uden Omtale godkendtes. Blandt de væsentligste Forhandlingsæmner skal nævnes et Forslag af Formanden, der gaar ud paa at lade de mindre Udstillinger ved Dyrskuerne bortfalde og i Stedet for afholde en større Udstilling med Tombola i Efteraaret 1891, og hvortil alle Medlemmer opfordres til at yde hvert et Glas Høning, som ved Bortlodning vilde komme ihænde paa mange, som er ukendt med Høningens store Værdi, og derved skaffe en Del Købere og Bærernes Lubefaling. Efter nogen Forhandling vedtoges det at afholde de sædvanlige Udstillinger ved Dyrskuerne for bedre at sikre os Landboforeningernes Tilskud, der i Aar har andraget en Sum af 115 Kr., samt at overdrage Bestyrelsen til ordne en Produktudstilling i Horsens i Forbindelse med en større Folkeforsamling. Derefter var Spørgsmaalet om Agitationen under Debat, Det vedtoges at Bestyrelsen

Lod afholde saamange Møder, som Kassens Midler kunde række til. Til Bestyrelse genvalgtes Stomager Dinejen, Bjerre, og Peder Jespersen, Østbirk, og til Revisor Martin Sørensen, Lund, til Repræsentant paa Centralmødet valgtes Mads Hansen, Hyrup Mark, og til Suppleant Peder Jespersen, Østbirk.

Herved var Generalforsamlingen sluttet, og der skulde nu fordeles ved Lodtrækning blandt Foreningens 193 Medlemmer 64 for Viablen anvendelige Redstaber og Bøger. Lodtrækningen synes at være et godt Middel til at samle Viablerne, og den bliver hvert Aar fulgt med Interesse. De væsentligste Genstande, 4 Bihuse, bleve vundne af Nikolai Nikolaisen, Boegsted Bogbolle, Estrader Lauers Sørensen, Hornshøj, Læderhandler Mikael Kristensen, Horsens, og Rasmus Laurfen, Raadbad, samt en Solboks-smelter af Smedker Jakob Jacobsen, Lund.

Hads-Herreds BF. afholdt Møde med Generalforsamling paa Hotel Hads-Herred i Odder 3die Juledag. Regustabet fremlagdes til Godkendelse, og der toges Bestemmelse om Foreningsvirksomheden i anstundende Foraar og Sommer. Det bestemtes at anvende Foreningens Midler til Anstafelse af et nyt Bihus, som tænkes befolket fra Foreningens Mønstertade, for derefter at bortloddes indenfor Foreningen eller sælges til hvem som helst. Dernæst at lade indløbe som Foreningsejendom 2 Eksemplarer af den ny „Fører i Viabl“, og endelig at anstafte Foreningslove og Vedtægter. Derefter enedes man om at bestille „den danske Vi-Tidende“ i Fællesskab for at opnaa kun at betale 150 Øre pr. Exemplar. Endvidere fremsatte Formanden, Viabler Niels Sørensen, Findal, til Diskussion det Spørgsmaal: „Hvorved kan Vi-Sagen for nærværende Tid bedst fremmes indenfor Foreningen til Gavn for Viablen paa hele Egnen?“ og gjorde samtidig gældende, at Sagen var daarlig tjent med, at Viablen blev en Hvermands-Bestæftigelse, idet han mente ad Erfaringens Vej at kunne bevise, at kun virkelig kundige Viablere kunde opvise saadanne Resultater, som kunde tale for Sagens Brugbarhed. Hvorfor han var af den Mening, at det for Tiden ikke galdt saa meget om at holde mange Møder, som om at fremvise heldige Resultater i Form af et stort Udbytte. Efter en livlig Diskussion om begge Punkter bestemtes for det første at afholde Møder med praktisk Undervisning i de 3 Sommermaaneder Maj, Juni og Juli, og for det andet at søge opnaaet et fyldigere Samarbejde mellem Medlemmerne, samt for det

trede at opfordre de dygtigste blandt disse til for en moderat Betaling at paatage sig Pasning af Bier, hvor saadant gøres for-nødent. Prisen for Pasning af et Stade for hele Aaret fastsattes til at være 4 Kr. og af Udbyttet over 30 & 10 Ore pr. & Honning eller $\frac{1}{3}$ af hele Udbyttet. Slutte-lig foretoges Bestyrelses-Valg og kom denne til at bestaa af følgende Medlemmer: N. Sørensen, Findal, (Formand), Jens Fr. Nielsen, Alsdrup, (Kasserer), N. Jakobsen, Lindhjør, Hans Pedersen, Gylling, og Jens Sørensen, Felling.

Mødet varede godt 4 Timer og var meget vellykket. N. Sørensen.

Ekko fra Staderne.

Ribe Amt, d. 26. Decbr.

Jeg kan nu glad meddele Dem, at Bi-avlen er i god Fremgang her paa Egnen, endskønt sidste Sommer ikke var af de hel-digste især for Begyndere, som her er mange af, ja vi kan godt regnes blandt Begyndere allefsammen. Foreningen tæller 44 Med-lemmer, og ved sidste Generalforsamling blev det vedtaget, at til næste Aar skulde igennem Foreningen bestilles mindst 20 Exemplarer for „Tidskrift for Biavl“. For-eningen er delt i 4 Distrikter, i hvert Distrikt er valgt et Bestyrelsesmedlem samt en Mand, der inod en vis Betaling skal undervise Foreningens Medlemmer, naar de opfordre Bedkommende dertil.

M. R. R.

Findal, Odde, d. 30. Decbr.

Om Italienerdronningen, som jeg mod-tog i Juli, kan jeg meddele, at den var befrugtet og lagde en god Del Æg, og skønt Dronningen ikke saa ret lovende ud, og Forraadet var helt opbrugt ved Mod-tagelsen, kan jeg dog sige, at alt gik ud-mærket. Dog nu skal Foraaret og Som-meren jo videre vise Resultatet.

For at forebygge Misforstaaelse med Hensyn til min Udtalelse ved Biavlermødet om Biavlen som Hvermands Beskæftigelse, vil jeg bemærke, at jeg deler Biavlerne i 2 Grupper og Folk i Almindelighed i 4.

1. De som ere i Besiddelse af den for-nødne Kundskaab og Indsigt, som kan lægges til Grund for Kendskabet til Biernes Be-handling, hvortil saa maa søjes det, at det er Interesse og Forkerlighed for Sagen, og, at den nødvendige Tid kan ofres. Disse ere for mig de egentlige Biavlere og Værere af Sagen.

2. De som kun har liden eller ingen Interesse for Bierne selv, og langt mindre have Lyft til at behandle disse (maa-

nærmest af Frygt og Mangel paa Tid) men som dog ville have Bier og overlade Pas-ningen til andre for Betaling. Disse vil jeg kalde Viholdere.

3. De, der ere saaledes stillede, at et lille Bierherv med største Taknemmelighed vil modtages, men som dels af Mangel paa Kundskaab ere ude af Stand til selv at fuld-byrde Pasningen, og som paa Grund af deres økonomiske Stilling ikke kan ober-komme at bestride Udgifterne saavel til Ind-køb af Stader og Redskaber som Kunsttavler og Bier og da langt mindre kan give Bede-lag for Behandlingen. Paa disse Biavlere's Begne vilde jeg gerne sige til alle baade af de bedrestillede og af de fremmelige Bi-avlere: „I maa hver i sin lille Kreds hde dem saa megen velvillig Hjælp og saa fylldig en Støtte som mulig“.

4. De Folk, der som Regel og i al Almindelighed maa være borte fra Hjemmet, idet deres egentlige Gjerning ikke binde dem dertil, og for hvem Biavlen saa bliver noget, der skal foretages ved Tid og Lejlig-hed i Huj og Hast uden Omhu og synder-lig Omtanke. Til den Slags Folk vilde jeg helst, at alle der har nogen Kendskaab til den rationelle Biavl skulde sige „I maa hellere lade være, thi I vil foraarvage Jer selv et økonomisk Tab entet stort eller lille og saa desuden begæfter gøre vor Sag Stade ved at tale ilde om den.“ Nu kunde De maaste fristes til at spørge, hvorfor jeg har adskilt Biavlerne i 1. og 3. Gruppe, dertil vil jeg svare: det er fordi kun de første kunne fremme Sagen, medens baade 2. og 3. Gruppe kun kunde være med for Fordelens Skyld i Længden. Den 4. Slags derimod vil, saa synes det mig, altid være og blive en Hindring for Biavlens Fremme.

Niels Sørensen.

Trunderup pr. Avarndrup, d. 7. Januar.

Sidste Aar var for os Biavlere her paa Egnen mindre gunstigt, da det kun var et lille Overflud, Bierne kunde give. Jeg købte i Foraaret 10 Kubefolk, som jeg satte paa Huse til Nedbhugning; men paa Grund af de ugunstige Vejrforhold lykkedes det ikke med ret mange af dem. Jeg trom-me dem saa ud i Høst og styrkede dem i Husene efter at have givet hver Familie halvt Forraad af forjeglet Honning, som jeg tog fra mine ældre Stader, for Resten Kandsis. Et Par maatte jeg forene, da de vare for svage til at overvintre hver for sig, og et var dronningløst. Det var en noget radi-kal Fremgangsmaade, og jeg længes efter at se, hvordan de ville te' sig til Foraaret. Tak for deres dygtige Bedelse af „Tids-krift for Biavl“. Niels Rør.

Lille Belling, Fredericia, d. 20. Januar.

Lige siden Midten af November have vi haft stadig Frost, ganske vist en enkelt Dags Tøvejr, men uden Betydning. Viablerne ere satte paa en haard Prøve i Vinter oven paa det flette Honningaar, men vi maa haabe, at Viablerne ville komme ustabte deraf. For nogle Dage siden var jeg ude ved mine Stader med et Stykke Staaltraad for at drage de døde Bier ud, der var ikke mange døde. Paa alle Stader har jeg dækket med Børdng paa Vister, saa der er Gang over Tablebærerne. N. L.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 8. Hvorledes kan man fjerne Blomsterstøv af Tablerne? (C. D.) — S.: Tablerne sænkes ganske langsomt lodret ned i et Kar Vand. De holdes under Vandet ved Hjælp af paalagt Vægt. Naar de et Par Dage efter tages op af Vandet, ville Pollenkumperne være saa opløste, at de kunne udflynges, i det mindste, hvis man først anvender Borbeds Honningløsnere i de med Pollen fyldte Celler.

Nr. 9. Kan Honning bevares flydende i godt lukkede Beholdere? (N. S.) — S.: Naar Honning opvarmes til 75° R Varme og derefter anbringes i Beholdere, der lukkes lufttæt enten med Tinlodning eller med Botslodning, da kan den holde sig flydende, naar den kun opbevares i Rum, i hvilke den ikke er udsat for Frost.

Nr. 10. Kan stærk Koltjærelugt stade Bierne, naar f. Eks. Staderne staa opstillede i umiddelbar Nærhed af Bygninger, der ere tækkede med Tagpap? (N. S.) — S.: Bierne lide ikke Tjærelugten, og det er derfor ikke utænkeligt, at man ved Lugten af frisk Tjære kunde bortjage en nylig indfanget Sværm. Velde Stader synes dog ikke at lade sig stræmme af denne Lugt, der jo kun er stærk, saalænge Tjæren er frisk. Søvrigt indvirker denne Lugt paa ingen Maade skadelig paa dem.

Nr. 11. Hvor højt bør et Blankeværk være, som opstilles omkring Staderne, for at det kan yde tilstrækkeligt Væ? (N. S.) — S.: Helst 4 Alen, mindst 3 Alen.

Nr. 12. Mine Bier skulle flyttes ca. 600 Al., paa hvilken Maade og Larstid bør denne Flytning helst foretages? (N. S.) — S.: Hvis Flytningen kan ske uden Stød og uden Afstyen i Vintertiden, da er dette det bedste. Det kan foretages ved at bære dem paa 2 Stænger. Ere Benene frosne fast, maa man vente til det første

Tøbrud. De flyttes da ved Solnedgang og foran hvert Stades Indgang opstilles fra Jorden et bredt Bræt som Blænder, indtil Bierne ved Udflygter have vænnet sig til den ny Plads.

Gavnlige Vink.

Veiret. Siden den 20. Dec. have vi næsten uafbrudt haft streng Vinter (lige til i Dag d. 22. Jan.). Varmegraden har om Nætterne ofte været meget lav lige til \div 11° d. 3. Jan. Om Middagen lige til \div 8° d. 2. Jan. Kun i 2—3 Dage have vi haft Tøvejr. Jorden har i hele denne Tid været dækket af mere eller mindre Sne. Naar Bierne sidde lunt i godt pakkede Stader, er en saa haard Vinter næppe skadelig for dem, hvis den ikke tillige bliver langvarig. Den ringe Varme nødvendigvis gjør nemlig et noget større Forraadsforbrug, og derved komme Bierne tidligere til at behøve en

Renfelsesudflugt. Medens en saadan ofte hos os kan foretages paa en smuk Dag i Januar, er dette næppe slet i Mar. Derimod have vi fra flere Egne Beretninger om, at Bierne have søvrigt en saadan, idet Genstinet fra Suen har loffet dem frem i klart Vejr om Middagen. Saadan en Udflugt i saa koldt Vejr er altid meget uheldig. Den kunde have været undgaaet ved gode Skyggebrædders Anbringelse i Tide (se S. 15). Vi ville dog advare imod at se altfor snart paa en saadan Udflugt. 30—50 døde Bier paa den hvide Sne synes som noget meget stort, skønt en stærk Bifamilie ikke behøver at mærke dette Tab synligt. Ser man altsaa noget saadant, bør man ikke derfor anse Familien for ødelagt. Flere saadanne Tab kunne naturligvis snart svække den stærkt. Derfor bør man anbringe Skyggebrædder, og hvis dette i særegne Tilfælde skulde vise sig utilstrækkeligt, tillige skovle Suen bort fra Stadets Forside. Hvis der i Februar skulde indtræffe saa mildt Vejr, at en Udflugt kunde ønskes (altsaa paa en Tid, da Jorden ikke er dækket af Sne), bør man om Middagen i stille Vejr bortjage Skyggebrædderne og paany anbringe dem ved Solnedgang. Bierne bør derimod ikke paa anden Maade opmuntres til saadan Udflugt.

Indgangene i befolkede Stader bør om Vinteren adrig lukkes helt, da det vilde udsætte Bierne for Kvælning. Derfor bør man jævnlig med en Bind eller omviklet Jerntrug rense Indgangen for Smul og døde Bier.

Fodring. Herom gælder i Februar ganske det samme som anført S. 18 om Januar, kun maa det erindres, at mange Bifamilier i Februar begynde at udvide Yngelreden. Hvis Veiret udbliver at være lige saa koldt som nu, vil denne Udvidelse kun foregaa meget langsomt. Saa vi derimod mildere Vejr, vil den forsøgede Yngelansætning bevirke et forsøgt Forbrug af Forraad. Dette kan ofte i Februar naa $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ R. Det større Forbrug maa altsaa tages i Betragtning ved Bestemmelsen af, hvorlænge det forhaandenværende Forraad kan holde ud.

Uro. Hvis Bierne i koldt Vejr bruse stærkt og komme frem i Mængde paa Flyvebrættet, hidrører dette enten fra Luftmangel eller fra Sult. I dette Tilfælde aabnes derfor Indgangen helt, den renses omhyggelig, og Stadet fodres med Randskage, hvis Forraadet maa antages at være ringe. Dersom Familien alligevel viser Uro ogsaa den næste Dag, da (men ogsaa først da) tiltraade vi at

fødre med lunke Vand. Dette kan gives i en „fuldkommen Fodrer“ eller i et med Læred overbundet I W's Honningglas over Stadets Foderaabning. Foderglasset maa omhyggelig tilpattes for at holde paa Varmen.

For de lokale Blade.

Biavlens Betydning for Smaakaarsfolk, af Niels Kjær, Trunderup. Det er en ikke liden Del af vort Folk, som maa henregnes til Smaakaarsfolk, og af disse er der mange, som maa kæmpe en haard Kamp for Tilværelsen, ja maa kæmpe lige til det yderste for at skaffe det daglige Brød. Enhver, der tager denne Kamp alvorlig op, fortjener Samfundets fulde Agtelse, og et hvilket som helst Erhverv, der kan støtte Smaakaarsfolket i denne Kamp, fortjener fuld Paaagtelse.

Et saadant Erhverv tror jeg Biavl en.

Skont jeg fuldtud erkender det forældende og interessante, der kan være ved at hysle med et saa udviklet Dyresamfund, som et Bifuld, hvorfor jo ogsaa mange Nigfolk drive Biavl, saa mener jeg alligevel: den største Betydning, Biavl en kan faa, er at blive en Hjælp og Støtte for Smaakaarsfolk, en Støtte, som mange sikkerlig trænge haardt til.

Hvilken Hjælp vilde det ikke være for mange Smaakaarsfolk paa Landet, hvis de hele Aaret om kunde have Honning til Brug i Husholdningen. Det vilde ikke alene være besparende, men det vilde ogsaa sætte dem i Stand til at nyde flere Slags Mad, som de nu næsten maa give helt Afald paa, da Sufferforbruget for mange maa indskrænkes til det mindst mulige, og foruden dette vilde et saadant Honningforbrug fremtalc Sundhed og Velvære baade for gammel og ung. Den Tid, der skulde til for at drive saa stort et Vieri, at ovennævnte Gode kunde naaes i almindelige gode Honningaar, tror jeg de fleste vilde kunne faa tilovers uden at staa deres Hovederhverv.

For mange er Biavl en jo allerede bleven langt mere. Der er ikke saa Biavlere omkring i Landet, som i de sidste Aar har udvidet deres Vieri saaledes, at de i gode Honningaar har solgt Honning for flere Hundrede Kroner. Naar et Vieri skal drives saa vidt, saa skal der jo unegtelig opres baade Tid og Penge, for dette naas; men efter min Erfaring tror jeg næppe, der er noget, som man med en saa forholdsvis lille Anlægskapital kan hojste saa god Indtægt af som af Biavl. Derfor er denne et Erhverv, som jeg særlig vil anbefale Smaakaarsfolk at tage fat paa, og det med al den Kraft og Energi, som havees til Raadighed. Der skal naturligvis tages fat i det smaa, indtil der er vundet tilstrækkelig Kendskab og Erfaring i Vierens Behandling; men er dette naaet, saa skal man heller ikke være bange for at vove noget ved Indkøb af Bier og gode Bihuse, ti den, der ikke vover noget, vinder ikke noget.

(Naar der til denne Artikel søjedes nogle saa Viniere med Opfordring til at indmelde sig i Biavlforeningen hos Kredsforsmanden i vedkommende Egn, vilde den egne sig godt til Optagelse i Provindsbladene.)

Brevkasse.

Smaaskrifterne. Nr. 1—4 ere nu udsolgte. Formentlig vilde nogle af disse blive trykte i ny Oplag; men derom vil ikke blive taget Bestemmelse for ved Forsaarsbestyrelsesmødet. De øvrige 4: Nr. 5—8 forefindes derimod endnu i rigelige Oplag.

Margangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte. Af 1888 og 1889 findes kun nogle faa Eksemplarer, 1876—81, 1884, 1886 og 1887 havees derimod endnu i et betydeligt Mital.

Kredsforsand. Den sædvanlige Liste over disse agtes optaget heri Bladet d. 1. April. Alle Forsaaringer i denne, som ikke allerede ere meddelte til DBF's Sekretær, bør derfor meddeles ham inden d. 15. Marts.

Ældre Margange som Gave til Kredse stænktes ikke hvert Aar men kun en Gang, da det jo er Mening, at disse skulle indlemmes i Kredsens Bogsamling.

Udlaan fra DBF's Bogsamling. Meget kostbare Bøger eller sjældne Bøger (som vanstelig kunne erstattes) saavel som Redaktionens stadig benyttede Haaubøger — udlaanes ikke (i Følge Centralmode-Beslutning) men kunne kun benyttes paa Redaktionens Kontor.

Kundgørelser.

Fører i Biavl,

af Hans Grølev,

Den forogede og forbedrede Udgave,

er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Faas i enhver Boghandel.

Honning til Salg.

50 Ø fin hvid Honning er til Salg a 65 Ø. Ø hos

Lømr Chr. Jensen,
Ulstrup pr. Filipstal.

Vorbest i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoplæg rækker til.

Overstiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Naar store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Danske Bivenner,

om ønske at abonnere paa „Den norske Biavlforening's Organ „Tidsskrift for Biskjotsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale 2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlforening“, maa man indsende 3 Kr. til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjotsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen Kristiania (Adr.: Hr. Ivar S. Young.)

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Voks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1890 den 1. i hvarje måned. Pris per år En krona. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: J. Michal, Linköyng. Pröfnummer på begäran gratis.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Snekker J. C. Olsen, Hillested pr. Søllested. Voks tages i Bytte.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Wine garanterede ægte Bivokstavler
(Sølvmedaille Kjøbenhavn 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 D. pr. K.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Wine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og befindne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte K 1,30 D., 5 K 6 Kr. 25 D., 10 K 12 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf sikkert nogle vilde være værdiløse for Bierne, bør Biaverne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af jaadanne.

Udtkjær ved Odde, Januar 1891.

N. Jacobsen.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkjendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Extrafin **Tavletraad** samt **Kunstartavler**

af 1ste Klasses rent Voks faas altid hos
Kr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,

2det forøgede Uplag, Pris 50 D.,

er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Løve for Kredsforeninger ere nu trykte og kunne erholdes hos Erølev i Kalundborg mod Indsendelse af 50 D. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve have anden Plads til Kredens Navn, Medlemsbidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Haver brug samt Landbrugets Bierhverv, udgaa fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15 hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgifveren, **Fr. Dehlerich, Nærum** ved Solte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Haverbrug m. m. Redakter: H. Stålhammar i Göteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Veløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Forenings-Meddelelser.

Gl. Røstilde Amts BF. Paa Generalforsamlingen den 27. December blev det vedtaget at holde en Biavlsudstilling i Røstilde i Sommeren eller Efteraaret 1891 sammen med andre Foreninger (Fjertræ-, Huslid- eller Gartner- og Frugtavlforeningerne). Biaverne bedes om at benytte Vintertiden til at forarbejde Stader og Redskaber og gøre hvad de kan, for at Biavlsudstillingen kan blive saa fuldlig og alsidig som mulig, og den vil rimeligvis blive en god Lejlighed til at afsætte sine Produkter, da der nok kommer stort Besøg. Da der kan ventes store Tilskud fra forskjellige Sider, vil Præmierne antagelig blive baade mange flere og langt større end tidligere.

Medlemsbidraget er som hidtil 2 Kr. om Aaret, fattige Smaafaarsmænd optages for 1 Kr. om Aaret og „L. f. B.“ faas frit. Indmeldelse i Foreningen modtages af Sogneformændene (se „L. f. B.“ for 1890, Side 62) og af N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Hobro og Omegns BF. har Brug for cirka 45 K Kunsttavler, fabrikerede af ægte Bivox, Maal 9½ og 11½ Tomme, at levere først i April d. N., hvorfor Hvr. Fabrikanten, som maatte attraa en saadan Levering, vilde have at gøre Tilbud pr. K til undertegnede Sekretær senest d. 15. Februar d. N. **Wads Peter Knudsen, Arrestforvarer, Hobro.**

Bejen BF. afholder Møde i Bejen Skole d. 8. Februar Kl. 4. **Kristen P. Olsen.**

Indhold af dette Nummer:

Biavlens Betydning, af Niels Kjær	39
Biavlsstoler, af C. Z. Grønning	31
Bi-Best, af Pringle	33
Blomsterstovs Fjernelse af Tavler	38
Dronning-Spærre, en, af C. W. Dayton	23
Etto, af M. K. K., Niels Sørensen, Niels Kjær og N. L.	37
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	35
Flytning af Bier	38
Gavnlig Vint	38
Nads Herreds BF., af N. Sørensen	36
Honning holdt flydende	39
Kultjærelugt	38
Kunstartavler, af N. S. Kristensen	24
Maribo Amts BF.	34
Plantevært til Lø	38
Praktiske Spørgsmaal, af N. H. Vorbed	30
Præsto Amts BF., af Jens Hansen	35
Rammemaal, af Kr. Pedersen	24
— af J. C. Olsen	27
Røstilde N. BF.	34
Standerborg N. BF.	36
Stadets Indgang	21
Told paa Honning	29

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberognet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Kundgævelser optages for 20 Pre pr. Petit-Tinie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bi-Røgttere.

Enhver Biavler kan vel kaldes Birøgtter, og netop Biernes omhyggelige „Røgt“ betinger for en meget væsentlig Del Biavlens Udbytte. I Almindelighed forstaar man dog ved en „Birøgtter“ en Mand, der passer Bier for andre. Den Næringsvej er selvfølgelig ligesaa hæderlig som enhver anden, og der er ingen Tvivl om, at i mange Tilfælde vil en saadan Birøgtter passe Bierne bedre end deres Ejermand; men derfor er det ingenlunde afgjort, at det vilde være helbigt, om den meste Biavl blev drevet her i Landet paa den Maade. Dette er vel langt fra Tilfældet for Øjeblikket. Kun i ganske enkelte Egne særlig af Jylland benyttes saadanne Birøgttere nu; men den danske Biavl er i de senere Aar kommen i en meget raff Udvikling, og den nævnte Driftsmaade kunde derved muligt faa mere Vind i Sejlene. Derfor skulde vi her omtale den lidt nærmere.

Naar en Kubebiavler nylig er gaaet over til rationel Biavl maaske med et anseeligt Antal Stader, da kræves der ikke ringe Kendskab til Sagen, hvis han skal undgaa Fejl, som ikke sjældent kunne være temmelig kostbare. Dersom der nu i Eggen findes en Birøgtter, som er villig til at paatage sig Biernes Pasning imod at faa f. Eks. $\frac{1}{3}$ af Udbyttet, da kan man ikke undre sig over, at Biavleren modtager dette Tilbud. Som oftest vil han i det første

Aar staa sig ved denne Ordning; men denne Tid bør han da benytte til selv at sætte sig grundig ind i Sagen, thi i Længden vil han dog staa sig bedst ved selv at passe sine Bier. Biavlen har jo en meget stor Betydning ved at tvinge Biavleren til et fængslende aandeligt Arbejde. Hvor bliver mon dette Arbejde af, naar han lader en Birøgtter passe sine Bier? For den fattige Arbejder har Biavl endvidere en stor moralsk Betydning, idet den i den milde Aarstid holder ham til Hjemmet i Fritiden, der maaske ellers vilde blive anvendt paa en uheldig Maade. Hvor bliver denne moralske Betydning af, naar han lader Birøgtteren passe Bierne? Men endelig komme vi til Biavlens økonomiske Betydning for Smaamanden. Denne kan være meget stor; men den kan næppe taale det store Afbrug, som vil medgaa til at lønne en Birøgtter.

For ikke lang Tid siden have vi hørt det Forslag for ramme Alvor fremsætte, „at DBF. burde sætte sig som Maal at blive i Stand til at udsende Birøgttere over hele Landet, saa at ethvert Medlem af Foreningen frit kunde faa sine Bier passede 2—3 Gange om Aaret.“ En saadan Bestræbelse vilde efter vor Anskuelse være aldeles fejlagtig. Det kommer netop an paa at oplære saa mange Smaafolk som mulig til dygtige Biavlere; men i den Henseende er den selvstændige Erfaring et

af de aller vigtigste Læremidler. Dermed er selvfølgelig ikke sagt, at en Biavlslærers Vejledning i de enkelte Bierier ikke skulde have Værdi. Det er netop den bedste, der kan gives; men Maalet bør ikke være at gøre Biavlens Tilsyn overflødig; Maalet skal netop være at gøre Biavlslærers Vejledning overflødig. Der er slet ikke Tvivl om, at naar grundig Kendskab til Biavlens bliver mere udbredt, vilde de enkelte Biavlere passe denne Syssjel bedre end Birøgterne, fordi disse kun en Gang imellem kunne tilse Staderne, medens Biavleren kan udføre et dagligt Tilsyn. Vi tillægge desuden Biavlens aandsforædlende og moralske Indflydelse en meget stor Betydning, og derfor maa vi bestemt fraraade enhver Bestræbelse for at spare Biavleren Arbejdet ved Bierens Pasning. Derimod slutte vi os med Glæde til enhver Virksomhed, som gaar ud paa at gøre ham dygtigere til sit Arbejde, saa at Biavlens Udbytte tidse maa blive større.

Man vil maaske møde disse Betragtninger med det Spørgsmaal: Hvor bliver der da Plads til Birøgterne? Vi skulle hertil svare: Hov de mere velstaaende Biavlere, der mangle Tid eller Lyst til selv at passe deres Bier. Det er en stor Fornøjelse, disse Biholdere give Afkald paa; men det kan jo i visse Tilfælde være nødvendigt. Mange Birøgere vilde desuden være i Stand til at optræde som Biavlslærere, og vi betragte unægtelig den sidstnævnte Virksomhed som langt gavnligere for Sagens Fremme end den førstnævnte.

Endnu mere om Kunsttavler.

af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Det være mig tilladt at indføre et Par Ord. Med Hensyn til Bedømmelsen af Kunsttavler paa Udstillinger, er det vist enhver klart, at Bedømmelsen ikke kan andet end være meget mangelfuld, fordi man først ved Brug af dem faar det rette Begreb om, hvorvidt de ere gode eller ikke. Og da nu Dommerne ikke kunne gjøre Forsøg med dem i den korte Tid, der ved Udstillingen er tildelt dem, vil man let indse, at man maa se lidt mildt paa Bedømmelsen, og ikke lægge for megen Vægt paa Præmieringen, saameget mere som Dommerne heller ikke kunne garantere for, at de Tavler, Fabrikterne senere levere, ere af samme Kvalitet som de, de have udstillet og faaet præmierede. Disse Bemærkninger har jeg, der ogsaa undertiden har været

med at bedømme bemeldte Kunstprodukt, fundet mig foranlediget til at fremkomme med, navnlig da jeg ser, hvorledes enkelte Fabrikanter raabe paa, at deres Tavler ere blevne præmierede saa og saa mange Gange. — En anden Bemærkning har jeg ogsaa at gøre. Da der nemlig i Fredericia ved Centralmødet var Tale om Kunsttavler, og om at levere dem af rent Boks eller af Boks alene, jagde en Fabrikant, at det var umuligt at skaffe dem af ene Boks, da der ikke blev produceret saameget Boks, som dertil behøvedes. Dertil vil jeg svare, at jeg producerer og sælger gennemsnitlig 15 B Boks aarlig, medens jeg kun bruger 2 B Kunsttavler. Jeg har forøvrigt kun prøvet Kunsttavler fra 3 Steder. De første fik jeg fra Tyskland i 1874, og jeg tror nok de vare de bedste. De sidste jeg fik, syntes jeg slet ikke om — uagtet de ere præmierede mange Gange —. Dronningen lægger meget nødt, eller slet ikke Vægt i dem, og det er jo netop til Yngeltavler, de skulle benyttes — til Honningtavler behøves ingen Kunsttavler. De kunne mulig gøre god Nytte som Afspærringsgitter, naar man vil indskrænke Yngellejet; men da jeg aldrig bruger dette, har jeg heller ikke gjort Forsøg i den Retning. — Naturlige Tavler, uden Droneceller, faar man bedst af naturlige Sværme, da disse ikke bygge Droneboks, eller i al Fald kun meget lidt. Det er muligt, at Kunsttavler med Fordel kunne anvendes til Sværme, men jeg foretrækker at lade Sværme selv bygge, og jeg faar da fortrinlige Yngeltavler, der ere langt bedre end Kunsttavler. — Er en Sværm indfanget paa en Tid, der er særdeles honningrig, bør man dog tillige lade den faa nogle tomme Bortavler, for at de ikke skulle savne Celler til Honningindsamlingen.

Jeg tror, at man burde ubelukkede Kunsttavler fra Bedømmelse paa Udstillinger, og i detz Sted vælge 3 eller 5 større Biavlere til faste Dommere af Kunsttavler. De, der ønskede Kunsttavler bedømte, skulde da om Foraaret sende hver af disse Dommere mindst 4 Kunsttavler, af det Maal, vedkommende Dommere forlangte, for at de i Sommerens Løb kunde gøre Forsøg med dem, og om Efteraaret affige Dommen; men det var da en Selvfølge, at Fabrikterne ikke kunde faa de af dem til Dommerne leverede Kunsttavler tilbage igen. Dommen kunde f. Eks. lyde paa 1ste Klassez, 2den Klassez, 3die Klassez eller 4de Klassez Varer. Præmiering burde bortfalde, hvorimod Dommen skulde meddeles i Tidsskriftet med nærmere Oplysning om hvad der forstodes ved hver af de 4 Klasser.

Den her fremsførte Undskyldning for Dommerne ved vore Udstillinger finde vi ganske berettiget. Bedømmelsen af Kunsttabler har hidtil ene holdt sig til det ydre, deres Præg og Skønhed. — Det fremsatte Forslag, at lade Dommerne prøve Tablerne flere Maanedes forud hos Bierne, anse vi dog ikke for heldigt. Den Prøve kunne Biablerne selv bedst udføre. Vi tro i det hele, at der allerede er baade skrevet og talt langt mere end nødvendigt om den Sag. I den kommende Sommer vil der blive foretaget Forsøg i denne Retning over hele Landet ikke hos 3—5 Biavlere men hos flere Hundrede. De Fabrikanter, hvis Varer bestaae Prøven hos Bierne, ville da fremdeles beholde Søgningen. Man maa vel erindre, at en Kunsttables Værd langt fra ene betinges af de Emner, hvorefter den er lavet. Det kan meget godt lade sig gøre at lave flette Tabler af ublandt Bivoks. Paa den anden Side er der Mulighed for, at man kan lave meget gode Tabler med Tilfætning af 10 ja maaste 20 % fremmede Emner. Det er meget muligt, at det ublandede Bivoks dog bør foretrakkes; men dette kan ingen bedre bedømme end Biavleren. Hertil udfordres omfattende Forsøg, og vi tvivle ikke om, at saadanne ville blive foretagne i en nær Fremtid. — Vi slutte os til Forfatterens Udtalelse om visse Fabrikanters overdrevne Frygt for Mangel paa Bivoks til Tablernes Tilvirkning. Vi tro nemlig, at den Tid vil komme, da de dygtige Biavlere ikke bruge en større Vægt af Kunsttabler aarlig end den Vægt af Voks, de hvert Aar affmelte. En saa ringe Andendelse af Kunsttabler, som Forfatteren anfører, antage vi dog næppe vil blive almindelig, men hvis Prisen stiger betydeligt, vil Brugen aftage.

Red.

Svar til Hr. Kristensen fra Vorbed i Holstebro.

Min Anskuelse staar jeg fremdeles fast ved.

At Biablerne ikke skal købe flette, men derimod de bedste Tabler, kan vi let enes om. Derfor laver jeg ikke Tabler efter de af Dem opgivne Recepter; men efter den Forskrift, som jeg mener giver den bedste Table. Og derfor bliver jeg ved min Table som forhen og vil kappes med Dem og andre om at levere de Tabler, Biablerne helst bruge.

Fører i Biavl.

Anmeldt af Lærer R. Gjording, Brizbøl.

Redaktør Erslevs fortrinlige Bog af dette Navn er udkommen i 2det Dplag. At første Udgave er bortsolgt i mindre end 3 Aar, turde være den bedste Anbefaling for Bogen; at den foreliggende ny Udgave i ret Forstand er Forfatterens eget Arbejde, turde være den næste Anbefaling.

„Fører i Biavl“ er nemlig ikke længere et dansk Værk tilfæret efter engelsk Mønster. Forfatteren har paa en særdeles heldig Maade frigjort sig for det fremmede Præg, saa man i den ny Bog kender baade den danske Udvikling, den danske Ejendommelighed og — Hr. Erslev.

Det er interessant at se de mange Smaaændringer, Biavlens Udvikling i de 3 Aar — der ligge mellem 1ste og 2det Dplag — har krævet, saa at enkelte Afsnit ere forforte, medens andre ere udvidede, saaledes i Afnittene om Voliger, Kunsttabler, moden Honning, Dronninggitre, Nedbygning, Sygdomme osv.; og ligeledes man maa undres over, hvor det har været muligt for Forfatteren at faa alle de enkelte Afsnit behandlede paa en saa fuldlig Maade, som stet er, uden at udvide den ny Bog med mere end 6 Sider. Men her spiller Forfatterens korte og klare Udtryksmaade Hovedrollen. Jeg kan ikke nægte mig den Glæde særlig at pege paa det Afsnit, der omhandler Biens Naturhistorie; hvor er det dog en Fornøjelse paa de saa Sider at faa saa meget at vide om den lille Honningbi. Iøvrigt maa man ikke overse Bogens hele praktiske Anlæg. Hvad enten man nævner Afsnit som: At begynde Biavl, almindelig Behandling, fremmede Viracer, Indvintring, Dronningavl og -Indførelse, Recepter eller det sydlige Realregister, ved hvilket man i et Øjeblik kan slaa efter og faa Svar paa, hvad man i et givet Tilfælde ønsker, alt viser, at Forfatteren ikke alene er den dygtige Theoretiker, men tillige den praktiske Mand.

Naar hertil søjes Bogens Prisbillighed, kan der næppe tvivles om, at den ny Udgave vil blive modtagen med al den Paastømmelse, den fortjener.

Harmemaaling hos Bier.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

Nærværende Blad indeholdt i 1889 S. 42 og flg. nogle meget interessante Artikler

af Thyssen G. Lichtenthåler om „Overvintring“. Disse grundede sig paa nogle Varmemaalinger, som denne Forfatter havde foretaget i Vintrene 1885—87. De gabe i visse Henseender et helt nyt Syn paa Bierens Vintertilstand. Da Varmetabellen, som findes anført XXIII S. 92, imidlertid udviste meget ejendommelige Forhold og i det hele forbavsende lave Varmegrader i Vinterklyngen, fandt jeg Grund til at gentage disse Forsøg paa en fylbigere Maade. Jeg tvivlede ikke om, at Hr. L. havde Ret i Hovedsagen; men dels kom det an paa at bekræfte dette, dels paa at berigtige mulige Fejl i de underordnede Slutninger.

Hr. L.'s Hovedslutning var følgende: I meget kolbt Vejr kunne Bierne ikke hente Føde i andre Tablegange end de, i hvilke de befinde sig, naar det kolde Vejr indtræder. Derfor bør Tablerne være saa brede, at de kunne indeholde tilstrækkeligt Forraad til hele den kolde Vinter, og hertil udfordres en Bredde af mindst 12", fordi Forraadet ikke alene maa findes over men ogsaa paa Siderne af Klyngen. — Denne Slutning har jeg fundet fuldstændig bekræftet.

Hr. L.'s anden Slutning: Bier, som overvintres i det fri, kunne ikke indpaffes for varmt. En lun Indpakning er derfor den næste vigtige Betingelse for Bierens gode Overvintring. — Denne Slutning var ikke ny; men den er fremdeles bleven bekræftet ved mine Forsøg.

Endelig har Hr. L. fremsat 2 underordnede Sagttagelser som Grundlag for ovennævnte Slutninger.

1. Kun ved Bevægelse udvikle Bierne Varme. — Denne Sagttagelse har jeg fundet bekræftet.

2. Klyngen oppvarmer sig selv og ikke det Rum, hvori den sidder. — Denne Sagttagelse har jeg fundet bekræftet i det væsentlige.

Mine Maalinger begyndte d. 8. Okt. f. Aar hos 2 stærke Bifamilier, den ene af brune Bier (A), den anden af italienske Bier (B), begge indvintrede hver i sit Erstlev-Stade paa 9 lave Normalrammer i Boligen, der havde 2 $\frac{3}{4}$ " Hækkelsepafning i de dobbelte Vægge og ovenpaa Tableværerne en 4" tyk Tæpperamme ligeledes paffet med Hækkelse. Midt i denne Ramme var en 5" bred Foderaabning, igennem hvilken det 18" lange Thermometer førtes ned gennem en tyk Træklovs, som hvilede paa Boksbugstæppet. Dette Thermometer er i en Længde af 10" forneden kun $\frac{1}{8}$ " tykt. Den øverste Ende (5") er forsynet

med Maalestaka og derfor $\frac{1}{2}$ " tyk. Rvæg-jølvspidsen er 1" lang, og denne førtes 3—4" ned i Klyngen. Hos hver Familie anbragtes 1 saadant fintmærkende Thermometer i Klyngen. — Den 20. Okt. anbragtes tillige hos Stedet A et almindeligt Thermometer med Rvægjølvfluglen ligeuuder Dækket i Winterlejet, men helt ude ved det Bindue, der begrænsede Winterlejet bagtil. Udenfor dette var anbragt 2" Hækkelsepafning og hyderst Døren.

Alle de i omstaaende Tabel angivne Varmegrader (R) ere maalte Kl. 12 Middag udtagen de i den sidste Kolonne angivne Kuldegrader om Matten, der ere maalte med et Minimums-Thermometer den paafølgende Morgen. De i Klyngerne anvendte Thermometre vare meget fintmærkende, saa at man let kunde aflæse Tiendedele af Grader. Jeg har dog kun angivet hele Grader, da dette syntes mig tilstrækkeligt i dette Tilfælde, g betegner graa; k = klart; r = Regn; in = Sne; S = Stille; b = Blæst; st = Storm; * betegner svag Udflugt, ** betegner stærk Udflugt.

Ved at sammenligne denne Tabel med Lichtenthålers vil det straks falde i Øjnene, at mine Varmegrader i Klyngen gennemgaaende ere meget højere end hans, uagtet den Vinter, i hvilken mine ere maalte, næppe har staaet tilbage for den, i hvilken Hr. L. har foretaget sine Maalinger. Dette antager jeg maa hidrøre fra den Stadsform, jeg benytter. Denne viser sig altsaa, som det ogsaa maatte ventes, at hde en lang bedre Beskyttelse imod Kulden end Lüneburger Straakuben. — Af samme Grund har jeg ikke fundet nogen bestemt Kuldegrad i det fri, ved hvilken Varmegraden steg stærkt i Klyngen.

Kun meget sjældent har jeg fundet, at Varmen i Winterlejet (uden for Klyngen) gik ned under Frysepunktet, nemlig 7. Dec., og 2. og 3. Januar.

Den laveste Varmegrad, jeg har iagttaget i Klyngen er 5°, nemlig den 26. og 27. Novbr. samt 29. Dec. hos de brune Bier, medens jeg hos Italienerne ikke har iagttaget en lavere Varmegrad end 11°.

Det er muligt, at de forskellige Race-Ejendommeligheder have været medvirkende til denne store Forskel. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at Klyngens Plads ikke har været uden Indflydelse i denne Henseende. Varmemaalereens Spids var nemlig anbragt noget højere oppe hos Italienerne end hos de brune Bier. Naar Bierne derfor ved stærk Kulde drog sig tættere sammen i Klyngen, kom Thermometerets Spids hos de brune Bier til at hænge i Klyngens Udfant, medens den hos

Italienerne stadig besandt sig i Klyngens Midte.

En Sammenligning mellem Warmegraderne i og udenfor Klyngen viser en mærkbar stor Forskel. At Hr. L. tildels har Ret i, „at Klyngen kun opvarmer sig selv og ikke det Rum, hvor den befinder sig“, kan ikke nægtes. Dori er dog den vigtige Omstændighed at bemærke, at Warmegraden i dette Rum er meget lidet foranderlig. Hr. L.

findt, at Winterlejets Varne udenfor Klyngen rettede sig meget nær efter den ydre Luft. Derimod har jeg jo meget ofte fundet en Forskel af 8—10° paa disse 2 Steder. I stærk Blæst steg Winterlejets Varne, uden Tvivl fordi den varme Luft fra Klyngen for en Del blæste ud i det øvrige Rum. I stille Vejr kunde Forskellen paa Klyngens og Rummet's Varne naa indtil 20°. — Spørger man om Aarsagen til, at Warmen saaledes kan

Dato.	Oktober.					November.					December.					Januar.					Nat.									
	A	B	Udc.	Himten.	Luften.	A	B	Udc.	Himten.	Luften.	A	B	Udc.	Himten.	Luften.	A	B	Udc.	Himten.	Luften.										
1						14	7	14	6	g	⊖	7	3	11	2	f	⊖	6	1	12	÷	6	f	⊖						
2						14	7	14	6	—	—	8	4	12	1	—	—	8	÷	1	14	÷	8	g	—	÷	9			
3						14	8	14	7	—	—	8	3	13	1	g	—	7	÷	1	12	÷	6	—	—	÷	11			
4						14	8	14	7	f	⊖	8	4	13	1	fn	—	9	2	1	12	÷	2	fn	b	—	—			
5						14	8	14	6	g	—	8	3	12	1	f	—	12	2	15	÷	4	f	ft	—	÷	6			
6						14	8	14	7	—	—	7	3	12	0	—	—	9	2	16	÷	4	f	b	—	—	—			
7						13	8	14	6	—	—	7	÷	1	14	÷	6	—	11	2	14	÷	4	g	—	—	—			
8	23	15	4	g	⊖	15	8	26	8	f	—**	7	2	11	÷	1	g	—	16	2	15	÷	3	—	⊖	—	—			
9	18	15	6	—	—	17	9	18	6	g	—	8	2	12	÷	1	—	16	3	15	÷	4	f	—	—	÷	6			
10	18	17	12	f	—*	12	7	13	7	—	—	9	3	11	1	—	—	17	3	16	÷	3	—	—	—	—	—			
11	19	17	11	g	b	12	7	14	6	—	—	11	3	12	÷	1	—	13	4	16	÷	0	g	b	—	⊖	—			
12	15	15	11	f	⊖*	13	8	15	7	r	—	8	2	12	÷	1	—	13	4	17	÷	2	—	⊖	—	—	—			
13	26	16	14	—	—**	12	7	15	6	f	—*	9	3	12	÷	1	—	15	5	17	÷	1	—	—	—	—	—			
14	23	18	11	g	—	12	7	16	6	g	—	11	3	11	1	—	—	12	5	18	÷	2	f	b	—	—	—			
15	16	14	10	—	—	11	6	18	5	r	—	8	2	13	÷	4	f	—	10	4	18	÷	2	—	⊖	—	÷	4		
16	13	13	11	f	⊖	11	6	14	6	f	—*	8	0	12	÷	2	g	—	23	3	19	÷	4	—	—	—	÷	7		
17	16	14	9	—	—	11	4	16	4	—	⊖**	8	1	12	÷	2	—	23	3	18	÷	5	—	b	—	—	÷	8		
18	16	14	7	—	—	11	4	17	3	g	—	10	1	11	÷	3	f	b	22	2	18	÷	5	—	⊖	—	—	÷	7	
19	17	14	5	—	—	10	5	13	5	—	—	10	2	13	÷	4	fn	⊖	22	3	20	÷	5	—	—	—	—	÷	8	
20	15	7	13	7	⊖	11	7	14	7	f	b	7	1	13	÷	3	—	22	3	21	÷	2	g	—	—	—	—	—	—	
21	14	5	13	4	—	10	7	13	6	g	⊖	8	2	11	÷	1	f	—	22	4	21	÷	2	fn	b	—	—	—	—	
22	13	6	12	5	—	11	8	14	5	f	b	8	3	13	0	g	f	—	22	4	21	÷	2	f	⊖	—	—	—	—	
23	13	7	12	6	r	10	6	15	4	—	ft	11	4	15	÷	1	—	22	4	22	÷	2	g	—	—	—	—	—	—	
24	14	9	13	9	g	9	5	15	4	r	—	7	3	12	÷	1	—	23	5	23	÷	1	—	—	—	—	—	—	⊖	—
25	16	10	14	8	r	6	2	16	÷	4	f	7	2	12	÷	1	—	22	4	23	÷	0	fn	ft	—	—	—	—	⊖	—
26	14	11	13	6	f	5	1	13	÷	4	—	11	3	16	÷	3	g	—	23	5	23	÷	1	g	⊖	—	—	—	—	—
27	15	6	14	4	—	5	0	12	÷	3	fn	8	3	14	÷	4	—	23	6	23	÷	2	f	—	—	—	—	—	—	—
28	15	6	14	4	—	7	1	13	÷	2	—	9	2	13	÷	3	f	—	23	6	24	÷	1	g	—	—	—	—	—	—
29	13	6	13	4	g	7	2	12	÷	1	g	5	1	14	÷	4	—	22	6	23	÷	2	r	—	—	—	—	—	—	—
30	13	8	13	7	f	12	3	14	1	—	—	6	2	13	÷	3	—	23	7	24	÷	2	g	—	—	—	—	—	—	—
31	14	8	14	6	g	⊖						9	2	13	÷	5	—	⊖	23	6	25	÷	0	—	—	—	—	—	—	—

ligesom klæbe ved Bisklyngen, da kan jeg ikke tænke mig anden Grund dertil end Luftens „Adhæsjon“, d. e. Vedhængning. Den samlede Bisklynge danner et Legeme, der ligner en Svamp med dens mange suøre Rør og Gennemgange. Ligesom Svampen, naar den lægges tæt ved Vand, suger dette op og holder det fast, saaledes holder ogsaa Bisklyngen fast paa den Luft, som een Gang er indesluttet mellem Bierne; men denne Luft holdes

stadig varm ikke mest ved Biernes Bevægelse men ved deres Aandedræt. Hertil vil man maaste bemærke: Hvorledes holdes da denne Luft ren? Dette sker uden Tvivl ved den saakaldte „Gennemgjødning“, idet 2 forskellige Lnstarter (den rene udenfor Klyngen og den urene indei Klyngen) ikke kunne befinde sig saaledes i Forbindelse med hinanden uden at blande sig med hinanden. Herved maa sikkert en Del Varne gaa tabt, men det synes efter de her foreliggende

Maalinger, at Barmen meget mere afgives til Luften udenfor Stadet end til den Luft, der omgiver Klyngen inde i Stadet.

I hele den lange Tid fra 17. Novbr. til 4. Febr. have Bierne i disse 2 Stader, saa vidt jeg har kunnet iagttage det, ikke forladt de Tablegange, i hvilke de vare indvintrede. Derimod tør jeg ikke paastaa, at Bierne fra een Tablegang muligt kunne have raakt Foder fra deres egen til Bierne i Nabo-Tablegange gennem et Gul i Tablen. Det staar dog for mig aldeles klart, at de brede Tavler i Hensende til Overvintringen tilbyde en meget stor Fordel, fordi Forraadet kan lejes langt bedre mere i de brede end i de smalle Tavler. (Sluttet).

Praktiske Spørgsmaal.

Foredrag holdt i Aalborg d. 11. August 1890

af N. S. Vorbech.

(Sluttet.)

Der rettes under Foredrag om Brugen af Overrummet ofte det Spørgsmaal til mig, om der ikke er Fare for, at Bierne derved lettere komme til at mangle Honning i Winterlejet. Dette Spørgsmaal er under Tiden rettet paa en ironisk eller bemestrende Maade. Jeg skal dertil svare, naar der er Grund til en saadan Vengstelse, saa er der altsaa for lidt Honning i Tavlerne, maaske staar der Yngel næsten helt op til Tablebæreren. Bør der da ikke være Plads for Honning andre Steder, enten over, under eller til Siden? Hvor den end er, saa skal den lige godt flyttes. Naar Trækker er endt, spinder selvfølgelig Yngelen stærkt nedad. Staar der en tidligere indsamlet Honning i Overrummet, som da er forseglet, saa er den den første, som Bierne ere kloge nok til at vælge til at bære ned paa rette Sted (under Tablebæreren) til Winterfoder, hvor de straks forsegle den. Derimod vil den uforseglede tykflydende Efterommerhonning, der sidder i Side-tavlerne forneden, blive siddende uforstyrret. Den, der tvivler herpaa, vil jeg nærmere opløse med, at Bierne vælge den øverste Honning, fordi den smager dem bedre, den er samlet før paa Maret og er langt sundere Winterføde. Desuden viser Erfaring, at Bierne næsten ikke ere til at tvinge til at flytte den uforseglede sent indsamlede Honning. Jeg antager, den er dem for tykflydende; thi overstænker man den jævnlig med Vand, saa flytte Bierne af den, især flytte de den i Foraaret, hvis man hænger en Table Vand ved Siden

deraf. Men selv om Yngelen alt var tagen saa meget af, og der var en smal Strimmel godt forseglet god Honning under hver Tablebærer i Winterlejet, men dog ikke nok, og at Bierne saa fyldte tilstrækkelig Mængde Honning derunder, hvis dette saa ene blev af sildig Høst, en mørk, sej, stærksmagende Honning, saa vilde man alt tidlig paa Vinteren kunne træffe Bierne helt foroven ved Dækkærredet; thi de ville kun leve af den øverste gode Honning, naar denne ikke til, saa dø Bierne, da de ikke kunne holde Livet ved den flette Honning, der sidder længere nede. Dette beviser, at det er et stort Fejlsgeb at tvinge Bierne til at flytte Honning fra andre Tavler over i Winterlejet. I dets Sted bør vi ubetinget give god Honning eller Sukkerfoder. Vi Hedeegnshablere have hidtil været tilbøjelige til at se at saa Bierne til at tømme Tavler med Rester i for at kunne hængemme Tavlerne. Nu vi have Honningløsnere, ved hvis Hjælp vi kunne tømme enhver nok saa sej Honning, er det aldeles forkasteligt at tvinge Bier til at flytte saadan Honning ind i Winterlejet. Naar Bierne ikke tvinges eller ikke ere i Nød for Foder, da afsætte de sidste Indsamling i den øverste Table. Dette peger da ogsaa paa det sagtes Rigtighed. Det er en elendig Sparomselighed at presse eller blot tillade Bifolkene at bruge sildig indsamlet Honning til Winterfoder. Er der lidt Honning, saa er Honningprisen saa høj, at det er billigere at give det bedste Sukkerfoder. Og dog er dette det mindste ved Sagen; thi medens Sukkerfoderet berettiger til Haab om en heldig Overvintring, saa kan man derimod være vis paa en slet Overvintring, hvis de stakkels Bier skulle leve udelukkende af sent indsamlet Honning.

Nogle paastaa, at Honningrums-Kammerne i Overrummet bør være af samme Størrelse som Yngelrums-Kammerne, selv om det er for Grælevstaden (det lave Kammermaal), vil jeg dertil sige, at det i gode Aar og i den Digtiges Hænder kan gaa; men ellers vil jeg sige, at det i Reglen vil være et stort Fejlsgeb ikke at gøre Honningrummets Kammer meget lave. Sa jeg synes, der at give høje Kammer, er en ren Misforstaaelse af Biernes Fordringer og Liv. Forsøg med et Folk at give det et for stort, især et højt Honningrum over, da vil et saadant Folk indlysende nok arbejde der langt flere, og end værre, om koligt Vejr indtræffer. Derimod slet ikke, naar Honningrummet er ladet og straks udfyldes af Bier.

Der næst behøves Foredragsholderen, hvorledes man kunde have et saakaldet

kolbt Honningrum under Yngellejet, der godt kunde anvendes hos Klassefolk, naar Stedet havde løs Bund. For Kubebiableren var det et stort Skridt fremad at bruge Underfæt med bevægelig Tavlebygning. Mange ved ikke, eller glemme, hvilken Betydning det har, hvor Flyvehullet, eller ved Brugen af to, hvor disse bør anlægges; thi deraf er det under gode Træforhold end mere afhængigt, om Yngelreden bliver i Kuben eller den bliver flyttet ned i Underfættene. Dette bør ikke være en blind Sag, der bør arbejdes efter en god Plan, der er lagt i rette Tid. I et simpelt Nar bør det give Rum i Underfættene helt fyldes med udbyggede Tavler, ved et uventet lille Træk blive Tablerne benyttede til Honning, men ikke til Yngel, naar Flyvehullet er rigtig anbragt.

Taleren gik derfra over til at omtale de forskellige Narfager til den store Forskel, der bliver paa Bisfolkene, særlig paapegede han, at man ved at give et tilhyneladende sløvt og dovent Folk en ung og ypperlig Dronning vilde faa at se, hvad en virksom Dronning kan faa et Folk til at udrette,, naar kun dette har nok til at nære Yngelen med (Honning, Blomsterstøv og Vand), ja et varmt Sæde ikke at forglemme, og Folket ikke allerede er blevet for lille eller kun bestaar af udlevede Stakler.

Taleren hældede ikke længere til den Anskuelse, at Dronningen under nuværende Drift levede 3—5 Aar. Ved Brugen af Storfølksystemet, hvor Dronningen forceres til at lægge flest mulig Æg, har det sin Rimelighed, at hendes Sædblære for tømmes.

At Dronningen levede kortere, begrundede han ved, at han i de sidste 3 Aar paa sin Vistand havde bemærket, at omtrent $\frac{1}{3}$ af hans Dronninger (af dem, han kendte nøje Alderen paa), bleve kun i gode Aar gamle. I 1889 skiftede af 12 etaarige de 4, og i Aar skiftede af 8 etaarige de 4. Om flere af dem skiftede, vidste Taleren ikke; thi i hele Forsommeren fik hans Bier ringe Tilsyn, fordi Kunsttablefabrikationen da optager al hans Tid.

Taleren maatte af Mangel paa Tid kun i korte Træk forklare Dronningavl for Biavl i det smaa, han forklarede tillige, hvorledes man for en Bagatel kunde indrette sine Stader, saa at de tillige bleve praktiske for en mindre Dronningavl. I det foregaaende havde han paapeget, at Bisfolkene meget ofte selv besørge de Dronningstiftet ofte uden at blive bemærkede. Han havde tillige paapeget, at stærkt benyttede Dronninger ofte kun bleve godt et Aar gamle. Netop deri, at disse bleve

godt Aar, laa det uheldige, saa at det let blev for sent med Befrugtning, at Dronningen blev vel gammel forinden eller slet ikke blev befrugtet, hvorved et saadant Folk næste Foraar blev uden Værdi. Sligt Tab er søleligt. At fikre sig derimod, lader sig ikke gøre uden Reserverdronninger og ved at forny Dronningerne betimelig. Skal Biavl en gaa i bedste Gænge, maa vi ind paa selv at avle Dronninger i tilstrækkelig Antal; thi at købe dem, falder altfor dyrt ud. Dette er ingen Nyhed men en Rendsgerning, der saa ofte er fremhævet. Hvorfor følge da saa Jaa Raadet? Sikkerlig fordi man hidtil har fundet, at det efter Undvisningerne er et vanskeligt, tidsspildende og dyrt Foretagende at sætte sig ind i og at sætte i Værk. Jeg indrømmer, at jeg har haft samme Anskuelse, men haaber, at dog Nogle have forstaaet den af mig omtalte Fremgangsmaade samt indset, at det ofte er en ren Bagatel at avle sig en Dronning, endog med Ret til at vente af bedste Sort. Sagen er jo saa simpel, at man hverken behøver at være en studeret Mand eller Spor af en Kunstner.

Hadde vi, om end kun en lille, Biavlsstole, hvor Enhver kunde se dette og faa det mundtlig forklaret, saa vilde Enhver, der blot vilde, kunne gøre det efter. Thi saabel Indretning og Arbejdsmaaden er saa simpel som vel mulig; men selve Sagen er i mine Øjne af stor Betydning for Biavlens Fremme; har jeg herved givet et Stød til Fremgang, skal det Ingen glæde mere end Foredragsholderen.

De lave Honningrammer.

Af Snekker Jens Jensen, Romsømagle.

I Anledning af H. A. Vorbeds Foredrag, som er trykt i Tidsskriftet Nr. 1. 1891 tillader jeg mig at seude et lille Indlæg i Spørgsmaalet den lave Honningramme. Jeg har i 7 Aar benyttet lav Honningramme over Yngellejet. Jeg har mine Dverfæt til 9 Rammer, som ere 5" høje og 10" brede udvendig. I 1889 havde jeg en Familie, hos hvilken jeg høstede det 3 Gange, c. 18 B hver Gang, foruden 20 B, som jeg høstede af de nederste Rammer. Mine Dverfætrammer have kun den almindelige Tabletykkelse; men efter min Erfaring kunne vi godt blive fri for Yngel deri alligevel, naar de blive brugte fornuftig (jeg indrømmer, at den tykke Table muligvis er bedre, men den er mere vanskelig at faa). Min Fremgangsmaade med at

hjemme Yngel i Træktiden er følgende: Naar vi er sidst i Maj eller først i Juni, og jeg ser, at vi er lige ved Hovedtrækket, hænger jeg endnu en Kunsttable midt ind i Yngellejet for at beholde Dronningen der. Naar saa Trækket har begyndt, og jeg ser, at der er ny Honning i den bageste Table, sætter jeg mit Oversæt paa med den lave Kamme. Naar dette i Løbet af saa Dage er fyldt med Honning, og den ikke er forjeglet, begynder jeg at udvide forneden bag til. Der hænger jeg nu de udbyggede Tabler, som er gemt Vinteren over, rene og fri for Møl. Al den Bygning, der er forneden, faar Lov til at hænge paa sin Blads. De tomme Tabler hænger jeg helt bagved de andre. Den bageste af disse er som Regel fyldt med Honning, og den er et godt Uffpærringsgitter, som Dronningen sjælden gaar over i et godt Træk. Den lave Honningramme er en Behagelighed at arbejde med for Viableren, da den er nem at haandtere, og der er aldrig saamange Bier paa den, som naar vi skal til at arbejde med den nederste Kamme, og for Bierne er den ogsaa bedre, da de faa Lov at beholde deres Yngel i Fred. Men for at faa det fulde Udbytte af den skulle vi være opmærksomme paa Bierne og komme ved den paa rette Tid, kommer vi for tidlig med den, saa gaar Dronningen op og lægger Eg i den, og udbider vi forneden først i Trækket, saa faar vi ikke saameget Udbytte eller Fornøjelse af den. Til Slut vil jeg anbefale alle Viablere, som ikke har prøvet den lave Honningramme, at prøve den iaar. Seg tør paa Forhaand love dem baade Nytte og Fornøjelse af den, selv om de ikke faar den med tykke Tabler.

Viavlslerere.

De Kredse, der ønske Viavlermøder afholdte i Aar for DBF's Regning enten af en Viavls lærer i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 15. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

Kredsen er pligtig til under Vandrelæreren's Ophold at hde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Mattelogi, naar det behøves, og besørge Rundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

Forsaaadit en Kredss tillige agter at andrage om Understøttelse, til Afholdelse af en Udstilling, gøres opmærksom paa,

at en saadan Understøttelse i Almindelighed ikke vil kunne ydes uden en tilsvarende Formindstelse af det Bølsb, som DBF. ellers vilde have anvendt paa Mødernes Afholdelse i Kredsen.

Frank Wendt,
Præsident.

Ersløv,
Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Samsø, d. 14. Febr.

Da mit Bier bestaar dels af Højtader, dels af Trugstader, begge Slags med Rammemaal 9×9 ", og da jeg næsten udelukkende høster den Honning, jeg faar, af Højtaderne og kun en forsvindende Del af Trugstaderne, har jeg besluttet mig til at overføre alle Trugstade-Familierne i Højtader¹⁾. E.

Rjellerup, Viborg, 10. Febr.

Den 4de Febr. holdt mine 14 Vi-Stader Mensfelsesudflugt, hvilket ogsaa var Tilfældet med flere her omkring. Vi havde længe ønsket at se, hvorledes vore smaa Benner havde det efter den strenge Vinter. De saa tvivle ud, og der fandtes kun saa bøde Bier paa Bundbrættet.

E. Anthonsen.

Fra Kredsene.

Frederiksborg Amts (nordlige) B. F. afholdt sin aarlige Generalforsamling den 24de Januar i Helsingø. Da Formanden, Gaardejer Niels Nielsen, Heszelsbjerg, begrundet paa Sygdom, var fraværende, bød Næstformanden, Gaardejer Chr. Nielsen, Høbjerg, Velkommen; hvorefter han i al Korthed gav en Meddelelse om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Der var afholdt flere Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Viavlen af dygtige Viavls lærere, ligesom der ogsaa i Oktober Maaned f. A. var afholdt en Viavlsudstilling i Græsted.

Derefter oplæstes det reviderede Regnskab, der blev godkendt af hele Forsamlingen og udbiste en Indtægt af 484 Kr.

¹⁾ Efter den Erfaring, De meddele, kan man ikke undre sig over Deres Beslutning. Vor Erfaring er den modsatte; men vi benytte jo ogsaa et ganske andet Rammemaal (lav Normal) i vore Trugstader. Vi tvivle dog ikke om, at Højtader kunne give ligesaa stort Udbytte som Trugstader, naar de blive ligesaa godt passede; men det blive de ikke hos os, fordi de ere langt besværligere at behandle. Havde De forsøgt en bredere Kamme i Trugstaderne, var De sikkert naaet til et andet Udslag. R. A.

79 Ore*) og en Udgift af 253 Kr. 1 Ore, samt en Kassebeholdning af 69 Kr. 79 Ore fra det forrige Aar. Tilgangen af Medlemmer havde i det sidste Aar været 98, saa at Foreningen ved Aarets Slutning havde et Medlemsantal af 231. Tolbte Kreds Aasminderråd havde efter Samraad med Formanden oprettet en selvstændig Forening.

Ved Valg til Bestyrelsen blev Chr. Jensen, Akerbo, valgt som Formand istedetfor Gaardejer Niels Nielsen, Hæsselbjerg, der begrundet paa Svagelighed ønskede at fratræde. Til at deeltage i et muligt Delegeretmøde valgtes Næstformanden; til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup og Gaardejer Hans Larsen, Udskoldt. De efter Tur fratrædende Kredsformænd genvalgtes alle.

Det vedtoges at Foreningen i Tighed med det foregaaende Aar afholdt Møder omkring i Kredsjene med Foredrag og praktisk Vejledning i Biavlens.

Til Vandrelærere i Foreningen antoges N. Mortensen, Orby, der var tilstede ved Generalforsamlingen og lovede at ville give praktisk Vejledning i Biavlens blandt Foreningens Medlemmer, naar han blev anmodet derom af Formanden; dog paa de Betingelser, at naar Bistanden, hvortil han blev kaldet, laa altfor langt fra hans Bopæl, han saa blev befordret pr. Bogn frem og tilbage.

Det blev overdraget Formanden og Næstformanden at give et Udcast til Revision af Foreningens Lov.

Chr. Jensen.

Viborg Amt. Den 2. Februar blev her i Kællerup oprettet en „Forening for Biavlens Fremme“. 14 Medlemmer bleve straks indmeldte. Njebmand M. Bertelsen valgtes til Sekretær. Lærer Hvorslev til Næst-Formand. S. Anthonsen til Formand.

Morsø BF. I det Djemed at indsamle fornødent Materiale til Bedømmelse af Biavlens Standpunkt her paa Morsø, udsendes i Slutningen af December et større Antal trykte Skemaer til samtlige Biavlere Den rundt med Anmodning om hertil at indsende samme i bevareret og udfyldt Stand. Besvarelse er imidlertid kun indgaaet fra 73 Biavlere, og idet vi her ved bringe disse vor bedste Tak, maa det beklages, at mange Biavlere havde undladt at svare.

Som Uddrag af de modtagne Indberetninger offentliggøres herved følgende

Tilfammen	Kubebrev.	Kassebrev.	Biavlere.				Antal Familier		Udbytte i Aaret 1890.			
			indbyttet 1889	udbyttet 1890	indbyttet 1890	udbyttet 1890	Rd. Honning.	Rd. Bots.	Solgt Sværme.	Kr. D.	Rd. D.	
73	33	40										
89	"	89	i	i	i	i						
73	47	26	i	i	i	i						
88	"	88	i	i	i	i						
72	47	25	i	i	i	i						
156	20	136	i	i	i	i						
101	72	29	i	i	i	i						
217	139	2035										
48 1/4	19 1/2	28 3/4										
9	7	2										
1591	201	1389										
01	36	65										

Det vil erindres, at Bejrliget sidste Sommer var særdeles ugunstigt for Biavlens, idet der forholdsvis kun var faa Dage; Bierne med Udbytte kunde arbejde i Marken. Alligevel viser Oversigten, at Biavl i sin Helhed — ogsaa under ugunstige Omstændigheder — kan betale sig, naar den drives paa en fornuftig Maade med hensigtsmæssige Biboliger og bevægelig Tablebygning. Gennemsnitsindtægten af hver Bisamilie i Kasse har saaledes været 15 Kr. 79 Ore, medens Kubebrevet 4 Kr. 28 Ore pr. Kube. Man tør derfor paastaa, at den Kapital, en kyndig Biavler anbringer i sit Bieri, er vel anbragt og giver langt større Renter end i det almindelige Landbrug; thi naar hvert Kassestade, hvis Pengeværdi omtrent er 25 Kr., i Fjor gennemsnitlig har givet et Udbytte af 15 Kr. 79 Ore, er det altsaa mindst 63 pCt. af Anlægskapitalen, hvilket sikkert maa kaldes en ualmindelig rentabel Forretning. Det er derfor ogsaa glædeligt, at der i Oversigten kan spores en betydelig Bevægelse henimod en tidsvarende Kassebrift, idet Kasseernes Antal i Løbet af Sommeren er forøget med 68, nemlig fra 88 til 156.

*) Af foransførte Indtægter for 1890 gav Biavlsudstillingen en Nettoindtægt af 181 Kr. 91 Ore.

Morsø BF. søger at vække Interesse for og sprede Kundskab om den bedst mulige Viavlksdrift, og dette sit Formaal søger den naaet dels ved at udsende en dygtig Viavlslærer, dels ved at afholde Foredragsmøder og dels ved at udbrede dertil egnede Viavlkskrifter. For saa vidt Foreningens Pengemidler tillader det, vil den endvidere købe og udlaane Rubestader til Smaaafolk, som ønske at begynde Viavl — fortrinnsvis i de Sogne, hvor Sogneraadet understøtter Foreningen. Alle af saadanne udlaante Stader afgivne Sværne blive Laanrens Gjendoms indod, at han mindst indsetter en af dem i et herfigtsmæssigt Trugstade.

B. Erikson.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 13. Hvor stor Plads bør der være mellem Rammen og Stadets Sider? (S. M.) — S.: En Bivej. Herved forstås $\frac{1}{4}$ " ; men vi ville gøre opmærksom paa, at det er saa vigtigt, at denne Afstand ikke bliver lidt for lille, at vi ville tilraade hellere at beregne den rigelig. Om end denne Afstand bliver næsten $\frac{1}{3}$ " ville Bierne dog ikke fylde den med. Vildbygning, men den rigelige Udgang giver stor Sikkerhed mod Møl.

Hosstaende Figur 5 fremstiller i fuld Størrelse Bivejen (E) mellem Væggen (B) og Rammen (D) i et engelsk Stade. Denne Bivej er $\frac{1}{3}$ " bred, og vi have hidtil ikke fundet nogen Ulempe ved at anvende den saa bred. Derimod benytte vi ikke den i Figuren angivne Anbringelse af Zinklisten (A) med en lodret staaende skarp Kant til at bære Tablebæren. Vi have nemlig fundet, at det tomme Rum under Tablebærens fri Ende let bliver en Mølrede. Derfor beklæde vi (som af Nr. Bedersjen, Tved, foreslaaet) Talsen med en vinkelbøjet Zinkliste, i hvis Hjørne Tablebærens Ende hviler. Herved opnaas fuldkomment tilstrækkelig Sikring mod Tilfitning.

Nr. 14. Hvor stor bør Afstanden være mellem Bundlisten i Rammen og Bunden? (S. M.) — S.: Mindst en Bivej, men af Hensyn til Bundens Mensning foretræffe vi her en Afstand af $\frac{3}{8}$ " .

Nr. 15. Jeg ønsker i dette Foraar at

indsætte 2 Ruber til Medbygning i Ersklevs Stader. Skal der benyttes Bund til Ruberne, og hvor skal da Nabningen være til Medgang for Bierne? (D. P.) — S.: Hosstaende Figur 6 viser Stadets Bolig Iet fra oven. Fortil anbringes ovenpaa de 2 smalle Brædder, der dække Boligens dobbelte Vægge, 3 Brædder a, b, c. paatværs. Hvert af disse 3 Brædder maa helst være 5 " bredt, saa at de tilsammen kunne danne en 15 " bred Flade, hvorpaa Ruben kan hvile. I de 2 forreste Brædder a og b er indfaaet Nabningen G, der er omtrent 4 4 " . Ruben anbringes, saa snart det milde Vejr indfinder sig, paa Brædderne. Først bør den dog bestaaes, helst op til Yngelen. Er der Kasse under Ruben, kan man nøjes med at bortskære denne med den tilsvarende Bygning. Rubens Fjlyvehul klives til, og det ny Stade anbringes saaledes, at dets Fjlyvehul nøjagtig er paa samme Sted, hvor Rubens Indgang tidligere var. Naar de 3 Brædder a, b, c ere mindst $\frac{1}{2}$ " tykke,

kan de let bære Ruben uden at bøjes. Man indskyder derpaa under disse 3 Brædder 3 Rammer med hele Kunsttæbler og derefter Indstuds-vinduet. Pladsen udbides siden med 1—2 Rammer ad Gangen. Vi have haft Rubefamilier, der paa denne

Maade have udbygget 18 Tavler i en eneste Sommer. Ved Træktets Slutning i Juli eller August drives Bierne fra Ruben ned i Boligen med Røg, og Rubens Indhold høstes. I et godt Jonningaar og med en stærk Rubefamilie gaar denne Overføring overmaade nemt. Er Aaret derimod mindre godt eller Familien mindre stærk da kan det blive nødvendigt at indhænge i Boligen lige under G en Yngeltæble (fra et andet Stade) for at lokke Dronningen ned i Boligen. Dette bør da gøres allerede under Hovedtræktets Begyndelse, hvis der paa den Tid ikke findes Yngel i Boligen.

Nr. 16. Er det bedst, at Bieene staa udsatte for Solen, eller skulle de hellere staa i Skyggen under Træer? (B. S.) — S.: Vi foretræffe at opstille Staderne i Solen, dog kan lidt Eftermiddags-Skygge næppe være skadelig.

Nr. 17. Er 20—30 Bifamilier for mange at have i een Have? Egnen her giber jævnt godt Træk af Hvidfløver og Dng (C. N.) — S.: Nej, naar

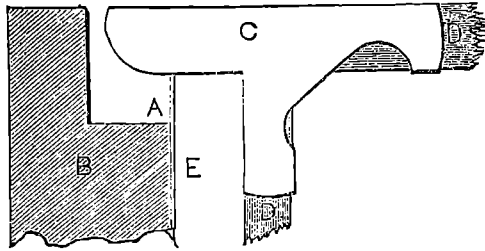

Fig. 5. Bivejen mellem Væg og Ramme.

De kun sørger for, at Staderne have en indbyrdes Afstand af mindst 3 Fod fra den ene Indgang til den næste.

Nr. 18. Giver 1 Blomst Honning mere end 1 Gang: (E. N.) — S.: Ja, de fleste Blomster give Nektar i flere paa hinanden følgende Dage, naar Vejret er heldigt. Dog kendes ogsaa visse Blomster, som visne saa Timer efter Biernes Besøg.

Nr. 19. Hvor og hvorledes kan man saa en italiensk Dronning tilkøbs? (E. N.) — S.: Ved at bestille dem hos nærværende Blads Redaktør, naar det i Maj eller senere bliver kundgjort, at saadanne Bestillinger kunne indsendes. De sendes som Færnbane-Flgods og mod Efterkrav; men Prisen bliver angivet i Kundgørelsen.

Nr. 20. Anses Gran eller Fyr for bedst til Forarbejdelse af Bistader? (E. N.) — S.: Gran anses for holdbarest; men der er jo stor Forskel paa Fyrretræ. Dette kan være saa fast og sejt, at det i Holdbarhed overgaar Gran.

Nr. 21. Naar en Del af Honningen er forskret, saa der er Sukkerform paa Bunden i et Bistade, kan det saa gaa an at fodre med Kandisstage, eller der skal bruges Vand til? (E. N.) — S.: Ønsker man at Bierne skulle benytte den kandiserede Honning, da maa man give Vand til, hvis Bierne ikke selv kunne hente det. Kandisstage er kun et Op-holdsfoder (til at frembringe Varme). Den egner sig kun i meget ringe Grad til at anvendes til Yngelpleje.

Nr. 22. Hvad er den kemiske Forskel paa Kandis eller forskret Honning? (E. N.) — S.: Kandis bestaar udelukkende af et Sukker der kaldes Dextrose. Honning bestaar, enten den er forskret (krystalliseret) eller ej, af Levulose og Dextrose, samt $\frac{1}{5}$ el. $\frac{1}{6}$ Vand og ganske lidt Myresyre m. m. Ved Forskretningen er det Dextrosen, der danner Krystaller, som sammensættes mere eller mindre fast af Levulosen.

Nr. 23. I et af mine Bihuse har jeg flere Gange i Winter paa Flybebrættet opdaget en enkelt dødt Drone, men i Dag, i

dette gode Vejr, da mange Bier har været ude at reise sig, bemærkede jeg hos nævnte Familie mange Droner, som frit gik ud og ind. Er det nu sikkert Tegn paa, at denne Familie er viferløs, naar der findes Droner paa denne Tid. Den omtalte Familie er et Kubestade, som afvigte Sommer blev overført i et Trugstade ved Nedbygning, og da jeg sent i Efteraaret i September tog Ruben af, var der en Del Bier i Ruben og muligvis har Dronningen været derimellem og saaledes gaaet tabt. (N. P.) — S.: Ja, Familien er dronningløs, og det er meget rimeligt, at Dronningen er gaaet tabt saaledes, som af Dem formodet.

Nr. 24. Paa hvilken Tid er det heldigt at oversflytte Bierne fra et Hus til et andet med samme Rammemaal? (E. N.) — S.: Tidlig om Foraaret men paa en mild Dag (10° Varme) og i stille Vejr. Saavidt muligt bør man flytte Yngel-tavlerne samlede eller dog mindst i Holdpaa 2.

Nr. 25. Kommer de saakaldte „italienske“ Dronninger virkelig fra Italien og hvormeget koste de tidligt? (E. N.) — S.: De komme lige fra Italien 7—8 Dages Rejse og koste i Juni 7, Juli 6, August 5, Septbr. 4 Kr. pr. Stk., naar et tilstrækkeligt Antal Bestillinger indgaa.

Nr. 26. Kan man af 6 modne Yngel-tavler uden Bier danne et nyt Stade og

give det den italienske Dronning uden at sætte den i Bur? (E. N.) — S.: Ja.

Nr. 27. Hvorledes befordres lettest 12 Erølev-Stader f. Eks. fra Sjælland til Sjælland: a) Kan Rammene ikke hænge som nu i Winterlejet uden Afstandsstivere forneden? b) Kan Winterpafningen blive paa, naar Foveraabningen holdes aaben? c) Kan Flyvehullet lukkes med almindeligt Baand-jærn uden Abninger? d) Er det tilstrækkeligt at fastgøre Taget, hvor ingen Hængsler er, med et thndt Reb fra Tag til Bunden? e) Er 1. April en heldig Tid at flytte dem paa, naar de inden den Tid have holdt Foraarsrensning? f) Kunde det ikke betale sig at leje en „Flyttevogn“, naar Staderne først skulle køres 2 $\frac{1}{2}$ Mil til Stationen? (N. P. S.)

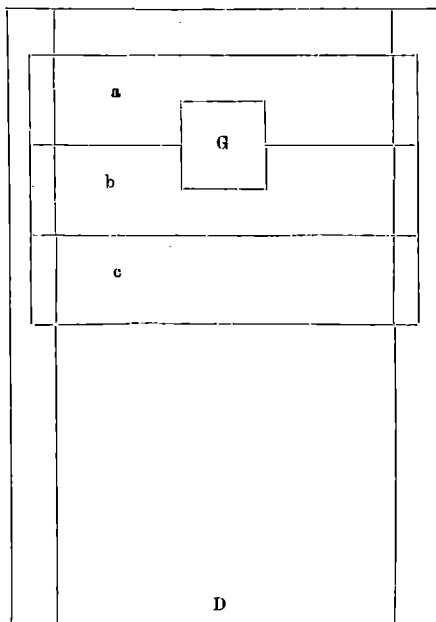

Fig. 6. Nedbygning i Erølevs Stabe. D Dyr.

—S.: a) Nej. De komme da til at svinge. Derfor bør der i alle Tablegangene nedstiftes 9 " lange Binde, en paa hver Side, som spænde mellem Rammernes Sidelister. Disse Binde bør befæstes med Søm foroven. b) Ja, naar Joderaabningen dæktes med bitæt Jærntraadtvist. c) Hellere med bitæt Jærntraadtvist. d) Ja, naar Rebet gaar helt over og under Stadet. e) Ja, hvis Vejret er mildt. f) Det behøves næppe. En almindelig Fjedervogn eller en stiv Vogn, naar Staderne staa paa Halm og der køres langsomt, kan godt benyttes.

En severdig Have og Bistand.

Af K. Hansen' Lidely.

Ved at læse i en gammel „Viavls-Tidende“ saa jeg, at 3 Viavlere, Smaakaarsmænd af Enderløv & Braaby Viavlerforening, i 1886 fik Rejseunderstøttelse til at rejse ud og besøge gode velpasjede Bistander og søge at sætte sig ind i Driften hos fremragende Viavlere — vel har jeg ikke erfaret, at dette Eksempel er blevet fulgt i andre Kredse, men et ved jeg, at der blandt de „rejsende Husmænd“ aarligt findes ikke saa Viavlere, som tilligemed at de rejser og besøge gode veldrevne Huslodder, ogsaa vilde besøge gode velholdte Bistander, som give Overskud, naar blot de vidste, hvor saadanne severdige Bistander var, saa at de kunde tage dem med paa deres Rejserute.

En meget severdig Bistand, den smukkeste jeg har været paa, er Hr. Jordbruger Houg's, Basnæs, Lou St., en Mil fra Næstved. Hr. Houg har vel kun drevet Viavl med den bevægelige Tavlebygning i saa Aar, men har som en Folge deraf undgaaet de Obergangstader og alle de mange forskellige Staderformer, som de fleste ældre Viavlere have arbejdet med. Hr. H. er gaaet lige fra Ruben over til Trugstade, som han har ladet Bierne bygge ned i fra Ruben. Bistaderne staa i en stor Have; mod Nord er Bistanden beskyttet dels af en stor og tæt Hæk af forskellige Træer og Buske og dels med en 3 Allen høj Rørvæg, staaende paa et Gærde. Mod Øst er en 5 Allen høj Rørvæg. Mod Vest er Bygninger og mod Syd og i Øst i større Afstand fra Staderne staa større Frugtræer. Staderne ere Trugstader af 10×12 " Maalet med løse Kasser med Smaatammer i til at sætte over Hovedrummet i Hovedtrækket. Staderne ere alle velholdte med Maling og ens i Udseende og ere opstillede i en Vinkel. De 3 af

Staderne vende Flyvehullet imod Øst, de andre 12 deres imod Syd, de staa i en Afstand af 2 Allen fra hinanden. 1 Allen fra Staderne udfor den aabne Plads imellem Staderne er der plantet Hindbær, alt-saa med 2 Allen imellem Hindbærækkerne, i Rækkerne er 1 Allen imellem Buskene, dette jer meget godt ud og danner tillige et Læ eller Skæl imellem Bistaderne, der ikke alene ser godt ud, men ogsaa gør Gavn ved at forebygge, at Bierne ikke saa let tage Fejl af deres Bolig. Husene ere alle forsynede med Bakammer, med Joderaabning i og med Endepude, Joderglas osv. I Hovedtrækket benyttes løse Oversatskasser med smaa Kammer i, ved disse Smaarum nedlægges i den Tid de benyttes, Løj, og for at ingen Bier skal slippe op imellem Løjet og komme op i Rummet under Taget er der lagt en dertil afpasset Jærnstang paa Løjet ved hver Side af Kassen. I Opbevaringsrummet findes alle paa en Bistand brugelige Hjælpemidler, jaafom Røgpibe, Røgpuster, Biflor, Joderaarater, Skærmbrædder til at sætte for Flyvehullerne i Vintertiden, Glas til at sætte for Flyvehullet for Røvbier, Kasser til at hænges de tomme Tavler i, naar de skulle overvintres, Glas og Kar til at komme Aarets Høst i osv. Det er en dejlig Have, Hr. Houg har, som aarlig afgiver Frugt af betydelig Værdi, særligt mange store ældre Træer af spanske Moreller, som ofte sælges til 50 til 75 Dre pr. R. samt tillige mange yngre Frugtræer af forskellig Slags og et Par Sorter Morbærtræer, der ofte give betydeligt Udbytte (Morbærtræet fortjener at dyrkes ved ethvert Hjem, hvor der er en solrig Plads, som egner sig dertil). I en stor Del af Haven er der en dejlig vellykket Underplantning af Hindbær, der ikke alene yder godt Træk til Bierne, men ogsaa giver betydeligt med Hindbær. Alt i alt er det en Bistand og en Have, som jeg fik Indtryk af, at det med Hr. Houg's Tilladelse særlig vilde gavne Viavleren og Husmanden at besøge.

Et og Andet.

Tordenvej. En anset amerikansk Viavler, Joshua Bull, har i Sommeren 1889 forsøgt at stille en kraftig Bifamilie paa en Bægtfaal for daglig at kunne iagttage Bægten af det indbaarne Forraad. Sværmen indfattes d. 18. Juni. Den 19. indbar den 10 R. Den 20. regnede det stærkt uden Torden. Den 21. indbares 9 R, den 22. 8 R, den 23. 9 R, den 24. 9 R. Den 25. begyndte med tæt Taage, der senere klarede op, Bierne indbare 3 R;

men om Matten torvnedede det stærkt. Den 26. tiltog Stedet ikke i Vægt, og i de følgende 3 Uger indbære Bierne gennemsnitlig daglig 1 R. I den Tid torvnedede det jævnl. Af disse Udslag sluttede Sagttageren, at Tordenvejr i høj Grad hæmmer Nektardannelsen i Blomsterne.

Den franske Biavler-Forening forhandlede ved sin Generalforsamling d. 17. September f. A. om at udsende lignende „Smaakrister“ som DBF's. Man enedes om at begynde med en kort Anvisning til Biavl, og en Komite blev dannet med det Formaal at udarbejde et saadant Skrift. Endvidere optoges en ny Kreds med Ret til at erholde Medlemsbladet l'Apiculteur til nedstalt Pris (3) fr. = c. 2,50 Ore), og der udtaltes Ønsket om, at Foreningen snart maatte faa lignende Kredse i hele Frankrig.

Fremtidens Bi. Pastor J. Guilloton i Vendè i Frankrig antager efter sine Forsøg med fremmede Biracer, at de bedste Bier fremkomme ved Krydsning af en cyprisk Dronning med en italiensk Dronc, idet disse Bier have Cypernes Frugtbarhed og Italiernes Godmodighed og Flib.

Forening. I B. B. Journal meddeler en Engelskmand, at han i Sommer flere Gange har forenet Bifamilier uden nogen som helst Kamp ved forud for Foreningen at bestro hver Familie med en Haandfuld Hvedemel, saa at alle Bierne bleve „Møllere“. Det mærkværdigste ved Sagen er, at i et følgende Nummer af samme Blad meddeler en anden Biavler, at han har anvendt den Fremgangsmaade med Held i 20 Aar! og endelig fortæller en tredje Biavler, at han for nogle Aar siden har lært den af sin Bedstemoder, der mente, at den var opfundet for 50 Aar siden! Bliver det saaledes ved, saa faar man vel tilsidst at vide, at Adam og Eva ere de første Dpdagere af Melets beroligende Virkning. Denne synes imidlertid at være udenfor al Tvivl, og det vil sikkert være en stor Lettelse at anvende dette Middel ved Forening. Det tilraades dog almindelig helst at anvende Ertemel, da dette har større Værdi som Fodder end Hvedemel.

En „Ingelcelle“-Udkikker. „Inkers Rundschau“ giver Meddelelse om et saadant Redskab, der saas udstillet i Mulda i Sachjen i Septbr. 1890. Det var bestemt til at udstikke og indsætte Dronning-Celler fra en Table til en anden. Det bestod af et kvadratisk skarpt Blikredskab med Trehaandtag. Redaktionen bemærker, at i Krain anvender man, naar en Dronningcelle skal indfættes i et dronningløst Stade, et ligesidet trekantet Redskab af skarpt

Blik, i hver Side c. 3" langt og 1" højt med ombøjet Haandtag. Dette antages at være mere praktisk. Ved Udstikningen holder man en Genstand paa den modsatte Side af Dronningcellen. Redskabet vendes saaledes, at Trekantens Spids vender nedad. En lignende Nabning indføres derpaa i en Table i det dronningløse Stade. Smitfladerne beskyttes med lidt Honning, og derpaa indfættes Dronningcellen deri.

Helbredelse af Ausigtsrosen. En Dykker, Hr. C. Schroter har helbredet sig for denne Sygdom 2 Gange ved med Bier, som han greb mellem Tommel- og Pege-Fingeren, at lade sig tilføje 8—10 Bistit paa de angrebne Steder. I Løbet af en Time faldt Svulsten, om Matten havde han endnu lidt Feber, men den følgende Morgen var han ganske rask.

Gaunlige Dink.

Vejret. Et Par Dage efter at de sidste G. B. vare sluttede, blev Vejret mildere med Tovejr d. 24. Jan. og siden den Tid have vi uafbrudt haft mildere Vejr med 0—6° Varme om Middagen og kun svag Nattefrost ligetil i Dag (d. 20. Febr.). En enkelt Dag var dog temmelig kold (d. 10. Febr.) og derefter fulgte et Par Dages Storm. Dette maa kaldes meget heldigt efter Vårstiden, thi i de allerfleste Egne af Landet have Bierne efter at have været indespærrede i den strænge Vinter (siden midt i Novbr.) haft Leilighed til at holde en

Reisefesudflugt. Om saadanne Udflugter have vi Beretning fra forskellige Egne paa de 3 Dage 4. 15. og 17de Febr. Særlig de 2 sidst nævnte Dage vare i den Henseende heldige, fordi Varmegraden ude var 4—6°, medens den paa den førstnævnte Dag kun var 2° i Skyggen. I solrige Bigaarde er derfor uden Tvivl saadan Udflugt i Reglen foretaget, og dette er et Gode efter den lange Indespærring (3 Maanedre). Hvis man ikke allerede ved denne Udflugt har foretaget det første

Æfterhån, bør det foretages paa den første milde Dag i stille Vejr. Herved menes dog ikke en grundig Underjøgelse af Stedet, thi denne bør kun foretages i mindst 10° Varme. Her tænkes kun paa en Underjøgelse, ved hvilken man sikrer sig, at Familien ikke er nærved at dø af Sult. Derfor aftager man Pakningen og løfter forsigtig det nederste Træppe saa langt, at man naar Udanten af Bilkngen (helst mindst 2 befatte Tavlegange). Hvis man nu ved at se ned i Tavlegangene kan opdage tildækket Honning baade i de befatte og i den nærmest tilstødende Table, saa at man kan antage, at Familien mindst har 4 R Honning tilbage nærved Klyngen, da kan man roligt tilpasse Vinterlejet paany uden at give Bierne Foder. Har Familien derimod ikke saameget Forraad, men kun 2 R eller endnu mindre, da bør den fodres. Hertil anvendes kandiskage (se S. 19) eller hengemte forseglede Honningtavler, der lægges i en Klump paa 1—2 R i Stadets Foderaabning foroven, saaledes at Bierne have let Adgang dertil. Derefter pakkes omhyggeligt ovenpaa dette Foder. Hvis man i Foderaabningen ikke har Plads til mere end knap 1 R Foder, da kan det meget godt strække til, naar

man allerede en Uge efter ser til Joderet og erstatter den Del af det, som til den Tid er hentet af Bierne.

Overflødig Bygning. Hvis en Familie er indviert paa flere Tavler, end den seldt kan belægge med Bier, da bør denne Bygning paa den sidste milde Dag indskrænkes til højst 1 Tavle mere end de belagte. Dette foretages for at lette Bierne Barmendviklingen ved Yngelplejen. Ved samme Lejlighed bør foretages

Rensning af Bunden. Denne kan udfores ved at løfte eller udtage Bagdøren og derpaa med en lang bred Kniv (eller et Stykke af et bredt Jærntøndeband, der er saa langt, at det kan naa hen under hele Vinterlejet). Hermed udstræbes nu langsomt og forsigtigt det Smul og de døde Bier, der ligger paa Bunden. Smullet kan man fælde fra Bierne for at smelte det, da det for største Deelen bestaar af Voks. Hvis man ved denne Rensning i et Stede træffer usædvanlig mange døde Bier (50—100), behøver man derfor ikke at antage, at Familien er særlig svag. De døde Bier ere maaske udelukkende gamle udslidte Bier, der ikke have nogen Verdi for Familien. Man bør dog efterse disse døde Bier, om der muligt blandt dem skulde findes en Dronning. I det Tilfælde maa Familien nemlig antages at være dronningløs.

Forening. Hvis Bejret fremdeles holder sig mildt, vilke Bierne snart begynde at indsamle Pollen. De Familier, som da staa tilbage i denne Retning ved at indsamle meget mindre end andre, maa mistænkes for enten at mangle Dronning eller at have en slet Dronning. Saadanne Familier bør paa den sidste milde Dag undersøges, indtil man naar til Yngelen. Hvis Stedet indeholder Dronning, men dog midt i Marts ikke har Arbejder-Yngel, da er det efter al Rimelighed ikke forsynet med en god Dronning. Hvis der er lidt Yngel, men denne staar spredt paa Tavlerne (altsaa med flere oversprungne Geller), da bør Dronningen heller ikke. Saadanne Familier bør da forenes med andre, der have gode Dronninger. Tidlig om Foraaret kan saadan Forening ske ved kun at indhænge den dronningsløse Familie paa en mild Dags Eftermiddag bagved Tavlerne i den gode Familie. Foreningen vil da ske i Løbet af Matten uden Kamp. Det er dog heldigt Dagen for Foreningen at give bægge Familier samme Ugt, f. Eks. med lidt Malfatin eller Kamfer, eller ved med en Peberbøsse at bestro hver Familie med en lille Saandfuld Svedemel (ikke med Peber.)

Efterse Pakningen, at den er lun, og Tagene, at de ere tætte.

Brevkasse.

Regnskabet 1890 for DBF. er den 15. Februar affendt fra Sekretæren til Præsidenten for dersfra at fremsendes til Medlemmerne.

Bogsamlingen. De Bøger, der ikke udlænes, ere Medaktionens Haandbøger; 128, 161, 166, 189, 190 og 246: endvidere gamle Bøger, som ikke mere kunne faas tilføls og Bøgetavlerne. De sidstnævnte udlænes dog til Udfillingen.

Tilbagefødsels af Bøger, der have været udlånte over ½ Aar til samme Kredts bringes herved i Erindring.

Manglende Numre. Postvæsenet er pligtig saa vidt muligt at staffe manglende Numre (se S. 19); men Klager over saadanne Mangler bør sendes til vedkommende Postekspedition. Ethvert Vandpostbud er pligtig til fra Høbjerg i sit Distrikt frit at medtage en skriftlig Klage til Postekspeditionen. Paa denne Maade rettes Fejlen lettest for alle Parter. Vil Postvæsenet ikke

rette Fejlen, da bør man henvende sig til Redaktionen; men denne er ikke berejst til at udsende de manglende Numre, med mindre Klagen kommer fra vedkommende Postekspedition, som jo ene kan afgøre, om Klagen er berettiget eller ikke.

Kunsttavler. Om dette Vinne have vi modtaget en hel Række Artikler fra forskjellige Forfattere, af hvilke flere beklage sig over at have modtaget slette Kunsttavler i Bytte for godt Bivoks. Vi finde ikke Anledning til at optage hele Bladets Blads med denne Sag, som vi foreløbig anse tilstrækkelig behjst her. Nu kommer det an paa at foretage Prøver og derefter udelukkende at holde sig til de Fabrikanten, hvis Tavler vise sig at være gode. Proven hos Bierne er jaedvanlig den billigste og den bedste.

L. f. Biavl begynder som sædvanlig at udkomme 2 Gange maanedlig i April.

Kundgørelser.

Biavlslærer.

Da det nu er overladt Kredtsforeningerne selv at bestemme, hvilke Biavlslærere de ønske, saa tilføjer jeg mig at anbefale mig som saadan.

Som jeg tør formene bekendt, har jeg i en lang Aarrække virket for Bisagen, ogsaa i flere Aar som Biavlslærer, og det skal være mig en Glæde at fortsætte denne Virksomhed, hvis nogen vil benytte mit Tilbud.

Det vil jo være heldigt, om Tiden til Moderne overlades mig, da jeg allerede har modtaget Anmodninger om Afhøvelse af nogle Moder. Den heldigste Tid for Moderne vil jo være Juni Maaned. Nyborg, den 15de Februar 1891.

A. C. Andersen.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Priser. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. Ø. Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt ren og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 Ø. pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Røgpustere.

Mine fortrinlige Røgpustere med noget Brændmateriale, Troske, faas portofrit tilsendt ved at fremsende 2 Kr. 16 Ø. ved Postanvisning eller indlagte Frimærker for samme Beløb.

Adr. A. C. Andersen, Nyborg.

„**Biavls-Tidende**“ for 1885, 87 og 88 kan faas a 35 Øre pr. Aar. Nærgaangen 1886 koster 1 Kr. — „Biavls-Tidende“ bliver frit tilsendt naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til

N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Noget hundrede Pund

lys smuk Honning er til Salg hos

H. A. Doose,
Homb pr. Ringsted.**Ga. 50 Pd.** smuk lusebrun Honning
er til Salg hos
D. Therkelsen, Rhomgaard.**Sunnitavler af udlændet Bivoks**

(Medaille i København 1888)

faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænge pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser forhøjes Prisen med 5 Ore pr. T. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 Ore pr. T.**Bier til Salg.**

I Midten af April onsker jeg at lægge nogle Klubestader og 2 befolkede Trugstader. Man bedes at henvende sig til underrettede

B. G. B. Smith,
Bjergsted pr. Svebølle Station**Honning til Salg.**110 T fin hvid Honning er til Salg hos
S. Jagd, Skibby.**Kunstitavler.**Kunstitavler med godt Præg, af rent Bivoks, anbefales atter i Aar Dyr. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos Snekter **S. Pedersen,** Svanninge, og **Karst Henningsen,** Svanninge Markt.

Svanninge pr. Jaaborg i Februar 1891.

Kunstitavler fra **N. S. Kristensen,** Himmelov Roskilde, at levere i Maj Maaned. Rent Voks tages i Bytte a 40 Ore i Bytte inden 15de Marts.**S. D. Kofod,**
Stovsminde pr. Nybro.**50 Pd.** fin hvid Honning til Salg a 60 Ore pr. Pd.**Hans Thorup,**
Darum pr. Bramminge St.**Kunstitavler**af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Snekter **J. C. Olsen,** Hvilested pr. Selsted. Voks tages i Bytte.**Kunstitavler**

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine befølte billige Priser. Godt Voks byttes med Kunstitavler. Hurtig Besværgelse.

N. Schmidt,
Nylandsvej 4, København F.**Dorbeck i Holstebro**

leverer prima Kunstitavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoflag rækker til.

Dverstiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlændet, da vil Prisen stige. Her store Ordre udbedes bestilt snarest muligt.

Fører i Biavl,af **Hans Erslev,**2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.**Voks** modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.**Mine garanterede ægte Bivokstavler**

(Solvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes
for 35 a 40 Ø. pr. T.De, der onsker ægte Bivokstavler, bedes at ind-
sende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa
de billigste Priser.**Mine Kompositionstavler**ere nu prøvede af mange Biavlere og befundne at
udbygges ligejaa hurtigt som ægte Bivokstavler.
Pris enkelte Ø 1,30 Ø., 5 Ø 6 Kr. 25 Ø., 10 Ø 12 Kr.Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme
Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf
flertallet nok vilde være værdiløse for Bierne, bør
Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af
faadanne.

Udsjæer ved Odder, Januar 1891.

N. Jacobsen.**Tømrer Kristian Pedersen,**

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine neagtige, solide og billige **Stader**
og **Biavlsredskaber,** der siden 1865 have
været anerkjendte paa 40 Udstillinger (3 i
Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Honningen og dens Anvendelse,af **Hans Erslev,**

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,

er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse a
52 Ø. i Frimrk. til **Erslev** i Kalundborg.**Løve for Kredsföreninger** ere nu trykte
og kunne er-
holdes hos **Erslev** i Kalundborg mod Indsendelse
af 50 Ø. for hver 25 Eksemplarer. Disse Løve
have aaben Plads til Kredsfors Navn, Medlems-
bidrag m. m. og kunne derfor benyttes i alle Kredse.**Danske Bivenner,**om ønske at abonnere paa „Den norske Biavl-
Forening“s Organ „**Tidsskrift for Biskjætsel**“,
kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned
ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale
2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive
Medlem af „Den norske Biavlforening“, maa
man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretnings-
fører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for
Biskjætsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen
Kristiania (Adr.: Hr. **Ivar S. Young.**)**Billig Bi-Bog.**De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tids-
skrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar miudst
4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25
Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere ud-
fulgte.**Aargangen 1886** heftet og forsynet med
Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt
Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr.
Aarg. 1889 koster 1,50 Ø.Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Erslev.**

Bestilling paa underføgt **Marf-** og **Rodfrugt-** frø, paa **Sæve-** og **Blomsterfrø**, Frø af **Bi-** planter, 10 Sorter for 80 Ere, 20 Sorter 1 Kr. 50 Ere., Kartofler samt paa Frugt- og Lovtraær og Busse, Hegneplanter Roser, Blomsterplanter, Jordbærplanter, storfrugtede Hindbærplanter m. m., bedes jaareft indgive.

Køstilde og St. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Hos Erslev i Kalundborg faas:	
Houningen og dens Anvendelse, 2den Udg. forøget til det dobbelte	50 Ø.
Blomster-Kalender for Biavlere	40 -
Binghams Røgpusler	225 -
Metal-Ender à	8 -
Honning-Klemmer	30 -
Dronning-Gitter pr. □-Fod	90 -
Gersters Voks-Renser	600 -
Fuldkomne Fodrere	100 -
Tavlespore	60 -
Fortinnet Tavletraad pr. Ring	25 -
Amerikanske Delinger pr. Stk.	6 -
pr. 50 Stk.	250 -
Fin-Bestænker af Gummi	175 -
Etiketter til Honning, Limonade, Mjød, Likør, Syltetøj pr. 100	30 -
Farvetrykte Etiketter pr. 100	90 -
Sendes mod Eterkrav.	

Forenings-Meddelelser.

Ribe Amts BF. At domme efter de indhentede Oplysninger vil en Rejse til Gøteborg under den paataante Udstillning først i August kunne gøres for 30 Kroner, maatte lidt billigere, da Viablenes gamle Befend, Hr. Medaktør Staalhammar, bebuder virksom Bistand for om muligt at lette Opholdet i Byen.

Iden at turde forbinde mig til personlig Deltagelse — det synes netop, at jeg vil faa Forhindring — i et eventuelt Fællestog med lejet Jærnbanevogn fra Varde til Frederikshavn, indlader jeg dog ikke at opfordre Biavlerne til at tænke over Sagen og at give mit Meddelelse om Tilslutning inden 1. Maj. Saafremt Tilslutningen da bliver tilstrækkelig, er jeg til Tjeneste for at ordne Rejsen paa billigste Maade, selv om jeg ikke personlig kan være med.

Brixhol pr. Tjæreborg, 18. Februar 1891.

Erhødig

K. Gjording.

Sobro og Omegns BF. afholder ekstraordinær Generalforsamling i Fjeters Lokale, Søndagen den 15de Marts Eftermiddag Kl. 4. for at vælge en Delegeret til Centralmødet i Sommer i Nyborg, samt for at tage Bestemmelse om hos hvilken Fabrikant vi skal kjøbe de bestilte Kunstavler, da der er fremkommet flere Prøver med Tilbud.

Der vil ved samme Generalforsamling blive taget Bestemmelse om Deltagelse i Amtsudstillingen i Sommer i Randers. Mads Peter Knudsen, Sekretær.

Midtjællands BF. afholder sin Foraarsgeneralforsamling hos Hr. Gæstgiver Karl Nielsen, Ringsted, Tirsdag den 24. Marts Kl. 11 med følgende Dagsorden: 1. Regnskabs Fremlægelse til Godkendelse. 2. Bestemmelse om praktiske og andre Møders Afholdelse i Sommerens Løb. 3. Forslag til en Biavlsubstiltning i September Maaned. Se forøvrigt de lokale Blade.

B. B. B.
S. Dooze.

Sobro og Omegns BF. har, siden den i Tidsskriftet af 1. Februar averterede om et Kunstavleforbrug af cirka 45 Ø, modtaget saamange Bestillinger, at Tilbudet fra Dhrr. Fabrikanter nu

maa ske pr. 100 Ø istedetfor som tidligere anført 45 Ø.

Mads P. Knudsen,
Arbejdsforvarer, Sobro.

Vornholms BF. Generalforsamling holdes i Nakirkeby Fredagen den 20. Marts, Eftm. Kl. 4. Voks modtages til Uytning. Foreningens Virksomhed i tilstundende Foraar drojtes.

Georg Joseffen.

Paaskefredag den 28. Marts, Kl. 12, holder den nordfledvigiske **Centralforening for Biavl** Delegeretmøde hos Gæstgiver Oyen i Rode Kro, hvortil Foreningerne bedes jende Delegerede efter Statutets VIII. Ligeledes bedes de valgte Revisorer at give Møde. Dagsorden: 1) Regnskabsfremlægelse. 2) Valg af en Formand. 3) Forhandling om Godtgørelse til Sekretæren. 4) Om Vandrelæreren 1891. 5) Om en Udstilling i Haderslev 1891. De Foreninger, som endnu ikke have faaet Statuter og Medlemskort tilsendte, bedes revidere samme hos Sekretæren.

For Bestyrelsen Buchholz.

Stoborg og Omegns BF. afholder Søndagen den 22de Marts Eftm. Kl. 4 sin aarlige Generalforsamling hos Gæstgiver Peterfen i Stoborg med følgende Dagsorden: 1. Optagelse af nye Medlemmer. 2. Regnskabs Fremlægelse. 3. Udstilling i 1891 m. m. 4. Foredrag af Formanden. 5. Valg af en Formand istedetfor den fratrædende Lærer Buchholz, Studstrup.

Th. Buchholz.

Den alffiske BF. afholder sin aarlige Generalforsamling ved R. Hansen, Gæstgiver i Stevnina, Søndag d. 5. April Efterm. Kl. 2. Samtlige Medlemmer bedes at møde. Dagsorden: 1. Regnskabet fremlægges. 2. Foreningens Virksomhedsplan for i Aar og om vi skal afholde en Udstilling. 3. Der skal vælges 2 nye Bestyrelsesmedlemmer, Næstformand og Sekretær og tillige 2 Revisorer. 4. Forskellige Meddelelser. Diskussion. Tillige bedes Præsformændene at indkassere Medlemskontingentet og medbringe samme og tillige Foreningens Bøger.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer:

Biavlskræere	48
Bigaard, en jeværdig, af K. Hansen	52
Birgtere	41
Blomsters Sekretærbeskrivelse	51
Dronningløse Familier	51
Ekko, af E og S. Anthonjen	48
Forening	53
Tilnytning af Bier	51
Franke Smaasrifter	53
Frederiksborg M. BF., af Chr. Jensen	48
Fremtidens Bi	53
Fører i Biavl, anmeldt af K. Gjording	43
Gavnlige Bink	53
Selbredelse af Rosen	53
Honningrammer, lave, af Jens Jensen	46
Italienste Bier	51
Krystalliseret Honning	51
Kunstavler, af B. E. B. Smith,	42
— af Vorbed	43
Morsø BF., af P. Erikfen	49
Nedbygning i Erslevs Stabe	50
Oversøring	51
Blads mellem Ramme og Bag	50
— mellem Ramme og Bind	50
Praktiske Spørgsmaal, af Vorbed	46
Staders Opstilling	50
Tordenvej	52
Varmemaaling hos Bier, af Erslev	43
Viborg Amt	49
Vingelcelle-Udstifter	53

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iiberegnet. Det udgaar den 1. i de 4 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgængere optages for 20 Ere pr. Petit-Blinie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pantes indrykkes.

Honningpriser.

I de senere Aar have vi jævnlig modtaget Opfordringer til at angive Honningpriser her i Bladet „ikke dem, man kunde ønske, men dem, der virkelig kunde opnaas.“ Vi have været meget utilbøjelige til at efterkomme dette Ønske, fordi vi nære den Anstuelse, at ligesiden den forbedrede Bavl begyndte at udbrede sig her i Landet, har den herved indbundne rene Honning i Danmark opnaaet usædvanlig høje Priser i Sammenligning med Priserne i Udlandet. Enkelte Bavlere kunde vel af Mangel paa Rendstøb til Priserne her sælge smuk udslynget Honning til en lav Pris; men de allerfleste opnaaede en højere Pris end den, der kunde ventes, naar Sagen blev stærkt belyst heri Bladet. Vi vilde altsaa ved at efterkomme dette Ønske skade mange og kun gaae faa. Derfra hidrørte vor Modstand.

I Længden var det dog ikke muligt helt at omgaa denne Sag, og særlig har det ved Behandlingen af Honningstolden været nødvendigt at anføre Udlandets Honningpriser. Dette har skadet vore Honningpriser, fordi Indførsel af fremmed Honning er tiltaget. Vi troe haabe vi, at det vil blive muligt at opnaa betydelig højere Priser hos os end de, der opnaas i Amerika. De europæiske Honningpriser ere nemlig stadig en Del højere. Vi frygte

dog, for, at vi maa være belavede paa en Nedgang i vore Honningpriser, om end Tolden forhøjes til 8½ D. pr. K, som af Regeringen foreslaaet. Det Spørgsmaal fremstiller sig da for Bavlerne: Kan der intet gøres for at modvirke en saadan Nedgang i vore Honningpriser?

Vi have kun eet Svar til dette Spørgsmaal: Den højeste Honningpris vil kunne opnaas ved Fremstilling af smuk Tablehonning i Delinger. Vi have indført amerikanske Delinger her til Danmark allerede for 5 Aar siden. Benyttelsen af dem har dog hidtil været meget ringe. Dette hidrører uden Tvivl dels fra de høje Priser, vi have kunnet opnaa for udslynget Honning, dels fra Vanskeligheden ved at vænne den velstaaende Befolkning til Brugen af Tablehonning. Flere af vore ansete Bavlere have udtalt sig imod Anvendelsen af saadanne Delinger, ja en af de gamle Forkæmpere for den forbedrede Bavlens Udbredelse har endogaa kaldt dem for „Humbug“. Hvis man herved forstaar noget falsk, der udgiver sig for bedre, end det er, saa passer dette Navn dog paa ingen Maade paa Tablehonning i Delinger. Denne er en saa ren og reel Vare, at den netop er fri for enhver Art Forsælsning. At denne muligt kan have Vanskelighed ved at finde Afsetning her i Landet, tør vi vel ikke benægte; men vi se dog ikke nogen som helst Grund, hvorfor der ikke hos os skulde kunne oparbejdes et Marked for denne Vare

ligesaa godt som i Amerika, England, Frankrig og mange andre Lande.

Saalænge vi fremdeles kunne opnaa gode Priser for vor udslyngede Hønning, ville vore Diablere vel næppe arbejde for Frembringelsen af smuk Tablehønning, der til syne lade end er baade besværligere at frembringe og at affætte end den udslyngede. Skulde imidlertid Forholdene medføre, at den udslyngede Hønning sank betydelig i Pris, da tvivle vi ikke paa, at Tablehønningen vil komme til sin Ret. Det maa vel erindres, at med Hensyn til smuk Hønning i Delinger, da staar ogsaa Udlandet os naabent, thi denne kan i Regelen altid affættes til gode Priser, medens der næppe er nogen Udsigt til, at vi med Fordel kunne udføre udslyngtet Hønning.

„Det er godt at have 2 Strænge paa sin Vue“. Vi opfordre derfor vore Læsere til lidt efter lidt at oparbejde baade Frembringelsen og Salget af Delinger. Det vil da snart vise sig, at Frembringelsen vel kræver en anden Fremgangsmaade end den udslyngede Hønning, men at Driften med Delinger kræver betydeligt mindre Arbejde. Det vanskeligste Punkt er vel Salget, men her kommer det som saa ofte ved en ny Vare mest an paa at saa Sagen godt begyndt. Delingshønning er en saa smuk og velsmagende Dessert, at Befolkningen kun behøver at lære den at kende for at komme til at nyde den. Men det kan paa den anden Side ikke hjælpe at fremkalde et Begær efter Tablehønning, med mindre man tillige sørger for, at dette kan tilfredsstilles.

Engelsætningens Grundlov.

Af F. Gerstung, Præst i Dsmanstedt.

A. Bifamiliens Væsen. Enhver Diabler, som er fulgt nogenlunde med Tiden, ved, at Bifamilien paa Højdepunktet af sin Udvikling, altsaa i Sværmetiden, er sammensat af 3 Slags Bier, Dronning, Droner og Arbejdsbier. De 2 første er Kønsbierne, Arbejderne er de kønsløse eller kønslig uudviklede Medlemmer af Familien. Dronerne opklækkes kun i Sværmetiden og taales kun, saalænge der hos Familien findes Spor af Sværmedrift, eller Familien af en eller anden Aarsag befinder sig i en Tilstand, der ellers plejer at indtræde ved Sværmingen, nemlig Dronningskiftet. Paa andre Tider og under andre Omstændigheder blive Droner hærken opklækkede eller taalte, desfra hidrører Droneslaget i Efter-

sommeren. Droner paa usædvanlig Tid ere altid et Tegn paa, at Familien er syg, maaste dødsfyg. Bekendt er det ogsaa, at Dronningen er Moder til alle Familiens Medlemmer undtagen hende selv, idet hun lægger Æg saavel til Droner som til unge Dronninger og Arbejdsbier i egne Bertil bestente Celler, der ere forskellige i Form og Størrelse. Uagtet ingen hidtil har fundet Lejlighed til at iagttage Dronningens Befrugtning, saa staar det dog utvivlsomt fast, at den sædvanlig foregaar højt i Luften og ofte en hel Mil fjernet fra hendes Udslyngningssted. Denne Kendsgerning er bevist ved Krydsning af forskellige Viracer. En Hemmelighed er det endnu, hvorledes Dronningen, bevidst eller ubevidst, over Indflydelse paa Kønnen af det Æg, hun lægger.

Ved Professor Leuckarts og v. Siebolds Forskninger er Bilegemets anatomiske Bygning fremstillet og forstaaet indtil de mindste Enkeltheder. Vi kende Bilegemets hele Bygning, Organerne til Opklækning og Forplantning, til Fødsøjle, ogjaa de fleste Sanseorganer ere paaviste, Mandedrættet, Blodaarerne, Musklerne, Kertler, Forvarsbaaben, kort sagt alt, hvad man med Kniven og Mikroskopet kan udforske. Selv de forskellige Udviklingsstrin hos de unge Bier, Droner og Dronninger ere os bekendte til de mindste Enkeltheder. Om man end ikke ad kemisk Vej formaar at fremstille de 2 Diablsprodukter, Hønning og Voks, er deres Sammensætning dog nøje bekendt, og det er paavist, hvorledes Bilegernerne frembringe bægge. Om end i den senere Tid Meningerne ere blevne delte med Hensyn til Vokssets Dannelse, saa synes dog den gamle af Pastor Schönfeld med saa stor Sagkundskab imod Sanitetsraad Börner hævdede Betragtning, at Voksset udspejder af Biernes Voksblommer som „Bifedt“, ogsaa for Fremtiden at maatte gelde.

Enhver, der ser paa alle disse Forskninger, som vi kun have antydet, hvorledes de i de sidste Aartier ere traadte frem, vil maaste forbauset udraabe: „Det er jo altsammen saa tydeligt og klart, at der nu slet ikke mere er noget at søge eller at udforske.“ — Hvor vil han da blive forundret, naar jeg siger ham, at Bilibets Hovedproblem, Grundloven for Bilibets Engelsætning og Familie-Udvikling er endnu slet ikke bekendt eller udforsket, i det vigtigste Spørgsmaal samle vi endnu omkring i Mørke.

Medens vi have henvendt vor Opmærksomhed paa Udforskningen af Bilibets Enkeltheder, have vi forsømt at studere Bilsamfundet og Lovene for dettes Udvikling.

Mig synes det, at den ved Dzierzon indførte bevægelige Tablebygning bærer en Forbedstyd i denne Henseende. Ved den bevægelige Tablebygning har Biavleren altid kun en Del af Bygningen i Hænderne eller for Dje. Glæden over den bevægelige Table har afstumpet Blikket for Betragtningen af Bierne som et Samsfund.

Endnu herse mange aldeles fejlagtige Meninger om Bisfamiliens Ordning og Yngelens lovmæssige Udvikling. Mange mene, at Dronningen gaar regelløst omfring i Stedet for snart her snart der, hvor den finder Blads dertil og hvor det falder den ind, at aflægge Æg. Naar der samles Honning, saa har den Lust til at lægge Æg; men „naar Smalhans regerer“, saa hører den op med Æglægningen. Andre mene, at naar Dronningen først er begyndt med at lægge Æg, saa vedbliver den uden Afbrudelse dermed. Da de ikke kende nogen Regel for Æglægningen, mene de, at ogsaa den hele Yngelrede er et regelløst Væsen. Saadanne Biavlere ere derfor heller ikke bange for at sønderrive Yngelreden, ombytte Tavlerne med hverandre i samme Stede eller endog uben nogen bestemt Hensigt at ombytte Yngeltavler fra een Familie med en andens. De betragte nemlig Yngelreden som en regelløs Bunke Vokstaber, blandt hvilke det er ganske ligegyldigt, om den ene eller den anden tilfældig befinder sig paa det ene eller det andet Sted i Klumpen. Det er den desværre nutildags saa almindelig udbredte mekaniske Opfattelse af Biernes Liv, der er Biernes virkelige Liv stik modsat. For Indførelsen af den bevægelige Tablebygning viste Familien sig altid for Biavleren som et udeleligt hele, som en uadskillelig og uopløselig Enhed, som en levende Organisme. Nu er denne vigtige og alene berettigede Opfattelse af Vilivet hos en Mængde kun halvtrophyste Biavlere gaaet tabt, og i Stedet for er traadt hin aandeløse Betragtning og Behandling af Bierne, ved hvilken Vilivet, Vokstbygningen og Yngeludviklingen synes en vilkaarlig regel- og lovløs Masse, paa hvilken den højlerde, teoretisk og praktisk udbannede, kundstabsrige og erfarne Biavler ikke alene har Ret til, men endogfaa har den Pligt at lægge sin forbedrende, ordnende Haand. „Hvilken bundløs Forvirring og Uorden er der dog ikke stet og vil fremdeles ste ved saadan „rationel“ Biavl. Vi kunne, naar vi se saadan tankeløs Misbrug af de bevægelige Tavler, ofte udraabe og af Hjertet ønske: Sid dog, at den bevægelige Bygning aldrig var bleven opfundet, forat vore kære Bier

kunde være beskyttede imod Mishandling af affindige Menneker, som i deres Selvfloktid frækt forstyrre og fordærbe Guds hellige Naturordning, der saa storartet træder os imøde i Biernes Liv.“

Dog, Misbrugen ophæver jo ikke den rette Brug. Hvad der bliver den teoretiske og praktiske Stympen til Fordærbelse, tjener den forstandige og erfarne Biavler til Fremstribt og Velsignelse. Bistadet er ogsaa med bevægelige Tavler altid at anse som en sammenhørende, afsluttet Livsorganisme ligesom f. Eks. det mennekelige Legeme. Den adskiller sig kun fra andre levende Væsener derved, at dens Enhed er sammensat af flere endogfaa forskellige Væsener, af Rønshyr (Dronning og Droner) og af kønslig uudviklede Væsener (Arbejdere). Denne Bisamfundets af mange Enkeltvæsener bestaaende Enhed behersker og danner en eneste Villie og Karakter, saa at man ikke kan sige: „Bierne tvinge Dronningen til at belægge Dronningcellerne med Æg“, men: „Bisfamilien er kommen paa det Udviklingsstrin, paa hvilket den bestemmer sig til at udsende en Koloni“. Har mon ingen Biavler hidtil sagt: „Bierne tvinge Dronningen til at belægge Dronecellerne?“ Det bør hebde: „Bisfamilierne ere om Foraaet tilbøjelige til at oplække Droner.“

Jeg bemærker her, skøndt det egentlig ikke hører herhen, at ikke blot de enkelte Viracer besidde forskellig Karakter og for hver Race en ejendommelig i de store Træk ensartet, men ogsaa hver enkelt Familie adskiller sig ganske paafaldende fra andre Familier af samme Race. Biavleren kan tydeligst bemærke denne Forskel med Hensyn til Biernes Stikkelyst. Mange Familier ere godmodige, mange af samme Race derimod stikkelyste. Enhver Familie viser sig for den opmærksomme Biavler som et særegent Barn. Han har forskellige Børn, de ligne maaske hverandre i Grundkarakteren, men dog har hvert Barn sine ejendommelige Anlæg. Hver Bisfamilie har sine ejendommelige Karakter. (Forts.)

Darmemaaling hos Bier.

Af Hans Ersklev, Kalundborg. (Sluttet.)

Jeg har i denne Vinter anstillet Forsøg med en tredie Bisfamilie for at se, om Tablens Højde vilde have Indflydelse paa Overvintringen. Denne Familie blev indvintret paa halve brede Normalrammer (14" br. \times 4 1/2" høj). Forraadet var

meget rigeligt, Indpakningen var meget omhyggelig; men den 15. Februar fandt jeg Familien død af Sult med et efterladt Forraad af 10 B Honning bagved Klyngen. Dette stemmer ganske med Hr. L.'s Sagttagelse om de smalle Kammer, thi disse halve Normalrammer lide netop af de samme Fejl som de smalle Kammer, nemlig at de ikke i enhver Tavlegang have Plads til al den Honning, Bierne behøve i den uafbrudte kolde Vinter. Dette saa jeg selvfølgelig meget godt ved Indvintringen; men Forsøget skulde netop afgøre, om Bierne vare i Stand til i den kolde Periode at hente Foder fra de tæt ved hængende Tabler, men i en anden Tavlegang. Dette have de ikke været i Stand til.

Jeg er derfor kommen til følgende Slutning: For at givedens sikreste Overvintring bør Winterlejets Tabler være mindst 12" brede og mindst 8" høje.¹⁾

Endelig kommer jeg til det mærkeligste Udbytte af mine Varmemaalinger i denne Vinter, det er med Hensyn til Ingelansjætningen. Det har hidtil været en ganske almindelig Antagelse her i Norden, at vore Bier i strange Vintre ikke begyndte at yngle før i Februar eller Marts. Dette viser sig at være ganske urigtigt. Ingelansjætningen er hos bægge de maalte Familier begyndte midt i Januar, altsaa i Vinterens Hjerte, trods Kulde, Sne og Blæst. Italienerne bestyldes undertiden for, at de altfor tidlig begynde at yngle. Ved denne Prøve har det vist sig, at vore brune Bier i den Retning ikke give Italienerne noget efter. Stedet A viser ved Varmestigningen (16. Januar) at dette har begyndt at yngle nogle Dage før Italienerne. Det kunde synes mærkbart og unødvendigt, at Moderbien her i det kolde Norden saa tidlig begynder sin Virksomhed. Forklaringen heraf ligger dog uden Tvivl i den Omstændighed, at de Bier, som have hængt i Winterklynge, kun meget maadeligt ere i Stand til at tilberede Foder saft for de unge Larver. Hvis altsaa Ingelansjætningen ikke begyndte før i Marts, vilde den i Begyndelsen stride meget langsomt fremad af Mangel paa Næring. Hele denne langsomme Ingelperiode, ja flere saadanne, saa

nu Tid til at foregaa om Vinteren. Efter hver Ingelperiode (3 Uger) fremkommer en stedsvis større Flok af saadanne Nummer, det er: unge Bier, som ere fortrinlig skiftede til at tilberede Foder saavel til Larverne som til Dronningen. Kun paa denne Maade er det uuligt, at Ingeludviklingen hen i Slutningen af Maj kan naa et saa uhyre Omfang, at Dronningen daglig kan lægge indtil 3000 Æg.

Med Hensyn til Hr. L.'s Paastand, at Varmen hos Bierne kun skulde fremkomme ved Bevægelse, da har den altid forekommet mig urimelig. Dermed være ikke sagt, at Biernes Bevægelse ikke frembringer Varme. Dette kan jo enhver Viabler let iagttage. Ethvert Dyr's Bevægelse frembringer Varme. Menneskets Bevægelse giver „Varme i Blodet“, derom kan der ikke være Tvivl. Men lad os prøve paa at anvende Hr. L.'s Sætning paa Mennesket: „Kun ved Bevægelse frembringer Mennesket Varme“. Ja saa bliver det jo indlysende, at det er urigtigt. Det saa jo galt ud for de sovende Mennesker i den kolde Marstid, hvis de ikke kunde holde Varme, uden at bevæge sig. Bierne bevæge sig vistnok om Vinteren i deres Klynge for at hente Foder, men denne Bevægelse er altfor ringe til at frembringe en saadan Varme som det ses af Maaletabellen S. 45, at de have frembragt i Marts allerfoldeste Tid. Den 2. Januar var Varmen saaledes hos Italienerne (B) 14°, medens Luften i det fri havde 8° Kulde, altsaa en Forskel af 22°. Skulde denne Varme have været frembragt ved Bevægelse alene, da maatte denne have været meget stærk; men der sporedes den Gang kun en meget svag Bevægelse i Klyngen. Nej, Varmen i Biernes Winterklynge frembringes vistnok i alt væsentligt ligesom hos det sovende Menneske ved Mandedrættet, og det Emne, som forbruges ved denne Varmefrembringelse, er Sukker, enten dette nu findes i Kandis-Sirup eller i Honning. — Hr. L. er aabenbart kommen til sin fejlagtige Paastand ved at se, hvor stærkt Varmegraden kunde stige, naar Bierne holdt en Udflugt. Jeg har ganske vist iagttaget lignende Stigninger, stont i en langt ringere Grad end angivet af Hr. L.; men jeg betragter ingenlunde disse Stigninger som et Bevis for, at al Biernes Varme frembringes ved Bevægelse. — Da det viser sig, at den varme Luft hænger saa stærkt ved Klynger, behøver man herfor ikke at være saa angstelig som tidligere antaget, ved at give Bierne Foder (Kandistage eller Foderdej) i meget kaldt Væjr, naar det kun ikke blæser stærkt. Disse Maalinger have jo vist, at Blæst

¹⁾ Med Hensyn til Indvintringen har det dog næppe nogen væsentlig Betydning, om disse Tabler ere delte paatvers ved en Liste. Havde det omfalte Stede, i hvilket Bierne sad paa halve brede Normalrammer, haft 2 Etager af saadanne Kammer over hinanden, vilde Overvintringen uden Tvivl have lykkedes.

skader Biernes Dvervintring i høj Grad. Derfor bør man paa bedste Maade søge at skaffe dem Læ, og under stærk Vind mod Sjøgangen bør denne indsnævreres. — Endelig skal jeg gøre opmærksom, at mine Forsøg fuldstændig bekræfte den nyere Erfaring, at Bier, der ere indvintrede udelukkende paa Kandis-Sirup, kunne taale Vinteren fortræffelig, saa at de kun have meget faa døde Bier om Foraaret; men de udbille sig da yderst langsomt og give meget sjældent noget godt Udbytte i den derpaa følgende Sommer. Naar man sammenligner denne Erfaring med den Kendsgerning, at de stærke Familier hos os maa begynde at yngle midt i Januar for at blive birige nok til Hovedtræffet, og man erindrer, at et rent Sukkerfoder som Kandis er uskiftet til udelukkende at danne Biernes Foderstoft til Larver — da forstaar man let, hvor nødvendigt det er, at en Del af Biernes Winterforraad er Honning. Man kunde maasse antage, at denne Betragtning maatte føre til fuldstændig Opgivelse af Sukkerfodringen om Foraaret. Dette tror jeg dog ingenlunde. Naar en Familie om Foraaret har nogen Honning tilbage, da vil en Fodring med Kandis-Sirup i Forbindelse med den Honning, som Naturen tilbyder i de første Foraarsmaaneder, meget godt kunne anvendes som Opmuntring til Ingelansætning. Hvis Familien derimod slet ikke har Honning tilbage i sit Forraad om Foraaret, ja da kan det uægtelig være i høj Grad ønskeligt, om man kunde fodre med Honning eller i ethvert Tilfælde indblende en Del Honning i Foderstuppen.

Det indses let, at saadanne Thermometre kunne anvendes for at sikre Bierne mod Hungersbøden i det tidlige Foraar. Anbringes nemlig et Thermometer med Rvægspibspidsen i Rhyngen og et andet med Spidsen tæt under Dækket i nogen Afstand fra Rhyngen (netop saaledes som mine Thermometre vare anbragte hos de brune Bier A) — da vil man ved daglige Sagttagelser af disse 2 Thermometre kunne sikre sig, at Bierne ikke dø af Sult. Saalænge disse 2 Thermometre vise forskellig Varmegrad (den højeste i Rhyngen), er man sikker paa, at Biernes Mandedræt foregaar. Falder derimod begge Rvægspibspidser stærkt, og nærmer Rhyngens Varmegrad sig til Winterlejets, da er der Grund til at skride ind ved at give Bierne Foder (Kandisstuge). Allerede 1 Thermometer med Rvægspibspidsen i Rhyngen vilde i Reglen være tilrækkeligt til at sikre Familien imod Hungersbøden, naar dette blev aflæst 1 Gang om Dagen. Selvsølgelig kunde jeg

paa den Maade let have frelst den Bifamilie, som jeg havde indvintret paa 4 $\frac{1}{2}$ " høje Rammer (den var endnu levende den 2. Januar); men Forsøget med disse Rammer havde da ikke været ført tilende. Jeg havde da ikke forvissnet mig om, at Bierne ikke i den strænge Kulde kunde hente Foder i andre Tavlegange end de, hvori de befinde sig ved den kolde Periodes Begyndelse.

Disse Varmemaalinger hos de 2 Bifamilier agter jeg at fortsætte fremdeles ind i Foraaret, og hvis der skulde fremkomme yderligere Sagttagelser af mere almen Interesse, skulle disse blive meddelte heri Bladet.

Sluttelig skal jeg kun bemærke, at den forløbne Winter vel har været streng, men ikke saa uafbrudt, som vi undertiden kunne have dem her i Danmark. Bierne have nemlig i denne Winter været indespærrede uden Afbrudelse i 3 Maaneder; men undertiden kan en saadan Indespærring vare i 4, ja endog næsten i 5 Maaneder. Varmegraden har derimod været lavere end i de fleste danske Vintre; men denne Omstændighed er vistnok af underordnet Betydning for Bifamilierne, naar disse ere indvintrede i lune Boliger med rigeligt Forraad. Det har hidtil altid vist sig, at de langvarige Vintre gavede største Wintertab.

Højt eller lavt Normalmaal.

Af Jacob Olsen, Dristbrohus.

Jeg har nu i 6 Aar brugt det høje Normalmaal, 8 $\frac{1}{2}$ " bred, 14 $\frac{1}{8}$ " høj (udvendigt Maal) og været meget godt tilfreds dermed, det har vist sig at være et godt Dvervintringsmaal, da jeg ikke i den Tid har mistet noget Bifolk, men jeg er alligevel bleven træt af at arbejde med dette, thi det kan undertiden være besværligt at hæve en saa høj Ramme op af det smalle Stade, for derved rigtig at kunne iagttage den. Man kan f. Eks. ikke godt se, om der er Weg i Cellerne uden ved at tage Rammen helt op af Stadet. Naar jeg om Sommeren har trukket Rammerne fra hverandre, for at Bierne derved skulde forlænge Cellerne, saa at de blev ubrugbare til Ingel, har de sjældent gjort det uden i den øverste Halvdel, medens den nederste Del af Tabellen som Regel vedblivende er bleven belagt med Ingel.

Jeg har tillige i 4 Aar haft et Stade med det lave Normalmaal 14 $\frac{1}{8}$ " bred 8 $\frac{1}{2}$ " høj (udvendigt Maal), dette har med Hensyn til Dvervintringen fuldstændig kunnet maale sig med de andre Stader, og tillige

vist sig at have mange Fortrin, med Hensyn til Lettelsen af Sommerarbejdet. Jeg skal blot anføre følgende: Naar der kun bruges Afstandsmaalere for oven i Kammerne, saa kan hvilken som helst Kamme tages op, uden at de andre derfor behøve at flyttes. I Overrummet vil en Smule Røg drive Bierne ned i Yngellejet, hvorved Tavlerne ere langt lettere at faa afbørstet, naar der skal udslynge Honning, ikke at tale om, at man i et saadant Stade er fri for at gennemgaa alle Kammerne i Yngellejet, hvilket kun besværliggør Arbejdet til ingen Nytte, og at Bierne derved i høj Grad forstyrres, er jo en Selvfølge. Jeg har i Overrummet prøvet at trække Tavlerne i en længere Afstand fra hverandre end den almindelige, hvorved de i Almindelighed ere blevne byggede tykke helt ned til Bundlisten, saaledes at en enkelt fyldt og forseglet Honningtable har haft en Vægt af hveded 9 R. Det betragter jeg som en stor Fordel, idet Bierne derved spares for at forsegle saa mange Tavler, og man behøver ikke at frygte for, at en saa tyk Table, efter at være udslynget, senere vil blive belagt med Yngel, naar den igen anbringes i Overrummet. Jeg har af dette Stade i de 2 sidste Aar tilfammen høstet 149 R Honning,

hvilket jeg ikke har kunnet opnaa af noget af de Stader med det høje Kammemaal, om de end have været ligesaa birige.

Jeg forarbejder selv mine Stader. Jeg har i Vinter bygget 4 med det lave Normalmaal, hvor Kammernes udbvendige Maal nøjagtig er det samme som paa det høje, thi der kan derved spares en Del Arbejde ved at lave nye Kammer, idet man ved at fæste en lille Træfods paa hver Ende af den høje Kamme (og bortskære Tavlebærerens Enden) er i Stand til at kunne bruge disse som lavt Maal (se Figur 7). Jeg tror ikke at det stader, om Tellerne derved faa en lille Straaning til en af Siderne, da jeg ofte har brugt det, og de ere ligesaa hurtigt blevne fyldte med Yngel og Honning som de andre Tavler. Paa de 3 Sider af Stadet er der dobbelte Vægge med et Mellemrum af 4", som bliver udstoppet med Rughalmskaffelse, under Bunden kan med Viser paasømmes et tykt Lag Vang-

haln, bagtil er en Dør, som kan lukkes nedad, i Underrummet kan der være 13 Kammer, ovenpaa dette anbringes om Sommeren en løs Kasse som kan optage 16 Kammer af samme Maal som de nederste, der er altsaa i hele Stadet Blads til 29 Normalkammer. Om Vinteren borttages den løse Kasse, og ovenpaa Yngelrummet lægges et Stykke Voksbug, dernæst en Tæpperamme af en Tykkelse paa 5", fyldt med Haffelse, i Midten af denne er en Abning, hvori der kan anbringes et Foderglas. Ved Vinduet nedstyttes en Madras i Højde med Væggenes Overkant, den har en Tykkelse af mindst 4".

Man vil forstaa, at Bierne i et saadant Erlev-Stade hurtigt kunne indvintres og lunt tilpaffes, og da de tillige ere lette at behandle, saa tillader jeg mig at anbefale dette Stade til enhver Ven af Biavlens.

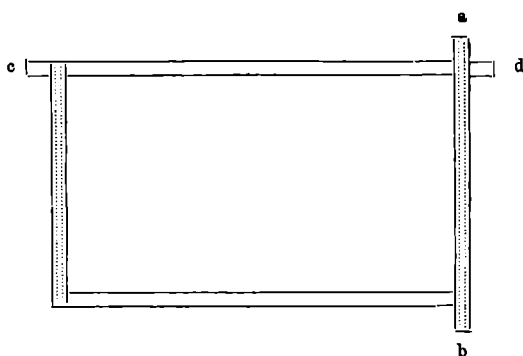

Fig. 7. Ombanelse af højt Normal til lav Normal. Ennerne a og b næres bort. Klobterne c og d sættes til.

Yngellejet og Stadeformen.

Spørgsmaal fra
N. J. Borbeck,
Hølstebro.

1. Hvor anstiller Bisolket sit Yngelleje?
2. Hvor kommer Vinterlejet til at være?
3. Hvor hængemmer Bierne

Honningforraadet?

4. Hvor bør Flyvehullet være?
5. Har Stadets Konstruktion Indflydelse paa ovennævnte?
6. Kan et Stade konstrueres saaledes, at Konstruktionen har særlig Indflydelse paa, at Bisolket bruger særdeles meget til Yngelproduktion og saaledes forbruger al Honning i tarvelige Honningaar inden Vinteren; eller saaledes, at det hngler kun til Behov, men opsparer Honning nok, eller mere end fornøden til Overvintring, under Forhold hvor Bisolkene omtrentlig ere uden Pleje?

Ovennævnte Spørgsmaal har jeg tænkt mig kunde fortjene en alvorslig Drøftelse ved et Aandendagsmøde, det skulde være mig kært om disse Spørgsmaal alt forinden maatte blive debatteret her i Bladet, selv vil jeg næppe deltage deri for Sommertravlheden er ovre; men jeg skal med Interesse udbille, hvad jeg ved derom ved første

Andendagsmøde, som jeg faar Tid at være med til. Jeg vil dog forbeholde mig, at der skal være en stor Table i Lokalet, at jeg ved Tegninger kan gøre mine Anskuelser forstaaelige.

* * *

Længe forinden ovenstaaende Spørgsmaal fremkom fra Hr. Borbeck (d. 5. Marts d. N.) have vi tænkt paa at frendrage disse Forhold heri Bladet; men vi ønskede helst forud at foretage nogle Sagtagelser i den kommende Sommer med dette Formaal. I Slutningen af 1890 ere vi imidlertid blebne bekendte med en nylig udgivet Afhandling af en tykt Præst, Gerstung, der netop omhandler denne Sag. Maaget vi paa ingen Maade i alle Retninger (s. Ets. med Hensyn til hans Dom om fremmede Vixer) kunne dele denne Forfatter's Anskuelse, anse vi dog hans Afhandling for særdeles læseværdig, og det er derfor vor Agt i denne Afgang af Bladet at optage største Delen af hans Afhandling, og lægge den Del, der giver Svar paa ovennævnte Spørgsmaal. Mangel paa Plads har hidtil hindret os i at paabegynde disse Artikler før i dette Nummer (se S. 58).

Da vi, naar Hr. Gerstungs Afhandling er sluttet, agte at behandle disse Spørgsmaal mere udførlig, skulle vi foreløbig kun besvare dem ganske kort:

1. En Sværm paabegynder sit Yngelleje paa samme Sted, paa hvilket den paabegynder sin Tablebygning. Dette Sted vil i Almindelighed være omtrent midt imellem Stadets Søndervægge og ligesaa langt fjernet fra Forvæggen som fra Sidevæggene.

2. Winterlejet vil, hvis Viablaren ikke griber forstyrrende ind i den naturlige Ordning, blive netop paa de samme Tabler, der i Løbet af Sommeren have udgjort Yngellejet.

3. Over og paa Siderne tæt op til det fremtidige Winterleje.

4. Stadets Indgang bør være dybere nede end Winterlejet.

5. Ja, Stadets Konstruktion har særdeles stor Indflydelse paa Yngel- og Winterlejets Form og Størrelse og derved tillige paa den Maade, hvorpaa Hønningforraadet bliver hængemt.

6. At en Stadenform kan udrette saa store Ting enten til Stade eller til Gavn, naar Vifamilien er „uden Pleje“, det tvivle vi meget paa. At Vifamilien bruger meget til Yngelleje altsaa yngler stærkt før Hovedtrækket, det anse vi for en Dyd. Men hvorledes man kunde konstruere et Stade saaledes, at Bierne uden Tilfyn

wilde være tilbøjelige til at indskrænke Yngelen efter Hovedtrækket stærkere end i andre Stadenformer, indse vi ikke. Brede Kammer lette Yngelvedens Udvikling, og det er ikke vanskeligt med Tilfyn at indskrænke Yngellejet, naar det efter Hovedtrækket maatte findes ønskeligt. Vi have dog hidtil i mindregode Hønningaar kun fundet Anledning til saadan Indskrænkning under Hovedtrækket. Med.

Tid mere om Bipest.

Af N. Christoffersen, Tryggesø.

Tillader De, Hr. Redaktør, at ogsaa jeg i „Den danske Vitidende“ faar Plads til nogle Bemærkninger angaaende Bipesten, eller rettere Midlerne til dens Bekæmpelse.

Jeg har al Afgjælse for ethvert af de Forsøg, der har været og fremdeles vil blive anstillede, sigtende til at frelse de angrebne Vifamilier. Vistnok vil dette kunne lade sig gøre ved mere end et Middel; men for at kunne anvende et saadant maa Viablaren hver Dag i længere Tid kunne ofre Tiden dermed, og dette er kun saa Viablere i Stand til.

Sæt nu at en Smaakaarsmand, og saadanne ere de fleste Viablere her i Landet, — i denne lange og strænge Winter liden eller ingen Fortjeneste har haft, men har en stor Familie at forsørge, nu i Foraaret opdager Bipest i et af sine med forholdsvis store Udgifter anstafte Vistader, samtidig med at anden Gærning og Fortjeneste talder, mon han da vil faa Tid til den daglige Behandling af de syge Vifamilier? Mon han vil købe ny Boliger til at overføre Bierne i? Jeg tror nej. Mon ikke det faar Lov at gaa, som det bedst kan, og Smitten derved faa Tid til at brede sig til Nabostader, maaft til Naboens Stader?

Det er ikke mange Aar siden, at vore Viablslærere paa Spørgsmaalet om, hvad man skulde gøre ved de pestbefængte Vistader, gav til Svar: „Dræb Bierne og brænd Boligerne“. Det første er man tildele kommen bort fra; men med Hensyn til Boligerne er man ikke kommen stort videre, og dog repræsenterer disse i Reglen den største Værdi.

Har man et af en smitsom Sygdom lidende Husdyr, hvis Helbredelse man indse vil koste mere end det er værd, betænker man sig ikke paa at dræbe det og desinficere Stedet, hvor det har staaet, især hvis Lokaliteterne umuliggør Fjærnelse fra de andre Husdyr. Hvorfor skulde samme Fremgangs-

maade ikke være den rette, naar det gælder et pestbefængt Bistade? Men saa maa vi se at finde Midler til, med nogenlunde Sikkerhed for, at ikke Pibesten viser sig om et Aar eller to, naar den atter faar Betingelserne for Trivsel, at rengøre Biholigen, saa at denne efter kortere Tids Forløb kan tages i Brug. Først da tager vi Ondet ved Roden.

De Midler, der hidtil har været anbefalede til dette Formaal, har dels ikke været tilstrækkelige, dels af den Betskaffenhed, at de ikke blev og ikke let kunde blive udførte med tilstrækkelig Omhu. Jeg skal blot nævne:

Rogning af Biholigen, og Udbastning med smittedræbende Stoffer.

Hvis hele Biholigen kunne bringes under Vand, vilde Rogning jo være et aldeles sikkert Middel. Skal den stilles ad, forringer det dens Værdi betydeligt, og selv da have kun saa Steder Kogekar, hvor Rogningen kan udføres saa godt, at ikke enkelte Baciller kan redde Tilværelsen i en lille Sprække eller i Træets Porer. Ligesaa med Udbastninger.

Jeg opfordrer indtrængende enhver, der har Erfaring i ovennævnte Henseende, til i „Den danske Vitidende“ at søge denne bragt til Offentligheden. Selv vil jeg begynde med det lidet jeg har, blot et Par Forsøg udførte for flere Aar siden, og som synes at have staaet deres Prøve, men, hvor andre Forhold, hvorfor vi ikke den Gang har haft Dje, ganske vist kan have været medvirkende eller bestemmende. Jeg vil dog gerne anbefale andre at anstille en Prøve, for at saa konstaterer Paalideligheden eller Upaalideligheden deraf.

En her tæt ved boende Diabler, der begyndte 1880, blev i Foraaret 83 opmærksom paa Pibestens Tilstedeværelse i et af sine Stader. Han mente dog, at saadant lidt vel fandtes omtrent allebegne og ikke havde meget at betyde; men i Efteraaret s. A. maatte han dræbe 2 Kassestader, og et 3die var ogsaa angrebet. Dette sidste blev staaende til at afgive Sværme, samtidig med at der blev anvendt flere Midler mod Sygdommen, men uden Resultat til Foraaret 1885, saa Sygdommen maa antages at have sat sig godt fast. Da blev Bierne dræbte, Stadet udbastet med heft Vand, derpaa bejmurat indvendig med en Vælling af Klorkalk, hvilket blev udført med særlig Omhu i Hjørner o. l. St. Dette blev sidende og sidder tildeels endnu som en Kalkning i Stadets Indre. Endstødt Pibesten to Gange senere har hærget samme Bistand, har de i dette Stade indsatte Bier altid forholdt sig sunde.

De to i 83 dræbte Bifamiliers Boliger blev skilt ad og kogt, Kammer og alt Tilbehør ligeledes kogt og Bøstet indsmættet. Stod tomme til 85, da de bleve forsynede med Bier, og alt gik godt til 87, da de atter bægge og ingen flere viste sig pestbefængte. Bierne bleve atter dræbte, Staderne behandlet som ovenfor nævnt, stode tomme til 88, bleve atter forsynede med Bier, og alt gik fortrinlig til sidste Sommer, da Sygdommen atter viste sig, kun igen i disse to Boliger. Nu ere de atter tomme, Klorkalken vil nu blive forsøgt.

Det andet Forsøg, der ligeledes er udført for flere Aar siden af en Diabler nord paa Vangeland er ligesaa simpelt som det første og bestod blot i, at han vendte op og ned paa Biholigerne, trændte Sib i et Sknippe Halm og lod dem svides let indvendig. Kammerne kogtes og Bøstet smeltedes. Pibesten har albrig vist sig hos hvm siden.

Sammenholder man nu disse to Tilfælde, kommer man let til den Slutning, at der behøves blot paa en eller anden Maade at bibringe den smittende Biholig et indvendigt Dække eller en Lugt, der kan holde sig i flere Aar, og som er Bacillen modbydelig, og dertil kunde i saa Fald maaske findes mange Midler. Det er jo klart, at hverken Klorkalken eller Heden fra den antændte Halm kunde gennemtrænge Træ og Pakning.

Maatte disse Vinier give Stødet til, at flere Forsøg blive udførte, sigtende til at rense og brugbare de pestbefængte Biholiger, da er min Hensigt opnaaet; lykkes det, da vil en Del af den Frygt, Diableren, især den mindre bemidlede, nærer for Pibesten, tabe sig, og kun saa vil opgibe Bivæden, fordi de blive hjemløst af Pibesten.

Gøteborg-Udstillingen.

DBF.'s Bestyrelse har modtaget følgende Indbydelse:

„I Overensstemmelse med den Beslutning, som blev tagen af Nordens Bivener ved det almindelige Møde i København i August 1888, indbydes Danmarks Bivener til et almindeligt Nordisk Møde og Udstilling af, hvad der hører til Bivæsenet, i Gøteborg den 6—9. tilfældende August.

Man forventer, at Bestyrelsen kundgør deene Indbydelse paa bedste Maade.

Det Antal Programmer for Mødet tiligemed Anmeldelses-Blanketter for Deltagelse i Udstillingen, som Bestyrelsen ønsker

at uddele i Danmark, ventes til mig opgivet snarest mnlig, for at jeg kan oversende dem.

Man vover at haabe, at Danmarks Bivener ville møde talrigt ved denne Udstilling.

Ahlstad, den 14. Marts 1891.

Paa Centralbestyrelsen for Sveriges Bivenners Begne

Karl Rud. Wulff,
Ordførende.

Ekko fra Staderne.

Norge, 23. Februar.

Jeg agter at slaa nogle Slag for den lave Normalramme og imod Kanikerkuben. Lav Normal og Magasin, det er Betingelserne for Udbytte — forjaavidt dette afhænger af Boligen. Burde „lav Normal“ ikke have været 3—4" bredere og 1—2" dybere?

E. H.

Vi have tænkt meget nøje over den Sag, inden vi foretrak den engelske Ramme (14 × 8 $\frac{1}{2}$ "") for Langstroth's (17 × 9"). Imod den sidstnævnte have vi dens Størrelse. Den er c. 33 □" større end lav Normal og kan derfor, naar den er honningfyldt, opnaa en Vægt af 10—12 P. Dette synes os formeget for en bekvem Behandling. Denne Størrelse kræver derfor ogsaa tykkere Rammelister, og endelig er denne store Ramme ikke heldig i svage Familier, f. Eks. i Aflæggere. Ogsaa ved Befæstelse af Kunsttabler og ved Oversføring fra Kuben er den lave Normalramme bekvemmere.

Red.

Fusjingo Mølle ved Randers, d. 2. Marts.

Her paa Egnen ere vi kun 2 faste Medlemmer af DBF., og det have vi været længe. Man skalde altsaa tro, at Sagen stod stille her, men det gør den ikke; den ny Biavl gaar langsomt fremad. I det gode Bjaar 89 folgte jeg 6 af mine Høstader, der bleve spredte rundt paa forskellige Hænder i Byerne Nalum og Bjerregrav. Derpaa gik jeg over til Ersløv-

Stadet, og det har allerede fundet een god Efterligning her paa Egnen.

Jeg har alt bemærket, at 89 var et godt Bjaar her paa Egnen, som det jo var de fleste Steder; 90 viste samme Karakter her som andre Steder, nemlig mange Bier, men ikke megen Honning; dog gaved stærke Stader et Overskud af over 50 P.

I „Tidskrift for Biavl“ Nr. 2, 1891, skriver De, at Opstabling af Trugstader som en ny Slags Høstader har meget „lovende Udfigter“; ja, jeg tror ogsaa, at det er en god Vej; men der er et Spørgsmaal, jeg ikke kan løse; jeg ønsker nemlig den ene Afdeling skilt fra den anden, saa at der bliver en Bivej over og under Rammene. Det forekommer mig ikke, at Brædder kan bruges til Skillerum, da de vil slaa sig enten op eller ned og derved forstyrre det

hele; men hvad skal saa bruges? Dersom De vilde gøre en Bemærkning om den Sag i Tidskriftet, vilde det være mig kjær.¹⁾

Samtidig med at jeg folgte mine Stader anbefalede jeg Køberne at holde „Tidskrift for Biavl“, idet jeg især gjorde dem opmærksomme paa, at de heri fik en ypperlig Vejledning for hver Maaned om, hvad de have at gøre.

E. P. Tryde.

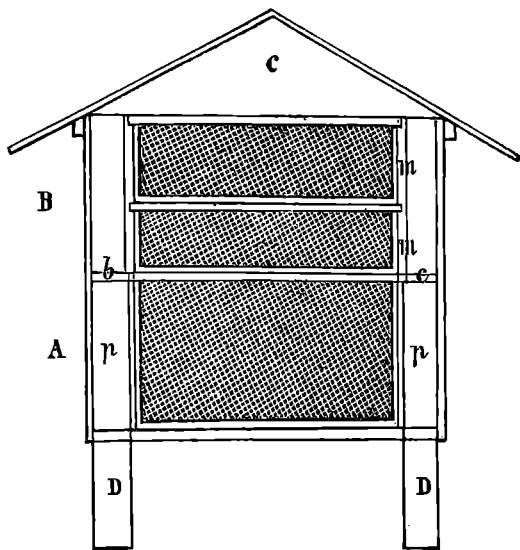

Fig. 8. Ersløvs Stabe, set i Gennemsnit, med 2 halve Magasiner i Overrummet.

¹⁾ Naar Overrummets indre Kasse (Magasinet), hvori de øverste Rammer hænge, er saa høj, at dets Underkant naar $\frac{1}{4}$ " under Rammens Bundliste, saa fremkommer jo den ønstede Bivej, naar denne Kasse sættes paa Boligen (A). I høstaaende Figur 8 ses 2 halve Magasiner (m) i Overrummet (B). Væggene disse halve Magasiner ere netop byggede paa samme Maade saaledes, at der steds er en Bivej mellem enhver Ramme og den nedenunder hangende Tavlebærer. Vi anvende dog hos meget stærke Familier under godt Træk meget ofte hele Magasiner, der kunne optage Rammer af samme Størrelse som de i Ynglerummet. Naar vi under mindre godt Træk finde Anledning til at hindre Dronningen i at gaa op i Overrummet, da sker dette ved at løfte Magasinet af og derpaa ovenpaa Bolligen at lægge et „Honingbræt“. Detses Lister ere $\frac{3}{8}$ " tykke, og dets Gitterstrimler ere indlagte i en Højde af $\frac{1}{4}$ ". Naar Magasinet stilles ovenpaa dette Honningbræt, bliver der en Bivej ($\frac{1}{4}$ "") under Brættet og en rigelig Bivej (næsten $\frac{3}{8}$ "") over dette.

R. A.

Samsø, 2. Marts.

3 Dag have vi haft 7° Varme, og de fleste af mine Bier holdt Kænsfelses-Udflugt; men det blæste en Del, og derved gik ikke saa saa Bier tabt.

A. E. H.

Kjellerup, Viborg, d. 4. Marts.

Det var et stort Held, at vi havde noget mildt Vejr i forrige Maaned, saa Bierne kunde holde Udflugt inden den haarde Eftervinter, der nu indfinder sig.

Tak for deres „Vi-Tidende“, Hr. Redaktør, vi længes altid efter den, og glæde os over dens gode Indhold. En Beskrivelse som Hr. K. Hansens i Videby, vil vist være til Gavn for flere Husmænd, der agter at rejse i Nar for bedre at sætte sig ind i den nyere Viavl, og bese veldyrkede Huslodder. Det var søffeligt, om flere vilde fremkomme med lignende Beretninger; saadanne Vejledningerne savnede jeg meget i Fjor, da jeg var ude at rejse i samme Grinde.

S. Anthonsen

Fra Kredse.

Vallø Stifts BF. afholdt i December sin aarlige Generalforsamling, hvor følgende Sager for Aaret 1891 forhandlede. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. De efter Tur fratrædende, Formand, Næstformand, Sekretær og Revisor genvalgtes. At afholde Bortlodning i Maj Maaned, hertil indtøbes 2 Bisamilier helst i Kasser med en 8—10 Kammer i Fald saadanne kan faas, da Indtøberne jo ved disse langt bedre kan forvise sig om Staderens Godhed end ved Kuberne, endvidere 1 Udfluyger til en Kreds, 3 Fodre, 2 Piber osv. Til Indtøbere af Bortlodningsgenstande valgtes Stovfoged Rasmussen, Dumd., Kragestov, Gartner A. P. Larsen, Billesborg, og Smedter N. Larsen, Aashøj. Der kan kun vindes Bier af ikke biejende Medlemmer, Love med denne Retelse sendes Kredsformændene. 3 Fald en Kreds har bundet en Udfluyger, og dens Medlemmer med Tiden skulde frasælge Foreningen, tilfalder Maskinen den bestaaende Forening. Medlemmer, som sælge Bier efter at have bundet Bier af Foreningen, kan ikke oftere vinde Bier, men selvfølgelig efter Loven erholde det der anførte Bederlag. Forslag fra Gartner A. P. Larsen, Billesborg, ingen maa have Ret til at udstille mindre end: af Honning 4 B og af Voks 2 B, blev ændret til af Honning 4 B og af Voks 1 B. Delegeret til Centralmødet valgtes Gartner A. P. Larsen, Billesborg. Indtøber af Kunsttavler

Lønnermester Jrandsen, Herfølge, de forskellige Kredse opgave til deres Kredsformand og disse igen til Indtøberen og Tavlerne afhentes senest 8 Dage efter Ankomsten. Valg af 3 nye Kredsformænd. For Enderløv-Braaby Hmd. Niels Jørgensen, Braaby. For Lellinge Hmd. Hans Mathisen, Lellinge. For Højelse Stomager Hans Olsen, Ølby. Foreningen tæller 98 Medlemmer. Honninghøsten 1890 har kun været ringe, i det højeste $\frac{1}{3}$ Del mod forrige Nar, noget bestemt Antal B kan endnu ikke opgives, da alle Schemaer ikke ere indkomne, som Følge deraf heller ikke hvormange Stader saavel af Kamme som Kube, men disse sidste aftage betydelig.

Vallø BF's Regnskab for 1890.

Indtægt:	
Kassebeholdning fra 1889	106 Kr. 96 Ø.
Medlemsbidrag for 1890	97 — " —
Indstud af ny Medlemmer	9 — " —
Ekstra til Tidsskriftet	6 — " —
Ekstra Bortlodning	8 — " —
Samt 226 Kr. 96 Ø.	

Udgift:	
Tidsskriftet	52 Kr. 50 Ø.
Bortlodningen	79 — 24 —
Centralmødet	20 — " —
Ekstra Bortlodning	4 — " —
Porto og Papir	3 — 87 —
Kassebeholdning d. $\frac{12}{13}$ 90	67 — 35 —
Samt 226 Kr. 96 Ø.	

Kolding & Omegns BF. afholdt den 6te Marts d. A. et Bestyrelsesmøde paa Hotel „Fremad“ i Kolding. Det vedtoges at afholde flere Møder i Kredsen ved egne Lærere og for i Nar give Ustald paa Hovedforeningens udfendte Vandrelærere. Maskinpubser Christensen skal saaledes afholde Møder i Vandrup, Andst, Gjesten, Bakke og Vorbasse, Lærer Due i Borsild og Lærer Lindelof i Nebel, Bølling, Egtved, Starup og Almunde. Midt i Sommeren skal der afholdes et Hovedmøde i Kolding. Det vedtoges at bestille Kunsttavler i Samling. Bestillinger sendes med Opgivelse af Maal til Lærer Lindelof i Harte inden 15de April. Viser Biaaret sig gunstigt, skal der arbejdes hen til at faa en Viavludstilling i Kolding. Man mente atter i Nar at søge Understøttelse til Foreningen hos Landbosforeningen for Kolding og Omegn. En Generalforsamling skal afholdes i Løbet af Sommeren. For at afbærge al uforødent Traktament og Ulejlighed, naar man samles hos private Viablere, blev det vedtaget, at der kun fra den eventuelle Bærts Side maa hydes en Kop Kaffe.

Thisted Amts nordlige BF. 3 Februar afholdt Han Herredernes Viabler-Samlag sit Aarsmøde i Fjerritslev Kro. Af Formandens Meddelelser om Samlagets Virksomhed i Aarets Løb fremgik det, at der

til Smaakaarsfolk havde været udlaant en Del Kubeftader samt var skænket en Del Vokstavlér; at der var afholdt Møder af Kredsens Vandrelærér, og at der i November Maaned ved Landboforeningens Diskussionsmøder var afholdt 3 Foredrag af Sabelmager Grønning fra Vejrup; at der var afholdt en Biavls-Udstilling med Præmiering i Fjerritslev.

Virksomhedsplaner for Aaret 1891 lagdes. Som sædvanlig udlaanes en Del Kuber og skænkes en Del Vokstavlér til Smaakaarsfolk samt indløbes Vokstavlér i Føllestab. Der afholdes i Sommerens Løb mindst 10 Møder af Kredsens Vandrelærér. Foredrag om Biavlen afholdes i November Maaned i Fjerritslev eller Bjerget af Kredsens Formand. Ved Landboforeningens Dyrskue afholdes en Biavls-Udstilling med Præmiering af Bier, Biavls-Kedstaber og Produkter. De præmiesøgendes Bistande bedømmes dog ved Hjemmene. Ved Udstillingen skal afholdes Foredrag over Biavlen. Som faste Dommere til at bedømme Bistandene vælges: Martinus Olesen, Klim, og Jens Olesen, Gjøttup. Til at bedømme Biavls-Kedstaber: M. Smer, Ullerup; N. Styrbæk, Klim, og S. Bertelsen, Gjøttup. Honning, Voks og Honningtager: Færnstøber Jørgensen, Fjerritslev, K. Sørensen, Holme, og M. Olesen, Klim. Mød, Honningvine osv.: J. S. Westergaard, Klim; S. A. Pedersen, Holme, Legind, Holme. Øvrige udstillede Genstande: J. Olesen, Gjøttup, N. Styrbæk, Klim, og Legind, Holme. Samtlige Styrelses-Medlemmer genvalgtes, og genvalgtes derefter Legind i Holme til Formand og Kasserer og J. S. Westergaard i Klim til Næstformand. Til Revisorer genvalgtes N. A. Justesen, Aggersborg, og J. Pedersen, Brastbovs Møllegaard.

Af det fremlagte Regnskab fremgik det, at Biavler-Samlaget har modtaget følgende Tilskud i Aaret 1890: Thisted Amt 25 Kr., Hjørring Amt 25 Kr., Han Herredernes Landboforening 25 Kr., Han Herredernes Sparekasse 25 Kr., Kommuner i Herrederne tilfammen 44 Kr.; DBF. til Foredrags Afholdelse ved Udstillingen 20 Kr. — Som Medlemsbidrag indkom 76 Kroner.

Hobro og Omegns BF. afholdt Søndagen den 15. Marts ekstraordinær Generalforsamling i Kestabrator Fæsters Lokale. 1. Der foretoges Valg af en Delegeret til Centralmødet i Nyborg og valgt hertil blev Arrestforvarer Knudsen. 2. Det vedtoges, at Kredsen skulde indmeldes i Amtshusholdningskassabestanden, for at Medlemmerne her af Kredsen kunde gøre Udstilling af Bier, Kedstaber og Produkter ved den i

Kredsen til Sommeren paatænkte Udstilling af ovennævnte Dele, og blev det paalagt Sekretæren at besørge det fornødne i saa Henseende. Mads B. Knudsen, Arrestforvarer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 28. Har den paa S. 23 omtalte Dronning=Spærre været prøvet her i Landet? og hvor kan den faas? (C. J.) — S.: Den har næppe endnu været prøvet her. Da den maa være forskellig efter Rammemaalet, kan den ikke leveres færdig; men det dertil nødvendige Dronningzink kan købes a 90 Ø. pr. []' efter Rammens Størrelse.

Nr. 29. Kunne Biavlermøder afholdes i Skoler uden Myndighedernes Tilladelse? (S. M. T.) — S.: Ja, hidtil har der os bekendt aldrig været gjort nogen Indsigelse derimod. Sagen erkendes almindelig for at være saa almenyttig, saa at en Indsigelse fra Myndighedernes Side vilde saa Udseende af ond Villie. Efter Loven kan dog en saadan Tilladelse vistnok forlanges indhentet.

Nr. 30. Har Redaktionen nogen særlig Grund til ikke at benytte Ordet Bistand som Betegnelse for en Samling Bistader? Ordet synes jo at være et godt dansk Ord. (M.) — S.: Ordet „Bistand“ er ganske rigtig et gammelt dansk Ord i Betydningen Hjælp, Understøttelse, men som Betegnelse for en Samling Bistader er det et rent tykt Ord: „Bienenstand“. Derfor kunde Ordet jo meget godt benyttes, hvis det ikke i Dansk oprindeligt havde som nævnt en hel anden Betydning. Der er saa meget mindre Anledning til at benytte dette Ord som Betegnelse for Bistader, da vi have et godt gammelt dansk Ord hertil nemlig „Biegaard“. En „Gaard“ betegner jo oprindeligt et indbegnet Stykke Jord (af „Gærde“), og det er meget heldigt, at Betegnelsen straks henleder Opmærksomheden paa, at den Blads, hvorpaa Bistaderne opstilles, bør være heget. Vi have tillige en anden meget god Betegnelse for en saadan Samling af Bistader, nemlig „Bieri“. Denne Betegnelse kan i ethvert Tilfælde ikke misforstaaes.

Nr. 31. Kredsen her ønsker i Aar at lade en Prøve af de købte Kunstavlér analysere. a. Hvor stor skal Prøven være? b. Hvorhen skal den sendes? c. Hvormeget koster omtrent en saadan Underfølgelse? (X) — S.: a. Mindst 20 Kv. b. Den kan f. Ek. sendes til V. Steins kemiske Laboratorium, Kjøbenhavn K. c.

Prisen beror paa, hvad man forlanger. Hvis man ønsker at kende alle Bestanddele i den indsendte Prøve, da bliver dette meget kostbart. Hvis man derimod kun ønsker Oplysning, om Prøven indeholder 1 eller 2 bestemte Emner og da i hvilken Mængde, da vil en saadan Undersøgelse koste c. 12 Kr. Vi have netop f. N. ladet en saadan Undersøgelse foretage med Hensyn til de 2 Emner Cerecin og Parafin. Det viste sig, at den indsendte Prøve indeholdt c. 60 % Cerecin men slet ikke Parafin. Man kan derimod næppe faa en Prøve undersøgt med Hensyn til om den udelukkende bestaar af ægte Bivoks; fordi dette ikke er rent Boks men allerede fra Bistabet er indblandet med smaa Mængder af Blomsterfæv m. m. Naar Prøven indsendes fra en Biavlerkreds, vil Betalingen kunne indsendes efter Regning.

Nr. 32. Hvor faas Ortemel og til hvilken Pris? (V.) — S.: Hos Melhandler Jrgens & Schulstad, St. Kongensgade 63, København K til en Pris af 18 Ø. pr. K.

Nr. 33. Er det lovligt at bortspille i Tombola de Penge, som af Landbosocieteter stænktes til Præmier for Biavl, og hvoraf Staten giver det halve? (J. S.) — S.: I Tombola plejer man jo ikke at bortspille Penge men derimod at tjene Penge til den Forening, der afholder den. Vi antage derfor, at De mener en „Bortlodning“, hvorved man uddeler Biavlskredskaber og Bøger, der ere indkøbte for det Beløb, der skulde anvendes til Præmier. Dette er ikke lovligt, hvis Pengene udtrykkelig ere bevilgede til Præmier. Ere Pengene derimod stænkede til „Biavlens Fremme“, da indse vi ikke, at det er urigtigt at indløbe gode Kredskaber for dem og derpaa at bortlodde disse. Præmieringen har jo den Ulempe, at det let bliver stadig de samme Mænd i Kredsen, som faa de fleste Præmier.

Nr. 34. Er Moskus et virksomt Midde mod Møl, og hvorledes anvendes det? (J. S.) — S.: Vi have aldrig prøvet Moskus i det Djemed, men derimod til at give 2 Bifamilier samme Lugt for Forening. Et Moskuspulver i Papir, sammenfoldet som et lille Brev, indlægges paa Stabets Bund saa langt som mulig fra Indgangen. Vi tvivle meget om, at Møllene kunne fordrives paa den Maade.

Nr. 35. Hvorledes anvendes Naftalin i Bivoligen? (J. S.) — S.: Et Par Kvint Naftalin lægges i et almindeligt Pulverbrev (af Papir) paa Stabets Bund.

Nr. 36. Hvor mange Kunsttableter

(til 17 Kammer) kunne faas af 1 Ø Boks? (J. S.) — S.: Til Yngel 5—7. Til Tablethoning i Delsing 12.

Nr. 37. Have Italienerne fremdeles vist sig som særdeles gode hos Dem og have de taalt denne haarde Vinter godt? (J. S. M.) — S.: Ja; men vi tør ikke sværge paa, at de brune Bier ikke kunde vise sig at være ligesaa gode, hvis man altid sørgede for, at de havde unge Drønninger.

Nr. 38. Er det lovmedholdeligt at sælge Bihuse, i hvilke der har boet Bifamilier, der ere døde af Bipest, uden at Bihusene ere fogte? (D.) — S.: Desværre indeholde vore Bilobe intet om Bipest. Vi ville dog haabe, at ingen Bivabler paa en saa skændig Maade vilde betragte andre Biavlere og dermed bidrage til Udbredelsen af en Sygdom, hvis Odelæggelser ere uberegnelige.

Nr. 39. Hvorledes kan man sikre sig mod, at en Sværm fra en Kube flyver bort? (N. M.) — S.: Enten ved at afstromme Sværmen itide eller ved Brugen af Selvhuseren. Dette Redskab skal snart blive beskrevet paany heri Bladet.

Nr. 40. Kan man ikke i Stedet for at nedgrave sine Bier om Efteraaret dække dem med et tykt Lag Halm? (N. M.) — S.: Ved Dækningen med Halm kan man ganstke vist beskytte Bierne meget mod Kulden; men ved denne Dækning opnaar man ikke at give Bierne saa stor en Del i Jordvarmen som ved Nedgravning. Denne er vistnok den sparksomeligste Maade at overvinde Bier paa, som kendes, hvis man kan holde Stenerne fri for Fugtighed. I denne Henseende har der ofte vist sig Vanskeligheder.

Nr. 41. I Marts have mine Bier trods Skyggebrædder ikke været til at forhindre fra Udflugter paa Sneen. Jeg har strøet Halm foran Staderne, men mange Bier gaa tilgrunde helt ude paa Marken. Er der intet andet at gøre derved? (L.) — S.: I stærkt Solfin saa langt hen paa Aaret have Skyggebrædderne ogsaa hos os vist sig utilstrækkelige til at hindre Biernes fordærvelige Udflugter paa Sneen. Hvis man derimod tillige anbringer en Blænder af mørkt Løj, som dækker for hele Skyggebrættets Indgang undtagen 1/2 " ved hver Side, da har dette vist sig ganstke at kunne hindre Udflugterne. Denne Blænder bør kunne heftes op. Den stænktes kun ned for Indgangen, naar farlige Udflugter kunne befrygtes.

Kredsformænd i DBF.

- I. Kreds, Hjørring A.: Lærer N. Jensen, Nadsfær, Hvalensfjeld. Stations-Inspektør Kam- busch, Frederikshavn. Plantor Johansen, Bag- terp, Volken. Maler C. Hansen, Terslev, Bron- derslev. Lærer Hanghoj, Braa. Lærer Borg- lum, Svirg, Sindal.
- II. Aalborg A.: Gartner Falk, Aalborg. Sanbelsagent E. Kriel, Aalborg. Lærer Frede- riksen, Gravlev. Snekter J. Chr. Jensen, Solberg, Bælum. Kobmand P. Andersen, Bælum. Lærer Th. Petersen, Bodsfov, Hjalserup.
- III. Thisted A.: Lærer Legind, Solme, Hjertrikslev. Gartner A. J. Jacobsen, Hvibbjerg. Kobmand Joh. Andersen, Gjettrup, Besterdigg. Lærer Pedersen, Kæstrup, Thisted. Lærer P. Griffen, Tødsj, Myfobing J.
- IV. Viborg A.: Kobmand J. Berg, Sahl, Viborg. Lærer Holbeck, Lynderup, Viborg. Lærer Gundersen, Udbjerg. Lærer Floug, Strøngstrup. Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Træfformand Antonien, Kællerp. Cand. Tryde, Fuzsning Mølle, Manders. Stomager Soren Andersen, Pedersrup, Kællerp. Stomager Anders Sorensen, Langaa. Chr. Molandsen, Sparker. Lærer Døssing, Frederikshede, Kællerp. Gdejer H. P. Nielsen, Allits, Gjedted.
- V. Randers A.: Lærer H. P. Sejersten, N. Dnjild. Kaffebrænder N. Laasjen, Randers. Ur- mager Præstmark, Hobro. Fotograf Møller, Ebeltoft. Lærer Christensen, Drum, Grenaa. Diavler Jens Jensen, Langtvo, Hadsten. Lærer Høgh, Hvild, Allingaabo. J. Chr. Rasmussen, Femmøller, Ebeltoft. Urmager N. C. Rasmussen, Grenaa. Karetmager D. Therkelsen, Nyom. Arreftforvarer Knudsen, Hobro. Stræder Byrial Nielsen, Gjettrup.
- VI. Ringkøbing A.: Fotograf Vorbed. Holstebro. Brøndborer A. Bertelsen, Ulfborg. Andreas Jørgard Pedersen, Stabul, Tim. Lærer Mikkelson Tonning, Wisk, Hammerum. Kr. Larsen Westergaard, Ulfborg. Snekter Morten Tambjerg, Holmsland, Ringkøbing. Peder Sorensen, Amtrup, Herning. Jannus Smith, Nymølle, Ringkøbing. Lærer Paahr, N. Bium, Trolshede. Stomager M. Pedersen, Borgod, Herning. Cand. pharm. J. Andersen, Tarm. Kobmand L. M. Andersen, Udbjerg, Herning. Lærst Møller Nielsen, Kærbjerg, Herning. Lærer Troels Madsen, Færholt, Tjast. Tomrer Soren Hansen, Lind, Herning. Smed C. Nielsen, Høllingholt, Herning.
- VII. Aarhus A.: Træfføjer J. Møller, Marhus. Snekter S. F. Nielsen, Njædrup, Dder. Lærer Stougaard, Skjod, Hadsten. Væver Jens Hansen, Lyngholm, N. Suede. Træhandler Niels Nielsen, Færsholte, Laven. Niels Sorensen, Findal, Dder.
- VIII. A Ribe A.: Lærer N. Gjording, Britskol, Tjareborg. Sadelmager Grønning, Vej- rup, Bramminge. Nchslager P. Th. Brun, Varde. S. P. Kristianen, Hørsbøl, Grindsted. Jarver Jverjen, Nibe. Jben-Tonnesen, Sejstrup, Gredstedbro. Stomager P. Petersen, Jandrup, Varde. Soren Chr. Madsen, Volding, Holsted. Snekter Hedegaard, Horne, Gistrup. Stomager Julius Larsen, Holsted. Ddster Th. Nielsen, Elgød. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sorensen, Hjaltrup, Varde. Lærer Niel- sen, Britskol, Tjareborg. Mads Jensen, Kof- spang. Kontroller N. Frost, Vejrs, Varde. Lærer N. S. Kristensen, Tjistrup. N. Jensen, Mars- lund, Nstov, Vejen. Kristen P. Jverjen, Nstov. Knud Lauridsen, Tirslund, Holsted. Stomager

- Jens Hansen, Guldager. Jakob Nielsen, Bron- dum. Lærer N. M. Møller, Borbasje, Lunderstov. Mads Lauritjen, Pedersminde, Vejen. Sogne- foged Kristen Madsen, Gammelby, Vejen.
- VIII. B. Lindknud BF. Niels P. Poulsen, Bitterrup, Holsted.
- IX. Vejle A.: Lærer Lindelof, Harte, Kol- ding. Skolebestyrer S. M. Due, Kolding. Morten Kristensen, Lilleholm, Telling. Bog- binder N. Ladegaard, L. Belling, Bortop. Gaard- ejer Bendix Petersen, Bredsten, Vejle. Hans Lamand, Hjedsted. Sognefoged Hansen, Borup. H. D. Nielsen, Stærup.
- X. Odense A.: Væver Ringleren, Odense. Gdejer S. N. Sorensen, Gastrup, Mark, N. Naby. Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Kobmand Abildgaard, Bogenje. Bogh. J. Brand, Marup.
- XI. Svendborg A.: Læreren P. Pedersen, Tved, Svendborg. Væver N. P. Nielsen, Geste- lev, Ringe. Møller Benken, Jordløse, Faaborg. Gaardbestyrer H. J. Hansen, D. Højsing, Korint. Skovfoged H. P. Rasmussen, Sortebjergvænge. Lærer C. E. Hansen, Søndermark, B. Stjerninge. Karetmager N. Christoffersen, Tryggelev, Humble. P. J. Hansen, Trauberp, Vroskøbing. Landpostbud J. P. Larsen, D. Højsing, Faaborg. Gartner M. Leonhard, Svanninge, Faaborg. Jernbane-Inspektent D. Carstensen, Faaborg.
- XXII. Kjøbenhavns A.: Partikulier N. C. Mit- teljen, Fredensg. 13, Nbhvn. Cand. pharm. P. S. Petersen, Galfoneralle 27, Frederiksbjerg. Gartner L. Sorensen, Lyngby. Formand Meil- lengracht, Hællerp. Fru K. Demant, Dalum- hus, Charlottenlund.
- XIII. Bornholms BF.: Lærer Josefsen, D. Lars. Kaptajn Lov. H. D. Kosfod, Skovsminde.
- XIV. Roskilde A.: Kunstgartner Frauþ Wendi, Roskilde. Jordbruger N. S. Chri- stensen, Himmelov, Roskilde. Husflidslærer N. Sorensen, Korup, Vejre. Stomager Chr. Andersen, Snoldbo, Hædrup. Stomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Fabrikant J. Haagenen, Nerstev, Høbehufene. Urmager Hansen, Marbjerg, Høbehufene. Chr. Jagd, Vintre Mølle, Hvalso. Stræder Jagd, Sibby. Vejmd. P. Jensen, Glim, Roskilde. Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaard, Roskilde. Gartner Mortensen, Smidstrup, Hvalso. Uddeler Mor- tensen, Østhytte. Gdejer J. Olsen, Driksbrohus, Njage. Gdejer M. Pedersen, Bredskøselille, Taastrup. Snekter H. Simonen, Tshjog. Taa- strup. Gmd. J. Sorensen, Seby, Roskilde.
- XV. Holbæk A.: Kantor Erslev, Kallund- borg. Snekter Thomle, Holbæk. Lærer H. Rasmussen, Egede, Kallundborg. Gdejer P. Pedersen, Bjørnstrup, Kallundborg. Stomager Haagenen, Tranbjerg, Samsø. Lærer B. Holst, Sejers. Tomrer Christen Olsen, Jonstrup, Holbæk. Stræder L. Jørgensen, Stamstrup, Mortov. Snekter Oluf Petersen, Søby, My- kjøbing S. Stomager N. Jensen, Højbjerg, Sve- bolle. Kurvemager P. Hansen, Torwed. Diavler Peter Christensen, Hørslov, Ruds Vedby. Smed Dandanel, Kærbj. Lærer Smith, Bjerg- sted, Svebolle. Lærer Engberg, Hæddorup, Taastrup.
- XVI. Frederiksborg A.: Dpshjnsmand Chr. Jensen, Nserbo, Frederiksværk. Gdejer Niels Nielsen, Højselbjerg, Grested. Kobmand Chr. Ulfstrup, Helsingør. Lærer F. T. Severin, Sønderby, Skibby. Proprietair Lund, Annisegaad, Helsingør. Sognefoged J. Jørgensen, Hald, Frederiksværk. Snekter J. Jensen, Rasmøgle. Lærer C. Wagger, Hørup, Slangerp. Snekter B. Christensen, Nsminderød, Fredensborg.
- XVII. Sorø A.: Hjulmand Ringlarsen, Sla-

gelse. Lærer Houlind, Voslunde, Korsør. Lærer Ersted, Liunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum. XVIII. Præstø A.: (Sydhjællands BF.) Bøver Jens Hansen, Tofsbørd, Østrup. Jordbruger Houg, Håsnæs, Næstved. Købmand Chr. Lassen, St. Hedinge. Gartner Knudsen, Bordingborg. Urmager Sørensen, Magleby, Klippinge. Smed Sørensen, Tøstrup, Håslø. Lærer Rydahl, Udby, Stege.

XIX. Maribo A.: Lærer R. Jensen, Udholpe, Sakskøbing. Gaardejer N. N. Jørgensen, Nørbel, Sakskøbing. Gaardejer E. C. Rasmussen, Haared, Maribo. Fabrikant Foste, Eremitagen, Sakskøbing. Karetmager N. Bjødstrup, Græshave, Næstved. Lærer Hojejen, Sphøstø, Nykøbing F. Smed J. Nielsen, Brønsrup, Nykøbing F.

XX. N. Slesvig. Lærer Th. Buchholz, Skudstrup, Skodborg. Lærer Chr. Petersen, Broager. Biavler Chr. Dahl, Simmersted, Bramdrup. Fattiggaardebefyrer Bøjsen, Vot, Aabenraa. Bødker P. Poulsen, Høitrup, Aabenraa. Urmager J. C. Madsen, Broager. Gaardejer Falke Vidholt, Søtfrirkeby.

XXI. Skanderborg A.: Uldspinder Mads Hansen, Syrup, Barrit. Peder Jespersen, Østbirk. Skomager Dinesen, Bierre. Købmand Chr. Madsen, Satrup. H. P. Nielsen, Gammelstrup.

XXII. Vallsø Stifts BF.: Murer N. Rindberg, Herfølge. Tommer B. Frandsen, Herfølge. Skovfoged D. Nicolajsen, Ballo. Gartner Larsen, Billesborg, Røge.

XXIII. Alsiske BF. Skomager J. L. Buch, Nordborg. J. Thorsen, Hjorsprings Kobbøl, Svenstrup. Gaardejer P. Andreassen Andersen, Lysåbild. Bødker Andreas May, Tandstet.

XXIV. Midtsjællands BF. Gaardejer H. A. Doose, Hømb, Ringsted. Gaardejer P. J. Madsen, Bringsstrup, Ringsted. Lærer Jensen, Tyndelse, Ringsted.

XXV. Gram BF. Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

XXVI. Sandved BF. Peter Hansen, Slynghøsten, Feldsted. Maskinbygger Johansen, Barmæs, Feldsted. Lærer Jepsen, Baurup, Feldsted.

Gavnlig Vink.

Vejrret. Det forarsagsaglige Vejr i Midten af Febr. blev desværre allerede d. 21. afløst af en lavere Barmegrad, og i næsten hele den paafølgende Maaned have vi haft jævn Vinter, ofte med Sne og Næst. Den 16. Marts var for mange Bigaarde en jærlig Dag, fordi Jorden var smeddet; men det stærke Solstik loffede dog Bierne frem i Mængde trods anbragte Skyggebrædder. Hvor man havde flovlet Sneen bort foran Bistaderne eller dækket Sneen med Halm, var Tabet af Bier kun ringe; men i mange Bigaarde, hvor man havde forjæmt slikt, omkom paa den Dag et stort Antal Bier paa Sneen, der i stærkt Sollys formelig blænder disse Insekter.

Efterhyn. Forhaabentlig vil det milde Vejr snart indfinde sig, og Biavleren bør da ikke forjæmte at foretage et grundigt Efterhyn af ethvert Stade. Hertil udfordres 10—12° Varme og stille Vejr. Enhver stærk Bifamilie bør paa denne Tid have Yngel i 3—5 Tavler. Naar man derfor afdækker den halve Bolig, saa at man ser Bierne i det halve Antal af de besatte Tavlegange, maa Yngelen nødvendig findes i de stærkest besatte af disse Tavler. De øvrige afdækkede Tavler rykkes

lidt tilbage ($\frac{1}{2}$ ") saa at man ved at løfte 1 af de 2 midterste Tavler i Rhyngen og drive Bierne ned med lidt Flug kan se, om der findes samlet Arbejdsyngel i Tavlen. Hvis dette er Tilfældet, maa man antage, at Familien har en god Dronning. I det man atter forsigtig rykker de flyttede Tavler paa Plads, 1 ad Gangen, kan man let overtøbe sig om, hvorvidt disse og de nærmest følgende indeholde Forraad. Har Familien paa denne Mærstid ikke mindst 5 & Honning (eller Sukker), da bør den fodres.

Fodring. Saalænge Bierne ikke daglig kunne flyve ud, bør man ikke anvende flyvende Foder, men enten Kandskage (se S. 15) eller Foderdej, eller forseglede Honningtavler. Saa snart Bierne derimod begynde jævnlig at kunne hente Pollen og Vand, kan man begynde med at give flyvende Foder. Er Familien rigelig forsynet med Forraad, er der dog ingen Grund til at begynde Fodringen saa tidlig. Yngelreben vil nemlig hos en stærk Familie, der ikke mangler Føde, udvikle sig jævnt i det kolde Foraar uden nogen Hjælp. Lider Familien derimod Mangel, da bør man ikke tøve med at hjælpe den; thi en Standsvis af Yngellejets Udvikling paa denne Mærstid vil medføre et uopretteligt Tab. Flyvende Foder bør om Foraaret saa vidt mulig gives i langsomt (6—10 Kv. i hvert Døgn) for at Bierne ikke skulle hængemme Foderet i Cellerne men straks anvende det blandet med Honning og Blomsterstøv til Yngelpleje. Dette opnaas bedst ved en regulerende Fodring. Hertil kan benyttes et Abbots Honningglas, som fyldes med Foder og derpaa overbindes med et enkelt Lag Væred. Glasfæt stilles derpaa omvendt paa en Blitplade over Stadets Foderaabning saaledes; at Bierne kun have Udgang til en lille Del af Glasfæts Munding. Naar Foderet skal fornyes, flydes Blitpladen henover Foderaabningen, medens Glasfætt borttages for at fyldes.

Foderstøv laves af lyst Kandsgrus, til hvert & Sukker tilføjes $\frac{1}{2}$ Pot Vand. Vandingen opvarmes ved en svag Fld under jævnlig Omrøven, indtil alt Sukkeret er fuldstændig smeltet. Denne Støv kan gives lunken til Bierne.

Mælfodring. Hvis man bor i en Egn, der tilbyder meget lidt tidligt Pollentræ, kan man fremhjælpe Yngelansæringen i høj Grad ved at opstille tret foran Bistaderne en lille aaben Kasse med Artemel blandet med Haffelse. Ovenpaa Melet lægges en Stump Honningtavle for at hindre de Bierne, og 8" ovenover Kassen besættes et Dække for at beskytte Melet mod Regn.

Svide Bier paa Flyvedrættet viser enten, at Bierne lide af Sult, hvorfor de udsæbe Vinymer af Cellerne, eller at Familien lider af Mangel paa, som gennemgaaede Yngeltavlerne og derved ødelægge Yngelen. Hvis dette Tegn viser sig, kan man ved en Underøvelse hurtigt overbevise sig om, hvad der er Aarsagen. Er det Sult, maa Familien fodres. Er det Mangel, maa Tavlerne og Stadet renses.

Røveri kan let begynde, særlig hos mindre stærke Familier, naar Vejrret bliver mildt, inden Naturen tilbyder rigelig Næring for Bierne. Under saadanne Forhold bør derfor svage Familiers Indgang indskrænkes, især om Eftermiddagen.

Brevkasse.

Rettelse. Forfatteren af Artiklen S. 26 ønsker følgende Rettelse i 1. Spalte, 11. Lin. fra neden: $14\frac{1}{2}$ " bør rettes til $14\frac{7}{12}$ ".

— S. 47, Spalte 1, Lin. 19 fra neden "bleve kun i gode Aar gamle", læs: "blive kun godt 1 Aar gamle".

Kundgørelser.

D'Vr. Biavlere anbefales atter i Aar mine flere Gange prisbelønnede

Distader og Redskaber.

Illustreret Prislifte sendes paa Forlangende.

Mr. Voß,

D. Jølby pr. Nykøbing Byll.

NB. Endvidere anbefales de af min Fader i flere Aar fabricerede **Blæsebælge for Grovsmæde**. Talrige anbefalinger haves.

Som Prøve

anbefales **Patenttavler** (Bokstavler paa fint præpareret Lærred), saavel i ægte Bivoks som i Komposition. Prøver sendes franko.

Andskjer ved Odder, i Martz 1891.

N. Jacobsen.

Glesvig.

Kunsttavler og Delingstavler af garanteret rent Bivoks, præmieret med Solvmedaille i Kjøbenhavn 1888, anbefales til billigste Pris.

Boks forarbejdes og købes.

Stader og Redskaber haves stadig paa Lager. Prislifte tilsendes paa Forlangende gratis og franko.

S. A. Madsen, Broager.

Kunsttavler haves atter i Aar til sædvanlige Priser. Boks tages i Bytte a 35 Ø. Rdt.

S. S. Veit,
Langevej, Brørup.

Hønning til Salg.

Ca. 300 Pds. sin hvid Hønning a 55 Ø. pr. T.

P. Pedersen Rig,

Wærum pr. Randers.

Ca. 80 Pds. sin hvid Hønning er til Salg hos **N. P. Pedersen,** Skibby.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

faas hos **S. Madsen & Co.,** Gravvænge pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Bokspriser forhøjes Prisen med 5 Øre pr. T. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 Øre pr. T.

Bier til Salg.

I Midten af April ønsker jeg at sælge nogle Stuebestader og 2 befolkede Trugstader. Man bedes at henvende sig til undertegnede

V. C. V. Smith,

Bjergsted pr. Svobolle Station.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Breg, af rent Bivoks, anbefales atter i Aar D'v. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos Smeder **S. Pedersen,** Svanninge, og **Lars Henningsen,** Svanninge Mark.

Svanninge pr. Faaborg i Februar 1891.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen,** Hvilested pr. Søllested. Boks tages i Bytte.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.

R. Schmidt,

Nyhlandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Boksoplæg rækker til.

Overtiger Salget min Beregning, saaledes a jeg skal købe Boks i Ublandet, da vil Prisen stige. Hjer store Ordre udbedes bestilt snarest muligt

Fører i Biavl,

af **Saas Grælev,**

der er forogede og forbedrede Udgave, er nu udfommet. Pris 1,85 Ø.

Faas i enhver Boghandel.

Wine garanterede ægte Bivokstavler

(Solvmedaille Kjøbenhavn 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 Ø. pr. T.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Wine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og befundne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte T 1,40 Ø., 5 T 6 Kr. 75 Ø., 10 T 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf sikkert nogle ville være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Andskjer ved Odder, Martz 1891.

N. Jacobsen.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkjendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislifte paa Forlangende.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **gød Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil inlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen..

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales

saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Priser. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. T. Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,

Himmeløv, Roskilde.

Røgpustere.

Mine fortrinlige Røgpustere med noget Brændmateriale, Trøske, faas portofrit tilsendt ved at fremsende 2 Kr. 16 Ø. ved Postanvisning eller indlagte Frimærker for samme Beløb.

Adr. **A. C. Andersen,** Nyborg.

Vinaa Sogns BF. har for at sikre Medlemmerne

Kunstable af ægte Bivoks

anstøffet en **fortrinlig Tavlemølle.** Foreningen leverer ogfaa Tavler til enhver Biavler, der maatte ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver Jæddblanding af fremmede Emner. Priserne ere de sædvanlige. Godt Voks tages i Bytte a 35 D. pr. G. Træhandler **Niels Nielsen,** Sversholt, Løven.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavl, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Nostilde.

50 Pd. sin hvid Honning til Salg a 60 Ore pr. Pd.

Hans Thorup,
Darum pr. Bramminge St.

Kunstable

af ægte Bivoks, tilkendt første Premie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 G. pr. G.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Mine solide, nøjagtige og **premierede Trugstader** leveres med 20 Kam., 10 12, 11 Kr., do. med Halvrammer over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn. Bestillinger udbedes snarest muligt.

Tommer **Chr. Pedersen,** Mellose pr. Hillerød.

Forenings-Meddelelser.

Stovby Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 12te April Kl. 4 Eftermiddag i Tyretroen.

Ribe Amts BF. Ærede Biavlsavlere, der kunne ønske at holde nogle Biavlsmoder i Amtet i Lobet af Sommeren, bedes henvende sig til Underregnede med Opgivelse af Tiden og Honorarets Størrelse inden 15. April d. N., til hvilken Tid de totale Foreninger ogfaa bedes indsende Begjæring om Undervisningsmoder.

Brigebol pr. Tjæreborg St. d. 10. Marts 1891.
K. Gjording.

Holsted BF. holder Møde hos Underregnede Søndagen d. 19. April, Efterm. Kl. 2. 1. Plan for Sommerens Virksomhed bestemmes. 2. Foraarshandling med Bierne, saafremt Vejret tillader det. 3. Diskussion. — Julius Larsen har lovet at være til Stede.

Alle Bi-Benner ere velkomne.

Hagen Madsen,
Nørre Holsted.

Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelsesmøde Torsdagen den 9. April Kl. 12 i Møllegade Nr. 67, Horsens. Da der foreligger vigtige Forslag om Foreningens Virksomhed i Sommerens Lob, bedes alle vedkommende saavidt muligt at give Møde.

Mads Hansen.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Generalforsamling hos H. Pedersen i Pjedsted Spaug Torsdag d. 11. April, Eftm. Kl. 5. Der gives Meddelelser om og tages Bestemmelse angaaende Udstillingen og Valg af Dommere, tillige Valg af 2 Delegerede til Centralmodet, som afholdes i Nyborg i September. Tillige bestemmes, hvor Modererne holdes for Sommeren m. m.

N. Ladegaard.

Vintrup og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndagen d. 19. April, Eftmd. Kl. 4, hos Gæstgiver Hansen i Vintrup.

Dagsorden: 1) Regnskabs Fremlæggelse. 2) Valg af et Bestyrelsesmedlem. 3) Foreningens Virksomhed for i Aar og om vi skal afholde Udstilling m. m. 4) Forskellige Meddelelser.

Bestyrelsen.

Medlemmerne af **Sobro og Omegns BF.,** der hos Sekretæren have gjort Bestilling paa Kunsttavl, maa til Underregnede indbetale Beløbet for samme senest 15de April d. N.

Mads P. Knudsen,
Arreksforvarer.

Kunstable-Fabrikanten, som ønsker at gøre Tilbud om at levere Kunsttavl til **Elbo m. fl. Herreders BF.,** bedes at sende Prove tilligemed Pris til Underregnede inden 10. April. Der ønskes Prove baade af ægte Bivoks og Kompositionstavl, ægte Bivokstavler kjøbes kun under Garanti, og vi forbeholder os Ret til at lade dem analysere. Forbruget har i de sidste Aar været ca. 300 G aarlig. Tavlerne leveres frit paa Borkop St. til 5. Maj.

Lille Velling pr. Borkop i Marts.

Niels Ladegaard.

Søndag d. 12. April om Eftermiddagen Kl. 3 holder **Voit Sogns BF.** Møde i den danske Kro hos Gæstgiver D. J. Johmann. Dagsorden: 1) Valg af en Formand. 2) Beslutninger tages angaaende Udstillingen. 3) Plan for Foreningens Virksomhed i Sommerens Lob. 4) Forskelligt.

J. C. Vossén,

Sekretær for Foreningen.

Et større Parti Kunsttavl ønskes leveret til **Kolding og Omegns BF.** Fabrikantens Tilbud med Opgivelse af Pris samt Procentindhold af ægte Bivoks bedes indsendt til Lærer Lindelof i Harte pr. Kolding inden 15. April d. N.

Bestillinger af Kunsttavl bedes indgivne med Opgivelse af Vægt og Maal fra Foreningens Medlemmer inden 15. April d. N.

Kolding og Omegns BF., 8. Marts 1891.

M. J. Lindelof.

Indhold af dette Numer:

Biavlsmoder i Skoler	67
Bistand, Ordets Dyrindelse	67
Bigest, af N. Christoffersen	63
Bistaders Dækning med Halm	68
Bortlodning af Redstaber og Bøger	68
Dronning-Spærre	67
Ekko, af C. H., C. P. Tryde, N. E. H. og S. Anthousen	65
Gavnlige Bunt	70
Gonningpriser	57
Hobro BF., af M. P. Knudsen	67
Italienerne	68
Kolding og Omegns BF.	66
Kredsformænd i DBF.	69
Kunstablevlers Vægt	68
Kunstablevlers Analyse	67
Moskus mod Møl	68
Naftalin mod Møl	68
Normalmaal, højt el. lavt, af Jac. Olsen	61
Nettelser	70
Smittede Bihuses Salg	68
Svarmes Bortflyven	68
Tilsted Amts nordlige BF.	66
Udslyngter paa Sne	68
Udstillingen i Gøteborg 1891	64
Vallo Stifts BF.	66
Varmemaaling hos Bier, af H. Erslev	59
Angelausjættningens Grundlov, af F. Verstung	58
Angellejet og Stadsformen	62
Urtemel	58

Bladet koster for hele Aaret 2 Nr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Kundgevelser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pantes indrykkes.

Selvhuseren.

3 Dag netop for et Aar siden (XXIV S. 49) bragte vi vore Læsere en Beskrivelse af Alley's Selvhuser, ved hvis Hjælp det antoges muligt at sikre sig imod Sværme's Bortflyben. Der var imidlertid den væsentlige Mangel ved denne Opfindelse, at den paa Grund af særegne Forhold blev kundgjort, førend den var grundig prøvet. De Prøver, som foretoges dermed sidste Sommer, havde nu ført til væsentlige Undringer af Redskabet, om end Opfinderens oprindelige Tanke endnu bestandig danner Grundlaget for Redskabets hele Indretning.

Ved Alley's Selvhuser søgte man med Rør af Dronningzink at tvinge den sværmende Dronning ind i et Nabostade, der var fuldt udrustet til at modtage Sværmen. Det har imidlertid vist sig, at Dronningen i de fleste Tilfælde var uwillig til at gaa gennem Røret, og at hun i mange andre Tilfælde stræbte at følge Sværmen lige ud af Stadet gennem Zinken, hvorved hun blev ødelagt. Sværmen gik vel i dette Tilfælde ikke tabt, da Dronningen blev hængende i Rørets Masser; men Hensigten med Selvhuseren blev dog ikke opnaaet.

Disse Ulemper har man paa forskellige Maader søgt at raade Bod paa:

1. Den bedste af disse synes os at være der, som er anvendt af en Engellsmænd, da den er den simpleste, ja endogjaa simplere end den første Opfinders. Den engelske Selvhuser (se Fig. 9) bestaar af et Stykke Dronningzink ca. 18" langt og 6—8" bredt. Dette ombøjes i bægge Rande i 1" Bredde og befæstes over et Bræt, der er 18" langt og 4—6" bredt, saaledes at der dannes en $\frac{1}{2}$ " høj Kanal over Brættet. Denne Selvhuser befæstes nu sikkert foran Indgangen til det ny Stade, der er fuldt udrustet til at tage imod Sværmen. Dette Stade opstilles nu ligeoverfor det Stade, fra hvilket man snart venter, at en Sværm vil flybe

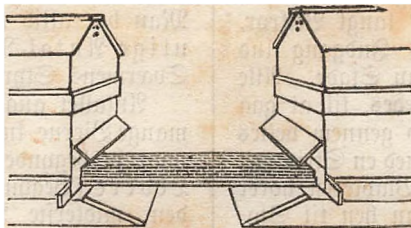

Fig. 9. Den engelske Selvhuser.

ud. Figuren viser tydelig, hvorledes Opstillingen skal være, nemlig saaledes, at den fri Ende af Selvhuseren kommer tæt ud for det befolkede Stades Indgang. Dette Stade kan godt være en Kubc. Derved tvinges altsaa alle Arbejdsbierne fra dette Stade til at gaa igennem Dronningzinken, naar de vil ud i det fri. Netop forrige Aar er det lykkes at fremstille Dronningzink, som er meget bedre forarbejdet end det, man tidligere har haft, dels ved at have langt glattere udstaarne Nabninger, dels

ved at have c. 50 % flere Abninger paa samme Flademaal. Naar dette Dronningzink anvendes, gaa Arbejderne igennem det baade ubelæstede og belæstede uden tilskyndende at hindres i nogen Maade. Naar Sværmen endelig bryder frem, sker det med samme Voldsomhed som af et Stade, der ikke er forsynet med Selvhuser. Naar Biavleren hører Sværmen i Luften, maa han straks ile hen til Staderne og nøje iagttage Selvhuseren for at se, om han kan opdage Dronningen prøvende paa at trænge sig ud gennem Abningerne. Saa snart han ser den, og altsaa er vis paa, at den er i Selvhuseren, rykkes det ubefolkede Stade forsigtig saa langt frem, at man kan lufte Selvhuserens fri Ende med en Klud eller en dertil passende Træprop. Derpaa drejes det ubefolkede Stade rundt, saa at det faar Plads ved Siden af Moderstaden, med Selvhuseren, der indeholder Dronningen, vendt fremad. Sværmen vil da meget snart finde Dronningen i Selvhuseren, klumpe sig paa denne og lidt efter lidt drage ind i den ny Bolig, som er bestemt for den. Det er nødvendigt under og efter Flytningen at støtte Selvhuseren med en Klods under Midten, da denne maa bære en anseelig Vægt, naar Sværmen klumper sig paa den. Naar Sværmen er draget ind i det ny Stade, borttages Selvhuseren.

2. En Amerikaner har derimod søgt at løse Opgaven paa en anden Maade. Naar Sværmetiden er forhaanden, opstiller han et nyt fuldt indrustet Stade foran det Stade, der ventes at ville afgive en Sværm. Disse forbindes ved et 4" langt Blitrør, der gaar fra Moderstadets Indgang ind gennem Bagfiden af det ny Stade. Alle Arbejdsbierne tvinges saaledes til at gaa gennem det ny Stade og ud gennem dets Indgang, som er forsynet med en Strimmel Dronningzink. Saa snart Biavleren hører Sværmen i Luften, gaar han hen til Staderne, nedstøder et Spjæld, der lukker for Blitrøret, og flytter derefter Moderstaden 1 Alen enten tilbage eller til Siden, idet Blitrøret løsnes fra Forbindelsen med Moderstaden.

Saa vidt os bekendt blev her i Landet ikke foretaget Forsøg med Selvhuseren sidste Sommer, fordi de faa Stader, paa hvilke man agtede at anvende den, slet ikke opnaaede at blive sværmeferdige. Vi haabe, at den kommende Sommer vil frembyde bedre Lejlighed til at prøve dette Medskab ogsaa heri Norden.

Ungelandsættningens Grundlov.

Af J. Verftung, Præst i Osmanstedt.

(Fortsat.)

B. Tavlebygningen. Ligesom Bi-familien udgør et organisk Hele, saaledes ogsaa dens Bygning, dens Bolig, dens Hjem, i hvilket den udvikler sig. Vægge, Familien efter dens Udvikling og Bygningen efter dens Bestaenhed, ere inderlig forbundne med hinanden, af vægge er derfor Familien betinget.

Enhver Sværm viser os ganske tydelig, hvorledes en Families "Vært" er indrettet. Det første Stykke Cellebygning, som en Sværm opfører i sin ny Bolig, er en ægformig (eliptisk) lille Tap paa det Sted i Boligen, hvor den ægformige (ikke som den ofte betegnes "drueformige") Sværm befinder sig. Saa snart denne første Tap har naaet en Længde af c. 3" og en Bredde af 2" bliver i en Afstand af 35 mm. (1 1/3") fra Mellemvæggen til Højre og Venstre paabegyndt 2 ny Tappe i samme Længderetning. Naar disse atter ere ligesaa store som tidligere den midterste Tap, følge 2 ny og saaledes videre svarende til Sværmens Styrke. Heraf følger da, at Værket hos en byggende Sværm fortal og bagtil fra Midtertablen, som altid bygges længst nedad og ud til Siderne, aftager terasjeformig.

Efter Ejendommelighederne ved dette Grundrids, efter hvilket Bierne bygge, faar den rationelle Biavler en værdifuld Regel: Man bør altid til en Sværm indhænge et ulige Antal Rammer, 5, 7, 9, 11 efter Sværmens Styrke.

Antallet angives af Bierne selv: Saa mange Bierne kunne belejre (behænge) godt, naar de begynde at bygge. Giver Biavleren Ledere (Begyndelses-Strimler), saa maa den midterste Ramme have det største Stykke, fortal og bagtil aftage Lederne. Dog anser jeg det for en stor Fejl at byde Sværmen mere end tilstrækkeligt til Grundrids for sin Bygning. Som Sværm bygge Bierne ligesaa hurtig ny Tavler, som de kunne rense og udbedre færdige Tavler, der gives dem¹⁾.

Følge vi nu Bygningens Udvikling videre, saa ville vi bemærke, at Sværmen begynder at bygge Droneovks der, hvor Grænsen er for den i den givne Bolig

¹⁾ Denne Udtalelse kunne vi ikke tiltræde. Vi tro, at ogsaa en Sværm bygger hurtigere paa hele Kunstavler end paa Ledere; men det er os ganske vist bekendt, at flere meget ansete Biavlere ikke benytter Kunstavler (hele) til Sværme. R. A.

størst mulige opretstaaende Vægform, indtil denne Grænse bygge Bierne udelukkende Arbejderceller. Lægge vi vort nuværende saakaldte Normalmaal (det høje) til Grund, og antage vi, at en for dette Maal normal Sværm er indført i Stedet, da vil en saadan Sværm kunne godt behænge 7 Kammer. Vi kunne da ganske nøje beregne, paa hvilket Punkt denne Sværm vil begynde at bygge Dronevofts. Den vil blive ved at bygge Arbejderceller saa langt, indtil den med Siderandene af Midtertablen (der antages bygget eleptiff) naar Kammens Sidelister. Dette sker, naar Tabellen er c. 36 cm. ($13\frac{1}{2}$ ") lang, altsaa næsten helt udbygget. Da ere ogsaa Sidetabellerne saavidt fulde, endte, at Breddetaksen for Vægformen naar 23 cm. ($8\frac{1}{2}$ "). Da hver Table er 35 mm. ($1\frac{1}{3}$ ") tyk, saa vil den 7de Table indtil Halvdelen være fyldt med Arbejdervofts, men den nederste Del vil være udbygget med Dronevofts. Ligesaa er Dronevofts muligt paa den 6te Table, men allerede mindre, paa den 5te endnu mindre og paa den 4de slet intet. Enhver Biavler kan gøre Prøve paa dette simple Eksempel, han vil da mærke, at under almindelige Vejr- og Træk-Forhold og under Forudsætning af de fremførte Betingelser med Hensyn til Boligens Størrelse og Sværmens Styrke, vil Eksemplet hver Gang stemme.

I Virkeligheden ere Sværmene fra 12 rammede Betagers Normalstader (f. Eks. Berlepschtader eller Dathestader) sædvanlig kun saa stærke, at de lige behænge 7 Kammer (Dobbelkammer) i den ny Bolig. For saavidt synes disse Staders Størrelse (Højde og Dybde) at være normal. Men ved stærkere Sværme fremtræde ganske ejendommelige Forhold: Man skulde tro, at stærkere Sværme først maatte bygge mere Arbejdervofts og derefter Dronevofts; men se kun, de flogte Bygmestre rette sig efter det dem paatvungne i alle Hjørner og Kanter for snævre Normalmaal. De bygge mod Indgangssiden den ovenbestrebte Vægform $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ " med Arbejdervofts, de følgende bagerste Tabler derimod for største Delen med Dronevofts.

Spvad vilde mon denne stærke Sværm, som idet mindste behænger 9 Kammer, have foretaget sig, hvis man havde givet den en større d. e. højere og bredere Bolig med Kammer $10 \times 17\frac{1}{2}$ "? Den vilde da sikkert have udbygget en Vægform $10 \times 10 \times 17\frac{1}{2}$ " med Arbejdervofts, d. e. 8—9 Tabler og først paa den 9de vilde den være gaaet over til Dronevofts¹⁾. Har

nu dette nogenfømhelst Betydning for Biavlen? Jeg svarer: En særdeles stor. Den af Sværmen opførte Vægform af Arbejdervofts danner den første Ingelrede for Sværmen, senere Winterlejet, og, hvad der er det vigtigste, tillige Ingelreden i det næste Foraar. Spvad følger deraf: Sværmens første Ingelrede bliver mere udvidet, stærke Bifamilier blive indvintrede, og da Biflygen i de større Tabler finder tilstrækkelig Plads, saa at den ikke kommer til at berøre de kolde og ofte vaade Vægge, endvidere fordi det bliver muligt for Bierne at samle tilstrækkeligt Foder over og omkring sig, saa overvintre de stærke Familier ogsaa godt. Om Foraaret kan Familien først tilbagelægge nogle Ingelperioder, førend den kommer paa Sværmetanker, thi Sværmedriften optræder først, naar Dronningen ikke længere formaar at afgive tilstrækkeligt Antal Væg til de unge Bier til Rugning og Larver til Ernæring, og naar Dronningen i sine Ingelredse støder paa Kønsceller (nærmest Droneceller). Dette er ved vort Normalmaal (det høje) i en normal Ingelrede paa $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ " allerede Tilfældet paa den 6te og 7de Table. Paa det forannævnte større Maal vilde Ingelreden først have bledet $10 \times 10 \times 17\frac{1}{2}$ " og først paa den 9de Table vilde Dronecellerne naas²⁾, efter at denne langt større Ingelrede er belagt. Derved kommer Sværmedriften langt senere frem end ved en mindre Ingelrede, og dette er af uburderligt Værd for de Egne, som savne Eftertræk. Vor Fremstilling vil senere bringe os tilbage til dette vigtige Punkt.

(Fortsættes.)

Jones' Vokskenser.

Da vi jævnlig modtage Forespørgsler angaaende de „bedste“ Vokskensere, der kunne benyttes paa enhver Aarstid, skulle vi henlede Opmærksomheden paa, at den bekendte Amerikaner D. A. Jones har væsentlig forbedret den af Schweizeren, Professor Gerster, allerede for en Del Aar siden opfundne Vokskensere. Mr. Jones

Sværm i et saadant Stade vil udbygge en Vægform $13\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ " med Arbejderceller, d. e. 10—11 Tabler, og først paa den 11te vil den gaa over til Dronevofts.

R. A.

²⁾ Ved lav Normal vilde Dronecellerne først naas paa den 11te Table.

R. A.

¹⁾ Anvendes den samme Regel paa Stader med lav Normalramme, da viser det sig, at en

fundt nemlig, at det Voks, der befandt sig midt i Rødstabets „Kurv“, ikke blev stærkt nok paavirket af Vanddampene. Dette gelder især, naar Rødstabet benyttes meget stort.

Jones' Voksrensfer (se Fig. 10) sættes ikke over en Gryde (saaledes som Gersters) da Vandbeholderen her er forbunden med selve Voksrensferen (B), der anbringes paa en varm Ovn. Igenem Fylderen (f) fyldes den nederste Del af Rødstabet med følgende Vand. Saa snart der under den fortsatte Opvarmning stiger megen Damp op ad den aabne Fylde, maa man paafylde mere Vand. Ovenover Vandet ses Vokstallerkenen (tr), der modtager det fra Kurven neddrøppende Voks og fører det ud ved Hjælp af en Tude gennem Rødstabets Side. Under denne Tude er stillet et Blikkar halv fuldt af varmt Vand, saa at Vokset, der samler sig ovenpaa, kan faa Tid til at afgive en Del Urenheder, inden det stivner. Tallerkenen er i Midten forsynet med Damprøret (st), der fører de varme Vanddampene midt ind i den Voksmasse, som befinder sig i Kurven. Silene vise Vanddampenes Vej baade i Damprøret og paa Kurvens Sider.

Kurven (A) ses i Figuren udtaget af Rødstabet. Den er dannet udelukkende af gennemhullet Blik, baade Siderne, Bunden og den i Midten opretstående Top (C). Denne passer med et Mellemrum af $\frac{1}{2}$ " over Damprøret, men naar betydelig højere op for at give Dampene Udgang til alt Vokset. Naar Kurven, der hviler paa 3 Bøjler i Tallerkenens Rand, er fyldt og anbragt paa sin Plads, befastes det tætfluttende Laag (1).

Naar dette Rødstab er fuldstændig i Orden, kan der ikke være Grund til at irygte nogen Sprængning ved en altsom stærk Spænding af Vanddampene; thi disse kunne ved overdrevent Tryk søge Udgang baade gennem Vokstuden og gennem Fylderen. At Uddragningen af Vokset kan foretages endnu fuldstændigere ved dette Rødstab end ved den almindelige Gerster'ske Voksrensfer, kan der næppe være Tvivl om; men Jones' Voksrensfer har den Fejl at være omtrent dobbelt saa dyr som Gersters af tilsvarende Størrelse, og efter vor Er-

faring vil man med den sidstnævnte kunne opnaa en ligesaa fuldstændig Uddragning af Vokset, naar man altid bevarer den midterste Del af den i Kurven tilbageblivende Rest og ved den næste Fylsning anbringer denne tæt ved Kurvens indvendige Sider.

Honningpriser.

Af Frank Wendt.

Som Supplement til Deres Artikel i Nr. 4 om Honningpriserne skal jeg tillade mig at tilføje, at det jo for en Del ligger i Biablerens Haand saavidt muligt at holde Priserne oppe, ved fornemmelig at lade prima Varer komme i Handelen. Hvad angaar Tavlehygning i Delinger, da hrer De vel, at den vil have Vanskelighed ved at finde Afætning her i Landet, men De finder dog ikke dette for nogensohelst Grund, hvorfor der ikke hos os skulde kunne oparbejdes et Marked for denne Vare, lige saa godt som i Amerika, England, Frankrig m. m., og De hentyder til, at de kunne afsættes i Udlandet til gode Priser. Jeg er fuldkommen enig med Dem heri, men kunde vi imidlertid

afsætte Delinger eller anden fin Honning i selve vort Land til ligesaa gode Priser eller maaske bedre, vilde dette jo i alle Tilfælde være mest fordelagtigt, men Vanskeligheden ligger fornemmelig i at faa denne Produktion gjort bekendt for Befolkningen, og i denne Retning maa Producenterne selv gøre sig al mulig Umage.

Der arbejdes stærkt paa at gøre vort Land til et Turijsland, og efterhaanden som dette lykkes, vil Tilstrømningen til vore Hoteller blive større og større af fremmede fra de Lande, hvor man fornemmelig sætter Pris paa denne Delikatesse, naar vore Hoteller tillige opfylder de Betingelser, som gøres til 1ste Klasse Hoteller. Her er det, at Biablerne skulde agitere, de skulde ikke isy Døre eller Uvejlighed i Begyndelsen, for at finde et Marked for denne Vare, og bliver der først i Hotellerne Spørgsmaal efter den, vil Hjemmebefolkningen efter-

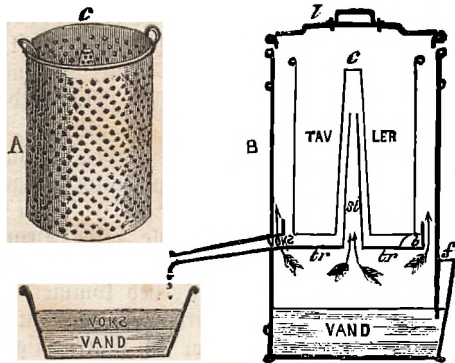

Fig. 10. Jones' Voksrensfer.

haanden følge med, Danmarks Biavlerforening er nu fortiden godt organiseret, der findes Kredse overalt, og Bestyrelserne af disse maa gaa foran. Vi have tidligere hentydet til, at Lægerne kunne være gode bundsførvere til at staffe Uffætning, og vi glæde os til at være Vidne til, at mange Læger ere godt med. Forsmaa derfor ikke det Middel, naar en Biavler har smukke Desinger, at jende Lægens Hustru en saadan pæn lille Forering til Børnene — vi saa da Kvinderne i Ledtog med os, og hvad disse kunne udrette, naar de ville, behøver jeg jo ikke at forklare Biavlerne.

Det gælder jo ved enhver god Sag at være ihærdig, man maa ikke sty noget Middel eller Ulejlighed, naar man kan fremme den, og man skal ikke bryde sig om, at udenforstaaende kalde os bigale. Da jeg her omkring Halvtredserne begyndte at indføre rationel Røavl i mit Agerbrug og senere forfattede Skrifter for Landhusholdningssekskabet og Udvalget for Oplysningsens Fremme, kaldte man mig gal, og spaaede mig, at jeg vilde ødelægge mine Kreaturer og mine Marker. Nu ere Landmændene godt paa Vej ved Eksemplets tvingende Magt til at blive Røavlere i en mindre eller større Grad.

Biavlskoler, Vandrelærere og „Den danske Bi-Tidende“.

af Karl Keeschild.

Tanken om Biavlskoler er gammel her i Landet. Man synes at føle Trang til en saadan Skole — men i hvad Form og med hvilken bestemt Hensigt den skal oprettes og om der virkelig er Trang til en saadan Skole, det er Spørgsmaalet, der søges klaret. I flere Lande har der været Biavlskoler i flere Aar, lad os se, hvorledes deres Biavl staar og overbejse Forholdene.

I Sverrig har der i den sidste halve Snes Aar været Biavlskoler, dels med et Kursus paa 8 a 14 Dage. Jeg antager, disse Skoler have gjort megen Nytte, for enkelte af Sverrigs Biavlere staa meget højt. Men gennemgaaende synes jeg, at den svenske Biavl staar paa et meget lavt Standpunkt baade med Stadsreformer og med Biavlsdriften. Men deres ældste Bi-blad er kun 10 Aar gammelt og kun een Mands Eje, uden betalte Artikler, og Landet har næsten ingen lokale Biavlsforeninger, og det er mange Steder thndt befolket,

saa Samarbejdet imellem Biavlerne er vanskeligt. Schweiz er ogsaa et lille Land, hvis Biavl kan sammenlignes med vor; det har mange kantonale Biavlskoler med kortere eller længere Kursus, har ikke saa Biavlsforeninger og mange Biavlsblade, de fleste dog kun saa Aar gamle. Der arbejdes ihærdigt for Biavlen, som er i god Fremgang, men Biavlsdriften synes mig ikke at staa ret højt uden hos nogle Enkelte. Med Stadsreformerne er der et sandt Virvar og med Biavlsdriften ogsaa. — Tyskland er et stort Land med et udbredt Sprog — der kunne Jagtskoler langt bedre finde Støtte og være paa deres Plads, og det har ogsaa Mænd, der, ligesom mange Amerikanere, leve af Biavl alene, og alt det forandrer Forholdet saa meget, at der ingen Sammenligning kan finde Sted med vore i maa a Forhold. I Danmark udgik det første Bi-blad, „Den danske Bienen“, paa 1860 til 62, i 1862 til 63 udgik „Nordist T. f. B.“ og siden Juli 1866 har den nuværende „Den danske Bi-Tidende“ virket med bestemt Maal for Dje. Fra 1866 er mange lokale Biavlskredse oprettede, der er afholdt en Mængde Biavlsmoder og en Række af Biavlsudstillinger, altsaa en plannæssig og stadig Vejledning i en hel Menneskealder og med saa mange ihærdige Mænds Hjælp; det har været nødt til at afsætte Mærker og Frugter, som bestaar i mange dygtige Biavlere rundt om i Landets Biavlskredse. Jeg kan ikke finde Sammenligning imellem andre Lande og vort, jaaledes at vi kunne overføre deres Biavlskoler til vort Land.

Til hvad skal der uddannes paa Biavlskolen? At lære Begynderne, „de Ny“, at drive Biavl, behøve vi ikke Skoler til, dertil have vi Biavlsforeninger, Vandrelærere, Biavlsmoder, Biavlsudstillinger og „D. d. B. T.“. Rundt om i Landet er der Mænd, der drive betalbar Biavl, og den danske Biavler er en Smaa-Biavler med 3—8 Stader — Biavlen er kun et Sideerhverv — hvem tør holde 50 Stader? At oprette en Skole for at uddanne praktiske Biavlere behøves ikke.

Er der da Trang til at uddanne Biavlskoler, saa det skal blive Skolens Maal? De første 18 Aar, at DBF. var stiftet, var Bestyrelsen (Trafikchef F. Møller, Aarhus, Gartner N. C. Andersen, Nyborg) selv rejsende Biavlskoler og ofrede deres Tid og Kræfter uden vederlag. I 1884 blev der gjort et større Forsøg med betalte Biavlskoler, men det er dog først under den nuværende Bestyrelse at Vandrelærerne ere satte rigtig i System. Men Systemet lader vel endnu noget tilbage at ønske og kan vel med Tiden udvikles og forbedres.

Men den Storm, der paa Mødet i Frederitzs 1890 blev rejst mod Vandrelærerne, var ikke uden Grund — tværtimod. Det synes, at der særligt er Trang til dygtige Vandrelærere, som ikke nøjes med at kende nogle Fraaser om Diablens Theori, men de bør ogsaa kende Diablen praktisk og kunne drive og forstaa at drive en betalbar lønnende Diabl. Naar en Diablslærer kan udtale sig saaledes som refereret i „Den danske Vi-Tidende“ XXIV. saa maa man tro, at der er Mangel paa og Trang til dygtige Diablslærere, og at der trænges til yderligere Uddannelse. Hvilke Fejl kan der ikke paa den Maade slynges ud iblandt Diablterne, og hvilket Tab kan der ikke tilføjes — Diablen (Begynderne) ved Løshed og Overdrivelser af en „tom“ Foredragsholder. Diablen er saa god og sund, saa den nok kan og bør binde frem uden Usandhed og Overdrivelser¹⁾. Der synes altsaa at være Trang til Uddannelse af Diablslærere, og er der virkelig Trang til Diablskoler, da er det til Uddannelse af Diablslærere.

Bør der ikke være mere Kontrol med Diablslærerne, og bør de ikke lønnes bedre? En Diablslærer (M. C. N.) gav for nogle Aar siden et lille Referat om hvert af sine Møder — men det bliver jo i Længden trættende baade for Vandrelæreren og for „D. d. B. T.“'s Læsere. En Kwittering fra Læreren til DBF. at Betaling for Mødets Afholdelse er modtaget, er forlidt. — At en eller anden begejstret Tilhører ved et Møde sender et „Taksigelses-Referat“ til „D. d. B. T.“ om afholdte Foredrag er endnu daarligere, end om intet var sendt. Men bør Diablslæreren ikke have et fyldigt trykt Schema at udfylde om Møderne?

Der er ogsaa en anden Opgave, som jeg vil henlede DBF.'s Opmærksomhed paa, og som ogsaa trænger til Penge. „D. d. B. T.“ har nu udgaaet i omtrent 25 Aar, uden at der er ydet ret mange Kr. om Aaret til Medarbejdere for originale eller oversatte Bidrag, som er Bladet tilsendt. Nu er Bladet mange Gange større end det var i de første Aar, og nu giver Bladet et betydeligt Overskud. Var det nu ikke heldigt, at de Mænd fik noget for det Arbejde, den Tid de har anvendt til Artikler til Bladet, til Diablens Fremme. Jeg er sikker paa, at Redaktøren vilde saa større Udvalg af gode Artikler sendt, og Diablterne vilde saa et endnu mere værdifuldt Blad. Betalingen, der gives af andre Blade for ydede Bidrag, er meget

forskellig; nogle Blade give 2 a 3 Ore, andre, vel de fleste, 4, 5 a 6 indtil 10 Ore pr. Linie, dels efter Tilgangen af Artikler og dels maasse efter Tilgangen af Artikler og Bladets Evne til at betale. Andre Blade give Præmier for en Række af de bedste Artikler, der komme om Aaret. Et lille, kun 2 Aar gammelt Bibliad giver saaledes 150 Kroner, fordelte i 7 Præmier, for de bedste indsendte Bidrag. „D. d. B. T.“ havde sidste Aar 2300 Guldere — det har en Mennestealbers Virken, hvorpaa det med Stoltthed kan pege hen, det har lært og ledet mange Tusinde Diablere, flere end en Skole kunde have gjort det, har dannet og holdt Diablforeningerne sammen — nu er det over Børnesydommene, nu bør det ikke modtage Gaver af Diablterne. Det bør som alle andre Blade give de skrivende Diablere Deberlag, større eller mindre, for deres Arbejde, jeg er sikker paa, at det bliver til alle Parters Bedste og Tilfredshed, og er „Arbejderen ikke sin Løn værd“?

Med Hensyn til den ærede Forfatters Forslag, at betale Honorar for indsendte Artikler til nærværende Blad, da skulle vi bemærke:

Det samme Forslag har været fremjat flere Gange for en Del Aar tilbage, fordi man var utilfreds med Bladets Indhold. I de senere Aar, under den nuværende Redaktion, er der fremkommet og kommer meget jævnlig Udtalelser frem om Tilfredshed med Bladets Ledelse og Indhold. Dermed mene vi vel ikke, at der aldrig skulde fremkomme Anker imod Bladets Indhold. Dette er skei, om end meget sjældent i de senere Aar; men disse Anker have været af den Natur, at de have været umulige at efterkomme, idet nogle have ønsket mindre Indhold for de begyndende Diablere, andre have netop ønsket mere Indhold for disse Diablere. Med Hensyn til indsendte Artikler stiller Sagen sig for Øjeblikket saaledes, at disse allerede nu fremkomme i saa stort Omfang, at Redaktionen har stor Bansteligghed ved at skaffe Plads til dem, naar Bladet tillige skal have Plads til jævnlig at optage særlig gode Artikler af udenlandske Forfattere. At betale Indsendere Honorar for oversatte Artikler, naar saadan Oversættelse kunde have været besørget af Bladets Redaktør, finde vi urimeligt. For originale Artikler finde vi derimod, at det vil være rigtigt at tilbyde Honorar, saasnart det viser sig, at Bladet lider Mangel paa saadanne. Det maa dog erindres, at allerede nu ydes der Honorar for Artiklen „Til Begynderen“ og til en vis Grad fri Abonnement for de Forfattere, der levere

¹⁾ Disse Udtalelser skulle vi besvare i næste Nr. R. N.

større selvstændige Artikler til Bladet. Vi tro ikke, at der foreløbig er Anledning til Forandring i dette Forhold. For Red. er det meget lettere at have Blads til at optage alle indsendte originale Bidrag, som skønnes at have Værdi for Bladets Læsekræds — end at være nødt til at kassere Halvdelen af de indsendte Artikler paa Grund af manglende Plads; men dette vilde let blive Følgen, hvis Hr. Kleeschild's Forslag blev antaget. Red.

Regnskab

for
Danmarks Biavler-Forening
for 1890.

Udgift:	Kr.	D.
Understud fra 1889.....	54	09
Tidskriftet:		
Trykning, Papir m. m.....	1766	"
Billeder.....	198	"
Redaktion.....	450	"
En Medarbejder.....	50	"
Bogsamlingen:		
Bladhold.....	20	61
Bogtob.....	41	65
Indbinding.....	38	60
Biavlslærere.....	1476	04
Smaa skrifter.....	568	70
Bestyrelsens Rejser og Porto..	198	"
Porto, Papir, Emballage, Fragt, Budløn.....	297	85
Restancer.....	220	66
Medailler og Diplomer.....	212	06
Tilskud efter Andragender.....	75	"
En Analyse.....	12	"
En Retssag.....	49	04
Følgesedler til Honning.....	18	"
Indentar og Assuransé.....	50	96
Sekretærløn.....	200	"
Overskud.....	88	08
Sum	6085	34

Indtægt:	Kr.	D.
Bidrag fra		
Staten.....	2000	"
Det Classen'ske Fideikommis..	300	"
Den Raben-Levechau'ske Fond	200	"
Vallo Stift.....	100	"
Generalløjtnant Steinmann..	5	"
Tidskriftet.....	3289	21
Forskellige Indtægter.....	150	78
Indbundne Renter.....	40	35
Sum	6085	34

Undertegnede have som Revisorer gen-

nemset DBF.'s Regnskab for 1890, og intet fundet at bemærke.

N. Rindberg. Edmund Kriel.

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede fremsætte følgende Bemærkninger:

1. Tidskriftet har i 1890 givet et Overskud af over 800 Kr., uagtet det fremdeles er udvidet betydeligt. Dette hidrører fra det stærkt forøgede Holderantal (over 2300) og fra den i Forhold til Bladets Størrelse meget ringe Redaktionsløn. Denne er jo forhøjet fra 1. Januar 1891.

2. Overskuddet er ca. 90 Kr. Dette kunde synes ringe dels i Forhold til den forøgede Indtægt af Bladet og dels, naar henføres til, at Statens Tilskud er vokset med 1000 Kr. DBF. gik jo ud af 1889 med et Understud, og Foreningens Formue er derfor i 1890 vokset med ca. 150 Kr. Endvidere har Foreningen tillige i dette forløbne Aar betalt Restancer hidrørende fra Aarene 1884—85 til et Beløb af over 200 Kr. Dette er ligeledes en Formuesforøgelse, og endelig er Foreningens Virksamhed i høj Grad forøget i det forløbne Aar.

3. Biavlslærere. Denne Udgift er forøget med næsten 700 Kr. Der er i 1890 af DBF. afholdt 183 Møder af 14 Biavlslærere. Møderne have nogenlunde ligeligt været fordelt over hele Landet, dog har forholdsvis det største Antal været afholdt i saadanne Egne, der have mange Klubbiavlere.

4. Smaa skrifterne. Udgiften herfor er vokset med c. 100 Kr. Udvalget af disse Skrifter er imidlertid tiltaget saa stærkt, at de først udgivne nu ere forbrugte. Det viser sig stedse mere, at dette Virkemiddel ganske fortrinlig egner sig til Udbredelsen af den forbedrede Biavl hos Smaaavaarsfolk. DBF.'s Sekretær.

Understøttelse til DBF.

Directionen for den Raben-Levechau'ske Fond har under 14. Marts d. N. tilstaaet "Danmarks Biavlerforening" en Understøttelse af 200 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved sin hjertelige Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

Franz Wendt. Erølev.

Told paa Honning.

Ved den endelige Vedtagelse af „Loven af 1. April 1891 om Endringer i Lovgivningen om Told og indenlandsk Roeskufferafgift“ har Regering og Rigsdag velvillig taget Hensyn til DBF.'s Andragende om „Bevarelse eller Forhøjelse af den tidligere Honningtold.“ Honning, saa vel hvid som brun, er nemlig undertaget fra den skete Toldnedsættelse paa Sukker under Position Nr. 229 og 230.

Tolden for hvid Honning er altsaa efter Lov af 4. Juli 1863 — $3\frac{1}{2}$ Stilling pr. K. Hertil kommer efter Lov af 19. Febr. 1864 Krigsstat $\frac{1}{10}$ Sk. Den samlede Told paa den lyse Honning er altsaa $4\frac{1}{10}$ Sk. eller c. $8\frac{1}{2}$ D. (lidt over) pr. K.

Tolden for brun Honning er efter Lov af 4. Juli 1863 — $1\frac{3}{4}$ Stilling pr. K. Hertil kommer efter Krigsstat-Loven 0,55 Sk. Den samlede Told paa den mørke Honning er altsaa $2\frac{3}{10}$ Sk. eller c. 5 D. (lidt under) pr. K.

Den skete Nedsættelse i Suktertolden (c. 5 D. pr. K Randis) er et stort Gode for Biavlens, da lys Randis anvendes i steds større Udstrækning som Bisoder. — Den bevarede Honningtold har endnu langt større Betydning for Biavlens. — Endelig vil det herefter blive muligt gennem Toldvæsenets Vister at føre en nøjagtig Kontrol med, hvormegen Honning der aarlig indføres hos os fra Ublandet.

DBF. har derfor Grund til paa de danske Biavlens Begne at udtale en Tak til den samlede Lovgivningsmagt for disse ikke ringe Goder.

Saa og plant!

De første, der tidlig i Foraaret kalde Bien til Virksomhed, er Træer og Haveblomster. Og hvor Skov, levende Hegn eller Meer ikke høre hjemme, er Haven med Biplanter af større Betydning, medens Ager og Eng næppe have skudt Spirer, langt mindre Blomster. Derfor maa man saa og plante, saaledes at det kan give Bien baade Læ og Træk. Men da alle Træarter ikke ere Bien lige gavnlige og tiltrækkende, og vist mangen en Biavlens ubekendte (navnlig Begyndere), saa ikke have anstaaet sig Bihøger, s. Eks. „Fører i Biavl“ af Erslev, „Anvisning til Biavl“ af Mortensen, m. Fl., og vistnok kun saa kunne følge med ved Bimøder, naar saadanne Navne blive ud-

talte, og saa huse Biens Livretter til forskellig Tid af Aaret, især af Blomster og Buske med for en stor Del ubekendte Navne, kunde det da ikke være oplysende og vejledende, om Honningplanternes Blomstringstid blev fremhævet i Lighed med den Artikel af C. Hansen i „L. f. B.“ Nr. 8 for 1885, der er saa forstaaelig og kortfattet, at det vanskeligt kan gøres bedre. Jeg haaber, hvis Redaktøren vil give Blads i Bladet for ovenstaaende Spørgsmaals Besvarelse, at saa alle vi, som have Biavlens Læ og ere i Besiddelse af blot lidt Havejord til at give Blads for Biplanter, saa hellere ville spare nogle af de mange Ustygge, som Haven i Almindelighed gennemkrydjes af. Ofte staaer det gamle Pil og Popler, i hvis Magt det ikke staaer at klæbe sig om, naar Foraaret kommer. Disse maa fjernes for at give Blads for de Arter, som er Biavlens til større Nytte. For Vestkystens Biavl er Læ ligefrem nødvendigt, og det kan ikke staves billigere, mere holdbart og gavnligt for Biavl end ved Plantning, og til lige stor Naturskønhed ved Ejendommen. Det kan nok ske i Sommer-tiden, naar de fleste Omgivelser ere i Blomsterdragt, at Havens Netter kun blive lidt eftersøgte af Bien; men indtræffer stærk Blæst, som ikke saa sjælden varer i flere Dage og umuliggør Biens Netter til det fælles Træk i Skov og Mark, da skal Havens Blomster nok tages tiltalte, for Vedgang er ikke Arbejdsbiens Gerning, den er parat, saasnart blot Vejret og Naturen er gunstig, for at holde Stadets indre Udvikling i Gang. Og ved at saa og plante efter saadanne Artikler, er Haven altid forsynet med Blomster hele Trækket igennem.

H. M.

* * *

Naar nærværende Blad hvert Foraar skal indeholde en nogenlunde fuldstændig Liste over det store Antal værdifulde Honningplanter, der kunde være Genstand for Saaning og Plantning, da vil dette kræve en meget anseelig Blads, som netop paa den Tid er vanskeligt at afse trods Bladets betydelige Størrelse. Vi have derfor længe anset det for langt bedre at samle alle saadanne Oplysninger i en lille Bog, nemlig „Blomsterkalender for Biavlens“. Vi skulle dog villig indrømme, at en fylldigere Anvisning til Dyrkning af et mindre Antal Biplanter vistnok vilde blive modtaget med Tak af Bladets Læsere; men en saadan Anvisning har Foreningen netop faaet Løfte om i en nær Fremtid. Denne vil da blive trykt og uddelt ligesom Foreningens andre Smaaskrifter. Dette er Grunden til, at

Bladet i de sidste Par Aar ikke har indeholdt nogen Anvisning til Saaning og Plautning for Bier, medens de ældre Aar gange derimod indeholde vistnok mindst 10 saadanne Anvisninger. Ned.

Til Begynderen.

Af C. J. Grønning.

Et nyt Bi-Aar har i denne Maaned holdt sit Indtog, idet vi gaa ud fra, at vistnok alle Bistader have holdt Kensejles-udflugt i Martz Maaned. Der er altsaa Liv, og Vinteren er overstaet, om ikke overvunden, den vanskeligste Tid er tilbage, Eftervinteren, der kan komme, og den egentlige Foraars-tid, hvori Staderne skulle udvilles til kraftige Bistof, til der er noget at samle ind af paa Marken. Hvis mine mange ærede Videner, Begynderne, have fulgt mit Raad nu i Vintertiden og saa grundigt som muligt sat sig ind i Theorien, gaa da kun hurtig ud til de kære Smaadyr i Haven den første Dag, Vejret er varmt og stille. Bierne ville sikkert vise sig ved Flyvehullet, og har man flere Stader, da stiller man sig saaledes, at man samtidig kan overse alle Flybehuller. Have Bierne alt begyndt at hjembære Blomsterstøv og Vand, og der ved et af Staderne viser sig fendelig færre Bier eller svag Flugt, da kan man være temmelig vis paa, at Et eller Andet mangler. Tænd da Røben, og om Vejret tillader det (10° R.), tag da rolig og forsigtig Badingen af; naar Tæppet nærmest Bierne aabnes, giv da et lille Pust Røg for hver Tablegang, der aabnes. Først lægges da Marke til, om Familien tilbørlig kan besætte alle Tavler, ja paa Forhaand tør jeg sige, at dette næsten aldrig er Tilfældet, om man endog har presset en Familie haardt sammen ved Indvintringen, slaar det sjældent fejl, at der om Foraaret er flere Tavler, der ikke ere besatte, disse tages da ubetinget ud, hvad enten de hænge ved den ene eller den anden Ende; selvfølgelig beholdes de Tavler, som Bierne sidde paa, og saa mange, at alle Tablegange ere besatte, ikke alene foroven men helst over halvt ned; de ville derved, naar de atter pakkes godt til, ganske anderledes kunne bringe Varmen op inde hos sig, og dette er en af Hovedbetingelserne for dets Trivsel. Samtidig ses efter, om der er Yngel og tilstrækkelig Honning. Ofte findes i den første Del af April et Stade at mangle Dronning eller og spredt og meget lidt Yngel, den luskede Yngel maaste med forlængede Teller og buet Laag. Alle disse Tilfælde maa der raades Bod paa inarest muligt ved at

forene en saadan Familie med en anden, der har god Dronning men maaste saa Bier; at forsøge paa nu at hjælpe en saadan dronningløs eller dronningslyg Familie med en Yngeltavle, vil dog ikke nytte noget, da de Arbejdsbier, som nu findes, ville være gaaede tabte, inden den nye Dronning i heldigste Tilfælde faar begyndt at lægge Æg. Om ogsaa Ens Antal Stader af den Grund bliver 1 eller 2 mindre, det har ikke saa meget at sige, naar blot alle ere kraftige og gode; hvad nytter det mig at have 10 Stader, naar kun de 5 give Udbytte, og De kan tro, det er mange Steder saaledes. Foren derfor helst svage eller dronningslyge Familier med andre gode, og vil man være vis paa, at det skal lykkes, da helst ved Hjælp af en Gitterdør imellem. Fra anden Side er sagt, at Forening lader sig udføre ved Hjælp af Kamfer eller andre stærkt lugtende Ting eller endog straks forene uden dette. Dette vil jeg dog paa ingen Maade tilraade, idet jeg af Erfaring ved, at det ikke altid fører til heldigt Resultat, derimod er dette Tilfælde, naar en bitet Traaddør er anbragt mellem begge Familier, Lugten vil da være bleven ens. Dette med Lugten og Luften er det, det gælder om at saa til at cirkulere i begge Familier, og da helst saaledes, at Stadets egen Lugt letterst og virksomst gennemtrænger de fremmede tilfattede Bier eller Dronninger. Det vilde maaste være aller sikrest at anbringe de fremmede Bier i en Overbygningsskåse paa 3 a 4 Kammer, indeholdende tilstrækkelig Honning for 2 a 3 Dage, denne stilles da lige oven paa Stadets blottede Kammer med et Stykke bitet Traadvæv imellem. Skåsen dækkes tæt foroven, og de deri værende Bier ere indespærrede saavel som paa den først anviste Maade; men denne har den Fordel, at Luften fra den nederste Familie letter og siktere forplanter sig opad. Efter 2 a 3 Dages Forløb vil Foreningen gaa sikkert for sig, enten ved at fjærne Afspærringen, Bierne gaa da selv sammen, eller og rykstes eller hørstes de forsigtig ned til de andre.

Søg nu ved hver Lejlighed at fremme Mølormenes Udclæggelse ved at rense ud, ikke alene en Gang men hver Gang Stadet tilses, det er særlig alle Revner og Smaahuller, hvor Bierne ikke kunne komme, der maa renses. Et Stykke Glas, Spartel eller Sikklinge maa altid have ved Haanden for dermed at rense Bunden. Ovenpaa Kammerne er det ogsaa galt, Møllene have opdaget, at der er det allerførste Sted for dem at bo; men de Biavlere, der nu benytte mit Bistedække, ville have bemærket, at Møllene nu ogsaa der ere heldte ud.

fra Kredse.

Holbæk Amts BF. Beretning om Virksomheden i det sidstforløbne Aar. Aaret 1890 har som Høningaar udmærket sig ved meget ejendommelige Forhold, der dog i det hele maa betegnes som meget uheldige for Viablen. Det forudgaaende fortrinlige Aaar 1889 bevirkede, at næsten alle Bifamilier indvintredes med rigeligt Forraad. Det milde Efteraar bidrog til, at Bierne usædvanlig længe fortsatte Yngelansættningen, saa at alle Familier havde mange unge Bier, der bedst taale Vinteren. Denne blev desuden mild, og derfor vare Familierne i Foraaret 1890 saa bivrige, som man næppe kan mindes det tidligere. Foraaret var heldigt for Biernes Udvikling lige indtil de sidste Dage af Maj, altsaa netop til den Tid, der her i Amtet og i næsten hele Danmark plejer at bringe Hovedtrækket. Planteværksten havde ved den Tid opnaaet stor Frødigthed og lovede et rigt Blomsterflor. Dette kom vel ogsaa, men med et saa regnfuldt og koldt Vejr, at der slet ikke dannedes Høning i Blomsterne. Varmen er nemlig en nødvendig Betingelse for Nektardannelsen. Dette uheldige Vejr vedblev med meget korte Afbrud indtil langt ind i Juli, paa den Tid, da Høningstrækket almindeligt plejer at afslutte stærkt.

Under en for Viablen saa uheldig Midsummer var det nødvendigt at føde re Bierne, hvis disse ikke skulde gaa tilbage i Udvikling og i mange Tilfælde ligefrem lide Nød. Dette skete ogsaa hos de allerfleste af de Viablere, der havde Stader med bevægelig Bygning, og som læse de nyere Skrifter om Viabl. Hos Kubeviablere, der endnu benytte den forældede „Slagemaade“, vilde man derimod ikke indlade sig paa at føde Bier, medens Mark og Eng myldrede af Blomster. Saadanne Viablere ventede derfor forgæves paa Sværme ved St. Hansdag fra deres ufultede Kubefamilier. Det hændte endogsaa ikke sjældent, at saadanne Kubefamilier, der om Foraaret havde været meget bivrige, døde af Sult paa den Tid, da Naturen ellers plejer her at dække det rigeste Bord for den flittige lille Bi.

Endelig kom det varme Vejr omtrent den 20. Juli, og de Viablere, der i Tide havde hjulpet deres smaa Husdyr, bleve nu rigelig lønede ved et Par Ugers fortrinligt Træk paa Hvidkløver, Lind og forskelligt vildtvoksende Planter. Særlig fortrinligt var Lindetrækket. Vi kende Eksempler paa Husmænd her i Amtet, der trods det mindre heldige Aaar har haft

et Udbytte af c. 200 Kr. af 9-12 Bifamilier; men disse have ogsaa haft let Afgang til anselige Lindeplantninger. Der burde ved Valget af Træer til Aæplantninger og Beje tages Hensyn til Viablen ved at vælge saadanne Træer som Lind, Åhorn og Pil. Af disse er Linden den værdifuldeste for Viablen og tillige et særdeles smukt Træ. Vel er dens Ved ikke særdeles værdifuldt, men det overgaaer dog i Holdbarhed langt Beddet af den kanadiske Poppel, som anvendes saa almindelig til Aæplantninger. Nogle Popler kunne vel i det tidlige Foraar yde Bierne en Del Blomsterstøv; men baade fra Viablens Standpunkt og af Hensyn til Størrelsen vilde Lind være langt bedre til saadanne Plantninger. Af hver Biernes meget Blomsterstøv, men ingen Høning.

Biernes Sværming blev i høj Grad hæmmet her i Amtet ved den kolde fugtige Midsummer. Kun fra Sønderjylland have vi Meddelelse om et stort Antal Sværme; i det øvrige Amt har Sværmenes Antal været lidt mindre end sædvanligt, medens man om Foraaret havde Grund til at vente et stort Antal Sværme.

Gennemsnitsudbyttet af hver Familie anslaa vi til 20 a 30 K; da Priserne paa Høning tillige have været gode, kan Udbyttet i Penge anslaaes til 10 a 18 Kr. pr. Stade. Da en Husmandsfamilie paa Landet let vil kunne overkomme at passe 6 til 8 Bistader, ses det altsaa, at Viablen endogsaa i et mindre godt Aar som 1890 kan yde et væsentligt Bidrag til Familiens Underhold.

De Klager, man i 1889 hørte lyde fra nogle Egne af Amtet over Banskælighed ved Høningens Afslætning, ere gaaet forstummede i 1890. Dette hidrører vel mest fra det ringere Udbytte; men vi ere dog tilbøjelige til at tro, at Viablersforæningens Virksomhed ved Afholdelse af Uundervisningsmøder og Udbredelse af Viablskrifter ogsaa har øvet en meget gavnlig Indflydelse i denne Retning, idet Viablere ere blevne bedre bekendte med Høningpriserne, den rette Behandling af Varen og den bedste Afslættelsesmaade. Særlig har Foreningen opfordret Viablere til ikke at forhaste sig med Høningssalget.

Den nyere Viablsmaade udbreder sig fremdeles tilfredsstillende her i Amtet. Hertil bidrager det i høj Grad, at gode Stader, Redstaber og Viablskrifter spredes ved Foreningens aarlige Bortlodning. Vi modtage meget jævnlig Udtalelser af Aaafkønnelse for disse værdifulde Gaver og Forespørgsler, om „Holbæk Amts økonomiske Selskab“ fremdeles er villigt til paa en saa

smut Maade at støtte de fattige Biablere. Vi bevare altid disse ved at henvise til, at den bedste Paaskønnelse vil være: Fremgang i Biablen her i Amtet saavel ved et større Bihold som ved en forbedret Drist.

Bortlodningen afholdtes d. 6. Okt. i Syderup og medførte en Udgift af 170 Kr. 16 Ø. Den omfattede 97 Gevinster, bestaaende af 1 Honning-Udslynger, 3 Bihuse, mange større og mindre Biavls-Medstaber og Skrifter samt en Kube med Bier (skænket af Lærer Smith i Bjergsted).

Medlems-tallet er steget fra 148 i 1889 til 174 i 1890. Medlemsbidraget er 50 Øre aarlig.

Da Foreningen sluttede 1889 med et Understud af 108 Kr. 92 Øre (paa Grund af en i det Aar afholdt større Udstilling), var det nødvendigt i 1890 at indskrænke Udgifterne saa vidt muligt. Derfor udsattes den næste Udstillings Afholdelse til Efteraaret 1891 i Kallundborg.

Af Biavlslærere har Foreningen i 1890 benyttet 3 til Afholdelse af 15 Biavlermøder. Udgiften hertil har været 88 Kr. 77 Øre, hvoraf 21 Kr. 77 Øre til Rundgørelser.

Dgfaa i det sidst forløbne Aar have nogle fattige Biablere modtaget „Tidskrift for Biavl“ for halv Pris, og en Del Eksemplarer af Maanedsskriftet „Bien“ ere rundsendte til Smaakaarsskole.

Aarets Regnskab slutter med et Understud af 15 Kr. 37 Ø., saa at den betydelige Gæld, Foreningen paadrog sig i 1889, altsaa nu næsten helt er afbetalt.

Foreningen har i det forløbne Aar frendeles fra Holbæk Amts Økonomiske Selskab modtaget et Tilskud af 300 Kr. Dette i Forbindelse med Medlemsbidraget 86 Kr. har udgjort Foreningens Indtægt.

Ødsberedskredsen, der ligger langt fjernet fra Kallundborg, hvor Amts-Udstillingen for Biavl agtes afholdt i 1891, har ønsket at holde en mindre Udstilling i Nykøbing. Hertil bevilgedes ved Generalforsamlingen et Tilskud af 25 Kr. Derimod blev et Forslag fra nogle Medlemmer om herefter at afholde alle Foreningens Møder paa Hverdage afslaaet, idet Forsamlingen ikke fandt det rigtigt at give Bestyrelsen et saadant Paalæg. Er så l e n.

Asminderød-Fredensborg BF. afholdt Møde den 15. Marts i Tikøb Kro. Formanden, Snekter Christensen, Asminderød, aabnede Mødet, idet han udtalte, at paa Grund af, at Frederiksborg Amts Biavlerforening havde vundet en saa stor Udbredelse, at det fandt vanskeligt at bestyre

den under Et, havde 12te Kreds (Asminderød) efter Samraad med Formanden, oprettet en selvstændig Forening. Denne Forening, der konstituerede sig paa et Generalforsamling den 9de November 1890 under Navn af Asminderød-Fredensborg Biavlerforening, talte nu 7 Kredse med 42 Medlemmer. Han gav derpaa Ordet til Glarmester Hahnemann, Tikøb, der udtalte sig for Oprettelsen af en Kreds i Tikøb Sogn. Det havde vist sig, at saavel Biablen som Kube-fabet til den forbedrede Biavlsbrift ikke kunde vinde nogen Fremgang paa Egnen, med mindre de saa Biablere, som fandtes, sluttede sig sammen, og ved gensidig Paavirkning, Meddelelser og Støtte opsporede hinanden til at tage fat paa denne for Landbruget baade interessante og nyttige Næringsgren. Selv for de Biablere, der holder deres Bier i Kuber, er der meget at lære i Foreningen, nemlig hvorledes man kan tage Overskuddet af Honning og Vøj fra Kubestaderne, uden at ødelægge Bierne. Som oftest dræber Kubebiablerne en god Sværm til 10—12 Kr. for at høste 4 a 6 Pund Honning. Det er et stort Tab, der herved foranlediges. Taleren havde i sidste Sommer et Kubestade, som gav 2 Sværme og 10 Pd. Honning, foruden hvad Stedet selv behøvede til Vinterophold. Indtægten af dette Stade kunde anslaaes til 26 Kr. Stedet var endnu i god Stand. Man havde Eksempel paa, at et Kubestade i en Sommer havde givet 60 B Honning, foruden hvad der behøvedes til Vinterforbruget. Selvfølgelig havde dette Stade ikke givet Sværme. Det var allerede en stor Fordel, at man kunde undgaa at ødelægge sine Bier for at høste Honningen. Han anbefalede de tilstedeværende at indmelde sig i Foreningen. Tømrer Christensen, Fredensborg, anbefalede det saatalde Trugstade som det mest fordelagtige, baade med Hensyn til Overvintringen, Behandlingen og Honningudbyttet. Formanden sluttede sig hertil. Han havde i Sommeren 1889 af et Trugstade høstet 125 Pund Honning. Han anbefalede de tilstedeværende at abonnere paa Maanedssbladet „Tidskrift for Biavl“, hvis Abonnenter derved blev Medlemmer af Danmarks Biavlerforening, hvilken findes udstrakt over hele Landet.

Efter at en Del Medlemmer vare indmeldte, blev man enige om, paa Grund af Sognets store Udstrækning, at oprette to Kredse, nemlig en for Tikøb og Omegn (8de Kreds) og en for Horsørød og Omegn (9de Kreds). Til Kredsformand for 8de Kreds valgtes Glarmester Hahnemann, Tikøb, for 9de Kreds Gaardejer Frank, Horsørød.

Frederiksborg Amts (nordlige) BF. afholdt en ekstraordinær Generalforsamling i Græsted Kro Lørdagen den 14de ds. hvor følgende Sager forhandlede: 1) Formanden bød velkommen og udbragt et Leve for Bøvelerforeningen i den nordlige Del af Frederiksborg Amt, der modtoges med Bisfald. 2) Det vedtoges paa Forslag af Formanden at vælge en Herredsformand for hvert Herred, Foreningen for Tiden eller fremtidig maatte komme til at omfatte, særlig af Hensyn til at lette Bestyrelsen Arbejdet udenfor den samlede Forenings- Omraade og af Hensyn til at Foreningens Tarev bedre kunne paafes af en Mand, der er bosiddende i et Herreds Midte. 3) Valget til Herredsformand blev for Holbo Herred Gaardejer Chr. Hansen, Søborg, for Strø Herred Opgjynsmand Chr. Jensen, Åslevsbo. 4) Det godkendes af Generalforsamlingen, at Formanden og Næstformanden havde anskaffet 500 Stk. nye Medlemskort med 100 Stk. Kvitteringer paa Foreningens Regning. 5) Det vedtoges af Formanden for Fremtiden skulde underskrive alle Medlemskort, som inddeltes til Medlemmerne. 6) Det vedtoges at alle Generalforsamlinger for Fremtiden blev afholdt i Helsing, da denne By for Tiden maatte betragtes som liggende i Midten af Foreningen. 7) Det overdroges Formanden, Næstformanden og den nyvalgte Herredsformand for Holbo Herred at give et Udkast til Revision af Foreningens Love, saa betids at disse kunne fremlægges med Revisionsbemærkninger ved den ordinære Generalforsamling i Midten af December Maaned d. N. 8) Det vedtoges indtil en ny vedtogen Lov foreligger, at sætte Bestemmelsen i Lovens Punkt 3, der giver 5 Medlemmer Ret til at sammenkalde til en ekstraordinær Generalforsamling, ud af Kraft, jaaledes at der for Fremtiden fordres mindst $\frac{1}{4}$ af den samlede Forenings-Medlemmers Underskrift til Formanden, med Opgivelse af Forhandlings- emnet for at saa sammenkaldt til en ekstraordinær Generalforsamling. 9) Det vedtoges at godkende et Valg, foretaget i Frederiksværk den 15. Februar d. N., af 3 nye Kredsførere for Strø Herred. Valgte blev: For 13de Kreds Skomager Chr. Tøllrup, Frederiksværk, for 14de Kreds Parcelist Jens Nielsen, Kregome, og for 15de Kreds Ungkarl Ole Olsen, Haagendrup. Herefter sluttedes Mødet, der var godt besøgt, ved et veldækket Bord i en udmærket animeret Stemning.

Chr. Jensen.

Bornholms BF. afholdt den 20. Marts Generalforsamling i Nakirkeby, hvor det reviderede Regnskab for 1890 fremlægdes

og Beretning aflægtes om Foreningens Virksomhed. Medlemsantallet var ved Marts Slutning 63 og den samlede Indtægt havde været 114 Kr. 2 Ore. Udgiften til „T. f. B.“, til Børst, Beseudgørelser osv. beløb sig til 91 Kr. 94 Ore, saa Beholdningen var altsaa 22 Kr. 08 Ore. Man var enig om at onste dels Foredrag dels Børst, jaaledes som Formanden havde foreslaet i sin Henvendelse til Hovedbestyrelsen. Det vedtoges paa Forslag fra Formanden for Frugtavlforeningen, at denne og BF. indmeldte sig som Medlemmer hos hinanden. — Til Delegeret valgtes: Sognepræst Voost, Østerlars, til Suppleant: O. Kofod, Skovsminde. Til Revisor valgtes: Sognepræst Voost og Forvalter H. M. Kofod, Nakirkeby. — En Del nye Medlemmer indtegnedes.

Viborg Amt. I Tapdrup ved Viborg er ved et Møde i Slutningen af Marts dannet en ny Kreds af DBF. med 26 Medlemmer (17 Stemmer): Formand Lavst Halb, Thisted, Viborg. Næstformand Grøbejer Fred. Jespersen, Vigtled. Sekretar Grøbejer Anders Hansen, Tapdrup, Viborg.

I Balling ved Skive er ligeledes nylig dannet en Kreds: Formand Skrædder S. P. Nielsen, Næstformand Karetmager P. Sørensen, Sekretar Gaardejer H. Højtgaard, alle i Balling, Skive.

Ekko fra Staderne.

Olgod, Varde, 25. Marts.

I Kar saa Bierne, især her paa Egnen, Lov at sidde længe i Ro, før de begynde med daglige Udflugter og stærk Ungelandsætning. Jeg har 8 10 × 12" Sader, indvintret henholdsvis paa 5—11 fuldbesatte Tabler først i Oktober; den sidste Efteraarsudflugt holdtes den 8. November, og fra den Tid indtil den 27. Februar har jeg ikke set Bier udenfor Staderne, og de have siddet i god Ro, men nævnte Dag ragede jeg ud paa Bundebrættet, og der fandtes kun nogle saa døde Bier og ganske lidt Smulb, saa det tyder vist paa, at de have kun været meget lidt. Bierne holdt den Dag en god og livlig Udflugt og vare alle i god Kraft at se til; siden den Dag have de nu siddet igen, og ingen Bier have ladet sig se endnu, men ere i Live og haaber paa Foraar. T. H. Nielsen.

Middelholland, d. 21. Marts.

Mine Bier i Kube, Højtstader og Trugstader med høj Normalmaal have overvintret godt. Vejret har været jaaledes, at de med 2—3 Ugers Mellemrum har holdt 2

Mensjelses-Udflugter, hvorfor jeg nu imøbejser Kulden og Snefoget, vi have i disse Dage, med No. Ved første Mensjelses-Udflugt bortstræbede jeg den meste Urenlighed paa Bundbrøttet, sidste Gang, den 16de dennes, rensedes rent ud ved Hjælp af Skraber, Spartel og Fjerwinge. Der var ikke saa mange døde Bier og kun hos een Familie fandtes Sukkertorn paa Bunden. Denne har jeg givet Vand. Resten skal have Vand om en 8te Dage, da det vel saa tiltrænges for Ingelplejens Skyld. Sen i April, naar det mildere Vejr indtræffer, og Bierne kunne indsamle Blomsterstøv, begynder jeg paa Spekulationsfodring for at fremme Ingelansætningen. Tidligere tør vist heller ikke tilraades, da indtrædende Kulde ellers let kan mere end rive ned, det man ved Fodringen søger at bygge op. Tør jeg bede Dem, Hr. Redaktør, oplyse om tynd, velkogt Sukkerfoder kan holde sig fri for at blive sur i de fuldkomne Fodrere, selv om Bierne kun faa Udgang til et eller to af Hullerne, hvorved der jo hængaar længere Tid, medens Forraadet bliver brugt. (Ja!) Er det heldigt at anvende Salt og Remortartari til Blanding? (Ikke nødvendigt, naar Siruppen er tynd nok). Endvidere, hvilken Forskel er der paa Honningvin og Mød. (Ingen!) Jeg har tidligere ment, at Møden bruggedes paa Biværk m. m. og Vinen af den rene Honning, men denne Antagelse kan jeg ikke saa til at rime med Anvisningen til Vin og Mødbrygning. J.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 42. Først høflig Tak for Deres udmærkede Tidsskrift, som jeg først for 1 Aar siden var saa heldig at blive bekendt med. Naar man som ny Begynder søger praktisk Raad, gaar man hjælden eller aldrig fejl til „Den danske Bitidende“, dog befinder jeg mig i lang Tid overfor et Spørgsmaal, hvis Løsning jeg jaavel i Bitidende som hos praktiske Fagmænd sørgedes har søgt. Tilfældet er ganske vist ogsaa grundig abnormt, maatte i Biavlerhistorien rent eneستاаende. Sen begik den Dumhed i Efteraaret i Stedet for at ryge mine tomme Tabler med Svovl — at overstrø (puste) dem med Svovlbomme. nu har jeg efter senere at have forstaaet det fejlagtige ikke kunnet faa noget Raad til at faa Svovlet ud igen? (H.) — S.: Vend Tablen vandret og gennemvørst i et koldt Bærelse forsigtig de nedadvendte Geller med en stiv Pensel. Det meste Svovlpulver kan da rystes ud. Den anden Side af Tablen behandles derefter paa lignende Maade. Vi antage, at Bierne

selv ville udrense Resten af Pulveret, naar Tablerne i mildt Vejr gives til stærke Bifamilier, 1 ad Gangen. — I Stedet for Rystning kan mulig anvendes Udslyngning i en Honning-Udslynger.

Et og Andet.

Kunsttavlepriser. De 2 Kunsttavlefabrikanter kunde dog, hvor uenige de ellers synes at være, blive enige om, at Tablerne her i Landet vare lige saa gode og billigere end fra Udlandets største Fabrikanter. Det kunde derfor maasse interessere Biavlerne at se, hvorledes Priserne paa Kunsttavler i Aar stiller sig andre Steder (herhjemme stiger Bivoksstet stærkt i Pris). Jeg vil derfor notere Priserne saaledes, som de ere for tiden hos nogle bekendte større Fabrikanter syd for os: Rothschütz, Osterzig, sælger 2 B Tabler paa Stedet a 157 Dre R, 8 B Tabler sendes frit a 157 pr. R. Tablerne valsede paa engelsk Valseværk. For ægte Bivoks garanteres. Herrn. Brüder, Baden, sælger 2 B Tabler a 196 Dre paa Stedet, 7 B Tabler a 178 Dre R, 20 B a 155 Dre R, frit sendt. Smukke Tavler og for ægte Bivoks garanteres. Ingeniør J. E. Siegwart, Schw eiz, 2 B a 180 Dre R. Smukke Tavler, ægte Bivoks. Otto Schulz, Tyssland, 2 B Tabler a 186 Dre R, 6 B a 186 Dre R, 12 B a 182 Dre R frit sendt. Tablerne ere smukke. (A Hansen, Bideby).

Enke Bitidender. Ifølge Rud. Moosje's Avis-Katalog trykkes i Aar følgende tyske Tidsskrifter for Biavl i vedføjede Antal: Bienenwirtschaftliche Centralblatt (Hannover) 12000, Leipziger-Bienenzeitung 6300, Glasfasser Bienenzüchter 4000, Die Biene und ihre Zucht 3500, Bienenpflege 3100, Allgem. deutsches ill. Bienen Organ 2500, Schlesijsche Bienen-Zeitung 2000, Deutscher Bienenfreund 2000, Kreisblatt (Westfalen) 1800, Schleswig-Holstein = Bienen-Zeitung 1500, Die Biene (Hessen) 1470, Deutsche ill. Bienenzeitung 1400, Bienenzeitung 1200, Die Biene in Agram (?), Allgem. ill. Bienenzeitung (?). Det samlede Antal Eksemplarer er altsaa c. 44000 til en Befolkning af 49 Mill. Mennesker. — Til Sammenligning kunne vi anføre, at „Den danske Bitidende Tidsskrift for Biavl“ trykkes i 3000 Eksemplarer.

Gaonlige Vink.

Vejret. Den 20. Marts begyndte en ny kold Periode, i hvilken Kulden om Natten vekslede fra

0—7°. Endnu den 5. April fros det tidlig om Morgenen 4°. Under disse Forhold udvikles Blantevæksten meget langsomt, og da en skarp nordlig eller østlig Bliert tillige har herjet i de sidste Par Uger, have Bierne næsten slet ikke kunnet flyve ud i den Tid. Naar Bierne kun have rigeligt Forraad og sidde lunt indpakkede, er et saadant Foraar ingeniulde uheldigt for dem; thi de udvikle da Ingefreden ganske langsomt og lide kun ringe Tab ved Udflygter.

Sult. Desvære have vi ikke saa Meddelelser om Foraarstrib paa Grund af Sult, idet vedkommende Biavlere enten have bedømt Forraadet i Efteraaret irrigt eller have indvintret Familier med et altfor ringe Forraad i Haab om, at Foraaaret skulde komme tidlig. Disse Tab kunde jo let have været undgaede ogsaa endnu i dette kolde Foraar, da der jo ikke har manglet Lejlighed til at give Bierne Kambiskage, som i ethvert Tilfælde kunde have opholdt de udsulte Bifamilier i den Eftervinter, som siden har indfundet sig.

Smalle Tavler. Ogsaa om Vintertab paa Grund af for smalle Vintertavler have vi flere Meddelelser. Bierne ere juinde døde med et stort efterladt Forraad bag Klyngen. Disse Tab have i de allersejeste Tilfælde været paa Rammer af 8—9" Brede, kun i ganske saa Tilfælde paa 10 × 12" Rammer. Vi ere overbeviste om, at hvis denne langvarige Vinter ikke havde tilbudt en Lejlighed til Foderets Omhytning i Februar, vilde mange flere Tilfælde af denne Art have vist sig.

Efterhyn. Da Lejligheden til det vigtige Foraar-Efterhyn endnu ikke har tilbudt sig, kunne vi med Hensyn hertil henvide til Anvisningen S. 70 og Artiklen „Til Begynderen“ S. 81.

Forening. I den sidstnævnte Artikel er omtalt en særegen Maade, nemlig at stille den ene Families Tavler ovenpaa den andens, hvis Tavler først ere dækkede med bitet Jærntvist. Denne Fremgangsmaade er meget god; men iblandt de nu ndbredte Trugstader hos os er der kun eet, i hvilket denne Maade med nogenlunde Lethed kan anvendes, nemlig i Erslø-Stadet, fordi dette er det eneste, der er forsynet med et Dverrum, som er saa højt, at det kan optage Ingeklammer. Men endog saa i dette Stade vilde vi advare imod at anvende denne tidlige „Opstabling“ uden at pakke omhyggelig ikke alene over det hele Magasin, der indeholder den tilhørende Familie, men ogsaa omkr i og dette med Palm eller Sækketøj, for at Bierne ikke skulle sidde foroldt. — Vi antage rigtignok, at en let Bestroning med Urtemel paa hver enkelt Tavles 2 Sider og derefter Anbringelse af den dromingsløse Families Tavler bag ved den gode Families Tavler, altsaa i det samme Ingekrum, vil vise sig at være den letteste Fremgangsmaade. Urtemelet giver øjeblikkelig bage Familier samme Lugt.

Flyvende Foder. Til Anvisningen S. 70 til denne Fodring, skulle vi kun sige en Advarsel imod Roderi. Retop naar denne Art Fodring begynder, hidkøkes let fremmede Bier til de fodrede Stader. Dette gælder dog mest, naar Foderet gives fræncen eller altfor hurtigt. Gives det derimod fraoven og langsomt med en regulerende Fodrer (s. Eks. den fuldkomne Fodrer) da er det sjældent, at man mærker sligt.

Melafodring kan nu, saa langt hen paa Aaret, godt anvendes sammen med Kambiskage i Stadets Foderaabning fraoven. Urtemel blandes med Smuler af Kambiskage. Saa snart Naturen, forhaabentlig meget snart, tilbyder rigelig Pollen, vilde Bierne foretrække dette for Melet.

Brevkasse.

Bestyrelsesmøde for DBF. afholdtes den 31. Marts i Nyborg. Alle Medlemmer vare mødte. Forhandlede:

1. Biavlslærere. De 2 sidste Biavlslærere, C. J. Grønning og N. S. Kristensen genvalgte med et Honorar af 200 Kr. for de 20 første Møder, enhver af dem afholder, og den sædvanlige Betaling for de øvrige. Der var iaar indkommet ialt 52 Andragender om saadanne Møders Afholdelse. Mødernes Fordeling vedtoges i sine Hovedtræk.

2. Udstillingen i Nyborg. Da Svendborg Amts BF. var villig til at afholde en Biavls-Udstilling samtidig med Centralmødet i September d. N., og da man fandt, at en saadan Udstilling i høj Grad vilde forøge Publikæts Fæstlighed, bestemte man, at denne Udstilling skulde afholdes af DBF., men ordnes af Fæstidvalget i Forbindelse med Amtsföreningens Udstillingsudvalg. — Med Hensyn til denne Udstilling blev derfor Fæstidvalget foret med Gartner N. C. Andersen og Inspektør J. S. Wood, begge af Nyborg. — Til Præmier bestemtes det at anvende et Beløb af 4—5 Hundrede Kroner under den Forudsætning, at Halvdelen af dette Beløb udredes af Statskassen i Genhold til Hædsdyrloven.

3. Et Fæstidvalgs-møde, som ordner alt fornødent med Hensyn til Fæsten og Udstillingen, aegtes afholdt ved Pinstetid i Nyborg.

4. Til Nordfjeldsvigs BF. bevilgedes til en Udstillings Afholdelse: en Foredragsholder, Biavls-skrifter og 5 Medaljer. — Til Ribe Amts BF. bevilgedes ligeledes til en Udstilling en Foredragsholder og 30 Kr.

5. Dekorationerne. De indkomne Andragender om Laan af disse bevilgedes alle under den Forudsætning, at Tidene for Udstillingerne Afholdelse bestemmes saaledes, at de kunne naa fra den ene til den anden. Et Tab ved Udlaanet i 1890 bestemtes paa Grund af særegne Forhold dækket af DBF.

6. Smaafristerne. Fornylse af de udsolgte Ramme henstilles til Afgørelse ved Centralmødet. Bestyrelsen modtog et Tilfagn om fra „En Nyde“ at erholde en Gave af 5000 Smaafrister om Biavl, der vilde kunne uddeles sammen med DBF.s Smaafrister.

7. Det bestemtes at lade staa 10 Sølv- og 65 Bronze-Medailjer.

8. Diplomer. Hovedforeningens Diplomer skal dannes af de Diplomer, som nu anvendes i Kredsen, ved at tilføje en Guldsfarve.

9. Monster-Rammer. Vedtoges at anskaffe 10 Kasser med 4 Monster-Rammer (12 × 12", 10 × 12", lav Normal og høj Normal) til Udlaan saavel til Kredse som til Medlemmer.

10. Kunsttavle-Prøver. Vedtoges at lade saadanne Foretage med mindst 4 Slags Tavler i Aar hos C. J. Grønning, K. Gjording og S. Erslø.

11. Fæstidskriftets Format bestemtes at blive lig med Tidsskriftets.

12. Kredsenes Grænser. En nærmere Ordning af dette Forhold henstilles til Centralmødet.

Rettelser. I det sidste Nr. af Bladet, Side 69, 2. Sp., 4. L. fra neden, er mit Navn kommet med som Kredsforsmand i Frederiksborg Amt, hvilket er en Fæsttagelse, da jeg er Forsmand for Namssø-Tune Herreders BF. i Roskilde Amt. Kredsen samlede Bestyrelse er følgende: Forsmand: Sneider Jens Jensen, Kamfomaale. Sogneformand: Skomager Hans Jørgensen, Rildebrønde, Lømrø.

Die Hansen, Tine, Sadelmager C. B. Jørgensen, Ørsted, Hmd. Peder Jørgensen, Serje, Hmd. Morten Pedersen, Hæddrup. Næstform. Bødker Mads Nielsen, Tine.

Anmeldelse.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift. En Forening af dette Navn er stiftet d. 13. Febr. d. V med det smukke Formaal at støtte trængende Landmænd saavel som faadannes efterladte Familier. Lignende Foreninger i Jylland og Fyen have allerede i flere Aar virket til megen Velgjørelse. Vi opfordre de sjællandske Landmænd til at gøre sig nærmere bekendt med Foreningens Lov og Formaal. Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. een Gang for alle. Indmeldelser sendes til Foreningens Sekretær og Kasserer, Jørg. Mejncke, Gøtvejssensgade 9, København V. Foreningens Formand er Hofføjermeister C. D. Holm, Rosenfeldt, Bordingborg.

Kundgørelser.

Røgpustere.

Mine fortrinlige Røgpustere med noget Brændmateriale, Trøske, faas portofrit tilsendt ved at fremsende 2 Kr. 16 Ø. ved Postanvisning eller indlagte Primærker for samme Beløb.
Adr. A. C. Andersen, Nyborg.

Mine garanterede ægte Bivokstavler (Sølvmedaille København 1888) anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 Ø. pr. K.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Mine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og bekræftede at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte K 1,40 Ø., 5 K 6 Kr. 75 Ø., 10 K 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf sikkert nogle ville være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Audskar ved Odde, Marts 1891.

N. Jacobsen.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Præg, af rent Bivoks, anbefales atter i Aar Dyr. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligesledes modtages nu rent Bivoks til Forarbejdning hos Smeder **S. Pedersen**, Evanninge, og **Lars Henningsen**, Evanninge Mark.

Evanninge pr. Jaanborg i Februar 1891.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Sællested. Voks tages i Bytte.

Hvid Honning

udbødes til Salg og anvises af **Franz Wendt**, Roskilde.

Biplante, Have- og Rodfrugttræ.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Øre, Røgpuster (Bingham's Model) 250 Øre, Ribepustere, 25 Øre, Biedigger 30, Bjælør 50. Trugtavler, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikanter, der ere Leverandører til Sydhøys Biavlereforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen,
Hvidbjerg St.

Nogle Bifolk i udmærkede ny Trugstader kan faas hos **N. S. Kristensen**, Himmeløvel, Roskilde.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Bivoksredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende

Kunsttavler haves atter i Aar til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. Prt.
S. S. Beck,
Langevej, Brørup.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(Medaille i København 1888)

faas hos **S. Raasmussen & Co.**, Gravvange pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser forhøjes Prisen med 5 Øre pr. K. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 Øre pr. K.

Dyr. Biavlere anbefales atter i Aar mine flere Gange prisbelønnede

Bistader og Redskaber.

Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

N. Doll,

D. Isby pr. Nyfobing Jyll.

NB. Endvidere anbefales de af min Fader i flere Aar fabrikerede **Blæsebølle for Grovme**. Talrige Udbefalinger haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Priser. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. K. Udmærkede Skrzllokkuive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,
Himmeløvel, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Som Prøve

anbefales **Patenttavler** (Bokstavler paa fint præpareret Lærred), saavel i ægte Bivoks som i Komposition. Prøver sendes gratis.

Audskar ved Odde, i Marts 1891.

N. Jacobsen.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1891 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona**. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: **J. Michal**, Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Bestilling paa undersøgt **Marf-** og **Rodfrugt-** frø, paa **Have-** og **Blomsterfrø**, Frø af **Bi-** **planter**, 10 Sorter for 80 Bre, 20 Sorter 1 Kr. 50 Bre, Kartofler samt paa **Frukt-** og **Løttrær** og **Busse**, **Hegnplanter**, **Roser**, **Blomsterplanter**, **Jordbærplanter**, **storfrugtede Hindbærplanter** m. m., bedes snarest indgive.

Roskilde g St. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. Stålhammar i Gøteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Slesvig.

Kunsttavler og **Delingstavler** af garanteret rent **Bivoks**, præmieret med Solvmedaille i Kopenhavn 1888, anbefales til billigste Pris.

Voks forarbejdes og fobes.

Stader og **Redskaber** haves stadig paa Lager. Prislister tilsendes paa forlangende gratis og franko.

G. N. Madsen, Broager.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt **Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt **Voks** byttes med Kunsttavler. Hurtig Besværgelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit **Voksoplæg** rækker til.

Oversætter Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe **Voks** i Udlandet, da vil Prisen stige. Især store Ordre udbedes bestilt snarest muligt.

Vinaa Sogus BF. har for at sikre Medlemmerne

Kunsttavler af ægte Bivoks

anstaffet en **fortrinlig Tavleopstiller**. Foreningen leverer ogsaa Tavler til enhver Biavlere, der maatte ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver Indblanding af fremmede Emner. Priserne ere de sædvanlige. Godt **Voks** tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø. Træhandler **Niels Nielsen**, Jvershøft, Laven.

Kunsttavler

af ægte **Bivoks**, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte **Bivoks** modtages og forarbejdes for 35 a 30 Ø. pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Mine solide, nøjagtige og **præmierede Trugstader** leveres med 20 Nam., 10 x 12, 11 Kr., do. med Halvrammer over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn. Bestillinger udbedes snarest muligt.

Lømrer **Chr. Pedersen**, Mellose pr. Hillerød.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte **Bivoks** leveres.

Ægte **Bivoks** købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavlere-Forening's Organ **Tidsskrift for Biskjøltsel**“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar**. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlereforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjøltsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen Kristiania (Adr.: Hr. Ivar S. Young.)

Fører i Biavl,

af **Hans Grøslø**,

den foragede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Jaas i enhver Boghandel.

Hos **Jacob Grøslø** og i enhver Boglade Jaas **Blomster-Kalender for Biavlere** af **Hans Grøslø**, Pris 40 Ø., indeholder Oplysninger om alle værdifulde **Biplanter**. Jaas hos **Grøslø**, Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Forenings-Meddelelser.

Sjælland's BF. afholder Møder følgende Steder: Hos Jens Hansen, Tøksværd, d. 20. April; paa Perleflugtvej Jattigaard d. 22.; hos Lømrer Peter Madsen, Nisslov d. 24.; hos Gmd. Jens Sørensen d. 25.; hos Slagter Anders Hansen, Ronnebak, d. 26.; hos Murer P. P. Andersen, Torup, d. 28.; hos Forpagter Jens Andersen, Baarie, d. 29.; i Jungshoed Forsamlingshus d. 30.; hos Gmd. Kristoffer Hansen, Sibbinge, d. 1. Maj; hos Gmd. Kristian Hansen, Suresere, d. 2.; hos Robmand P. Nielsen, Starlinge, d. 3.; hos Gmd. Anders Petersen, Dysted, d. 4.; hos Parcelist N. Kristoffer Jensen, Eskildstrup, d. 6.; hos Murer P. Larsen, Besterregede d. 7. Alle Steder kl. 2 Efterm.

Jens Hansen.

Sogneformændene i **Namsø-Lune Herred's BF.** bedes om at indsende Bestillingerne paa ægte **Bivoks-Tavler** til Formanden til d. 25. April.

Jens Jensen, Gmd.

Indhold af dette Nummer:

Næminderød-Fredensborg BF.	83
Bestyrelsesmøde for DBF.	86
Biavlsstoffer m. m., af Kleeajshild	77
Bornholms BF.	84
Ekko, af Th. Nielsen og J.	84
Frederiksborg Amt's BF., af Chr. Jensen	84
Gaunlige Bunt	85
Gulbak Amt's BF., af Grøslø	82
Honningpriser, af Fr. Wendt	76
Kunsttavlepriser, af N. Hansen	85
Regnskab, DBF.'s, for 1890	79
Revisning af Tavler	85
Saa og plant, af H. M.	80
Selvhujsere	78
Til Begynderen, af E. J. Grønning	81
Told paa Honning	80
Tyffe Vitidender	85
Understøttelsesforening for Landmænd	86
Understøttelse til DBF.	79
Viborg Amt	84
Voksenfer, Jones'	75
Vingelaufættningens Grundlov, af Gerjtung	74

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Sundstregser optages for 20 Ore pr. Heft-Binde 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indbragte.

Kæmpe-Stader.

Foraaret er i Klar kommet seent her i Danmark; men endelig er dog den Tid oprunden, da Biavleren jævnlig kan syse med sine Bier. Nu kommer det an paa at behandle de enkelte Familier saaledes, at de kunne give det størst mulige Udbytte. Den vigtigste Betingelse herfor er jo, at Familien ved den Tid, Hovedtrækket indtræffer, er stærk, d. e. rig paa Bier. Da den Arbejdsmængde, som anvendes til Familiens Ophold i Form af Varme og Yngelpleje, er forholdsvis størst hos de smaa Familier, er det klart, at det Overflud, som de store Familier give, er størst. En stærk Bifamilie, der indeholder ligesaa mange Arbejdere som to svage, vil altsaa under ellers lige Forhold give et meget større Udbytte end de to svage tilsammen. For de mindre øvede Biavlere kan det have sin Vanskelighed at bedømme en Bifamilies Styrke. Vi modtage jævnlig Forespørgsler i den Retning, og vi skulle derfor give nogle Bink til Vejledning i denne Henseende.

En stærk Bifamilie bør ved Hovedtrækkets Begyndelse eller endogsaa helst et Par Uger før have c. 1400 \square " Yngeltable (belagt paa begge Sider). Naar hertil føjes de Celler i Yngelredene, der bør indeholde Honning og Pollen, faar man en samlet Yngelrede af mindst 1550 \square " Tableflade. En Normal-Ramme indeholder vel 120

\square "; men heraf optage Bisterne c. 10 \square ". Der er altsaa kun c. 110 \square " Tableflade i en saadan Normaltable (lav eller høj). Omtrent det samme Flademaal (10 \square " mere) gives i 10 \times 12 " Tabellen. Af alle disse tre Slags Tabler udtræves altsaa 14—15 til at danne en passende Yngelrede for en stærk Bifamilie henimod Hovedtrækkets Begyndelse. Alle Familier, der have gode Dronninger, bør derfor saavidt mulig bringes op til denne Styrke. Skulde det hende, at Yngelredene blev 1 eller 2 Tabler større, da stader det ikke, naar det kun sker, medens der endnu kan ventes i det mindste et Par Ugers godt Træk. — Under et heldigt Foraarsstræk i Slutningen af April og Begyndelsen af Maj ville alle Familier med gode Dronninger kunne naa en saadan Styrke uden nogen anden Hjælp fra Biavlerens Side end Indhængning af den dertil nødvendige Tablebygning, efterhaanden som den udtræves. — I saadanne Egne, i hvilke et Hovedtræk kan ventes i Juni (bette gælder i almindelige Klar om de allerfleste Egne af Danmark) vil man derimod i et mindre heldigt Foraar være nødt til at fremskynde Yngelansætningen, hvis den nævnte Styrke skal naaes i rette Tid. Dette kan opnaas ved 3 forskellige Midler: Fodring med Kandis-Sirup (se S. 70), Uffrælning af Honningtabler og Spredning af Yngelen. Hos mindre stærke Familier med simple Dronninger bør man dog anvende de 2 første

Midler meget maadeholdent og slet ikke det sidste. Spredning af Yngelen er i det hele et Arbejde, som bør udføres med stor Børsonhed og kun hos stærke Familier i lunt pakkede Stader. Vi ville kun tilraade paa denne Maade at stille 1 eller 2 af de yderste Yngeltavler fra den øvrige Yngelrede ved Nedskydning af en Kunsttable eller en fuldbygget tom Table (fri for Møl). Under godt Træk kan denne Spredning gentages 1 Uge senere. — 3 Stovegne vil man i Almindelighed ikke behøve saaledes at opmuntre til Yngelansætning. — 3 visse Egne af Vestjylland og i nogle Hedeegne kan Midsommertrækket være saa ringe, at man ikke bør fremstynde Bifamiliernes Udvikling for henimod Høghvede- og Vyngrækket, der udgøre disse Egenes Hovedtræk. Dette gælder dog kun om ganske enkelte Strækninger, thi baade i Vestjylland og ved Heberne kan der ofte tillige findes et meget godt Midsommertræk.

Foruden den ovenfor omtalte Yngelrede hos stærke Familier bør der jo i Stedet under Hovedtrækket findes rigelig Plads til Hengemning af Honningen. Disse Honningtavler bør under særdeles godt Træk kunne optage mindst ligesaa stor Plads som Yngelreden. Bistadet bør altsaa kunne rumme 30—36 Normaltavler. Ganske vist faar Biavleren ikke hvert Aar Brug for saa stor Plads i Stedet, thi de tomme Tavler indhænges jo kun, naar der er Brug for dem, i Begyndelsen kun 1—2 ad Gangen. Under det bedste Træk 3—5 ad Gangen. Vi anse det dog for en stor Fejl, naar Stedet ikke har saa stor en Honningplads; thi derved vil Biavleren under særdeles rigt Træk jævnlig blive nødt til enten at udslånge umoden Honning eller at lade Bierne sabne den fornødne Plads; men dette er et Tab, som aldrig kan oprettes. Har man derfor Stader, som ikke kunne afgive en saa stor Honningplads, ville vi meget anbefale Forfærdigelsen af saadanne Overrum, der kunne paasættes Staderne, hvis der skulde blive Brug for dem.

Det sidste Foraar er jo paa ingen Maade en Hiudring for et godt Biaars Komme; men det kan vel blive en Hindring for, at Bifamilierne blive stærke nok til Hovedtrækket, hvis de ikke under jævnlige Standsniuger i det tidlige Træk (Vedholdende Regnvej eller Væst) fodres, saa at Yngeludviklingen stadig strider jævnt fremad. Derfor er der netop i et saadant Foraar særlig Anledning for Biavleren til at have Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold.

Yngelansættings Grundlov.

Af J. Werstung, Præst i Dsmanstedt.
(Fortsat.)

Hvortil benytte nu Bierne den opførte Boksbygning? — Enhver Sværm og enhver til sig selv overladt Bifamilie giver os et klart Svar herpaa. Arbejdcelle-Neden, altsaa i Normalstadet (høj Normal) med en Størrelse af $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ ", tjener som allerede bemærket til Sværmens første Yngelrede og til Yngelrede om Foraaret før Sværmetiden. Alle øvrige Dele af Bærket paa alle Sider af denne Egform er bestemt til at optage det indsamlede Forraad, og særlig bliver saavel Yngel-Clipsen paa den enkelte Table som Yngelreden fortil og bagtil omgiben med en Krans eller et Lag af Pollenceller, alle de øvrige Celler ere bestemte til at optage Honning. Deraf forklares det ogsaa, at Bierne samle Pollen kun i Arbejdsceller, thi Pollen hører med til Yngelreden ligesom Eggehviden til Blommen i ethvert Hønsæeg og omgiver Yngelreden paa lignende Maade¹⁾. At Bierne vedblivende trofast følge denne i deres hele Liv begrundede Lov, ogsaa naar Stabningens Herre, Menneftet, ved sine Judgreb bringer Norden i Yngelreden, er dog ikke saa forunderligt som dette, at Menneftet fremkalder en saadan Norden.

At Honningforraadet efter Yngelredens forskellige Størrelse og Forholdet mellem dens Længde-, Bredde- og Højdemaal maa ophobes paa forskellige Steder, det er jo indlysende for enhver Biavler. Er et Stade mere dybt end højt og bredt, da maa Honningrummet befinde sig bagtil. Er det derimod højere ved formindsket Dybde og Bredde, saa vil Honningen findes samlet mest foroven. Er det højt og bredt med formindsket Dybde, saa findes Honningen foroven og paa Siderne. Ogsaa fra dette Synspunkt kan der kastes Strejllys paa mange Biavl-Spørgsmaal, over Stadernes Form og Størrelse og paa Overvintringen. Her tør jeg ikke forsumme at henlede Opmærksomheden paa Lüneburgerkubens mønsterværdige Form. Denne danner tilnærmelsesvis en Egform, i hvis Midte Yngelreden staar opret. Omkring denne er Pollenlaget aflejret, og rundt omkring dette og Yngelen findes atter Honningen. Hvem

¹⁾ Denne Forklaring af den Omstændighed, at Bierne altid samle Pollen i Arbejdsceller, er ingen Forklaring. Var der ikke nogen anden Aarsag, kunde Pollen jo godt samles i de Droneceller eller Overgangsceller, der stode op til Yngelreden.
R. N.

indsjer derfor ikke, at blandt Stader med fast Bygning indtager Lüneburgerkuben den første Plads, fordi den i Virkeligheden er en Bolig, som er tilpasset efter Biernes Natur og derfor er en „rationel“ Bolig!

Da Bierne sikkert overvintre bedst, naar de finde deres Næring tæt omkring Vinterklyngen, saaledes at de uden at gaa gennem kolde Tablegange eller over Tavler kunne naa den, saa vil ogsaa af denne Grund Overvintringen blive saameget bedre, naar man anvender en større, d. e. bredere og højere Bolig end den, som betinges af Normalmaalet. I Høj-Normalstaderne befinder sig i Almindelighed kun en lille Honningkrans foroven, medens der paa Siderne slet ikke findes Forraad. Ved Indvintringen maa man derfor bagtil indhænge det manglende Forraad. I heldigt Efteraarsbejrt bære Bierne vel saa meget som muligt heraf ind i Vinterfædet, som nu ikke er opfyldt af Yngel, men dette sker kun nødtvingent, thi Bierne ville ikke sidde paa Honning, allermindst paa uforseglet Honning, derimod paa og i tomme Yngelceller. Er Efteraaret derimod uheldigt og Vinteren ligesaa, da da de stakkels Bier af Hunger ved Siden af det rige Honningforraad, som de ikke kunne naa. Hvor mange Bifamilier i Stader med høj Normal have mon hidtil lidt denne Skæbne? Vistnok 90 % af alle de om Vinteren bortdøde Familier. Bivavleren betænker ikke, at han ligeester Honningindsamlingen har tømt det fyldte Honningrum, og at Erstatningen derfor ikke bør hænges bagved Vinterlejet men over Biernes Sæde, for at Bierne, idet de følge Barmen, kunne rykke opad til Forraadet. Ved højere og bredere Tavler have Bierne tilstrækkelig Plads til Hengemning af Forraad for Vinteren rundt omkring Klyngen. Den livsfarlige Overgang til de bagved hængende Tavler er da ikke nødvendig før om Foraaret, naar Barmegraden tillader flige Bovestykker. Ordningen af Tavlerne i Vinterfædet hos de Bier, der overlades til sig selv, er følgende, som ogsaa bør være et Mønster for os ved Benyttelsen af bevægelige Tavler:

Den første og anden Table indeholde foroven Honning, nedenunder tillige Pollen; den 3die Table foroven mindre Honning, derunder en Krans af Pollen, maaske overgydt med Honning og forseglet, nederst er Tabellen tom. Den 4de Table indeholder, da den sidste Yngel er udløben af den, mindst Honning og Pollen. I den 5te, 6te og 7de tiltager Forraadet igen regelmæssig. Denne Ordning svarer til Biflyngens Stikelse, som om Vinteren sidder

i Ugform i Tablegangene. — Fodrer man en honningsfattig Familie om Efteraaret, saa vil man altid finde, at Bierne hængemne Forraadet paa den nævnte Maade. Centrum af Vinterfædet forbliver tomt — hvis man ikke fodrer for overdrevent, saa at Bierne mangle Plads til Hengemning af Honningen — og er omgivet af Pollen og Honning-Kredse. Ordner man ved Indvintringen Forraadsstavlerne paa denne Maade, saa vil man aldrig have Vintertab paa Grund af Hunger eller Stivnen ved Overgang fra de tomme til de fyldte Tavler. (Fortf.)

Røg-Blæseren.

Fra Tyskland have vi for et Par Uger siden modtaget et nyt Biavls-Kedskab, der synes at have en Fremtid for sig. Det er den af Firmact Kolb & Gröber i Vorch (Württemberg) nylig i Handelen bragte Røgblæser, der er patenteret i Tyskland.

Denne bestaar af en Blikbeholder (se Fig. 11) omgivet af en Blikkappe, som foroven og fornedet er forsynet med en Kredse af smaa Abninger. Saavel Rappens Bund som Beholderens Laag ere besættede med Hængsler, saa at de kunne lukkes op. Beholderens Bund er gennembrudt med mange smaa Huller. I Laagets Top er besættet et kort Blikrør, i hvis ene (længste) Ende kan anbringes en Mundspids (vist i Figuren). I dets anden (korteste) Ende kan indsættes et Blikrør (Lederrøret) af 6—10 " Længde (ikke vist i Figuren).

Naar denne Blæser skal benyttes, aabnes Laaget, den løse gennembullede Jærnrust udtages, og Beholderen fyldes derpaa løst med tør Tobak, Garverbart, Høblomsrør eller andet passende Brændsel. Risten lægges ovenpaa, hvorpaa Laaget lukkes. Nu aabnes Rappens Bund og med en brændende Tændstik eller Fjibius tændes Brændselet fra neden, medens man blæser gennem Mundspidsen. Saa snart stærk Røg viser sig, lukkes Rappens Bund.

Hele dette Kedskab vejer kun 25—30 Kvint. Det kan derfor let bæres i Munden alene ved Hjælp af Mundspidsen. Skal det benyttes meget, kan det dog nok være nødvendigt at ombytte Træ-Mundspidsen med en almindelig Bispids af Horn. Som en væsentlig Fordel ved dette Kedskab skulle vi fremhæve den Omstændighed, at Røgsojlen rettes nedad, hvilket især ved Trugstaders Behandling er særdeles bekvemt. Vi have forsøgt at benytte det som Referve-

Redskab ved Siden af Riben, der jo ved Efterhyn af flere Stader let kan blive ud-røget. Røgblæserens Beholder er over dobbelt saa stor som et almindeligt Ribe-hoved.

Princippet i Redstabet er jo ganske det samme som i Blomster-Beduggeren: Den Luft, som drives gennem Mundspidsen, river Luften i Beholderen med sig og frem-bringer derved det nødvendige Lufttræk, hvorved Brændselet holdes i Brand, og Røgen drives frem. Da Røgen ikke kommer i Munden, kan man jo anvende ganske værdiløst Brændsel som gamle Klude, kasseret Garverbart, Trøske, Ribeudkrasning o. s. v. naar det kun er tørt. Om der ved længere Brug af dette Redskab skulde vise sig Ulemper derved, kunne vi ganske vist ikke afgøre, da vi endnu ikke have benyttet det særdeles meget; men vi ere tilhøjelige til at tro, at det særlig hos de Biavlere, der ikke ere To-baks=Røgere, vil komme til at erstatte Røgpusteren, som jo nødvendig kræver Bru-gen af den ene Haand. For Tobaksrøgerne, der bruge en Ripe, er det dog en meget stor Fordel at have en saadan Røgblæser i Reserve, naar Riben er ud-røget. Ved Sammenligning have vi fundet, at Røg-blæseren, naar der anvendes Tobak i den, kan holde ud over 3 Gange saa længe som Riben uden at stoppes paanh.

Vi haabe, at der i denne Sommer vil blive foretaget ret mange Prøver med dette lille Redskab, saa at vi til Efteraaret kunne udtale en mere bestemt Dom, om Røg-blæseren hører til de Redstaber, der ville saa en fast Blads i enhver Bigaard — eller det kun faar en forbigaaende Anvendelse.

Brændselet kan ogsaa antændes for-oven, men derved udsætter man sig for at puste Gnister paa Bierne.

Om Opfindelser.

Af K. Hansen, Videby

Det var i 1777 M. E. Fleischer paa Fægerspris Slot skrev sin udmærkede Bog

om Biabl (800 Sider) og gav Vejledning i Bru-gen af ny og bedre Biboliger og god Biavl'sdrift. Siden den Tid er der lagt mange Kræfter ind for at skaffe Biavl'ren gode Stader og Redstaber — der er gjort mange Opfindelser siden den Tid, nogle saa af dem har vedblivende Værdi — eller har udviklet sig og er Skyld i, at Biavl'en er det for os, den er. Men det meste bliver efter at være Lovprist af Opfinderen selv og maaste hans nærmeste eller efter at være taget ved Haanden af et Par Fantaster, efter kortere eller længere Tids Forløb atter fuldstændigt forladt paa Grund af, at det var værdiløst. Men det er ogsaa kuriøst hvad der kan findes paa, vi hid-sætte her nogle saa Eksempler.

Jeg har saaledes for saa Nar siden paa en Biavl'sudstilling her i Landet set en — Kran til at anbringe paa Trug-staderne, et Par Kroge eller Tænger gjordes fast om en Kammes Overstykke, saa drejede man paa Svinget, og saa gled Tabellen sagte opad; lidt oppe over Kammerne i Trug-stadet men paa selve Kranen var fastgjort et Par Børster, som Tabellen skulde passere og som var beregnet paa at skulle børste Bierne af Tabellen. Det Apparat skulde fri Biavl'ren for at tage Tavler op med Fingrene og holde dem i Haanden, me-dens han børstede Bierne af.

Vedstaaende Billede (se Fig. 12) fore-stiller en Tavleharve som er opfundet et Sted i Thykland, dens Bestemmelse er at fjerne Cellelaagene af Honningtablerne, det blev for saa Nar siden meget anbefalet af nogle Biavl're. Et andet Apparat med omtrent samme Formaal var Tavlepin-d-svinet, det var en lille Tromle en 3 " lang fuldt besat med Smaapigge; det var saa udmærtet at lade den tromle hen over Honningtablerne, naar man om For-aaret vilde have Bierne til at flytte Foderet om. Vil man endelig ikke fjerne Cellelaagene med en Kniv — saa kan det let udføres med en ny Strigle eller Karte, eller ogsaa med en gammel do. som er godt renset.

Men det er dog særligt Stadesformere at Opfinderne have kastet sig over, at de nu er blevet saa gode, og at der er Stader som nu synes fuldkomne, kan ikke be-nægtes — men Opfinderne hviler ikke; paa

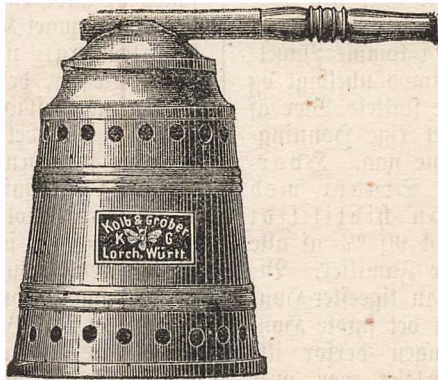

Fig. 11. Røgblæser.

end dersom man overlod Bierne til sig selv. Tillige anbefalede det, ikke at tage Winterpakningen for tidlig bort, ikke at udbvide Pladsen, for Bierne begynde at belejre den bageste Table, at rense under dem, at udbvide Pladsen ved at indhænge affrællede Honningtabler, tomme, nyudbyggede Tabler eller Kunsttabler i Yngellejet, samt at vedblive at jodre, indtil Vejret og Trækket blev stadigt godt. Endvidere anbefalede Indlederen Diablerne kun at tage deres Kunsttabler fra Fabrikanten, der fabrikere dem udelukkende af rent Bivoks, da han antog, at Fabrikationen af andre Stoffer let kunde blive en temmelig farlig Industri for Diablerne, som disse derfor burde søge at neddæmpe saameget som mulig.

I den paafølgende Forhandling deltog flere tilstedeværende Diablere med Liv og Dyst, og mange modtoge vistnok flere gavnlige Vink, som de kunne følge i den kommende Tid, naar de skulle til at arbejde med Bierne, saa det er indlysende, at saadanne Forhandlingsmøder ogsaa kunne være heldbringende for Biavlen, selv om de ikke have saa stor Betydning for denne som Møder, hvor man kan paavise de forskellige Arbejders Udførelse ved Bierne. Saadanne vil ogsaa i den kommende Sommer blive afholdte rundt omkring paa Egnen, dels ved en Diablskærer fra „Den danske Biavlsforening“, dels ved fremragende Diablere heri Stiftet, saa der vil blive rig Lejlighed for Diableren til at modtage Raad og Vejledning, naar han kun vil indfinde sig til Møderne.

Samsø BF. afholdt Søndag den 19. April sin aarlige Generalforsamling, hvor Regnskabet for 1890 blev fremlagt og godkendtes af Generalforsamlingen. Derefter foretoges Valg af et Bestyrelsesmedlem, i Stedet for N. Chr. Bagge, der er udtraadt af Foreningen. Valgt blev Gaardbestyrer P. Chr. Holm i Vadstrup.

Da der var indkommet en Opfordring fra Samsø Landboforening til BF. om at deltage med en lokal Biavls-Udstilling samtidig med Dyrsfuet til Sommer, naar vi vilde vælge et Dommerudvalg og opgive, hvor stort et Pengebeløb BF. kunde afse til Præmier, da vilde Landboforeningen yde et lignende Bidrag, og blev det bestemt at BF. nok kunde give 15 Kr., altsaa 30 Kr., som der vil blive indkøbt Biavls-Kredstaber for, Bestyrelsen vil ved et senere Møde bestemme, hvoraf Præmierne skulle bestaa.

Til Dommere blev valgt N. E. Haagen sen, Tranebjerg, Hans J. Mann, Billemark, Ole Jacobsen, Orby Mark, og til Suppleant P. Chr. Holm, Vadstrup.

Indtægt: I Følge forrige Regnskab ejede Foreningen en kontant Beholdning af 42 Kr. 74 Ø., Bidrag af 22 Medlemmer a 2 Kr. 44 Ø., Bidrag af 4 Medlemmer a 2 Kr. 75 Ø. 11 Ø., Solgt 1 Bihus 12 Kr., ialt 109 Kr. 74 Øre. Udgift: Bidrag til Antsforeningen af 26 Medlemmer a 50 Ø. 13 Kr., betalt 15 Eksempl. af T. f. B. a 1 Kr. 50 Ø. 22 Kr. 50 Ø., købt 1 Bihus 12 Kr., til Præmier ved Udstillingen i Onsbjerg 10 Kr., købt 25 Lobe til Foreningen 50 Ø., for Modtagelse og Afsendelse af Pakker og Breve 1 Kr. 45 Ø., udbetalt til Budleje 2 Kr. 50 Ø., Befordring til N. S. Kristensen fra Kaasen 60 Ø., ialt 62 Kr. 55 Øre, kontant Beholdning 47 Kr. 19 Øre.

N. E. Haagen sen.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt Lørdag d. 11. April Generalforsamling hos H. Pedersen, Pjebsted Spang. 1) Regnskab for 1890 fremlagdes af Formanden i revideret Stand og godkendtes. 2) Meddelelse angaaende i hvor stort Omfang BF. kan faa Del i Industri- og Landbrugsudstillingen i Fredericia i 1891. Der har i længere Tid været ført baade mundtlig og skriftlig Forhandling mellem Udstillingskomiteen og Bestyrelsen. Først blev det os rent nægtet at faa Lejlighed til at uddele Præmier, men efter nogen Forhandling kom vi dog derved, mod at vi uddelte Præmierne i Kredstaber. Angaaende Dommer-Udvalget var det meget værre; i Begyndelsen kunde vi faa Lov til at indstille nogle Dommere og Dommerudvalget vilde faa udtage een, men tilsidst blev det saaledes, at vi selv fik Ret til at vælge en Dommer. Udstillingspladsen skal betales med 25 Øre pr. □ Allen, men ventelig kan Husmænd faa gratis Plads. Industriudstillingen vil selv uddele Medailler og Diplomer for Biavl, efter at der var ført en længere Forhandling derom, blev der stillet Forslag om, at Diablerforeningen ikke skulde uddele Præmie ved Industriudstillingen, men at vi derimod hver skulde gøre sit til, at Afdelingen for Biavl blev repræsenteret saa rigelig som muligt, saa koster Udstillingen ikke BF. noget, og vi beholder ligesuldt Ret til at indstille en Dommer til hvert Udvalg (et Dommerudvalg vil komme til at bestaa af 4 eller 5 Mand). Præmie-Uddeling. Det bestemtes, at Præmieringen skulde foregaa hjemme paa Vistanden ved at lade en Komite rejse ud at efterse Vistandene, saaledes at hvert Medlem som ønsker at faa sin Vistand efterset, skal melde sig til Kredsforstageren i hvert Sogn, og som saa igen sender Meddelelsen til Formanden før 1. Juli. Alle Anmeldelser efter 1. Juli modtager Formanden ikke.

Foruden de 4 Møder, som Hovedforeningen lader afholde, bestemtes det, at vi selv vilde lade afholde en hel Del smaa Møder med praktisk Undervisning i Viavl ved 2 a 3 af Foreningens Medlemmer, mod at de fik Rejse og Tid betalt. Til Hovedforeningen er indgivet et Andragende om Understøttelse til Udstillingen, men da vi nu efter det før vedtagne ingen Udgifter faa ved Udstillingen, bestemtes det, at anvende dette Beløb til Vandrelærer herhjemme i Kredsen. Da der kun var kommen Tilbud om at levere Kunsttabler fra en eneste Fabrikant, som mødte personlig, nemlig S. Andersen, gl. Sole, var det jo ogsaa naturligt, at vi købte Tablerne af ham. 4) Valg af Dommere til at rejse omkring og efterse Bistandene. Valgte blev H. N. Hansen, Børup, H. M. Lomholt, Kongsted, og Niads Hansen, Haastrup, og de 3 samme til at tiltræde Udstillingskomiteen i Fredericia. 5) Som Delegerede til Centralmødet N. Ladegaard, Lille Belling, og H. M. Lomholt, Kongsted.

Ved Slutningen tog Lærer Rosenkjær Ordet for at opfordre Viavlerne til at holde Tidsskriftet, som ikke burde savnes hos nogen Viavler, hvilket gav Formanden Anledning til at oplyse, at vi kun havde 50 Holdere og derimod 121 Medlemmer, og tillige at rette en Opfordring til Hr. Rosenkjær om, naar vi begynder at holde Møder, om vi da maatte paaregne hans Bistand, hvilket han svarede ja til, forsaavidt hans Tid tillod det for Skolen.

Efter at Generalforsamlingen har været holdt, har jeg faaet Meddelelse fra Hr. Ersklev om, at Hovedforeningen har tilstaaet Elbo m. fl. Herredes B.F. et Beløb af 10 Kr. eller 4 Broncemedailler til Udstillingen; dette Beløb er det jo at vi nu har bestemt at overføre til vore egne Vandrelærere, hvilket jeg vil haabe, at vi faar Hovedforeningens Samtykke til¹⁾.

Niels Ladegaard.

Økko fra Staderne.

Samsø, 4. April.

Deres Varmemaaling er meget interessant, lærerig og nyttig. Her ere mange Kubestader døde i Nar, formedelt Kulden i Martz og Begyndelsen af April — og den slette Forsyning, de fleste Sværme kunde sikre sig i Efterforvren. F.

Nordjælland, 23. April.

Fra en Kube med en i 1889 indfanget Sværm kastede jeg i Fjor 2 Sværme i et dobbelt Højtade (Mammemaal $8\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$)

med fast Loft. Ved Eftersynet den 22. og 23. d.s. fandt jeg kun 2 Yngeltavler hos hver Familie. Den øverste Yngeltavle var hos dem bægge belagt baade med Eg (med ganske enkelte Spring) og mindre og større Yngel; den nederste kun med Eg paa den ene Side og kun paa en mindre Flade (uden Spring). Det var mig ikke muligt at opdage Dronning nogen af Stederne; men jeg er jo endnu uvovet. Da jeg kom ind med det opsamlende Boksmuld, blev jeg ubehageligt overrasket ved at finde nogle springste, hvidgraa Fyre deri! Jeg sender dem nogle til Undersøgelse; det er vel Møslarver, men hvilken Slags? (det lille). Tillige sender jeg Dem et Stykke af en af de underste Tavler; det var den værste af dem. Hvad skal jeg nu gøre? Det var kun en sørgelig Begyndelse med min Viavl. Og hvor det dog er besværligt at behandle saadant et Højtade med fast Loft! Jeg var over 1 Time om at undersøge hver Familie; den ene var indvintret med 14 Tavler (7 i hver Række), den anden med 10 — bægge have endnu rigeligt med Honning. Jeg tog fra hver Familie 2 Tavler, som vare svagt eller slet ikke besatte. 2 af disse var der nogen Honning i; jeg skrælede og overbrujede dem og hængte dem ind til hver Familie: den, jeg hængte ind i Gaar, var i Dag renslirket, jeg tog den ud og pakkede til; den anden, som jeg hængte ind i Aften, venter jeg ogsaa bliver renset. Omtr. Kl. halv 4 Eftm. i Gaar og i Dag have Bierne været urolige ved Flyvehullet; jeg faa ingen komme med Sotter; men da en Humle vilde liste sig ind, blev den gentagne Gange angrebet og tilsidst jaget helt bort. Hvis jeg bør forene de 2 Familier, kan jeg da gøre det uden at borttage den ene Dronning (hvis jeg kan finde nogen)? D. M.

* * *

Det sendte Tablestykke indeholder nogle mugne Pollenklumper, som Bierne have begyndt at udrense, og ganske faa Celler med god flydende Honning. Med Bygningen er der altsaa intet i Vejen. — Bægge de 2 Familier have rimeligvis Dronninger. Enkelte Spring i en Yngeltavle kunne hidrøre fra Fejl ved Cellerne (s. Øks. Huller i Bunden) og behøve altsaa ikke at antyde Fejl hos Dronningen. Der er foreløbig ingen Anledning til at forene de 2 Familier. De ere noget sene i Udviklingen, men dette kan jo mulig hidrøre fra et for koldt Vintersebe. De blive næppe til „Kæmpestader“ i Nar, men kunne dog endnu meget godt naa at faa c. 1000 □ Yngeltavle

¹⁾ Derom kan der ikke være nogen Tvivl. N. N.

inden Hovedtræffet og give et ganske godt Udbytte. Det ser derfor ikke saa slemt ud med Deres begyndende Diab, som De synes at antage.

Juglebjerg, 19. April.

Mine Bier have først i Dag holdt Rezensningsudflugt. De have i Mar holdt sig uædvanlig længe i Ro. Og det endssønt de have en lun mod Vinde godt beskyttet Plads. Jeg benyttede det gode Vejr til samtidig at undersøge Staderne, og det viste sig, at Bierne kun havde tæret lidt. Ligeledes vare Staderne meget birige, hvilket jeg for en Del antager har sin Aarsag i, at de have forholdt sig rolige saalænge, thi i Foraarstiden gaar jo mange Bier tabt ved altfor hyppige Udflugter.

Diablen gaar jævnt fremad her paa Egnen, og det lader til, at her i Mar vil blive en Del Gitespørgel efter Sværme, og jeg tror, at Sorø Amts B.F. kunde faa en Del flere Medlemmer, naar den blot vilde tage denne Egn lidt mere i Betragtning ved Afholdelse af Møder og lign. Men mon denne Forening ikke fører en temmelig stille og ubemærket Tilværelse?*)

J.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 43. Hvorledes dækker man mest hensigtsmæssig Foderaabningen, nederst benytter man jo Boksduget, som jo forventelig helst skalde være fastklippet over Kammerne, altfaa med et Hul i ligesfor Stoppepudens (Madratsjens) Hul, men hvis man nu her (altsaa mellem Bødduget og Buden) lægger et Stk. Traadbev, eller maaste hellere et Stk. Blis eller Zink til at kunne forskyde, naar man vil fodre? Benytter man nu tørt Foder, udsætter man sig for, at faa Bierne op i Foderaabningen, ligesaa ved at stifte Glas, naar der intet Traadbev er for; men dette hindrer ikke saa lidt Bierne i at komme til Foderet? (F.) — S.: Saalænge der fodres med tørt Foder (Kandisage, Foderdej eller forseglede Høningstavler) i Tæpperammens Foderaabning, er der ingen Grund til at dække denne med Jærntraadtwist, dels fordi Bierne derved vilde faa altfor ufuldstændig Udgang til denne Slags Foder, dels fordi

Bierne paa den Aarstid ikke ere meget urolige. Naar der fodres med flydende Foder, er det derimod ubekvemt at faa Bierne op gennem Foderaabningen, hder Gang man stifter Glas. I dette Tilfælde kan man derfor dække Foderaabningen med et Stykke forlunnet bitet Jærntraadtwist; men dette bør ligge løst, saa at det kan skydes bort fra en Del af Foderglasjets Munding under Fodringen, da det ellers kan i høj Grad hindre Fodringen. Ja, naar Lærredet i Munden kommer til at staa med opadbuget Overflade, kunne Bierne endogfaa ved Twisten ganske hindres i at naa Foderet. I Stedet for Twisten kan man anvende en gennemhullet Blitplade, der skydes helt for, naar Glasjet stiftes, men som ellers lader en Del af Munden være blottet. I „den fuldkomne Fodrer“ ere disse Ulemper helt undgaede: men denne bliver først rigtig „fuldkommen“, naar enhver Diabler kan lave den med en ringe Udgift.

Nr. 44. Mener De ikke, at Kompositionstavlerne have en stor Fremtid for sig? (det kan efter min Mening være ligegyldigt, enten de ere af Boks eller en Sammenblanding, naar kun Bierne kunne bruge dem)? Det værste synes mig at være, at naar man smelter de gl. brugte Tavler ind, ved man ikke, hvad det er, man faar ud deraf? Prisforstellen maa jo være meget bethdelig? (F.) — S.: For Tiden er jo Prisforstellen paa Kompositionstavler og Bivoksstavler kun 30—40 Ø. pr. K. Om det under disse Forhold kan lønne sig at benytte de førstnævnte, det maa Prøverne afgøre. Særlig omhyggelige Prøver i denne Retning vilde blive foretagne i Mar af 3 af Foreningens Medlemmer. Hvor meget den indsmeltede Masse af de udbyggede Kompositionstavler indeholder af fremmede Emner, kan kun afgøres ved Analyse; men vi ere tilbøjelige til at tro, at det vil vise sig at være meget mindre, end det nu almindelig antages. Dette Spørgsmaal vil ogsaa blive Genstand for Prøve i Mar.

Nr. 45. Kunne Medlemmerne af min Areds udstille i Nyborg til Efteraaret? (S. N.) — S.: Ja, alle Medlemmer af DBF. have Ret til at udstille der ved den Diabls-Udstilling, som skal afholdes i Forbindelse med Jubilæumsfesten.

Nr. 46. Naar det hedder, at „af Høning skal udstilles mindst 4 K“, skal det da være i 1 eller i 4 Glas? (S. N.) — S.: De 4 K Høning kunne udstilles i hille og i saa mange Beholdere, som Udstilleren selv ønsker det.

Nr. 47. Hvorfor var noget af Boks et

*) Det tro vi egentlig ikke. Der holdes hvert Mar flere godt besøgte Møder; men det er nok muligt, at Deres Egn lidels har været uberørt af disse. Det er derfor ganske rigtigt, at De henseeder Opmærksomheden paa det ønskelige i at faa et Møde afholdt i Nærheden af Juglebjerg. N. N.

paa Udstillingen i København 1888 farvet? Det kan da ikke passe til Kunsttabler. (S. N.) — S.: Det farvede Voks var fort. Det var nemlig bestemt til Skomagerbrug.

Nr. 48. Hvad kan være Grunden til, at nogle af mine Stader havde flere meget mugne Tabler, uagtet alle Familierne vare indvintrede ganske ens med rigeligt Forraad og lun Indpakning? (S. N.) — S.: De siger nok, at de vare „indvintrede ens“, men dette viser netop, at Forholdene ikke have været ens i alle Stader. Der har nemlig nok været nogen Forskel paa Vilmængden i Familierne; men alligevel har De indvintret dem alle paa det samme Antal Tabler. De mindre stærke Familier have da ikke kunnet opvarme hele Winterlejret, derfor ere de bagerste Tabler blevne mugne.

Nr. 49. Hvorledes skal man behandle flige mugne Tabler? (S. N.) — S.: Udtag dem 1 for 1. Afbørst dem godt (men forsigtig) med en blød Børste. Naar De siden indhænges, efterhaanden som Bierne behøve mere Plads, ville Arbejderne rense og istandsætte dem.

Nr. 50. Som Regel for Møds Af-tapning gælder jo, at den skal være klar, men det kan vel hænde, at det er gaaet andre Begyndere i Mødbrygning som mig, der for ca. 1 Maaned siden astappede et Anker i den Tro, at den blaffede Kulør, Binen havde, var dens Farve, og at det nu ikke blev anderledes dermed denne Gang. Da jeg dog havde en stærk Tante til Af-tapningen, saa jeg efter en halv Snes Dages Forløb til de forseglede og hengemte Flasker og opbagede da, at Binen nu i en Del af disse havde begyndt at bundfalde, saa den klare, gule, gennemsigtige Vin stod ovenpaa. I nogle svømmede det uklare (der har Lighed med det Plum, der findes i Eddike) endnu om, og i andre — de, der ved Afstapningen vare mindst klare — var Udfællningen endnu ikke begyndt. Det var jo en ret Opdagelse, og hvad nu? Binen skulde jo nu klares, men hvorledes? Jeg gjenneftaa nu forskellige Bøger (Selverhverv, Opfindelsernes Bog og forskellige Anvisninger til Mødbrygning) og traf da ogsaa paa forskellige Anvisninger til klare Vin paa. Som en af de simpleste forekom Mælkning at være, og jeg forsøgte da med nogle Flasker, men da Dndet snarere blev værre, og det viste sig, at flere og flere klarede ved at henstaa, har jeg overladt Binen til Selvfælling. Ved Hjælp af et Gummivor, brugt som Hævert, er den klare Vin overført i andre Flasker; men der henstaa endnu en 6—7 Flasker (Bundfaldet fra de øvrige), i hvilke det klare findes i

Midten af Flaskerne, og hvor den mindste Uro bringer det uklare om deri, hvorledes klares disse Flasker, Filtreering hjælper vist ikke, og kan det refterende, som vel vil fylde 4—5 Flasker, finde nogen Ubvendelse? Tillige ønskes besvaret om Forsøg med at klare Mød ad kunstig Vej, f. Eks. med Mælk, Husblas, Eggehvide eller lyffedes andre, og i bekræftende Fald, da ved hvilken Fremgangsmaade? (S.) — S.: Naar den færdige Mød er rigtig behandlet, vil den i Regelen være klar, d. e. hele Massen i Fadet undtagen det nederste Lag, der indeholder Slingger. Naar Møden skal tappes, lader maa derfor Fadet henligge ganske rolig, men flytter med en Hævert alt det „klare“ over i en ren Beholder. Derefter filtreres det og kommes paa rene Flasker. Er man mindre øvet i Mødbrygning (og maaske helst altid) bør man et Par Dage før Tapningen skal foregaa med en Hævert udtage et Par Flasker fulde for at prøve, om Møden er klar nok. Filtreeringen kan ske gennem et dobbelt Lag Filtrepapir eller gennem en godt renset Filtrehat. — Viser den færdige Mød sig uklar, da overføres ligeledes hele Massen undtagen Slinggeren med en Hævert i et rent Fad. Her blandes det nu med 1 til Skum pidsket Eggehvide for hver 20 Potter under stadig Omrøren. Blandingens henstaa da rolig til næste Dag, hvorpaa den filtreres og tappes paa Flasker.

Nr. 51. a) Hvilke Aarsager antages at være Skyld i, at en Bifamilie her er død? Den var indvintret paa 4 forseglede Tabler 10 " × 10 "; kunde næppe fuldt besætte 3 Tabler; ynglede kun svagt sidste Sommer, blev heller ikke fødret. Men da Bierne ere døde, viser det sig, at der har været Honning nok, de 2 yderste Taler ere næsten ikke berørte af Bierne, men disse have udtømt Ekstrementerne paa Kammer og rundt i Stedet og noget paa Tablerne. b) Kan man benytte den Honning og disse Tabler til andre Bifamilier? eller hvorledes bør et saadant Stade behandles? c) Hvorledes kan man kende den saameget omtalte Bipeft? (B. M.) — S.: a) Bifamilien er rimeligvis død af Kulde, idet den lille Biflynge har haft for stor Plads og maaske for ringe Pakning. For at holde Varme i den koldeste Periode have Bierne været nødt til at fortære formegent af Honningen i de fugtige Tabler. Dette har fremkaldt Bugløb, som har forarsaget Familiens Død. — b) Tablerne vaskes forsigtig men omhyggelig med lunken Vand (ved Hjælp af en stiv Børste). De kunne da enten benyttes til Fodring eller indsmeltes, saa at Voksset flyder ovenpaa,

Honningen synker ned. Denne Honning kan da benyttes til Fodring. — c) Bipeft kendes lettest derved, at Ingelen (den aabne) bliver gulagtig i Stedet for hvid. Senere bliver den luffede Ingel lysbrun, mørkbrun og endelig med nedscænkede Saag til en sej mørk Masse, der lugter som kogende Lim.

Nr. 52. I „Tidskrift for Viavl“ har jeg set, at Kunsttavler med flad Bund skulde kunne forhindre Dronningen i at lægge Æg deri. Det synes mig, hvis det er rigtigt, saa var det heldigt at benytte dem i Overbygning, da den seje Yng-honning maa være lettere at udslynge af disse Droneceller med flad Bund. Da jeg ikke selv har prøvet disse Tavler, bedes De at underrette mig, om de ere den rette Slags Tavler at anvende i dette Djiemed, eller der gives en anden Slags? (S. R.) — S.: Man har antaget for flere Aar siden, at de fladbundede Celler sjældent bleve belagte med Æg. Senere Forsøg have dog godtgjort, at dette ikke er Tilfældet. Hvis man faar Tavlerne i Overrummet udbyggede med forlængede Celler, da ville de derimod være nogenlunde sikrede mod at belægges med Æg. Det eneste fuldkomment sikre Middele mod Ingel i Honningrummet er dog Afspærring ved Hjælp af godt forarbejdet Dronningzink.

Nr. 53. Hvilke ere de vigtigste af de Honningplanter, som angives i den paa S. 80 omtalte Anvisning? (M. D.) — S.: Denne Anvisning er givet af Gartner C. Hansen, Rosenfeldt, Bordingborg paa S. 55 i Aargang 1875 efter Sagtagelser i 1873. Hr. Hansen angiver selv som de vigtigste Planter følgende: I Marts: Hæffel, El og Krokus. — I April: Sølvpoppel, Skovanemone, Elm, Hyacint, Aprilos, Fersken, Skørpil, Stikelsbær, Tusindryd, Løvetand, Ribs og Rypz. — I Maj: Kirsebær, Rødpil, Blomme, Horn, Bære, Rødgran, Æble, Grønkaal, Visk, Eg, Guldbregn, Hvidtorn. — I Juni: Hvidkløver, Algerkaal, Asparges, Hindbær, Snebær, Senney, blaa Kornblomst, Kefeda og Kulstuffer. — I Juli: Hør, Lavendel, Lind og vild Timian. — Vi skulle til denne Liste bemærke, dels at flere af de forstnævnte Planter næsten slet ikke afgive Honning, men kun Pollen, dels at efter vore Sagtagelser ere baade Blomme og Guldbregn ikke af synderlig Værdi som Biplanter, særlig paa Blommetræer have vi næsten aldrig set Bier i Blomsterne. Derimod mangler i den ne Fortegnelse uden Tvivl ved en Forglemmelse eller Trykfejl en saa fortrinlig Honningplante som Raps, der imidlertid findes i Forfatterens fuldstændige Fortegnelse. Saavel

Pollen som Honning-Træk er jo i Aar usædvanlig sent, for Djebliffet mindst 14 Dage senere end det normale.

Et og Andet.

Droners Befrugtningsvane. Det har hidtil været almindelig antaget, at enten Droner vare fremkomne af Æg, lagte af befrugtede eller ubefrugtede Dronninger eller af æglæggende Arbejdere, vare disse Droner lige forplantningsdygtige. Der har vel været optastet Tvivl herom, men forskjellige ansete Naturforskere (v. Berlesich, v. Siebold o. a.) omhyggelige Undersøgelser med Mikroskopet have vist, at alle disse Slags Droner vare udrustede med de samme Kønnsorganer og med Sædflim af samme Udseende. I 1888 har imidlertid en østrigsk Viavler, Martin Dragan i Weisensfeld, foretaget følgende Forsøg: I Begyndelsen af Juni bragte han en temmelig stærk Bifamilie, der havde mange Droner men ingen Dronning og ingen Ingel, til det 2 Mile fra hans Bigaard liggende Bjergr „Stara Planina“, hvor der ikke kunde tilflyde Droner hverten fra hans egen eller fra andre Bigaarde. Inden Slutningen fik denne Familie indført en ung endnu ikke befrugtet Dronning fra en Esterhavm. Den 4. September undersøgte han denne Familie paa Bjerget. Den havde da $\frac{2}{3}$ flere Droner end Arbejdsbier og ingen Ingel. — I 1890 gentog han Forsøget med samme Udfald. — Dragan har heraf sluttet, at kun Droner, der ere udflekkede af Æg lagte af en befrugtet Dronning, ere forplantningsdygtige. Disse saa Forsøg kunne ikke bevise denne Slutnings Rigtighed; men de have unægtelig hos enkelte roffet Troen paa, at Droner af æglæggende Arbejderes Æg eller af ubefrugtede Dronningers Æg ere i Stand til at befrugte en Dronning. Forsøgene ville ventelig blive fortsatte i større Omfang for at bringe Klarhed i dette vigtige Spørgsmaal.

Pollennormen. „Eksafs Dothr. B. 3.“ bringer følgende Meddelelse: I Normandiet (i Frankrig) synes Bierne at skulle blive Ublevinens Frelser. Ublehøsten, der er Landets Rigdom, staar nemlig ved Randen af sin Undergang. En Melorm, Athonom, ødelægger nemlig Ubleblomsterne; i hver Knop lægger dette Insekt et Æg, hvoraf der fremkommer en Larve, som søndergnaver Blomstrens Indre og saaledes forstyrres dens Udvikling. Forgæves har man anvendt mange Midler imod denne skrækkelige Fiende. Man har dog iagttaget, at der,

hvor Bierne beslyde Ubleblomsterne, op træder Melormen meget sjældent. Man formodede da, hvad der ogsaa har bekræftet sig, at Blomsterne bøje sig nedad, naar Bierne boltre sig i dem, og derved falder Melormens Væg ud. Hvis denne Plage, som har overskaldet Normandiet, vil lade sig standse ved Bierne, ville disse der blive ærede som Frelserne sendte af det guddommelige Forsyn.

Middel mod Fasktilning. Naar Under-siden af Tablebærernes Ender og af Delinger indgides med Vaselin, der kan købes paa ethvert Apothek, da blive de ikke fasktittede af Bierne.

Verdens-Udstillingen i Chicago 1892. Illinois BF. har andraget de forenede Staters Regering om 5000 Dollars (ca. 20,000 Kr.) til at bestride Udgifterne ved Afholdelse af en Biavls-Udstilling i Forbindelse med denne Verdens-Udstilling.

Gavnlig Vink.

Veiret. Foraaret er i de sidste Par Uger fremdeles skredet langsomt frem, om Dagen med 4-8° varme, om Natten tæt ved Frysepunktet, lidt over eller lidt under. Bierne have i denne Tid næsten hver Dag kunnet flyve for at hente Vand og Pollen, af hvilket der allerede i mange Egne foresvundes en Del.

Udvidelse af Bladsen i Ungelreden bør i et saa koldt Foraar foretages med stor Forsomsighed, og ikke før man ser Bier i stort Antal paa de yderste Tavler. Derimod er der Anledning til, hvis dette ikke allerede er sket ved Foraars-Eftersynet, at borttage nogle Tavler fra Ungelrummet, saa at dette foruden de bestaaende kun indeholder Bygning nok til at give Blads for Bierne og det nødvendige.

Forraad. Flere Frugttræer (Stensfrugtede) ere nu lige paa Nippet til at udsolde deres Blomster; men hvis Biavleren deraf vilde lade sig forlede til at lade Bierne nu „sørge for sig selv“, da vilde han begaa en meget stor Fejl. Netop i de 2-3 Uger det endnu maa antages at ville vare, inden Naturen tilbyder rigelig Nektar, er det af yderste Vigtighed at sikre sig, at ingen Vifamilie lider Mangel. Det er jo netop i denne Tid, de skulle ansætte en Mængde Ungel. Mange dygtige Biavlere fodre derfor nu deres Stader med flydende Foder ved Hjælp af en regulerende Fodrer, af hvilken de kunne hente c. 10 Kv. daglig. Vi foretrække dog hos de Familier, der endnu have rigeligt Honningforraad (6-8 Kw), jævnlige (f. Eks. hver 5. Dag) at affrætte Laagene paa nogle Honningceller. Dette kan i Trugstaderne ske ved kun at jage Bierne ned paa Tavlen og derefter lade Kniven glide langs Tablebæreren. Herved opnaar man at saa den gamle Honning udsømt, inden den nu kommer ind i større Mængde.

Fodersirup kan fremdeles tilberedes paa den paa S. 70 meddelte Maade. Dog kan man nu tilfætte lidt mere Vand (2½ Bagl til 1 Kw kandis.)

Pollen. I de fleste Egne vil Pollentræffet nu tiltage stærkt Dag for Dag; men dette er ogsaa nødvendigt, naar Familierne i rette Tid skulle blive

stærke nok til Midsommertræffet. Voer man derfor i en Egn, der tilbyder ringe Pollentræk, bør man ikke forsømme at tilbyde Bierne Mel (helst Vitemel), jaalønge de vilde hente det.

Nedbygning. Saa snart Veiret bliver mildt, er det den rette Tid at anbringe Kuben paa det Stede, i hvilket man ønsker Familien overført. S. 50 have vi givet en fuldstændig Anvisning til dette Arbejde i et Erlev-Stade; men netop i disse Stader, der have et rummeligt lunt Overrum, som helt kan optage Kuben, er der ingen Nesito ved at indfætte Kuben allerede nu eller endogjaa tidligere. I andre Stader, i hvilke man af denne Grund skal lave et midlertidigt Overrum, der som oftest er koldt og utæt, bør man derimod ikke foretage dette Arbejde, for Natterne om et Par Uger ere blevne varmere.

Kunstartavler. Kun til Ungelspredning (se S. 90) og til Nedbygning kan der endnu være Tale om at anvende Kunsttavler. Først naar Ungelredens har opnaaet næsten hele den Størrelse, som man agter at give den i Klar, kan man lade Bierne begynde at udrække Kunsttavler i Honningrummet. I alle større Tavler (over 100 Kw) tilraade vi at anvende fortinnet Traad, da det i høj Grad styrker Tavlerne. Traaden kan i varmt Vejr eller i et varmt Værelse indtrykkes i Tavlerne ved Hjælp af Tablesporen uden Anvendelse af nogen Lampe til dennes Opvarmning.

Uddyngede Tavler, som have været hengemte Vintrene over, bør omhyggelig eftersees, inden de indhænges til Bierne. Indeholde de Spind, bør de juvles (dette kan ske ved Hjælp af en Røg-puffer eller Røgblæser), Spindet udtages med en kroget Naal, og Tavlerne hænges i Uge i Varme. Bise de derefter intet Spind, kunne de anvendes i Staderne. I modsat Fald bør derimod den samme Behandling gentages.

Pakningen i Staderne bør endnu bevares eller endog forøges, saa længe Natterne ere kolde. Først naar Varmen for Alvor melder sig, kan man formindste den øverste Pakning lidt efter lidt og tilsidst kun anvende et enkelt Lag Voksbug, dækket af Brædder af ½-1" Tykkelse.

Brevkasse.

Festskriftet trykkes sammenhængende med en Del af nærværende Blad, fordi man ellers udsætter sig for, at Postvæsenet betragter det som et fremmed Bilag og kræver en særegen Afgift deraf.

Kundgørelser.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtegning i Foreningen modtages af ethvert af Veshjællens Medlemmer samt af Sekretæren, Kandidat **J. Meindke**, Solbjørnsensgade 9, København V., hvor Lovene erholdes, og enhver Oplysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. en Gang for alle.

Røg-Blæser fra **Kolb & Grober** i Würtemberg
saaes til en Pris af 1,80 D. pr. Stk.

hos **Erlev**, Kalundborg.

Erlev's Prisliste se Side 56.

300 Pd. hvid Honning i Spande paa 50
 R. S. Kristensen, Himmelov, Nostilde.

Ca. 80 Pd. smukt, lys og kraftig
 Honning er tilsalg
 hos **Somager Pe-**
dersen, Skibby.

Mine garanterede ægte Bivokstavler
 (Sølvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Priser.
 Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes
 for 35 a 40 D. pr. R.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at ind-
 sende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa
 de billigste Priser.

Mine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og bejundne at
 udbygges ligejaa hurtigt som ægte Bivokstavler.
 Pris enkelte R 1,40 D., 5 R 6 Kr. 75 D., 10 R 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme
 Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf
 sikkert nogle ville være værdiløse for Bierne, bør
 Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af
 jaadanne.

Indtjær ved Odber, Marts 1891.

N. Jacobsen.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes
 kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil
 ikke vil inlade mig paa Indblanding af frem-
 mede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Gleesvig.

Kunsttavler og Delingstavler af garan-
 teret rent Bivoks, premieret med Sølvmedaille
 i København 1888, anbefales til billigste Pris.

Boks forarbejdes og fødes.

Stader og Redskaber haves stadig paa Lager
 til billigste Pris sendes paa Forlangende gratis og
 franko.

P. A. Madsen, Broager.

Kunsttavler

— 7 Gange premierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser.
 Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Be-
 sorgelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Bræg, af rent Bivoks,
 anbefales atter i Aar Hr. Biavlere til de almindel-
 lige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent
 Bivoks til Forarbejdning hos Smeder **S. Weder-**
sen, Svanninge, og Lars Henningsen, Svanninge
Mart.

Svanninge pr. Faaborg i Februar 1891.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme
 Pris, saalange mit Boksoplæg rækker til.

Oversigtig Salget min Beregning, saaledes at
 jeg skal lobe Boks i Udlandet, da vil Prisen stige.
 Aar store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste
 Pris hos Smeder **J. C. Olsen, Hvilested** pr.
 Selsted. Boks tages i Bytte.

Hos **Jacob Erslev** og enhver Boglade faas
Blomster-Kalender for Biavlere
 af Hans Erslev, Pris 40 D.,
 indeholder Oplysninger om alle værdifulde Bi-
 planter. Faas hos **Erslev, Kalundborg**, mod
 Indsendelse af 44 D. i Frimærker.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Pramie 1890,
 anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de
 billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks mod-
 tages og forarbejdes for 35 a 40 D. pr. R.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler haves atter i Aar til
 sædvanlige Priser. Boks
 tages i Bytte a 35 D. Pdt.

S. S. Beck,
 Langevej, Brørup.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore,
 Røgpuster (Bingham's Model) 250 Ore, Ribepustere,
 25 Ore, Bisedugger 30, Bilsor 50. Trugstader,
 Normannaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra
 2 Fabrikanter, der ere Leverandører til Sydhøys
 Biavlerforening med flere, for 10 Kr. hos

N. F. Jacobsen,
 Hvidbjerg St.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader**
 og **Biavlsredskaber**, der siden 1865 have
 været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
 Udlandet).

Illustreret Prislise paa Forlangende

Linaa Sogns BE. har for at sikre Medlem-
 merne

Kunsttavler af ægte Bivoks

anskaffet en fortrinlig **Tablemølle**. Foreningen
 leverer ogsaa Tavler til enhver Biavler, der maatte
 ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver
 Indblanding af fremmede Emner. Priserne ere de
 sædvanlige. Godt Boks tages i Bytte a 35 D. pr. R.
 Træhandler **Niels Nielsen, Iversholt, Løven.**

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(Medaille i København 1888)

faas hos **S. Rasmussen & Co., Gravvange** pr.
 Svendborg. Paa Grund af de høje **Bokspriser**
 forhøjes Prisen med 5 Ore pr. R. Rent Bivoks
 tages i Bytte for 30 a 35 Ore pr. R.

D. Hr. Biavlere anbefales atter i Aar mine
 flere Gange prisbelønnede

Bistader og Redskaber.

Illustreret Prislise sendes paa Forlangende.

M. Bøll,

D. Jølby pr. Nykøbing Jyll.

NB. Endvidere anbefales de af min Fader i
 flere Aar fabrikerede **Blæsebalje for Grov-**
snede. Talrige anbefalinger haves.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas
 frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning,
 hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Priser. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. C. Udmerkede Skrælleknive, Tavlespørrer og Bipiber have altid.

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Som Prøve

anbefales **Vatentavler** (Bokstavler paa fint præpareret Lærred), saavel i ægte Bivoks som i Komposition. Prøver sendes franko.

Audtjær ved Odber, i Martz 1891.

N. Jacobsen.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Marg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Marg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Marg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Ersløv.

Mine solide, nøjagtige og **præmierede Trugstader** leveres med 20 Kam., 10 × 12, 11 Kr., do. med Halvrammer over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn. Bestillinger udbedes snarest muligt.

Tommer **Chr. Pedersen**, Mellose pr. Hillerød.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks lobes.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Bestilling paa underjagt **Mark- og Rødbrugstær**, paa **Sæbe- og Blomstær**, Frø af **Biplanter**, 10 Sorter for 80 Dre, 20 Sorter 1 Kr. 50 Dre., Kartofler samt paa **Frugt- og Lovtrær** og **Buise**, **Begonjaplenter**, **Rosjer**, **Blomstærplanter**, **Jordbærplanter**, **storfingtede Hindbærplanter** m. m., bedes snarest indgive.

Roskilde og St. Jørgensbjerg.

Franz Wendt.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. J. Ståhlhammar i Göteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Forer i Biavl,

af Hans Ersløv,

Den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

„**Biavls-Tidende**“ for 1886, 87 og 88 kan faas a 35 Dre pr. Aar. Aargangen 1886 koster 1 Kr. — „**Biavls-Tidende**“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Forenings-Meddelelser.

Solbøl Amts BF. De Sognefredse, der paa Biavlermoder afholdte i denne Sommer, an-

modes om snarest mulig at indsende Begæring derom til undertegnede Formand.

Ersløv, Kalundborg.

Præsts Amts 4 Landboforeninger agte d. 9. og 10. Juni at afholde Dyrstue ved Storehedinge og i Forbindelse dermed en Biavls-Udstilling med Præmie-Uddeling. Udgang til Præmierne have alle Medlemmer af Storehedinge BF., Ballø Stifts BF., Sydsjællands BF. og Midtsjællands BF. Anmeldelse om Udstillingsgenstande (Biavls-Medfæber og -Produkter) indsendes inden den 25. Maj til Robmand Chr. Laasjen i Storehedinge.

Den fynske Biavlerforening afholder Generalforsamling Lørdag den 23. Maj, Formid. Kl. 10 i National i Odense. Forhandlinger: Foreningens Regnskab for 1890 fremlægges, og der tages Besjættelse om dens fremtidige Virksomhed. Kl. 12 holdes Biavlermøde, hvorved Foreningens Stader og Medfæber forevises, hvorefter Storstedelen kan faas tilføls. Der holdes Foredrag over Foreningens Anvendelse og Afættning og over Arbejderne ved Bierne i Juni og August. Kunsttavler kan faas ved Mødet til Fabrikpris for Foreningens Medlemmer.

N. C. Andersen.

Hibe Amts BF. afholder Møde anden Pinsedag den 18. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Soren Hansen, Laugeeskov, hvortil enhver Ven af Bifagen indbydes.

Svendborg Amts BF. holder følgende Møder med Biavlslærer Grønning: Ringe 13. Maj, B. Hæsing 14. Maj, Faaborg 15de, B. Skjerninge 16de, Tved 18de, Langeland 19—20de og Erø 21de Maj. Nærmere af de lokale Blade.

Kr. Pedersen.

Lyndbnd BF. afholder følgende Møder: Onsdag d. 6. Maj hos Lars Peter Hansen, Gildberg; Onsdag d. 13. Maj hos Erik Peter Jensen, Skelund; Onsdag d. 20. Maj hos Klaus Jensen, Dalslund; Onsdag d. 27. Maj hos Thomas Lauge Jensen, Bittrup, alle Steber Kl. 1 Eftermiddag. Der vil blive givet Undervisning i Biavl.

Niels P. Poulsen.

Indhold af dette Nummer:

Biplanter's Blomstringstid	101
Bugløb	100
Droner's Bejrugtningsøve	101
Ekko, af F., D. M., og J.	98
Elbo m. H. S. BF., af N. Ladegaard	97
Falktning, Middel mod	102
Faldvunde Celler	101
Føderaaabningens Dækning	99
Frederiksborg Amt BF., af Chr. Jensen	96
Gavnlig Vint	102
Gode Raad, af Røje	94
Kompositionstavler	99
Kæmpe-Stader	89
Naribo Amt BF.	96
Rødens Klaring	100
Opfindelser, af N. Hansen	92
Personlige Angreb	93
Pollenormen	101
Røgblæseren	91
Samsø BF., af N. C. Haagen Jensen	97
Stovby Herreds BF., af C. F. Abildgaard	96
Tavler, mugne	100
Udstillingen i Osteborg	95
Udstillingsret	99
Verdens-Udstillingen i Chicago	102
Voks, farvet	99
Yngelanfættningens Grundlov, af Gertung	90

Verdensudstillingen i Paris 1889 var et Stæde udstillet, der saa ud som omstaaende Billedet (se Fig. 13) viser det, kaldes af sin Opfinder „det nye hygieiniske Stæde“. Opfinderen han venter sig meget af det. Her fremstilles det kun for at vise, hvilke Misfoster der fremkommer, og hvilke Omveje Opfinderne gaa. Men ofte kan saadanne uheldige Opfindelser gjøre stor Skade, naar de tilsyneladende repræsenterer Fremskridtet og føres frem af en dygtig Diabler eller en dygtig Reklame-Mand. — Vi mærkede i mange Aar det Knekk, at Nielsens Patentskade gav den danske Diabl, særligt hos de bedre stillede, men ogsaa hos Smaa-taarsmanden.

I Tyskland der har Bogen-Stylperen (se „T. f. B.“ 1884 Side 20) denne Halm-tube med bevægelig Tavlebygning, som skal vendes paa Hovedet for at blive et nogenlunde brugeligt Trugstæde, nu en Række af Aar fortrængt Høstaderne og trængt sig frem helt op i Høsten, vel væsentligst baaret frem af den dygtige Vinestjer Gravenhorst. — Trugstædet er dog langt bedre, det har egne Ven at staa paa.

* * *

Til ovenstaaende Artikel skulle vi føje nogle Oplysninger, om den deri berørte Stædeform, der ganske vist ser noget besynderlig ud. Den er dog langt ældre end

af Forfatteren antaget og maaste heller ikke slet saa urimelig som i Artiklen antydet. Dette Stæde blev opfundet og udstillet allerede i 1883 af den ansete engelske Diabslærer T. B. Blow under Navnet „det anglo-eypriske Stæde“, fordi Opfinderen tildels havde bygget det efter de Stæder, der benyttes paa Den Cypern. Rammerne vare 9 x 9", saa at de kunde optage 4 Delinger, og paa de 2 opadvendte Sider kunde anbringes 5 Rækker af saadanne Delinger. Hensigten med denne Stædeform var i det Hele at give megen Plads til Delinger. Endvidere mente Opfinderen, at Bierne skulde overvintre særlig godt i disse Stæder, fordi Formen gav en behvem Plads for Bierne til at danne en kugleformet Winterklunge. Dette Stæde vandt dog ingen Udbredelse, vistnok fordi det ikke egnede sig til Opftabling, og fordi Rammerne vare for smaa. Opfinderen mente i dette Stæde at have skaffet den størst mulige Plads til Delinger, nemlig 5 Rækker, medens de almindelige engelske Stæder kun tage 3; men i disse sidste kan

man jo med Lethed have 3 ja endog 4 Bakker med Delinger ovenpaa hverandre, altsaa i Virkeligheden paa 1 Gang mange flere Delinger end i dette X-formede Stæde, som nu i sin Hjemstavn allerede er „en saga blott.“ Red.

Personlige Angreb.

Saa længe den nuværende Redaktion af T. f. B. har ledet dette Blad, have vi stræbt at undgaa alle personlige Angreb og undvædig skarpe Bemærkninger i Bladets Spalter. Det Maal, som Tidsskriftet stadig bør holde for Øje, er jo Wiavlens Fremgang; men hertil bør saa vidt muligt kun anvendes saglige Midler. Personlige Angreb vække Splid og berøver Bladet den Ansæelse, som kun den saglige Forhandling kan bevare. Det er jo en almindelig Erfaring, at man naar længere frem med milde Midler end med haarde i

de allerfleste Tilfælde. Det er ikke længe siden, at vi her i Landet havde et andet Blad, der jævnlig indeholdt bitre Angreb paa Forhold og Personer. Dette var forjaavdet et gode for nærværende Blad, som det derved blev forstaaet for den nævnte Art af Angreb.

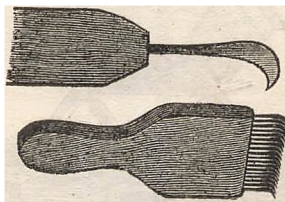

Fig. 12. Tavleharve, set fra oven og fra Siden.

T. f. B. har ogsaa i en vis Periode midt i 70'erne indeholdt meget skarpe personlige Angreb; men disse fandt ingenlunde Billigelse hos Fleertallet af Bladets Læsere. Paa S. 78 findes nu en af denne Art skarpe Udtalelser. Vi have optaget den med den meget væsentlige Bending, at vi have „glemt“ at anføre Sidetallet paa det Referat, hvortil der hentydes. Derved taber Artiklen en Del af sin personlige Karakter. Der er dog endnu tilstrækkeligt tilbage, til, at vi kunne anføre denne Udtalelse som Eksempel paa saadanne bitre Angreb, som vi ikke ønske at byde vore Læsere. Vi have liggende flere lignende (ligesaa skarpe) Artikler om andre Forhold, som vi ikke agte at optage, da vi betragte det som en af en Redaktørs vigtigste Opgaver at værne om den gode Tone i det Blad, han leder.

Hvad nu angaar selve Indholdet af det omtalte Angreb paa en Diabslærer, da ere vi ingenlunde enige med Hr. Kleeschild. At der ofte har været en Del Overdrivelse i Bedkommendes Udtalelser, maa vi vistnok indrømme; men derfra til at

dømme disse som „løse og tomme Fraser, der have gjort Biavlen megen Skade“, er der et stort Spring. Man maa ikke forlange, at alle Mennesker skulle være støbte i samme Form. Mænd og Kvinder ere f. Eks. ikke ens og heller ikke ens i deres Udtalelser, men derfor kunne de dog bægge ved Foredrag om samme Emne paa højest forskellig Maade gavne samme Sag. Maaſte Hr. K i sine Foredrag er særdeles forsigtig, aldrig siger formegte (men maaſte til Gengæld undertiden for lidt). Derimod er maaſte Hr. X, som han angriber, mere Fyr og Flamme, henrives af Begejstring for Emnet og kommer mulig derved til jævnlig at fremkomme med mindre nøjagtige Angivelser. Er det dermed afgjort, at X er ubrugelig som Biavlslærer og den forsigtige K den eneste brugbare? Nej, ingenlunde. Det vil ofte kunne godtgøres, at til at vække Interesſe for Sagen paa „døde“ Egne vil X være meget bedre skiftet end K. Derimod vil denne sidste være bedre skiftet til at vejlede i de Egne, hvor Interesſen allerede forud er vakt. Vi trænge fremdeles til ihærdige Arbejdere for den nyere Biavls Fremgang heri Landet. Endnu have vi paa ingen Maade Raad til at kaste Brag paa de faa Biavlslærere hos os, der let henrives til Begejstring. Vi ville haabe, at fremdeles baade Hr. A og Fru B., Hr. C og Fru D kunne arbejde endrægtig for DBF's store Opgave, uden at nogen ved bitre personlige Angreb søge at sætte Splid i vore Arbejderen's Rækker.

Hr. K synes i det hele at være en svoren Fjende af al Begejstring, thi han kan heller ikke lide de „begejstrede Talsfigelses-Referater.“ Hvis alle Referater om Biavls møder vare af den Art, saa kunde det nok blive trættende; men de allerfleste have netop en mere tør Tone. Det synes os derfor heldigt, om denne en Gang imellem indenfor visse Grænser afbrydes af en mere svulmende Klang. Ogsaa med Hensyn til Referenterne gælder det heldigvis: Alle ere ikke støbte i samme Form.

Gode Raad.

Af Pastor Høeſe. Amer. B. Journal.

Tab ikke Modet, om end dine Forvent-

ninger ikke ere blevne opfyldte eller dit Arbejde betalt med Kroner og Dre. De lykkelige Djebliffe, du har tilbragt hos dine Yndlinge, have rigelig betalt dig og kunne derfor kvitte Opgørelsen.

Bevogt omhyggelig ethvert Stade i din Bigaard, læg Mærke til enhver Bifamilies Opførsel, saa at du fuldt forstaar, hvad den trænger til paa enhver Aarstid — du vil da sjældent behøve at beklage dig over store Tab eller Uheld.

Dræb aldrig en Bi, naar du ikke er nødt dertil, og ansø det ikke for altfor stort Besvær at opsamle en forfrosſen Bi fra Jorden for at oplive den igen, thi ved at gøre dette kan du maaſte frelse en Familie fra Foraar's-Evindsot, 1 Bi for en Bifamilie er det samme som 1 Dre for 1 Krone.

Naar du arbejder blandt dine Bier, bør du bevæge dig roligt og forsigtigt for at undgaa Bistik. Dog bør man arbejde hurtig, saa at man er færdig med Stadets Behandling, inden Bierne ret have bemærket Biavlslærers Nærværelse.

Forstyr aldrig Bier: naar de ere ophidsede, sør eller under Jordbenvej, paa hebe blæsende Dage, under manglende Træk, eller naar Roubier flyde omkring.

Arbejd aldrig blandt Bier uden en Røgpuster, men brug den fornuftig, i rette Tid, for at holde

dem under dit Herredømme og hindre deres Brede. Kommer man tilfældig til at vælte et Stade, da kan man berolige Bierne ved at overstænke dem med koldt Vand.

Skal du arbejde længe med Bierne, bør du ikke ſty den Ulejlighed at beskytte dig med et Bi-Slør.

Ved Flytning af Kammer i et Stade bør man først løsne dem med en lille Meſſel eller Konnektriv, tillige bør man flytte Rabortavlen lidt for at gibe bedre Plads og hindre Tablens Bestadigelse.

Til at fjerne Bier fra en Table kan man bedst bruge en Kalkun- eller Gaase-Fjer dhyppet i koldt Vand, dette beroliger dem under Afbørstningen. Man kan ogsaa ryste dem af Tavlen tæt foran Indgangen.

Hold alle Ting i Bigaarden i Orden. Hav dine Redskaber, tomme Stader, Delinger, Bakker o. s. v. paa deres rette Plads, rede til at benyttes, naar der er Brug for dem.

Naar du sælger Honning, vær da rede- lig, giv fuld Vægt, udgiv ikke din Vare for

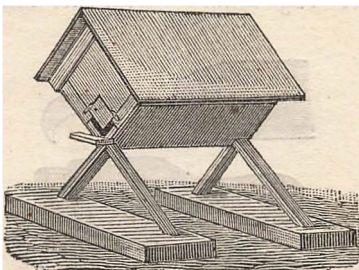

Fig. 13. Det hygiejniske Stade.

bedre, end den er, og undersølg aldrig andre Biavlere ved at nedsætte Prisen. Lad dine Barer anbefale dig, og din Ære være uplettet som en tro Repræsentant for Biavlerstanden.

Gøteborg-Udstillingen.

Program.

1. Nordens Bivenners almindelige Møde og Udstilling aabnes i Gøteborg Torsdag 6. Aug. 1891 Kl. 2 og vedvarer til Søndag d. 9. August Kl. 8 Aften.

2. Mødet omfatter: Foredrag og Forhandlinger angaaende Emner, der vedrører Biavl, samt Udstillinger, ved hvilke der uddeles Præmier (Medaljer, Penge og Diplomer).

Udstillingen omfatter: I. Videuskabelige Hjælpemidler og Undervisningsmateriel for Biavl. — II. Levende Bier a i Stader med bevægelige Tavler, b i Halnkuber. — III. Bistader a Lavstader (saakaldte Trugstader), b andre Biholiger, c Halnkuber. — IV. Biavls-Nedstaber, a Tavlepresjer; for at kunne prisbelønnes skulle saadanne forevises i Arbejde Kl. 9—12 Form. d. 6. Aug., b Honningslyngere, c Dvrigt Nedstaber. — V. Raaproduktør af Biavl. a Hvid og gul Honning, b mørkere Honning, c Honning i Tabler, Oversatser eller lignende, d Boks. (Udslyngt Honning og Boks bør udstilles i Partier paa omtrent 4 K). — VI. Forædlede Produkter. a Kunsttavler (omtrent 2 K), b Mød og andre Drikke, tillavede af og med Honning (ca. 6 Flasker i hvert Parti), c Bagværk, Syltetøj, Saft m. m. med Honning.

3. Alle Biavlere og Venner af Biavl kunne deltage i Mødet mod at erlægge en fast Afgift af 2 Kr., for hvilke saas Adgangskort, som tillige berettiger til at nyde godt af alle Fordele i Retning af Rejser og Fragt, som Bestyrelsen maatte være i Stand til at opnaa.

4. Ret til at søges om Præmier tilkommer enhver i Sverrig, Norge og Danmark boende Biavler eller Biavlsvener.

5. Anmeldelse om Deltagelse i Udstillingen skal inden 1. Juli 1891 i 2 Exemplarer indsendes til Hr. Pastor C. N. Wulff, Ahlstad, paa Blanketter, der paa Forlangende saas hos ham. (Fra 1. Juni kunne disse Blanketter formentlig saas hos DBF.'s Sekretær, Ersløv, Kallumborg, og

naar de indsendes til ham i udfyldt Stand inden den 27 Juni, ville de i rette Tid blive indsendte til Hr. Pastor Wulff).

6. Bestyrelsen har sørget for at skaffe billige Transportomkostninger med Hensyn til Udstillings-Genstande med Dampskibe og private Jærnbaner og har hos Hs. Majestæt Kongen andraget om Fragtfrihed for Udstillingsfager frem og tilbage, om nedsat Billethpris for Mødets Deltagere, saavel som om Toldfrihed for saadanne Genstande, der indføres til Udstillingen og siden udføres. Paa saadanne Strækninger, hvor Fragtfrihed ikke er opnaaet, maa Udstillerne betale Fragten ved Afsendelsen. I modsat Fald modtages Genstandene ikke til Udstilling.

7. Ethvert Kolly, som indeholder Udstillingsgenstande, skal være tydelig mærket med Udstillerens Navn og Adresse samt med et særskilt Udstillingsmærke og ledsages af en (i 2 Eksemplarer udstedt) Liste over Indholdet med vedføjede Priser paa de Genstande, som ere til Salg. Udstillingsmærker og Blanketter til Listes erholdes, naar det ene Eksemplar af Anmeldelserne sendes tilbage med Paategning om, at Genstandene maa udstilles.

8. Udstillere, som ønske, at Bestyrelsen skal besørge Genstandes Transport fra Jærnbane- eller Dampskibs-Station i Gøteborg til Udstillingen og tilbage, bør skriftlig angive dette paa Anmeldelseslisten.

9. Ordningen af Udstillings-Genstandene besørges af Bestyrelsen.

10. Tomme Kolly magasineres afgiftsfrit under Udstillingen, dog uden at Bestyrelsen paatager sig noget Ansvar derfor.

11. Salg af Udstillings-Genstande kan ske ved dertil af Bestyrelsen bestemte Personer mod en Provision af 3 % af Salgssummen. Ønskes saadant Salg, maa det skrives i Anmeldelseslisten. Paa enhver til Salg værende Genstand bør Prisen være fæstet.

12. Bestyrelsen sørger for Tilsyn med de udstillede Genstande indtil den Tid, da de skulde være afhentede, dog uden at paatage sig Ansvar for Stæde eller Tab.

13. Bedømmelsen af de udstillede Genstande sker ved dertil valgte Dommere.

14. Udstillings-Genstande skulle for at kunne tilkendes Præmie ikke blot have Fortrin fremfor andre af samme Slags, som ere udstillede ved Mødet, men tillige i og for sig være præmieverdige.

15. Udstillings-Genstande maa ikke uden Bestyrelsens særlige Tilladelse borttages fra Udstillingen før Udstillingens Slutning.

16. Begærer Udstilleren ved Anmeldelsens Indsendelse, at et Kolly skal tilbagesendes, kan det ske paa den i Begæringen

fremfatte Maade, men paa Udstillerens Regning og Mexico.

17. Efter Mødets Afslutning ere Udstillingerne tilgængelige hver Dag fra Kl. 9 Fmd. til Kl. 8 Efterm.

Ikke-Medlemmer af Mødet have da tilige Afgang mod 50 D. for hver Gang.

Det almindelige Landbrugsmødes Udstilling ere tilgængelige fra Fredag d. 7. Kl. 3 Efterm. til Torsdag d. 8. fra Kl. 3 Efterm. mod 1 Kr. og derefter til Mødets Slutning mod 50 D. for hver Gang.

Bestyrelsen.

Fra Kredse.

Skovby Herreds BF. afholdt sit første Møde iaar d. 12. April i Tyrekroen. Regnskabet for 1890 uddiiser en kontant Beholdning af 227 Kr. 79 Ore og et Udستاende af 4 Kr. 15 D., ialt 231 Kr. 94 D. Medlemsantallet var 143. Til Formand genvalgte C. F. Abildgaard; Næstformand og Revisor Gartner Rasmussen forlader Egnen og i hans Sted valgte til Næstformand H. Hansen af Harvitzlevmark og som Revisor R. Pedersen, Studeskroen, som Kredsens Delegerede genvalgte Møller Sepsen, ligeledes samtlige Distriktsformænd. Den afgaaende Næstformand Gartner Rasmussen optoges vedblivende som Foreningens Medlem. Det vedtoges at indsende det sædvanlige aarlige Bidrag til den fnyttede Biavlerforening. Foreningen vil virke hen til en Udstilling i 1892 i Forbindelse med de samne Foreninger der havde Udstilling i Bogense 1886. Kredsen deltager paa samne Maade som hidst, dog at enkelte fremmede Biavlere skulde kunne indbydes til at deltage.

Der afholdes Møde i Sønderlø 14. Juni Kl. 2, i Nørrehøjrup 28. Juni Kl. 2, i Haarslev Kro 6. Septbr. Kl. 2. Ved de to første Møder vil der blive holdt Foredrag. C. F. Abildgaard.

BF. for den nordlige Deel af Frederiksborg Amt har afholdt følgende Møder med Foredrag om Biavlens af Fru Demant i Strø Herred. Mandagen d. 13. ds. hos Parcellist Jens Nielsen Kregome, Tirsdagen d. 15. i Thorup Kro og Onsdagen d. 16. i Forsamlingsbygningen ved Frederiksværk, ligesom der i Holbo Herred i Marts Maaned ved Foredrags- og Totalforeningens Velwillie sammen med disse Møder er blevet afholdt flere Biavlsmøder.

Ved disse Møder, der alle have været godt besøgte, holdt den ubemærkede Foredragsholderinde et længere Foredrag om Biavlens

og dens Betydning for Befolkningen i Almindelighed og anbefalede enhver at sætte sig ind i og drive Biavl efter det ny System med bevægelige Tavler, da Biavl i Kube efter den gamle Metode ikke længere kunde betale sig. Friens Foredrag, der ved alle Møderne sluttede med en Opfordring til Forsamlingen om at indmelde sig i Foreningen og holde T. j. B., modtoges overalt med Begejstring og Bifald. Ved Møderne indmeldte sig flere nye Medlemmer, ligesom en ny Biavlskreds oprettedes i Thorup Sogn, med Gaardejer Jens Sorgen Jensen, Thorupmagle, som Kredsformand.

Chr. Jensen.

Maribo Amts BF. afholdt Biavlermøde den 31. Marts paa Hotel „Harmonien“ i Nakstov, dette var mere end almindelig godt besøgt. Efterat Formanden for Nakstov Biavlerkreds, Karethmager Bjødstrup, Græshave, havde budt velkommen og takket for den livlige Tilfættning, holdt Hr. Lærer Hoffmann, Højsmark, et med stor Opmærksomhed hørt indledende Foredrag over Forhandlingsgenstanden: Biernes Foraarshandling.

Ved denne forstodes Biernes Behandling fra den Dag, da de holdt deres første Udflygt, indtil Naturen bød dem saa rigelig Erucering, at de ikke blot kunde samle til det daglige Ophold, men endog til Oplag. Da det var et langt Tidsrum, som ofte var vanskeligt at komme over, og da Bierne i den Tid burde ophjælpedes, for at de kunde staa som et talrigt og kraftigt Folk, der ret kunde tage fat, naar Høsttiden kom, saa var det ogsaa et saare vigtigt Tidsrum for Biavlerne. — Saa tidligt som Vejret tillader det, bør Biavleren foretage et kort og hurtigt Eftersyn af Bierne, for at forvisse sig om, at de ikke lide Mød. Er dette Tilfældet med enkelte Familier, bør han helst tage en eller to fulde Honningtavler fra andre Stader, som kunne undvære dem, og indsætte dem tæt op til Biflyngen i de Stader, der lide Mangel; men kunne saadanne Tavler ikke forstafes fra andre Stader, da bør helst fodres med faste Stoffer, saasom helt Kandis eller Kandisfage, og ikke med flydende Foder, da dette fremkalder for stærk Ingelansætning paa denne Aarstid. Dog maa bemærkes, at ved Fodring med helt Kandis gaar en Tid, da Bierne ikke kunne flybe ud, og derfor maa tillige gives Vand.

Efter Midten af April tilraades det at fodre alle Stader med Kandisopløsning, selv om de havde rigeligt Forraad af Honning, da man derved vilde opnaa at faa et talrigt og kraftigt Bisolk langt tidligere,

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., ost iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Aunbypresser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrullede.

Jagttagelser af Bier.

Naar man har et omfattende Kendskab til Biavlens Udviklingshistorie igennem de mange Aarhundreder, i hvilke denne Næringsvej er dreven, staar det klart for Tanken, at det høje Standpunkt, Biavlens nu indtager, ikke er naaet alene ved nogle Videnskabsmænds omhyggelige Jagttagelser og grundige Tænkning, men at en meget stor Mængde, lærde og ulærde, Mennesker have ydet deres Bidrag hertil. Vi skulle faaledes kun miude om, at det var en forstandig, men ingenlunde lærd, fransk Bonde, som 1768 første Gang iagttog, at Bierne under deres Byggearbejde flyttede Voksbladene fra Undersiden af Baglivsringene hen til Munden for efter en hurtig Behandling der at anvende dem ved Opførelsen af Vokshygningen. Denne Jagttagelse gav Engelfmanden John Hunter Røglen til Biernes Voksfrembringelse, som han derefter paa videnskabelig Maade bekræftede og begrundede.

Vi tænke os vel ikke, at enhver Biavler faaledes skulde blive i Stand til at hidføre store Opdagelser med Hensyn til Bierne; men vi anse det alligevel for at være en kær Pligt for alle Biavlere nøje at iagttage de Bifamilier, som de besidde. Dette er en

stor Fornøjelse, og derved vil man ofte blive opmærksom paa Mangler, som man meget tidt vil være i Stand til at afhjælpe. Der er imidlertid den Uanselighed ved Jagttagelse af de enkelte Bier, at alt er saa smaat. Bienen er vort mindste Husdyr. Derfor skal man jævnlig se meget nøje til; ja ofte kan ikke en Gang Synet slaa til; men man maa have kunstige Hjælpemidler for at kunne iagttage Bierne, deres Yngel, eller deres Fjender.

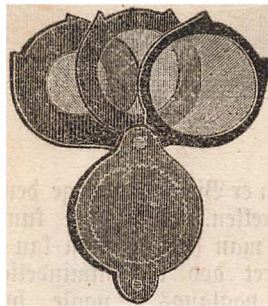

Fig. 14. Botaniserer-Lupe.

Det simpleste Midde her til er en almindelig Botaniserer-Lupe (se Fig. 14). En saadan bestaar af 2—3 Forstørrelsesglas, indfattede i Hornringe, der kunne indskydes mellem 2 Hornplader for at beskyttes, naar man bærer Lupen i Lommen. Hos enhver Instrumentmager kan en saadan Lupe med 2 Glas købes for $1\frac{1}{2}$ Kr. Vi tilraade vel ikke enhver Biavler at anskaffe sig en saadan Lupe; men vi tør paa Forhaand love dem, der kunne indlade sig paa en saadan Udgift, megen baade Fornøjelse og Nytte deraf. Hvert af disse Glas forstørrelser omtrent 2 Gange d. e. 2 Gange i Længdemaal, altsaa 4 Gange i Flademaal. Anvendes begge Glassene, faar man altsaa den iagttagne Genstand i Flademaal forstørret c. 16 Gange. En saadan Lupe kan derfor i mange Tilfælde være i høj Grad oplysende.

En Mængde Biavlere, der have læst Biens Naturhistorie, antage, at det er en meget vanskelig Sag at undersøge Honningbiens Munddele, dens Øjne, Honningsæf, Mandehuller, Braad o. s. v. Vi skulle da gøre opmærksom paa, at sligt til en vis Grad og i langt større Udstrækning, end det almindelig antages, kan iagttages ved Hjælp af en saadan Lupe. Men hertil udfordres at man benytter ganske friske (altsaa nylig døde) Bier til Undersøgelsen, og at man har lidt Øvelse saavel i at bruge Lupen som i at udstille de enkelte Dele, der ønskes iagttagne. So stærkere Glasfæst forstørres, des nærmere skal det holdes til Genstanden, f. Eks. ved 2 Gange Forstørrelse med den omtalte Slags Lupe maa Genstanden være fjernet c. 3 " fra Glasfæst. Anvendes derimod bægge Glas, bliver Forstørrelsen c. 4 Gange, og Genstanden maa da kun være 1½ " fjernet fra Glasfæst. For Biavleren er det jo en saare let Sag om Sommeren at skaffe sig friske Bier til Jagttagelser. Som Eksempel paa en simpel Jagttagelse af Biens indre Organer kunne vi nævne Honningsæfken. Naar man forsigtig adstiller den Ring, som bærer det bagerste Vingepar, fra Bagkroppen paa en nylig død Bi, vil der med den forreste Del følge en tynd gulagtig Stræng, der ender i en lille Knude. Strøngen er Biens Svælg, og Knuden er Honningsæfken. I en død Dronnings Bagkrop vil man (om end denne Vidronning har været død i længere Tid) ved at gennemskære paalangs med en skarp Kniv let kunne finde Dronningens Eggestofke, der ere meget større end Honningsæfken o. s. v.

Det er en almindelig udbredt Ansættelse, at jo stærkere en Genstand forstørres, des lettere er den at se. Dette stemmer dog ingenlunde med de virkelige Forhold. Man kunde her med langt større Ret sige: „So svagere en Genstand behøver at forstørres for at kunne ses, des lettere er Billedet at forstaa“. Årsagen hertil er denne, at ved de meget stærke Forstørrelser 50, 200, 600 ja endog 1000 Gange bliver det kun muligt paa 1 Gang at se saa uendelig lille en Del af Genstanden, at man har meget vanskelig ved at kende denne og ved at faa et Overblik over hele Genstandens Udseende.

Den stærkeste Forstørrelse, vi kunne anbefale til mere almindeligt Brug for de særlig oplyste Biavlere, er derfor 10—20 Gange. Hertil anvendes en særegen Slags Lupe af ½—¾ " tykt Glas, der er indfattet i en Metalring. Med nogen Øvelse er det muligt med en saadan Lupe at undersøge næsten alle Biens Organer, saavel de indre som ydre. En saadan Lupe koster 2—3 Kr. Den kan dog ikke godt ved større Undersøgelser holdes imellem Fingrene, da dette baade er besværligt og giver rystende Billeder. Det er imidlertid en meget let Sag at lave sig et Lupebord. Dette bestaar af et tykt Bræt, 4 × 3 ", i hvis ene Side 1 " indenfor Randen er boret et Hul med et Centrumsbor. I denne Næring nedpresSES en rund Pind c. 1 " tyk 1½ " høj. Naar man derpaa gennemsaver denne Pind paalangs, har man Lupebordet færdigt (se Fig. 15). I Spalten i Pinden indflemmes Luperingens fri snøede Ende.

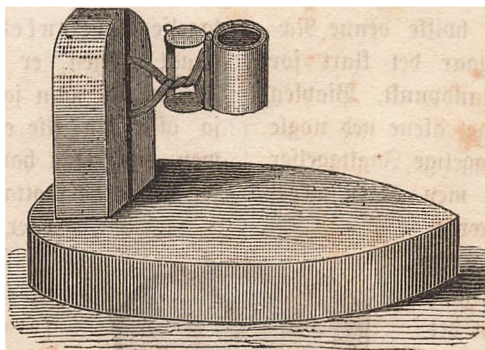

Fig. 15. Lupebord.

Under Lupen lægges et Stykke hvidt Papir, derovenpaa et Stykke Glas og endelig den Genstand, der skal undersøges. Lupen skal efter Forstørrelsens Styrke (10—20 Gange) være fjernet ½—¾ " fra Genstanden. Ved Hjælp af et saadant Lupebord faar man nu bægge Hænder til Raadigbed for at sønderdele den betragtede Genstand og lægge den til Rette. Hertil kan man bruge flere kunstige og kostbare Redskaber; men man kan komme meget langt ved Hjælp af en almindelig skarp Pennekniv og 2 tykke Knappenale, hvis Hoveder man har filet af, og derpaa indsat Naalens affilede Ende i hver sit lille Træhaandtag, saa at 1 " staar frem. Med den ene Naal i venstre Haand kan man fastholde Genstanden, medens man med den anden Naal i højre Haand fjerner saadanne Dele, der hindrer Synet af de Redskaber, som man netop ønsker at betragte.

Alle Biavlere skulle vel ikke være Videnskabsmænd; men det er dog utvivlsomt, at Selvsyn i meget høj Grad er i Stand til at befæste og udfylde de Kundskaber om Biens Naturhistorie, der danne Grundlaget for en veldreven Biavl. Tillige give slige Jagttagelser Syden med Bierne forøget Interesse. Vi kunne derfor meget godt forsvare at tilraade de mere fremskredne

og oplyste Biablerc at ofre nogen Tid og nogle Udgifter paa saadanne Undersøgelser, der under særegne Forhold endogfaa kunne have stort umiddelbart Værd for Biablen. Det er f. Eks. ved Hjælp af den først omtalte Dupe overmaade let at kende en Dronning fra en Arbejdsby, om end Dronningen er meget lille eller har ligget længe død. Under Lupen ses det nemlig straks, om den har „Kurv“ paa Bagbenene eller ej. Dronninger have ikke nogen Kurv.

Yngelausættningens Grundlov.

Af F. Gerstung, Præst i Øsmantsted.
(Fortsat.)

C. Yngelen. Efterat vi nu have omtalt alle de Spørgsmaal, som angaa Biernes ydre Liv, kunne vi indtræde i Bilivets indre beundringsværdige Helligdom, jeg kunde sige i Biernes inderste Familiehjem, for at betragte Yngelen, Yngeludviklingen og dermed Familiens Udvikling. Hvem har hidtil tænkt paa ogsaa at gennemforske denne Hemmelighed! Vi kende som allerede foran bemærket de enkelte Bidsæners Udviklingshistorie, vi vide hvor lang Tid Udrugningen varer, og vi vide tillige, hvilke Næringsmidler Larverne faa. Vi staa her ogsaa overfor en hidtil uløst Gaade, da jo hidtil ingen Forster har bevaret det Spørgsmaal, hvorledes Dronningen bestemmer Kønet, hvad der er den sidste Aarsag til, at der af 2, selv under den stærkeste Forstørrelse ens udseende, Æg udvikler sig forskellige Bidsæner.

Men endnu mindre er indtil nu det forskende Dje blevet rettet imod Yngelausættningens Regelmæssighed, Orden og Lovbundethed hos enhver Bifamilie, paa Dronningens ensartede Fremgangsmaade ved Ægglægningen, paa Udviklingen af Biernes Yngel og hele Familie. Vi ville snart indse, at kun paa et grundigt Kendskab til disse Forhold i et Bistade kan en virkelig rationel Biabl opbygges. For ikke at blive for vidtløftige skulle vi undlade at gaa ind paa Bedømmelsen af den endnu for Tiden herkende ganske urigtige Anskuelse om disse Bidsytringer hos Bierne. Vi fremstille derfor straks det, vi have erkendt som Lov og Orden: Udviklingen af Yngelen og Familien hænger paa den nøjeste sammen med Bygningens Udvikling.

Sværmen bygger først i Retning af Sværmlingens Længdeakse en ægformet Bokstap af Arbejderceller, der, som vi have

set, danner Grundformen for hele Familiens Bokstapbygning. Ligeftaa danner saadant et eliptisk Yngelcentrum Grundlaget for hele Yngeludviklingen. Dronningen lægger i Virkeligheden fremadstridende, efterhaanden som Bygningen udvikler sig. Enhver Sværm kan belære os derom ligeaa vel som den første Yngelausættning i det tidlige Foraar. Dronningen belægger først det Punkt i Bokstapbygningen, hvor den stærkeste Varme er tilstede. Dette er stedse Midtpunktet i Rhyngen, altsaa i det ægformedede Bilegeme. Efterat hun har belagt spiralfornigt, eller i concentriske Kredse, der lidt efter lidt antage Form af en Ellipse, et Tablestykke af omtrent $1\frac{1}{3}$ " Bredde og $2\frac{1}{4}$ " Højde i Midtpunktet af Bihyngen, altsaa i Højnormalens-Stader i Reglen paa den 4de Table, — gaar hun over paa den nærmeste Table, der vender fremad. Derfra gaar hun over den mellemste Yngeltable til den nærmeste, som vender bagtil, paa hvilke allerede forud de med Yngelen bestættede Bier have renset og opvarmet det tilsvarende Antal Celler. Naar der paa begge disse Tabler atter er belagt en „Normalellipse“ paa begge Sider, da gaar hun over paa begge de næste Tabler, een fortil og een bagtil. Da Dronningen ved Udviklingen af Yngelkredsene altid vandrer fra det yderste forreste til det yderste bagerste Yngelsted, berører hun stedse de mellemliggende Tabler, paa hvilke hun hver Gang udvikler Yngelcellerne paa de forskellige Yngelceller, som et Æg. — Der, hvor Dronningen paa en Table aflægger det første Æg, er regelmæssigt det Punkt, gennem hvilket Yngelredens (ogfaa Bygningens) Dybdeakse gaar. Denne Yngelregel eller Yngellov, om hvis Rigtighed enhver Biabler til enhver Tid kan overbevise sig hos enhver uforstyrret Bifamilie, forklarer nu den Kendsgerning ganske af sig selv, at der paa enhver Yngeltable findes Yngel paa de forskellige Udviklingsstrin, men altid ordnet paa en bestemt Maade: Findes i Midtpunktet af en Yngeltable tilbækket Yngel, saa følger altid rundt om denne aaben Yngel (Waddiker) og ved Yngelcellens yderste Grænse Æg. Findes der Æg i Centrum, saa følge omkring disse tomme Celler og ved den yderste Grænse maaske endnu udløbende Yngel. Ligeftaa dette gælder om de enkelte Yngelceller, jaaledes gælder det ogsaa for hele Yngelredens efter Dybden (fra For til Bag). Finder du paa den bagerste Table i Yngelredens Æg, saa finder du paa den næste Table i de tilsvarende Celler udløbende Æg

eller unge Larver, paa den 3die Table ældre Larver, i den 4de Table tilbækket Yngel. Hvis Yngelreden omfatter 7 Tabler, følger derefter Yngel i ombendt Orden paa de 3 forreste Tabler, saaledes at Yngelens Tilstand i den forreste Table er ligesom i den bagerste, i den næstforreste ligesom i den næstbagerste o. s. v. Saa snart jeg altsaa har grundig efterset den bagerste Yngeltable hos en uforstyrret Bifamilie, kan jeg straks danne mig et klart Billede af hele Yngelreden hos den Familie. Hvor uendelig meget er ikke dette værd ved den nuværende Biavl! Vi skulle senere fremtille de vigtige Følgesætninger af denne Erkendelse. (Fortsf.)

Biavlskoler, Vandrelærere og d. danske Vitidende.

I „Danste Vitidende“ for 15. April findes under denne Overskrift optaget en Artikel af Hr. Karl Kleeschild, og da den for en Del vedrører Forholdene i Sverige — nemlig saavidt den omtaler den her i Landet meddelte Undervisning i Biavl — ville vi her i Korthed til nævnte Artikel søje vore Betragtninger. der i mangt og meget stemme overens med den ærede Forsatters. Han beretter, at her i Landet omtrent i de sidste 10 Aar har været Biavlskoler dels med 5 Maaneders, dels med 8—14 Dages Kursus. Han antager, at disse Skoler nok have gjort deres Nytte, men at, om end en og anden Biavler findes, som er ganske dygtig, staar dog Biavlen overhovedet meget lavt saavel med Hensyn til Bistaberne som med Hensyn til selve Biavlen. — (Fuldkomment sandt undtagen hvad Stabeformen angaar, thi vi tro, at Trugstaden nægtelig er langt bedre end de tyffe Bivoliger, og det første var indført til Sverige, længe inden det kom til Danmark, hvilket en ganske livlig Debat ved „Nordens Bivener“'s Møde i „National“ i København 1884 tydelig lagde for Dagen, ligesom ogsaa Hr. Grønning's i 1889 udfillede og med højeste Præmie belønnede Stabe for en Del i det mindste belønnes, fordi dets Bund var løs — en meget gammel Nyhed her i Sverige. Red.) Foreningen „Biskøtsølus Vänner“ som nægteligen har været det Selskab, som en Tid understøttet af Gøteborgs Husholdningsforening har gjort mest for at fremme Biavlen her i Landet, har dels indrettet en Biavlsstole med 5

Maaneders Kursus, dels udsendt Vandrelærere. Undertegnede har hos denne Forening haft en saadan Ansættelse og kan derfor tale med nogen Erfaring derom. Ligesom i Danmark samledes vistnok her og der en større eller mindre Tilhørerkreds, som hørte Foredraget og saa Biernes Behandling; men vi kom snart til den Overbevisning, at denne meteøragtige Optraeden gjorde ringe Gavn for andre end den rejsende Biavlslærer, som derfor fik sit daglige Ophold og Rejseomkostninger. Paa undertegnede's Forslag ændredes denne „Syn-Optraeden“ dertil, at disse for Hensigten mest tjenlige Bladser udvalges. Derhen sendtes Læreren for i en Uges Tid at holde praktisk og teoretisk Skole i Biavl. Baaede med Hensyn til Resultat og Prisbillighed have disse ambulatoriske Skoler vist sig fuldt praktiske og langt nyttigere end de ensformige, opramfede, stablonskaarne og mere og mere saavel for Lederen som for Tilhørerne ofte lidet opildnende Foredrag, hvis Natur ikke forandres derved, at en eller anden livlig eller „tjenstagtig“ Tilhører til en Tidende indsender en Beretning om „det findrige Foredrag og dets forbausende Indvirkning paa Publikum“. Vi bede ærbødig om, at denne lille Artikel maa blive optaget i D. B. T., idet vi med den ærede Forfatter beklage, at der kun findes højest saa Biavler-Foreninger i vort Land.

Med Højagtelse

H. J. Stålhammar.

I det vi med Glæde optage ovenstaaende Artikel, der er et værdifuldt Indlæg i en Sag, der netop for Djebliffet er stærkt oppe her i Danmark, nemlig Biavlslærer-Sagen — skulle vi bemærke:

Hvis Hr. Redaktør Stålhammars Udtalelser om denne Sag anvendes paa Danmark, da staar hans Onske, som udtales i Slutningen af hans Artikel, i skarp Modsetning til det Forslag, som han selv meddeler, at han har faaet gennemført eller først er fremkommen med. Naar nemlig Danmark nu staar med een eller flere som oftest godt ledede Biavler-Foreninger i ethvert af sine Amter, da skyldes dette først og fremmest de omrejsende Biavlslærere. Disse have vistnok i Almindelighed hverken organiseret eller ledet Kredse; men de have stiftet dem enten derved, at de ligefrem have afholdt det stiftende Møde, eller derved, at en Del Biavlere i en Egn udtrykkelig have forenet sig i den bestemte Hensigt, at saa en af Hovedforeningens Vandrelærere til at holde Møde der i

sværmer ud i Løbet af et Par Dage eller en Uge, da vilde jeg jængsle Dronningen i fra en Dag eller to indtil to Uger efter Omstændighederne. Derefter vilde jeg befr hende. Dette er efter den Plan, hvorved Familiernes Antal fordobles. — Dnster jeg derimod ikke Tilvækst af Familier, da vilde jeg lægge Dronning-Zink paa Boligen efter at have indhængt de ny Kammer deri i Stedet for de udtagne Yngeltavler, og disse vilde jeg da anbringe i Overrummet ovenpaa Zinken. Dveupaa disse Kammer vilde jeg endelig anbringe de Delingsbakker, som hørte til Stedet, før Sværmen kom frem. Dette vil hindre al videre Sværmning, men Følgen bliver, at Yngeltavlerne efter Haanden ihlides med Honning, som maa udslignes, hvorved altsaa Udbyttet af Tablehoning formindskes. Hvis vi derimod i Stedet for at sætte Yngeltavlerne umiddelbart over Honningbrættet sætte Delingsbakkerne der og Yngeltavlerne ovenpaa, da ville vi saa den meste Honning i Delinger, men vi ere da ikke saa sikre paa at standse al videre Sværmning, fordi efterhaanden som Bierne løbe ud af Yngeltavlerne fraoven, ville de samle sig forneden, og derved vil Boligen blive mere birig end i det andet Tilfælde. Hvis Delingerne ere aabne foroven, vil denne Overfyldning vel ikke fremkomme; men Tablehoningen i disse Delinger vil da blive slemt plettet af Biernes Wandringer henover den, hvilket omtrent er ligesaa uheldigt som at have Delinger i Yngeltavlerne. For at undgaa dette kan man nøjes med at give Bierne Gennemgang ved bægge Enden af Delingsbakkerne.

Understøttelse til DBF.

Indenrigsministeriet har under 25. April for indebærende Finansaar bevilget „Danmarks Biavler-Forening“ 2000 Kr. til Biavlens Fremme.

Bestyrelsen udtaler herved sin hjertelige Tak for denne værdifulde Hjælp.

B. B. B.

Frank Wendt.

Ersløv.

For nogle Aar siden udsendtes ved Husmands-Kreditforeningens Bestyrelse et Aftryk af et Foredrag om „Biernes Røgt“. Dette Foredrag var blevet holdt af DBF.'s tidligere mangeaarige Formand, Trafikchef F. Møller, og Aftrykkene vare bekostede af en meget bekendt dansk Mand, som vel har sin Hovedvirksomhed i Udlandet, men

som stadig giver Vidnesbyrd om sin Nær- lighed til sit Fædreland ved at bringe store Dnre for at ophjælpe de fattige Klaskers Kaar. Den samme Fædrelandsven har nu i disse Dage paa lignende Maade udsendt et lille veltrevet Skrift om „Biavlens Teori“ (16 Sider) fra samme dygtige Forfatters Haand. Af dette Skrift har han overladt DBF. 5000 Eksemplarer til Ud- deling paa samme Maade som Foreningens øvrige Smaaafskrifter.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til den uventede Giver for den værdi- fulde Gave.

B. B. B.

Frank Wendt.

Ersløv.

Kammemaal.

Af P. Christensen, Lunderskov.

Da der i den senere Tid har været skrevet saa meget om Stadesformer, kan jeg som gammel erfaren Biavler ikke undlade at fremkomme med min Mening desangaaende. Det er jo en bekendt Sag, at der fortiden arbejdes for 3 Slags Kammemaal, nemlig høj og lav Normal og 10×12 ". Vi vide, at der er en Mand, som har arbejdet ivrigt for det høje Normal, og en anden, som arbejder ligesaa ivrigt for det lave Normal-Maal; men det 3die Maal har arbejdet sig frem i de sidste Aaringer igennem erfarne Biavlere uden nogen særlig Mands Anbefaling, og man ser jo, at omtrent de to Trediedele af de Stader, der nu blive bestilte hos Fabrikanterne, er 10×12 ". Det høje Normal er tykt, det lave Normal er englest System; men det 3die kunde man jo vel nærmest kalde dansk Normal. Man ser jo mange Steder, at praktiske Biavlere forandre deres Stader fra 12×12 " til 10×12 ", da Erfaringen har vist paa visse Egne, at den store Kamme ikke har været saa praktisk at bruge som en noget mindre. Det er ikke min Mening at rose eller laste noget af Maalene; men jeg har en anden Mening om Kammernes Form: Hvorfor kan der ikke ligesaa godt bruges firkantede Kammer af Størrelse fra 100 til 120 □" Tablebygning, da vi vel nok kan være enige om, at det er en behagelig Kamme at arbejde med baade i Staderne og i Udsligneren? Og naar vi se, hvorledes Bierne begynde at arbejde paa Tavlerne, naar vi f. Eks. hænge en ny Kunst- tavle ind til dem, da begynde de i Reglen at bygge omtrent midt paa Tavlen, og ligeledes hvis man giver dem en udbygget Table,

da begynde de at lægge deres Væg midt paa Tabellen, dog lidt nærmere den øverste Kant, og derfra brede de sig omtrent i en Cirkel til alle Sider. Hvorfor skal de saa tvinges til at bygge højt og smalt eller bredt og lavt? Og med Hensyn til Honning-Udbytte og Overvintring kan jeg bemærke, at her paa Eggen er omtrent 300 Kasser med Rammemaal 10×10 indvendigt Maal og Afstande paa 25 og op til 40 Stader i hver, og som i de sidste Aaringer have givet fuldt ud saa megen Honning som andre. Og med Hensyn til Overvintring kan jeg meddele, at jeg har 25 Stader med 10×10 Rammer, og ikke et eneste Stade er dødt hverken i Fjor eller i Aar; men derfor vil jeg ikke særlig anbefale mine Rammer, men bede flere erfarne Biablere, som arbejde paa egen Haand uden Andres Vebelse, at tilkendegive deres Mening om den sikkante Ramme.

* * *

Ovenstaende Artikel indeholder adskillige Udtalelser, der se noget besynderlige ud, og som vi bestemt tro efter det Rendsstab, vi have til Forfatteren, have været anderledes mente. end de her ere udtrykte.

Hr. C. taler om høj og lav Normal som 2 Rammer, for hvilke 2 bestemte Mænd arbejde ibrigt, medens derimod 10×12 Rammen er kommet frem af sig selv uden at uogen Mand har arbejdet for den. Endelig ønsker han at se Udtalelser af selvstændige erfarne Biablere, der arbejde uden nogen Vebelse. Hvem af vore Læsere kan vel melde sig efter en saadan Opfordring? Er der nogen af alle vore „erfarne Biablere“, der kunne sige sig fri for at have ladet sig lede af andre dygtige Mænd saavel med Hensyn til Biablen i Almindelighed som med Hensyn til Rammemaal i Særdeleshed? Hvorfor have Dykkerne valgt det høje Normalmaal? Uden Tvivl fordi deres mest erfarne og dygtige Biablere en Gang troede, at dette vilde være det bedste Rammemaal. Fortiden gaar Striden om dette Maal højt i Tyskland, og vi ere overbeviste om, at om saa Aar vil dette Rammemaal ogsaa i Tyskland blive kaldt forældet. Hvorfor har en af vore dygtigste og mest begavede Biablere arbejdet saa ibrigt for at faa det samme Rammemaal indført her i Landet? Selvfølgelig ene og alene af Interesse for Biavlslagen, altsaa fordi han derved har troet at gavne sit Land og sit Folk. — Hvorfor har en anden Mand, som staar dette Blads Redaktion meget nær, arbejdet for at faa den lave Normalramme gruudig prøvet her i Landet? Naturligvis fordi han antager, at denne Ramme

i visse Retninger tilbyder saa store Fordele, at dens Indførelse kan være til Gavn for den danske Biavl. Vi kende idetmindste ingen anden Grund dertil.

Vende vi os nu til den 3die Ramme, 10×12 “, saa synes Hr. C. at mene, at denne Ramme ikke er kommet frem ved „nogen Mands Anbefaling“, men ganske af sig selv ved de gamle erfarne Biablers Valg. Dette er imidlertid en stor Fejltagelse. Bagved denne Ramme staar der ogsaa „en Mand“, og det oven i Købet en, der i 16 Aar har redigeret dette Blad, og som har holdt mange Hundrede Biavlermøder, ved hvilke han i de sidste 10 Aar stadig har anbefalet den Ramme. Det er en lille Forklaring paa, hvorfor det Rammemaal er blevet det mest udbredte i Danmark.

Da vi driste os til at regne os til de gamle erfarne Biablere, der ikke lade sig lede mere end andre, skulle vi dog endnu udtale os om den af Hr. C. foreslaaede Ramme 10×10 “. Den er efter vor Anskuelse for lille. Maafe ikke for Bierne men for Biaberen. Vi drive jo ikke Biavl for Biernes Skyld men for vor egen Skyld. Det kommer os altsaa an paa at faa en Rammeform, der giver os saa lidt Arbejde som muligt ved Biernes Behandling. Derfor bør der vælges en Ramme, der er saa stor, som den paa nogen Maade kan være uden at blive uhandelig. Grænsen herfor synes os at ligge ved 120 []“. Tænke vi os et „Kæmpestade“ med dette Rammemaal, da kan det i den bedste Træktid have 35—36 Tabler, medens det af den ærede Forfatter foreslaaede Maal vilde give 40—42 Tabler. Dette gør ikke saa ringe en Forskel ved Behandlingen. Men hertil kommer, at vi netop ved Behandlingen anse de brede lave Maal for langt bedre end de smalle og højere. Derom have vi dog jævnlig udtalt os og skulle derfor her ikke gaa nærmere ind derpaa. Sluttelig ville vi kun opfordre Hr. C. til at prøve de 4 Rammemaal, han nævner, og lad os saa se ad Aare, hvilket af disse Maal han anser det for „behageligst“ at arbejde med.

Red.

Sag og Personligheder.

Af Karl Kleejshild.

Spidsende min Blyant ventede jeg med stor Uro paa „D. d. B. T.“ Nr. 6 for at se, hvad „laaende“ Red. havde taget op af sit Blækhorn til mig. Men hvor forundret blev jeg ikke, da jeg saa, at han giver mig c. 50 pEt. Ret, og det er 10 pEt. mere

end mange af os Biavlere ere vante til at faa i denne Oplysningens og Forsøkskningens Tid. Biavlens fremad, er Maalet, Midlerne skulle være saglige, ogsaa det staar paa mit Skjold. „Ævnlige Overdrivelser, naar man er begejstret, skader ikke for Begynderen.“ Jeg mener heller ikke, at det skader saameget i en Skaal-tale men derimod, at det altid skader i Foredrag og i Fagblade. Ingen Personligheder, kun Sagen, er det gode Raad — men et er Theori, Praksis noget helt andet. For en Sag eller Dele deraf kan ofte ikke føres frem uden at støde paa Personligheder, fordi det er Personer, der føre Sagen frem. „Overdrivelser, Løse, tomme Frafer“ Lød til Biavlerne i 1642 og mange Gange siden, og de gøre den Sag, de arbejde for at fremme, „Bjørnetjenester“. Rigeoverfor Fejl, Overdrivelser, m. m. vofser altid Kritiken, dette to væggede Sværd, frem, enten i Tale eller Skrift. Saaledes har det været før „os“ og vil vedblive at være.

Naar de gamle Kæmper sloges for „fælles Sag“, dækkede den ene Baabensfælde den andens blottede Sted med sit Sværd, Skjold eller endog sit eget Legeme, selv om ogsaa det blev hans egen Banc. Nutidens Kæmper, d'Grr. Medaktører, have det dog ulige lettere, de kunne dække deres Medarbejderes urigtige og faarbare Sted i Manuskripterne med en — Blyantstreg. Et personlige Angreb ikke kunne holdes ude med bedste Villie jes af „D. d. B. T.“ Baade N. B. K. T. N. har faaet sine Stryg under juldt Navn. Maalet er det samme, Midlerne forskellig. N. og B. gaar sine egne Veje, T. og N. ere døde fra Biavlens. (Lad den hvile i Fred). Jeg har med min bedste Villie dog ikke undgaaet at være usfor-sigtig, bitter og kejtet. Vil nu maaske(?) trække mig tilbage til mine „Løtter“ fra en Kamplads, hvor der hverken er Guld eller Gæve for mig at vinde; men skulde det ste, at jeg tror, et Punkt i Sagen er truet, saa vil Deres sandhedskærlige og usofsigtige N. stedse være beredt endog til mere end at slide Spidsen af sin Blyant for Biavlenssagen, selv om jeg derved skal komme til at støde til en eller anden Personlighed. Hermed sluttes.

Ekko fra Staderne.

Aflov, den 26. April.

For 10 Aar siden fik jeg en Kube til Halvt, og 4 Aar efter forlangte jeg dem delte, hvilket vi bleve enige om. Vi fik hver 5 Stader. For 6 Aar siden bestilte jeg Deres ærede Blad, hvorfor jeg giver dem min hjertelige Tak. Samme Aar skaffede

jeg mig 3 Trugstader 10 × 12 " Kamme-maal, og der satte jeg Kuberne paa og lod dem bygge ned, hvilket gif udmærket godt. Næste Aar anstaffene jeg mig 5, som ogsaa byggede ned, og nu staar min Bihave med 12 Trugstader, som rumme hvert 20 Kammer og Blads til Overbygning og 7 Kube-stader. Den 20de fik jeg renset ved dem, og de befandt sig alle i en udmærket Orden.
Christen Jensen Aaling.

Tornstov, Slesvig, 26. April.

Mit første skal være en Tak til Dem for Deres Blad, „Tidskrift for Biavl“, hvilket er et særdeles smukt og belærende Blad, saavel for Begynderen, som deri findes en ypperlig Paamindelse om den Bligt, han har at opfylde mod de af hans smaa Medstæbninger, Bierne, til ham stillede Krav, som for den ældre, erfarne og kyndige Bi-avler, der ved Hjælp af dette bliver gjort vidende om de i Tidens Løb gjorte For-andringer og Opdagelser. Jeg har foredift og anbefalet det til et Par Kubebiavlere (andre findes der ikke her paa Egnen), hvis Bisald det straks vandt, og de lovede for Fremtiden at ville holde det. Jeg anser det for enhver Biavlens Bligt at udbrede og anbefale „Tidskrift for Biavl“ til enhver, om ikke for andet saa dog for at befri de smaa Dyr for den morderiske Død, som enhver Kubebiavler tilføjer dem.

N. F. Dtholm.

Synderup, Viborg, 27. April.

Bierne have overvintret godt. Kun een Familie, der allerede wanglede Dronning i Efteraaret, maatte jeg sætte sammen med en anden. Jeg har 16 kraftige Foll i 11 Erlevstader og 5 Kuber. Kun faa døde Bier. De 5 Kuber vare negravede og havde tæret fra 7—14 R Honning. Jeg har nu prøvet denne Overvintningsmaade i 3 Aar og tror ikke, at det betaler sig uden for svage Stader, thi stærke Stader yngle stærkt og tære meget. Maaske kan jeg ved stærke Stader faa Sværme ca. 3 Uger før, det var jo en stor Fordel! Jeg vejede naturligtvis Kuberne efter Rensningsudflugten. Blæst er meget skadeligt for Bierne om Vinteren, hvorfor jeg har lagt lidt Tang foran Flyvehullet samt sat et Bræt helt op fra Jorden til Verandaen eller Slagregns-brættet. Nogle faa lange Halmskraa foran Flyvehullet ville vist gøre stor Gavn om Vinteren.
N. B. Holbeck.

Stovsmiinde pr. Nybro, Ronne, 3. Maj.

I dette Foraar har jeg rejst paa Born-holm for at efterse Bisamilierne hos de Biavlere, som ønskede min Hjælp som Bi-

røgter i Følge Bestemmelse paa Generalforjamlingen i Maskeby den 20. Marts d. N. Der meldte sig en Del Biavlere, som jeg besøgte i den sidste Halvdel af forrige Maaned. Hos 3 Familier fandtes Bugløb, og et fjerde var alt renset og saa, da jeg var der, ret godt ud, de 3 bleve i Efteraaret overførte ved Udromning og Biværket udstaaret, det fjerde var et Stade, men blev overført ved Nedbygning, meget stærkt pakket, endog indpakket med Vat. Narjagen, antager jeg at hidrøre fra, at Flyvehullet ikke blev renset ofte nok, og da Bierne skulde ud i Marts eller endog i Februar, var Indgangen tilstoppet af døde Bier, og de levende kunde ikke komme ud, hvorfor Etakremerne maatte aflægges i Stedet?

Kubene, paa de Steber jeg var, saa i Gennemsnit ret gode ud, endstønt de led af 2 væsentlige Mangler for at blive gode nemlig knapt Forraad, hvorpaa der jo kan raades Bød, men værst var dog den, at alle bare saa urene paa Bundbrættet med Smuld og døde Bier, at det var en Gam at se, og det endog hos utjindmelbte Medlemmer, som endnu ikke har faaet Interesse for at læse T. f. B., hvor der dog jævnlig bliver paamindet derom. Nogle Steder tvøredes, men paa den gamle Maade ved at et Trug stiftes ind gennem Flyvehullet, men jeg anbefalede at fodre fra Toppen. En Mængde Familier skal i denne Maaned føres over ved Nedbygning.

H. D. Rosved.

Wagleby, St. Hedinge, 5. Maj.

I Gaar den 4. Maj og i Dag den 5. Maj har jeg foretaget Foraars eftersyn af mine 27 Magasinstader, 10 Højstader $8\frac{1}{2}$ " \times $9\frac{1}{2}$ ", 2 Ersløvstader og 15 Trugstader høj Normal, alle vare overvintrede godt og i de 26 fandtes Honning, Vg og Yngel paa alle Stader. De Stader, som have haft mindst Folketæt, ere Ersløvstaderne og Højstaderne, ligeledes de 2 foregaaende Nar. Det er tredie Nar, at jeg ikke har haft det ringeste Vintertab. I 1888 indvintret 14 Stader, i 1889 udvintret 14 St., i 1889 indvintret 18 Stader, i 1890 udvintret 18 Stader, i 1890 indvintret 27 Stader, i 1891 udvintret 27 Stader. — I et Stade fandtes ikke Yngel men en Mængde Bier, saa jeg maa antage, at enten er Dronningen nhlig død, eller Yngelansætningen er standset af Mangel paa Forraad og Træk. Jeg gav dem en Table med Vg og Yngel fra et kraftigt Stade, og nu arbejder de godt. — Alle Bihusene paa 2 nær har min Broder, som for Tiden er Lærer i Odense, og jeg forarbejdet tilbøds i hans Ferietid og min

Fritid. — Jeg har i Foraaret født med 19 B Randis, og nu ved Eftersynet fit jeg ca. 8 B Honning tilovers. Hvert Stade har desuden endnu ca. 4—5 B Honning. I 1889 høstede jeg af een Familie 85 B Honning. S. Sørensen, Uhmager.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 54. Er Bipesten almindelig her i Landet? Ved Indvintning i Fjor af et Højstade, som havde afgivet 2 Sværme, udtog jeg 2 Tabler Honning. Paa hver Side af Tablerne fandtes i c. en Snes Celler en feig, brunagtig Masse, som man næppe kunde trykke en Strikkepind igennem uden at trykke hele Cellen ud af Tabellen. Kan dette antages at have været Raaddeyngel? Stadet har overvintret godt og arbejder nu sluttigt. (B.) — S.: Bipesten kan næppe kaldes almindelig udbredt heri Landet. Vi antage ikke, at de omtalte Celler efter Beskrivelsen have indeholdt „raaddeyngel“ men snarere en eller anden Slags sej og haarv Honning. Dette er dog umuligt for os at afgøre uden at se disse Celler. Vi ville dog tilraade at have Opmærksomheden henledt paa dette Stade og jævnlig at underføge Yngelen i det.

Nr. 55. Hvorledes kan man udsllynge Honningen af gamle Honningtabler? Bierne ere døde af Mangel paa Dronning. (H. P.) — S.: Honningen kan maaste nok udslynnes ved Anvendelse af Vorbecks Honningløsnier; men vi ville foretrække at anvende Tablerne til Fodring. Cellaagene affrættles og derefter overstæntes med rent lunfent Vand. Naar de derpaa indhænges i ad Gangen tæt op til Yngelen i et stærkt Stade, ville de snart blive tømt. Dermed fremmes Yngelansætningen stærkt.

Nr. 56. Hvor tyk bør den fortinrede Tabletraad, som indlægges i Kunsttablerne, være? (H.) — S.: Vi bruge nu Nr. 28, da Nr. 26 synes os loblig svær og Nr. 30 for tynd.

Nr. 57. Hvorfor bør Kunsttabler af Bivoks foretraktes for Kompositionstabler, og hvilke Ulemper kan Brugen af disse medføre? (S. E. B.) — S.: Denne Sag er endnu ikke tilstrækkelig undersøgt; men det vides dog, at Bierne paa visse blandede Tabler ere uwillige til at bygge. Sagen vil blive grundig prøvet i Nar.

Nr. 58. Hos hvilke Fabrikanter er man sikker paa kun at faa Tabler af Bivoks? (S. E. B.) — S.: Forhaabentlig hos enhver Fabrikant, naar De udtrykkelig forlanger Tabler af ægte Bivoks.

Nr. 59. Jeg har et Rubestade hvoraf jeg midt i Marts udjog flere Mus. Stedet er levende men vist temmelig svagt. Jeg tænker paa at overføre samme i Kasse. Bør dette ske snart, eller maa jeg hellere se Tiden an og lade Stedet komme til Kræfter først? (S. E. B.) — S.: Nej, overfør det helst snarest mulig i varmt stille Vejr. De kan bedre hjælpe det i Kassen end i Ruben.

Nr. 60. Kunde det muligt være rigtigt at lade det nu bygte Plads med et godt Rubestade, eller vil det være heldigere efter Overføringen at lade det bygte Plads med et godt Kassestade? (S. E. B.) — S.: Pladsstifte er kun en Nødhjælp. De kan bedre hjælpe det paa andre Maade (Fodring, ny Dronning, Yngelstaver).

Nr. 61. Der er vel ingen Fare for Dronningerne forbunden med saadanne Pladsbygninger? (S. E. B.) — S.: Jo.

Nr. 62. Hvilken Tid af Aaret anses overhovedet for den heldigste til Overføringen af gode Rubestader i Kasse? (S. E. B.) — S.: Maj eller lige efter Hovedtræktets Slutning eller 7 Dage efter Forbærmens Afgang; men Deres Rubestade er jo ikke „godt“.

Nr. 63. Kan man muligvis først afvente en Sværm af Ruberne og derpaa overføre Moderstaden i Kasse. Paa den Maade fik man 2 Stader i Stedet for 1, og selv ved Overførelse af et godt Stade nu kan der vel intet Honningudbytte deraf ventes i Aar. (S. E. B.) — S.: En i Aar overført god Rubefamilie kan meget godt give Udbytte endnu i Aar.

Nr. 64. Hvormange Kammer 10 × 12 bør et Trugstade med Overrammer mindst have Plads til? (S. E. B.) — S.: 30—35 Helkammer. Af Oversatsrammerne i den Slags Stader gaa oftest 3 til 1 Helramme.

Nr. 65. Hvor saas Dronningeblikt og og Tabletraad. (S. E. B.) — S.: Hos Erslev, Kalundborg. Traad kan dog saas hos flere andre Forhandlere (se Rundgørelser.)

Nr. 66. Ved et Stade bør der daglig flere Bier, de komme ud af Flyvehullet og krable omkring paa Flyvebrættet, falder ned paa Jorden og dør. Nogle komme Bierne slæbende med halvdøde og kaster dem ned paa Jorden, hvor de dø. Det er ikke Yngel, ellers ser Bierne raste nok ud, flyve godt og komme med Blomstestøv. Stedet er godt overdintret, har Honning nok og er godt besat med Yngel. Det er ikke fodret. Hvnd kan Grunden være, og hvad Middel er derimod? (N. B. B.) — S.: Det er sandsynligvis den saakaldte Majsygdom. Den helbreder ved at fodre med saltet

Band (1 Thestefuld i 1 Bægl Band eller Foder).

Gaarlige Vink.

Vejret har fremdeles i de 2 sidste forløbne Uger holdt sig koldt, saa at Blantevæksten har udviklet sig meget langsomt. Aprils, der ofte hos os kan blomstre i Slutningen af Marts eller i de første Dage i April, er endnu ikke fuldt blomstrende. Kirsebærtræerne vente endnu stadig paa Varme, inden de udsolde deres Blomster. 3 Dag (d. 7. Maj) viser Varmemaaleren kun 3° Varme og har i Nat været under Frysepunktet.

Yngeludviklingen. Under saadanne Forhold udvikles Yngelreven i Staderne kun meget langsomt. Der er dog en mærkelig Forskel i denne Henseende paa stærke Familier, der næsten helt formaa at udhylde deres Yngelrum, og mindre stærke Familier, der have et dobbelt saa stort Yngelrum, som de behøve. Vi haabe derfor, at vore Læsere i Tide have indskrænket Biernes Yngelrum ved det første Esterhyn og forøget for, at Pakningen er i god Orden baade foroven og paa Siderne. Dette er af endnu større Betydning i et saadant koldt Foraar end om Vinteren, fordi Bierne om Foraaret ikke kunne hænge tæt samlede i Vinterklynge, men maa færdes omkring paa Tavlerne for at udføre Yngelplejen.

Omskiftning af Bolig. Den grundigste Rensning og Udbedring af et Bistade kan ske ved en saadan Omskiftning, og dette Arbejde foretages bedst paa denne Tid, da Familien, hvis Dronningen skulde gaa tabt ved Arbejdet, vil være i Stand til at skaffe sig en ny, fordi Dronner kunne ventes at være flyvende paa den Tid, Dronningcellerne kunde være modne: Det gamle Stade flyttes 2 Men bori bag sin tidligere Plads. I denne Indsættes et nyt Stade, der passer til det samme Rammemaal. Derefter overslyttes det gamle Stades Tavler i det ny, 1 eller 2 ad Gangen, saa at de atter komme til at hænges nøjagtig i samme Orden. Dette Arbejde kan udføres i Løbet af 10 Minutter, og naar det sker midt paa Dagen i stille mildt Vejr, tager Familien ingen Stade derved. Derimod faar man en fortrinlig Lejlighed til at rens og istandsætte det gamle Stade, der den næste Dag paa lignende Maade kan omskiftes med et andet i samme Bigaard.

Kunstsvarme bør i et saa jildigt Foraar ikke dannes for i Juni Maaned. Vi opstætte derfor at give Anvisning til dette Arbejde til næste Nummer.

Fodring. Pollentrættet har i den sidste forløbne Uge været meget godt, men af Honning er der kun indbaaret meget lidt i Staderne endnu. Det har derfor været et meget farligt Foraar for de Biavlere, der ikke om Foraaret sikre deres Bier imod at lide Mangel. Honningforbruget kan paa denne Tid hos en stærk Bifamilie naa op til 2—4 K om Ugen. Det indses derfor let, hvor vigtigt det er, at der findes rigeligt Forraad tilfede. I modsat Fald vil Familien ikke kunne blive hirig nok til Hovedtrættet, som i Aar maa ventes at begynde midt i Juni. Vi fodre paa denne Tid alle vore Stader, ogsaa de, der have rigeligt Forraad. Disse hente dog Foderet meget langsomt, medens de, hvis Forraad er knapt, tage stærkere fat paa Foderet, særlig i Regnvejr el. Bløst.

Stadernes Stilling. Denne bør være nøjagtig vandret, dels af Hensyn til ny Bgning, som ellers vil komme til at sidde skævt i Rammerne, dels af Hensyn til Fodring, da flyvende Foder er tilbøjeligt til at løbe for stærkt paa Bierne

hvis Foderglasfæt itaar skævt. Ved Fodring med flydende Foder bør man nøje passe, at dette ikke løber stærkere, end Bierne have Brug for det. Derfor bør Foderglasfæt fyldes helt, og Haauden eller et lille Brædt lægges over den tilbundne eller med Blitklaa dækkede Munding (i den „fuldkomne Fodrer“), medens man vander Glasfæt. Derved udelukkes Luften fra Foderglasfæt, og Foderet vil da ikke ved sin egen Tyngde løbe ned, men bæres af Luften, indtil Bierne hente det.

Møl. Den dødsfarlige Tid begynder nu. Har man en Familie, bør allerede viser Tegn paa Angreb af Møl, da tilraade vi først og fremmest den ovenomtalte Omskifning af Boligen med en ny (ren). Man bør fra nu af passe nøje paa sine heugemte Tavler (se S. 102).

Maj-Sygdom viser sig derved, at et stort Antal Bier fryde raft omkring ved Staberne ude af Stand til at flyve. Denne Sygdom kan helbredes enten ved at give Bierne Salt i Foderet (en Theffelfuld i 1 \mathbb{Q} Foder) eller ved at henfatte et Bandrug for Bierne i Vigaaften og forsyne dette med Vand, der er saltet stærkt med almindeligt Kalksalts. Bierne hidloffes til Truget med lidt Honning eller en Stump Honningtavle. Denne Sygdom have vi tagtaget i Juni Maaned her i Landet.

Brevkasse.

Manglende Numre. Vi henvise til de Regler for Rettelse af saadanne Fejl, som findes angivet paa S. 54. Fejlene ere næsten uden Undtagelse Postvæjenets. Saa snart Klagen kommer fra vedkommende Postekspedition, kan Redaktøren frit sende de manglende Numre. Klager man derimod til Redaktøren uden først at have klaget til sin Postekspedition forgæves, da kan der ikke tages Hensyn til en saadan Klage.

Frimærker. Maa jeg sende Dem saa stort et Beløb som 3 Kr. i Frimærker? (N. N.) — S.: Ja, naar De kun vil erinde, at 100 D. i Frimærker ikke gælder for mere end 96 D. i Handel og Wandel.

Italienste Dronninger ville blive indfjerskræve d. 8. Juni til en Pris af c. 7 Kr. pr. Stk. Naar de bestilles hos Erslev i Kalundborg inden den nævnte Dag, ville de kunne ventes ved St. Hansdag.

Bogsamlingen. (J. C. B.) Uldaaen sfer kun til Kredsforsamling, der da atter maa besørge Uldaaen til de enkelte Medlemmer. I deres Kredser er Lærer Christen, Løbs, Formand.

Rettelse. I „Festskriftet“ S. 13, Linie 12 staar: Stridighederne gik endogjaa fra Foreningen over i Bladet — læs: „Stridighederne gik endogjaa Foreningen over i Bladet.“

Kundgørelser.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtegnning i Foreningen modtages af ethvert af Bestyrelsens Medlemmer samt af Sekretæren, Candidat J. Meisner, Colbjørnsensgade 9, København V., hvor Lovene erholdes, og enhver Oplysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. en Gang for alle.

Ca. 300 Pd. Honning anvises til Salg af Frank Wendt, Roskilde.

Mine solide, nøjagtige og **premierede Trugstader** leveres med 20 Ram., 10 < 12, 11 Kr., do. med Halvrammer over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn Bestillinger udbedes snarest muligt.

Tovner **Chr. Pedersen**, Mellose pr. Hillerød.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. J. Stålhammar i Göteborg. Pris 120 \mathbb{S} . aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Bog-Blæsere fra **Kolb & Grøder** i Würtemberg faas til en Pris af 1,80 \mathbb{D} . pr. Stk.

hos **Erslev**, Kalundborg.

Erslev's Prislise se Side 56.

Som Prøve

anbefales **Patenttavler** (Bokstavler paa fint præpareret Lærred), saavel i ægte Bivoks som i Komposition. Prøver sendes gratis.

Audtjør ved Odde, i Marts 1891.

N. Jacobsen.

Nogle gode Rubestader

lobes. Brev med Pris sendes til Redaktøren.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876–81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erslev.**

Da vore **Bivokstavler** i Nar har en saa tilfældig Uffærmning, at vi have været nødt til at gøre et større Indkøb af Boks til høj Pris, ville vore Priser fra 15. Maj være: under 5 \mathbb{R} 1,85 Dre pr. \mathbb{R} , 5–10 \mathbb{R} 1,75 D. pr. \mathbb{R} ; 10 \mathbb{R} og derover 1,65 D. pr. \mathbb{R} . Boks byttes med Tavler for 30 a 35 D. pr. \mathbb{R} .

Grabvænget pr. Svendborg i Maj 1891.

G. Rasmussen & Co.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1 \mathbb{R} a 185, 10 \mathbb{R} a 162, 25 \mathbb{R} a 155 Øre \mathbb{R} . Fortinnet Traad a 125 \mathbb{S} . pr. \mathbb{R} . Umærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

„**Biavls-Tidende**“ for 1886, 88 og 89 kan faas a 35 Dre pr. Nar. Aargangen 1887 koster 1 Kr. — „**Biavls-Tidende**“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til

N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler haves atter i Nar til sædvanlige Priser. Boks tages i Bytte a 35 D. Pd.

S. S. Beck,
Langevej, Brørup.

Bestilling paa undersøgt **Marf-** og **Rodfrugt-** frø, paa **Sæve-** og **Blomsterfrø**, Frø af **Bi-** planter, 10 Sorter for 80 Ore, 20 Sorter 1 Kr. 50 Ore, Kartofler samt paa Frugt- og Lovtræer og Buske, Høgsplanter, Højer, Blomsterplanter, Jordbærplanter, storfrugtede Hindbærplanter m. m., bedes snarest indgive.

Roskilde og St. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

D'rr. Biavlere anbefales atter i Nar mine flere Gange prisbelønnede

Distader og Redskaber.

Illustreret Prislifte findes paa Forlangende.

M. Sall,

D. Søby pr. Nyfobing Jyll.

NB. Endvidere anbefales de af min Faber i flere Nar fabrikerede **Blæsebølge** for **Grov-** mede. Lærige anbefalinger have.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, findes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Blavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislifte paa Forlangende.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Nar til billigste Pris hos Snekter **J. C. Olsen,** Svilested pr. Søllested. Voks tages i Bytte.

Mine garanterede ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Pris.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 D. pr. T.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Mine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og befundne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte T 1,40 D., 5 T 6 Kr. 75 D., 10 T 13 Kr. Da der sandsynligvis i Nar vil fremkomme Eksterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf Effekten nogle ville være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Udsfar ved Odde, Martz 1891.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Voks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.

N. Schmidt,

Nyhandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler findes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Glesvig.

Kunsttavler og **Delingstavler** af garanteret rent Bivoks, præmieret med Sølvmedaille i Kjøbenhavn 1888, anbefales til billigste Pris.

Voks forarbejdes og købes.

Stader og **Redskaber** have stadig paa Lager Prislifte tilsendes paa Forlangende gratis og franko.

S. A. Madsen, Broager.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavlere-Forening“s Organ „*Tidsskrift for Biskjtsel*“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar.** Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlereforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjtsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen Kristiania (Adr.: Hr. *Ivar S. Young.*)

Biplante, Sæve- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore, Høgpuster (Bingham's Model) 250 Ore, Bibespjætere, 25 Ore, Vibedugger 30, Bjflor 50. Trugtavler, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikater, der ere Leverandører til Sydhjys Biavlereforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen, Svibjerg St.

Vinaa Sogns BF. har for at sikre Medlemmerne

Kunsttavler af ægte Bivoks

anskaffet en **fortrinlig Tavlemølle.** Foreningen leverer ogsaa Tavler til enhver Biavlere, der maatte ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver Indblanding af fremmede Emner. Priserne ere de sædvanlige. Godt Voks tages i Bytte a 35 D. pr. T. Træhandler **Niels Nielsen,** Jversholt, Laven.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoplæg vækker til.

Overstiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Har store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 O. pr. T.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Bræg, af rent Bivoks anbefales atter i Nar D'rr. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos Snekter **S. Pedersen,** Svanninge, og **Lars Henningsen,** Svanninge Martz.

Svanninge pr. Jaaborg i Februar 1891.

Hos **Jacob Erølev** og i enhver Boglade faaas **Blomster-Kalender for Biavlere** af Hans Erølev, Pris 40 Ø., indeholder Oplysninger om alle værdifulde Biplanter. Faas hos **Erølev**, Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1891 den 1. i hvarje månad. Pris per år En krona. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: *J. Michal*, Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Förenings-Meddelelser.

Randers og Omegns BF. holder Møde Lørdagen d. 30. Maj kl. 1 i Randers Højskolehjem, hvortil enhver Ven af Biavlen indbydes. Der vil blive forhandlet om Udstillingen i Forbindelse med Dyrstuet den 1. Juli dette Aar.

Anton Holm.

Slbo m. fl. Herreders BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i Biavl af Hovedforeningens Vandrelærer, *C. J. Grønning* fra Vejrup, den 26. Maj i Starup (Stedet bliver nærmere bekendtgjort i de lokale Blade), den 27. Maj i Egebo Stole, den 28. Maj i Eritjø (Stedet bliver nærmere bekendtgjort i de lokale Blade), den 29. Maj i Starbøl hos Hans Schouenborg, hver Dags Eftermiddag kl. 2.

N. Ladegaard.

Gram og Omegns BF. holder Møde i Gram Søndag d. 31. Maj og i Nustrup Mandag d. 1. Juni, begge Steder Efterm. kl. 3. Der vil blive holdt Foredrag og givet praktisk Vejledning i Behandling af Bierne af Fru Demant fra Hjøbenhavn. Da Mødet med Sikkerhed kan forudsiges at ville blive overordentlig interessant og belærende, var det ønskeligt, om ret mange sig for Bijaagen interesserede vilde komme til Stede.

C. Behrens.

Soro Amts BF. lader afholde Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Biavl ved Lærer *Houlin*, *Boeslunde*. I Høve Stole *Ben Pinjedag*, i Fuglebjerg Stole den 24. Maj, i Boeslunde Stole d. 30. Maj og i Børslev hos Gmd. *N. Larsen* d. 31. Maj hver Dags Eftm. kl. 2. Fri Afgang for alle.

J Holsted BF's Møde d. 19. April blev det vedtaget at afholde følgende Møder i Sommer: 24. Maj hos *Julius Larsen*, 14. Juni hos *H. P. Smidt*, 12. Juli hos *Jens Luttesen*, 9. August hos *Chr. Sørensen* og 6. September hos *Houl Petersen*. Møderne begynde Eftm. kl. 2 præcis; alle Bievener ere velkomne.

Hagen Madjen,
Nørre-Holsted.

Maugstrup BF. afholder Møde med Foredrag og Undervisning af Fru Demant Onsdag d. 3. Juni kl. 2 i Somfruled Kro og Lørdag d. 4. kl. 2 i Tørring Kro. *Chr. Dall*.

Sald Herreds BF. afholder Møde Tirsdagen den 19. Maj kl. 2 Eftm. hos Smeder *Jens Frederik Nielsen*, *Alsdrup*. I Sald Bejret tillader det, gives der praktisk Vejledning. Alle Bievener ere velkomne.

Besthyrelsen.

NB. Der gøres opmærksom paa, at Smeder *Nielsen*, *Alsdrup*, er Foreningens Kasserer og undertegnede dens Formand.

Niels Sørensen, Findal.

Holstebro Kreds afholder Møde hos Fotograf *Borbeck* Søndag d. 24. Maj kl. 2. Talrigt Møde udbedes, da man vil besittie sig for at gøre det saa nyttigt for Biavlen, som Kræfterne tillade.

Borbeck.

Ribe Amts BF. holder Møde Søndag den

24. Maj Eftm. kl. 2 hos Gaardejer *Klaus Johansen* i Eikelund, hvortil enhver Ven af Bijaagen indbydes. *Rnnd Lauridsen*.

Kolding og Omegns BF. afholder Lørdag den 23. Maj Eftm. kl. 4 Generalforsamling i Lærer *Dues Stole*, *Hospitalsgade*, *Kolding*. 1) Der vælges en Udsending til Centralmødet i Nyborg. 2) Der tages Bestemmelse om en Udstilling i Kolding til Efteraaret. 3) Bestemmelse om et Hovedmøde i Kolding. 4) Meddelelse fra Besthyrelsen.

N. J. Lindelof.

Biavls-Udstilling. Samtidig med *Hau Herredernes Landboforenings Hoveddyrskue* og en Folkefest vil der den 17de Juni blive afholdt *Biavls-Udstilling* i *Fjerritslev*. Fabrikanten af *Biavlskredsløber* og *Produkter* anmodes venligt om at udstille og at anmelde Genstandene til undertegnede for 8de Juni. Genstandene sendes enten pr. Dampskib til *Ågerfund* eller pr. fgl. Post under *Nr. „Biavlsudstillingen i Fjerritslev (posto restante)“*, og maa indtræffe senest 14. Juni. Samtlige Genstande bedømmes uden Hensyn til, hvem Udstilleren er, men kun Medlemmer af *Hau Herredernes Biavls-Samlag* faa Del i *Premie-Beløbet*, hvorimod alle Udstillere have lige Adkomst til Diplomer og til Medaljer, ja endelig saadanne tilstaaes Præden.

Holme pr. *Fjerritslev* d. 6. Maj 1891.

Legind.

Slævig BF. Biavls-møder afholdes i Ny-mølle Kro Lørdag d. 21. Maj, *Nortmarit* Fredag d. 22., *Broager* 23. og 24., *Fjelsted* 26., *Osterhugum* 27., *Nohdersborg* 28., *Brandrup* 29., *Hviit* 30. og *Gram* 31. Maj, *Nustrup* 1. Juni, *Somfruled* 3. og *Tørring* 4. Juni. Ved alle Møder vil der blive holdt Foredrag om Biavl og saavidt muligt Undervisning og praktisk Behandling af Bier.

Karen Demant.

Bræsto Amts 4 Landboforeninger agte d. 9. og 10. Juni at afholde Dyrskue ved Storehedinge og i Forbindelse dermed en *Biavls-Udstilling* med *Premie-Uddeling*. Afgang til *Premierne* have alle Medlemmer af *Storehedinge BF.*, *Balko Stifts BF.*, *Sydsjællands BF.* og *Midtjællands BF.* Anmeldelse om Udstillingsgenstande (*Biavls-Medløber* og *Produkter*) indsendes inden den 25. Maj til *Købmand Chr. Laaksen* i *Storehedinge*.

Indhold af dette Numer:

Biavlskoler m. m., af <i>Hj. Stålhammar</i> . . .	108
Bipest	116
Dronningzint	117
Ekko, af <i>Chr. Jensen Kaling</i> , <i>N. J. Osholm</i> , <i>N. P. Holbed</i> , <i>H. O. Kofod</i> og <i>S. Sø-</i> <i>rensen</i>	113
Fejl, der gentage sig, af <i>K. Hansen</i>	109
Gavnlig Vint	117
Jonningstavler, gamle	116
Jagttagelser af Bier	105
Kunsttavler	116
Majstygdom	117
Normal, høj eller lav, af <i>Chr. Dall</i>	110
Oversøring	117
Pladsstifte	117
Rammemaal, af <i>P. Christensen</i>	113
Rettelse	118
Sag og Personlighed, af <i>Karl Kleeschild</i>	114
Staders Størrelse	117
Sværming og Tavlejonning, af <i>Doolittle</i>	112
Tavletraads Tjkkelse	116
Til Begynderen, af <i>C. J. Grønning</i>	111
Understøttelse til DBF	113
Ungelandsætningens Grundlov, af <i>Berftung</i>	107

Eggen. Derimod har det været DBF.'s Bestyrelses Sag at holde fast paa de saaledes dannede Kredse ved at tilbyde dem saa store Fordele (Medlemsbladet til nedsat Pris, Smaastrykker o. s. v.) ved Sammenlutningen, at denne er blevet bevaret. Hertil har Hovedforeningen haft udmærkede Hjælpere i mange dygtige stedlige Viablere rundt omkring i Landet; men de, der først har studt Breche i de „døde“ Egne, have næsten altid været Vandrelærere. Et saadant Resultat havde vi næppe kunnet opnaa ved „ambulatoriske Viablskoler“. — Det er ganske sandt, at der let bliver noget ensformigt ved de fleste af disse Viablslæreres Foredrag, idet de „afhaspe“ den samme Lektie paa Møde efter Møde. Det maa være fedeligt nok — for Viablslæreren; men heldigvis er Tilhørerkredsen jo stadig forskellig. Her i Landet kende vi rigtignok nogle saa Eksempler paa store gamle Viablskredse, der næsten ubelukkende bestaa af øvede Viablere. Disse ere mere kræsnere. De forlange enten mere afpeksende Foredrag eller Hjælp til Biernes Pasning; men de allerfleste af vore Kredse modtage endnu bestandig med Glæde 1 eller 2 Gange aarlig de Vandrelærere, som udsendes af DBF.

Om disse Betragtninger passe paa Forholdene i Sverige, kunne vi derimod ikke indlade os paa at bedømme, da de tilsvarende Forhold muligt i flere Henseender kunne være meget forskellige fra vore. Men her i Danmark tro vi rigtignok, at der fremdeles i en lang Mærække vil være Brug for Udsendelse af Vandrelærere. Derimod vilde det være meget ønskeligt, om flere af disse vare bedre forberedte til deres Værning, end Tilfældet nu er, og hertil vilde uden Tvivl een eller flere „faste“ Viablskoler kunne bidrage i høj Grad.

Den svenske Redaktions Bemærkning om „Trugstaden“ forstaa vi ikke ganske. Det første danske Trugstade blev udstillet af Bæver Erstlev, Ulstrup, Kalundborg, ved Landmandsmødet i Svendborg i Sommeren 1878. Dette Stade havde oven i Kjøbet „Løs Bund“; men Rammerne vare 9×9 ”. Saa vidt os bekendt bragte Hr. Stålhammar netop det samme Mær Trugstadet til Sverige; men han benyttede det vistnok med den engelske Ramme. Trugstaderne synes saaledes samtidigt at have holdt deres Indtog i begge Lande; men de have uden Tvivl i Danmark vundet langt større Udbredelse end i Sverige, og dette er jo i dette Spørgsmaal Hovedsagen. Red.

Nogle Fejl, der gentager sig.

Af R. Hansen, Eideby.

Paa Viablsubstillingerne er der jo udmærket Lejlighed til at gøre sig bekendt med Staderne, følge Udviklingen og se, hvad der er det bedste samt høre Diskussionen derom. Jeg kommer meget paa Udstillingerne og vil bede enhver Viabls, jaavel Begynderen som den ældre Viabls, besøge Udstillingerne, saa ofte de kan, Tiden dertil er vel anvendt, og særligt vil jeg bede dem om at stærke Staderne en grundig Undersøgelse og Kritik, (det andet udstillede bør heller ikke gaas ligegyldigt forbi). Det viser sig, at der bliver udstillet mange meget gode Stader, som egner sig til at drive Viabls i. Forældede Stadeformer samt rigtigt daarligt eller urimeligt indrettede Stader, saa at de ikke ere at anbefale at sætte Bier i, blive Mær for Mær færre; et glædeligt Fremskridt. Men paa den anden Side er der kun saa og paa samme Udstillinger ingen Stader, som kan tilkendes Prædikatet ug. Her fremføres nogle af de Fejl, som ofte gentager sig, og jeg ved, at naar Fejlen først er paapeget for Viablsleren, saa vil den nok blive undgaaet af mange af dem, der i disse Maanedger laver Bistader.

At have flere Følk under eet Tag fører mange Ulemper med sig, Stadet bør derfor kun være til eet Følk. Stadet bør være nøjagtig i Vinkel — og det er der mange Stader, som ikke er, og det er meget uheldigt, naar Rammerne ikke ere til at vende i Stadet. Høft paa, at Stadet koster ikke en Dre mere, fordi det lades bestemt. Flyvehullet bør være $\frac{1}{3}$ ” højt og i Bredden — Husets indvendige Bredde, og det bør være let at indsnævre ved Skydere. Mod Regnen kan det foroven beskyttes ved et Vandbræt. Flyvebrættet bør være 4 a 5 ” bredt og dets Længde — Husets udbvendige Bredde og helde nedad i en $\frac{1}{2}$ Vinkel — 45 Grader, derved er det let for Bierne at træffe. Forbæggen ved Flyvehullet bør enten være dobbelt med Pakning imellem eller ogsaa bør der ved den anbringes en Pakramme. Dør bagtil bør der være i Stadet, den er saavel til at rense ud af, som ogsaa for at man igennem Binduet kan følge Biernes Arbejde paa den bagerste Table. Taget er i Reglen spidst, er ofte forarbejdet af tynde Brædder med Knaster i (endog Grønbrædder), disse Brædder ligger 1 eller $1\frac{1}{2}$ ” over hinanden, selv om ogsaa de holdes godt med Maling, saa gaar dog Regnen og Snebandet ned igennem. Husene bør altid have fl a dt Tag, som falder 2 a 3 ” tilbage, og det bør

være tækket enten med god Tagpap eller med Zink, det skal nok holde Vandet ude Zink-Taget er ikke ret meget dyrere, der gaar ikke saa mange Brædder til, og man har af Taget et udmærket Vord. Er Taget af Pap, bør det tjæres over med Kul- eller Asfaltstjære om Efteraaret og kalkes om Foraaret. Taget bør være forshynet med Hængsler, saa det er let at lukke op og i — og det bør være til at hægte fast til Huset enten ved Krog, Splitte eller paa anden Maade, for at Blæsten ikke skal slaa det op. Til Huset bør høre en 3 til 5 " tyk Pakramme, som kan dække over det Rum, en stærk Bifamilie indtager i Forommeren, der bør være en Foderaabning i den.

Stadet bør være et af de af DBF. anbefalede Maal — og Kammerne bør være bestemt Maal, man træffer desværre meget ofte paa Kammer, der er $\frac{1}{4}$ " for brede eller smalle, end de bør være, og det har megen Betydning baade ved Køb og Salg og ved Indløb af Kunststaver m. m., at det er bestemt det Maal, det skal være. Mellem Kammen og Husets Sider bør være $\frac{1}{4}$ " akkurat, men i enkelte Tilfælde er der kun $\frac{1}{8}$ ", men i mange endog $\frac{1}{2}$ ", og saa bygge Bierne imellem. Afstanden under Kammen bør være $\frac{1}{3}$ " for Rensningens Skyld. Smaarammer over Yngel-lejet bør der være i ethvert tidsvarende Trugstade, men ofte er der ingen, og de er ogsaa ofte i en meget upraktisk Størrelse og Form. Halvrammer er nu bedst, de bruges ogsaa ved næsten alle Normalstader, men ved 10×12 " Maalet, som dog er det mest udbredte, ser man kun sjældent nogen $\frac{1}{2}$ " Kamme, men derimod den uheldige $\frac{1}{3}$ " Kamme anvendt. $\frac{1}{2}$ " Kammen skal være $5\frac{1}{4}$ " høj og $12\frac{1}{2}$ " lang udvendigt Maal og Tablebæren 13 " lang, hvis den skal hvile paa Lister og $13\frac{1}{2}$ ", hvis den skal hænges i Fals. Tablerne kan anbringes i 2 Rækker af tynde Brædder. Imellem Underlisten i Smaarammen og Bærelisten i Hovedrummet bør være en Gang paa $\frac{1}{4}$ " akkurat. — Ved nogle Staderformer bruges ikke Hjørnekodser men Søm til Afstandsbestemmere i Kammen. Dette er saaledes Tilfældet saavel med de fleste forandrede Ringlarsens Stader samt særligt med Ersted-Stadet. Disse Afstandsstiftere ere i Reglen anbragte en 2 a 3 " fra Tablebæreren Ende. Naar der er kun lidt Plads i Stadet eller Tabellen trækkes op eller stikkes ned af Begyndere, ødelægger Afstandsstifterne tidt en hel Række Geller, ofte med Yngel i, derfor bør Afstandsstifterne være slaaet i Tablebæreren der, hvor Sidelisterne støder til, saa er den

Fejl undgaaet. Her er fremtrukket nogle af de Punkter, der ofte findes Fejl paa, søg at undgaa dem.

Høj eller lav Normal.

Af Snekter Chr. Dall, Simmersted, Slesvig.

Overbintringen har her været god. Jeg har sidste Efteraar indvintret over 60 Stader (de fleste af dette Antal tilhøre andre). Om trent samme Antal har jeg efterjet i dette Foraar, deraf var død 1 paa høj (er blevet dronningløs i Foraaret og forsømt) og 2 paa lav Normal (forsilbig udtrømmet af Ruber og fodret). Ingen af disse Dødsfald kan tilskrives Kammemaalet.

Den høje Kamme er flere Gange her i Bladet blevet omtalt som usikker til Overbintring. Det kan jeg aldeles ikke samstemme i. Jeg har begyndt min Biavl med den høje Kamme efter Hr. Vorbedes Anvisning og har endnu aldrig mistet et Stade, endskøndt jeg har drevet Biavl i flere Aar. At kun smaa Folk kunne overvintre paa høj Normal, kan jeg heller ikke billige. Jeg har et Stade indvintret paa 13 Kammer 36 R Honning; til langt ind i Efteraaret sad det paa 15 Kammer og endnu har jeg ingen Tabler kunnet fratage dette Folk. Flere har jeg paa 9 og 10 Tabler, det er dog ikke ganske smaa Folk, saa til Overbintring anser jeg dette Maal for fuldt ud saa godt som andre mig bekendte Maal. Derimod til Sommerbrug foretrækker jeg rigtignok lav Normal og formerer kun paa denne Kamme endskønt Bierne forbruge mere Honning om Vinteren paa lav end paa høj Normal.

Det er ingen løs Paaastand. Jeg vejer nemlig enhver Table, jeg tildeleer Bierne til Vinteren, og kan altsaa efterveje i Foraaret. Dignende Udtalelser har jeg fra flere Biavlere, som benyttede begge Kammemaal.

Dette fremkommer ikke for at fraraade andre Kammemaal; men ingen bør angstes for Vinteren med den høje Kamme, naar kun Indvintringen udføres, som det nu læres her i Bladet, af Bøger og af Biavls lærere. Naar nogen har spurgt mig om, hvilket Kammemaal, de skulde begynde med, da har jeg indtil nu svaret: „med høj Normal“, fordi jeg der stod paa kendt og sikker Grund.

* * *

At den høje Normalramme i vore almindelige Vintre er en god Overbintringsramme, derom kan der ikke herse nogen Tvivl. Om den derimod i meget

langvarige uafbrudte Vintre, der i 5—6 Maaneder uden Afbrudelse holde Bierne indespærrede, kan give en ligesaa god Overvintring som de bredere Maal, derom er der i de senere Aar opstaaet Tvivl, og vi dele denne Tvivl. Den Slags Vintre indtræffe jo heldigvis kun sjældent hos os, højest hvert 4de Aar. Derved kan det forklares, at man saalænge ikke er blevet opmærksom herpaa, idet man har tilskrevet de store Vintertab paa det høje Maal i saadanne Vintre andre Aarsager.

Det, der bragte den lave Normalramme hertil Norden, var jo ikke Savnet af en god Vinterramme; men det var Besværigheden ved de høje Rammers Behandling. Hr. Dall erkender jo, at i den Henseende har den lave Ramme et saa stort Fortrin, at han endog saa foretrækker den, uagtet han antager, „at Bierne forbruge mere til Vinterophold paa denne Ramme end paa den høje“.

Vi have ikke tidligere set denne Paa-stand fremfat. Vi have ikke iagttaget noget saadant, men tør dog ikke benægte Muligheden af, at Vinterforbruget kan være lidt større paa Grund af det bredere Vintersæde. Der kan dog være en ganske anden Grund til et større Forbrug, nemlig en tidligere begyndende Yngelsætning, og dette maatte jo betragtes som en Fordel. Om en Bifamilie om Vinteren forbruger 1—2 R Hønning mere eller mindre, det er som ogsaa af den ærede Forfatter antydet, af underordnet Betydning. Det, Biavleren maa eftertrægte, er jo et saadant Stade, som med det mindst mulige Arbejde giver det størst mulige Udbytte. I dette Kapløb tør vi unægtelig, at den lave Normalramme vil naa langt forud for den høje. Red.

Til Begynderen.

Af C. S. Grønning.

I Nr. 6 af „Tidskrift for Biavl“ d. N. (S. 89) findes en fortrinlig skrevet Artikel om Rømp-Statet, og det kan ikke noksom anbefales Begynderen saavel som den videre kjendte Biavler at udføre, hvad der er antydet, særligt med Hensyn til at have store Boliger, at de ny, der anstafes, ere store nok, og at man lader lave Overrum til de ældre, man allerede har, som ere for smaa. Ganske vist er det ikke hvert Aar, man faar Brug for saa store Huse (som bekendt under jeg helst 12" [] Tablen, altsaa Huse 13" . 13" \times 36" indvendig med Plads til Overramme over det hele, over de større Rammer saavel som Stopperummet c. 7000

Rubittommeres Huse); men heldigvis kende vi her paa Besthyften af Sylland mange Aar, hvori saadanne Huse ikke ere for store, og jeg siger, som alt tidligere er sagt: det er et uerstatteligt Tab, saafremt Familierne og Boligerne ikke ere store nok under et godt Træk. Naar der i Artiklen kun angives 3 forskillige Midler for at bringe en Familie op, finder jeg Anledning til at bemærke: „Dette er rigtigt; men jeg kunde have ønsket, at der var tilføjet, hvilke Betingelser der særlig maatte være til Stede for at naa et heldigt Resultat. — I første Række kommer, at der er en ung og kraftig Dronning i Familien, at Familien ikke har flere Tabler, end den kan besætte næsten helt ned til Bunden, at den er pakket godt og forsvart til, som til en siberisk Winter, at de daglig finde Træk (ny Mæring) enten ved at Naturen byder dette, eller ved Foder, givet helst fraoven. Dette kan ogsaa bestaa af Vand, saafremt Stadet har tilstrækkelig Hønning. Dette er gode Foraarsbetingelser og Ting, som absolut maa tages i Betragtning. Forøvrigt slutter jeg mig ganske til Hr. Redaktør Erzslevs „Gavnlige Vink“ med Undtagelse af Redbygningen, som jeg ikke tør tilraade saa tidlig, og især ikke for Besthyllands Bedkommende. Rubens Folt tage dog ikke de underste Tabler i Besiddelse, forinden Ruben er smækkfuld af Bier, Yngel og Hønning. Der opnaas altsaa kun at afstøle Yngellejet og dermed forsinke Fremskridt. — Giv en saadan Rube Vand eller Foder i Glas foroven, og De skal se Fremgangen.

* * *

Med Hensyn til Redbygning skulle vi bemærke: Vi forstaa ikke, hvorledes der ved den af os tilraadede tidlige Anbringelse af Ruben paa Boligen foregaar nogen „Afsøling af Yngellejet“, fordi man stiller Ruben som angivet (S. 50) paa 3 Brædder, i hvilke findes en Abning paa 4 4", som fører ned til 3 Kunsttabler, der hænge i en lun Bolig, som vi anse for lunere end selve Ruben. Vi forudsætte, at det Overrum, i hvilket Ruben anbringes, besytter den endnu bedre mod Ruben end den Straafappe, som dækkede Ruben, før den indfattes i Stadet. Hvis man, inden Ruben sættes paa Stadet, bestærer den, maa man jo netop sige, at Yngellejet formindres. — Det er meget rigtigt, at Rubefamilien ikke begynder at besætte Kunsttablerne (eller de udbyggede Tavler) nede i Kunsttablets Bolig, før Ruben er „smækkfuld af Bier“; men dette opnaes jo langt hurtigere ved den tilraadede Bestæring i Forbindelse med Fodring end ved Fodring

alene. Det maa jo vel erindres, at man slet ikke er udelukket fra at fodre Kuben, fordi denne er stillet til Redbygning. Endvidere maa man erindre, at i mange Kuber er den nederste Del af de allerfleste Tavler bygget med Droneceller. Hvis man nu ved Fodring opmuntres stærkt til Yngelansætning og venter med at sætte Kuben paa Stedet indtil langt ind i Juni, saa udsætter man sig stærkt for at saa alle disse Droneceller belagte med Droneæg, medens man ved den af os tilraadede Fremgangsmaade faar de allerfleste Droneceller bortskaaene, inden Yngelen naar saa langt ned. — I Henhold til disse Grunde fastholde vi bort tidligere givne Raad: helst at sætte Kuben til Redbygning inden 15. Maj. At det dog kan lade sig gøre betydelig senere og i Egne med Eftertræk, endogjaa helt ind i Juli, det skulle vi villig indrømme. — At Fodring af Kuben i høj Grad fremmer Redbygningen, have vi allerede tidligere ofte omtalt. Red.

Sværming og Tavlehugning.

(Af G. M. Doolittle. A. B. Journal).

Min Undskyldning for at skrive denne Artikel paa upassende Tid (hvis nogen Artikel om Bier kan komme paa upassende Tid) er den, at en Forening i Colorado er meget optaget af den Sag og har bedet mig om at skrive en Artikel derom saa snart som mulig. Foreningen meddelte, at den har ingen Banskfelighed ved at følge de Andvisninger, jeg undertiden har fremsat til Spredning af Yngel, hvilke vor gode Veninde Mrs. Harrison var vis paa vilde blive misforstaaede af flere; thi der var ingen Banskfelighed ved at saa Stedet fyldt med Bier ved den Tid, Honningtrækket paa Kløver kom, ved at følge min Plan; men Besværligheden var, da Staderne vare saa birige og Honningtrækket kom, blev Følgen overdreven Sværming, hvilket medførte Tab af Honning og ofte af Dronninger, fordi disse ikke fik Lov til at følge med Sværmene. Naar man arbejder for Tavlehugning i Delinger, kan Sværming ikke ret vel undgaaes, eller jeg har i det mindste ikke været heldig i at undgaa den uden et stort Honningtab. Jeg vil i Virkeligheden hellere have overdreven Sværming end helt at hindre Sværme, thi ved denne Hindring blive Bierne paa alle de Maader, jeg kender, i vore almindelige Stader saaledes revne ud af deres normale Tilstand, at de ikke ville arbejde godt. Jeg

tror ogsaa, at der hersker en urigtig Forestilling hos nogle om, at Yngelrummet skal holdes fuldt af Bier gennem hele Biernes Flyvetid. Dette er ikke Hemmeligheden ved heldig Viabl; men denne ligger i at have Yngelrummet fuldt af Yngel, før det bliver fyldt med Honning. Naar vi bare os saaledes ad, saa vi Arbejdere til den første Høst, og saa vidt min Kundskab rækker, vil der senere blive avlet Bier nok til alle praktiske Formaal, om ogsaa Yngeltavlerne senere blive fyldte indtil to Tredele med Honning. Der er 2 Fremgangsmaader, der kunne benyttes med Held i Sværmetiden i min Egn, og hvis jeg boede i Colorado, vilde jeg prøve dem der, og hvis de saa ikke passede, vilde jeg udfinde en anden Maade. Jeg ønsker her at fremhæve, at ingen burde følge nogen af vore Skribenter blindt, d. e. uden selv at tænke over Sagen; deres Tanker ville da ofte føre dem ind paa flere Usvigelser fra de af Langstroth, Quinby, Root, Dadant, Doolittle eller andre anviste slagne Vandbeje. Vær ikke en Maskine, men vær Herre over en Maskine eller over enhver anden Ting, du tager fat paa. Hvis du da finder, at SværmeSpørgsmaalet eller et andet Spørgsmaal kommer dig i Vejen, gør dig da til Herre over det, om det end skal medtage hele Sommeren, og gør det efter din egen Plan eller efter Endring af en Plan, som du har hørt eller læst om. Paa denne Maade vil du vokse og ved at fortælle os, hvorledes du bar dig ad, i vort Biliblad, vil du ogsaa hjælpe andre til at gaa frem. Saaledes kunne vi gaae hverandre, saaledes som det har været den alvise Faders Hensigt. „Ingen lever sig selv, og ingen dør sig selv“.

Men lad os vende tilbage til vort Emne! Naar en Sværm farer ud, og medens den er oppe i Luften eller samler sig i Klunge, gaa da hen til Stedet, hvorfra den kom og udtag alle Yngeltavler. Indhæng i deres Sted tomme Tavler eller hele Kunsttavler eller Kammer med Ledere (Begyndelses-Strimler) efter dit eget Valg. Sæt Ovrerummet paa ligesom det var tidligere, men hvis Sværmen er stor, er det bedst at give mere Plads ved at tilføje en ny Delingsbakke. Bring nu Sværmen tilbage i det samme Stade eller lad den selv flyve tilbage, hvis Dronningens Binger forud vare klippede. Sæt Yngelkammerne med de paastdende Bier i et nyt Stade paa en anden Plads og giv det 24 Timer efter en moden Dronning-Celle eller en Dronning, efter hvad du raader over. Dette burde bringe Familien til Ro; men hvis Sværmen paa den gamle Plads alligevel

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar det 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgæstfer optages for 20 Øre pr. Petit-Brev 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste Indrykkelser.

Dronning-Forsendelse.

Den „søde milde Maj“ har været noget barsk i Nær her i Norden; men lidt efter lidt er dog den mildere Nærstid kommen. Baade Bierne og Bavlveren have nu travlt. Det kommer an paa at udføre ethvert Bavl-arbejde til rette Tid. „For silde“ kan faa ofte bringe Bavlveren Tab i Stedet for Vinding.

Et af de aller vigtigste af disse Arbejder er Forskning af gode Vidronninger til alle Familier, som have flette Dronninger. Paa dette Felt er der hos os fremdeles Grund til at arbejde stærkt fremad; thi der er ingen Tvivl om, at vort Honning-udbytte ad denne Vej kunde mere end fordobles. Desværre have

vi endnu ikke nogen større Dronningavl her i Landet. Dette er et Savn, som vi haabe i en nær Fremtid maa blive afhjulpet. Vi ere dog naaede saa vidt, at afskillige af vore mere fremtrædende Bavlere i den egentlige Sommertid sørge for at faa nogle faa Dronninger frembragte, saa at Dronninger af vor egen hjemlige Race nu ikke faa sjældent sendes fra en Bavlver til en anden. Vi have Grund til at antage, at slike Forsendelser vilde blive langt hyppigere, naar vore Bavlere vare

bekendte med, hvor let de kunne foregaa, naar Sagen gribes an paa rette Maade. De forskellige Fremgangsmaader ved Avlen af Dronninger have vi jævnlig omtalt og skulle snart atter give udførlige Anvisninger dertil; men den letteste Forsendelsesmaade tro vi er lidet bekendt for vore Læsere.

Post-Dronning-Bur. I mange Lande ere Dronningforsendelser efterhaanden blevne saa almindelige, at man har faste internationale Regler for saadanne Forsendelser. Buret (se Fig. 18) maa ikke

være større end 20 cm. (c. 7 1/2 ") langt, 10 cm. (c. 3 3/4 ") bredt og 5 cm. (c. 1 7/8 ") højt. Det maa kun veje indtil 50 Kvint, og Portoen beregnes som paa Breve. I saadanne Bure kunne Vi-Dronninger sendes som

Fig. 16.

Fig. 17.

Fig. 18

Breve i Tyskland, Luxemburg, Øst- og Ungarn, Belgien, Nederlandene, Schweiz, Frankrig, Storbritannien, Spanien, Portugal, Italien, Grækenland, Rumænien, Bulgarien, Egypten, Cypern, Forenede Stater i Amerika, Argentinien, Chile, Colombia, Guatemala, Mexico, Paraguay, Guyana, Hayti, Hawaii, Siam, portugisiske Kolonier, Vestindien, Congo og Costa Rica. Det er med andre Ord i næsten hele Verden undtagen de 4 Lande Danmark, Sverige, Norge og Rusland. Disse ud-

gøre et „Thule“, i hvilket man kun kan sende levende Bier som Jærnbanepakker. Dette maa selvfølgelig i høj Grad haade forbyde og forsinke Forsendelsen. Marjagen skal, saa vidt vi vide, for Danmarks Vedkommende være „Dyrevenlighed“, men det er jo aldeles klart, at Brevpostforsendelsen giver den korteste Indspærring, og derfor den mindste Lidelse for Insekterne, hvis der i det hele er nogen Lidelse forbunden med en saadan Forsendelse. Denne Lidelse bliver vel næppe større end den, vi Mennesker maa udstaa, naar vi lukkes inde i en Kiste (en Jærnbanevogn) for at føre fra København til Paris.

Den anden Grund, vi have set anført imod Bierne's Forsendelse pr. Brevpost, er Hensynet til Postpersonalets „Sikkerhed“. Hertil kan jo bemærkes, at vore Postfunktionærer vel næppe ere mere omstændede end de tyske, luxemburgske, østrigske o. s. v. Men for at vise hvor ringe Fare der i den Henseende er ved slige Forsendelser, skulle vi nu nærmere beskrive, hvorledes de foretages.

Buret laves af et Stykke 1 " tykt Bræt, 4 " langt, 1½ " bredt. I denne Klods bores med et Centrumbor de 3 Huller (se Fig. 17) a, b, c saa tæt ved hverandre, at de blive forbuudne med hverandre. Paa Klodsens Underside fastsømmes et Stykke Pap, der altsaa kommer til at danne Bunden i de 3 Huller. Hullet a fyldes nu med Foderdej, der dannes ved at ælte stødt hvidt Sukker sammen med smeltet Honning, indtil det danner en meget stiv Dej. Forbindelsen mellem a og b bør dog ikke være større end, at en Vi let kan gaa derigennem. Dejen bør ikke af sig selv flyde fra a ind i b. I Siderne af Hullet c bores med et tyndt Kladdor eller Søm et Par Huller paa hver Side saa store, at en Stoppenaal kan gaa derigennem. Nu besæftes med 2 Søm i de øverste Hjørner et Stykke bitæt Metaltrådt af Klodsens Størrelse (se Fig. 16) over a. Man kan nu gribe den Dronning, der skal forsendes, ved Ringerne og ved at løfte den fri Ende af Gitteret lade Dronningen løbe ned i Kammeret c. Paa lignende Maade lader man 5, 10 eller 15 Arbejdsbier af samme Familie 1 ad Gangen løbe ned til hende. Jo længere Rejse er, des flere Tjenerinder medgiver man. Gitteret besæftes nu helt ved Hjælp af endnu 4 Stifter. Ovenpaa dette Gitter sættes med 2 Søm et tyndt Paplaag, hvorpaa Adressen skrives. Hvis Postbetjenten onsker at undersøge Forsendelsens Indhold, behøver han kun at udtage det ene af disse sidste Søm. Adressefortet kan da som vist i Fig. 18 drejes tilside, saa at han gennem Git-

teret kan se Bierne. I Stedet for den ene Stift i Adressefortet kan man ogsaa anvende en af de almindelige Splittlemmer, der bruges til Væreprøver (se f).

I varmt Vejr ville Bierne opholde sig i c, fordi der er Lufttræk, i køliger Vejr ville de derimod trække sig tilbage til det lunere Kammer b.

Vi ønske oprigtig, at Danmark snart maa komme ud af sin lidet beundringsværdige Udtages-Stillings-Stilling med Hensyn til Dronningforsendelser; men allerede under de nuværende Forhold, altsaa naar Dronninger skulle forsendes som Jærnbanegods, kunne disse Bure anvendes. De danne nemlig tillige gode Indførelsesbure. Naar Dronningen ankommer til sit Bestemmelsessted, udtages alle Tavler af det Stæde, der skal modtage Dronningen, idet alle Bierne sejes tilbage i Boligen undtagen den gamle Dronning, hvis en saadan findes. Denne udtages da. Alle Yngeltavler indhænges (uden Bier) i et eller 2 andre Stæder. Man dækker nu Rummet, der indeholder de bygningløse Bier, med Dækbrædder, af hvilke det midterste er forsynet med et Gul, der omtrent svarer til et af Kamrene i Dronningburet. Af dette aftager man nu Adressefortet og derpaa opbrydes de 2 øverste Stifter i Gitteret. Man kan da helt ombøje den Del af Gitteret, der dækker over a. Nu lægger man Buret med Gitteret nedad ligeover Nabningen i Boligens Dækbrædt, jaaledes at a kommer lige over denne Nabning. Lader man derefter Stædet urørt i 24—48 Timer, vil man efter den Tid finde, at de bygningløse Bier have ædt sig gennem Foderdejen og derved befriet baade Dronningen og dens Ledjagere. Man kan da paany tilfætte den udtagne Bygning. — Indførelsen kan ogsaa ske ganske paa den her anførte Maade uden den forudgaaende Udtagelse af Bygning; men deane Fremgangsmaade er næppe saa sikker.

Kunsttavler.

Af Smeder J. C. Olsen, Svilested.

Det er nu c. 12 Aar siden, at Fabrikationen af Kunsttavler paabegyndtes her i Landet; i de første Aar var Forbruget af Kunsttavler vel ikke stort, men er steget ret betydeligt i de sidste Aar, da der vel nu næppe findes en Bivabler, som har Kunststæder, uden at han ogsaa bruger Kunsttavler. Iblandt de mange ny Opfindelser vedrørende Bivablen er Kunsttavlen ube-

tinget den bedste (Udflyngerer?) næst efter Holigen medbeægelig Tablebygning, og man hører aldrig der bliver jagt, at Kunsttabler er Humbug, men Alle er enige om, at Kunsttablen er et af de bedste Midler til at fremme Biavlen og give Biavleren et langt større Honningudbytte, end der ellers vilde være naaet.

Det er gaaet med Kunsttablerne, som det gaar med saa meget andet, at naar Forbruget stiger, saa falder Prisene, og samtidig dermed opdækker der flere og flere Fabrikanter, saa spekuleres der paa Forskning, og saaledes er det ogsaa gaaet med Kunsttablerne og har være drevet saaledes i flere Aar af en eller anden Fabrikant. Det er disse Fabrikanter, der have tjent Pengene, da de have brugt Stoffer dertil, som ere langt billigere end ægte Bivoks og som ikke spinder, da de ere rene, hvorimod ægte Bivoks ofte er meget urent og derfor taber betydeligt i Vægten. Naar derfor en Fabrikant sælger saadanne Tabler for ægte Bivoks-Kunsttabler, burde han straffes, da det er Bedrageri; opgiver derimod Fabrikanten, hvilke Stoffer hans Kunsttabler ere af, er det ikke Bedrageri, og vil Biavleren ikke købe disse Tabler, kan han jo lade være; men jeg anser det dog derfor alligevel for en meget farlig Vej at være kommen paa og en Skraaplan, som aldrig burde være betraadt, og som let kan give Biavlen et slemt Knæk.

De Stoffer, som for det meste anvendes til at islaade Vosket, er Ceresin og Kolofonium (eller amerikansk Harpiks); hvid Ceresin koster c. 65 a 67 Kr. pr. 100 K, gul Ceresin 75 a 80 Kr. pr. 100 K, Kolofonium eller, som det ogsaa kaldes, amerikansk Harpiks koster fra 7 Kr. til 12 Kr. pr. 100 K, ægte Bivoks kan hys de Grosjerere, jeg har faaet Priserne fra, ikke købes billigere end 135 a 140 Kr. pr. 100 K. Det vil heraf ses, at ægte Bivoks er dobbelt saa dyrt som hvid Ceresin, men efter min Opfattelse vil det alligevel bedst betale sig at bruge ægte Bivoks, og jeg skal senere nærmere komme ind derpaa; men jeg skal først efter „Gaandværkerbladet“ fremkomme med nogle Oplysninger om, hvorfra Ceresin indvindes, hvad vistnok kun saa Biavlere kende.

Jordvoks eller Ozokerit er et Naturprodukt, som fremkommer i Galizien og har været bekendt allerede siden i det 12. Aarhundrede; Lejerne ere imidlertid først blevne undersøgte og udnyttede henimod 1880 i Omegnen af Boryslav ved Opgraving efter Petroleum, der ligeledes findes her og var indvunden flere Aar tidligere. Først derved blev man vel opmærksom paa Jord-

vokset, og det kun hidtil lidet bemærkede Naturprodukt er derved blevet Udgangspunkt for en betydelig Industri.

Jordvosket danner en blød, plastisk bojelig, undertiden endog haard Masse og har i det sidste Tilfælde et mejslet Brud, men det bliver ved Kvaltning blødt; Lugten er att efter Renheden mere eller mindre voksagtig, Farven kan variere fra lysegul til sort, i smeltet Tilstand er den i Almindelighed mørkegrøn. Det mørkegrønne og tunge Jordvoks er det bedste, det sorte det daarligste, da der deri findes harpiksagtige Iltforbindelser. Smeltepunktet ligger mellem 56 og 70 Grader, Marmorvoskets endog ved 110 Grader. Dets kemiske Sammensætning er paa det nærmeste lig Petroleum, nemlig 85 pCt. Kulstof og 15 pCt. Vrint, og det bestaar af faste Paraffiner og Kulbrinter, men det er blandet med variable Mængder Ler. I Begyndelsen fremstillede man Paraffin af Ozokeriten, senere lærte man ved dens Behandling med koncentreret Svovlsyre og Benful at indvinde et Produkt, der ligner Bivoks meget, og som har faaet Navnet Ceresin.

Ozokeriten findes i Galizien i en Saltledannelse ved Foden af og langs Nordranden af Karpatherne, i størst Mængde fremkommer det ved Boryslav. Denne Saltledannelse, der i Galizien optræder som en næsten fuldkomment sammenhængende Stribe, fortsætter sig ind i Bockovina og kan forfølges til Moldau og Wallachiet; til disse hører ogsaa de bekendte Saltværker i Wielizka og Bockua. Jordvosket opfylder dels Kløfter og gangagtige saaaltdte Spring i Leret, dels optræder det i tynde parallelle Lag.

For at vinde Jordvosket maa man sænke Skakter til en Dybde af 20 indtil 100 Meter, og af disse findes paa et forholdsvis ringe Areal ikke mindre end 12,000, hvilke ejes af 1000 (omtrent) Entreprenører og ofte kan ligge i 3 a 5 Meters indbyrdes Afstand. Entreprenørerne ere Smaafolk, der ligge i stadig Krig med hinanden, hvilket ikke baader den isorvejen flette Drift, som er en Robdrift uden Lige. Der findes dog ogsaa større Selskaber, der have indkøbt et større Antal Skakter og arbejde mere rationelt. Fra Skakten føres Gange ind i Laget, idet man sørger for ved en tilstrækkelig Ventilation at fjerne de skadelige Gasarter, der ofte udbille sig i stor Maalestok, naar de opfyldte større Hulrum i Jordvosket. Da Gasen er komprimeret, kan det hændes, at i det Øjeblik, Skakten har naaet Lejet, presses Jordvosket op gennem Skakten, saa Arbejderne maa trække sig tilbage til de øvre Dele af denne; hhyppigt er

Trykket endog ſaa betydeligt, at ſelv meget dybe ſtakter fylbes fuldſtændigt med Jordvoks, ſaa at denne ſtikkes med Spader ved ſelve Jordoverfladen. Paa Grund af den Fare, ſom Gaſſen paa de to før nævnte Maader forvolder, anvender man ved Gravning af ſtakter den Forſigtighed at fire Arbejderne ned i et Lov, ſaa at de paa hurtig givet Signal kunne lade ſig hejſe op.

Det raa Jordvoks bliver efter at være indbundet forteret, idet man ſkiller Jordvoks-klumperne fra fremmede Partikler. Det ſaaledes bundne Jordvoks renſes ved Udmelting ved 60 a 110 Grader, hvorved Urenhederne ſynke tilbunds, og man ſtøber da Jordvokset i Forme ſom en afſtaaren Kugle til en Vægt af c. 50 Kgr.; diſſe gaa i Handelen under Navnet ſmeltet Voks (Schemlwachs). Bundſaldet i Kedlen, ſom endnu indeholder 10 pCt. Jordvoks, opvarmes med Vand, Afſaldet fra Sorteringen bliver kaſtet i Vand i et Kar og omrøres dygtig, hvorved Jordvokset ſtilles fra og ſvømmer op paa Overfladen, dette ſmeltes ligeledes. Snarſet, ſom ſynker tilbunds, indeholder dog endnu 2 a 3 pCt. Jordvoks.

Af det ſmeltede Jordvoks, der har et Smeltepunkt mellem 56 og 70 Grader, vindes Paraffin og Cereſin.

Paraffin vindes ved Deſtillation over aaben Ild, hvorved der foruden Paraffin-maſſen eller Paraffinſmør vindes nogen Gas, Benzin eller Belysningsvæſke. Paraffin-maſſen, ſom er en Blanding af Olie og Paraffinſtel, aftøler man for at befordre Paraffinets Udſkillelſe, hvorefter den i Centrifuger eller Filtpreſſer befries for ſtørſte Dele af Olien. Reſten af Olierne fjernes ved at preſſe Paraffinet i hydrauliske Preſſer mellem opvarmede Plader. Paraffinet er blødere og mindre klart end Brunful-Paraffin og ſmeltes ved 62 Grader.

Cereſin vindes ved at opvarme ſmeltet Jordvoks med 10 pCt. koncentreret Svovlsyre til 120 Grader c. 5—10 Timer, hvorved der udvikles endel Svovlsyrling og udſkiller ſig harpiksagtige og forfulede Maſſer, der affætte ſig paa Karrets Vægge, ſaa at Jordvokset kan tappes fra. Det væſkes forſt med Vand, derefter med Sodaopløsning og filtreres. Derved ſaas gult Cereſin af Farve ſom gult Bivoks. Derimod ſaar man hvidt Cereſin, naar man efter Behandlingen med Svovlsyre opvarmer og omrører godt med Benkul og tilſidſt filtrerer gennem Papir.

Cereſin har en betydelig teknisk Anvendelſe ſom Surrogat for Voks. Til Støbning af Voks lader det ſig dog ikke anvende alene, fordi Lyſene ikke brænde med ren

Flamme ſaaledes ſom Stearin-, Voks- og Paraffinlys, men det kan uden Glæde tilſættes nævnte Voks. Af det laves ogſaa det bekendte Cereſinpapir, der erſatter Vokspapir. Cereſin bruges til Appretur for Lærred og Bomuldstøj m. m., til Boning af Gulve, Vokſning af Sygarn og til Beſkyttelſe af Bygningsværker af Brudſten, Marmor eller Murſten mod Vejrligets Indflydſelſe. Endvidere egner det ſig godt til Matricer i Galvanoplastiken; dertil kommer, at Cereſin er langt billigere end Voks. I den nyere Tid anvendes Cereſin ogſaa til Kunſttavler.

Hvilke Kunſttavler det betaler ſig bedſt at bruge, enten Kunſttavler af rent Bivoks eller Kunſttavler af Bivoks blandet med Cereſin og Kolofonium, er et Spørgsmaal, ſom ikke maa være vanſkeligt at bevare. Biernes eget Produkt maa paſſe den bedſt, og en Fabrikant kan godt levere gode og ſeje Tavler af rent Bivoks. Jeg har for mit Bedkommende i den Arrække, jeg har fabrikeret Kunſttavler, ikke tilſat et eneste Kvint af fremmede Stoffe, men kun brugt rent Bivoks ſom jeg har modtaget det, og der er ikke blevet klaget over, at Kunſttavlerne vare for ſtøre, og ſelv har jeg ingen Ulempe følt derved.

Kunſttavler af ægte Bivoks kunne købes for 1 Kr. 65 Ø. R. naar der tages 5 K, og Kompoſitionstavler købes for 1 Kr. 35 Ø. R. naar der tages 5 K paa en Gang, alſaa kun 30 Ø. Forſkel pr. K. Efter Dmtale er Kompoſitionstavler tykkere end Bivokstavler; naar der ſaas 9 Stkr. ægte Kunſttavler af K til Normalrammer, bliver det 18 1/2 Ø. Stk., men derſom der ſaa kun bliver 8 Stkr. til K af ſamme Størrelſe af Kompoſitionstavler, bliver det 16 7/8 Ø. pr. Stk. eller kun c. 1 1/2 Øre Forſkel pr. Stk. Det er vel de færreſte Biavlere, der bruger over 100 Kunſttavler af den Størrelſe aarlige, i Gennemſnit kan viſt ikke regnes ſtort mere, der ſpares da kun c. 1 1/2 Kr. aarlig. Dette er kun en lille Fordel mod at beholde ſit Voks ægte, da Vokſet af de ſmeltede Cereſintavler ikke kan ſælges for ægte og alſaa kun opnaar en lavere Pris. Dertil kommer, at Bierne næppe udbygge de blandede Tavler ſaa hurtig ſom de ægte Bivokstavler, og det kan derfor ikke lønne ſig at bruge dem. Kompoſitionstavlerne ere meget for dyre efter deres Værd imod Kunſttavler af godt Bivoks, og de fortjene ikke at udbredes, da jeg indſer, at det ſlet ikke kan lønne ſig at bruge dem, ſelv om Prisen var meget lavere. Man maa hellere give 2 Kr. for K af ægte Bivokstavler end 1 Kr. for Bundet af de andre.

Af Kunſttavler af rent Bivoks bedſt

egner sig til at yngle i for Bierne, derom tvivler jeg ikke, da det er deres eget naturlige Produkt. Vi skal derfor altid tage det i Betragtning ved vor Biavl at indrette den efter Biernes Natur, forsaavidt det kan ske; at bruge Binde er bedre for Bierne end Kammer, da Stedet er meget varmere, fordi Kammerne giver mere Træk, men Bindene fører for mange Ulemper for Biavleren og bliver derfor nu meget lidt brugt.

Naar der bruges Traad i Kammeren, kan man bruge meget tynde Kunsttavler, de vil altid indeholde det tilstrækkelige Voks til Cellernes Forlængelse. Naar man vejer en naturlig udbygget Table, der er fri for Honning og Blomsterstøv, og et tyndt Kunsttablestykke af samme Størrelse, vil man altid finde den naturlige Table lettest. Dette beviser, at Kunsttavlerne er tykke nok og indeholder det fornødne Voks, men derfor skader det ikke, at en Kunsttable indeholder lidt for meget, da den saa bedre taaler at udslynges.

Jeg vil tillade mig at spørge de ærede Fabrikanter, som fabrikere Ceresintavler og overbømmer Landet med dem (forsaavidt at Biavlerne vil bruge dem), om de nu kan garantere for ogsaa at kunne levere ægte Bivokstavler? Jeg tror ikke at nogen Fabrikant vil kunne det, selv med sin bedste Villie, fordi Biavlerne ikke ere ærligere end andre Menneker, der vil blive smeltet Ceresintavler og Produktet vil blive solgt for rent Bivoks, der vil altid være en eller anden, som vil bedrage, selv om de 99 af 100 ere ærlige. Vi behøver blot at se hen til Mejerierne, en eller anden Mælkeleverandør forfalser Mælken, og saaledes er det ogsaa med Biavlerne; jeg har flere Gange været bedraget med Voks, udbendig har det jet godt ud men indvendig været fyldt med forskellig Ting.

At det absolut er skadeligt at indblande 10 a 15 Procent Ceresin i Vokset, vil jeg ikke paastaa, men naar nu Fabrikanten saa faar saadant Voks flere Gange og bliver ved at blande det, bliver det tilsidst for Størstedelen Ceresin, hvilket er et Uføre, som vi bør holde os fra og kun benytte det rene Bivoks.

Enfalte Fabrikanters Frygt for, at Bivoks bliver vanskelig at faa, bliver sikkert ugrundet, thi naar Ceresinen bliver mere almindelig bekendt, vil den blive brugt til mangfoldige Ting i Stedet for Bivoks, og desto større Kendskab Biavleren faar til at behandle Bierne, desto bedre lærer han ogsaa at behandle Biernes Produkter, mange vil da saa betydeligt mere Voks end tidligere. Jeg kender Biavlere, der har faaet over 100 Q , men som nu bruger intet Voks eller kun ubetydeligt.

Enhver Biavler, som ikke vil formere sin Biavl betydelig, vil selv kunne aale det eller mere Voks, end han behøver til Kunsttavler, naar han vil være paapassende, alt Smul som findes paa Bunden af Stedet bør gemmes og smeltes, derved faas altid noget Voks, og Tavlerne maa heller ikke være for gamle, inden de omsmeltes, de ere mindre tjenlige til Bierne og indeholde mindre Voks, og de maa heller ikke ligge i hele Aar, inden de smeltes, derved taber de ogsaa.

Jeg vil nu anbefale enhver Biavler kun at bruge ægte Kunsttavler, selv om de ere lidt dyrere i Indkøb, vil han komme til den Ekstendelse, at de bliver billigst og lønner sig bedst, tidlig eller sent vil han opdage, at han har lidt et Tab, som er større end han selv aner, brug derfor kun ægte Kunsttavler; de andre fortjener at dø deres egen Død.

Kunsttavlerne gør ofte ikke den Nytte, som de kunde gøre, fordi de bliver brugt lidt i Flæng i Stedet for, at Kunsttavlerne skal bruges om Forsommeren, bliver de lidt først brugt, naar der er godt Honningtræk, eller det næsten er forbi. Alvend Kunsttavlerne først og siden de udbyggede Tavler og ikke omvendt, dertil er de for dyre, og i Aar ere de betydeligt dyrere end de foregaaende Aar, da Vokset er betydeligt dyrere, maaske stiger det endnu mere i Prisen.

Dronningaul uden Smaastader.

W. G. M. Doolittle, New York.

At sitre sig Dronningers Befrugtning uden at danne Smaastader har været en af mine Ræpheste i flere Aar. Jeg mener ikke hermed „Befrugtning i Fangenskab“, da jeg altid har haft ringe Tillid hertil, skøndt jeg har anvendt megen Tid derpaa, og jeg skal her bemærke, at jeg ikke kan andet end tro, at i de heldige Tilfælde, man har Beretning om, maa der have været en Fejltagelse et eller andet Sted. Hvorfor skulde ellers saadanne Mænd som Profesfor A. S. Cook, L. C. Root og mange andre praktiske Bimænd, som have prøvet alle de Maader, der offentlig ere angivne, ikke have haft et eneste heldigt Forsøg hermed. Saa vidt jeg kan forstaa, have alle de, der have berettet om Held heri, enten været Begyndere eller have udført deres Forsøg saa skødesløst, at der var en Mulighed for, at Dronningen kunde blive befrugtet paa almindelig Maade, medens Forskeren har „taget sig en Lur“.

Min Kæphest har været at lade Dronningerne flyve ud for at mødes med Droner som sædvanlig, men uden at ødelægge Familier ved at danne Smaaftader til at holde Dronningerne i fra den Tid, da de bleve udrugede, indtil de begyndte at lægge.

Min første Plan var at tage ubefrugtede Dronninger, 8—10 Dage gamle, ud paa Markerne Kl. 1—3 til Steder, hvor jeg antog, at Droner samlede sig efter den stærke Summen, jeg kunde høre fra høje Steder.

Jeg lod dem da flyve ud af de Metaltraads-Bure, hvori jeg havde baaret dem, idet jeg lod enhver af dem flyve fra sit særskilte Sted nær ved et eller andet Mærke, en Stub eller Sten, hvorpaa de let kunde fende deres Bur. Dronningerne mærkede sig virkelig det Sted, hvorfra de fløj, ligesom om det havde været et Stade, fløj i Cirkler længere og længere bort, indtil jeg tabte dem af Syn. Nogle af dem bleve længe borte (længe nok til at møde en Droner) hvorefter de kom tilbage for atter at gaa ind i Buret. Var jeg da nær ved, kunde jeg let sikre mig dem; men jeg kan alligevel kun berette om Skuffelser paa denne Maade. Gik de Lov til at bære sig ad, som de lystede, vedbleve de at flyve ud atter og atter, indtil de bleve helt borte.

Min næste Plan var at tage ganske faa Bier og en lille Tavle i hvert af disse Bure, men hermed var jeg ikke heldigere. Hvorfor ingen Dronning under disse Omstændigheder nogensinde kom tilbage bærende Befrugtningsmærkerne, er mere end jeg kan forstaa; men dette var dog altid saa.

Efter Forslag af Mr. D. A. Jones prøvede jeg dernæst at sætte Dronningen over et Stade med Bier, idet jeg havde hende i et dobbelt Færtraadbud, hvis 2 Dag Tvist vare saa langt fjærne fra hverandre, at Stadets Bier ikke kunde naa hende, medens der var lavet en Indgang af et Rør fra Luften til Buret. Her forblev Dronningen uden at vise nogen Lyst til at gaa ud, ligesom i en Dronning-Aumestue, indtil den var altfor gammel til at blive befrugtet.

Jeg prøvede at sætte nogle faa unge Bier og et Stykke Yngeltavle ind til dem, men efter kort Tids Forløb var baade Dronning og Bier borte, maaste for at vise sig igen, hvor de kunde gøre megen Stade ved at gaa ind i et Stade, som havde Dronningceller eller en værdifuld Dronning. Tillige plejede Myrerne at holde sig til disse ensomme Dronninger, fordi de saa Bier ikke holdt dem borte. Saaledes var Skuffelser paa denne Maade

endnu større, da alt blev bogstavelig tabt.

Min næste Plan var at tage de faa Delinger, i hvilke jeg fandt Yngel. Jeg medtog Bierne i dem og satte Glasfider i for at holde dem indespærrede. De bleve nu baarne til Bi-Kælderens, hvor de bleve 1 Dag, og derpaa blev en Dronning givet til dem. Her forbleve de nu, indtil Dronningen var gammel nok til at blive befrugtet. De bleve da satte paa en Hylde inde i Bærkstedet, et Hul blev boret i Delingen og et tilsvarende til Udgang gennem Muren. Paa denne Maade lykkedes det mig at faa et Antal læggende Dronninger: men Delingen vare jo kun Smaaftader i mindre Maalestok, og da Bierne ofte narrede mig ved at følge ud med Dronningen, hvorved det hele gik tabt — opgav jeg ogsaa denne Plan.

Omtrent ved denne Tid saa jeg i en af vore Biaviser, at en Dronning tilfældigvis var bleven befrugtet i Overrummet af et Stade, der anvendtes til Frembringelse af udslynget Honning, medens der samtidig var en frugtbar Dronning i Boligen nedenunder, som var dækket med et Honningbræt. Den ubefrugtede Dronning var sluppet ud gennem en Abning mellem Overrummet og Honningbrættet. Jeg var ikke længe om at se, hvorledes min Kæphest kunde benytte sig af denne Meddelelse, og jeg begyndte straks Forsøg.

Jeg prøvede først, om jeg kunde opnaa at opflække en Dronning lige til Uglægningen i et Overrum, saaledes som jeg havde læst om. Jeg flyttede nogle Yngeltavler op ovenover Honningbrættet, og den næste Dag indsatte jeg der en næsten moden Dronningcelle, ligesom jeg plejer at gøre det i et dronningløst Stade eller i et Smaa-stade.

1 eller 2 Dage efter undersøgte jeg Overrummet og fandt, at Dronningen var udruget og tilsyneladende sølte sig hjemme ligesom i enhver almindelig Bifamilie. 4 Dage efter borede jeg et $\frac{3}{4}$ " bredt Hul i Bagsiden af Overrummet. Dette Hul lod jeg være aabent, indtil Dronningen havde begyndt at lægge Ueg. Dette varede den sædvanlige Tid.

Jeg ventede, at Bierne vilde benytte dette Hul som Indgang, idet mindste for en Del; men heri tog jeg fejl, næsten aldrig saa jeg en Bi ved dette Hul, kun var der nogle, som tumlede ud deraf, da jeg først borede det.

Dette var sent om Efterommeren, men saa sikker var jeg paa fremtidigt Held, at jeg om Vinteren indrettede flere Stader

saaledes, at jeg kunde lade et helt Dronning-Gitter glide ned $3\frac{1}{2}$ " fra hver Ende, naar som helst jeg ønskede det den næste Sommer. Denne Bredde gav rigelig Plads til at behandle de 2 Kammer, Rummet var bestemt til at optage, ganske som i et Smaastade.

Da Tiden til Opstabling var kommen næste Aar, bleve disse Stader anbragte som Overrum ovenpaa Honningbrædder, og da Familierne bleve stærke nok til helt at besætte dem, blev en Table, som indeholdt lidt Yngel, indhængt i Stedet for en af Tavlerne ved hver Ende, og Dronningzink-Pladen skudt ned i de Rænder, som vare bestemte til den.

Jeg havde nu i hver Ende af disse Overrum 1 Table ligesom de andre øverste Tavler, og 1 med nogen Yngel, til disse vilde den udrugede Dronning vare indstrænkter, medens Bierne havde Frihed til at bevæge sig overalt i begge Etager.

I hver Ende af Overrummet befæstede jeg derpaa en Dronningcelle (nøden). Derefter afventede jeg Udfaldet. Dronningerne i Boligerne af disse Stader vare meget frugtbare, disse havde jeg valgt med Forsæt, fordi jeg ønskede at prøve Planen under de mest ubelidige Forhold for at se, om der var nogen Mulighed for Skuffelse. En Underjøgelse 2 Dage efter viste, at alle Dronningerne vare udrugede og sølte sig fuldkomment hjemme.

4 Dage efter borede jeg to $\frac{3}{4}$ " brede Huller i Overrummets Bagside, et ved hver Side saaledes, at de passede til de Rum, i hvilke de 2 Dronninger befandt sig. Ved hvert Hul blev sættet en Knap af 1 " tykt Bræt, der kunde drejes om en Skrue, saaledes at naar Hullet var aabent, dannede Knappen et lille Flydebræt lige under Hullet, naar den derimod blev drejet, lukkede den Hullet fuldstændig. Hullerne holdtes aabne i de følgende 4 Dage, hvorefter en Underjøgelse viste, at Dronningerne havde begyndt at lægge, og disse Dronninger vare saa store og smukke, som jeg nogenstunde havde set i den Alder.

Knapperne bleve nu drejede, og Dronningerne ladt i Ro i 2 Dage. De havde da fuldt enhver tom Celle med Æg, omtrent $\frac{3}{4}$ af Kammerne, da der var megen Honning. De bleve nu udtagne og sendte til Købere eller benyttede i mit Bier. Derefter bleve flere Celler befæstede paa Tavlerne, og Knapperne aabnede 6 Dage efter, I rette Tid fik jeg igen flere læggende Dronninger til Brug, og det uden at hindre Familiens Arbejde det mindste, Bierne arbejdede som sædvanlig, og den gamle Dronning gjorde sin Pligt i Boligen nedenunder,

som om hun var den eneste Dronning i Stadet. Flere Celler bleve givne og saaledes fremdeles gennem hele Sommeren med et heldigt Udfald af ethvert Forsøg.
(Sluttes.)

En Skrællekam.

Paa S. 92 har en Indsender omtalt „Tableharven“ som et temmelig urimeligt Biavls-Redskab, der slet ikke anvendes mere. Dette har sin Rigtighed; men vedkommende Opfinder har dog uden Tvivl peget paa et Savn ved Biavl. Det kan ikke nægtes, at det er et temmelig kedeligt og tids-spildende Arbejde at afstrælle Honningtavler, hvis disse have i et betydeligt Antal. En tyk Biavler, Sandt, har forrige Sommer opfundet et andet lignende Redskab, Skrællekammen, i samme Djemed. Da dette er saa simpelt, at enhver Biavler let selv kan lave sig det, skulle vi her beskrive det for at faa Forsøg dermed foretagne i denne Sommer.

Skrællekammen ligner Tableharven saa meget, at vi ved Beskrivelsen godt kunne benytte den samme Figur (se Fig. 12). Den bestaar af et Stykke Træ, der er rigeligt halvt saa bredt, som de Tavler, der skulle strælles, altsaa ved Normaltablen 5 " bredt. Dette Bræt er i den ene Side forsynet med 3 " lange, tynde, spidse, fortinnede Jærntænder, omtrent 6—8 paa hver Tomme. Brættet har i den anden Side et Haandtag. Kammen holdes i omtrent samme skraa Stilling mod Tabellen som en Barberkniv imod Huden. Tænderne føres ind under Raagene paa de yderste Celler, og Kammen føres derpaa med en rystende Bevægelse fra Højre til Venstre. Celleaagene samle sig da i en Vold ved Grunden af Tænderne. De stryges af med en almindelig Bordkniv, og Kammen føres derpaa den modsatte Vej over den øvrige Del af Tabellen. Paa denne Maade afstrælles Tabellen helt med 4 Strøg. Hovedforskellen paa Skrællekammen og Tableharven er denne, at Tænderne i den førstnævnte ere lange, tynde og lige, medens de i Tableharven vare tykke og krogede. Det er vel Umagen værd at prøve den Kam, det er muligt, at den kan spare Biavleren en Del Arbejde. Der forsigtes, at 1 Mand med denne Kam ligesaa hurtigt kan afstrælle 4 Tavler, som en anden Mand kan udflynge 2 Tavler.

Engelansættningens Grundlov.

Af F. Gerstung, Præst i Dsmaustedt.
(Fortsat.)

Paa dette Punkt af vor Fremstilling kan Læseren allerede danne sig en Forestilling om Indretningen af den sammensatte Angelrede, som dog ved sin vidunderlige Regel- og Lovmæssighed synes saa gennemsigtig og simpel for den opmærksomme Biavler og Forster. Da jeg i tidligere Aar for første Gang stuede ind i denne beundringsværdige Bygning og i den saa storartede Orden i Bisfamiliens Angeludvikling, og da jeg var kommen til Erkendelse af den hellige, guddommelige Lovmæssighed i dens tilspueladende Indviklethed og dog igen saa fremtrædende Simpelhed og Enhed, da har jeg ofte hørt den kongelige Sanger Davids Ord klinge for mig: „Herr, hvormange ere dine Værker! Du gjorde dem alle viseligen.“ Dog, en Daare mærker det ikke, og en Nar agter ikke derpaa. Jeg tænker, at nu vil ogsaa du, kære Læser, have faaet Vrefrygt for denne vise, guddommelige Ordning og vil vogte dig for uden Narvæg at bringe Uorden og Forvirring i denne vidunderlige Bygning. Du vil ogsaa senere mærke, at denne guddommelige Ordning i Bierens Liv ogsaa er den eneste sunde for Biavleren, og at enhver Forstyrrelse af den volder ham Skade. Nu synes Bistadet dog sikkert ikke længere at være en regellos Bunte Tavle, i hvilken det er uden Betydning, hvor og hvorledes en Tavle er, om en tages bort, eller en ny sættes til. Angelreden danner et velordnet System og Bygning, i hvilken ikke alene enhver Tavle indtager sin særegne Plads, men paa hver Tavle tillige hver enkelt Celle og hvert enkelt Æg. Hvor megen Skade kan en uvidende Biavler anrette, naar han ikke agter paa denne ejendommelige Regel- og Lovmæssighed eller forstyrrer den, idet han ndriver Dele af dette levende Legeme eller forandrer de enkelte Ledes Stilling eller adstiller det ved at indstøbe fremmede uensartede Dele deri. Dette er dog det samme, som om vi vilde sætte vore Øjne i Stedet for Fødderne, Arme i Stedet for Mave, Fødder i Stedet for Ørene. Jeg ved altfor godt, hvor uendelig meget der er syndet i denne Henseende og stadig gøres megen Skade af Mobilbiavlere (Biavlere med bevægelige Tavler), som altfor let lade sig forlede dertil af Tavlernes Bevægelighed. Naar Foraaret kommer, blive Tavlerne ved Eftersynet udtagne og derefter ofte uden at agte paa deres Rækkefølge atter

indhængte. Da indhænges ofte midt i Angelreden en Honningtable, for at Bierne ikke skulle sulte. Bierne falde naturligtvis straks over Honningen for at fjerne denne Fædelsforstyrrelse. Da Honningen er forsvundet, behøve de meget Vand, derfor maa de flybe ud. Den forhøjede Virksomhed forøger Varmen, Dronningen ansætter Angel, Angelen forlanger først rigtig Varme og Fugtighed, Bierne maa i Altide foretage Udflugter og udvikle større Virksomhed, der ved opslides deres Kræfter til ingen Nytte. — Mangler der nu sent paa Foraaret Honning, saa blive efter de fleste Vidøgers Anvisning afstrællede Honningtavler indstødt i Angelreden. Hvor mange Drone-tavler vandrer da midt ind i Angelreden, hvor de tilbyde en for de sværmeagtne Krainere og Hebebler meget velkommen men for Biavleren meget farlig Droneangelplads.

Herefter følger den spekulative Foraarsfodring med Udvidelse af Angelreden. Denne bliver da ofte først af Biavleren „hængt i Orden“. Hvad mængen en i dette Tilfælde forstaar ved „i Orden“, det spottes al Beskrivelse. I Almindelighed ser man mest paa den forhaandenverende Honning og Tavlernes Alder, mindst, maatte hidtil overhovedet slet ikke derpaa, at den Angelrede, som stilles Dronningen til Raadighed, saa nær som mulig kommer til at danne en Wgform, at den kun maa indeholde Arbejdsceller, og at der omkring denne bør være aflaget Pollen og længere ude Honning. Hvor mangen spekulativ Foraarsfodring er ikke mislykket allerede paa Grund af den Uorden, som Biavleren har frembragt i Angelreden!

Angelrede-Udvidelse. „Man indstøder mellem hver 2 Angel-tavler en udbygget tom Tavle med Arbejdsceller og senere, naar Byggedriften begynder, en Kunsttable“. Saaledes lyder den almindelige Anvisning. Der indhænges nu Tavler mellem Angel-tavler, hvis Angel befinder sig paa de mest forskellige Udviklingsstrin. Mellem 2 Tavler, i hvilke f. Eks. befinder sig i Midten megen tilbækket Angel, ved Handen Madder og Wg, findes altsaa nu en tom Tavle. Hvad er Følgen? I heldigste Tilfælde belægger Dronningen i al Hast endnu denne Tavle, fordi den, som Biavleren vel ved „ikke kan lide, at Angelen ikke staar sluttet.“ Biavleren glæder sig allerede over sit Kunststykke. Men se kun! Den omkring Tavlen værende ældre Angel løber ud, Dronningen kommer paa sin Væggegang atter til dette Sted for at aflægge Wg. Hvad finder hun nu? En Tavle med lukket Angel, som slet ikke passer

i hendes Kredse, en slem Fredsforstyrrelse, som meget ofte opholder Dronningen fra at udvide sine Yngelkredse over denne Table. Det i Begyndelsen tilsyneladende Godeforbandler sig til en blivende Skade.

Paa lignende Maade gaar det ved Forstærkning af Familierne med Yngeltable. Det er jo vistnok overmaade let at tage en Yngeltable fra en stærk Familie og give den til en svag, men om virkelig altid den gode Virkning, man haabede at opnaa derved, indtræder, det har jeg gode Grunde til at betvivle. For os, der kende Yngelredens ejendommelige Ordning og Bestaffenhed, hvor uadskillig de enkelte Led høre sammen, er det en Selvsølge, at naar man vil indhænge en Yngeltable til en Families Forstærkning, bør man indhænge denne paa det Sted i Yngelreden, hvor den passer efter sin Bestaffenhed. Har jeg en Table med udlobende Yngel i Centrum, saa maa jeg først hos den Familie, der skal forstærkes, opsoge det Sted paa hvilket lignende Tabler findes. Ved Siden af disse bør jeg da indhænge Tabellen, hvis jeg ikke vil forstyrre Yngelredens Orden. Følger jeg denne vigtige Regel, da løber den tiljatte Yngel ud samtidig med den øvrige, og Dronningen finder da ved sin Læggegang en Table, som passer i Yngelreden. Følger jeg derimod ikke denne Regel, saa frembringer jeg den største Uorden, i Stedet for at hjælpe, skader jeg kun!

Megret vanskeliggere synes os borttagelsen af en Yngeltable fra en stærk Familie. Hvillen skulle vi vælge? Svaret lyder: En Table med mest moden udlobende Yngel. Vi finde en saadan som den 4de Table. Vi borttage den. Der opstaar nu et Hul i Yngelreden. Hvad skal man nu gøre for at udfylde dette? „Den næste Table rykkes til“, lyder en Anvisning. — Dette forekommer os, som om en Læge borttager en Knokkel af et Lem og derpaa tilføjer det gabelde Saar. Den overfladiske Bestuer mærker ikke den skjulte Fejl, men den saaledes helbredede føler sin Svagbed. — „Naa, saa ville vi udfylde det Rum med en tom Table“, lyder den anden Anvisning. Som tænkt, saa gjort. En tom Table indhænges mellem 2 mest bedækkede Yngeltable. Der søger Dronningen naturligvis ingen tom Table, den forbliver derfor i nogen Tid tom, men hvis der netop er Honningtræk, saa fylde Bierne den med Honning, og der opstaar paa denne Maade i Yngelreden en Bold, som Dronningen ikke overskrider, thi hvor Honningen begynder, der ophører Dronningens Enemærker. I bedste Fald vil denne Afspærring om

den end ikke skader meget, dog altid forstyrre. (Fortsættes).

Understøttelse til DBF.

Indenrigsministeriet har under 23. Maj d. A. bevilget „Danmarks Biavls-Forening“ et Tilskud af 300 Kr. til Præmier ved den Biavls-Udstilling, som agtes afholdt i Nyborg i September Maaned d. A.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak for denne værdifulde Understøttelse.

B. B. B.

Franz Wendt.

Ersted.

Udstillingen i Gøteborg.

Ordsførende i Foreningen „Nordens Bivener“ Hr. Kirkeherde C. K. Wulff, Aulstad, Sverige, har modtaget følgende Skrivelse fra den kgl. svenske Jærnbjestyrelse:

„Ved Oversendelsen i Utskrift af Kongl. Majestæts naadige Brev af 10. April sidstl. angaaende Meddelelsen af de gældende Billetpriser paa Statens Jærnbjefor Deltagerne i Foreningen „Nordens Bivener“ Møde i Gøteborg 1891 m. m. skal den kgl. Jærnbjestyrelse herved meddele, at Mødets Deltagere skulle have Ret til for enkelt Billets Pris med Afgift og Returbilletter gældende for samtlige Tog undtagen Stogene Nr. 1 og 2 paa Linien Stockholm-Malmö, samt for 14 Dage, Stemplingsdagen ideregnet, for en Rejse med Statens Baner til Gøteborg og derfra atter til den Station, hvor Rejsen paa Statsbanen begynder. For at erholde saadanne Billetter skulle de aflevere et af Eder undertegnet Kort saalydende: At . . . er Deltager i „Nordens Bivener“ Møde i Gøteborg i August 1891, bevidnes.

Med Hensyn til den Bestyrelsen givne Bemyndigelse til at udfærdige den nødvendige Kontrolforskrift for afgiftsfri Transport af de til Biavl hørende Genstande, som blive udstillede ved det nævnte Møde har Bestyrelsen fundet Anledning til at bestemme, at ved Forsendelse til Mødet skal Udstillingsgodset for at blive fragtfrit befordret være forsynet med Paaskriften: „Til Nordens Bivener's Udstilling i Gøteborg“ og der udbitteres af en dertil a Eder udset Person, samt at ved Forsendelse

fra Mødet Udstillingsgodsets Fragtbreve skulle være nudertegnede af samme Person."

* * *

Til Bestyrelsen for Bestyrelsesbanen og det forenede Dampskibsfælskab ere lignende Andragender indgivne men endnu ikke besvarede.

For de danske Deltageres Bedkommende ere lignende Andragender indsendte men endnu ikke besvarede.

Anmeldelsesblanketter kunne nu erholdes hos undertegnede Sekretær. De skulle udfyldes i 2 Eksemplarer og derefter indsendes til mig inden den 27. Juni d. A.

Ersløv,
Sekretær for DBF.

Om Nedbygning.

af Træhandler Niels Nielsen, Iversholt.

I den Danske Vitidende Nr. 6 har Hr. Ersløv i „Gavnlig Bink“ tilraadet allerede nu at begynde Nedbygning med Kuber, som man ønsker overført i Huse, og han fastholder i Nr. 7 overfor Hr. Grønning, at det helst maa ske inden 15. Maj. Da dette her paa Egnen vilde være altfor tidligt at sætte Kuberne paa Huset til Nedbygning, tillader jeg mig for Biablernes Skyld her paa de simplere Forde og i Bestjylland at oplyse følgende, idet jeg forøvrigt fuldt ud slutter mig til Hr. Grønnings Udtalelser.

Man skal med Biablen ligesom med andre Ting stikke Fingeren i Jorden og lugte, hvor man bor, og Forskellen mellem Sjælland og Bestjylland er formentlig saa stor, at Hr. Ersløvs Anvisning fuldstændig passer for Sjælland men er for tidlig for Midt- og Bestjyllands Bedkommende. Bierne maa da under alle Forhold være stærkere udviklede paa Sjælland, thi inden dette er det jo meningsløst at pantesætte Kuben saa tidlig. Jeg har her paa Egnen i den senere Tid efterjet flere Kuber, men ikke een som har været tjenlig til Nedbygning; thi ingen af Kuberne har været mere end halvfuld af Bier og nogle ikke en Gang det, og for at saa dem til at nedbygge med det samme, skulde altsaa den halve Kube bortskæres, men da dette sjældent lader sig gøre, grundet paa, at enkelte Skager ere belagte med Yngel længere ned og altsaa ikke kan bortskæres længere end til Yngelen, maa dette opgives, og man kan altsaa ikke opnaa paa denne Tid at saa Kubens Rum udfyldt af Bier. Man opnaar ikke Hensigten ved at sætte en $\frac{1}{4}$ fuld Kube paa Huset. Bierne faar

længere Vej at gaa, Rummet større og ikke saa nemt at opvarme. Nej mit Raad til dem, som vil have Kuben til at nedbygge, er at efterse Kuben, bortskære de nederste Rande, sætte Kuben paa sin gamle Plads igen, pak den godt til med Sætte og Hat, og lad den staa der, til den er smæktfuld af Bier, hvad enten vi skriver den 15. Maj eller 15. Juni, ja jeg har sat Kuben paa i Juli Maaned og det er gaact meget godt. Sæt aldrig Kuben paa, for end den er fuld af Bier.

Rammemaal.

af P. Christensen, Lunderstov.

I Tidsskriftet skrev jeg en Artikel (S. 113) om min Mening med Hensyn til Rammemaal uden at jeg har til Hensigt at gaa nogen for nær, idet jeg kun fremstiller min Anskuelse og retter en Forespørgsel om, hvorfor Bierne skal bygge højt og smalt eller bredt og lavt paa Normalrammen, da deres naturlige Bygning er mere i Cirkel, og derfor retter en Forespørgsel til erfarne Biavlere om en Ramme i noget mere firkantet Form ikke kunde være nok saa praktisk. Dermed var det min Mening, at mit Skriveri foreløbig skulde være forbi, men da Redaktionen straks skriver saa mange uopvendige Indsigelser imod min Artikel, maa jeg jo paa en grundig og praktisk Maade inoedegaa disse Indsigelser. Red. skriver, at jeg mener, at Rammen 10×12 er kommen frem af sig selv. Det er en forfærdelig Dpfattelse, min Mening er, at den Ramme har i de sidste 4 a 5 Aar faaet stor Udbredelse hos praktiske Biavlere, uden at der, saavidt jeg erindrer, i Tidsskriftet er skrevet saa mange Artikler om den som om høj og lav Normal, og Red. forandrer Ordene „hærlige Mænds Anbefaling“ til „at have ladet sig lede af andre dygtige Mænd“. — Men skulde Red. mene at jeg skulde være saa indskrænket, saa har de allerede Donnere, der har tilkendt mig 23 Præmier saavel paa Hovedudstillingen som paa de lokale Udstillinger, taget storligen fejl, ligeledes de mange, der baade mundtlig og skriftlig anmoder mig om at give dem Dplysning og om at komme og holde Møder, hvilket jeg har opfyldt, saavidt min Tid har tilladt det. Naar Red. skriver, at et Stade bør være 35 a 36 10×12 Rammer, saa mener jeg, at det er lidt overdrevent, s. Eks. naar vi beregner gennemsnitlig 20 " Honningramme paa hver Yngelramme, saa bliver der 100 " til Yngel, hvilket omtrent giver Plads til

2500 paa hver Side eller ialt 5000 Yngelceller paa hver Table, og naa en god Dronning lægger 2500 Æg gennemsnitlig om Dagen i en Yngel-Periode eller 21 Dage, saa bliver det et samlet Antal Yngel paa 52,500, som altsaa besætter $10\frac{1}{2}$ Ramme; men naar der nu beregnes 11 til Yngel og 2 paa hver Side til Pollen, det bliver 15, og naar der saa bliver hderligere 5 sat til til videre Uddivelse af Yngel eller Honning, saa bliver der et samlet Yngelrum paa 20 Rammer, og naar dertil kommer Magasinsrammer, som efter den Størrelse vil udgøre 7 Helrammer, saa bliver det ialt 27 Rammer. Et saadant Stade anser jeg for tilstrækkeligt til en god kraftig Familie, skulde det endelig blive saa godt et Nar, at det ikke kan slaa til, saa kan vi jo høste af Magasinet, efterhaanden som det er modent. Naar Ned. skriver, at Rammen 10×10 maaske ikke er for lille for Bierne men for Biavleren, da ser det noget besynderligt ud, det staar saadan for mig, at en af første Betingelser ved den rationelle Biavl er at have et Rammemaal, som Bierne kan trives og overvintre godt paa, enten den saa er passende for Biavleren eller ikke, og da mine Rammer kun er $\frac{1}{11}$ mindre end Normalrammen, saa har det ikke stort at betyde, om jeg i et Yngelrum skulde bruge 2 Rammer mere. Det forudsættes, at Magasinrummene i begge Stader ere lige store. Hermed sluttes med en venlig Tak til den ærede Ned. for den Kritik, der er ført mellem os, da det netop er igennem stærk Kritik, at man kommer Spidsjerne nærmest og Enkelthederne bedst komme frem, og jeg skal som hidtil arbejde og holde de Møder, som jeg dels er valgt til og dels er anmodet om, efter Erfaring uden Skrivelser.

Jubilæumsfesten i Nyborg.

Festudvalget holdt Møde i Nyborg d. 19. Maj d. A. Vedtoges:

1. Udstillingen afholdes 12. og 13. September d. A. i Nyborg.

2. Til Dommere valgtes: Oberdommer Trafikchef F. Møller, Aarhus.

For Gruppe I., Raastoffer af Biavl: Inspektør F. S. Wood, Nyborg. Købmand Abildgaard, Bogense, Apotheker Zahrtmann, Ulsborg, og som Suppleanter cand. pharm. F. Andersen, Tarm, og Lærer N. Jensen, Badstær.

Gruppe II., Fabrikata af Biavls-Produkter: Fotograf Vorbeck, Holstebro, Lærer N. Ørslück, Odense, Lærer Smith,

Bjergsted, og som Suppleanter Møller Tepsen, Bogense, Bager Zinglersen, Odense, og Møller Bendtsen, Jordløse. — For Syltetøj, Saft og Rager: Grosferer Valeurs Hustru, Odense, Skibsbygmester Petersens Datter, Nyborg, Inspektør Woods Hustru, Nyborg, og som Suppleant Gartner N. C. Andersens Hustru, Nyborg.

Gruppe III., Hjælpenidler for Biavlen: Fabrikant H. Rasmussen, Gravbænget, Kantor Erzleb, Kalundborg, Kulmaaler Larsen, Nyborg, og som Suppleanter Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelsløv, og Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling.

3. Diskussionsmødet afholdes om Lørdagen, Delegeretmødet om Søndagen Kl. 10 og Festen om Søndagen Kl. 3.

4. Til Dekorations- og Modtagelsesudvalg valgtes: Gartner N. C. Andersen, Stabssergeant Fredriksen, Dentist Fredriksen og Inspektør F. S. Wood, alle af Nyborg, samt Lømrer K. Pedersen, Tved.

6. Udgangsprisen bestemtes til 25 D. Medlemmer og Udstillere frit.

6. Numre skulle leveres til at paa-binde.

7. Præmier uddeles i 4 Grader: Sølvmedaille, Broncemedaille, Pengepræmie og Diplom.

Fra Kredsen.

Asminderød-Frederiksborg BF. afholdt Biavlermøde i Asminderød Kro d. 12. April. Den af Biavlens Udvikling her i Danmark saa fortjente Fru Demant holdt et interessant Foredrag, hvoraf vi gengive følgende: Biens Naturhistorie er saa interessant, at den maa fængsle Enhver, selv om han ikke er Biavler. Efter ved op-hængte Tegninger at have forklaret de forskellige Begrebsdele, omtaltes Dronningen, Arbejdsbierne og Dronerne nærmere. Den gamle Maade at have Bier paa, med Kuber, hvor Bierne dræbtes for at faa Honningen, er forfæstelig, ogsaa fordi den ikke er saa indbringende. Dzierzon skulde vi Tak for den nyere Methode, der bør almindelig ud-bredes. Den bedste Maade at formere sin Bistand paa, er ved Sværming. Med første Sværm gaar den gamle Dronning, og Moderstabet beholder altsaa en ung Dronning, ligesaa Eftersværmen. Dronningen begynder Uglægningen allerede i Marts og vedbliver hermed til sidst i August. 4 Dage efter at Ægget er lagt, brister Stallen, Larven gnaver omsider Hul

paa Gellen og kryber ud og vænnes nu til Arbejde, først det ringe: at passe de yngre Bier, gøre rent og holde Bågt ved Stedet. Dronningen udvikles af et almindeligt Eeg, men ved en særegen Pasning, hvorved den faar en længere Bagtrop, der gør den fændelig fra de andre Bier. En Forbedring, der sparer Bierne meget Arbejde, er Kunsttavler, idet Bierne kunne afgive 18—20 B Honning, medens de bygge en Bøksstavle. En Dame i Amerika har opfundet Kunsttavlen. Biernes Stif indeholde en Gift, som har vist sig virksom mod Nervøsitet. Biernes indirekte Nytte er maasse den største, idet de føre Blomsterstøvet omkring og derved befrugte Planterne. Menneket kan tage Eksempel fra Bierne, saaledes deres Røjsomhed, Arbejdsomhed og Renlighed, deres Arbejdighed for de ældre og navnlig deres Omhu og Kærlighed for Bimoderen, Dronningen. Fru Demant omtalte dernæst de forskellige Slags Bihuse, af hvilke Trugstaden syntes at vinde Fortrin; desuden fremsatte hun mere almindelige Bemærkninger angaaende Behandlingen under Sværmingen, Udslyngningen m. m. Et godt Stade kan give 100 Pd. Honning eller 100 Kr. paa et Aar. 1 Pd. Honning har samme Næringsværdi som 2 Pd. Smør. Honning helbreder for Mavekatarrh, der ofte fremkaldes ved fede Spiser; den er et Middel imod Søvnløshed og Stensmerter. Den kan anvendes i Husholdningen paa mange Maader, og Biavlen fortjener derfor den største Opmærksomhed. Efter en indtrængende Opfordring til Indmeldelse i Biavlerforeningen og til at holde „Tidskrift for Biavl“, der koster 2 Kr. aarlig, men ved at bestilles hos Formanden 1 Kr. 50 Ore, sluttede denne Mødet med en Tak til Fru Demant.

Den „Nordflesvigiske Centralforening for Biavl“ holdt den 28. Marts sit aarlige Delegeretmøde hos Gæstgiver Døen i Rødekro, hvortil følgende Delegerede havde indfundet sig: Gaardejer Møller, Løit, Gaardejer Mathiesen, Traasbøl, Gaardejer H. J. Hansen, Wilby, Maler Schmidt, Brænderup, Forpagter Lund, Lundsgaard, Biavler H. P. Eftesen, Stodborgskov, Gaardejer N. Schmidt, Søbækked, samt Bestyrelsen: Lærer Buchholz, Skibstrup, Gaardejer B. Hansen, Slynghsteen, og Gaardejer F. Vilholt, Løit. Der manglede Delegerede for Østerbygum og Høist Foreninger. Forsamlingen var beslutningsdygtig. Sekretæren aflagde Regnskabet, som revideredes af H. J. Hansen, Wilby, og N. Schmidt, Søbækked. Samme blev befunden i bedste Orden og udviste et Overskud af 16 M. 2) Hele Bestyrelsen genvalgtes paa 3 Aar fra 1.

Juni 1892. 3) Sekretæren paatog sig indtil videre at ekspedere Tidskriftet til Foreningerne uden Godtgørelse. 4) Om Vandrelæreren kunde iuuet bestemt afgøres, da der endnu ikke forelaa Svar fra Bedkommende, dog haabe vi at kunne faa mindst 2 Møder med Foredrag afholdt i hver af de 8 Foreninger, altsaa 16 Møder. 5) Dernæst forhandlede om en Centraludstilling i Haderslev 1891, hvilken stulde omfatte levende Bier, Biboliger, Redsfaber, Produkter og Læremidler. Det vedtoges enstemmig at afholde en saadan i 3 Dage i Septbr. Maaned. Det overlodes til Formanden at sørge for passende Lokaler til Udstillingen samt bestemme Dagens; der bevilgedes 160 M. 5 Bronce-medaille og Biskrifter til Præmier samt Diplomer. 6) Foruden blev vedtaget gennem de forskellige Foreninger at optage en Statistik over Biavlen i Nordflesvig i i Lighed med den, som er bleven udført af Stodborg Forening, for om muligt derved at vinde et nogenlunde Skøn over Biavlens Fremskridt hos os. Materialet hertil optages af de enkelte Formænd for Foreningerne for hver enkelt Biavler efter en Anvisning, som blev enhver Forening overgivet. Dette Statistiskmateriale indsendes til Centralsekretæren, Talle Vilholt, Løit, inden 1. Jan. 1892. Efter Protokollens Oplæsning stilledes Forsamlingen med Røstet om et godt Bivaar og paa glædeligt Gensyn i Haderslev. Th. Buchholz.

Ekko fra Staderne.

Østsjælland, 20. Maj.

Røgblæseren synes jeg særdeles godt om, den er udmærket for Ikke-Røgere og maa passe godt for Damer. — Dejligt Pintsevejr men endnu Winterfulde.

N. S. R.

Elsborg, Rødkærbro. 22. Maj.

Vejret her er særdeles uheldigt for Bierne — koldt og blæsende — derfor ere de ogsaa tilbage i Udviklingen, omend de i det Hele have overvintret heldigt til Trods for den lange Indespærring. Vi have i de sidste Dage faaet en Maasse Regn og haabe nu paa mildere Vejr, saa at Bierne kunne komme ud til Trækket paa Buskene og Frugttræerne. Heri Omegnen er død en Del Stubestader, i Reglen af Sult, og fra enkelte Biavlere høres Klager over Dronningtab. Jeg har to døde Dronninger, men har faa forenet de Stader med andre, hvilket er sket uden Slagsmaal.

Folk her paa Egnen have endelig faaet Djnene op for, at Bierne ogsaa kunne give

Indtægt, og Mange have derfor anskaffet sig Kassestader og vente nu paa Svarene, derfor er Efterspørgselen efter suadanne meget stor, og de ere vanstelige at faa Løfte paa.

B. Halvorsen.

Ramsmagle, Røstilde, 27. Maj.

Alle mine Bifamilier ere kraftige, saa at jeg venter et godt Udbytte af dem, især af 3 Geslevstader, hvorfor de faar Tak for det Ramnemaal.

Jens Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 67. Hvad er Aarsagen til at Bierne om Sommeren sidder paa Flydebrættet med Bagbenene overfor og bevæger Vingene meget hurtigt? Det har forundret mig at se det ved en Kubefamilie allerede nu, og undertiden med lidt Pollen paa Bagbenene. De indbære Pollen i Masser. — S.: Det er Bier, der viste med Vingene for at skaffe en Strøm af frisk Luft ind i Stedet. Man kalder det, at Bierne „ventilere“.

Nr. 68. Ved at oversføre Bygning fra et temmelig svagt Kubestade til et Trugstade opdagede jeg, at 3 hele Tabler saa saaledes ud som medfølgende Stykke. Jeg turde derfor ikke oversføre disse 3 Tabler men gav Bierne tom Bygning i Stedet for. Hvad indeholder dette Tavlestykke? (R.) — S.: Det sendte Tavlestykke er slet bevaret, fordi det er sendt i et Brev uden at være lagt imellem Pap eller tynde Brædder; men, saavidt vi kunne se, indeholder det helt igennem sund aaben Yngel med tilhørende god Foderfast. Det var derfor rimeligvis en Fejl at kassere de Tabler; men nu maa de naturligvis ikke anvendes hos Bierne, da Yngelen jo maa være død og forraadnet. Hvis De ikke straks har smeltet Tablerne.

Nr. 69. I „Husmandsbladet“ Nr. 10 S. 143 meddeles „en Lærer“, at „Hyldeblomsterne ere meget efterstræbte af Bier, saa det meget maa tilraades Biavlerne at have Opmærksomheden henvendt paa Hyldebussen.“ I den Anledning spørger jeg Dem: Hvad henter Honningbieren i Hyldeblomsterne? (D.) — S.: Ingenting. Hyldeblomsterne indeholde ikke Honning, derimod have de rigtignok Pollen; men dette samles aldrig af Bier i disse Blomster. Hyldeblomsterne besøges dog af Fluer, som samle Pollen, og af smaa Biller, der æde Blomsterbladene.

Nr. 70. Kan man ikke ved Forjærdigelsen af et Honningbræt til Anbringelse mellem Boligen og Overrummet befæste

Bitterstrimlerne med smaa Stifter i Stedet for at lægge dem ind i Trælisternes Sider? (S. U.) — S.: Nej. Zink udvider sig stærkt ved Varme, og hvis man derfor har befæstet Zinken med Søm, vil Pladen i stærk Varme blive puffet, men derved kan der let fremkomme Abninger, gennem hvilke Dronningen kan bevæge sig op i Overrummet. Derfor bør Zinkstrimlerne helst ligge løst i Savfurer i Bisternes Sider.

Nr. 71. Ere Zinkstydere til Indstrækning af Indgangen at foretrække for Træstydere? (L.) — S.: Ja. Træstydere have nemlig den Fejl, at de i fugtigt Vejr bulne ud, hvorved de ofte kunne presses saa fast i Falsen, at man slet ikke kan røkke dem.

Nr. 72. Jeg har et Bistade, som sidder paa 9 Tabler 10 1/2 12", Yngelen sidder samlet, men der findes dog paa enkelte af Tablerne nogle smaa Celler, som der er Raad en Yngel i (nemlig Celler med nedfaldne Lig, deri en sort og sej Masse). Kan saadan et Stade ved egen Hjælp blive sundt igen, eller vil det i en nær Fremtid gaa til Grunde? (<) — S.: Efter den Beskrivelse ere vi slet ikke sikre paa, at det er Bipest. Vi ville foreslaa Dem at udstøre de smaa Celler med den seje Masse og derefter nøje iagttage den aabne Yngel. Bliver denne gul i Stedet for hvid, da bør Stadet behandles som pestbesængt.

Nr. 73. Naar man udtrommer et Kubestade i September, som har Raad en Yngel, vil saadanne Bier jøre Smitten med sig? (X) — S.: Ja, som oftest. Dog ikke altid, hvis man er meget forsigtig.

Nr. 74. Har en Biavler Ret til at lave Honningdøn og sælge paa Flasker? (X) S.: Ja, i ethvert Tilfælde af sin egen Honning.

Nr. 75. Vedlagt sender jeg Dem en Biplante, som jeg viste Fru Demant i Fjor, men hun kendte den ikke. Den søges i denne Tid af Bierne, det er vistnok Pollen, den giver. Fru D. lovede at lade en Botaniker undersøge den; men jeg har ikke hørt noget fra hende endnu. Den vokser vildt i Stoben nær ved gamle Træstubbe og er aldeles bladløs, og Frøet kan blive modent helt nede i Jorden, altfaa uden at befrugtes af Insekter. (H. D. R.). — S.: Den sendte Plante er Skælrød, *Lathraea Squamaria*, nær beslægtet med de „Masseblomstrede“. Den findes kun hist og her i Løvstobe julevende paa Træernes Rødder. Frøene kunne maaske nok undertiden modnes uden Insektbesøg; men dermed er det ikke givet, at den i Vængden kan udbære Insekternes Besøg og dog frembringe gode Frø.

Gavnlig Vink.

Bejret har i de sidste 2 Uger været temmelig heldigt for Bierne, der have udviklet sig jævnt under det tiltagende Foraarstræk. Frugttræerne have blomstret meget rigeligt, men ofte har Regn, Kulde og Blæst hindret Bierne i at besøge dem. Læ i Bigaarden har derfor været af særlig Betydning i dette Foraar.

Sværme ville i Aar næppe fremkomme i større Antal for tæt op ved St. Hansdag. Vi have rigtignok Beretning om en Sværm allerede for 14 Dage siden (d. 13. Maj); men dette har uden Tvivl været en „Udsværming“ rimeligvis paa Grund af Sult. I Almindelighed ere Bifamilierne ikke stærkt nok udviklede til Sværming endnu, og Planteværksten er stadig langt tilbage i Udvikling. — Saa snart en Sværm høres i Bigaarden, bør man straks jøge at udfinde, fra hvilket Sted den er udgaet. Det vil i Reglen let kunne ses paa den pludselig aftagne Flugt fra dette Sted. Derpaa bereber man et Kunststade til dens Modtagelse ved at forsyne det med et passende Antal udbyggede Tavler eller godt befæstede hele Kunsttavler. En god Sværm behøver 6—8 Normaltavler at begynde med. Saa snart Sværmen har samlet sig i Klynge, bør man indfange eller idetmindste dække den mod Solstrålerne med et Lagen, hvis man ikke straks har Lejlighed til at indfange den. Dette bør dog i ethvert Tilfælde ske senest et Par Timer før Solnedgang. Naar man har faaet de fleste Bier ind i en tom ren Kube, stilles denne i ret Stilling nær ved Sværmens Samlingssted, jaledes at de faa omkringflyvende Bier af Sværmen kunne slutte sig til den. Naar de alle ere komne ind, indføres Sværmen i det dertil beredte Sted enten ved at støde den ud over Tavlebeererne og derefter dække disse eller ved at faste den ud paa et Lagen tæt foran Stedet med en behøvet Opgang til dets Indgang. Alle Sværme bør i de første 2—3 Uger jødres, hvis der indtræffer uheldigt Vejr.

Kunstsværme. Har man 2 stærke Familier, der hver have mindst 10 Normaltavler med Yngel, da kan man af disse 2 Familier danne en Kunstsværm: Paa en smul, varm Dag ved Middagslid udtager man af det ene Sted hveranden Yngeltavle (5), idet alle Bierne bortses ned i deres eget Sted. I blandt disse Tavler bør findes idetmindste 1, der indeholder helt moden Yngel (som allerede begynder at gennemgaae Celleaagene) for at Kunstsværmen ikke skal mangle Nummer. De øvrige Tavler rykkes sammen, og Stedet lukkes. De 5 Yngeltavler anbringes nu i samme Orden i et nyt Sted, 1 tom udygget Arbejdstavle hænges fortil og 1 Honningtavle bagtil. Disse 7 Tavler udgøre nu Kunstsværmen. Tavlerne dækkes omhyggelig, og dette Sted indskrives nu paa et andet stærkt Steds Plads. Det sidstnævnte Sted gives en hel ny Plads. Kunstsværmen har da faaet Trækbier fra det sidstnævnte Sted. Disse ville nu opklætte en Dronning, og naar man i Løbet af Sommeren hjælper Kunstsværmen med Fodring og med særdig Bygning eller Kunsttaver, vil den let inden Efteraaret kunne blive stærk nok til at taale Vinteren. Ja man har endog saa Eksempler paa, at saadanne Kunstsværme i gode Honningaar have givet Udbytte allerede i den samme Sommer, hvori de vare dannede. Et stærkt Kubestade kan ogsaa afgive Trækbierne.

Bladsen i Stæderne bør nu udvides, efterhaanden som Bierne belægge de yderste Tavler omtrent halvt. I Kolt Bejr bør Udvidelsen kun ske med 1—2 Tavler ad Gangen, i varmt Bejr kan man hos stærke Familier udvide med 3—5 Normaltavler ad Gangen. Vil man nobig have Sværme af fine Familier, maan man ved Midfommertid passe paa altid at udvide Bladsen tidsnok.

Kunsttavler bør helst indhænges i ad Gangen mellem 2 forud udbyggede jævne Tavler. Derved opnaar man at faa de smukkeste Tavler, som ere de bekvemste at haandtere. Tavler, der ere over 100 □, bør helst forsynes med fortinnet Traad.

Dronningssifte kan lettest foretages, saa snart man ser Droner flyvende, da man saa kan være vis paa, at de unge Dronninger kunne blive befrugtede.

Yngelspredning. Naar Bejret er varmt, behøver man næppe at være saa ængstelig ved dette Arbejde som Hr. Gerstung efter sine Artikler om „Yngelsættningens Grundlov“ synes at være. Naar man vil advare mod en Misbrug, fristes man let til at overdrive, og dette er den nævnte Forfatter næppe ganske fri for.

Udgang til **Honningrum** og **Delinger** bør ikke gives, før Yngelredens næsten har opnaaet hele den Storrelse, Bavlere ønsker, at den skal opnaa.

Lust paa kun at indhænge molsfri Tavler og jævnlig at rense alle Stæder, der ved Udfastning af Yngel vise Tegn til Angreb af **Møl**.

Brevkasse.

Kredsformænd i DBF. Foruden de i „T. i. B.“ S. 69 nævnte Sogneformænd er desuden i Gl. Rostilde Amts BF. Gaardejer G. P. Hanssen, Brodrup, Haudrup, og Banevogter N. Nielsen, Bejr.

Italienste Dronninger ville blive indforskræve d. 8. Juni til en Pris af c. 7 Kr. pr. Stk. Naar de bestilles hos Ersted i Kalundborg inden den nævnte Dag, ville de kunne ventes ved St. Hansdag. Kun hvis der ialt bestilles mindst 6 Dronninger, indskrives disse.

Dronningavl. En Udvisning hertil skal komme i næste Nummer.

Kundgørelser.

Kunsttavler findes atter i Aar til sædvanlige Priser. Boks tages i Bytte a 35 Ø. Pdt. **S. S. Beck,** Langeblov, Brørup.

Da vore **Bivokstavler** i Aar har en saa tiltagende Afsetning, at vi have været nødt til at gøre et større Indkøb af Boks til høj Pris, ville vore Priser fra 15. Maj være: under 5 Ø 1,85 Øre pr. Ø, 5—10 Ø 1,75 Ø. pr. Ø; 10 Ø og derover 1,65 Ø. pr. Ø. Boks byttes med Tavler for 30 a 35 Ø. pr. Ø.

Gravvænget pr. Svendborg i Maj 1891.

S. Rasmussen & Co.

Røg-Blæsere fra Kolt & Grøber i Würtemberg faas til en Pris af 1,80 Ø. pr. Stk. hos **Ersted,** Kalundborg.

Hr. Bavlere anbefales atter i Aar minue flere Gange prisbelømede

Wistader og Medskaber.

Mintreret Prislifte sendes paa Forlangende.

M. Doll,

Ø. Følby pr. Nykøbing Fyh.

NB. Endvidere anbefales de af min Faber i flere Aar fabrikerede **Blæsebalje for Groufmede.** Talrige anbefalinger haves.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Præg, af rent Bivoks, anbefales atter i Aar Dhr. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos **Snedker S. Pedersen**, Svanninge, og **Lars Henningsen**, Svanninge Mark.

Svanninge pr. Faaborg i Februar 1891.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore, Kogpnister (Bingham's Model) 250 Ore, Pibeputere, 25 Ore, Wibedugger 30, Bjoler 50. Frugtstader, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikaanter, der ere Leverandører til Sydhøys Biavlerforening med flere, for 10 Kr. hos

N. S. Jacobsen,
Hvidbjerg St.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos **Snedker J. C. Olsen**, Hvidested pr. Sællested. Boks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Elesvig.

Kunsttavler og Delingsstaveler af garanteret rent Bivoks, præmieret med Solmedaille i København 1888, anbefales til billigste Pris.

Boks forarbejdes og købes.

Stader og Redskaber haves stadig paa Lager Prislige tilsendes paa Forlangende gratis og franko.

S. A. Madsen, Brønger.

Ulva Sogns BF. har for at sikre Medlemmerne

Kunsttavler af ægte Bivoks

anstaltet en **fortrinligt Tavlenølle**. Foreningen leverer ogsaa Tavler til enhver Biavler, der maatte ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver Indblanding af fremmede Emner. Priserne ere de sædvanlige. Godt Boks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø. Træhandler **Niels Nielsen**, Iversholt, Laven.

Min prisbetegnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Bøjrup, Svramminge.

Sendes til Udlandet mod Eftertraal.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1 Ø a 135, 10 Ø a 162, 25 Ø a 155 Ore Ø. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. Ø. Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiiber haves altid.

N. S. Kristensen,

Himmelev, Roskilde.

NB. Paa Grund af den stærke Stigning i Vokspriserne vil Prisen paa Kunsttavler vistnok atter om saa Dage blive forhøjet.

Kunsttavler af de Maal, der bruges paa Kjøgeegnen, faas hos **Snedker N. Larsen**, Aasbøj.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besørgelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivoksstaveler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de værde Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 Ø. pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Som Prøve

anbefales **Patentstaveler** (Bokstaveler paa fint præpareret Lærred), saavel i ægte Bivoks som i Komposition. Prøver sendes franko.

Indfær ved Odde, i Marts 1891.

N. Jacobsen.

Wine garanterede ægte Bivoksstaveler

(Solmedaille Kjøbenhavn 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 Ø. pr. Ø.

De, der ønske ægte Bivoksstaveler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Wine Kompositionstaveler

ere nu prøvede af mange Biavlere og befundne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivoksstaveler. Pris enkelte Ø 1,40 Ø., 5 Ø 6 Kr. 75 Ø., 10 Ø 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstaveler, hvoraf sikkert nogle vilde være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Indfær ved Odde, Marts 1891.

N. Jacobsen.

Bestilling paa undersøgt **Marf-** og **Rodfrugtfrø**, paa **Have- og Blomsterfrø**, Frø af **Biplanter**, 10 Sorter for 80 Ør, 20 Sorter 1 Kr. 50 Ør., Kartofler samt paa **Frugt- og Løstkræer** og **Bytte**, Høgeplanter, Røjer, Blomsterplanter, Jordbærplanter, storfrugtede Hindbærplanter m. m., bedes snarest indgivne.

Roskilde og St. Jørgensbjerg.

Franz Wendt.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalange mit Voksoplæg rækker til.

Oversifter Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Boks i Udlandet, da vil Prisen stige.

Jær store Ordre ubedes bestilt snarest mulig.

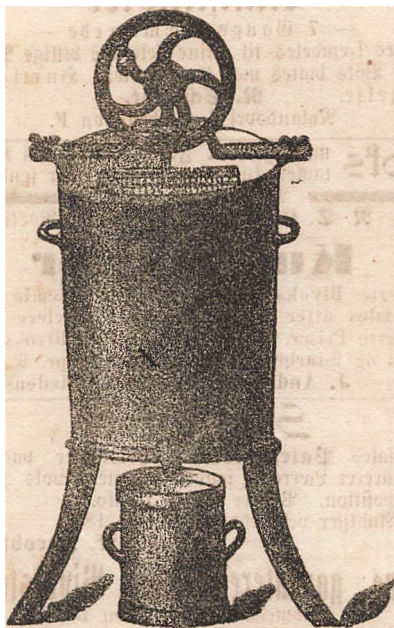
Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Grøvel's Prisliste se Side 56.

Udsnygere,

best af Jærn, indvendig emællerede og fortinne, lydlos Gang med Gummifriktion, præmierede paa de største Udstillinger som det bedste og holdbareste, der eksisterer, anbefales til følgende Priser: Til 2 Normalrammer Mk. 29, til 2 10 x 12" Tavler Mk. 35, inklusive Forpakning.

S. A. Madsen, Broager.

Dronninggitter anbefales Forhandlere til billigste Pris.

Forenings-Meddelelser.

Vesterhænge og Omegns Biavlerfreds holder Møde Søndag d. 14. Juni, Eftm. Kl. 2, hos Klobsemager Hans Jakob Jensen i Fleninge. Der vil blive givet praktisk Undervisning i Biavl og derefter Valg af en ny Formand.

Biavlermøder afholdes d. 14. Juni, Form. Kl. 9, hos Købmand Mathisen, Grimsstrup; d. 14., Eftm. Kl. 4, i Stads; d. 15., Form. Kl. 9, i Beldæk, Jerne Sogn; d. 15., Eftm. Kl. 4, i Bryndum; d. 16., Form. Kl. 9, i Guldager; d. 16., Eftm. Kl. 4, i Barde; d. 17., Kl. 1, i Billum; d. 18. i So Kl. 9, Øksby Kl. 1, Vejers Kl. 7; d. 19. i N. Nebel Kl. 1; d. 20. i Tjistrup Kl. 9; d. 20. i Dlgod Kl. 2; d. 21. i Larm BF. Kl. 9; samme Dag og Sted Kl. 4; d. 22. i Holmsland hos Morten Tambjerg Kl. 2; d. 23. i Ulfborg BF. Kl. 1; d. 24. i Vejby pr. Skive Kl. 9; samme Dag og Sted Kl. 4; d. 25. i Balling pr. Skive Kl. 1; d. 26., 27. og 28. i Morsø BF. Kl. 2; d. 29. i Mejen pr. Sparvær Kl. 2; d. 30. i Hørslev pr. Kjellerup Kl. 2; d. 1. Juli i Bederstrup Kl. 2; d. 2. og 3. i Laven Kl. 2; d. 4., 5. og 6. i Rast og Gellerup BF.; d. 7. i N. Suede, den 8. samme Sted Kl. 9 og Kl. 4; d. 9. i Grønbjerg; d. 10. i Lilleholm pr. Brande; d. 11. i Hallingholt hos Smed C. Nielsen; d. 12. i Amtrup Snebjerg hos P. Sørensen; d. 13. i Bilbjerg hos Købmand Underjen Kl. 2; d. 14. i

Vorgod; d. 15. i N. Bium. — Alle Steder med Foredrag og praktisk Behandling af Bierne (om Bejret tillader det) ved Biavlslærer C. J. Grønning. Hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette blive bekendtgjort ilteligt.

Vallo Stifts BF. afholder Møde hos Niels Jørgensen, Braabj, d. 7. Juni; hos N. Hansen, Røge Bro, d. 14. Juni; hos Larsen, Billesborg, d. 21.; hos Digen, Lellinge, d. 28.; hos Jens Niinge, Redstolle, d. 5. Juli og hos S. Larsen, Esby, d. 12. Juli, alle Steder Kl. 4. Der vil blive givet praktisk Vejledning i Biavl. Alle Rivermer ere velkomne. Bestyrelsen.

V. Stjernerne og Omegns BF. holder i Sommer følgende Møder: D. 14. Juni i Rødme hos Hmd. Jørgen Underjen; d. 28. Juni i Skaro Stole; d. 5. Juli i Havnstrup hos Møllebagger S. Herman Peterjen; hvert Møde begynder om Eftermiddagen Kl. 2.

Syddjællands BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Biavl følgende Steder: I Wiemoje Forsamlingshal d. 6. Juni; paa Bøge hos Stovfoged N. P. Nielsen d. 7. Juni og i Vordingborg Skoles Gymnastiksal d. 8. Juni, alle Steder Kl. 2 Eftermiddag.

Jens Hansen.
Lørdag d. 6. Juni, Kl. 12¹/₂, holder **Hjørring Amts** BF. Møde i Sønder Saltum hos Gaardejer Jens Knudsen; Søndag d. 7. Juni Kl. 4 i Terslev hos Madsen Hansen. Der vil begge Steder blive holdt Foredrag og givet praktisk Undervisning i Biavl. Lørdag d. 13. Juni holdes Møde i Aalbæk. Tid og Sted bekendtgøres i de stedlige Blade.

Badsker Skole, d. 20. Maj 1891.

N. Jensen.
Stobby Herreds BF. afholder Møder i Sønderjso d. 14. Juni, Eftm. Kl. 2; i Nørre-Højrup Kro d. 28. Juni Kl. 2 Eftm.

C. F. Abildgaard.
Søndag d. 28. Juni, Eftm. Kl. 4, afholder **Stodborg** BF. Møde hos Lærer Buchholz i Studstrup. Til Forhandling kommer 1) Spørgsmaalet om Udstillingen samt 2) Valg af Dommerkomiteen, 3) Valg af Dommere til Haderslev, 4) Foredrag af Formanden, "Om Bieen i Oldtiden", 5) Demonstration paa Bistanden, 6) Diskussion. Medlemsbidraget bedes betalt, da Bidraget til Centralafstjen maa udredes snarest muligt.

Buchholz.

Indhold af dette Numer.

Nsminderød-Fredensborg BF.	130
Dronningavl, af Doolittle	125
Dronning-Forsendelse	121
Ekto, af N. S. R., Halvorjen og J. Jensen	132
Gavnlig Vink	134
Hønningbræt	133
Hønningvin, Ret til at lave den	133
Huldeblomster	133
Jubilæumsfesten i Nyborg	130
Kunsttavler, af J. C. Olsen	122
Nedbygning, af N. Nielsen	130
Nordflesvigs Centralforening	131
Raadningel	133
Rammemaal, af P. Christensen	130
Strellekam	127
Skæltrod	133
Understøttelse til DFB.	129
Udstillingen i Gøteborg	129
Ventilation	133
Anglansfætnings Grundlov, af Gerstung	128
Zinskjødere	133

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biolcer-Lorening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Sans Erslev
i Kalundborg.

PAUL K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgeffer optages for 20 Pre pr. Petit-Sinte 1ste Gang, 10 Pre 2den og 5de Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

Dronningavl.

Den store Betydning, som unge kraftige Vidronninger have for Biablens Udbytte, har ofte været fremdraget baade i nærstående Blad og ved Biabtermøder; men hidtil have disse Opfordringer til Dronningavl og Dronningsliste været temmelig virkningsløse. Kun meget faa af de nordiske Biablere have hidtil indladt sig paa at avle Dronninger til eget Brug og endnu færre have alet saadanne til Salg. Narjagen hertil har været det ikke ringe Besvær og Beføstning, en saadan Avl medførte. Man har derfor ment, at den ikke kunde betale sig, medmindre den blev drevet i det store. Endelig har Amerikas berømte Dronningavler Doolittle gjort en Opdagelse (se Side 125), som uden Tvivl vil lette Dronningavlen i saa høj en Grad, at der nu kan næres grundet Haab om, at denne kan blive almindelig udbredt, i ethvert Tilfælde saa almindelig, at det vil blive let at faa nordiske Vidronninger tilkøbs hele Sommeren igennem.

Denne Opdagelse er vistnok stet allerede i 1888 og kundgjort i ovennævnte Forfatteres Bog „Scientific Queen-Rearing“, som udkom i Slutningen af 1889. De amerikanske Biblade have hentydet til denne Opdagelse uden at beskrive den, idet

de kun have henvist til Bogen. Først i dette Foraar er det lykkedes os at erholde denne, og vi tøvede derfor ikke med at bringe vore Læsere netop den Artikel deraf, som giver denne vigtige Andvisning. Forfatterens Andvisning (S. 126) er i og for sig tydelig nok og særlig let at følge, hvis man benytter Stader med et stort Overrum (Erslev-Stadet) ligesom Forfatterens Stader. Det vil dog heller ikke være vanskeligt at ændre hans Plan saaledes, at den kan finde Anvendelse i alle vore Trugstaderformer og i Højtstader uden fast Loft. Derimod vil den ikke let kunne anvendes hverken i Lavstader eller i Højtstader med fast Loft.

For Biavl i Almindelighed kommer det ikke saa meget an paa at faa Dronningavl i det store sat i Gang som paa at angibe en Plan,

efter hvilken en jævnt stor Biavl paa 8—16 Stader let kan faa de fleste Dronninger omstiftede med ny. Vi skulle her angive en saadan Plan:

Vi tænke os en Bigaard, der indeholder 10 Bifamilier, af hvilke 5—7 kunne behøve at faa ny Dronninger. Man udbælger da de to stærkeste Familier for deraf at danne en Kunstværn. Det vil være rigtigt at føbre den ene af disse for at opmuntre til stærkere Ungelansætning. Naar denne Familie maaske om en Uge staar med mindst

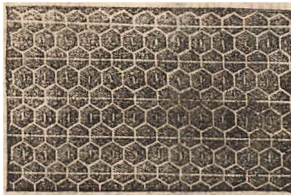

Fig. 19. Gennemskåret Tavle til Dronningavl.

10 Normaltabler Yngel, udtager man paa en smuk Dag hveranden af disse Yngel-
tabler, idet alle Bierne bortsættes tilbage i
Stadets, hvis Tabler derpaa rykkes sammen.
Man maa paase, at der i de udtagne 5
Tabler findes Arbejder-Yngel paa alle Ud-
viklingstrin og helst tillige Wg. De 5
bitomme Yngeltabler indhænges nu i et
nyt Stade paa det andet stærke Stades Plads,
efter at man først har udvalgt af dem 1
Yngeltable, der indeholder et stort Antal
nylig udklækkede Larver (en saadan ses
som en lille skinnende hvid Dm paa Bun-
den af Cellen, omgivet af en slødeagtig
Vædske). Det bortflyttede stærke Stade gives
en helt ny Plads, og derpaa maa man
hurtigst mulig tilberede den udtagne Yngel-
table: Den nederste Halvdel eller Tredie-
del bortskæres og under Resten indsættes
en Riste, der befæstes med nogle Stifter
gennem Rammens Sider. Denne Riste skal
være Tablebærer for Dronningcellerne. Af
det udstaarne Tablestykke afskæres med en
skarp Kniv en Strimmel (se Fig. 19), der
indeholder 3 Rækker Celler med nylig ud-
løben Yngel. Med en tynd Pind (en
Tændstik) ødelægges alle Larverne i de 2

øverste Rækker og i hveranden
Celle i den mellemste Række
(se Fig. 20). Derefter ud-
vides Cellemundingerne i alle
de bevarede Yngelceller ved
forsigtig at trykke en afrundet
Pind, $\frac{1}{4}$ " tyk, ind i hver

Fig. 20.

Celle uden at berøre Yngelen. I Stedet
for saaledes at udvide Cellemundingerne
kan man med en skarp Kniv bortskære Halv-
delen af Cellevæggene. En saadan Strim-
mel vil i en lab Normalraume faa c. 20
tilberedte Yngelceller, i en høj c. 10. Nu
befæstes denne Strimmel med de tilberedte
Celler vendende nedad under den ny Table-
bærer. Befæstningen bør være meget solid,
f. Eks. ved at binde 3—4 Tabletraade om-
kring Tablebærer og Strimmel eller ved
Fastkløbning med en Blanding af smeltet
Boks og Harpiks. Denne Kamme ind-
hænges nu midt imellem de 4 andre Yngel-
tabler i den dannede Kunstværn. Øverst
anbringes nu 1 tom Kunsttable og bagerst
en Honningtable. Kunstværmen er da
dannet med Yngeltabler fra det ene stærke
Stade og Bier fra det andet, men tillige
saaledes, at man kan vente i Løbet af 3
Dage at faa opført 10—20 smukke Dron-
ningceller, der ere lette at udføre ube-
skadigede (se Fig. 21). Man sikter sig dog
bedst gode Dronninger ved kun at lade
Bierne bygge c. 12 Dronningceller. Har
man hertil valgt Larver af den bedste Alder
(højest 36 Timer gamle) og har man sørget

for, at Kunstværmen har faaet mindst 1
Table med unge Bier, der vare i Færd
med at gnave sig ud af Cellerne, da ville
Dronningcellerne være modne i Løbet af
14 Dage. Det er ikke vanskeligt at be-
stemme, hvilke Larver der ere c. $1\frac{1}{2}$ Døgn
gamle; disse ere nemlig saa smaa, at de i
Forening med det slødeagtige Foder kun lige
netop dække Bunden af Arbejdercellen.
Man lader nn 8 Dage hengaa, inden man
udskærer Dronning-Cellerne paa 1 nær, der
kan forsyne Kunstværmen med en ny Dron-
ning. Man forbereder da alle de Stader,
i hvilke man ønsker de ny Dronninger ind-
førte, idet man adskiller Boligen fra Overrum-
met med et Honningbræt eller en hel Plade af
Dronninggitter. Nu flytter man 1 eller 2 Yngel-
tabler fra Boligen op i Overrummet uden at
medtage Dronningen. Dette undgaar man
sikrest ved at flytte Yngeltablerne op uden Bier.
Den 4de Dag efter at Dronningcellen er ind-
hængt paa 1 af disse Yngeltabler, borer man
en Indgang i Overrummets Bagside. 2—4
Dage derefter maa man vente at finde Wg i
flere af Overrummets Tabler. Saa snart dette
sker, lukker man den borede Indgang og bort-
tager Honningbrættet. Den ny Dronning
vil da dræbe den gamle, og
Dronningkiftet er dermed
udført.

Årsagen til, at man i
dette Tilfælde kan være sikker
paa, at Arbejderne ikke
dræbe den ny Dronning, er

denne, at bægge Dronninger her have
Stadets Lugt.

Hvis man ikke ønsker at danne nogen
Kunstværn, da kan Dronningcellernes Op-
førelse fremfalde ved at opføre og borttage
Dronningen af en stærk Familie. Det er
dog klart, at den først bestrebne Fremgangs-
maade med Dannelsen af en Kunstværn
er langt lettere, da man derved ikke behøver
at opføre Dronningen, og man faar paa
denne Maade kun et ringe Antal Bier at
arbejde med. Kunstværmen bør naturligvis
forsynes med rigeligt Forraad enten ved
Honningtabler eller ved Fodring.

Yngelansættningens Grundlov.

Af N. Berntsen, Præs. i Dødsanst. i.

(Fortsat.)

Man er vel nu i det hele kommen bort
fra den højt priste Forstærkning med Yngel-
tabler og den Udjævning af Bifamilierne
for Sværmetiden, som man haabede at op-
naa derved.

Om vi end under visse givne Forhold ikke ganske forfaste Denne, saa tillægge vi den dog ikke stor Betydning som Middel til at forstærke de svage Familier paa de stærkes Bekostning, uagtet sligt anbefales saa varmt fra mange Sider og særlig af Hr. Grabenhorst. I bedste Tilfælde betyder dette dog kun saa meget, som naar man flytter Penge fra den ene Somme til den anden, ofte udføres det med uhyndig Haand og Stader da bægge Familier, ganske bortset fra den store Forstyrrelse, som Tablernes Bortflytning fra den stærke Familie medfører. Den, som endelig vil benytte dette tveæggede Hjælpe middel, bør da ubetinget mærke sig følgende Raad: Vent med Borttagelsen af Angeltablene, indtil Du finder udløbende Angel i Midtpunktet af den bagerste Angeltable. Borttag da denne og hæng den ligeledes ved Enden af Angelreden hos den svage Familie. I Stedet for den borttagne Table hos den stærke Familie gives paa samme Sted en tom udbygget Table eller en Kunsttable. Paa denne Maade bliver i det mindste Staden ved at indfætte Tablerne paa forskert Sted undgaet. Den stærke Familie optager den ny Table i sin Angelrede, ligesaa den svage, og Dronningen, som snart kommer til denne Table, tøver ikke med at belægge den med Eg. Da Angeludviklingen i samme Bigaard hos forskellige Familier i Almindelighed er ensartet, saa vil den til den svage Familie givne Table ogsaa passe ind i Angelreden.

Vi maa her gøre særlig opmærksom paa et vigtigt Punkt. Hvis den ovenfor skildrede Teori om Boksbygningen og Reglerne for Angelredens Udvikling ere rigtige, saa fremgaar deraf følgende Rettefærd for Udstyrelsen af Stadets Indre. I Angelreden bør alt undgaaes, der paa nogen Maade kunde være en Hindring for Bierne ved Opjævelsen af Boksbygningen og for Dronningen ved Eglægningen. Fremfor alt ere derfor de saakaldte smaa Normalrammer ($8\frac{1}{2} \times 7$) forfæstelige, især naar disse ikke ere stillede tæt paa hverandre, men saaledes, at der er tomt Rum imellem dem. Ligesaa forfaster jeg af Hensyn til den uafbrudte og uhindrede Udvikling af Angelen Dathes Indskudsbrædder. Af Hensyn til vore Biers Trivsel maa vi fordre en Angelrede, der bestaar helt og holdent af Bicerler, et ægformet rent Boks-

legeme uden noget som helst fremmed Legeme.

Kun under denne Forudsætning udbider Dronningen paa regelmæssig Maade sin Eglægningsskreds. Hvor ofte har jeg ikke set, at Dronningen ved et af de smaa Indskudsbrædder (i en Ramme) har ladet sig afholde fra at udbide Angelen ned under dette. Jeg bruger derfor i Angelrummet udelukkende Hexrammer (høj Normal) og har stadig haft Grund til at foretrække dem (for Halbrammer). Jeg anser Fordringen om Hexrammer i Angelrummet for saa vigtig, at alle Hensyn maa bøje sig for den.

Vi kunde nu paa Grundlag af den fremsatte og paaviste Angelordning betragte alle Diablsarbejder, Sværmning, Aflæggerdannelse, Indvintring o. s. v. og paavise alle de talrige Fejl, som endnu ere almindelig udbredte, og som for vor Erkendelse maa forsvinde som Taage for Solens Straaler. Vi maa dog undlade dette, da det vilde føre os for vidt, desuden have vi den Tillid til vore Læsere, at de efter at have overthydet sig om Rigtigheden af den af os paaviste Angelordning, ville være i Stand til selv at anvende denne Kundskab paa rette Maade til at danne passende Regler for de enkelte Diablsarbejder.

Vi maa endnu henvende vor Opmærksomhed paa nogle andre særdeles vigtige, hidtil lidet eller slet ikke paaagtede Kendsgerninger i Biernes

Liv, nemlig Angelperioderne.

Vi have set, hvorledes Dronningen udfører sit Angelarbejde, hvorledes hun spiralformig skrider fremad paa den enkelte Table og tillige udbider den ægformede Angelrede paa alle Tabler. Hidtil have Diablerne antaget, at Dronningen stadig hengiver sig til dette Arbejde, at der om Foraaret og Sommeren ikke er nogen Afbrudelse i Eglægningen. Jeg har set, at denne Antagelse er fuldstændig urigtig. Sagttagelse af Bierne har tydelig vist mig, at Dronningen lægger Eg i 16, højst 17 Dage og derpaa hviler sig i 5—7 Dage, saa at en Angelperiode gennemsnitlig kommer til at vare 21—22 Dage. En indtrængende Grublen over Angeludviklingen lærer ogsaa dette ganske af sig selv. Hvis Dronningen, som det angives, daglig uafbrudt lagde 3000 Eg, hvor skulde den da anbringe alle disse Eg? Lagde hun kun i 21 Dage efter hverandre, saa maatte hun allerede have

Fig. 21. Table med Dronningceller.

63,000 Celler til Raadighed. Paa 1 Yngeltable findes, naar de øverste Celler ere fyldte med Honning og der tillige findes Pollen omkring Yngelen, paa begge Sider kun 3—4000 Celler, Dronningen maatte da have mindst 20 Tabler til Raadighed. Disse findes kun i de allerførreste Stader, almindelig kun 10—12 Tabler. Disse vilde, om vi end kun antog, at 2000 Wg lægges paa 1 Dag, allerede være belagte i 15 Dage hvor skulde hun da lægge sine Wg?

Enhver Biabler kan let overtøye sig om, at hver Yngelperiode varer omtrent 22 Dage, medens Dronningen højt i 17 Dage gaar ober Yngeltrædsene. Han behøver kun paa den Tid, da han i den hderste Krans paa den bagerste Yngeltable ser frisklagte Wg at undersøge Familien nogle Dage efter hverandre, han vil da i 4—5 Dage ikke mere finde frisklagte Wg i det Stade, et Bevis paa, at Dronningen hviler. Først efter 6—7 Dages Forløb finder han i Midtpunktet af Yngelreden, der hvorfra efter denne Periode de første Vier løbe ud, igen Wg, hvilke regelmæssig tiltage hvarende til den stadig udløbende Yngel. Sædvanlig mangle Wg kun i 2 Dage ganske. Ved denne jævnlige Hvile under Wglægningen blive nogle vigtige Fremtoninger i Yngeludviklingen først forklarlige. Om Foraaret er enhver følgende Yngelansætning omfangsrigere end den foregaaende. Dette er kun tænkeligt, naar Dronningen rolig venter med den ny Wglægning, indtil der i Midtpunktet af Yngelreden allerede er udløbet et større Antal unge Vier, saa at hun da igen uhindret i en længere Tid kan lægge Wg i større Udstrækning uden med sine Yngelcipser at naa til ikke udløbne Yngel; denne udløber jo ligesaa regelmæssigt som Dronningen aflægger sine Wg, og den udløbende Yngel maa derfor stedse gentage det samme Spor, som Dronningen har fulgt paa sin sidste Læggegang. Enhver Yngelansætning danner en opstigende Spiral, saaledes at Dronningen ved Begyndelsen af Ansætningen lægger de færreste, ved Slutningen de fleste Wg og derpaa igen udhviler sig efter sin Ansættelse. Efter mine Sagttagelser have hvert Aar sædvanlig 7 saadanne Yngelperioder, i det sidste Aar (1889) sluttedes disse d. 3. August, saaledes at der d. 25. August næsten ikke mere fandtes Yngel hos nogen Familie. I dette Aar (1890) ophørte Wglægningen i Egne uden Eftertræk — kun til saadanne slutter sig mine Erfaringer — nøjagtig d. 31. Juli, saaledes at d. 21. Aug. fandtes næppe mere hos nogen Familie hverken Wg eller Yngel, da alle 7 Yngelperioder undtagen den 2den i dette Aar bare forløbne

regelmæssig. Unge først i dette Aar befrugtede Dronninger gøre naturligtvis heri en Udtagelse. Disse 7 Yngelperioder dannes af 3 For-Yngelansætninger, Sværme-Ansætningen (hos det høje Normalmaal d. 4de) og 3 Efter-Yngelansætninger, der ere aftagende. Den første Yngelansætning omfatter under gunstige Forhold, ret godt Vejr, tilstrækkelig Varme og passende Forraad af Pollen og Honning de 3 midterste Yngelabler, altsaa 3., 4. og 5. Table. Denne Periode falder sædvanlig i Mars. Den 2den Periode omfatter i heldigste Tilfælde 5 Tabler, altsaa 2., 3., 4., 5. og 6. Table, den 3die omfatter 1.—7. Table. Ved denne Ansætning, der falder i Maj, naar Yngelen ud til Tablernes Rande paa Siderne og fornedet og derved naas Rønscellerne, Droneceller. Derfor vise sig ved Slutningen af denne Periode Droneceller belagte. Derefter følger Sværme-Ansætningen, ved hvilken Yngelredten udbides bagtil, hvorved det høje Normalmaal viser sig at være meget for smalt. (Fortf.)

Dronningaul uden Smaastader.

U. G. M. Doolittle, New York.

(Sluttet).

Som jeg tidligere har antydet kunne Dronninger befrugtes fra Desinger paa samme Maade, naar man har lidt Yngel i en af dem, og naar man affærrer dem, som Dronninger faar Lov at opholde sig i, med Dronning-Gitter; men jeg vil ikke anbefale at bruge ganske den samme Fremgangsmaade. Det gaar fuldt saa godt, naar man bruger Tabler af halv Dybde, saaledes som mange gøre, naar de able Udflugnings-Honning; kun skulde der være lidt Yngel i en Table eller Rage, for at man kunde være sikker paa et godt Resultat.

Da jeg mærkede, at min „Kæpheft“ virkelig var noget, der havde almindelig Interesse, saa, forsikrer jeg Dem, blev jeg glad; og havde jeg nu ikke bestemt at behandle Sagen i Bogform, saa vilde disse Ting allerede for længe siden være blevne offentliggjorte (ligesom ogsaa Maaden, hvorpaa der kan bygges Dronning-Celler, naar — og hvor- somhelst man ønsker det).

Seg er kommen til det Resultat, at de Huller, hvorigennem Dronningen gaar, naar den skal ud at befrugtes, skulle være paa Bagsiden eller den Flyvehullet modsatte Side af Stedet, hvis det skal gaa godt med Affæren; thi hvis en Dronning nu og da, naar den vender tilbage fra sin Befrugt-

huffer stadig at give Tablen der, hvor den yngste Yngel findes, paa den Maade ordnes den ældste Yngel ude mod Enderne af Huset, og Tavlerne ville da blive benyttede til Honning, naar Yngelen løber ud. Gaves ikke udbyggede Tavler, da benyttedes Kunsttavler, gjorde fast i Rummen ved Hjælp af fortinnet Jærntraad som tidligere anvist, men jeg siger ubetinget kun en ad Gangen paa samme Plads som ovenfor sagt, det varer maasse ikke længe inden den er udtrukken og belagt med Ug, og er der kun Husbier nok til at besætte Rummet, da kan atter gøres en ny. Paa denne Maade fortsættes med Tilføjeelse, saaledes at man ser at faa sine Stader til at udbygge saa mange Tavler som muligt, inden Hovedtrækket kommer. Midlet hertil er, naar ellers Stedet har mange Arbejdsbier og god Dronning, knebent og godt tilpakkede Yngelleje, enten kunstigt eller naturligt Træc helst hver Dag.

Jodring.

Af Lærer P. Jensen Thisted, Dalby.

Mine Bier er mig en Vilde til daglig Befyring og daglig Glæde, Befyring fordi Bløsten er saa haard, at sikkert mange blive Døse for deres egen Flib, og Glæde — ja den er dog den overvejende, fordi de formere sig saa kraftigt. Det er dog særlig Tilfældet med Rubestadet. Det havde slet intet Forraad, da jeg skar Toppen af Ruben, idet mindste var der intet foroven, selvfølgelig heller intet forneden og sandsynligvis heller intet midt i Ruben, og nu fodrer jeg hver Dag, men det kendes ikke synderligt paa Vægten; derimod er der mange flere Bier. I Trugstadet er der ogsaa mange flere; men de samle ogjaa Foderet i Forraad, og det var vel ikke Meningen. Der er derfor nogle Spørgsmaal, jeg gerne vilde bede om Plads for og Bevarelse af i Deres ærede og af mig højt stattede Blad.

De fleste moderne Biablere ere vist enige om, at det er bedre at fodre Bierne ovenfra end nedensfra, men hvorfor er det bedre? Kunde det ikke være ligesaa godt at fylde en flad Blifbakke med Fodersirup, stude den ind foran Indskudsvinduet, under den bagerste Table? Den vilde jo saa ikke mere end ethvert andet fylde Foderapparat friske fremmede Bier. Forudsat at der er tilstrækkelig Forraad i Stedet, vil saa ikke den varme søde Dugt, der vil stige op mellem Bierne fra Fodersiruppen, virke lige

saa opmuntrende og oplivende baade paa Dronningen og Arbejderne som det Foder, de maasse nødes til at tage, fordi det løber ned af sig selv? — Er det usandsynligt, at Biablere lige saa godt kan naa sin Hensigt, naar han saaledes lader Bierne regulere Forbruget, som naar han selv gør det? — Vilde Bierne i et saa koldt Foraar som dette lige saa godt kunne hente Foderet forneden som foroven? — Har det noget at bethede, at Foderapparatet ikke er anbragt lige over eller lige under Yngellejet i det tidlige Foraar?

Maasse kommer Spørgsmaalet for sent til at komme i næste Nr. af Tidsskriftet; men for mit Vedkommende gør det heller ikke noget, da jeg selvfølgelig i hvert Fald ikke i Mar agter at fodre paa anden Maade, end som jeg har begyndt.

* * *

Jodring fraoven, naar den udføres rigtig, har store Fortrin fremfor den a a b n e Jodring franeden.

1. Det er en Kendsgerning, at en saadan aaben Foderbakke paa Stedets Bund lettere hidlokker Rovbier. Dette sker dog rimeligvis næppe, saaledes som af den ærede Forfatter antaget, ved Lugten fra Foderbakken, men derved, at de Bier, som færdes hen over denne og derfra ud, blive tilføede af Foderet. Hele dette Søleri undgaas ganske ved en rigtig udført Jodring fraoven.

2. Jodring fraoven bør ikke ske saaledes, at Bierne nødes til at tage Foderet. Foderglasset bør fyldes helt, dækkes godt (enten med en Blifkappe eller med Lærred) og derpaa vendes forsigtig, saa at ingen Luft slipper ind deri. Naar det derpaa stilles vandret over Foderaabningen, vil Luften bære Foderet, saa at intet driver ned over Bierne, før de selv suges det ned.

3. At Foderet ovenover Bierne meget lettere kan holdes varmt eller koldt end Foderet i en aaben Foderbakke forneden, det behøver næppe nogen nærmere Paa-visning.

4. Ved Jodring fraoven kan Biablere let regulere den Fodermængde, han ønsker at give Bierne Udgang til; men disse ere derfor ingenlunde tvungne til at hente saameget, som tilbydes dem, hurtigst muligt. Ved Jodring franeden udsætter man sig derimod for, at Bierne om Foraaret hente meget mere Foder, end de have Brug for til Yngelen. Resten hængemmes da i Tavlerne, hvorved man udsætter sig for senere at faa det mellem Honningen ved Udshyngningen.

Af disse Grunde foretrække vi ubetinget Fodring fraoven, naarden kun udføres rigtig. Red.

Ekko fra Staderne.

Sarup, Næsens, 28. Maj.

Som Nyhed ved Bier kan jeg meddele Dem, at der den 12. Maj kom en Sværm flyvende til mig og faldt paa 2 af mine Husstader, men de fremmede Bier bleve meget ubarmhjertigt modtagne af mine, som straks myrbede dem alle. Samme Sværm tog og en Udflygt midt i April, men vendte tilbage og gif i Kuben igen. Hvad var mon Marsag til, at de saaledes forlode deres Hjem?!) Det var min Nabos, som alle drog ud af Kuben. B. Hansen.

Dybbøl, 3. Juni.

Jeg er en Begynder i Biavl. Jeg købte en Biværm den 4. Juni 1890, og i Mar den 2. Juni gav den en stor Sværm, og den satte jeg i et Trugstabe. Den kan besætte 5 Kammer 10 × 10". Jeg tror næsten den samme Kube giver 2 Sværme til. Jeg er meget glad derved. Jeg takker for Tidsskriftet, det er meget lærerigt.

Christen Christensen.

Basnæs pr. Næstved, 6. Juni.

Mine 17 Bifamilier (Kammemaal 10 × 12) har overdintret udmærket godt, og de have aldrig paa samme Tid været saa livrige, som de ere i Mar. Houg.

Fra Kredse.

Holbæk Amts BF. Et Biablersmøde afholdtes forr. Søndag Eftermiddag i Nykøbing, som var besøgt af en Snees Biablere, og hvor Biavlslærer Kristensen var til Stede.

Lærer N. Larsens Bistand befaas, og flere Stader efterfaas, hvorved der foretoges forskellige Arbejder ved Bierne med Hensyn til Yngles Omflytning fra et Stade til et andet, Overføring af en Bifamilie fra en ældre Bolig til en ny, Forevisning af Dronning, Hanbier osv.

Derefter holdt Hr. Kristensen et Foredrag om Biernes Behandling.

Efter Foredraget sattes den paatænkte Biavlsudstilling under Diskussion. Der var Enstemmighed for at at søge den afholdt paa Dyrskuedagen, den 3. Juli, i saa nær Forbindelse som mulig med Dyrskuepladsen.

Til at fungere som Udstillingsudvalg

valgtes de 3 nærmestboende Bestyrelsesmedlemmer, nemlig Fru Pouline Larsen, Nykøbing, Ingkarl Chr. Nielsen, Svinninge og Snekter Oluf Peterzen af Højby samt endvidere Karetmager P. Jensen, Nygaard, Snekter Niels. Rasmussen og Karetmager Erikken, Nykøbing, og Maskinbygger H. Peterzen, Næverne.

Som Medlemmer af Dommerkomiteen for Stader og Redskaber valgtes Klarnester F. P. Nielsen, Gudminderup, og Kjøbmand P. Larsen, Engelstrup. De øvrige 4 Dommere overlodes det Udstillingsudvalget at udmelde blandt Biablerne fra andre Egne, ligesom Fastsættelsen af Præmiernes Størrelse.

Forudsat at der kan erhverves Øvrighedens Tilladelse, paatænkes der foranstaltet et Tombola, og at der holdes aabent en Del af den paafølgende Søndag, ligesom der vil blive afholdt Foredrag af Hr. Red. Grølev, Kalundborg, eller Fru Demant, København.

Dagen forud afholdtes et vel besøgt Biablersmøde hos Lærer Høberg, Høve, hvor der ligeledes foretoges praktisk Behandling af Bierne og holdtes Foredrag af Hr. Kristensen. Der var ogsaa der god Stemning for en Udstilling Dyrskuedagen den 3. Juli.

Biavlsudstilling i Nykøbing den 3. Juli. Ved et Møde af Ddsherreds Biablerskreds d. 31. Maj d. A. blev det besluttet at afholde en Produkt- og Redskabsudstilling for Biavl i Forbindelse med Ddsherreds Landbrugsforenings Dyrskue i Nykøbing d. 3. Juli og mulig den paafølgende Søndag.

Det til Ordningen af en saadan Udstilling nedfatter Udvalg retter i den Anledning en Opfordring til Biablere og andre i og udenfor Ddsherreds om at give Møde som Udstillere ved denne Lejlighed. Som Udstillingsgenstande modtages alt, hvad der i nogen Maade har Interesse for Biavl, saasom Biboliger, Redskaber til Biernes eller Produkternes Behandling, Honning og Boks i raa eller forædlet Tilstand, Drikkevarer, Sultetøj og Bagværk, hvortil er anvendt Honning, videnskabelige Hjalpemidler o. s. v.

Som Præmier for de bedste Frembringelser forrentes der at kunne uddeles et Beløb af ca. 50 Kr. Præmierne udbetales kun til de Udstillere, som ere Medlemmer af Holbæk Amts Biablersforening. Salg af det udstillede vil saa vidt mulig blive besørgt imod en Rendelse af 5 pCt. af Salgsprisen.

Udstillingsgenstandene modtages indtil Torsdag d. 2. Juli Aften; dog gøres for

1) Rimeligvis Sult.

de Udstilleres Vedkommende, som skulle benytte Forsendelse med Dampskib fra Holbæk, opmærksom paa, at Varerne maa være til Stede i Holbæk saa betids, at de kunne afgaa derfra Onsdag d. 1. Juli og sendes under Ndr.: Biavlsudstillingen, Nykøbing, Sølland.

Der udleveres ikke trykte Nummelselsblanketter; men Udvalget ønskede gerne om Udstillerne saa vidt mulig sendte en Meddelelse om deres Deltagelse til undertegnede, der er valgt til dets Formand og Sekretær. Iøvrigt maa alle Været ved Fndleveren være ledsagede af en Fortegnelse over deres Art og Antal, samt — forsaavidt Salg ønskes — Opgivelse af Pris.

Medlemmer af H. N. Biavlsforening med Familie har gratis Udgang til Udstillingen. For alle andre er Prisen 25 Ø. for voksne og 10 Ø. for Børn. En Tombola med Numre a 10 Ø. paatænkes oprettet.

Det nærmere angaaende Tiden for Udstillingens Åbning, Foredrag o. s. v. vil blive bekendtgjort i de lokale Blade.

Højby pr. Nykøbing, Sj., den 4. Juni 1881.

Paa Udstillingsudvalgets Vegne
Oluf Petersen,
Snedker.

Svendborg Amts BF. Den 19. Maj afholdtes et godt besøgt Møde i Tranekær. Hr. Grønning talte i et med stor Opmærksom hørt Foredrag om Bierens rette Behandling fra det tidlige Foraar, og forklarede, hvorledes det lod sig gøre at bringe et Bistade op til en betydelig Styrke indtil Hovedtræffet indtræffer. Derpaa tog vi os en Tur ud til Hr. Papes Bieri, hvor velvillig Tilladelse var givet til at experimentere. Her viste nu Hr. Grønning i Praktis, hvad han i sit Foredrag havde forklaret, og et Angelleje blev af en Kvinde, der øjensynlig havde behandlet Bier før, ordnet under Hr. G.s Vejledning. — Ønskeligt var det, om de fleste Kvinder viste sig ligesaa sikre i at behandle et Bistade, og at de mere almindeligt vilde besøge Møderne. — Mødet sluttedes med Diskussion.

Den 20. afholdt Hr. G. et ligeledes godt besøgt Møde hos Gaardejer N. Andersen i Henninge. Her foresandtes flere ny vel forarbejdede Husflidsstader, vel besatte med Bier. Mødet her forløb omtrent som det foregaaende.

N. Christoffersen.

I Enderslev-Vraaby BF. holdt Hr. Biavler Mikfelsen fra København i Søndags den 31. Maj et Foredrag om Biavl. For Foredraget viste Hr. Mikfelsen, hvorledes han praktisk behandler Bierne. Denne

praktiske Behandling, der blev foretaget med et kraftigt Trugstade, fulgtes med levende Interesse af de mest fremragende af Egnens Biavlere.

Derpaa holdt Hr. Mikfelsen sit Foredrag. Det var helt igennem i særlig Grad oplysende og interessant, ikke mindst derved, at han dvælede ved Bierens Naturhistorie og opfordrede til at rette sig efter den Undervisning, Bierne selv give os — hvis man da vil have det størst mulige Udbytte af sin Biavl.

Han anbefalede Brugen af Trugstader fremfor Højstader — (Trugstader er det eneste, der anvendes her paa Egnen), og raadede til at anbringe Flyvehullet i Enden af Stadet i Stedet for i Midten.

Efter at have besvaret en Del Spørgsmaal fra flere af de tilstedeværende, hvorfra mange vare fra fremmede Sogne, takkede Biavlsforeningens Formand Hr. Mikfelsen for hans fortrinlige Foredrag.

Elbo m. fl. Herreders BF. Hovedforeningens Vandrelærer Hr. C. F. Grønning fra Vejrup har i Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt 4 Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i Biavl, Møderne har ikke været meget stærkt besøgt, det har mest været Begyndere i Biavl, som er mødte, og det er jo ogsaa mest for dem, Møderne ere beregnede. Noget egentlig Referat sendes ikke, da disse Møder nu ere saa almindelige over hele Landet. Det bedste er selv at høre og se paa Mødernes praktiske Undervisning.

N. Ladegaard.

St. Hedinge BF. Ved den med Dyrskuet i St. Hedinge forbundne Biavlsudstilling uddeltes følgende Præmier:

Uhrmaager Sorensen, Magleby: 1. Præmie for Sønnig 10 Kr., 2. Pr. for Redstaber 6 Kr.; Træstomand Hans Jacobsen, Frøslev: 2. Pr. for Sønnig 8 Kr., 1. Pr. for Redstaber 8 Kr.; Gaardejer Dooje, Homb pr. Ringsted: 3. Pr. for Sønnig 6 Kr., 3. Pr. for Mød 5 Kr., 5. Pr. for Voks 3 Kr.; Karen Marie Larsen, Hølstig: 4. Pr. for Sønnig 5 Kr.; Murer Lindberg, Herfølge: 5. Pr. for Sønnig 5 Kr., 2. Pr. for Mød 6 Kr., 4. Pr. for Voks 5 Kr.; Snedker Frandsen, Herfølge: 6. Pr. for Sønnig 3 Kr., 1. Pr. for Mød 8 Kr.; Kaminssejer Nielsen, Vallo: 4. Pr. for Mød 4 Kr., 1. Pr. for Voks 10 Kr.; Kjøbm. Petersen, Vrangstrup pr. Ringsted: 2. Pr. for Voks 8 Kr.; Frederik Conradsen, Lyderslev: 3. Pr. for Redstaber 3 Kr.; Gartner Larsen, Villesborg: 3. Pr. for Voks: 6 Kr., Kredsen: For Redstaber & Dekorationer 40 Kr.

Sundeved BF. Den 26. Maj afholdt Sundeved BF. et Møde, hvor Fru Demant var tilkaldt for at holde Foredrag og hvor der, endstøndt Vejret just denne Dag var meget daarligt, alligevel var tilstede en Forsamling af 150 Personer, baade Mænd og Kvinder. Hendes belæ-

rende og liblige Foredrag hørtes med den største Opmærksomhed, vandt Bifald af enhver, der var tilstede og gjorde den gode Virkning, at 8 Medlemmer tiltraadte Foreningen.

Paa en udmærket Maade ved hun at give den rette Fremstilling af det Thema, hun holder Foredrag over, og forstaar ogsaa at stille Wiablen i et rigtigt smukt Lys. Omendstøndt hun altid holder et noget langt Foredrag, saa taler hun alligevel med Lethed og fører derved en smuk Stil og et dejligt Sprog. Det maa bemærkes, at hendes Foredrag ere let forstaaelige, og hun giver fra Punkt til Punkt en tydelig Forklaring.

Til Fru Demant mange Tak for hendes Besøg herovre hos os, men ogsaa en Tak til Bestyrelsen for DBF., der stedse viser os, at den vil støtte og hjælpe os fremad.
Bestyrelsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 76. Ere Droner af en Arbejdsbis Weg eller af en ubefrugtet Dronnings Weg ikke forplantningsdygtige? (Kr. L.) — S.: Jo, i Almindelighed ere de vistnok forplantningsdygtige.

Nr. 77. Kan der frembringes gode Dronninger ved den saakaldte Omklæbning? Jeg har nemlig i Aar gjort Forsøg dermed. (Kr. L.) — S.: Ja, uden Tvivl. Amerikaneren Dvolutte har bragt denne Fremgangsmaade til stor Fuldkommenhed. Vi haabe at kunne beskrive den i en nær Fremtid.

Nr. 78. Hvor nær maa 2 Stader staa hinanden, naar deres Indgange vende ind mod hinanden? (D.) — S.: Mindst 3, helst 4 Fod.

Nr. 79. Da jeg ønsker at prøve Langstroth's Kammer, bedes De om at opgive de nøjagtige Maal paa denne Kammer? (S.) — S.: Tablebæreren 18 $\frac{1}{2}$ " lang, $\frac{7}{8}$ " bred, $\frac{5}{8}$ " tyk. I hver Ende er foruden indstaaet et Hak $\frac{5}{16}$ " højt, 1 $\frac{3}{16}$ " langt, saaledes at de fremstaaende Ender, paa hvilke Kammen hviler i den øvre Fals, kun ere $\frac{5}{16}$ " tykke. Dette Hak støtter Enden af Sidelisten, som er befestet foroven paa med 1 Søm lodret gennem Tablebæreren ned i Sidelisten og med et andet Søm vandret gennem Sidelisten ind i Tablebæreren's Hak. Under

Tablebæreren benytter Langstroth selv en kiledannet Liste (se Fig. 22) som overmales med Voks for at danne en Leder for Bierne. Denne Liste benyttes nu kun af saa, da den er unødvendig, naar man benytter Kunsttabler. Sidelisternes Maal er 8 $\frac{7}{8}$ " lange, $\frac{7}{8}$ " brede, $\frac{5}{16}$ " tykke. Bundlisten er 16 " lang, $\frac{7}{8}$ " bred, $\frac{3}{8}$ " tyk. Denne sømmes fast imellem Sidelisternes Ender, ikke som i Figuren angivet under Sidelisternes Ender. — Vi gøre ved denne Bejlighed opmærksomme paa, at den lave Normalramme kan samles paa en ganske lignende Maade, naar Listerne gives den samme Tykkelse (ikke Længde). Denne Samlingsmaade giver uægtelig en stivere Ramme dels paa Grund af Listernes større Tykkelse, dels paa Grund af Befæstningsmaaden.

Nr. 80. Hvornaar skal man helst begynde at anvende Dronninggitter og hvormange Tabler skal der omtrent være i i Angelrummet benimod Hovedtrækket? (T. N.) — S.: Naar Trækket udvikler sig jævnt, er der ingen Grund til i den egentlige Bolig at anvende Gitterindstud før Hovedtrækket. Derimod kan man uden Skade anvende Honningbrædder under Magasiner i Overrummet. Naar Bejret derimod under Hovedtrækket i flere paa hinanden følgende Dage bliver flet, ja maaske i hele Uger, da anse vi

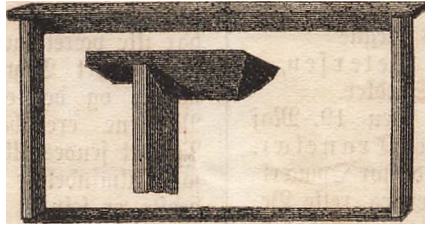

Fig. 22. Langstroth's Kammer.

det for fordelagtigt at indskrænke Angelreden baade ved Gitterindstud og ved Honningbrædder ved at stille et Par Angeltabler (Normal) bag Indstudet. Hermed opnaas altsaa, at Angelreden om kort Tid aftager med disse 2 Tabler. Om der senere skulde være Grund til hyderligere at indskrænke Pladsen, vil hero paa Bejrliget.

Nr. 81. Jeg har en Bisfamilie, der da den sværmede, fløj i et gammelt hult Piletræ, jeg fik Lov af Træets Ejer at fælde det, og jeg hjemførte Bierne i en Stump af den raadne Træstamme. I denne Naturkub, der er ca. 2 Alen lang og hult helt igennem som et Pumpetræ, har jeg overvintret Bierne i 2 Vintre. Klobsen staa med den ene Ende paa den bare Jord, og ovenover har jeg dækket det med et Bræt af Træ og en stor flad Løv, Flyvehullet har de i et Hul i Siden, et Kvarter fra Jorden. Sidste Sommer afgab Bierne en megel kraftig Sværm og det ser ud, som om de ogsaa i dette Foraar ere stærke. Da

jeg ønsker at gaae over til den nyere Viavl i Trugstader, er jeg herved saa fri at spørge: Kan der være Tale om, at jeg kan overføre Bierne fra den nævnte Klods i et Trugstade, og hvorledes skal jeg bære mig ad? (R.) — S.: Overføringen kan lettest ske ved Nedbygning, naar De forneden saver af Klodsen, indtil De naar Yngelen. Gaar lidt Yngel i Løbet, da kan den vindes i en Kamme i Trugstadet. Resten af Klodsen maa da stilles paa 1" tykke Brædder paa et Trugstade (se S. 50). Det bør da udføres snarest muligt for at faa hele Yngelreben ned i Trugstadet, inden Hovedtrækket er forbi.

Et og Andet.

Biernes Indliningsfarve. Tilskyndet af Artiklen „Biernes Form- og Farvesans“ i „Den østrigste Vi-Tidendes“ Maj-Numer kunde jeg have lyst til kortelig at meddele mine Jagtagelser angaaende den Virkning, visse Farver synes at udøve paa Biernes Sindsstemning — maatte finder en anden Viavler sig da besøgt til at fuldstændiggøre mine Jagtagelser med sine egne.

Fremfor alt maa jeg omtale Biernes tydelige Afstyk for den stærke sorte Farve. Jeg undgaar saavidt muligt at være i Spadsferedragt, naar jeg opholder mig i min Vigaard; thi er jeg klædt i fort, da kende mine fornuftige blide Krainerinder mig ikke mere. Istedetfor venlig Smødekommehed i Form af munter Sunnen høres en afvisende Brummen, der tydelig nok siger: „Bort! bort! — eller —“ Og at der virkelig menes noget med dette „eller“, kan man se paa de Braadde, som, naar jeg endelig har trukket mig tilbage, pryde min Hat og mit Slør.

Heraf følger, at ingen Herre, naar han vil gøre en med Bier høslende Dame sin Opbærtning, maa tage Selstabsfrakke paa, ikke at tale om Kjole — saa skulde det da være saadan en blaa Kjole, som var paa Møden i Paris for 25 Aar siden.

Yderlighederne mødes — her vare vi med et Spring komne fra den af Bierne mest forhadte Farve til deres Indlingsfarve — den blaa nemlig. Mit Bislor, der bestaar af en med et Traad-Bisfir forsynet Straa-Hætte, ender i et fra Skuldrene nedfaldende blaat Slør. Af dette føle Bierne sig særlig tiltrukne, ja nærme sig til det uden Vrede; thi endnu har jeg aldrig set Braadde i det blaa Væv, medens et fort Slør, som jeg til andre Tider bærer slynget om Hovedet, kan opvise mange saadanne.

(Ved smaa Operationer i Vigaarden benytter jeg ikke det besværlige Traad-Bisfir.)

Min lille Niece jagde for fort Tid siden: „Bierne antage Dig i det blaa Slør for en stor Hjulkrone (Borago)“ — og hermed har hun maaste truffet Sommet paa Hovedet. Skulde denne Forkærlighed for den blaa Farve ikke hidrøre fra, at mange blaa Blomster give megen Honning? Ogsaa mit blaa Forklæde over større Tiltrækning paa dem end ethvert andet, ja de hænge endog saa haardnakket fast ved det, at man ikke kan ryste dem af, og jeg maa lægge Forklædet for ikke at tage Bierne med ind. Hvidt flyve Bierne hurtigt hen til, men ikke altid med venlig Hensigt. Graat er dem ganske ligegyldigt; graa Dragt turde derfor være det mest praktiske for en Viavler.

At Bierne nære større Tiltro til blonde end til forthaarede Folk, det er jeg gentagne Gange bleven overtødt om, og dette lader sig jo ogsaa godt forklare ud fra Biernes Modbydelighed for den sorte Farve.

Med Hensyn hertil kan jeg ikke lade være at omtale, at mine Bier synes at være overordentlig glade ved min lille Nieces gyldne Løstehoved; i 3 Somre har BARNET gaact mig til Haande i Bieriet, hun staar ofte med bart Hoved og Ansigt ved Siden af mig ved det aabne Stade, uden at hun nogenstunde er bleven stoffet. Bierne sætte sig paa hendes Hoved, vugge sig paa de i Solen guldglinvende Løfter og ere utvivlsomt kun besjælede af venlige Følelser. Igesaa usforfærdet er hendes ligeledes blonde 3 Aar yngre Broder. Hvad det nu end er, Kærlighed til Børn eller Behag i lyse Englehoveder, kan jeg ikke afgøre, da ingen brunette Børn have besøgt mine Bier, — ja meget er vist, at mine Bier vise mere Taalmodighed overfor de Smaa end de lægge for Dagen overfor os voksne; om den Omstændighed, at vi voksne have mørkt Haar, bidrager dertil, ved jeg ikke.

Skønt jeg har meget mørkt Haar, kan jeg dog ikke beklage mig over mine egne Bier, vi komme ganske godt ud af det med hverandre; men ganske anderledes gaar det, naar jeg tillader mig at gribe ind i Husholdningen i en fremmed Vigaard; derimod kender jeg Folk, som til alle Tider oeralt ustraffet kunne gøre, hvad de ville, fordi de tilfældigvis ere blonde.

En Viavler i England, som tillige var „en vældig Jæger for Herren“, turde ikke nærme sig sine Bistader i sin starlagenrøde Jagt-Dragt (en saadan bæres i England ved Kæve-Jagter) uden at vække Biernes Vrede; ogsaa hans Datter havde af Erfaring lært at skjule det højrøde Skavl, som hun holdt meget af at gaa med, naar hun

Unge befrugtede
italienke Dronninger
 kan faas fra den 1ste Juli a 5 Kr. pr. Stk. fra
Jens Andreas Larsen,
 Gjurup, Hjørring.

Et store Parti Honning
 anvijes til Salg af **Frank Wendt,**
 Røstilde.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtægning i Foreningen modtages af ethvert af Bestyrelsens Medlemmer samt af Sekretæren, Kandidat **J. Meincke,** Colbjørnsensgade 9, København V., hvor Lovene erholdes, og enhver Oplysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. en Gang for alle.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoplæg rækker til.

Oversjiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Især store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 49 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Orslev's Prislister se Side 36.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1 R a 185, 10 R a 162, 25 R a 155 Øre R . Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. R . Udmærkede Skralleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.
N. S. Kristensen,
 Himmelov, Roskilde.

NB. Paa Grund af den stærke Stigning i Vokspriserne vil Prisen paa Kunsttavler vistnok atter om faa Dage blive forhøjet.

Forenings-Meddelelser.

Hjørring Amts BF. holder Møde d. 20. Juni Kl. 9 i Rørre Braa Stole, hvor der vil blive givet teoretisk og praktisk Undervisning i Biavl.

Nadsker Stole, d. 10. Juni 1891.

N. Jensen.

Veile Amts BF. Biavlermøde afholdes Lørdag d. 8. Juli Kl. 2 hos Anders Christian Nielsen paa Grønbjerg, Ringvide Sogn. Biavlslærer Grønning kommer tilstede.

Otto Jensen Egerholm.

Biborg Amts BF. Biavlermøde afholdes d. 30. Juni Kl. 2 i Almtøjt Skole pr. Kjellerup hos Lærer Dvørsløv. Der gives Undervisning i den ny Biavl af Hr. C. J. Grønning, Biavlslærer.

Ribe Amts BF. holder Møde Søndag d. 21. Juni hos Skolebestyrer S. L. Melgaard i Allov Kl. 2 og Søndag d. 12. Juli Kl. 2 hos Stomager Jørgen, Allov, hvortil Venner af Bisagen indbydes.

Midtsjællands BF. afholder Møde med Foredrag og praktisk Vejledning i Biavl af Hr. Biavls-

lærer N. S. Kristensen paa følgende Steder: Lørdag d. 20. Juni Kl. 3 hos Smed Hans Sørensen, Tjestrup, Søndag d. 21. Kl. 9 Fm. hos H. A. Dooje, Homb, samme Dag Kl. 3 Eftm. hos Lærer Jensen, Tyvelse.

Valling Nørre-Serreder's BF. afholder Møde i Tarm Søndag d. 21. Juni Kl. 9 Form. Mødested: Apoteket. Samme Dag afholdes Møde i Nådum Kl. 4 Eftm. Mødested: Gymnasiskulehuset. Ved begge disse Møder vil Hovedforeningens Biavlslærer, Hr. Grønning, holde Foredrag.

Tarm, d. 10. Juni 1891.

J. Andersen, j. L. Jmd.

Sjællands BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Vejledning af Under tegnede følgende Steder: B. Menstrup Gæstgivergaard Lørdag d. 18. Juni; hos Hmd. Ole Sørensen, Højstrup, Fredag d. 19. Juni; hos Sognefoged Peter Hansen, Højerup, Lørdag d. 20. Juni; hos Tømrer N. Peteresen, Braaby Mark Søndag d. 28. Juni, alle Steder Kl. 2 Eftm. — Endvidere afholdes Møde i Fensmark Forsamlingshus Søndag d. 21. Juni Kl. 4.

Jens Hansen.

Gjellerup BF. holder Møde hos Gaardejer Jens Bindgaard, Kirkeby, Lørdag d. 4. Juli Kl. 3.

Skaf BF. holder Møde hos Lærer Lavrisen i Founeshol Søndag d. 5. Juli Kl. 3 og hos Gaardejer Wads Hr. Nielsen, Besterisen, Skaf, Mandag d. 6. Juli Kl. 3. Biavlslærer Grønning kommer til alle 3 Møder og giver praktisk Undervisning med Foredrag.

P. Jensen, S. Mikkelsen-Tønning,
 Toflund, Buxf.

Ribe Amts BF. agter at afholde en større Udstilling i Ribe Søndag d. 16. August, hvortil Hr. Fabrikant fra Landets forskjellige Egne indbydes, ligesom livlig Tilslutning af Amts Biavlere forventes. Naade Biavlsredskaber og Produkter premieres. Der uddeles Medailler, Pengepremier og Diplomer.

Briksbøl, d. 3. Juni 1891. N. Gjording.

Ribe Amts BF. holder Møde Fredag d. 26. Juni Kl. 2 hos Stræddermester Søren Larsen Svanning i Skelund Kær, hvortil enhver Ven af Bisagen indbydes.
 Rind Lauridsen.

Indhold af dette Numer.

Biernes Yndlingsfarve, af Marie Orm	149
Droners Befrugtningsseene	148
Dronningavl	137
Dronningavl uden Smaaastader, af Doolittle	140
Dronningavltrets Anvendelse	148
Ekko, af P. Hansen, Chr. Christensen og Houg	146
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	147
Enderslev-Braaby BF.	147
Fodring, af P. Jensen Thisted	145
Fornars-Svindlot, af Edevin Pite	141
Gavnlig Binf	150
Holbæk Amts BF.	146
Kunsttavler paa Læred	143
Langstroth's Ramme	148
Omlarvning	148
Oversjoring	148
Rettelser	150
Staders Afstand	148
St. Pedinge BF., Udstilling	147
Sundeved BF.	146
Svendborg Amts BF.	147
Til Begynderen, af C. J. Grønning	144
Udstillingen i Gøteborg	144
Udstilling i Nybøbing, S.	146
Yngelantvætnings Grundlov, af Gørfung	138

jeg ønsker at gaae over til den nyere Viavl i Trugstader, er jeg herved saa fri at spørge: Kan der være Tale om, at jeg kan overføre Bierne fra den nævnte Klods i et Trugstade, og hvorledes skal jeg bære mig ad? (R.) — S.: Overføringen kan lettest ske ved Nedbygning, naar De forneden savor af Klodsen, indtil De naar Yngelen. Gaar lidt Yngel i Løbet, da kan den vindes i en Kamme i Trugstadet. Resten af Klodsen maa da stilles paa 1 " tykke Bredder paa et Trugstade (se S. 50). Det bør da udføres snarest muligt for at faa hele Yngelreben ned i Trugstadet, inden Hovedtrættet er forbi.

Et og Andet.

Biernes Indlingsfarve. Tilskyndet af Artiklen „Biernes Form- og Farvesans“ i „Den østrigske Vi-Tidendes“ Maj-Numer kunde jeg have Øyst til kortelig at meddele mine Jagttagelser angaaende den Virkning, disse Farver synes at udøve paa Biernes Sindstemning — maatte finder en anden Viavler sig da besøjet til at fuldstændiggøre mine Jagttagelser med sine egne.

Fremfor alt maa jeg omtale Biernes tydelige Afstj for den stærke sorte Farve. Jeg undgaar saavidt muligt at være i Spadseredragt, naar jeg opholder mig i min Vigaard; thi er jeg klædt i sort, da kende mine fornuftige blide Krainerinder mig ikke mere. Sædetsfor venlig Smødekommehed i Form af munter Summen høres en afvisende Brummen, der tydelig nok siger: „Bort! bort! — eller —“ Og at der virkelig menes noget med dette „eller“, kan man se paa de Braadde, som, naar jeg endelig har trukket mig tilbage, pryde min Hat og mit Slør.

Heraf følger, at ingen Herre, naar han vil gøre en med Bier syzlende Dame sin Opvartning, maa tage Selstabsfrakke paa, ikke at tale om Kjole — saa skulde det da være saadan en blaa Kjole, som var paa Moden i Paris for 25 Aar siden.

Yderlighederne mødes — her være vi med et Spring komne fra den af Bierne mest forhadte Farve til deres Indlingsfarve — den blaa nemlig. Mit Bislør, der bestaar af en med et Traad-Bisfir forsynet Straa-Hætte, ender i et fra Skuldrene nedfaldende blaat Slør. Af dette føle Bierne sig særlig tiltrukne, ja nærne sig til det uden Brede; thi endnu har jeg aldrig set Braadde i det blaa Væv, medens et sort Slør, som jeg til andre Tider bærer slynges om Hovedet, kan opvise mange saadanne.

(Ved smaa Operationer i Vigaarden benytter jeg ikke det besværlige Traad-Bisfir.)

Min lille Niece jagde for kort Tid siden: „Bierne antage Dig i det blaa Slør for en stor Hjulkrone (Borago)“ — og herved har hun maaste truffet Sømmet paa Hovedet. Skulde denne Forkærlighed for den blaa Farve ikke hidrøre fra, at mange blaa Blomster give megen Honning? Og saa mit blaa Forklæde over større Tiltrækning paa dem end ethvert andet, ja de hange endog saa haardnattet fast ved det, at man ikke kan ryste dem af, og jeg maa lægge Forklædet for ikke at tage Bierne med ind. Hvidt flyve Bierne hurtigt hen til, men ikke altid med venlig Hensigt. Graat er dem ganske ligegyldigt; graa Dragt turde derfor være det mest praktiske for en Viavler.

At Bierne nære større Tiltro til blonde end til forthaarede Folk, det er jeg gentagne Gange bleven overtydet om, og dette lader sig jo ogsaa godt forklare ud fra Biernes Modbydelighed for den sorte Farve.

Med Hensyn hertil kan jeg ikke lade være at omtale, at mine Bier synes at være overordentlig glade ved min lille Nieces gyldne Lokkehoved; i 3 Somre har BARNET gaaet mig til Haande i Bieriet, hun staar ofte med hart Hoved og Ansigt ved Siden af mig ved det aabne Stade, uden at hun nogenstunde er bleven stuet. Bierne sætte sig paa hendes Hoved, vugge sig paa de i Solen guldglinjende Lokker og ere utvivlsomt kun besjælede af venlige Følelser. Vigesaa uforsædet er hendes ligeledes blonde 3 Aar yngre Broder. Hvad det nu end er, Kærlighed til Børn eller Behag i lyse Englehoveder, kan jeg ikke afgøre, da ingen brunette Børn have besøgt mine Bier, — saa meget er vist, at mine Bier vise mere Taalmodighed overfor de Smaa end de lægge for Dagen overfor os Voksne; om den Omstændighed, at vi Voksne have mørkt Haar, bidrager dertil, ved jeg ikke.

Stønt jeg har meget mørkt Haar, kan jeg dog ikke beklage mig over mine egne Bier, vi komme ganske godt ud af det med hverandre; men ganske anderledes gaar det, naar jeg tillader mig at gribe ind i Husboldningen i en fremmed Vigaard; derimod kender jeg Folk, som til alle Tider overalt ustraffet kunne gøre, hvad de ville, fordi de tilfældigvis ere blonde.

En Viavler i England, som tillige var „en vældig Sæger for Herren“, turde ikke nærne sig sine Bistader i sin stirlagenrøde Jagt-Dragt (en saadan bæres i England ved Kæve-Jagter) uden at vække Biernes Brede; ogsaa hans Datter havde af Erfaring lært at skjule det højrøde Skavl, som hun holdt meget af at gaa med, naar hun

gik forbi Bieriet. Man har ogsaa fra anden Side fortalt mig, at stærke røde Farver sætte Bierne i Rasert, hvorimod man i andre Egne pryder Staderne med røde Lapper, for at gøre Beboerne muntre og opildne dem til Arbejde. — Maaſte gaar det de smaa Bier som det gaar mig — heller ikke jeg har noget imod en rød Fane eller en rød Sløffe, anbragt paa rette Tid og Sted; derimod bliver jeg ubehagelig berørt ved at se en højtrød Spajere-Kjole paa Gaden, og mine Følelser overfor den Dame, der bærer den, ere alt andet end venlige.

Marie Dm. (Østr. Ung. Vitidende.)

Gavnlig Hink.

Vejret har i de sidste 2 Uger indtil i Dag d. 11. Juni været usædvanligt koldt efter Aarstiden. Næstern til d. 4. og 6. Juni fros det endogsaa. En Dagen har det været godt Fylvevejir næsten hver Dag; men i saa koldt Vejr dannes der kun lidt Nektar i Blomsterne. Disse have dog været tilstede i stor Mængde. Under disse Forhold have Familierne udviklet sig godt uden at dog nogen betydelig Honningmængde endnu er indbaaret i Staderne. Agerkaalen begynder nu at blomstre, og den lover et rigt Træk, hvis nu Vejret vil blive godt.

Pladsen i Staderne udvides nu lidt efter lidt enten ved Zuhængning af udbyggede Tavler eller Kunsttavler. Man kan nu i saadanne Egne, der have godt Midsummertræk, give Udgang til Honningrum eller Magasiner. Det beror paa Stadets Styrke, hvormange Tavler man kan give Udgang til paa en Gang. Hos et stærkt Stade ere vi paa denne Aarstid jæt ikke betænkelige ved paa en Gang at give 4—5 udbyggede Tavler eller 2—3 Kunsttavler (Normal). Imellem Kunsttavlerne indstøbe vi dog en udbygget Tavle. Hos mindre stærke Familier bør man derimod være mere varsom for ikke at afske Rummet for stærkt. Til saadanne gives derfor kun 2 udbyggede Tavler eller 1 Kunsttavle ad Gangen.

Ingelreden. Hvis denne allerede nu har opnaaet en Størrelse af 12—14 Normaltavler, er der næppe nogen Grund til at udvide den med mere end en enkelt Tavle, naar man ser den sidste Tavle belagt. Det egentlige Hovedtræk maa i Aar ventes omtrent ved Et. Hansdag, og indtil vi naa det, er der ingen Betænkelighed ved en Udvidelse af Ingelpladsen. Skulde Vejret i Slutningen af denne Aaaneb vise sig særlig uheldigt, da ville vi for de Egne, der savne Eftertræk, tilraade en Indskrænkning af Ingelreden. Dette kan opnaas ved Invendelse af Honningbrædder, der hindre Dronningen i at gaa op i Magasinerne, og ved Gitterindsfyd, der hindre Dronningen i at udvide Ingelreden bagtil. Ved saadanne Indfyd kan man affpærre 1 eller 2 af de bagerste Ingeltavler, der da ikke mere ville blive belagte. Skulde Vejret fremdeles blive uheldigt for Bierne i Begyndelsen af Juli, kan man rykke Gitterindsfyddet endnu 1—2 Tavler frem og saaledes yderligere indskrænke Ingelpladsen.

Delinger. Saadanne kunne nu sættes paa i stærke Stader. Man kan give Udgang til en Balke med 18 eller 21 Delinger paa en Gang; men hvis man ikke behytter Honningbræk under Bakken, bør

man nøje paase, at der i Voligen nedenunder ikke mangler Plads til Uglægning. Hvis Vejret under Hovedtræket bliver uheldigt i længere Tid, kan det blive nødvendigt som anført ovenfor at indskrænke Ingelredens baade ved Honningtræk og Gitterindsfyd. Under særdeles godt Træk kan det blive nødvendigt at anbringe endnu en Delingsbalke. Denne bør da ikke sættes ovenpaa den første, men nedenunder den. Derved vinges Bierne til langt hurtigere at besætte den ny Balke og udbygge dens Delinger.

Udlyngning af Honning bør paa denne Aarstid ikke foretages, for Tavlerne ere næsten helt forsegled, da man ellers udsætter sig for at faa tynd, umoden Honning, som let gaar i Gæring, naar den henstaar. — Den udlyngede Honning stis i en stor Beholder, hvori den derpaa henstaar paa et tørt Sted til næste Dag. Den kan da skummes og fylbes i de Beholdere (Glas, Krukke eller Daaser), hvori den skal sælges. Den Honning, som hængemmes i Abhatt's Glas forsynede med god tæt Prop eller i tilfødde Blitdaaser, holder sig langt bedre end den, der kun overbindes med Papir.

Udlyngede Tavler bør indhænges paany om Aftenen ved Solnedgang, da man ellers udsætter sig for at fremkalde Røveri, især naar Trækket er mindre godt.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, for at Tavlerne kunne blive byggede nøjagtig lige i Rammerne.

Røg. Under det gode Honningtræk ere Bierne i Umindelighed saa godmodige, at der ikke behøves megen Røg til at tæmme dem. Røgblæseren synes at have vundet meget Bifald. Som et særdeles billigt Brændsel dertil kunne vi anbefale tørte Hovfspanner.

Sult. Hvis Vejret i længere Tid bliver koldt, blæsende og regnfuldt, huif da paa, at Bifamilierne meget godt kunne dø af Sult ved Midsummerid. Det havde vi desværre her i Landet flere Eksempler paa forrige Sommer. Under saadanne Forhold maa der jødres.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Da der inden d. 8. Juni kun indkom Bestilling paa 3 ital. Dronninger, ere disse ikke blevne indforbrøene. — Derimod vil en saadan Indforskrivning ske d. 8. Juli, hvis til den Tid mindst 6 ere bestilte hos Erslev i Kalundborg. Prisen vil blive 6 Kr. pr. Stk. og de ville kunne ventes her omtrent d. 24. Juli.

Rettelser. Side 123, 1. Sp., 5. U. franden skal staa 1850 istedetfor 1880. S. 125, 1. Sp., 27. U. fravpen staa „om de nu kan garantere for“, skal staa „om de om nogle saa Aar kan garantere for“.

Udstillingen i Gøtberg. Det bringes i Erindring, at Blankeetter nu kunne faas hos Medaktoren af nærværende Blad. De maa i udlydt Stand sendes ham under 8 Dres Frimærke inden den 27de Juni for hver Udstiller i 2 Eksemplarer.

Kundgørelser.

Emallierede Udslængere

(se Annonce i T. i. U. Nr. 8) faas hos

A. G. Madsen,
Brogager.

Dronninggitter anbefales forhandlere til billigste Pris.

Kjøbenhavns Sønninghus & Modfabrik samt Lager af **kun ægte Bivoks** i større og mindre Blokke.

P. N. C. Müller, Graabrodratorv 4, København K.

Paa Grund af **Voksens vedvarende høje Pris** ser jeg mig nødt til fra Dato at forhøje Prisen paa mine **Kunsttavler** med 10 Ore pr. R . København, T., Nylandsvej 4, $\frac{3}{4}$ 91.

R. Schmidt.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Præg, af rent Bivoks, anbefales atter i Nar Dyr. Biavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos **Snedker S. Pedersen**, Svanninge, og **Lars Penningjen**, Svanninge Markt.

Svanninge pr. Jaaborg i Februar 1891.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil inlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Da vore **Bivokstavler** i Nar har en saa tiltagende Afsetning, at vi have været nødt til at gøre et større Indkøb af Voks til høj Pris, ville vore Priser fra 15. Maj være: under 5 R 1,85 Ore pr. R , 5—10 R 1,75 D. pr. R ; 10 R og derover 1,65 D. pr. R . Voks byttes med Tavler for 30 a 35 D. pr. R .

Gravdaenge pr. Svendborg i Maj 1891.

S. Rasmussen & Co.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Voks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivoks sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Rostkilde.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 D. pr. R .

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

D'Yr. Biavlere anbefales atter i Nar mine flere Gange prisbenedede

Wistader og Medskaber.

Illustreret Prislifte sendes paa Forlangende.

M. Bøll,

D. Solby pr. Nyboing Jyll.

NB. Endvidere anbefales de af min Fader i flere Nar fabrikerede **Blæsebelge for Grovmæde**. Lærlige Anbefalinger have.

Mit prisbenedede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Framminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Vinaa Sogns BF. har for at sikre Medlemmerne

Kunsttavler af ægte Bivoks

anskaffet en **fortrinlig Tavlemølle**. Foreningen leverer ogsaa Tavler til enhver Biavler, der maatte ønske at sikre sig Tavler, der ere fri for enhver Indblanding af fremmede Emner. Priserne ere de sædvanlige. Godt Voks tages i Bytte a 35 D. pr. R . Træhandler **Niels Nielsen**, Iversholt, Løven.

Slesvig.

Kunsttavler og Delingstavler af garanteret rent Bivoks, præmieret med Sølvmedaille i København 1888, anbefales til billigste Pris.

Voks forarbejdes og købes.

Stader og Medskaber have stadig paa Lager Prislifte tilsendes paa Forlangende gratis og franko.

S. N. Madsen, Broager.

Kunsttavler af de Maal, der bruges paa Kjøegegnen, faas hos **Snedker N. Larsen**, Aashøj.

Bestilling paa underjagt **Markt- og Rodfrugtfrø**, paa **Sæbe- og Blomsterfrø**, Frø af **Biplanter**, 10 Sorter for 80 Ore, 20 Sorter 1 Kr. 50 Ore., Kartofler samt paa Frugt- og Løvtræer og Buske, Hegneplanter, Rojer, Blomsterplanter, Jordbærplanter, Storfrugtede Hindbærplanter m. m., bedes snarest indgive.

Rostkilde og St. Jørgensbjerg.

Franz Wendt.

Wine garanterede ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 D. pr. R .

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Wine Kompositionstavler

ere nu prøve af mange Biavlere og befinde at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte R 1,40 D., 5 R 6 Kr. 75 D., 10 R 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Nar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvortil sikret nogle ville være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Indtjær ved Odde, Marts 1891.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat faas atter i Nar til billigste Pris hos **Snedker J. C. Olsen**, Svilested pr. Sollefsted. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore, Røgnstær (Bingham's Model) 250 Ore, Ribepustere, 25 Ore, Ribedugger 30, Bistør 50. Trugstader, Normalmaal, smukke og usjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikater, der ere Leverandører til Sindhøjs Biavlerforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen, Svibbjerg St.

Kunsttavler

have atter i Nar til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 D. Prt.

S. S. Ved,

Langeffov, Brocup.

Unge befrugtede
italienske Dronninger
kan faas fra den lste Juli a 5 Kr. pr. Stk. fra
Jens Andreas Varsen,
Gjurrup, Gjorring.

Et første Parti Honning
anvies til Salg af
Franz Wendt,
Nøstilde.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtægning i Foreningen modtages af ethvert
af Bestyrelsens Medlemmer samt af Sekretæren,
Candidat **J. Meindt,** Colbjørnsensgade 9, Kø-
benhavn V., hvor Lovene erholdes, og enhver Op-
lysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr.
en Gang for alle.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme
Pris, saalænge mit Voksoplag vækker til.

Oversifter Salget min Beregning, saaledes at
jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige.
Sjær store Ordre uddedes bestilt suarest mulig.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader
og **Biavlsredskaber**, der siden 1865 have
været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i
Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ørslev's Prislister se Side 56.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1 @
a 185, 10 @ a 162, 25 @
a 155 Øre. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. @.
Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber
haves altid.
N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

NB. Paa Grund af den stærke Stigning i
Vokspriserne vil Prisen paa Kunsttavler
vistnok atter om faa Dage blive forhøjet.

Forenings-Meddelelser.

Gjorring Amts BF. holder Møde d. 20.
Juni Kl. 9 i Nørre Braa Stole, hvor der vil
blive givet teoretisk og praktisk Undervisning i
Biavl.

Badstue Stole, d. 10. Juni 1891.

N. Jensen.

Veile Amts BF. Biavlermode afholdes
Torsdag d. 8. Juli Kl. 2 hos Anders Christian
Nielsen paa Grønberg, Ringgive Sogn. Bi-
avlslærer Grønning kommer tilstede.

Otto Jensen Østerholm.

Viborg Amts BF. Biavlermode afholdes d.
30. Juni Kl. 2 i Almtøjt Skole pr. Kjellerup
hos Lærer Hvorslev. Der gives Undervisning i
den ny Biavl af Hr. C. F. Grønning, Biavlslærer.

Ribe Amts BF. holder Møde Søndag d. 21.
Juni hos Skolebestyrer S. L. Melbgaard i Alføv
Kl. 2 og Søndag d. 12. Juli Kl. 2 hos Stomager
Trefsen, Alføv, hvortil Venner af Bisagen indbydes.

Midtsjællands BF. afholder Møde med Fore-
drag og praktisk Vejledning i Biavl af Hr. Biavls-

lærer N. S. Kristensen paa følgende Steder:
Torsdag d. 20. Juni Kl. 3 hos Smed Hans Sø-
rensen, Tjestrup, Søndag d. 21. Kl. 9 Fm. hos
S. A. Dooje, Homb, samme Dag Kl. 3 Eftm. hos
Lærer Jensen, Tyvelse.

Valling Nørre-Serrebers BF. afholder
Møde i Tarm Søndag d. 21. Juni Kl. 9 Form.
Mødested: Apoteket. Samme Dag afholdes Møde
i Madum Kl. 4 Eftm. Mødested: Gymnastikhuset.
Bed begge disse Møder vil Hovedforeningens Bi-
avlslærer, Hr. Grønning, holde Foredrag.

Tarm, d. 10. Juni 1891.

J. Andersen, J. T. Jund.

Syddjællands BF. afholder Møder med Fore-
drag og praktisk Vejledning af Under tegnede føl-
gende Steder: J. Menstrup Væstergaard
Torsdag d. 18. Juni; hos Hnd. Ole Sørensen,
Negerstrup, Fredag d. 19. Juni; hos Sognefoged
Peter Hansen, Negerup, Lørdag d. 20. Juni; hos
Lømrer N. Peteresen, Braaby Mark Søndag d.
28. Juni, alle Steder Kl. 2 Eftm. — Endvidere
afholdes Møde i Fensmark Forsamlingshus Søn-
dag d. 21. Juni Kl. 4. Jens Hansen.

Gjellerup BF. holder Møde hos Gaardejer
Jens Hundgaard, Kirkeby, Lørdag d. 4. Juli Kl. 3.

Kløst BF. holder Møde hos Lærer Lavridsen
i Jouneskøb Søndag d. 5. Juli Kl. 3 og hos
Gaardejer Mads Kr. Nielsen, Vesterisen, Kløst,
Mandag d. 6. Juli Kl. 3. Biavlslærer Grøn-
ning kommer til alle 3 Møder og giver praktisk
Undervisning med Foredrag.

P. Jensen, S. Mikkelsen-Tønning,
Tofskind, Bult.

Ribe Amts BF. agter at afholde en større
Udstilling i Ribe Søndag d. 16. August, hvortil
Hr. Fabrikant fra Landets forskellige Egne ind-
bydes, ligesom ivrig Tilslutning af Amiets Biavlere
forventes. Baae Biavlsredskaber og Produkter
præmieres. Der uddedes Medaljer, Pengepræmier
og Diplomer.

Briksbøl, d. 3. Juni 1891. K. Gjorring.

Ribe Amts BF. holder Møde Fredag d. 26.
Juni Kl. 2 hos Stræddermeister Søren Larsen
Svaning i Estelund Kjør, hvortil enhver Ven af
Bisagen indbydes.
Knud Lauridsen.

Indhold af dette Numer.

Biernes Udlingsfarve, af Marie Orm	149
Droners Befrugtningsæmne	148
Dronningavl	137
Dronningavl uden Smaastader, af Doolittle	140
Dronningavltrets Anvendelse	148
Effo, af P. Hansen, Chr. Christensen og Houg	146
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	147
Enderslev-Braaby BF.	147
Fodrning, af P. Jensen Thisted	145
Foraars-Svindstot, af Edevin Pite	141
Gavnligt Vint	150
Holbæk Amts BF.	146
Kunsttavler paa Læved	143
Langstrøth's Ramme	148
Omlarvning	148
Oversjoring	148
Rettefser	150
Staders Afstand	148
St. Pedinge BF., Udstilling	147
Sundeved BF.	146
Svendborg Amts BF.	147
Til Begynderen, af C. F. Grønning	144
Udstillingen i Votborg	144
Udstilling i Nytofting, S.	146
Yngelanfættningens Grundlov, af Gørfstung	138

nings-Udflugt, gaar til Flyvehullet enten for paa eller paa Siden, saa vil denne unge Dronning, da Bierne alle ere af samme Familie, faa Lov til at gaa ind og dræbe den, der herfter nedenunder. Medens jeg anstillede Forsøg for at udfinde hvor Flybe-Hullerne skulde være, fik jeg tre Dronninger dræbte i den nedre Del af Stedet i en Sommer; de sidste to af disse vare unge Dronninger, som kun havde lagt Æg i en eller to Maanedes.

Dette er en mærkelig Sagtagelse, som jeg umidlertid ikke kan forklare; men saameget ved jeg, at enhver ubefrugtet Dronning, hvem det er lykkedes at komme fra det øvre Stokværk ned i det nedre, har taget Magten fra den derværende Dronning, hvad enten den var ung eller gammel. Hvorfor Bierne under disse Omstændigheder skulde have højere Tanker om en ubefrugtet Dronning end om en befrugtet, er uforklarligt; thi i alle andre Tilfælde er det næsten umuligt at faa en Familie med en befrugtet Dronning til at modtage en ubefrugtet, hvad Tusinder af Biavlere ville være rede til at bekræfte.

Hvis man ønsker flere end to Dronninger fra det øvre Stokværk befrugtede; kan det ske, naar man ved Hjælp af Dronning-Gitteret gør Dronningrummet større, og naar man indlægger Celler, som ville udbruges til forskellig Tid. Saa maa man bevare Laagene over de Celler, hvor Dronningerne ere for unge til at blive befrugtede, og flere kunne da faa Lov til at gaa ud paa Bag siden af Stedet, naar de ere i Stand til at parre sig. Hvis man benytter mange øvre Stokværk i en Bigaard, vil man sandsynligvis ved den af mig angivne Fremgangsmaade kunne skaffe sig alle Dronninger, man ønsker, naar man da ikke ligefrem handler med opdrættede Dronninger.

Hvis man ønsker at luffe Hullerne i den øvre Del af Stedet for bestandig, jaa behøver man bare at fæste nogle Bløse af en passende Størrelse (man kan gøre det med en af de Bløse-Stærere, som Bogu-magerne bruge, naar de fæste Bløse til at andringe over Skru-Hobederne) og stille dem i Hullerne, saa vil en eller to Over-gange Maling gøre Stedet saa godt som nogenfinde.

Naar man benytter den ovenfor angivne Fremgangsmaade, behøver man aldrig at danne Smaa-Stader, naar undtages de Folk, der ønske at opdrætte tidlige Dronninger til Salg, eller de Folk, der sælge Dronninger i tusindvis; i saa Tilfælde skal man utvivlsomt danne flere eller færre Smaastader; thi vi vilde ikke kunne faa Familierne i de øvre Stokværk stærke nok;

tidligt paa Aaret, og hvis ikke Stedet er meget stort, maa det være afspærret op til det øvre Stokværk, naar der udlækkes Dronninger i dette.

Jeg antager ikke, at nogen vil benægte, at den i denne Bog givne Anvisning til efter Forgodtbefindende at opdrætte Dronninger, og til at faa dem befrugtede i det samme Stade, hvori den æglæggende Dronning befinder sig, er et betydeligt Fremskridt fra det Standpunkt, hvorpaa vi stode for 25 Aar siden med Hensyn til denne Del af vor kære Syssel. Da det kan gøres uden i mindste Maade at hindre noget Stades Arbejde, maa det, synes jeg, være anbefalelsesværdigt for enhver Biavler.

Joraars-Svindlot.

Af Edwin Pike, Boscobel, N. Amerika.

Dette er en Sag, som naaer længere, og jeg kan sige, dybere end de fleste Jora-fattere have ladet deres Forsøg gaa.

Det vilde være umuligt fuldt ud at behandle denne Sag ved dette Møde, fordi den til Forhandlinger bestemte Tid ikke vilde strække til. Derfor ville vi kun nævne de vigtigste Spørgsmaal, som angaa den.

Til at begynde med: Tro ikke, at jeg eller en anden Kritiker kan gaa til en af dine svindsottige Familier i April og bringe den Sundhed og Trivsel i Løbet af 10 Minuter eller et Døgn. Jeg vilde ikke forsøge derpaa, og jeg tror heller ikke, at jeg kunde gøre det. Men jeg haaber, at det vil være tilstrækkeligt, og det ventes jeg vil lykkes mig, at give gode Raad med Hensyn til Formindskelse af denne Sygdom, som vi alle lide under, ved at fremsætte nogle Maader, som vilde give et bedre Udfald i kommende Aar.

En Bisamilie i April med en kraftig Dronning, mange Arbejdsbier, funde og flittige, er sikkert Genstand for vore Ønsker, og en saadan vil uden Tvivl give et godt Udbytte i den kommende Sommer. Men hvad kunne vi gøre for at have saadanne Familier i April?

Lad os dvæle ved nogle Punkter angaaende dette Spørgsmaal. At bestemme hvorledes man skal gaa frem for at opnaa et saadant Resultat afhænger næsten alene af Behandlingen.

Familier kunne ikke overlades til sig selv eller forsvømmes, uden at udsætte dem for Tilbagegang. Jeg holder paa et rumme-lyngelleje hos alle vore Familier, saa at de ville have rigelig Plads i to vigtige Henseender — Plads til Yngelansætning og til

en rigelig Mængde af tidlig Honning, der kan aflejres bekvemt for Biflyngen.

J det kolde Vejr om Efteraar, Winter og Føraar ere de meget utilbøjelige til at stille sig fra Biflyngen for at hente Foder. Ofte dø de af den Grund af Sult. Jeg har altid anbefalet Dronningavl. Jeg betragter Renhed, Frugtbarhed, Styrke og Flid som Hovedpunkter hos gode Dronninger. J Sandhed, kun saadanne Dronninger ville give et godt Udbytte. Godmodighed er ogsaa meget ønskelig, da vi altid kunne behandle dem i kortere Tid og med meget ringere Forstyrrelse.

At opnaa alle disse Egenstaber kræver Studium, Arbejde og Udholdenhed; men jeg kan fortælle dig, at dette forøgede Arbejde betaler sig. At have stærke og flittige Familier er et Gode for enhver Biavler.

Vore Dronningers Egenstaber bestemmer for største Delen vore Familiers Tilstand i Hovedparten af Aaret (Føraaret er i denne Henseende den vanskeligste Tid) og bestemmer derved tillige vort Honningudbytte. Saadanne Dronninger kan man stole paa ville holde Yngellejet myldrende af Bier Sommeren igennem, og de ere tillige tilhøjelige til at vedligeholde Yngelsætningen indtil sent i Oktober.

Det maa nu erindres, at Arbejdsbiens Alder bestemmer den Honningmængde, den jamler, og tillige den Honningmængde, den forbruger til Frembringelse af Voks, som anvendes til Cellebygning.

J Honningtiden ere de beskæftigede med dette Arbejde, og de dø bort efter 4—6 Ugers Arbejde paa den Tid. Deri ligger det, at saa megen Yngelsætning er nødvendig forud for og under Honningtrækket.

Efter Oktober faa de kun lidt Honning, og derfor leve alle Bier, som ere udløbne paa den Tid 5—6 Maanedre. Men i nogle Somre er det saa tørt i August og September, at Yngelsætningen ganske ophører. For at rette denne Mangel og vedligeholde Yngelsætningen til den rette Tid opmuntrer jeg dem regelmæssig, og i Almindelighed lade Dronningerne sig ved det stadig indkommende Foder bevæge til at vedblive Uglægningen til rette Tid. Dronningens huslige Pligter holde i Almindelighed Skridt med den til enhver Tid indkommende Mængde af nyt Førraad, som er saa nødvendigt for Yngelen.

Man maa huske paa, at hvis et Stade har en dvast, ufrugtbar Dronning, der er næres af Stadet, saa spildes i Virkeligheden Tid. Faa Biavlere vide, hvor megen Tid der gaar tabt, og hvor mange Penge, der kastes i Rendestenen, fordi svage og ufrugtbare Dronninger taales.

Saadanne Familier kunne Gjermændene bedst undersøge om Føraaret, og maasse opdage de da, at mange Familier ere i en middelmådig, eller slet Tilstand; nogle have maaste faa Bier, i andre se Bierne maasse ihjelig ud og ere næppe i Stand til at krybe over Tablerne — Dronningen, hvis der er nogen, er maasse næppe i Stand til at røre sig, Tablerne ere muligvis tilsnubede af Biernes Ekstremiteter, og maasse findes der Masser af usuldfomne, meget slette Droner, ingen Dronning, men i Stedet uogle faa æglæggende Arbejdere.

Naa, hvad skal man bruge saadanne Familier til? Kun deres Voks er til nogen virkelig Nytte, og hvis man renser Stadet, vasker og børster Vokset, kan man med Fordel indsætte en anden Sværm deri.

Venner, have J nogenstinde set en saadan Tingenes Tilstand? Maaste har jeg beskrevet det hele saa omstændeligt, at J antage, at jeg selv har gjort saadanne Erfaringer. Ja, jeg har gjort Erfaringer i denne Retning, og har søgt at benytte mine Erfaringer, maaste nok saa meget som nogen anden Mand i Wisconsin, og jeg kan forsikre Eder, jeg har virkelig draget Fordel af dem.

Føraars-Svindjot er en Skilte til megen Bekymring, og det er en Taalmodighedsprøve for enhver Biavler, som plages med den. Skulle vi saa ikke have vor Opmærksomhed mere henvendt paa vore Dronningers Helbred? Jo, det er sikkert Midlet mod Sygdommen. Man skal anvende det, naar som helst det er nødvendigt, og tænke paa, at Yngletiden netop er den Tid, da man skal passe paa.

Men der er Under, som vil føraarsjage Føraars-Svindjot, som vi dog denne Gang ville lade ude af Betragtning. Det har været og er tildels endnu flere Biavlere Fremgangsmaade først at tage et godt Overskud fra de øvre Stokværk, dernæst at anstille en omhyggelig Undersøgelse efter hvid Honning, idet de stole paa, at Bierne ville fylde op med sen, mørk Honning.

Det er et forslidt Mundheld, at Bier trives paa al ren Honning; men dette er en stor Fejltagelse, kan jeg fortælle Eder, en Fejltagelse, som har voldt mangen Biavler dyb Sorg.

Læg nu vel Mærke til, hvad jeg her siger: Tidlig Honning, som f. Eks. af hvid Aløver eller Lind lugter altid sundt og behageligt, hvorimod det meste af vor sene Honning er mørk og har en stærk Lugt, hvilket Bierne ikke kunne taale; og særlig hvis denne Honning ikke dækkes til, og den jaaledes lettere forbliver flydende, medfører disse Forhold Sygdom.

Jeg vil ikke sige, at Hvidfløver-Honning eller Vindehonning er absolut suud Winterføde, men jeg tør paastaa, at en af Delene eller begge er det sikreste Næringsmiddel for Bier, som jeg kender; og min Erfaring paa dette Omraade er ikke ringe. Og hvorvel jeg ikke vil paastaa, at Bier i Udtagelsestilsælde ikke kunne leve af mørk sen Honning, saa vil jeg dog sige, at man som Regel ikke kan stole paa vor sene, mørke Honning; heller ikke er den sund for Bier at overvintre paa.

Honning=Dug, der dannes paa Bladene af Eg og Valnød i August under særlige atmosfæriske Forhold, vides med Sikkerhed at have føraarsaget stor Skade blandt Bierne; derfor bør man tage denne Honning=Dug fra dem lige saa hurtigt, som de bringe den ind. Jeg regner ikke denne for rigtig Honning, fordi den ikke frembringes af nogen Plante, men ganske simpelt er en atmosfærisk Frembringelse (?).

Jeg antager, at Boghvede- og anden sen Honning er god at fodre med om Føraaret for at vække Livlighed. Vi pleje at give et jaadant oplivende Foder hvert Føraar, og det bliver straks forceret uden at gøre nogen Skade.

En heldig Overvintring medfører en god Tilstand blandt Bierne om Føraaret, og for at opnaa dette Resultat maa man følge visse Regler. Bierne maa pakkes paa en jaadant Maade, at Fugtigheden fra deres Mandedræt optages og deres normale Varme vedligeholdes.

Fugtighed giver mugne Tavler, og Mug fremkalder Sygdom. Pas derfor paa saadanne Ting. Lad ikke Luften i Stedet blive koalm eller døde Bier ophobes paa Bunden eller ved Fyhbehullet i Staderne.

Tillad mig blot, inden jeg slutter, at appellere en Smule til Deres aandelige Øner. Jeg har jo nu givet Dem mangen en praktisk Anvisning til at overvintre Bier og saaledes ville nogle teoretiske Vint maaske heller ikke være af Vejen.

Maar vi i Tanken gøre Beregninger angaaende Fremtiden, synes det meget rimeligt, at vi ville gøre store Fremskridt i mange Retninger indenfor Biavlens Omraade.

Vi maa alle have Erfaring, og det tager Tid at erhverve sig denne. Maaſte spørger Læseren: „Hvad skal man først gøre?“ Tænk omhyggelig paa Deres Udsigter til at faa Bier, og hvis De ikke allerede har anstaaft nogle gode Bibøger og en god Vitidende, se saa straks at faa fat i nogle, læs dem godt, tænk mere endnu, og da, antager jeg, vil De have antaget gode Regler og anvende de Fremgangsmaader, som ville føre Dem til Held.

Sust vel paa, at man i flige Sager altid maa lære omhyggelig først. Det er en vigtig menneskelig Naturlov, og den, der vil bilde Verden ind, at han kan en Profession, som han aldrig har lært, vil blive et Offer for en Fejltagelse, og han vil snarere være at beklage end at le ad.

Folk, som have betydeligt Held i Verden, forjømme aldrig at benytte Tankearbejds Magt; thi dette er Menneskets væsentligste Bestanddel. Den Magt, vi besidde i Tanken, stiller os højt over Jordens lavere Væsener. Hvorfor, spørger jeg atter, skulle vi saa ikke benytte os af disse rige, medfødte Gaver og anvende dem i det praktiske Liv?

Muligvis spørger en af Dem: „Hvilke Bøger og Tidsskrifter raader De os til at anstaaft“?

Ja, der er nu saa mange gode Bøger og Tidsskrifter omhandlende Biavl. Se Listen igennem og vælg selv. Læg Dem straks efter denne Del af Arbejdet, og staf Dem en Del flere Kundstaber førend Handlings Tid er inde paa Livet af Dem. Læs alle de praktiske Regler igennem i Bøgerne, læs Beretningerne fra alle Møderne i Deres egen Egn; snart er de pisset til, at følge den Hovedlandevej, der fører til Heldets Stad.

Kunsttavler paa Lærred.

Det er vistnok de fleste af vore Læsere bekendt at en af vore Kunsttablefabrikanter allerede i Slutningen af forrige Aar kom paa den Tanke at fabrikere Kunsttavler, der havde en Mellembæg, som var støttet af Lærred. Det var Hr. Jacobsens Tanke paa denne Maade at frembringe en uopslidelig Kunsttable, idet man ved Fornyelsen af en saadan efter flere Aars Brug kun behøvede at bortstøve Gellevæggene og lade Bierne paany udtrække disse; Hr. J. raadførte sig med os om Sagen. Vi nærrede ikke megen Tillid til den, fordi lignende Kunsttavler havde været prøvede i andre Lande (Tyskland, Sverige) men saabid vi vidste altid med det Udsald, at Bierne søndergnavede Lærredet og derved ødelagde Tavlen. Vi meddeelte disse Erfaringer, men turde dog ikke benægte Muligheden af, at Lærredet kunde præpareres saaledes, før det indlagdes i Tavlen, at Bierne undlod at søndergnave det. Tillige indrømmede vi, at hvis Forsøgene i denne Retning lykkedes, vilde det rimeligviis faa en ikke ringe Betydning for Biavl.

Forføjene med disse Tabler ere nu foretagne i betydeligt Omfang jærlig af Opfinderen selv, og det har herved vist sig:

1. At disse Tabler maatte laves meget tykke for at faa et smukt Præg. Dette fordyrer dem jo betydelig. Allerede af denne Grund blev den tilføjede Fordel meget ringere end paaregnet.

2. Det værste var dog, at den ovennævnte Erfaring fra Udlandet her paant blev bekræftet. Der var i Uimindelighed ingen Vanskelighed ved at faa Bierne til at udbygge Tabler af denne Art; men naar Cellerne næsten havde naaet den rette Længde, begyndte Bierne at udtynde Cellerbundene. Naar de da stødte paa Værredet, gennemgaaede de hele Mellembæggen, og dermed var altsaa hele Tabellen ødelagt. Forfællige Præparationer af Værredet forud for Indlæggelsen i Tabellen havde ikke raadet Bod paa denne Ulempe. Den nævnte Tanke, at støtte Kunsttablerne med en Væredsmellembæg, maa derfor foreløbig betragtes som opgiven.

Man har jo i Koerb's ensidede Tavle prøvet at give denne et Underlag af Blik. Det viser sig ved disse Tabler meget ofte, at Bierne bortgaaede næsten alt det Voks, der danne Cellerbunden, saa at den nøgne Blikflade kommer frem. Her er jo den Forskel, at Bierne ikke ere i Stand til at gennemgaae Blikket saaledes som Værredet. Og det har vist sig, at saadanne Celler med Blikbund ofte ere blevene anvendte baade til Honning og endogsaa til Yngel. Alligevel har man tydelig mærket Ulyst hos Bierne til at arbejde paa saadanne Bliktabler. Indhængte man samtidig baade en Kunsttable med Blikmellembæg og en udelukkende af Voks, da udbyggede de altid først den sidstnævnte. Det er derfor næppe rimeligt, at saadanne Bliktabler have nogen Fremtid for sig. — Derimod er det jo muligt, at Tabler med Væred eller „Bæv“ i Mellembæggen kunne faa Betydning, hvis det nogensinde lykkes at tilberede dette Mellemlag saaledes, at Bierne uublade at angribe det.

Udstillingen i Gøteborg.

Bestyrelsen har som Svar paa sin Henvendelse til „Det forenede Dampskibsselskab“ modtaget følgende imødekommende Svar:

„J Svar paa Bestyrelsens ærede Skrivelse af 25. j. M. undlade vi ikke at meddele Dem, at der allerede fra den ordførende for „Nordens Bivener“ Hr. Kirkehjerte C.

R. Wulff i Ahlstadt i Sverrig, er stet en lignende Henvendelse til Selskabet i Anledning af „Nordens Bivener's“ Møde i Gøteborg fra 6—9. August d. A., hvilken er besvaret derhen, at Selskabet indrømmer Deltagerne i Mødet Passage til Gøteborg og Retur til samme Bestaling som forenkelt Tur. For Udstillingsgenstande til samme Møde beregnes Fragt paa sædvanlig Maade fra Frederikshavn og København til Gøteborg, hvorefter imod Genstandene befordres frit Retur til de nævnte Pladser.

Med Hensyn til Legitimation saavel for Passagerer som for Gods er man indgaaet paa samme Anordning som den af de svenske Statsbaner truffene, hvorom den ærede Forening uden Tvivl vil høre fra „Nordens Bivener“, hvis saadant ikke alt er stet.“ (se S. 129.)

Derimod habes endnu ikke Svar fra Direktinen for „De danske Statsbaner“.

B. B. B.

Ersklev,
Sekretær for DBF.

Til Begynderen i Vestjylland.

Af E. J. Grønning.

(8. Juni.) Har man fulgt min Anvisning i Foraaret: at indsnævre Bladsen eller Yngellejet, holdt godt tilpakkert, givet Vand eller og Foder, om det gjordes Behov (hvis Honningen var opbrugt), da vil Yngellejet nu være for lille og altsaa i den Tilstand, hvor det let kan blive større, d. e. kan taale det. Nu kommer det noget an paa, om man har tilstrækkeligt af udbyggede Tabler til hele Huset og da især gode, unge og rene Yngeltabler, skil da Yngeltablerne fra hinanden og læg nøje Mærke til, hvor der er flest unge Larver og Eg. Imellem saadanne hænger jeg den ny Table, og ikke hvor Larverne ere saa gamle, at de tilbels ere forsegledede eller lukkede. Findes samtidig megen forseglet Honning i de Tabler, Dronningen alt har belagt med Eg, skræl da forsigtig en af, at Bierne kunne fjerne Honningen, og Dronningen kan komme til at belægge Tabellen i hele dens Udstrækning. Viser det sig, at Bierne samle mere Honning end den, der medgaar til Yngelpleje, giv da samtidig en tom Table bagved Yngelen. Hvor hurtigt man atter kan give den næste Table, beror paa, hvorlænge det varer, inden Bladsen atter er ved at blive for lille, det er: set gennem Glasdøren, naar disse tilbels ere belagte med Bier, og man

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af Danmarks Biavler-Forening. STIFTET 1866

Redigeret af Hans Erslev i Kalundborg.

PALL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsretten optages for 20 Bre pr. Petit-Print 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykkelser.

Celle-Beskyttere.

Som en Fortsættelse af vor Artikel om Dronningavl (S. 137) skulle vi i Dag give nogle Meddelelser om de Midler, man anvender til Beskyttelse af Dronningceller i de Tilfælde, hvor disse ere udfatte for Ødelæggelse.

Den nyeste Opfindelse paa dette Omraade er en Celle-beskytter og et Dronningbur opfundne af Amerikaneren N. D. West, begge lavede af galvaniseret Jærntraad ved at vikle denne om dertil passende Træforme. Burene (se Fig. 23 og 24) faa da en ganske lignende Form som de Fjedre, der anvendes af Sadelmagere i Sæder til Stole, Sofaer m. m.; men her anvendes langt tyndere Traad, nemlig den almindelige Tælletraad.

Vi skulle her gengive Opfinderens Beskrivelse og Brugsanvisning til disse Redskaber:

„Celle-Beskytteren gjorde mig for 2 Aar siden Nytte for 400 Kr., da jeg i Sværmetiden fornyede Dronningerne i 100 Familier ved Hjælp af Dronning-Celler fra mine

bedste Stader, og samtidig standsedes Sværmingen i de Familier, i hvilke Cellerne bleve indførte. Mine Bier overvintrede godt og udvintredes stærke det følgende Foraar, medens de fleste andre Biavlere her omkring havde store Tab.

Jeg tør ikke sige, at den Fremgangsmaade, jeg anvendte for 2 Aar siden, altid vil forhindre Sværming, men det gjorde den hos mig i 4 forskellige Bigaarde, og

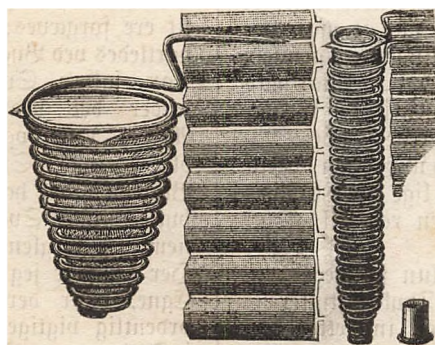

Fig. 23.

Fig. 24.

det var netop et rigtigt Sværmeaar. De Stader, som jeg ikke behandlede saaledes, gaved næsten alle Sværme, og i mange af dem dræbte jeg Dronningen, medens Sværmen var i Luften, ødelagde Dronningcellerne i Stadet og gav det en udvalgt Celle i en Beskytter fra et

Stade, som havde afgivet en Sværm 5—6 Dage før. Dette lader sig let gøre, medens Bierne ere flyvende.

Denne Maade at forny Dronningerne paa koster intet og giver Lejlighed til at gøre det, medens man har rigeligt af Sværme-Dronningceller, og disse give jo de bedste Dronninger.

Dersom du ønsker Celler hertil, gaa da til et Stade, som har afgivet en Sværm

for 5—6 Dage siden, udfær omhyggelig alle de Dronningceller, du behøver, læg dem i en Kiste med Vat eller i en Træ-klos med passende Huller, der hvert kan rumme 1 Celle, indtil du behøver dem.

Naar en Celle er anbragt i Beskytteren, befæstes denne paa Siden af en Table. Dette sker ved at stifte Beskytterens Spore (se Fig. 23) ind i Tabellen. Naar det lange Dronningbur (se Fig. 24) befæstes nedenunder med Dronningføde i Bunden, da vil Dronningen, naar den udruges, løbe ned i dette Bur. Paa denne Maade har du en Dronning-Kammerstue i et hvilket-somhelst Stæde og kan udruge saamange Dronninger, som du onsker.

Naar Cellerne ere udrugede, kan du danne ligesaa mange Smaastader, som du har Dronninger, ved at tage 1 Kammer med paasiddende Bier og anbringe den i et tomt Stæde. Hæng en anden Table ved Siden af denne. Giv dem en af dine ubefrugtede Dronninger. Luk Stedet og saaledes videre, indtil Cellerne ere benyttede og vent, indtil Dronningerne begynde at lægge Æg. Dronningerne kunne da anvendes, som man onsker det.

Brugsanvisning. Hold den smalle Ende af Beskytteren mellem Tummelfingeren og de 2 følgende Fingre paa venstre Haand. Hold Dronningcellen ved den tykke Ende paa lignende Maade i højre Haand. Nu er du rede til at sætte Cellen i, og saasnart højre Haands Fingre røre Buret med et let Tryk, vil det forkortes, saa at man kan befæste Spidsen af Dronningcellen gennem den smalle Ende af Beskytteren. Naar man slipper med højre Haand, vil Fjedren springe op og bedække Cellens brede Ende. Nu lægges et lille Blislaag ind under den øverste Snoning af Jærntraaden lige over Cellens brede Ende. Da er Cellen rede til at befæstes i Stædet.

Spred nu Tablerne kun saameget, at Haanden kan komme ned. Tryk Beskytterens Spore ind i Tabellen. Jeg indsætter dem lige under Tablebæreren. Kammerne rykkes atter sammen. Saa snart man aabner Stædet, kan man straks se det øverste af Beskytteren.

Man bør være omhyggelig med ikke at vende Cellen forkert og ikke at støde den. Det er en stor Tilfredsstillelse at se til Bierne efter nogle Dages Forløb og finde Cellen ganske hel, undtagen hvor Dronningen selv har gnabet sig ud. Bierne kunne ikke ødelægge Cellen, før hun udruges, naar denne er rigtig sat ind. Den vil heller ikke blive ødelagt ved Spredning af Kammerne, hvis saadant foretages.

Anvendelsen af disse Celle-Beskyttere be-

høver næppe nogen yderligere Forklaring. Enhver Biavler vil let kunne lave sig selv en saadan, naar vi tilføje, at medens Fig. 23 fremstiller den egentlige Beskytter i fuld Størrelse, fremstiller derimod Fig. 24 det lange Dronningbur med den deri foroven indsatte Beskytter i halv Størrelse. Den lille Prop (halv Størrelse) som ses længst til Højre i Figuren er af Metal (Tin) eller af Træ og hul saaledes, at den kan indeholde Dronningføde for nogle Dage. Denne Prop skal jo lukke det lange Dronningbur forneden. Forinden den ny Dronning slippes løs, maa den gamle Dronning være fjernet.

Ingelansættningens Grundlov.

Af F. Berstung, Præs. i Demantstedt.
(Fortsat.)

Normalrammerne burde være 14 " brede men ere kun 8½ ". Sikkest føle Vi-Familierne ogsaa dette, saaledes at de af Sidevæggene føle sig hindrede i fri Ingeludvikling og derfor saa Tilbøjelighed til at jværme. Deraf kommer det, at det gaar, som det gaar i vort Normalmaals-Stæde ved den 4de Ingel-Ansættning; under denne tvinges nemlig Ingelens Æg-Vegeme horisontalt i Retning af Stædets Dybde, og saa vækkes Sværmedriften saa stærkt, at alle Midler tit ere forgæves; den kan ikke tæmmes eller bortledes ved Bygge-Driften. I almindelige Nar falder Sværme-Tiden uigenkaldelig under det bedste Træk paa Esparsette, Aktasie, Lind og Kornblomst, hvilket ofte bliver en fæl Streg i Regningen for den Biavler, som haaber et godt Honning-Udbytte; under Sværme-Tumulten forsømmes nemlig i Reglen det knapt tilmaalte Træk. Her kommer jeg atter tilbage til det for Ægne, hvor der ikke er Eftertræk, overordentlig vigtige Spørgsmaal om Pladsen i Stæderne, et Spørgsmaal, som jeg allerede har berørt tidligere ved Betragtningen af Voks-Bygningen.

Man kan opstille følgende som almen-gyldig Erfarings-Sætning: I Ægne med rigeligt Foraarsstræk men uden Eftertræk maa der paa ingen Maade drives Sværme-Biavl; thi denne hører hjemme i Ægne med rigeligt Eftertræk. I Ægne, hvor Hovedtrækket er om Foraaret, bør vi derfor slet ikke have Stæder, som befordre Biernes Sværmedrift i nogen-somhelst Henseende, og til den Slags Stæder hører ubetinget, som vi nylig have paavist, vort Normal-Stæde. Vi behøve et Stæde, hvor Bierne ved den

4de Yngel-Ansætning, altsaa i Maj, endnu ikke komme til nogen Røns-Celle; thi fornemmelig derved kommer Sværme-Lysten op. Dette kan kun naas ved andre, større Maal, hvis man ikke vil antage det ovenfor angivne $17 \times 10\frac{1}{2}$ ", saa dog det af mig i Afhandlingen: „Mein Thüringer Zwilling“ (Leipzig. Bienenz. 1890 Jul. p. p.) anbefalede 10×15 ", saaledes at Stadets Ynsning bliver $10\frac{1}{2}$ " Bredde og 17 " Højde. Den sidste Angivelse er af Hensyn til Tablernes altfor store Vægt, som besværliggør Behandlingen og gør Stadernes Flytning farlig, $10\frac{1}{2} \times 17\frac{1}{2}$ ". Det er utvivlsomt, at Bierne's Behandling i saadanne Stader vilde blive langt lettere for Biavleren, da han ikke vilde faa saa megen Møje og Besvær med at tæmme Sværmedriften og med at hindre Sværmning i Utide, og dog vilde han faa langt stærkere Stader paa denne Maade; thi Yngel-Neden vilde blive adskillig større end i Normalstaden. Det vilde indeholde 60,000 Celler i den oprestaende Yngel-Nede. Lad os saa sige, at $\frac{1}{4}$ optages af Honning og Pollen, der bliver dog altid 45,000 tilbage, da kunde Dronningen i 15 Dage lægge 3000 Æg om Dagen uden at komme til at mangle Plads. Bierne vilde aldrig komme i Forlegenhed; saa de bleve nødte til at flytte Yngel-Neden og forvandle den fra en oprestaende til en vandret, hvad der altid volder Bierne Kansseligheder paa Grund af den nødvendige Flytning af Honning og Pollen. — Vi kunne spørge vore Bier, fra hvilken Side vi ville, med Hensyn paa de os givne Forhold, — deres Svar lyder steds: „Vil Du i din Egn, som ingen Eftertræk har, naa dit Maal som Biavler, saa giv os en større og højere Volig, for at vi i Tide kunne udvikle os til den højeste Fylde uden at vinges til at forlade vort kære Hjem.“

Jeg hører da allerede fra flere Sider det ængstelige Spørgsmaal: Hvorledes gaar det saa med Formering? Jeg antager, at en rationel Biavler ikke mere behøver at tage sin Tilflugt til Sværmning, et Middel, der forøvrigt er udmærket, fordi det er naturligt. Han har jo saa mange andre og ganske fortræffelige Maader at formere kunstig paa, at han er dum, naar han her giver Naturen frit Løb, et Løb, hvis Retning ofte bliver lige tværs igennem Biavlerens Interessens. Den fører af sig selv til de praktiske Følger, som den ovenfor fremstillede Kendsgerning med Yngletiderne medfører for Biavlen.

6. Praktiske Følger for Biavlen af Grundloven om Familiens og Yngelens Udvikling.

Uden personlig at gøre Fordring paa nogenformhelt Være af Opfindelsen, tør jeg vistnok, naar jeg ser hen til de praktiske Følger, som den af os erkendte, ganske vist kun i Omrids angivne Grundlov for Yngel- og Familie-Udvikling har medført, kalde denne Erkendelse en Triumf for Biavlens Theori. Vi ville kunne paavise, at alle enkelte Omraader indenfor Biavlens, betragtede under Synspunkt af denne Lov, vise sig ikke blot i et ganske nyt Lys men ogsaa i et ganske klart Lys. Hvad der hidtil kun er set paa Grund af almindelige, paa praktisk Erfaring byggede Regler, det gør Biavleren nu paa Grund af fuldkomment klar Videns om, hvad han tilsigter, og om den rette Vej til at naa det Maal, som Biavlens selv anviser ham.

Biavleren kan nu hvert Aar allerede efter den første fuldstændige Kendselses-Udflugt, hvormed den første, mere omfangsrige Yngel-Ansætning om Foraaret plejer at begynde, lade sig en ganske nøjagtig Drifts-Plan for hele Bi-Maaret. Allerede isorvejen ved han, hvorledes hans Bier ville udvikle sig under nogenlunde normale Vejrforhold, han kan næsten med Nøjagtighed angive Tiden, naar de unge Bier ville komme frem af enhver af de paa hverandre følgende Yngel-Ansætninger; og han forstaa, ved han isølge ovenfor angivne Regel at tage Hensyn til Pladsforholdene i sine Stader; han ved ganske sikkert, naar Familierne komme til Røns-Cellerne, eller, hvad der er det samme, naar Sværmedriften rører sig mægtigt; han kender isorvejen den normale Sværmetid; jeg har jo jaaledes i Aar, gaaende ud fra min Yngel-Theori, allerede i Begyndelsen af April forudsagt, at Sværmetiden vilde indtræffe i Tiden fra d. 26. Maj til d. 10. Juni, og det er en Kendsgerning, at det er gaaet, som jeg sagde. Biavleren ved, naar Yngelansætningen naar sit Højdepunkt, og naar den atter aftager. Kort sagt, alt det, som før var hyllet i uigennemtrængeligt Mørke, viser sig paa en Gang tydeligt og klart, saa tydeligt og klart, saa simpelt og selvfølgelig, at mangen Biavler kunde have Vist til at raabe til sig selv: Det er dog mærkeligt, at jeg eller andre Biavlere ikke før have vidst dette. Hvor let Beregningen er, fremgaar af følgende:

Lad os sætte, at den første større Forars-Udflugt, finder Sted fra 10.—12. Marts, som Tilfældet var i Aar (1890) og at Vejret dertil bliver nogenlunde ordentligt, saa at Familierne kunne foretage en jævn stor Yngel-Ansætning —, da har Biavleren hermed givet Grundlaget for sin hele Drifts-Plan. Han tager d. 12. Marts som Ud-

gangspunkt for Yngel-Udviklingen. Da Bierne behøve meget Vand til Yngelen, navnlig om Foraaret, naar Homningen er fast krystalliseret i Staderne, saa maa Bi-avleren, hvis Vejret paa nogen Maade tillader det, sætte flydende Homningsfoder for sine Stader, ingen Sukker-Opløsning, fordi en saadan vilde overanstrengte Bierne af Dvorbvætrungen medtagne Jordbøjelses-Druganer; dog kunde der maaske gives hver Familie 2 R Opløsning. Den første Yngel-Anfætning strækker sig sjældent ud over 10—11 Dages Egglægning; thi Dronningens Eggestok maa lidt efter lidt atter vænnes til den Virksomhed, som den er bleven vænt af med i Vinterens Løb. Senere, efter 10 Dages Forløb, altsaa efter d. 22. Marts, vilde det kun være skadeligt at stille flydende Foder frem; i denne Tid hviler Dronningen nemlig og kunde ikke, selv om den vilde, lægge Eg; thi den vilde ifølge sin hele Natur og svarende til ovenfor angivne Yngelorden, og fordi det vilde være en ny Yngel-Anfætning, begynde denne i Yngel-Centret, hvad der imidlertid er umuligt, fordi Bladsen der endnu optages af den dækkede Yngel, som er fremkommen af de 10 Dage iforvejen lagte Eg. Den første Fodring under den første Yngel-Anfætning eller den første Renselsudflugt maa ikke være mere end højest 7—8 Dage, saa maa man ikke hidse Bierne ved Fodring i 10—21 Dage, det vil sige, naar vi overføre det paa det af os valgte Eksempel; man maa ikke fodre fra 22. Marts til 3. April. Den 3. April begynder den anden allerede mere omfattende Yngel-Anfætning. Da skal man begynde med den egentlige spekulative Fodring, idet man begynder med smaa Portioner og forstørre disse i Forhold til den tiltagende Yngel-Anfætning. Da Bierne, navnlig i Egne uden Eftertræk, allerede ved den første Yngel-Anfætning have opsøgt den fra forrige Aar opbevarede Pollen, saa skal man give dem Mel-foder, enten udenfor Stadet eller i Stadet, saaledes som jeg har beskrevet det i Nr. 3 og 4 af „Allg. ill. Bienen-z.“. Det forstaar sig af sig selv, at det spekulative Foder skal være den bedste Homning, fortyndet med destilleret Vand. Herimod Slutningen af denne Yngel-An-

fætning er det undertiden muligt i rigtig godt Vejr eller stærk Varme og hos stærke Stader at begynde med Udvibelse af Yngel-Reden ved at sætte udbyggede Tavler ind imellem; sædvanligvis vil dette dog først kunne finde Sted i større Maalestok ved den 3die Yngel-Anfætning.

Naar man saaledes hænger tomme Yngel-Tavler imellem for at udvide Yngel-Reden, træder Yngel-Reglen straks i fuld Kraft. Den siger: Du maa kun hænge tomme Tavler der, hvor Dronningen kommer hen paa sine Egglægnings-Runder, og hvor de tomme Tavler ikke volde nogen Forstyrrelse i Yngel-Reden. Enhver praktisk Bi-avler vil vide at tyde denne Anvisning praktisk Tomme Tavler, der hænges ind mellem Yngel-Tavlerne, maa kun hænge mellem to

Fig. 27

saadanne, hvori der findes saa lidt tilbækket Yngel som mulig, men nok mange Eg og unge Madddiker; thi paa den Tid er Dronningen optaget af Egglægningen, og da, som det ganske rigtig hedder, Dronningen holder af, at Yngelreden gøres jærdig, vil den paa dette Sted snart overvinde Forstyrrelsen, idet den optager Tavlen i Yngel-Reden. Da den tilgrænsende Yngel ikke er langt forud i Alder for den i den tilhængte Tavle, kommer Yngelstakten frem kort Tid efter hinanden, og naar Dronningen under den 3die Yngel-Anfætning kommer til dette Sted, finder den ingen Yngel-Bæg, som hindrer den i at gaa videre, men tomme Celler, der indbyde og anspore den til ret flittig Egglægning. Ved den 2den Yngel-Anfætning skal man vente med at hænge tomme Tavler ind indtil 10de Dagen efter Begyndelsen til Anfætningen, i vort Eksempel til 13. April. Da ville allerede de hyderste Tavler, som Familierne denne Gang agte at optage i Yngel-Reden, være halvt belagte, og foran den sidst belagte skyder man den tomme Tavle ind. Man kan altid se, hvor Yngel-Reden ender; den ender nemlig ved den Tavle, i hvis Midte der viser sig at være Pollen. Denne Pollen i Midtpunktet af en Tavle af det Yngel-Reden omgivende Pollen-Belte, finde vi baade i Stadets forreste Tavler, navnlig i den nærmest flyvehullet og i den tilsvarende Tavle bagtil, der er ligesaa langt fjernet fra Yngel-

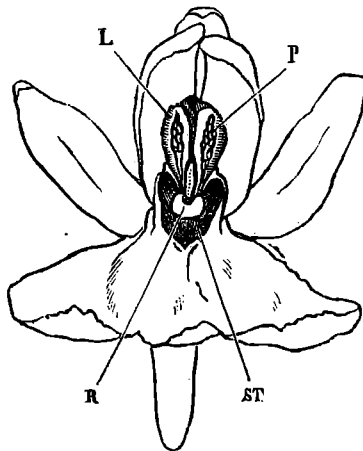

Fig. 28.

Centret som den anden. Ved Siden af denne Pollen-Table staar til enhver Tid af Aaret den yderste Yngel-Table. (Fortf.)

Gøgeurter.

Allerede i N. Brun's „Avisning til Biavl“ (København 1860) omtales den saakaldte „Hornsygdom“ hos Bier. Det hænder næsten hvert Aar, at vi tidlig om Foraaret modtage Forespørgsler angaaende saadanne „Bier med Horn“. Netop iaar have vi fra en udpræget Stovegn modtaget en Bi med et Horn omtrent midt paa Panden og med Forespørgsel om, hvad dette havde at betyde. I den Anledning skulle vi med Billeder efter British Bee Journal nærmere beskrive Gøgeurternes mærkelige Befrugtningsforhold:

Fig. 25 fremstiller en almindelig Honningbi med 3 Horn paa Hovedet. Under søger man disse Horn nøjere, ses de at være Pollenklumperne af Gøgeurter. Den fremsendte Bi har kun 1 saadan Pollenklump af en hos os meget almindelig Gøgeurt (*Orchis mascula*), tyndaktet Gøgeurt, der vokser paa fugtige Steder i Stove og Eng, hvor den med sine smukke røde Blomster og brunplettede Blade opliver Landskabet om Foraaret.

Gøgeurterne høre til Linné's 20. Klasse, Humbo, saaledes kaldet, fordi Støvdragere og Støvvej ere sammenboksede. Hos denne Familie er der kun 1 Støvdrager med 2 Pollenklumper (se Fig. 26 L og P). Disse ere anbragte paa en Stilk, der forneden ender i en klæbrig Skive og ere hver omgibne af en Pose, der bestaar af en meget fin Hinde. Lige under Pollenklumperne ligger Arret (Fig. 26 ST), der er omgivet af en fremstaaende Snabel, det saakaldte Rostellum (Fig. 26 R). Medens Fig. 26, der viser Blomsten set forfra i stærk Forstørrelse, fremstilles denne derimod i Fig. 27 set fra Siden i halv saa stor Maalestof. Her ses de samme Blomsterdele som i Fig. 26 og tillige den rynkede Stilk og Sporen, der indeholder

Fig. 27.

Nektaren. Arret (Fig. 26 ST) er todelt og meget klæbrigt. I Fig. 28 er endnu fremstillet de 2 Pollenklumper paa deres Stilke, udtagne af Poserne, stærkt forstørrede. Hver Pollenklump bestaar af mange Smaapakker, som hver indeholde mange Pollenkorn, der ere forbundne med elastiske Traade. Det er disse Traade, som forneden forene sig og danne Stikken. De 2 klæbrige

Fig. 28.

Skiver, der bære disse Stikke, ligge inde sluttede i Snabelens øverste Del. Denne staar netop stærkt frem ligeover den Åbning, der fører ned til Sporen. — Naar man iagttaget en Bi, der besøger en saadan Blomst, vil man se Bienen holde sig fast paa Blomstens Underkæbe og derefter stikke Hovedet saa langt som muligt ind i Sporeoret.

Den kan dog ikke naa langt ned, fordi Snablen hindrer den deri; men ved dette Tryk sønderrives de fine Hinder omkring Stikken, hvorved de 2 klæbrige Skiver blottes og fæste sig til Biens Hoved. Det klæbrige Emne sætker i Løbet af saa Sekunder.

Naar Honningbienen har opfuget Blomstens Nektar, trækker den Hovedet tilbage, og da ville den ene eller begge Pollenklumperne være godt befæstede til det. Den flyver nu hen til en anden Blomst af samme Art; men undervejs foregaar der en mærkbar Forandring med de Pollenklumper, som først pegede lodret ud fra

Biens Legeme, idet de nu paa Grund af en særegen Bygning af Stikken bøje sig fremad i en ret Vinkel. Dette sker i Løbet af $\frac{1}{4}$ Minut, hvilken Tid jo let kan hengaa, inden den naaer den næste Blomst. Hvis dette er sket forinden, vil Pollenklumpen jo lige træffe Arret i den næste Blomst. Arret er netop klæbrigt nok til at beholde nogle af de

Pakker, der danne Klumpen uden at beholde hele denne. Paa denne Maade kan Honningbienen befrugte mange Ar, indtil kun Stikken af Pollenklumpen er tilbage paa dens Hoved.

Den berømte engelske Naturforsker Darwin beskriver i sin Bog Fertilisation of Orchids, hvorledes hele denne Bevægelse med at borttage Pollenklumperne kan vises

Fig. 29.

Fig. 30.

ved at indføre Spidsen af en Blyant i Gøgeurtens Nektargang (se Fig. 29). Pollenklumpen bliver befæstet i en retvinklet Stilling imod Blyantens skraa Spids. Holder man derpaa Blyanten rolig i et halvt Minut, vil man se Stikken dreje sig, indtil Pollenklumpen peger ud imod Blyantspidsen (se Fig. 30). Dette Forsøg er overmaade let at foretage ved de fleste Urter af Gøgeurter, altsaa ogsaa hos dem, der blomstre i denne Tid eller endog senere paa Aaret.

Profesor Herman Müller henleder Opmærksomheden paa, at i Almindelighed maa Befrugtningen hos Gøgeurter ske med Pollen ikke alene fra en anden Blomst men endog fra en anden Plante. Biens Besøg i hver Blomst varer nemlig 2—4 Sekunder, medens det varer 30—40 Sekunder, inden Pollenklumpens Stilk har drejet sig helt. Bien vil derfor være færdig med at besøge alle Blomsternes i det Blomsterafs, den begynder med, inden Pollenklumpen har indtaget den rette Stilling til at udføre Bestøvningen i andre Blomster. — Gøgeurternes Spvæ indeholder ikke fri Nektar, men er indvendig beklædt med en yderst fin Hinde. Under denne findes en rigelig Afhøndring af sød Saft. Honningbien og Humlebien, som besøger en saadan Blomst, maa altsaa først med deres Ræber trænge gennem denne Hinde, inden de kunne opfuge den søde Saft. — En anden Art end den ovennævnte, nemlig grønstrøbet Gøgeurt (*Orchis Morio* L.), besøges langt hyppigere af Honningbier.

Bipest.

Af N. S. Jacobsen, Svibbjerg.

Der er skrevet og gibet mange Raad for Bipest, ja hele Recepter med kostbare Medicamenter. Dette fremkommer, fordi jeg har forsøgt alle de Midler, Vi-Tidende og Biliteraturen har fremsat som helbredende, en Ting har jeg imod disse Raad, de burde ikke fremsættes som absolut helbredende, saa var jeg ikkebleven stuffet saameget og havde vel heller ikke lidt saa store Tab, som ældre Biavler og Biavlslærere har jeg ikke villet give tabt, men prøvet alle Midler, saaledes at jeg kunde meddele bestemte Resultater, som nu har strakt sig over de sidste 4 Aar. Jeg har et Par Gange gibet Hr. Redaktør Erslev Tilfagn om at fremsomme med Resultater i denne Sag, men hver Gang opfat det for at prøve endnu et Mittel og se Tiden an. Før 1886 drev jeg Biavl

jaa vidt i et enkelt Aar at have 700 Kr. Indtægt af 12 Stader, det varierede derimellem til 200 Kr. i mindre gode Aar. 1886 begyndte min Ulykke, jeg købte et Trugstade med levende Bier, som jeg syntes billigt, 20 Kr., da de havde 10 Yngelrammer og 5 Honningrammer 10 × 12"; Stadet havde været daarligh behandlet og Yngelen spredt og noget af det dødt, jeg antog det for almindelig Raadenyngel, som jeg har haft saa tidt, især som Begynder, og som har været let at kurere ved at udtage de værste Tabler og indstrænke Yngellejet, Stadet blev rensket, Yngelen sat sammen, og saa kom Efteraaret, det blev forstærket fra de andre Stader og indpakket. 1887 i Marts blev de flyttet fra Krabbesholm. Vi fik straks stiftet en Biavlerforening. Folk her var ikke, paa enkelte Undtagelser nær, kendt med at drive Biavl med bevægelig Tablehygning, og havde aldrig set saa store Bjolk som 2 Ræmpestader, der i Maj kunde besætte 30 Stkr. 10 × 12 Rammer. Uden at tænke paa Sygdommen fra det købte Stade forstærkede jeg det syge Stade fra Ræmpestadet og gav det disse Tabler, da jeg altid har brugt det Princip: før Honningtrækkets Begyndelse at lave alle Staderne lige stærke ved Omfistning af Yngel, hvilket jeg ogsaa udførte, før jeg skulde ud at oversætte Bier i Træstader og holde Møder. I Slutningen af Juni i varmt Vejr vilde jeg til at efterse mine Bier, og mærkede da straks en vederstyggelig Lugt fra de første Stader, jeg passerede, jeg efter saa Ræmpestaderne, men hvilket Syn, Bierne var reduceret fra at besidde 30 Rammer til 5 Stk. og raaden Yngel i hver 5te Celle, og en Del Yngel helt forladt; jeg havde læst om Bipest, men aldrig set den, og almindelig Raadenyngel var jeg vis paa, det ikke var, alt den Biliteratur jeg havde om Raadenyngel og Bipest samlede jeg til Sammenligning, og Resultatet blev: det var Bipest, min Nabo Apothekeren forklarede og viste jeg de befængte Stader og fik udleveret Salicyl, Thymol og lignende Stoffer, og saa begyndte jeg at helbrede, dem, der ikke var videre befængt, 5 Stader, lod jeg køre i Heden, dem, jeg helbrede paa, satte jeg i andre Stader, men de døde fra Honningen paa en nær inden Vinteren, saa kom Turen til dem i Heden, 1 Stade havde samlet 60 R Honning, men Bipest mer eller mindre, de døde paa 3 nær, som skulde overvintres, men de stod ikke Vinteren over, og døde fra Honningen, de havde endda faaet nye Rammer og Kunsttabler om Sommeren; saa købte jeg Bier, gav ny Stader, oversprøjtede Værket med Karbol og lignende, ogsaa dem gif der

Bipeft i; Staderne, Bierne vare døde i 1887, blev indvendig overhølet med kogende Vand og indsprøjtet med anbefalede Stoffer og henstod saa i 2 Aar, saa skrev jeg efter en italiensk Dronning og købte flere Bier, fødrede Italienerne og delte Italienerne i 3 Stader. Men paa Efteraaret opdagede jeg Bipeft hos de danske Bier, som ogsaa ved de 2 unge Italiener, de døde i Vinter paa det Stade nær, der var befolket med den sjørgamle Italiener-Dronning, dem har jeg fødret hele Foraaret, nu den 16. Maj opdagede jeg Bipeft i det og Reduktion af Bierne fra 8 til 3 Tavler, det er det sidste Bistade, der nu gaar sin Undergang imøde, efter at Wisstanden har været fornyet 3 Gange, saa med Bier, Værk, ny og renjede Stader, stadig i Tro og Haab paa de gode Raad, det har været et Tab paa 1000 Kr., og den Være, jeg har udbredt, at brænde Stader og Bier, er jeg nu fuldt forvisset om holder Stik, af Stade bliver man klog, men sjælden rig, siger Ordspøget, det maa jeg fande. Havde jeg tilintetgjort Bier, Værk og Stader straks, havde 4 Aar med Tidspilbe og Bengeofre ikke gaaet tabt.

Fordelene ved at bruge Kunsttavler.

af W. J. Hutchinson, N. America.

Hvis det at skaffe fuldkomne Arbejds-Tavler ikke er den betydeligste Fordel, der opnaas ved Brugen af Kunst-Tavler, da er det i det mindste den anden i Rækken. Det er en stor Bekvemmelighed Aar efter Aar at kunne huse Sværm efter Sværm, saaledes som man plejer at behandle Bier, og at vide, at hver eneste Table vil blive en fuldkommen Arbejds-Table.

En stor Behagelighed er det at have hver Table i Bigaarden fuldent og lige — saa ganske lig alle andre, at man let kan ombytte dem.

At have saadanne Tavler, hvori hverken Honning eller andre Biproducter spildes til at holde Livet oppe paa en Masse unyttige Snylte-Dyr, — er vel nok en Faktor, der vil bringe Regnskabet til at stemme.

Hvis det skulde være nødvendigt at benytte Kunsttavler, for at tilvejebringe lignende Yngel-Tavler som de ovenfor omtalte Arbejds-Tavler, saa vil det naturligvis være tilraadeligt at købe og bruge Kunst-Tavler, selv om Brugen af Ledere i Yngel-Neden giver det største Overflud.

Jeg tænker, at det for nogle af mine Læsere — dem, der have læst min lille Bog „Table-Honning Høsten“ — vil være

en Overraskelse at høre mig udvilde flige Anstuelser. Jeg ved, at Forfattere eller Udgivere ikke have for Stik at indrømme deres Fejltagelser; men hvad jeg nu er, Forfatter, Udgiver eller Taler, jeg skal dog altid højlydt fremsætte, hvad jeg tror er Sandhed, selv om det staar i Modstrid med, hvad jeg tidligere har fremjat.

Tro ikke, at jeg er rede til at „tilbage-tage“ alt, hvad jeg skrev i den lille Bog. Langt fra. Men jeg omster at fremkomme med følgende Forklaring: Da jeg skrev den Bog, havde jeg i flere Aar benyttet Ledere alene til de ny Sværme.

Med Undtagelse af det sidste Aar havde jeg uheldigvis benyttet det Langstroth'ske Stade, idet jeg kun benyttede 5 Tavler, naar jeg indjatte en Sværm deri. Derfor havde Bierne ikke stor Plads at bygge Tavler paa. Straks kunde jeg ikke overkomme ret mange — 5 — og alt paabegyndtes, voksede og fuldent dets omtrent paa samme Tid. Alt blev ens. Der var ingen Krømminger eller Udbygninger. Undertiden var der nogle Drone-Tavler, men ikke mange, medmindre Dronningen var gammel.

Det sidste Aar brugte jeg det ny Heddon's Stade. Det arbejdede smukt, i det mindste hvad Resultaterne angik; men efter at jeg bagefter har behandlet Stadet gen-nemgaende, og efter at jeg har ject de Tavler, som efterhaanden ere byggede i disse Stader, har jeg fundet, at mange af de yderste vare ufuldkomne. Naar Bierne have 8 i Stedet for 5 Kammer at arbejde paa, forspønte de undertiden de yderste, indtil de underste Tavler vare mere eller mindre færdige, og Resultatet blev, at de yderste ikke altid bleve byggede lige i Kammerne.

Naar Mand som Joshua Bull, N. L. Taylor, H. R. Boardmann og J. A. Green have anstillet Masser af Eksperimenter med at lade Sværme bygge paa Ledere alene, og naar de sige, at man kan ikke stole paa denne Fremgangsmaade, hvis man vil have fuldkomne Tavler, saa kunne vi vel optage Spørgsmaalet om at lade Sværme bygge paa hele Kunst-Tavler. Fuldkomne Yngel-Tavler skulle vi have.

Mr. Boardmann har jagt os, hvorledes vi skulle være os med at udføre de ufuldkomne Drone-Tavler og bruge dem i Delinger. Han har ogsaa jagt os, at vi om Efteraaret kunne jorene vore Sværme med de gamle Stader, og saa jortere Tavlerne igennem og jmelte de daarlige til Voks. Men endvidere har han lært os, hvorledes vi kunne saa bygget fuldkomne Tavler ved at fødre Bierne med Sukker om Efteraaret.

Men ikke Enhver vil antage disse Me-
toder. Godt, enten maa man benytte dem,
eller ogsaa maa man finde sig i, at der
bliver nogle daarlige Tavler, eller i at
bruge Kunst-Tavler. Jeg tror dog — i
Virkeligheden ved jeg det —, at det er en
Fordel, i det mindste hvad Overstuddet an-
gaar, at tillade Bierne at bygge deres egne
Tavler i Yngel-Neden, naar der i andre
Dele af Stedet er givet dem fuldt op af
Tavler og Kunst-Tavler, og omtrent den
eneste Indbending, der kan gøres mod denne
Fremgangsmaade, er, at man ikke kan stole
paa at den under alle Omstændigheder
giver gode Tavler.

Den største Fordel man opnaar ved at
bruge Kunst-Tavler, er den Hurtighed med
hvilken Bierne ved Hjælp af disse Tavler
ere i Stand til at skaffe Blads til Hon-
ningen, naar den kommer hurtigt ind.
Nogle Biavlere erklære, at de kunne bære
sig saaledes ad, at der ingen Honning tabs,
eller i det mindste ikke saa meget, at det
gaar lige op med
Udgiften til Kunst-
Tavler, hvis Bi-
erne saa Lov at
bygge deres egne
Tavler endog i
Honning-Rum-
met. Hvorvel jeg
ikke er berettiget
til at bestride flige
Paaftaude, glæder
det mig, at Kunst-
tavler i Honning-
Rummene benyt-
tes med Fordel af
den store Mængde blandt Biavlerne.

Lav Normal.

Da et Par Forespørgere, som selv for-
arbejde deres Stade, havde ønsket de nøjagtige
Maal opgivne paa denne Ramme, skulle vi
her fremkomme med følgende Dplysninger:

Den lave Normalramme, saaledes som
den nu findes vistnok i over 1000 Stader
her i Danmark, har følgende Maal:

Alle Risterne ere $\frac{7}{8}$ " brede; Table-
bæreren er 15 " lang og $\frac{3}{8}$ " tyk; Bund-
listen er 14 " lang og $\frac{1}{8}$ " tyk; Sidelisterne
8 " lange (heri er ikke medregnet de $\frac{3}{8}$ " lange
Tappe, hvormed de gribe ind i Table-
bæreren) og $\frac{1}{4}$ " tykke.

Om Bundlisten gøres lidt tyndere eller
lidt tykkere, det er uvæsentligt, naar kun
Rammens udbvendige Maal bevares nøjagtig

som angivet, nemlig $14 \times 8\frac{1}{2}$, idet Table-
bæreren er iberegnet Højden. Vi foretrække
netop af Hensyn til Anvendelsen af Sær-
traad i Rammen at gøre Bundlisten lidt
tykkere. — Vigeledes kunne Sidelisterne
gøres tyndere eller tykkere efter Behag,
naar kun Rammens udbvendige Bredde (14 ")
bevares.

Nogle af vore Læsere ville maaske mod
disse Maal indvende, at de jo ikke nøj-
agtig svare til den høje Normalramme
vendt $\frac{1}{4}$ Omgang, og dette var dog en
Gang Meningen. Grunden hertil er denne,
at Erskleb, da han antog den engelske Nor-
malramme som Yngelramme, bevarede denne
Rammes Bredde 14 ", fordi han mente, at
den ringe Forskel paa dette Maal og den
tykke Normalrammes Højde $14\frac{1}{8}$ " var
uden Betydning. Følgen heraf var, at der
allerede var lavet flere 100 Stader med
dette Rammemaal, inden Ønsket om at saa
den $\frac{1}{8}$ " lagt til Bredden var fremsat. —
Der er dog et Par Afvigelser i den nu al-

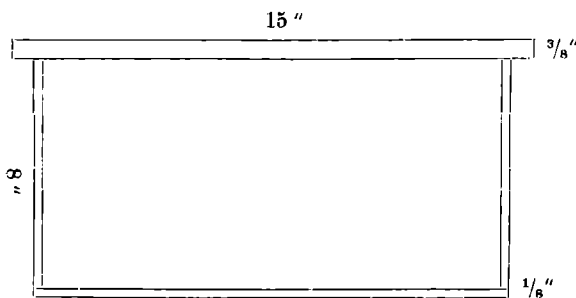

Fig. 31.

mindelige danske
lave Normal-
ramme fra den
engelske. Den ene
er Tablebæreren
Længde, som hos
os kun er 15 "
men i England
17 ". Dette er
en Forbedring,
som E. med vel-
beraad Hu har
indsført. Marsagen
til den lange
Tablebærer i de
engelske Rammer var nemlig Benyttelsen
af Rammer med Ører, der gik saa langt
udenfor Stadets indre Vægge, at
man kunde gribe dem med Fingrene
(Abbott's Stade). Denne Stadforn er
indlertid næsten helt opgivet i England,
og i de Former, der nu benyttes, behøvede
Tablebæreren ikke at være mere end 15 "
lang, da $\frac{1}{4}$ " paa hver Side er fuldkom-
ment tilstrækkeligt til Støtte for Rammen.
Dette have ogsaa mange engelske Biavlere
indsat; men de have meget nødig villet gøre
nogen Ændring ved det Normalmaal, som
man er vant til, og som i alle andre Hen-
seender (Overvintring, Yngeludvikling, Ud-
slyngning og Behandling) har vist sig at
være fortrinligt. — Den anden Afvigelse
er Rammens Højde, der i England er $8\frac{1}{2}$ "
under Tablebæreren, saa at Rammens hele
Højde bliver $8\frac{7}{8}$ ". Denne Afvigelse er
oprindelig fremkommen ved en Misforstaaelse
fra Fabrikant Hr. Pedersens Side, men vi
have ikke anset dens Størrelse tilstrækkelig

bethydningsfuld til at gøre Forandring heri, efterat flere Hundrede Stader med dette Maal vare komne i Brug i forskellige Egne af Landet.

Sagen er altsaa i det hele denne, at den Gang vi først bragte dette Rammemaal i Forslag, saa man paa det med et Skuldertræk. Man fandt det højt usandsynligt, at dette „flade Maal“ skulde kunne benyttes i vore Vintre her tillands. Naar Stader med saadanne Maal paa Rammerne udstillede, fik de gerne den Bemærkning „utilstrækkelig prøvet“. Det ny var den Gang ikke i Kurs ved vore Udstillinger, i ethvert Tilfælde ikke med Hensyn til Rammemaalet. Under disse haabløse Forhold tog man det ikke saa nøje med ensartede Angivelser af dette Maal, og derfor ere vi nu lidt i Vilberede i denne Sag.

For Øjeblikket har jo dette Rammemaal faaet mange Tilhængere paa Grund af den lette Behandling, de store Overrum m. m. Det er derfor heldigt at saa Maalene fastslaaede, inden Rammen er bleven indført i altfor mange forskellige Former. For Øjeblikket findes den „lave Normal“ dog vist kun i 2 Former, nemlig den angivne og en anden der er $8\frac{1}{2}$ " under Tablebæreren og $14\frac{1}{8}$ " bred. Skal det gaa efter „Flertals-Regimente“, saa bør den sidste falde, da der ubetinget findes flest Stader af det førstnævnte Maal; men for øvrigt er Forfellen paa disse Maal meget ringe. Der hører ikke nogen stor Kunst til at ændre Rammer af det sidstnævnte Maal til det førstnævnte.

Det er ofte meget bekæmt over en Yngelrede med lav Normal at have Magasiner med halve lave Normalrammer. Ogsaa med Hensyn til disse er det heldigt at have Maalene fastslaaede: Bisterne $\frac{7}{8}$ " brede, Tablebæreren 15 " lang, $\frac{1}{4}$ " tyk; Bundlisten 14 " lang, $\frac{1}{6}$ " tyk; Sidelisterne 4 " lange (ogsaa her er Bundlisten befæstet under Sidelisterne) $\frac{1}{6}$ " tyk.

Endelig burde man ogsaa have bestemte Maal paa de Magasiner, man anvender, da de jo skulle kunne passe ovenpaa hinanden. De nu almindeligst anvendte maale i Ulysningen $12 \times 14\frac{1}{2}$ ". Det sidstnævnte Maal er da paa den Led, Tablebærerne hænge. Der er altsaa $\frac{1}{4}$ " bred nedfaaren Fals paa begge Sider til at bære Tablebærernes Ender ligesom i Bølgen.

DBF. har nu anstaffet 4 Mønsterammer (høj Normal, lav Normal, 10×12 " og 12×12 ") i et større Antal, og disse kunne faas til Vaan hos Sekretæren. Vi haabe, at denne Foranstaltning vil bidrage til, at de Diablere, som selv lave deres

Stader, ville faa et af de „gangbare“ Maal nøjagtig gengivet.

Drømmen om at faa eet ensartet Rammemaal indført i hele Danmark have vi forlængst opgivet. Efter Erfaringerne i Tyskland ere vi ligesrem bange for at arbejde hen til saa stor en Ensartethed, som unægtelig kan hæmme Fremskridt. Men derfor er der jo ikke just nødvendigt, at vi her i Landet skulle have 100 forskellige Rammemaal, og saa galt har det nok været. Vi føle os overtydede om, at der i de senere Aar er kommet større Enighed i denne Retning, og vi haabe, at denne Bevægelse maa fortsættes, da den vil gavne i mange Retninger: ved Kunsttavlens Anvendelse, Brugen af Udshynger, Køb og Salg af Stader m. m.

Bipest-Brug.

J. S. & C. S. DeWey.

Der er bleven talt saameget om Bipest i Stalien og Amerika; derfor vil det sikkert glæde mange at høre, at meget af den Tale er den rene Indbildning.

I den „Amerikanske Vi-Tidende“ har der været ført mere eller mindre varme Diskussioner om den Sag; navnlig var der en Artikel (Uddrag af et italiensk Blad), der berettede om en oudenartet Slags Pest, som for Øjeblikket var meget udbredt i Stalien. Denne Artikel fremkaldte en nærmere Underøvelse af Forholdene. Vi sendte nogle saa Forespørgsler til den bekendte Opdrætter af Bidronninger i Bologna, Chas. Bianconeni, for at saa Oplysninger om Sygdommens Hæftighed i Stalien, om hvorvidt det var sandt, at den var saa udbredt og saa ondartet i Jesi, angaaende Tegnene paa og Følgerne af Sygdommen, om de vare ens altid, og angaaende de Midler, som Stalienerne brugte derimod.

Han skriver: „Heldigvis have vi aldrig haft Bipest i Distriktet (Provincia) Bologna; derfor kan jeg kun fortælle om den, hvad jeg har læst i Vi-Bøger og Vi-Tidskrifter. Jeg kan altsaa ikke tale af Erfaring, og under saadanne Omstændigheder er det formentlig ingen Nytte til at besvare deres Forespørgsler, da jeg kun vilde være i Stand til at oversætte Artikler fra Diabler-Tidender. Man skriver til mig fra Jesi, at man hverten i denne By eller dens nære Omegn nogenstid har haft Bipest, men at der i en Egn ikke langt fra Jesi har været Bipest i nogle Familier for 3 Aar siden. Men almindeligvis er denne Sygdom sjælden i Stalien.“

Det tog altsaa 3 Aar for Historien at naa Amerika! Den sidste Sætning beskriver i Virkeligheden Tilstanden hos os, trods den megen Raaben om Bipejt, særlig i de nordlige Egne — „denne Sygdom er fjælden.“

Skulde der være 10 af 1000 Biablere, som nogenfinde have haft med Bipejt at gøre! For hvor mange har det ikke været blot og bar Indbildning og Fejltagelse. Vi have en Gang hørt om et Tilfælde af Bipejt, som ikke var smitsom. Honningen fra den døde Familie blev brugt til Fodring, og der viste sig ikke mindste Tegne til Sygdom. „Var det Bipejt?“ „Ja, der var da denne Stank, som man kan mærke en halv Snes Aar bort; Yngelen var ødelagt og Bierne døde.“ Dette Stabe var ikke meget stærkt.

Ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at Familien var død i et af de sidste Aars solde, fugtige Foraar. Derfor svandt Familien hen, maaste fordi den fultede i Skulde og Fugtighed uden at kunne mætte sig med den Honning, som den næsten kunde se, og den opløste Yngel frembød et Eksempel paa Yngel, som var raadnet op, uden dog at være „Raaden Yngel“. Hvor megen Mistanke, ubegrundet Frygt og som oftest blodig Uretfærdighed kan ikke en ganske simpel, populær, opmuntrende Artikel eller Referat vække, blot for at gøre lidt Opsigt. Den samme Lyft til at bringe Nyheder til Torvs og til at vække Opsigt har tidt uforstyldt ført til en vanærende Mistænkksomhed blandt Publikum ligeoverfor Honning-Industrien, en Mistænkksomhed, som tjener lige lidt til Ros for Biableren og Forbeugerer.

I Betragtning af, at Undersøgelserne angaaende Bipejt ere bleyne drevne med ligesaa stor Iver, som om Bipejsten allerede var epidemisk, og siden en Mand, der er verdensberømt blandt Biablerne, ikke har været bange for at sætte sit Ry paa Spil for at blotte fuldstændig disse aandløse men stadelige Lust-Dobler — skulde Tiden saa ikke ogsaa være kommen til at bringe det store Publikum til at tænke rigtigt om den Sag.

De Diskussioner, som have fundet Sted i den senere Tid, have frembragt værdifulde Resultater for paakommende Tilfælde, og der er ikke Tale om heltemodige Forholdsregler, anvendte i Nutiden. Hvis der skrives Beretninger, som i denne Henseende ere utydelige, blive de farlige og kunne let lede paa Bilsbor.

Hvem og hvormange ere i Aarets Løb bleyne forulempede af Bipejt ved Handel med Bier og Dronninger? Hvormange have truffet Stader eller Bigaarde, der vare angrebne af Besten? Hvis man undersøger

alle Beretninger nærmere, vil jeg garantere for, at Svaret i begge Tilfælde bliver et meget lille Antal.

Biablernes Hustruer.

Af Fru Regina Stiller, Munchdorf.

Det synes forøvrent af mig at skrive offentlig for Biablerne. Det er dog ikke saa besynderligt, thi jeg har læst mange Artikler skrevne af Kvinder i Bibradene, og jeg har ogsaa hørt om mange fremragende og heldige Biablere sendte omkring i Tyskland. Jeg gør ikke Fordring paa at være begavet eller at regnes til den sidstnævnte Klasse, men jeg føler en Længsel efter at blive dygtig og grundig opløst om alt, hvad der hører til Biavl, først for at kunne erstatte min Mand under hans nødvendige Fraværelse fra Hjemmet, og dernæst fordi jeg nærer en levende Interesse for den lille Honningbis Fild og Virksomhed. Da jeg er en meget nødvendig Ledfager og Hjælper i vort Hvi her i Hjemmet, tager jeg mig den Frihed at udpege nogle af Biablerens Hustrus Pligter. Marsagen til at jeg taler om Hustruens Pligter og ikke om Kvindens er den, at jeg langt foretrækker at være min Mand's Hustru fremfor at være en Godsejers Husholderisse.

En sand Hustrus Skjønhed og Pryd, særlig en Biablers Medhjælp, bestaaer hovedsagelig i et roligt Liv og Wandel tilligemed et godmodigt Sind, Velvillie, Venlighed og Fildighed overfor sin Mand. Biabler-Hustruer værre bestedne i eders Fordringer til eders Mænd med Hensyn til Klædedragt! Skyr al overdreven Modesyge og forsængelig Stolthed, hvilke saa ofte ikke uden Grund ere beklagelige Fejl hos Kvindene. De passe ikke for Biablerens Hustru, thi meget saa af vor Tids Biablere have faaet store Rigdomme tildeelte i denne Verden.

Vær besteden i dit Forlangende til Koffenet. Vær tilfreds og nøjsom overfor de Forhold, som din ægteskabelige Forbindelse med din Mand have medført. At knurre, klage og finde Fejl er dumt og uretfærdigt, fordi du kendte din Mand's Forhold, før du giftede dig med ham. Prøv hellere af yderste Evne paa enhver Maade at gøre Hjemmet til det hyggeligste Sted paa Jorden. Naar du gør dette, kan du ofte med et blidt Svar kunne mangt et haardt Ord og daarligt Humør, inden det kommer til Udbrud. Bind din Mand's Fild og Kjærlighed for Fremtiden, da kan

du bortjage Rynkerne fra hans Bænde, som Livets Byrder saa ofte har suret.

Gaa ved forskellige Lejligheder med ham til Bieriet. Fremdrag da Honningbieu som Eksempel, hvilke Ulykker og hvilken Modgang der end rammer det flittige Dyr, vil den altid med fornøjet Iver tage fat igen og glemme det forbigangne. Og vær da vis paa, at den mørke Sky paa din Mands Bænde og det bedrøvede Blis ville forvinde og et tabt Haandtryk vil være Tegnet paa hans Omhed og Kjærlighed imod dig; thi det er en Kendsgerning, at ved din villige Hjælp i Bieriet vil Arbejdet stride frem dobbelt saa hurtigt, som naar en skal udrette alt, baade Løben og Arbejden. dine Spørgsmaal til ham angaaende Diablen vil han besvare med Glæde for at gøre dig dygtigere til Diabl.

Det kræver Iver og Omtanke at arbejde med Bier, men det vil du opnaa ved Øvelse, og frygt ikke for at opgive noget af din kvindelige Værdighed, thi Ordet „vindagtig“ vilde aldrig være blevet dannet, hvis vort Køn ved alle Lejligheder havde vist mere Fasthed, Iver og Værgerrighed.

J ledige Timer, der saa ofte tilbringes med at læse skræffelig ophidsende Fortællinger eller med Kaffe-sladder eller The-selskaber, der ere saa almindelig blandt Kvinder — gaa da hellere hen til din Mands Kæol, udbælg en Bog om Diabl, oplær dig selv og bliv Mester i den Kunst. Bring dernæst din Theori ud i Praksis, da vil nok din Mand forære dig en Bifamilie som din Ejendom, som du selv skal passe, og du vil nu magte Sagen. Hvor din Mand vil blive glad, naar han ser, at han kan overlade dig hele Bieriet. Og hvor mange Benge vilde ikke derved svares, som ellers skulde anvendes til fremmed Hjælp. Og endelig vil jeg tilføje, at dersom min Opfordring bliver efterfulgt, da vil Diablers Hjem blive opfyldt af Smil og Solstin, der ville fremkalde Glæde og Fred.

Jagt efter Bier.

Vi have modtaget følgende Forespørgsel:

„Seg vilde gjerne lillade mig at forespørge hos Dem, hvordan jeg har at forholde mig i Anledning af, at en anden Mand har tiltaget sig Ejendomsretten til nogle Bier, som ganske sikkert maa være mine. Sagen er; i Tirsdags og Onsdags havde jeg 2 Kubestader, der sværmede. Sværmene førte jeg over i et dobbelt Trugstade; om Torisdagen lod den ene Sværm,

som om den vilde forlade Trugstadet, men slog sig dog derpaa igen. Tysaar, Fredag, havde begge Sværmene forladt Trugstadet, uden at jeg eller min Kone eller Moder mærkede noget dertil, da vi vare fraværende fra Hjemmet; men min Kone, som forøvrigt ogsaa har Bier, hørte ogsaa en Masse Bier sværme over vore Haver, de satte sig imidlertid i et Træ i min Have; men han satte Kube til dem og tog dem. Strafs jagde han, at det var hans Bier; men idag siger han, at det maa have været fremmede Bier, da det ene af hans 2 Stader har sværmet for flere Dage siden, og det andet sætter stærkt ud; men han vil ikke erkende, at det er mine Bier, og saafædles hiller ikke udlevere mig dem. Han fik dem ikke alle af Træet, en lille Skat blev hængende, og de har idag søgt hen til mit forladte Trugstade. — Da der er al Formodning for, at det er mine Bier — Kunsttablerne vare faldne ned og gaaede i Stykker —, vilde jeg gerne forespørge hos Dem, om jeg ikke kan tvinge Manden til at udlevere mig Bierne.

J. P. J.

Hertil have vi desværre maattet svare, at efter vor nuværende i flere Henseender højt uheldige Bi-Lovgivning er der næppe noget at gøre ved denne Sag, i ethvert Tilfælde ikke uden en Bekostning, der langt vilde overstige Sværmenes Værdi, og Ud-faldet af en saadan Retssag vilde alligevel være meget tvivlsomt.

Fejlen paa dette Punkt i vor Lovgivning er denne, at en Sværm Bier, naar den et Øjeblik under Sværmingen kommer udenfor Ejerens Grænser, uden at han følger den — bliver herreløs. Den, som derefter følger Sværmen, bliver dens Ejer. Herved fremkommer denne urimelige Mulighed, at en Diablers Bier kunne sværme næsten udelukkende paa hans egen Grund, og dog kan en anden Mand fange dem som sin Ejendom. Denne Fejl i vor Lovgivning burde paa en eller anden Maade rettes, og vi haabe, at DBF.s Bestyrelse i den nærmeste Fremtid vil have sin Opmærksomhed henledt paa denne Sag.

Den nævnte Lovbestemmelse skriver sig fra en Tid, da der her i Landet kun dreves Sværmebiavl. Dette Forhold er jo nu i høj Grad forandret, det vilde derfor vistnok nu være rigtigt at give Ejer eller Bruger en større Ret end tidligere med Hensyn til Bisværme.

Forøvrigt skulle vi henlede Opmærksomheden paa, at Biernes oprindelige Ejer i dette Tilfælde ingenlunde er uden Skyld,

idet han havde huset en Sværm Bier i et Stade, som var slet udrustet til at modtage den, fordi de indfatte Kunsttavler ikke vare forsvaerlig befæstede. Vi tænke os, at det Stade har haft et af de høje Maal. Vi have i ethvert Tilfælde ved det lave Normalmaal aldrig haft en Kunsttavle, der er faldet ned, uagtet vi i Almindelighed ikke bruge Traad og aldrig befæster Kunsttavlerne til andet end Tavlebærerene. Det kan dog meget godt lade sig gøre at befæste Kunsttavler forsvaerlig i de høje Normalmaal, naar man tillodder dem til Tavlebærerne og tillige benytter Tavletraad. Endelig kan man, hvis man ikke i Tide har traadet sine Tavler, meget godt lade en Sværm bygge de første 5—7 Tavler alene paa Vedere, der ere $\frac{1}{2}$ " brede, og som let kunne befæstes godt alene ved Tillodning. Sværme udbygge dog hurtigere de hele Kunsttavler end helt selvstændige Tavler under Vederne. Red.

Fra Kredse.

Frederiksborg Amt. Den 6. og 7. Juni afholdtes ved Hr. N. S. Kristensen, Himmelø, Diablsmøder i Sigerslevøster og Slangerup. Møderne, som vare begunstigede af Vejret, vare godt besøgte. Efter at Ruber vare overførte i Trugstader, hvilket øjensynligt interesserede de Tilstedeværende, der for største Delen vare Begyndere i Diablv. holdtes veltfækkede Foredrag fornemlig over Arbejder ved Bier i Joraa og Jorsommeren. Flere indmeldtes i Kredsen, som dannedes under Navn af "Slangerup og Omegns Diablvforening". Til Bestyrelse valgtes Gdejer N. Hansen, Skænkshø, Afbygger B. Hansen, Udelse, Gdejer H. Andraesen, Oppefundby, Lærer Bagger, Hørup og Uhrmager Bromberg, Slangerup; de sidstnævnte henholdsvis som Formand og Viceformand. C. Bagger.

Ekko fra Staderne.

Väma, Mariefred, Sverige 17. Juni.

J min nærmeste Omegn er jeg den eneste med "bevægelige" Tavler, og jeg er kun aargammel Diablv. Mange have vistnok her Bier, men kun i runde Galmkuber og efter den gamle Svøblemethode.

J Nykøpingegnen har Trækuben vundet Udbredelse, formodentlig gennem Hr. August Olsens Eksempel. Han havde, da jeg besøgte ham i Vinter, 75 Bistader. I Egnen Vestmanland har Hr. Erikson, Nøfors, vor dygtigste Diablv., udbredt Træstaden. Ved Nøfors fandtes i sidste August Maaned 118 Stader.

Jeg har for Diebliffet 6 Bifamilier i Ruber, som jeg troede var en egen Nykonstruktion, men som jeg efter Befendtskabet med T. f. Diablv finder næsten i alle Henseender at ligne Hr. Vorbeck's Væltstade, Jorstellene er kun den, at mit Stade burde hedde "Løstestade", da Bunden er aldeles fri.

Vejret er meget uheldigt; med Kulde, Taage og Frost om Nætterne. Jeg har derfor hidtil maattet opholde mine Stader ved Fodring. Vi have nu faaet lidt Regn og haabe paa Varme og Honningtræk.

E. S.

Kölnsunds, 18. Juni.

Jørst min hjerteligste Tak for den tilsendte "Fører i Diablv", som jeg som Begynder har haft ubuddeerlig Nytte af; ved dens Hjælp kan jo en Idiot blive et oplyst Menneske paa Diablens Omraade.

Jeg holder "Den danske Vitidende" og takker for den, jeg læser den med Glæde og har meget Gavn af den, om det end vil blive bedre, naar jeg bliver mere kendt med Forholdene, jeg er jo kun en Begynder; Begyndelsen gjorde jeg ifjor Joraa, da en Klubsværm kom flyvende til mig uden Ejersmand, som gæstfri Vært aabnede jeg selvfølgelig min store skyggefulde Have for Smaafolket, og bød dem en rummelig Vejlyshed, om det end kun var i en Kube at begynde med. Nu har de bevist deres Taknemmelighed ved at levere mig en ualmindelig stor Sværm i Jorgaars (d. 16.), den fik jeg heldig indfanget — takket være Deres "Fører" —, og nu har jeg faaet anstafset mig et Trugstade, saa nu skal Diablen drives.

N. M. Larsen.

Jarum, 20. Juni.

Tak for god Vejledning gennem Bladet.
B. Larsen,
Lærer.

Samsø, 20. Juni.

Allt er jo noget tilbage iaar, ogjaa Bierne, nu have vi Hovedtrækket lige for Døren, men Vejret er saa veksende, Sværmerne er kun faldne sparsomt endnu, den første Sværm, jeg har hørt om herovre, kom d. 2. Juni, og efter den Tid er jo falden en engang imellem, naar det har været godt Vejr. Hvis vi nu fik godt Vejr med Varme en Tid, haaber jeg paa en god Honninghøst iaar. Frugttræstrækket var godt, det satte Bierne i rigtig god Stand, hvorved der blev ansat en Masse Yngel, som jo nu for Størstedelen er udløben, hvorved Husene nu staaer godt besat

med Bier til at tage imod Algerkaal og Hvidklover, som jo er vort Hovedtræk,
N. E. Haagenſen.

Kjellerup, 23. Juni 1891.

Tillad mig, Hr. Redaktør, Plads i d. d. Tidende for Efterfølgende:

For kort Tid siden modtog jeg fra Fabrikant Jakobſen i Odder et lille Parti Patent-Kunſttavler, og hængte ſtraks en af dem i et Viſtade midt i Ingellejet. Efter ſaa Dages Forløb tilſaa jeg ſamme Stade og opdagede da, at Bierne havde begyndt at agnave Bokſet paa Patenttablen, derved blev min Opmærksomhed henvendt paa den, og jeg tilſaa den atter efter ſaa Dages Forløb, og da var Bokſet agnaget hiſt og her i ſtore Huller, jeg var ſtraks klar over, at Patenttablen var uden Værdi, men da der var en ubetydelig Smule Mygel i den, tog jeg den ikke fra Stedet ved dette Efterhyn, hvilket jeg gjorde ved det næſte, idet jeg da fandt mange døde og halvdøde Bier hængende faſt i Lærredſtræuberne paa Patenttablen, jeg havde da ingen Betænkelighed ved at ofre den Smule Mygel, ſom var i den, og tog den ſaa ud af Stedet, for ikke at riſikere at ſaa flere Bier odelagte paa den Maade.

Dette er min Erfaring med Patenttabler, og jeg vil meget fraråde Biavlere at gøre Forſøg med dem, da den efter min Mening er fuldstændig værdiløs. Jeg kan ſlet ikke forſtaa, at Fabrikanten har været ſaa forhippet paa at ſaa Patent paa dem, for han ſelv har underſøgt, om de virkelig ſvarede til de Forventninger, man ſtillede til dem, ialtfald synes jeg ikke, han burde ſaldbhjde dem nu, da han maa vide, hvad for Ulemper der flæde ved dem.

M. Berthelſen.

* * *

Den ærede Indſender synes at have overſet Artiklen S. 143, der jo ndtaler næſten de ſamme Erfaringer. Hr. F. Lundgør jo ikke længere diſſe Tabler til Salg, og han har aldrig anbefalet dem anderledes end „Som Prøve.“ N. N.

Sorup Stole, Slangerup, 24. Juni.

Høglæſeren er fortrinlig og vil aldeles fortrænge Røgpufferen.

E. Bagger.

Lved. Svendsborg, 26. Juni.

Mit bedste Stade (et Erſlevstade) ſværmede i Dag paa Grund af mangelfuld Paſning.
R. P.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 82. Efter Udſlyngningen ſidſte Efteraar hængte jeg de udſlyngede Tabler ned bag ved Indſtudsøren og gav Bierne Udgang, men de renſede kun de allerbageſte af Tablerne og hængte den afflikkede Honning i de øvrige, hvor de tildeleſ forſeglede den. Nu ere diſſe overgente Tabler angrebne af Skimmel, og Honningen i dem er fornet. Kan jeg indhænge dem til Bierne, ſom de ere, lade Bierne renſe dem ude, eller hvordan ſkal jeg forholde mig dermed? (L. B.) — S.: Vådſt hver Table omhyggelig med ſunket Vand ved Hjælp af en lille Børſte, afſtræl dem derpaa og hæng dem ind i ad Gangen til ſtærke Viſamilier i Mygelrummet.

Nr. 83. Ved at tænke over Stadesformernes Henſigtsmæssighed har det ofte forekommet mig, at Erſlev-Stadet med den lave Normaltanne jo maatte paa- tvinge Viſlyngen en underlig unaturlig Form, en lav bred Klageform i Stedet for den ſædvanlige Kogform. Ved at læſe den udmærkede Afhandling af Gerſtung: „Mygelanſættningens Grundlov“, er jeg bleven beſtyrket i denne Mening. Jeg ſpørger da: maa man ikke — under Forudſættning af Gerſtungs Lærefættningers Rigtighed og Vigtighed — anſe det lave Normalmaal for altfor lavt og det høje Normalmaal for for ſmalt ſamt komme til den Slutning, at 10 × 12 „Stadet og 1/2-Stadet har den vigtigſte Form? (P. L.) — S.: Hvis den ærede Forſpørger gaar ud fra, at den Kammeform, ſom falder ndturligſt for Bierne, ogſaa er fordelagtigſt for Biavlren, da maa vi beſvare hans Spørgsmaal med Ja. Men denne Forudſættning kunne vi aldeles ikke gaa ind paa. Biavlren driver jo ikke Biavl for Biernes Skyld men for ſin egen Skyld. Den Kammeform, der med det mindſt mulige Arbejde giver ham det ſtørſt mulige Udbytte, bør han vælge, om det end i diſſe Retninger ſtemmer mindre godt med Biernes Natur. Er det f. Ets. naturligt for vore Røer at leve af Kuntelroer og Oliefager? Nej, men diſſe Dyrſ Natur er til en viſ Grad bøjelig. De kunne jo nu taale hele Vinteren igennem at undvære Bevægelse, og de kunne vænnes til at leve af Emner, ſom i den naturlige Tilſtand vare dem ganſke fremmede. Saaledes gaar det netop ogſaa med Bierne. Dermed er det jo ikke ſagt, at man ikke kan bhde dem noget, ſom ſkader dem. I Thyſland har Biavlren i de ſenere Aar været i Tilbagegang. Dette har ført dygtige thyſe Bi-

avlere til en nøjere Betragtning af Biernes naturlige Forhold, og derved ere saadanne Mænd som Lichtenthåler og Gørfung komne til den Anskuelse, at den høje Normalramme er for smal baade for Ingeluddelingen og for Dørvintringen. Med Hensyn til de brede Rammer (lav Normal og Langstroth), der anvendes i England og Amerika, har man derimod ikke saadanne Erfaringer, og derfor finde vi ingen Grund til at opgive disse lave brede Maal, der ubetinget give den bekvemste Behandling, alene for at nærme sig mere til en vis Naturtilstand hos Bierne.

Nr. 84. Hvornaar og hvorledes skal jeg bedst flytte en Familie fra et gammelt Lavstade med Rammemaal $7\frac{1}{4} \times 12$ " over i et Græsev-Stade eller et 10×12 " Stade (naturligvis vil jeg gerne benytte Voksbygningen)? (P. L.) — S.: Ved Middagstid flyttes Stedet hen til et skyggesjult afsides Sted. Her udtages Tavlerne 1 for 1, Bierne afbørstes, Tavlerne udfleres og passes ind i Rammerne, hvor de fastbindes med Jærntækketraad. Paa Stadets gamle Plads bør man allerede ved Flytningen opstille det ny Stade, og Rammerne hænges straks derind, efterhaanden som de ere færdige. Efter et Par Dages Forløb kan man borttage Tætte-Traadene, da Tavlerne til den Tid ville være tilbyggede.

Nr. 85. Hvorledes vende Bierne Cellerne i den naturlige Tilstand? Skal et Hjørne eller en flad Cellebæg vende nedad? (P. L.) — S.: Høsttaende Fig. 32 viser den almindeligste Cellestilling; men det har dog vist sig ved nøjagtig Undersøgelse af flere Hundrede udbyggede Kuber, at af hver 3 Tavler vare kun de 2 vendte saaledes, den 3die vendte den flade Cellebæg vandret. Derfor er man næppe berettiget til at kalde den sidstnævnte Stilling „urigtig“. Vi have aldrig mærket nogen Forskel paa Behandlingen eller Udbygningen af Tavler, der vare vendte forfælligt. Skal der være nogen Forskel, maa det være den, at den førstnævnte Stilling muligt giver en ganske lidt stærkere Table.

Nr. 86. Kan det lønne sig at udfange en Bisværmer, som er draget ind i en hvid Mur? (C. P.) — S.: Nej, kun hvis Muren alligevel skal rives ned. Da kan man udtage Ragerne, stille en tom Kube over Bierne og børste alle Bier fra Ragerne

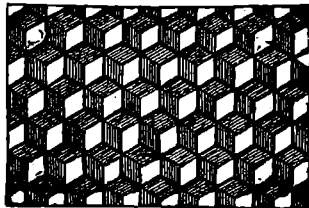
med foran denne Kube. Bierne behandles derefter som en Sværm.

Nr. 87. Kan der, 16 Fod Nord for et Hus, som ligger Ost og Vest, bygges et Bihus til flere Familier, da der paa Grund af høje og tætte Træer saa godt som ingen Sol er? (Y.) — S.: Ja.

Nr. 88. Hvorledes bygger og indretter man saadan et Bihus bliligt og bedst? (Y.) — S.: Hvorfor skal det netop være et „Bihus“? Vi foretrække ubetinget Enkeltstader; men vi skulle dog, naar vi saa bedre Plads optage en Beskrivelse af saadant et Bihus.

Nr. 89. I hvilken Side skal Bierne have Udgange? (Y.) — S.: Indgangene bør vende imod Ost og imod Syd, saavidt det kan lade sig gøre.

Nr. 90. Hvad er der at gøre mod Myrer i Bihaven og Staderne? (Y.) — S.: Hold stærke Familier, disse tage ingen Stade af Myrerne, i ethvert Tilfælde ikke af de smaa sorte Myrer. Man kan ellers holde dem borte ved jævnlig at male de nederste 3 " af Stadets Ben med Petroleum.

018. 32.

Gaonlige Vink.

Vejret. Den 15. Juni indtraadte en Forandring til det bedre. I de Egne, hvor der findes megen Agerfaal, har man siden den Tid haft et fortrinligt Træk. I de sidste 3—4 Dage (ogjaa i Dag d. 25.) har Varmen ved Middagstid naaet $c. 20^{\circ}$ i Skyggen. — I de Egne, der kun have haft et ringe Frukttræk, og hvor man dog ikke har jodret, ere Bierne bleve for sent udviklede til ret at udnytte det gode Træk, som i Mar er indtraadt temmelig pludselig. Alt er dog nu meget tørt, saa at en stærk Regn vilde gavne Plantevæksten i høj Grad. For Bivolen kommer det dog først og fremmest an paa at beholde varmt Vejr. Vi have tidligere ofte set, at meget tørre Mar have givet en fortrinlig Høningehøst, fordi Varmen er den første Betingelse for en rigelig Nektarudvælgelse i Blomsterne.

Udbygning af Høning er vistnok endnu kun foretaget i et meget ringe Omfang, fordi Høningen endnu ikke har været moden dertil. Dette viser sig jo paa denne Marstid derved, at Bierne begynde at forjægle Høningcellerne. Først naar dette sker, bør Høningen udbygges. Man behøver derimod ikke at vente til hele Tavlen er forjæglet. Det i Mar pludselig indtraadende Høvedtræk har bevirket, at stærke Familier have haft Brug for usædvanlig megen Bygning. Vi have Stader, der allerede nu staa med 30—36 udbyggede Normaltavler. Under saadanne Forhold ere vi overbeviste om, at mange af de hos os benyttede ældre Stadesformer vise sig at være for smaa. — Ved Udbygning af nybyggede Tavler bør man være meget forsigtig, idet man først slynger bagee Sider svagt og derefter ligeledes bagee Sider stærkere. Ellers brydes disse bløde Tavler.

Sværmingen begynder almindelig midt i

Maanedens, der er dog kommen enkelte i Slutningen af Maj og de første Dage af Juni. Da Træffet endnu er særdeles godt paa Agermaal, Hvidløver, Kornblomst og flere enbladede Planter, kan der dog godt endnu ventes en Del Sværme.

Yngelspredning kan nu anvendes hos mindre stærke Familier. Derimod bør man nu være varsom med at anvende den hos meget stærke Familier, da Hovedtræffet omtrent maa ventes slutte i ved den Tid, denne Yngel løber ud. Dette gælder dog kun de Gyge, der javne Efteraet (paa Boghøede og Lyng). I Yngleguene kan man godt fremdeles udvide Yngelredens.

Dronning-Gitter. Jaar er der ikke saa faa af vore Bivavlere, der have anskaffet sig saadanne Gitter til Forsøg enten som Selvbyere eller som Honningbrødder og Gitterindstud. Saalænge Trættet vedbliver at være godt, er Anvendelsen af de 2 sidstnævnte Redstaber ikke af saa stor Betydning; men saa snart Trættet aflager stærkt enten midlertidig paa Grund af Ilet Vejrs eller for bestandig paa Grund af Planteverdenens naturlige Udvikling -- da finde de deres vigtigste Anvendelse til Indstrentning af Yngelredens. Vi minde om, at Gitterene, naar de købes, i Almindelighed ere fædtede (for at bevares mod Rust). Dette Fædt bør omhyggelig afvaskes med varmt Vand, inden de benyttes.

Bygning. Indtræffer der under Hovedtræffet langvarigt Regnvejr, da kan Tiden benyttes til Opførelse af Voksbygning, hvis man mangler saadan til sine Stader. Naturlige Sværme bygge i den første Tid (c. 3 Uger) i Almindelighed kun Arbejdstavler, om man end kun forsyner Tavlebærerne med $\frac{1}{2}$ brede Vedere (ikke med hele Kunsttavler). Jo bredere Kammermaalet er, des længere vedblive de at bygge Arbejdstavler, naar de ikke javne Væring. Saadanne byggende Sværme bør dog jodres, idemindste i Ilet Vejrs. Det er dog nu almindeligt straks at forsyne Sværmen med et passende Antal hele Kunsttavler. Vi tro rigtig nok, at disse udbygges bemdelig hurtigere end Vederne; men det er dog meget tvivlsomt, om det kan betale sig at give Sværmen hele Kunsttavler i dens første Byggetid. Senere er det nødvendigt for at undgaa Dronnevoks ved høj Normal paa den 8de Table, ved 10 X 12" Kammer paa den 9de, ved 11" Kammer paa den 10de og ved lav Normal paa den 12te Table.

Udbyttet. Det er vel endnu for tidligt at danne sig noget Etos om Udbyttets Størrelse, da det halve Hovedtræk maa have sig endnu at være tilbage; men det kan dog allerede ses, at de Bivavlere, der have sørget for at have Familierne stærke allerede ved Hovedtræffets Begyndelse, ville faa en langt større Honninghøst end i 1890.

Kunstsværme kunne fremdeles dannes i hele Dronetiden, der plejer at vare til Juli Maanedes Slutning, undertiden til Midten af August.

Kundgørelser.

Paa Grund af **Voksens vedvarende høje Pris** ser jeg mig nødt til fra Dato at forhøje Prisen paa mine Kunsttavler med 10 Ore pr. E.
København, S., Nylandsvej 4, $\frac{1}{6}$ 91.

N. Schmidt.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Kunsttavler.

Kunsttavler med godt Brag, af rent Bivoks, anbefales atter i Aar Dhr. Bivavlere til de almindelige gangbare Priser, ligeledes modtages kun rent Bivoks til Forarbejdning hos Smeder **S. Peder sen**, Svanninge, og **Lars Henningsen**, Svanninge Mark.

Svanninge pr. Jaarboog i Februar 1891.

Emallierede Udslyngere

(se Annonce i T. i. B. Nr. 8) jaas hos

N. S. Madsen,
Brøgger.

Dronninggitter anbefales Forhandlere til billigste Pris.

Da vore **Bivokstavler** i Aar har en saa tiltagende Afsetning, at vi have været nødt til at gøre et større Indkøb af Voks til høj Pris, ville vore Priser fra 15. Maj være: under 5 E 1,35 Ore pr. E, 5-10 E 1,75 D. pr. E; 10 E og derover 1,65 D. pr. E. Voks byttes med Tavler for 30 a 35 D. pr. E.

Gravvænget pr. Svendborg i Maj 1891.

S. Rasmussen & Co.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærde Bivavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 E. pr. E.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Dhr. Bivavlere anbefales atter i Aar mine flere Gange prisbelønnede

Wistader og Redskaber.

Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

W. Boll,

D. Jøhly pr. Nykøbing Jyll.

NB. Endvidere anbefales de af min Fader i flere Aar fabrikerede **Bløsebølge for Grovsmæde**. Talrige anbefalinger have.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Svanninge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **S. C. Olsen**, Hvilested pr. Solsted. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Biplante, Have- og Rodfrugttra.

5 Slags Biplante, smukke Blomster 50 Ore, Røgpuster (Bingham's Model) 250 Ore, Pibepustere, 25 Ore, Bibebugger 30, Bjilor 50. Trugstader, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikater, der ere Leverandører til Sydhøys Bivavlerforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen,
Hvidbjerg St.

Kunsttavler af ægte **Bivoks**, 1—5 R a 185, 5—10 R a 175, over 10 R a 165 Ore R . Fortinnet Traad a 125 O . pr. R . Udmærkede Skrælleknive, Tavlespører og Bipiber haves altid. **N. S. Kristensen**, Himmeløv, Roskilde.

Unge befrugtede **italienſke Dronninger** kan ſaaſt fra den 1ſte Juli a 5 R . pr. Stk . fra **Jens Andreas Larsen**, Bjurup, Hjørring.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler ſom forſen, og til ſamme Pris, ſaa længe mit Vokſoplag rækker til. Overſtger Salget min Beregning, ſaaledes at jeg ſkal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen ſige. Her ſjove Ordre uddedes beſtillt ſnareſt mulig.

Wine garanterede ægte Bivokstavler

(Solvmedaille København 1888)

anbefales til billigſte Priser. Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 O . pr. R . De, der onſte ægte Bivokstavler, bedes at indſende Beſtilling ſaa tidligt ſom muligt for at opnaa de billigſte Priser.

Wine Kompoſitionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og beſundne at udbygges ligeſaa hurtigt ſom ægte Bivokstavler. Pris enkelte R 1,40 O ., 5 R 6 R . 75 O ., 10 R 13 R . Da der ſandſynligviſ i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompoſitionstavler, hvoraf ſikkert nogle vilde være værdiloſe for Bierne, bør Biavlerne ſigte ſig mod Tab ved Benyttelſen af ſaadanne.

Udfær ved Odde, Martz 1891.

N. Jacobsen.

Kunsttavler haves atter i Aar til ſædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 O . Pdt . **S. S. Beck**, Langeſkov, Brørup.

Forenings-Meddelelſer.

Wildbjerg BF. Det Møde, ſom var beſtemt at ſtulle afholdes d. 13. Juli hos Købmand L. M. Andersen i Wildbjerg er forandret, ſaaledes at det afholdes paa ſamme Dag hos Laurib Møller Nielsen i Rajbjerg.

Langa. Paa Danmarks Biavlereforeningſ Begne afholdes et Biavlermøde ved Langa St. Mødet holdes 25. Juli ved Foreningens Formand, Hr. Skomager N. Sørensen, Kl. 3 Eftmiddag, med praktiſt Behandling og Foredrag over Biavlens nuværende Standpunkt ſamt Mæl og Raadenhygel. Enhver der onſter at vide noget om Biavlens er velkommen. D. Therkelſen, Biavlslærer.

Ringløbing Amtſ BF. Lørdag den 11. Juli 1891 bliver der Biavlermøder hos Smed Chr. Nielsen, Høllingholt pr. Herning, hvor Biavlslærer C. J. Grønning vil være tilſtede Kl. 3 præcis og holde Foredrag, og derſom Bejret tillader det give praktiſt Underviſning.

Smed Chr. Nielsen.

Brande BF. holder Møde hos undertegnede Fredag d. 10. Juli Kl. 3. Biavlslærer Grønning vil komme tilſtede og give praktiſt Beſledning med Foredrag. Morten Kriſtensen, Lilleholm.

Borgod—N.-Bium BF. holder Møde i

Borgod Skole d. 14de Juli og i N.-Bium Skole d. 15. Juli, hver Dag Kl. 2. Hr. Sadelmager Grønning holder Foredrag.

Snebjerg BF. holder Møde den 12. Juli Kl. 3 hos Peder Sørensen, Amtrup. Biavlslærer Grønning kommer tilſtede. Peder Sørensen.

Biavlsudſtilling. Søro Amtſ Biavlereforening afholder Udſtilling i Slagelse (ſammen med Hjerfrændſtillingen) i Dagene fra den 17. Juli til 19. Juli begge Dage iberegnet. Udſtille kan ethvert Medlem af Danmarks Biavlereforening og tildeles Diplomer, kun Medlemmer af S. N. og Midtſjæll. Biavlereforeninger kunne tildeles Pengepremier. Anmeldelſer af Produkter og Redſkaber henhørende til Biavlens (Bier modtages ikke) modtages inden d. 12. Juli af undertegnede og Genſtandene ſendes portoſrit inden d. 15. Juli under Adreſſe: Aug. Andersen, Udſtillingen, Slagelse.

Boeſtunde pr. Korſor, d. 23. Juni 1891.

P. S. Houkind.

Samsø BF. afholder Biavls-Udſtilling ſamtidig med Dyrſkuet i Dnsbjerg Torsdag d. 9. Juli. Medlemmerne anmodes herved om at virke hen til, at Udſtillingen kan blive ſaa righoldig paa udſtillede Genſtande ſom vel mulig, ved at møde med ſaavel beſøkkede ſom tomme Bibotiger, hvilte ſidſte helſt maa være lavede ſom Husſlidsarbejde, ſamt Biavls-Produkter og Redſkaber. Der vil blive uddelt 9 Premier, ſom udelukkende vilde komme til at beſtaa af Biavls-Redſkaber til en ſamlet Værdi af 30 R ., med forſte Premier til 7 R . Alle Genſtande, der onſtes udſtillede for at æſte Premier, maa være paa Pladsen inden Kl. 8 Morgens, efter den Tid bliver det ikke modtaget, undtagen ved at erlægge 25 O . for hver Genſtand, ſom onſtes udſtillet.

Ved Udſtillingen vil Biavlslærer N. S. Kriſtensen fra Himmeløv være tilſtede og holde oplyſende Foredrag om Biavlens og praktiſt Beſledning i ſamme. Alle Biavlere og Bivener indbydes og anmodes om at give talrigt Møde.

N. C. Haagenſen.

Standerborg Amtſ BF.'s Beſtyrelſe afholder Møde Torsdagen den 24. Juli Kl. 12 paa Allégade Nr. 67 i Hørſens. Bedes talrigt møde, da Udſtillingen forhandles m. m. Beſtyrelſen.

N. Snebe BF. Biavlermøde afholdes i Kortvig d. 7. Juli Kl. 3 hos Lærer Rasmussen; d. 8. hos Rasmus Johansen, Dauding, Kl. 11; d. 9. hos Helms, Bludſtedgaard.

Jens Hanſen, Lyngſholm.

Indhold af dette Numer.

Anvendelſe af overgæmte Høningstavler . . .	165
Biavlernes Huſtruer, af Regina Stiller . . .	172
Bier i hule Mure . . .	166
Bihuſes Beliggenhed . . .	166
Bi-Beſt, af N. J. Jacobsen . . .	158
Bi-Beſt-Frygt, af Dewey . . .	161
Cellebeſtyttere . . .	153
Cellernes rette Stilling . . .	166
Ekto, af E. S., N. M. Larsen, P. Parſen, N. C. Haagenſen, M. Berthelſen, C. Wagger og K. P. . . .	164
Erſlev-Stadet . . .	165
Gavnlig Vind . . .	167
Gøgeurter . . .	157
Indgangenes Reining . . .	166
Jagt efter Bier . . .	163
Kunstavlens Brug, af Hutchinſon . . .	159
Lav Normal . . .	160
Overfødring . . .	166
Slangerup og Omegns BF. . . .	164
Ungelanſetningens Grundlov, af Gerſtung . . .	154

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Sundspriiser optages for 20 Breve pr. Petit-Elite 1ste Gang, 10 Breve 2den og 3de Gang og 8 Breve fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søstes indrykte.

„Omgaaende“.

Naar den travle Tid med Bierne om Foraaret begynder i Slutningen af April, opdage de fleste Bavlere, at de mangle forskellige Sager, Biboliger, Redstaber, Kunsttabler m. m. Nogle ere da saa fornuftige straks at bestille saadanne Sager hos de forskellige Forhandlere; men de allerfleste ere tilbøjelige til at vente med Bestillingerne, indtil Brugstiden er nær for Døren. Dette er en stor Fejl, thi derved blive Forhandlerne saa overvældede med Ordre af alle mulige Slags, at de til visse Tider umulig kunne opfylde dem, fordi de ikke i 3 Maaneder af Aaret kunne indlade sig paa at holde en 10 Gange saa stor Medhjælp som i den øvrige Del af Aaret. Hertil kommer, at det er umuligt for Forhandleren forud at danne sig et Skøn om, hvor store Oplag af de forskellige Sager der vil blive Brug for i det kommende Hovedtræk. Blicher Aaret et godt Honningaar saaledes som det nærværende, da vil der af mange Genstande være Brug for langt mere end i et mindre godt Honningaar. Oplagene udtømmes derfor i de travle Aar forbaufende hurtig, og det tager Tid at forny dem. Det bliver derfor paa alle Punkter Tiden, det kniber med. De fleste af disse Ulemper vilde være overvundne, hvis Bavlere i Tide indsendte deres Bestillinger. Det kan

dog ikke undgaaes netop under godt Honningtræk, at Ordreernes Antal under Tiden bliver overvældende; men da bør Bestilleren betænke disse særegne Forhold og ikke fordre mere af Forhandlerne, end disse kunne udrette med Ansæendelsen af deres yderste Flid.

En af vore største Forhandlere har i Aar i de 2 Maanedre 15. Maj til 15. Juli daglig modtaget 15—20 Breve med Ordre, ja endogsaa paa 1 Dag i Begyndelsen af Juli 37 Breve og nogle Telegrammer. Det indses let, at det er uoverkommeligt at udfylde alle disse Bestillinger i rette Tid; thi alle Ordre lyde i den travle Tid paa „omgaaende“ Forsendelse, altsaa med næste Post.

At Redaktionen i det nævnte Tidsskrum ligeledes har været overlæsset med Arbejde, behøve vi næppe at tilføje, 10—20 Breve daglig har i lang Tid været det almindelige. En Del af disse have indeholdt Ordre, som det ikke har været os muligt at udfylde i rette Tid. Andre have indeholdt Forespørgsler. Disse have vi saa vidt muligt altid besvaret straks, hvis de angik Arbejder, som netop vare forhaanden.

Vi finde paa dette Sted Anledning til at, omtale Redaktørens Handel med Bavlere-redstaber. Der er to vigtige Grunde til indenfor visse Grænser at lade Redaktøren drive en saadan Handel, nemlig dels Bønseligheden ved at fremskaffe visse Redstaber, særlig fra Udlandet, dels Ønske-

ligheden af, at Redaktøren staar i jævnlig Forbindelse med Biablere i alle Egne af Landet. Naar en Biabler sender Redaktøren en Ordre paa en eller anden Genstand, benytter han meget ofte Lejligheden til at give en kortere eller længere Meddelelse om sine egne Bier og maasse tillige om Biablens hele Stanspunkt i den paa-gældende Egn. Disse Meddelelser kunne ikke godt undværes. Vil man gennemse de senere Aargange af nærværende Blad og sammenligne dem med de ældre, da vil man finde, at denne Art Meddelelser forekomme langt hyppigere i de senere Aargange, og Aarsagen hertil er den livlige Forbindelse mellem Medlemmerne og Redaktøren. For et halvt Aarstid siden fandtes i Europas mest udbredte Biblad (Centralblatt) en Opfordring til Tysklands Biablere og særlig Aredsformænd om at indsende saadanne Meddelelser fra Viggaardene, som vi hidtil, takket været Medlemmernes Velvillie og jævnlige Brevbeksling med os, ikke have faaet. Vi tro derfor, at Redaktøren handler med nogle Biablsredstaber, særlig saadanne, som endnu ikke kunne faas almindelig hos andre Forhandlere. Det er jo paa denne Maade lykkes os at indføre flere særdeles gode Redstaber — Tavlemøller, Tablesporere, jortinnet Traad, Røgpustere, Røglæfere, Delinger m. m. — Undertiden fremkommer i Udlandet ogsaa uheldige Redstaber. Disse prøves da, og vinde da ingen Udbredelse.

Ganske særlig vanskelig stillede have Tablefabrikanterne været i denne Sommer paa Grund af de mange forskellige Maal, som opgives. Det er klart, at vi nærme os mere og mere til kun at have 5—7 Kammeemaal; men de forskellige Biablere kunne ofte forlange 5—7 forskellige Tablemaal til samme Kamme. Paa den Maade kan altsaa 7 forskellige Kammeemaal kræve 50 forskellige Tablemaal. Dette er en Urimelighed, som forvolder Tablefabrikanterne stort Besvær og i høj Grad forsinkter Udførelsen af Ordre, saa at denne ikke kan blive „omgaaende“. Denne Ulempe kunde Biablerne for en væsentlig Del lette ved altid ved Tablebestilling kun at opgive Kammeens indvendige Maal og saa overlade det til Fabrikanten at vælge det dertil passende Tablemaal. Om en Table er $\frac{1}{4}$ " bredere eller smalle, højere eller lavere, det er i Almindelighed uden Betydning for Biaberen; men for Fabrikanten har det stor Betydning, om han for at færdiggøre nøjagtig af de opgivne Maal skal tvinges til at lave et stort nyt Parti, medens han maasse kunde have sendt Tabler, som han havde liggende

rebe, hvis man kun havde opgivet det nøjagtige indvendige Kammeemaal. Tablerne bør i Almindelighed have c. $\frac{1}{2}$ " Spilrum fornedet og ca. $\frac{1}{4}$ " ved hver Side, saa at de kun loddes fast til Tablebæreren og traades. Tilfødder man tillige Tablen til begge Sidelister, da bliver den næsten altid puffed.

Vi have her fremdraget nogle af Ulemperne ved de stærkt sammenhobede Ordre paa Biabls-Redstaber. Vi haabe, at vore Biablere ville bestræbe sig for at bestille saadanne Genstande itide, og, naar de bestilles i den allertravleste Tid, ville finde sig med Taalmodighed i at vente nogen Tid paa Udførelsen af slige Ordre. Forhandlerne ere kun Menneker, de kunne derfor, naar det regner ned med Bestillinger, umulig besørge disse omgaaende.

Engelsættningens Grundlov.

Af K. Gjerstung, Præst i Dsmanstedt.
(Fortsat.)

Den, der har fulgt min Udvikling med Opmærksomhed, vil nu af sig selv kunne tænke sig til, hvad der er en nødvendig Følge af Engelsættningen. Indstøder man nemlig for at give Plads en Table foran den bagerste Engeltavle, saa maa man gøre det samme foran den forreste for ikke at forstyrre Engelsættens Symmetri (Regelmæssighed). Derfor hænger jeg altid to Tabler ad Gangen ind paa et bestemt Sted i mine Thyringer-Dvilling-Stader, hvori dette meget let lader sig gøre, saavel paa Grund af Stadets Bevægelighed som paa Grund af den Lethed, hvormed man kan behandle det; hos stærke Familier hænger jeg dem ind paa en Gang, hos de svagere lader jeg een Dag gaa hen mellem hver; desværre kan jeg ikke gøre det samme i mit Berlefsch-Stade; thi der maa jeg først tage alle Tablerne ud, førend jeg kan støde de ny Tabler ind. Men ved at tage alle de mange Tabler ud, vilde jeg sikkert volde mere Forstyrrelse, end jeg vilde gøre Nytte med de indhængte Tabler.

Hvis jeg vilde indfætte de tomme Tabler paa et andet Sted i Engelsættningen og til en anden Tid, saa vilde jeg, som jeg ovenfor har vist, paa ingen Maade opnaa min Hensigt. Thi hvis jeg hængte dem mellem tilbækkede Tabler, vilde de, naar Trækket blev daarligt, forblive tomme, fordi Dronningen ikke mere kommer hen til de tilbækkede Tabler, og hvis Trækket blev godt, vilde de blioe fyldte med Honning, hvad

der ved senere Yngel-Ansætninger vilde være langt værre for Yngel-Udbillingens videre Forløb. Hvis jeg hængte Tavlerne ved Yngel-Nedens Ende, saa vilde Bierne ikke optage dem i Yngel-Neden, da de til hver Yngel-Ansætning udtage et bestemt Antal Tavler alt efter som Vejr- og Trækkforholdene ere. Altsaa kun den, der nøjagtig iagttager Yngel-Regelen, vil gøre Gavn og ikke Skade ved at udvide Yngel-Neden.

I det af mig valgte Eksempel varer den anden Yngel-Ansætning til 24. April, den tredje til 15. Maj. Under den tredje Ansætning udvider Dronningen Yngel-Området meget betydeligt, og den profulative Fodring behøves sædvanligvis ikke, fordi der i Egne med Foraars-Træk ofte paa den Tid er meget rigeligt Træk paa Frugttræer og Raps. Saa kan man allerede paa den 6te Dag, for at give Plads, indfætte to Tavler bag bægge de to midterste, paa denne Tid helt færdige Yngel-Tavler; og paa Ansætningens 11te Dag kan Manøvren gentages.

De Tavler, som en Gang have været brugte til Udflækning af Yngel, vilde ogsaa ved alle følgende opadstigende Yngel-Ansætninger blive optagne i Yngel-Neden. — I vore (høj) Normalmaals-Stader kommer Dronningen sikkert, naar da ikke Biableren har odelagt Dronecellerne, ved den 3die Yngel-Ansætnings Afslutning hen til Kønss-Cellerne, som den lægger Æg i; Sværmedriften er allerede oppe fra 5. Maj af. Da Dronernes Udbilling varer længere end Arbejdsbiernes, saa naar, i vore Egne og vore Stader, Drone-Ansætningen ind i den 4de Ansætning, d. v. s. Sværme-Ansætningen. En gammel Erfarings-Sætning lyder saaledes: Naar man har tildekkede Drone-Celler, er Sværming mulig; min Jagttagelse giver denne Erfarings-Sætning fuld Stadfæstelse. I den 4de Yngel-Ansætning, der under de tagne Forudsætninger varer fra 16. Maj til 5. Juni, blive de kvindelige Kønss-Celler, naar Familierne da ellers ikke ere blevne forstyrrede i deres Udbilling, byggede og belagte; dette sker sædvanligvis i Ansætningens 2den Halvdel, altsaa omtrent fra 22. Maj til 1. Juni. Da Forsværmene ere meget kræse med Vejret, kan den normale Sværmetid trække ud fra 26. Maj til 10. Juni, fordi de den 1. Juni belagte Celler først ere modne den 10.—15. Juni. Sværmehestne Racer bygge allerede 3 Uger tidligere Dronning-Celler, saaledes at de kunne udsende Sværme 3 Uger tidligere end de mindre sværmehestne Racer.

Da Sværmetiden ofte paa Grund af disse Omstændigheder, som Biableren ikke er Herre over, forhales flere Uger, og der-

hos fordrer megen Opmærksomhed og meget Arbejde, saa har den rationelle Biabl søgt Midler og Fremgangsmaader til at beski fra disse ubiise Tilfældigheder; Resultatet af disse Bestræbelser er den kunstige Formering, d. v. s. Sværmes Dannelse af Biableren.

Jeg giver ubetinget den kunstige Formering Forrangen for den naturlige Sværming; thi, grundet paa vor Yngel-Regel, er det muligt næsten fuldstændig at eftergøre den naturlige Sværme. Ganste vist, Biablerne have hidindtil famlet slemt i Mørke ved deres kunstige Formering; de af Forsøg fremgaaede Regler om kunstig Formering, som findes i Lærebøger om Biabl, ere saa ubestemte, at det er ganske umuligt paa dette Grundlag at gaa rationelt frem ved Dannelsen af Kunstsværme. Bladsen tillader os ikke at forklare alle de Fremgangsmaader, som vi, gaaende ud fra vor Grundlov om Yngelens og Familiens Udbilling, kunne anvende. Derfor vilde vi straks gaa over til de praktiske Resultater, som kunne udledes af den Grundlov, som vi have opstillet.

Mine ærede Læsere vilde være enige med mig i, at det heldigste vil blive at indskrænke sig til de to mest fremragende og mest anvendte kunstige Formerings-Maader, der bægge først ere viste af Gravenhorst. Den ene tager Afslæggere ved Afbørstning, den anden ved Flybebie. At behandle disse to Fremgangsmaader vil sikkert være det bedste; thi det er anerkendt, at man ved Hjælp af dem bedst erstatter naturlige Sværme.

Bed Dannelsen af Kunstsværme kommer det an paa at dele en Familie saaledes, at de forhaandenværende Kræfter saavidt muligt blive lige store paa bægge Sider, og Behoerne af bægge Stader ere i Stand til at fuldføre de dem paahvilende Arbejder; det gælder med andre Ord om af en Familie at daune to, der i alle Henseender er ligesaa god som den, de dannes af, undtagen ligefrem i Styrke. Ved Afbørstnings-Metoden anbringer man Dronningen og alle Bierne i et nyt Stade paa Lebere, medens man hænger de for Bier tomme Yngel-Tavler tilbage i Moder-Stadet. De gamle Træbier flyve nu ud fra det ny Stade, men vende tilbage til Moder-Stadet, pleje Yngelen videre og opdrage sig af denne en ny Dronning. De unge Bier beholde den gamle Dronning. Er Afslæggeren dannet paa rette Maade, saa vilde i det gamle Stade en Mængde Bier snart løbe ud til de gamle. Thi der findes jo endnu Yngel paa alle Udbillings-Stadier, saaledes at den unge Dronning kan være befrugtet,

naar den sidste Yngel-Celle bides i Stykker. Det ny Stade har i den første Tid kun unge Bier, men disse have heller ingen Yngel at søde; de bygge derfor overordentlig ivrigt og udbille sig snart til Trætbier; for Stadets senere Bæst sørger den forhaandenværende befrugtede Dronning; for Voks-Bygningen de overordentlig arbeidskræftige, unge Bier. Efter 3 Ugers Forløb ere bægge Familier i fuldstændig normal Tilstand, — forudsat at de ere blevne rigtigt behandlede!

Sa, forudsat, at de behandles rigtigt! Men hvad hjælper den rigtige Behandling med Hensyn til Familiernes Styrke? Jeg har tidligere taget Afslæggere af kæmpesterke Stader uden at de ere lykkelige! Familierne ere underkastede en stadig Bekslen med unge og gamle Bier, paa hvilke det navnlig kommer an, naar man tager Afslæggere. Snart ere de ældre Bier i Dortal, snart de yngre, denne Bekslen er bestemt ved den af os angivne Yngel-Regel. Naar man danner en Kunstsværm kommer det nu an paa kun at vælge en Familie, hvori der er rigtig mange unge Bier; en Afslægger fra en saadan Familie vil altid lykkes. Men hvem vil være i Stand til at angive, hvorledes Familien til enhver Tid er sammenfat? Mon Familien selv? Ja, man kan meget godt se paa Bierne, om der for Diebliffet er flest unge eller gamle Bier. Dog er denne Bedømmelse ikke sikker. Den sikreste Slutning drager man af Yngelens Tilstand, naar man forstaar at bedømme denne paa rette Maade efter Yngel-Ordenen.

Enhver Familie er moden og skiftet til at tage Afslæggere af, naar den har stor Rigdom paa gamle flyvekerdige Bier og tillige en Yngel-Nede, hvori den modne Yngel er fremherskende; den Tid, da der atter viser sig frisklagte Eg i Yngel-Nedens Midte, eller, hvad der hver Gang finder Sted samtidig, da man finder tomme Celler eller dog suldsærdig Yngel i Centrum af Yngel-Neden. Udtrykt paa en anden Maade lyder Regelen: Man kan kun danne Kunstsværme i de første Dage af en ny Yngel-Periode Under de af os antagne Forhold vilde dette have været fra 20.—25. Maj, fra 10.—15. Juni og fra 2.—7. Juli for den, som endnu i Juli vil formere, hvad der under særegne Træet-Forhold aldeles ikke er forkasteligt. Disse Terminer kan Biablerven nu allerede i Begyndelsen af Biaaret udregne ved Hjælp af Blæk og Papir, og han kan lægge sine Planer derefter, og naar han formerer, kan han ogsaa tage Hensyn til Træet-Forholdene.

(Sluttes.)

Love om Bier.

Da de allerfleste Bestemmelser, vi her i Landet have om Bier, findes i Chr. V'tes danske Lov (XXI S. 166), og disse ere meget faa, er det naturligt, at vi i høj Grad trænge til ny og andre Bestemmelser paa dette Omraade. Der har derfor ogsaa flere Gange været fremfat saadanne Forslag. Det udførligste Forslag i denne Retning findes i nærværende Blads XII S. 49. Dette Forslag indeholder 23 Paragrafer og er ledsaget af udførlige Motiver. Om dette Forslag er blevet indsendt til Regeringen er os ikke bekendt, skønt vi antage det. Derimod er det vistnok næppe nogenfinde blevet forelagt Rigsdagen.

Der kunde derfor maaste være Anledning til at forsøge en mindre omfattende Ændring i vor Bilovgivning, saaledes at de værste Ulemper ved de nærværende Bestemmelser kunde fjernes.

Der er især 3 Punkter, paa hvilke disse Ulemper ere komne frem, nemlig med Hensyn til Ejendomsretten til Sværme, Bigaardens Plads og Forhandling af Biavlens Produkter. Hvis kun disse Fejl kunde rettes, vilde meget være bundet. Derfor have vi fremfat nedenstaaende Forslag til nogle Ændringer i vor Bilovgivning, og vi opfordre vore Læsere til at udtale sig om dette Forslag. Hvis der blandt vore Biavlere kunde opnaas Enighed herom, var det jo muligt, at DBF.'s Bestyrelse vilde søge denne Sag fremmet ved en Henvendelse til Regering og Rigsdag.

Forslaget vil forhaabentlig blive forhandlet paa det næste Centralmøde, som jo agtes afholdt d. 13. Septbr. d. A. i Nyborg; men en saa vigtig Sag kunde behøve forinden at drøftes heri Bladet. Vi advare paa Forhaand imod at gøre Forslaget for omfattende, da dette uden Tvivl vilde dansefelliggøre dets Gennemførelse.

Tilleg

til de gældende Lovbestemmelser om Bier.

§ 1. Hvis en Biværm bortflyver saaledes fra sit Moderstade, at detses Ejer ikke længere følger den, da er den at betragte som herreløs og tilfalder da den, som følger Sværmen til Sæde paa offentlig Vej eller Sti. — Tager Sværmen derimod Sæde paa et Hus eller Grund, som er i privat Eje, da tilfalder Ejendomsretten til Sværmen den lovlige Bruger af Huset eller Grunden, med mindre Moderstadets Ejer har fulgt Sværmen og kan bevise sin Ejendomsret.

§ 2. Naar en Bigaard imod anden Mand's Grund eller imod Veje er hegnet med et mindst 3 Alen højt Hegn, som ikke gennemskydes af Bier, da kunne Distader taales i umiddelbar Nærhed af Hegnet.

§ 3. Den, som under Navnet Honning falbyder en Vare, om hvilken det er ham bekendt, at den ikke ubelukkende bestaar af Bihonning, betragtes som en Bedrager og kan idømmes Bøder af 10—200 Kr.

§ 4. Bøder af tilsvarende Størrelse kunne idømmes den, som under Navnet Bivoks falbyder en Vare, om hvilken det er ham bekendt, at den ikke ubelukkende bestaar af Bivoks og de naturlige Urenheder, som ved en mindre omhyggelig Rensning findes indblandede heri fra Bierne's Vokstavler.

Kunststave-Prøver.

Uagtet de Prøver, som DBF.'s Bestyrelse i denne Sommer lader foretage med forskellige Slags Kunststaver, endnu ikke ere endte — finde vi dog Anledning til allerede nu at fremsætte nogle af vore egne Erfaringer paa dette Omraade, fordi vi ligesom ere blevne bestormede med Forespørgsler om det kan stades Bierne at anvende de betydelig billigere Kompositionstaver eller ej.

Vi skulle da meddele, at Blandingsstaverne paa ingen Maade have vundet ved en nøjagtig Prøvelse. Naar vi indhængte dem under lige Forhold med Tavler af ægte Bivoks, begyndte Bierne altid først at bygge paa de sidstnævnte. Det synes altsaa, som om Bierne formelig skulle nødes til at bygge paa Kompositionstaverne. Men Bygningen paa disse skred tillige langsommere frem, og i enkelte Geller gavede Bierne Huller i Bunden. Disse Erfaringer tale allerede stærkt imod en mere udbredt Anvendelse af „Kompositionstaverne“. Det maa dog bemærkes, at vi under dette Navn ikke alene forstaa de Tavler, der af en enkelt af vore Fabrikanter ere bragte i Handelen under dette Navn, som altsaa slet ikke angives at være lavede ubelukkende af ægte Bivoks, men tillige nogle Tavler, der sælges af i det mindste 1 anden Fabrikant, som ikke angiver, at hans Tavler ere lavede ubelukkende af ægte Bivoks.

De ansøgte Erfaringer med Hensyn til Blandingsstaverne synes allerede flumm nok, men vi have høftet nogle flere Erfaringer om dem, som ere endnu værre. Det viser sig nemlig, at baade Ceresin og

Parafin, naar det anvendes i betydelig Mængde til Indblanding i Kunststaverne, gøre disse blødere i Varme, end hvis Taverne vare af ublandet Bivoks. Vi have jaaledes forsøgt at indhænge dem i en Bilklinge, der holdt 30° R Varme. Taverne rakte sig da saa stærkt, at den øverste Trebiedel blev uskiftet til at modtage Arbejdsringel, ja i nogle Tilfælde faldt de endogsaa ned, uagtet de vare stærkt tilloddede foroven. Anvendte vi derimod mange Tabletraade i Nammen, saa kunde vi forhindre Medfaldet, men ikke ganske Rækningen. I saa stærk Varme som anført kunde de ægte Bivokstavler ogsaa række sig noget, men ikke nær saa stærkt som Blandingsstaverne, og de førstnævnte faldt aldrig ned, om de end slet ikke vare forsynede med Traade (vi benytte jo lav Normalramme).

Endelig have vi forsøgt at smelte de paa Blandingsstaverne udbyggede Tavler. Den Voksmængde, som udbandtes af disse Tavler (ved Smeltning i Serfers Vokserenjer) var forbausende ringe, og tilbage i Vokserenjer blev, efter at Hammene vare udtagne, et Emne, der lignede Surbrød. Ved en nøjere Undersøgelse viste dette sig at bestaa af Cerecin og Voks. Det er altsaa ikke nok, at Ceresinet ikke gaar igennem Renferen, men det sluger oven i Købet en Del Voks, som derfor heller ikke gaar gennem Renferen. Denne sidst omtalte Erfaring med Hensyn til Blandingsstavernes Smeltning have vi ogsaa Meddelelse om fra H. D. Rosford, Stovsmunde ved Rønne.

Der er saaledes ingen Grund til at anbefale Blandingsstaverne; thi alle de nævnte Ulemper ere saa store, at de meget let kunne paaføre Biavlere Tab, der ere langt større end den Besparelse i Udgift, som kunde opnaas ved at benytte dem. Allerede i Mar er ægte Bivoks steget anselig i Pris, og det er meget muligt, at denne Stigning vil blive fortsat i de nærmeste Mar. Derved maa selvfølgelig Prisen paa ægte Bivokstavler ogsaa stige.

Forbruget af Kunststaver er tiltaget meget stærkt i de senere Mar, og jaalænge vi endnu have et stort Antal Rubebavlere, der gaa over til rationel Biavl, kan dette Forbrug ikke ventes formindsket. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at denne Overgang en Gang, maasse allerede om saa Mar, maa aftage, fordi Rubernes Antal aftager saa stærkt. Naar dette Punkt er naat, vil uden Tvivl ogsaa Forbruget af Kunststaver aftage. Stigende Priser paa disse vil jo ogsaa bidrage hertil. Mange Biavlere vise stor Mangel paa Omhu med Hensyn til den jærdige Bygning. De be-

tænke ikke, hvor stor Værdi denne har. En molfri godt udbygget Normaltavle maa efter Nutidens Bokspriser sættes til en Værdi af c. 50 D., men under et stærkt Honningtræk kan den godt have den dobbelte Værdi, fordi den hurtigere kan fyldes med Honning end en Kunsttavle, der jo først skal udbygges. Vi føle os overtydede om, at den Tid vil komme, da mere Biavlere bevare den særdige Bygning langt omhyggeligere end nu almindeligt; men dette vil i høj Grad kunne formindste Forbruget af Kunsttavler, der jo for Djebbliffet er en meget søkelig Udgift for mange Biavlere. Naar en Bigaard først er kommen fuldstændig i Orden, alle Stader have bevægelige Tavler og saadanne tilstede i fornødent Antal, da burde Kunsttavleforbruget ikke overstige 1 R aarlig paa hver 5 Stader. Naar man hermed sammenligner en Bigaard, der endnu er i Overgang til rationel Biavl, da vil Forbruget i en saadan ofte vise sig at være c. 2 R pr. Stade, altsaa 10 Gange saa stort som i første Tilfælde. Vi tro derfor bestemt at turde forudsige en Nedgang i dette Forbrug, om det end vil være adskillige Aar, inden denne bliver søkelig. Biavlens stærkere Udbredelse ved Tillæg af ny Bifamilier vil selvfølgelig modvirke denne Nedgang.

Sluttelig skulle vi angive et Kændemærke paa de Kunsttavler, der indeholde en betydelig Mængde af Ceresin i Modfætning til de ægte Bivoksetavler. Naar Blandingstavlerne holdes op imod Lyset, saa at dette falder lige ind paa Gellebundene, da vise disse sig smukt gennemskinnende som smukt Rødt eller som gulgrønt Glas. Naar en Biavler derfor meddeleer os, at han har Bryderi med sine Tavler, skøndt disse ere saa dejlig klare, ja de smukkeste Tavler, han har set — saa ere vi nogenlunde sikre paa, at de Tavler indeholde c. 50 % Ceresin. Derimod ere hverken Lugten eller den gule Farve sikre Tegne paa Ceresinindblanding. Ægte Bivoksetavler vise sig derimod matte og uklare, naar de holdes op imod Lyset; men deres Farve kan være meget forskellig, gul, rød, grønlig, brun, ja, næsten sort.

Vi have modtaget flere Opfordringer til at kundgøre Navnene paa de Fabrikanter, som sælge Blandingstavler uden at angive dette ved Salget. Derpaa kunne vi ikke indlade os, da dette ikke kan betragtes som Bedrageri. Vi ville kun tilraade Biavlerne at se sig for, prøve sig frem og kun handle med Folk, som de kunne stole paa. Vi tro rigtignok fremdeles, at en Indblanding af indtil 10 % fremmede Emner (Ceresin, Parafin) kunde være

ufølgelig, ja endogsaa i „tort“ Boks være gavnlig, men efter den Overlighed, hvortil Indblandingerne ere drevne og efter ovennævnte Forsøg maa vi tilraade Bivavlere for Fremtiden at holde sig til Kunsttavler af ublandet Bivoks, om disse end ere betydelig dyrere end Blandingstavlerne.

Udstillingen i Göteborg.

Til Prisdommere ere valgte: Fra Danmark Trafikchef F. Møller, Aarhus, og Kantor H. Erslev, Kalundborg. Fra Norge Docent Landmark, Las Landbohøjskole. Fra Sverige fgl. Lector Oddeberg, Stockholm, Medlem af 2det Kammer; La ssa Jönsson, Sandby, og Ordførende for „Skaanes Bivener“ E. Gabriel, Drum.

Forhandlings-Emnerne ere:

1. Angeldsviklingen hos Bierne (Indledes af Kantor Erslev, Kalundborg).

2. Biplanter (Indledes af Kunstgartner Fr. Wendt, Roskilde).

3. Overvintring (Indledes af Lærer Niels Lindstrøm).

4. Værdien af Krydsning med fremmede Viraer (Indledes af E. Gabriel).

5. De forskjellige Stades former og Fortrin og Mangler og

6. Om Foreningen „Nordens Bivener“ (Indledes af Kirkehyrde E. N. Wulff, Ahlstad).

Lister og Udstillingsmærker sendes direkte fra Bureauet i Göteborg til enhver Udstill.

Opmærksomheden henledes paa, at kun de Deltagere i Udstillingen, som forud løse Medlemskort (a 2 Kr.) hos Hr. Kirkehyrde E. N. Wulff, Ahlstad, Sverige — have Ret til at faa fri Tilbagerejse pr. Dampskib eller Bane.

Fra Direktionen for de danske Statsbaner habes endnu intet Svar med Hensyn til „fri Tilbagerejse“.

Udstillingen i Nyborg.

For et virkelig probat Middele mod Bistif udvættas af Mød-Fabrikant P. N. E. Müller, København, en Præmie, der vil komme til at bestaa af en Sølvmedaille eller en Sølvgenstand.

Fra Kredse.

Holbæk Amls BF. Odssherreds Biavlerkreds, hvis Formand Suedfer Dlusf Petersen, Højby, er, udstillede for første Gang Biavlsprodukter og Biavlsredskaber i Nykøbing S. d. 3—5. Juli. I et Telt tæt ved Indgangen fandt Udstillingen Sted. Det tiltrak sig almindelig Opmærksomhed ved nogle store Bier af malet Paa, der var anbragt uden paa Teltet. Paa Grund af den tidlige Marsetid var Udstillingen ikke saa lyslig, som den kunde være. Udstillingen gjorde ikke Indtryk ved sin Mængde, da Stabefabrikanterne og andre, som gør Forretning paa Biavlsomraadet, ikke havde jet sig i Stand til at give Møde som Udstillere med Undtagelse af Modfabrikant Müller, København, og Materialist Aug. Andersen, Slagelse, der hver var mødt med et anseeligt Udbvalg af forskellige Biavlsprodukter. Flere af Egnens mere fremragende Biavlere var mødt med betydelige Samlinger af Stader, Redskaber og Produkter.

Særlig Opmærksomhed vakte et smukt Observationsstade med levende Bier, i hvilket der gennem Glas kunde iagttages Dronning og Yngel paa de forskellige Udviklingstrin. Af Stader var der udstillet et Par særdeles gode. Danmarks Biavlerforenings Sekretær, Hr. Erzslev, Kalundborg, havde udstillet en Samling af videnskabelige Hjælpemidler til Biavl, deriblandt nogle Kort, som fremstillede Biens indre Organer i forstorret Maalestok. En Del Biavlere havde allerede saa tidlig til Mars udslynget Honning, som fremstilledes i nette Smaaglas og i smagfuld Optilling.

Med Biavlsudstillingen, hvortil der toges særlig Entree (25 Ore), var forbunden en Tombola, hvorpaa der bortloddedes Redskaber og Biavlsprodukter samt en Del ynkende Smaagenstande. Hvert Numer kostede 10 Ore.

Som Dommere ved Biavlsudstillingen fungerede: for Stader og Redskaber Suedfer Thomsen, Holbæk, Skomager Christoffer Nielsen, Overby, og Husmand Jens Peter Nielsen, Gudminderup, og for Biavlsprodukter Fru Demant, Charlottenlund, Apotheker Gilshou, Nykøbing, og Købmand Peter Larsen, Engelsestrup.

Præmier:

For Honning: F. Thomsen, Holbæk, Hovedforeningens Broncemedaille. Husmand Jens Larsen, Jyderup, 1. Pr. Smd. F. Jensen, Jyderup, 2. Pr. Skæder C. Nielsen, Brendt, 2. Pr. Fru Pouline Larsen, Nykøbing, 3. Pr. Jens Nielsen og Chr. Nielsen, Svinnige, 3. Pr. Suedfer Dlusf

Petersen, Højby, 3. Pr. Hjulmand P. Jensen, Nygaard, Diplom.

For Bøks: Fru Pouline Larsen, Nykøbing, 1. Pr. og Hjulmand P. Jensen, Nygaard, 3. Pr.

For Rager: Fru Müller, København, Diplom.

For Tavler: Jens Nielsen og Chr. Nielsen, Svinnige.

For Mod og andre Driftevarer: Apotheker Gilshou, Nykøbing, 1. Pr. Smd. Niels Hansen, Klint, 1. Pr. Fru Pouline Larsen, Nykøbing, 2. Pr. Materialist Andersen, Slagelse, 2. Pr. For Stader og Redskaber: Tommer Hans Pedersen, Røberne, Hovedforeningens Broncemedaille for et Bihus. Suedfer Dlusf Petersen, Højby, 1. Pr. for et Bihus. Samme: 2. Pr. for en Solvoksmelter. Ungkarl Chr. Nielsen, Svinnige, 3. Pr. for en Udvinger. Smd. Jens Peter Nielsen, Gudminderup, Diplom for et Bihus.

Efter Bedømmelsen holdt Fru Demant, Charlottenlund, indenfor Udstillingsteltet et Foredrag for en talrig Forjamling, i hvilket hun paa en livlig og fængslebende Maade anbefalede Biavlsagen. Foredraget gav sikkert Anledning til, at en stor Del af Forjamlingen fik Lust til ved et Besøg paa Udstillingen at gøre sig nærmere bekendt med de udstillede Sager. Derefter skildrede Fru Demant inde i Teltet forskellige Forhold vedrørende Biernes Naturhistorie, som hun anskuelliggjorde ved Fremvisning af et Par Bæggetavler.

Til Slutning oplæste Biavlerkredsens Formand, Suedfer Dlusf Petersen, Højby, Præmielisten, idet han tillige bragte en Tak til alle, som havde bidraget til, at denne Udstilling var kommen i Stand, og jærlig til Odsherred Landbrugsforening, der paa forfælsk Maade havde bidraget til, at Odsherred ogsaa nu var kommen med i den Retning.

Den 5. Juli mindedes af de tilstedeværende Biavlere som Mindebæg for Danmarks Biavlerforenings 25aarige Stiftelsesdag. Der blev i den Anledning tømte et Bæger.

Vi skulle nærmere omtale to Stabefabrikanters Arbejder, nemlig Maskinbygger Hans Pedersen, Røberne, og Suedfer Dlusf Petersen, Højby, hvis Stader bleve tilkendte henholdsvis Medalje og 1ste Pr.

Hans Pedersens Stade udmærker sig især ved den lette Maade, hvorpaa Kammerne kunne udtages, idet de ere indrettede til at forhindre Tilkitning. De ere forsynede med to Honningrum til Halvrammer, saaledes indrettede, at disse kunne jættes ovenpaa hinanden og deri anbringe Halvrammer. Halvrammerne ere endvidere saaledes indrettede, at de ved en simpel Blitbojle kunne sammensættes to og to og benyttes som Helrammer i Underrummet, naar dette ved enkelte Lejligheder er formaalstjenligt. Flyvebrættet er indrettet til paa en Gang at slaas ud og blive dobbelt

jaa stort, og til at slaa tilbage for at gøre Tjeneste som Skyggebræt, naar man om Vinteren onsker at forhindre Solen i at fremloffe Bierne.

Sluf Petersens Stude er indrettet efter omtrent samme Princip. Som noget særskilt kan nævnes to tykke Pakammer til at sætte for og bag om Vinteren. Der er tillige i begge Staderne løs Bund, der kan trækkes ud som en Skuffe og som letter Udrengningen af Votksmuld ganske overordentlig. Begge Stader udmærke sig ved Materialernes Godhed og Arbejdets omhyggelige Udførelse. Efter den almindelige Mening hos Diablerne have Fabrikanterne megen Ære af deres Værk.

Kesen BF. Efter Bekendtgørelsen afholdt Diablskærer C. J. Grønning et vellykket Møde her i Kesen d. 29. Juni hos Aredsforsmand Niels J. Krarup. Der var efter Egnens tynde Befolkning en stor Del Mænd og Kvinder tilstede, som hørte det interessante Foredrag og fulgte Forevisningen af Bierens Behandling med stor Opmærksomhed. Der er stor Interesse for Diabl her paa Egnen; der er Mange, som have Lust til at være med, men som ikke se sig i Stand til at skaffe de nødvendige Midler til at begynde med. Flere meldte sig ind i Foreningen.

Ekko fra Staderne.

Syddyn, 4. Juli.

I Søndags har jeg høstet 30 B Honning af 1 Stude, og i Morgen venter jeg at kunne tage ligesaa meget igen fra samme Stude. R. P.

Sortebro pr. Svendborg, 6. Juli.

Til Dato har jeg udslynget 151 B Honning, og dog ere 4 Sværme faldne, alt af 6 Trugstader. R. J. S.

D. Højinge, Fyn, 7. Juli.

Jaar tegner det til en god Honning-høst, mine Stader have alt givet over 30 B pr. Stude og ere endnu fulde af Honning. Hans Sørensen Hansen.

Doslunde, Korsør, 8. Juli.

Fortrinligt Træk. Jeg har allerede høstet 500 B af Overjættene. P. S. S.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 91. Jeg onsker at ændre mine Stader fra 10 × 12" til Erlev-Stader, Naar skal jeg helst foretage Ændringen? (Chr. J.) — S.: Ændringen

foretoges lettest lige efter Hovedtræffets Slutning, altsaa i Deres Egn i Begyndelsen af August. Det er ikke jaa heldigt at vente til Foraaret; men det kan dog foretages paa en mild Dag i Slutningen af April.

Nr. 92. Haves i Handelen trykte Overbindings-Etiketter til at binde over Proppen i Abbot's Honningglas? (N. N.) — S.: Nej, men man kan benytte Tinfolie, naar man paa Glassets Side har paaklæbet en Etikette. Derimod haves en Overbindings-Etikette til bredmunde Glas. Vi vide dog ikke, om den endnu gaar i Handelen.

Nr. 93. Kan Moskus (af Desmertatten) skade Bier? Jeg har nemlig prøvet det mod Møl i Klæder og fundet det at være et udmærket Middel. (R. P.) — S.: Moskus er ofte anvendt til at give 2 Bifamilier ens Lugt. Det er derfor næppe skadeligt for Bierne. Vi have ikke prøvet det mod Møl hos Bier.

Nr. 94. Mine Bier ere ualmindelig vrebagtige. Jeg er bange for, at Votksdugs-Handster ville klæbe. Kan man ikke bruge andre Slags Handster? (H. R.) — S.: Køb et Par rigelig store Fingerbanter og tilsh ved Haandleddene 7" lange Strømpe-stafer. Naar disse Banter ikke sidde for stramt, stikke Bierne meget sjældent gennem dem.

Nr. 95. Paa hvilken Dag af den Gerstungste 21 Dages Periode opføres og lægges Æg i Dronningcellerne? (P. H.) — S.: Dette Spørgsmaal kan ikke besvares; men Æggene lægges ikke i Dronningcellerne før flere Dage efter, at der er lagt Æg i Droneceller.

Nr. 96. Lægges der Æg i dem alle paa een Dag? Hvormange Dage efter Ægget er lagt drager Forsværmene ud? (P. H.) — S.: Forsværmens Uddragning er jo meget afhængig af Vejret. Undertiden drager den ud, inden Dronningcellerne ere forseglede, hvilket sker paa den 9. Dag efter Æggene's Lægning, undertiden flere Dage efter, at denne Lutning er sket.

Nr. 97. Hvad er jaa stor en Begivenhed i Familien, at Dronningen i Fortvivlelse (!) drager ud? (P. H.) — S.: Dronningen drager næppe ud „i Fortvivlelse“, men Arbejderne drage ud, fordi Hjemmet bliver for trangt for den talrige Familie, og Dronningen følger da med. Ofte er den en af de sidste Bier, der flyve ud med Sværmen.

Nr. 98. Hvad bevirker, at Eftersværmen netop kommer paa den 9. Dag? (P. H.) — S.: De fleste Forsværmene drage ud, netop naar den ældste Dronningcelle er forseglet; men 7 Dage derefter løber den

unge Dronning ud i Stedet, og 1—2 Dage senere er den skiftet til at flyve.

Nr. 99. Har Familien ingen Dronning fra 1ste til 2den Sværming? (P. H.) — S.: Nej, kun Dronningceller, indtil den første Dronning løber ud.

Nr. 100. Skal den i sidste Nr. omtalte Cellebeskytter være aaben i Bunden, saa at Dronningen kan krybe ud, og i betræfende Tilfælde, kan Bierne da ikke ødelægge den derigennem? Kan den ikke lige saa godt hænges i et Dronningbur med Føde imellem Tavlerne. Kan den tage Føde af forseglede Tavler, uden at den har Ledsgæser, eller hvad Foder skal den have i Buret? (Det jeg bringer min personlige Tak for de mange prægtige Oplysninger i dette Mars Tidsskrift tegner jeg P. H.) — S.: Cellebeskytteren er aaben forneden; men derfor maa den ikke bruges alene men i Forbindelse med det lange Dronningbur, hvori Dronningen kan løbe ned, saasnart den har afsidt Cellens Bund. Vilde man bruge et almindeligt Dronningbur hertil maatte Dronningen jo ikke løbe ud i Stedet men i et andet Rum og derefter indfanges for at sættes i Buret. Dette undgaas jo ganske ved Wests Cellebeskytter i Forbindelse med hans Dronningbur. Dronningføder dannes ved at sammenælde smeltet (flydende) Honning med stødt hvidt Sukker til en stiv Dej. Dette Foder kan en ung Dronning selv tage.

Nr. 101. Jeg vilde gerne bede om Oplysning om, hvorledes jeg skal forholde mig med et Bistade jeg har, hvori Bierne have bygget de 4 forreste Tavler tværs over imellem Rammerne. Det vil jo blive vanskeligt at faa dem op og vel endnu vanskelige at bruge dem igen. (E. N.) — S.: De har hverken middelt os, om det er en Sværm eller hvilken Stadsform, De bruger. Vi tænke os, at det er en Sværm, at Tavlerne ere ny, og at Stadet er et Trugstade. Det kan da meget godt lade sig gøre at faa de 4 Rammer op samlede, naar man løsner dem behørigt med en Spatel; men ny Tavler ville dog let blive ødelagte ved denne Behandling, og da disse sandynligvis ere fulde af Yngel, saa ville vi raade Dem til at lade dem urørte, indtil al Yngelen er udløbet. Dette vil i Deres Egn næppe ske før i September. Tag da Tavlerne ud (de 4 paa 1 Gang) og giv 4 godt uddyngede Rammer i Stedet for.

Nr. 102. Kan det betale sig at føre Bier 1 Mil hen til Sølvboghvede? (S. P.) — S.: Ja. Boghvede er en fortrinlig Honningplante; men den deraf dannede Honning er mørk og af en ejendommeligt krydret Smag.

Nr. 103. Giver den gule Lupin Nektar? (S. P.) — S.: Nej, men den beslyves dog ofte stærkt af Bier, da den indeholder meget Pollen, som de kunne bruge.

Et og Andet.

Et fortrinligt Høstemiddel, som har hjulpet, hvor andre Midler som Høstepiller og Brystlaster fra Apotheket m. m. ingen Hjælp har forskaffet, er dette at anbefale som eneste staaende: et Litorglas fin Cognak („ægte“) blandes med et Par Thestefulde Honning, det omrøres godt — derpaa kommes 1 stor Kop kogende Mælk under stadig Omrøren. Nydes i Begyndelsen 3 Gange daglig senere Morgen og Aften og aldeles varm. For denne velsmagende Høstedrik maa den jevneste Dag som Nattehøste vige, Driften er tillige nærende og styrkende for Nervebæger, jeg har raadet Hundrede og atter Hundrede Patienter at forsøge denne fortrinlige velsmagende Brøstdrik, og Alle har kun kunnet udtale sig overordentlig tilfredse med Samme og undblader derfor ej at gøre dette Blads ærede Læsere hurtigt bekendt med det gode Resultat. P. A. E. Müller.

Billig Fodrer. En Engelftmand har fundet paa følgende nemme Fodrer til langsom Fodring. En Sardindaase renses godt og midt i Bunden slaas med et Søm et Hul af 1" Bredde. Derefter tilklippes et Stykke Blik saa stort og af samme Form som en 5 Dre. Midt i dette slaas et Hul, der netop kan optage en Tændstik. Daasen lægges over Foderaabningen i Stadet. Skjoldet med Binden lægges nu saaledes i Daasen, at Binden gaar løst ned i Bوندens Nabning. Daasen fyldes med Fodersirup og dækkes med et Stykke Glas. Opfinderen paastaar, at Bierne ved at støde til Binden saa denne til at bevæge sig saaledes, at de kunne faa Foder, naar de behøve det. Det er jo ikke bekvemt at prøve denne Fodrer.

Bavnlige Vink.

Veiret har i Slutningen af Juni og de første Par Dage af Juli fremdeles været fortrinligt for Biavlens med Lort og stærk Varme. Derefter blev det mere uroligt med stærke Vyger, som gav Fjorden den Bæde, den haardt trængte til. Hvis Veiret fremdeles vil blive tørt og varmt i nogle Uger, kan Fjovedtrakket meget godt vedvare til henimod Maanedens Slutning, særlig i Egne, hvor man har Lindetræet.

Udbyttet er allerede nu meget godt i mange Egne. Der er megen Sandsynlighed for, at dette Honningaar vil kunne maale sig med 1889. Vi have da allerede Beretninger om, at der er høstet

30—50 R Honning af enkelte Stader til Dato (d. 8.); men endnu er der særdeles godt Træk paa Svuidflover, Kornblomst og Rulbladede.

Sværmenes Antal har været rigeligt; men alligevel har det været meget uanfælg at faa Sværme tilkøbs, fordi der er faa mange ny Biavlere, som sukke at udvide deres Bigaarde. Der er i det hele et saadant Liv og Bevægelse blandt Biavlerne, som næppe nogenstunde tidligere har været feudt. Dette værster godt for Sagens Fremgang.

Engelreden. Hvis Vejret fremdeles vedbliver at være godt for Biavlen i nogle Uger, vil Angelansætningen ved Maanedens Slutning aftage jævnt. Bliver Vejret derimod mindre heldigt med jævnlig Regn og Blæst, saa at der i Staberne kun indbæres nok til at opmuntre til at ungle men ikke nok til at fylde Honningrummene, da vil Engelreden i Egnen, der mangle Estertræk, let blive for stor, hvis man ikke paa en eller anden Maade sørger for at indskrænke den. Det maa jo vel erindres, at de Ueg, som lægges nu, ville give Bier, der komme frem, naar Høvetrækket er forbi. Der udtræves naturligvis mange Bier til paa denne Aarstid at erstatte den naturlige Afgang; men Engelreden bør dog om fornødent indskrænkes ved kunstige Midler (se S. 167).

Udslyngede Tavler kunne endnu, saalænge der er godt Træk, indhænges i Honningrummet i Stedet for de fulde Tavler, man udtager. Naar Trækket derimod aftager stærkt, bør Pladsen i Honningrummet indskrænkes lidt efter lidt. Hvis udslyngede Tavler indhænges i Angelrummet, bør de nu helst stilles fra Engelreden ved Vitterindsud eller ved en Indsudsbor, som er løstet $\frac{1}{4}$ " over Gunden.

Nedbygning. De Klubestader, som i rette Tid have været indsatte til Nedbygning, kunne om 1—2 Uger borttages for at høste Honningen af Kluben: Midt paa Dagen i smukt Vejr skæres Kluben løs fra de Bundbrætter, hvorpaa den hviler. Den vendes og undersøges for at se, om den indeholder Angel. Indeholder den endnu megen Angel, da bør den påsættes igen, efter at man først har anbragt en Angelstavle i Trugstaden lige under Nedgangen, hvis der ikke forud findes Angel der. Er Kluben derimod yngelfri, da sættes den kun løst paa Trugstaden og gennem et Hul i dens Top pustes Røg ned i den, ikke voldsomt men stadigt i nogle Minutter. Man vil da snart se Bierne strømme frem gennem Trugstadets Indgang. Naar der er samlet en god lille Sværm, aftages Kluben, den stilles omvendt i en Spand, gennemsikres langs en af de største Tavler og tømmes derpaa for sit Indhold, idet de saa tilbageblevne Bier bortes af hver enkelt Tavle, efterhaanden som den udføres.

Kunssværme kunne endnu dannes, naar det sker nærest mulig, da Droneslaget efter al Sandsynlighed næppe vil foregaa i Aar for i Vindhvelsen af August, og de unge Dronninger altsaa endnu kunne opnå Befrugtning.

Smaa fildige Sværme bør enten forenes 2 og 2 eller op hjælpes med Bygning og Foder; men dette sidste bør da gives ved langsom Fodring for at fremkalde stærkere Angelansætning. En Familie bør, hvis den med Sikkerhed ialt kunne indvintres, i August bedække mindst 5 Normaltavler.

Honningsalg. I et saa godt Honningaar bør man ikke haste med Salget af Honning, thi derved stader man baade sig selv og andre, fordi Priserne blive trykkede. Honning bør gennemses paa et tørt Sted.

Brevkasse.

Smaastrifterne. Nr. 1, 2, 3 og 4 ere udsolgte. Derimod haves endnu Nr. 5, 6, 7 og 8 samt "Biavlens Teori" til Uddeling til ny Holsbere. **Følgesedler** til Honning („Hvorfor bør man nyde Honning?“) saas hos Erstev i Kalundborg for 25 D . pr. 50 Stk.

Italienske Dronninger indforskrives heller ikke i Juli, da der var bestilt for saa. Derimod ville saadanne sikkert blive indforskrivne d. 3. August. Prisen bliver 5 Kr. pr. Stk., og Dronningerne kunne ventes her d. 20. Udg. Tidligere Bestillere maa bestille paa ny hos Erstev i Kalundborg, saaledes at Bestillingen er ham i Hænde d. 3. August.

Kundgørelser.

Som Folge af de mange **Forespørgsler**, der daglig indløbe hertil angaaende Tilbud af Honning, besvares Samme kun, naar Prove med Udgivende af Kvantum, der leveres efter denne, medfølger. Priserne lave som Folge af den gode Høst. **Adr.: Københavns Honninghus, P. A. E. Müller.**

Bier til Salg.

En Del kraftige Bifamilier i Klubber saavel som i Højs- og Trugstader ere billig til Salg, naar Haudel kan ske nærest hos Gaardmand **Hans Kr. Hansen**, Vestre Naby pr. Pejrup.

Emallierede Udslyngere

(se Annonce i T. i B. Nr. 8) saas hos **A. S. Madsen**, Broager.

Dronninggitter anbefales Forhandlere til billigste Pris.

Da vore **Bivokstavler** i Aar har en saa tiltagende Afsetning, at vi have været nødt til at gøre et større Indkøb af Voks til høj Pris, ville vore Priser fra 15. Maj være: under 5 R 1,85 D. pr. R , 5—10 R 1,75 D . pr. R ; 10 R og derover 1,65 D . pr. R . Voks byttes med Tavler for 30 a 35 D . pr. R .

Grabvænget pr. Svendborg i Maj 1891.

S. Rasmussen & Co.

Papper med 2 Glas til Undersøgelse af Bier kunne nu saas a 1,75 D . hos **Erstev.**

Spateleser, $1\frac{1}{4}$ " brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu saas a 1,50 D . hos **Erstev.**

Honningglas (Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 D. pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Brønninge.
Sendes til Ulandet mod Estertræk.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 39 Ø. pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtægning i Foreningen modtages af ethvert af Bestyrelsens Medlemmer samt af Sekretøren, Kandidat **F. Meinke**, Colbjørnsensgade 9, København V., hvor Lovene erholdes, og enhver Oplysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. en Gang for alle.

Erstev's Prislister se Side 56.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler jendes.

Ægte Bivoks lobes.

N. S. Kristensen, Himmelov, Røstilde.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Snekker **F. C. Olsen**, Hvitevej pr. Slettevej. Doks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks jendes.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Dre, Røgpustler (Winghams Model) 250 Dre, Ribepustlere, 25 Dre, Bibebugger 30, Bjælter 50. Trugstader, Normalmaal, smukke og usjagligt forarbejdede fra 2 Fabrikanter, der ere Leverandører til Sydhjys Biavlereforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen,
Hvidbjerg St.

Paa Grund af **Doksens** vedvarende høje Pris ser jeg mig nødt til fra Dato at forhøje Prisen paa mine Kunsttavler med 10 Ore pr. Ø.

København, F., Nylandsvej 4, 5/10 91.

N. Schmidt.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregifter koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omslag og forsynet med Sagregifter koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstev.**

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer

Systofte, Nykøbing p. F.

Bojsen.

Unge befrugtede

italieniske Dronninger

kan faas fra den 1ste Juli a 5 Kr. pr. Stk. fra **Zens Andreas Larsen**, Gjorup, Gjorving.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalenge mit Votsoflag rækker til.

Overtjente Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Doks i Udlandet, da vil Prisen stige. Naar store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Mine garanterede ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille København 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 Ø. pr. Ø.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Mine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og bejundne at udbygges lige saa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris enkelte Ø 1,40 Ø., 5 Ø 6 Kr. 75 Ø., 10 Ø 13 Kr. Da der sandsynligvis i Aar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf sikkert nogle ville være værdiløse for Bierne, bør Biavlerne sikre sig mod Tab ved Bemyndelsen af Jaadanne.

Andthjør ved Odde, Martz 1891.

N. Jacobsen.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Faas i enhver Boghandel.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1—5 Ø

a 185, 5—10 Ø a 175, over 10 Ø a 165 Ore Ø. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. Ø. Udmerkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,
Himmelov, Røstilde.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Skovghold, Havebrug samt Landbrugets Bierdyreri, udgaa fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Ore fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** ijerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ jendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Scherlich**, Nærum ved Høfte.

Provenuerne af forrige Aargang jendes frit.

Bigården,

Tidning for biskötar, utkommer under år 1891 den 1. i hvarje månad. Pris per år En krona. Erhållas å alla postanstalter. Utgifvare: **J. Michal**, Linköping. Pränumner på begäran gratis

Røg-Blæsere med Hornspids kunne nu faas til en Pris af 1,80 Ø. pr. Stk. hos

Erstev, Kalundborg.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktör: **H. Stållhammar** i Göteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Nye Etiketter til Paaklæbning paa Homing-glas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, forte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg.

„**Biavls-Tidende**“ for 1886, 88- og 89 kan faas a **35** Øre pr. Aar. Nærgangen 1887 koster **1 Kr.** — „Biavls-Tidende“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til
H. S. Kristensen,
Simmelov, Roskilde.

Danske Bivener,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-Forening“s Organ „Tidsskrift for Biskjotsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar.** Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjotsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen Kristiania (Adr.: Hr. **Ivar S. Young.**)

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erølev,**
2det forøgede Uplag, Pris 50 Ø.,
er nu udfommet. Sendes frit imod Tidsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Kunsttavler havees efter i Aar til sædvanlige Priser. Boks tages i Bytte a 35 Ø. Pd.
S. S. Beck,
Langevej, Brørup.

Hos **Jacob Erølev** og i enhver Boglade faas **Blomster-Kalender for Biavler** af **Hans Erølev,** Pris 40 Ø., indeholder Oplysninger om alle værdifulde Biplanter. Faas hos **Erølev,** Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Mine solide, nøjagtige og præmierede **Trugstader** leveres med 20 Ram., 10 < 12, 11 Kr., do. med Galvaniseret over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn Bestillinger udbedes snarest muligt.
Tømrer **Chr. Pedersen,** Mellose pr. Hillerød.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,
anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber,** der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —
leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besvørgelse.
H. Schmidt,
Nylandsvej 4, Njovenhavn F.

Forenings-Meddelelser.

Biavlsubstillingen i Slagelse. Medlemmer af Soro Amts og Midtsjællands Biavlerforeninger have fri Afgang med til Fjerkræ-Udstillingen og Biavls-Udstillingen. Søndagen den 19. (sidste Dag) Foredrag af Hr. Kantor **Erølev** Kl. 11 i Foramlingshuset „Frem“.

Kolding og Omegns BF. holder Biavler-

møde Lørdag d. 18. Juli, Eftm. Kl. 1 hos Mejeribestyrer **F. Schytt,** Bonstid. Praktisk Undervisning og Foredrag. Bestyrelsen.

Syd-Thys BF. afholder **Biavlsubstilling** samtidig med Thylands landøkonomiske Selskabs Dyrskue i Hurup d. 31. Juli. Udstille kan ethvert Medlem af DBF. og tildeles Diplomer. Kun Medlemmer af Sydthys BF. kunne tildeles Pengepræmie. Anmeldelse af Produkter og Medskaber henhørende til Biavlen (Bier modtages ikke) modtages inden 28. Juli under Afd.: **Handelsgartner N. J. Jacobsen,** Biavlsubstillingen, Hurup St.

Holsted BF. holder Møde d. 23. Avg. Kl. 3 hos **Chr. Thomsen,** S. Holsted. Derksom Bestret tillader det, gives der praktisk Undervisning.

Hagen Madsen, Holsted.

Ribe Amts BF. Genstanden, som ønskes udstillede i **Ribe** d. 16. Avg. bedes sendt til: „Biavls-Udstillingen“, Afd. Hr. **Farver Jørgensen,** Ribe. Brikshol, d. 7. Juli. **K. Øjording.**

Ribe Amts BF. holder Biavlermøde Søndag d. 26. Juli hos Gaardejer **Niels Andersens** Enke i **Thuesbøl,** Eftm. Kl. 2 pr., hvortil særligt Kredens Medlemmer bedes give Møde, da der skal vælges en ny Formand nævnte Dag.

Knud Lauridsen.

Søndag d. 19. Juli, Eftm. Kl. 2 afholder **Elbo m. H. Herreders** BF. et Møde hos **H. Pedersen** i **Pjedsted Spang,** hvor Biavlslærer **Karetnager D. Torkelsen** fra Nyomgaard St. vil komme til Stede. Tillige foretages Præmieuddelingen nævnte Dag. Foreningens Medlemmer bedes om at sørge for, at Mødet kan blive talrigt besøgt.
Niels Labegaard.

Vesterhænge og Omegns BF. holder Møde Søndagen d. 26. Juli, Eftm. Kl. 2 hos Landpost **N. P. Larsen,** Vesterhænge.

Indhold af dette Nummer.

Bi-Handster	176
Cellebestyrelser	177
Dronningers Udfakning	176
Ekto, af K. P., N. J. S., Hans Jørgen Hansen og P. S. S.	176
Fodrer, billig	177
Gavnfulde Bint	177
Holbæk Amts BF.	175
Høstemiddel	177
Italienske Dronninger	178
Kunsttable-Prøver	173
Løve om Bier	172
Lupin	177
Moskus mod Møl	176
Omgaende	169
Overbindings-Etiketter	176
Refen BF.	176
Sværming	176
Solubogshvede	177
Udstillingen i Vesterborg	174
— i Nyborg	174
— i Nyboing S.	175
Bilbygning	177
Ungelandsfæringens Grundlov, af Gerstung	170
Uendring af Stadsform	176

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt ibetregnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundskaber optages for 20 Ere pr. Petit-Riste 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 5 Ere fremdeles. De man indleverer maa betale 7 Dage for de sidste indrykninger.

Bivavlslærerne.

Vandrelærer-Virkshomheden i DBF. har efterhaanden udviklet sig til en stor og betydningssfuld Gerning, og om der end i Tidernes Løb vil foregaa væsentlige Ændringer i denne, ja tro vi dog, at den Virkshomhed fremdeles vil hævde sig en fremtrædende Plads blandt Foreningens Virkemidler for en meget lang Aarrække. Naar man jaaledes som vi har Lejlighed til at staa i livlig Forbindelse med baade Bivavlslærerne og de Kredse, hvortil de sendes, saa er det ganske mærkeligt at se de forskellige Bestræbelser, som komme frem fra begge Sider. Det er f. Eks. et almindeligt Træk hos de fleste Bivavlslærere, at disse ønske at erobre en bestemt Egn med Udelukkelse af andre Bivavlslærere. Dette anse vi for meget uheldigt mest for vedkommende Bivavlslærer selv, men ogsaa for Bivavlsagen i den paagældende Egn. Bivavlslæreren ansøger til Forsvar for sin Mening i denne Sag, at han (eller hun) i den paagældende Egn „lægger en Grundvold og opfører en Bygning, som han da nødvendig vil have, at en anden Bivavlslærer, der følger et andet System, skal gribe forstyrrende ind i“. Denne Betragtning ser ganske rimelig ud og vilde maaske kunne gennemføres, hvis alle de Mennesker, Bivavlslæreren skal undervise i en vis Egn, vare uden nogen selvstændig Mening og

villige til i Tillid til en bestemt Bivavlslærer udelukkende at lade sig lede af ham. Men alle disse Forudsætninger briste, i de allerfleste Egne findes der nu mere fremskredne og selvstændige Bivavlere, der ønske at høre forskellige Talere paa dette Omraade. Saadanne Bivavlere komme ikke til Møderne, naar disse stadig holdes af den samme Bivavlslærer, om denne end er nok saa dygtig. „Forandring fryder“, det gælder ogsaa i dette Forhold; men Forandring gavner tillige, fordi den bidrager til at vedligeholde og øge Interessen for Møderne. Vil man herimod indvende, at det dog er Begynderne, som kunne have mest Udbytte af Møderne, det har derfor mindre Betydning, om de mere øvede Bivavlere komme tilstede eller ej — da skulle vi dertil bemærke, at den sløvede Interesse for Møderne hos nogle af en Egn's Bivavlere meget let paavirker de øvrige, saa at Møderne, naar de stadig holdes af den samme Bivavlslærer, ofte ville blive slettere og slettere besøgte. Enhver Bivavlslærer burde derfor for sin egen Skyld stræbe efter netop at veksle med de Egne, i hvilke han underviser. — Man har anført imod en saadan Vekslen, at der ved kunde let forskellige Stadesformer finde Indgang i samme Egn. Dette anse vi ingenlunde for uheldigt. Lad kun Bivavlerne i alle Egne af Landet faa Lejlighed til selv at prøve de faa Stadesformer (3—5), som nu benyttes i stor Udstrækning hos os. Den

Slags Prøver udbiller Diablernes Dømmekraft og giver Sagen forøget Interesse; at de tillige medfører nogle Udgifter, er ikke nær saa væsentligt, som man ofte er tilbøjelig til at tro. — For Diablslæreren bør det være Maalet at udbrede saamegen Kundskab som mulig med Hensyn til den nyere Diablsdrift. Derfor bør han ikke nøjes med sin egen Undervisning men tillige opfordre Diablerne til at holde D.B.F.'s Medlemsblad og til at læse gode Diablskrifter. Med Hensyn til Medlemsbladets Udbredelse ere alle vore Diablslærere nogenlunde enige, der har derfor ikke været nogen Mangel i den Henseende. Bladets Holderantal er i Aar steget med c. 700. Med Hensyn til Udbredelsen af Bibøger er der derimod hos nogle Diablslærere en Vunstenhed, som ingenlunde er heldig. Det viser sig nemlig, at i saadanne Egne, der kun have Diablslæreres og Bladets Undervisning at holde sig til, bliver Diablens Udvikling baade langsommere og mindre selvstændig end i de Egne, hvor Diablslærerne tillige bidrage til Udbredelse af gode Diablskrifter. Det kan ganske vist nok tænkes, at enkelte Diablere, der grundig tilegne sig en god Bibog, ere mindre villige til at deltage i Diablslæreres Møder; men han bør jo vel erindre, at Maalet for hans Gerning ikke just er dette at samle en stor Tilhørerskreds, men Udbredelsen af Kundskab. Derfor mange af hans Tilhørere vil den mundtlige Undervisning ganske vist være den virksomste; men hos andre vilde en eller anden Bibog være i Stand til ikke alene at befæste de mundtlige Meddelelser men tillige til at give Stødet til en selvstændig Udvikling, der kunde blive en Støtte for Sagen i den paagældende Egn.

Naar vi i denne Udvikling have gjort os til Talsmænd for en videre Udbredelse end hidtil af gode Bibøger, da maa dette ikke opfattes som en Reklame for en eller anden Bog. Marjagen er udelukkende denne, at Erfaringen har vist os, hvilken forsvarende Støtte Sagen har faaet, naar saadanne Bøger ere udbredte stærkt i en Egn ved Diablslærernes Besøg. Hvis en enkelt Diablslærer skulde frygte for, at saadanne Bøger efterhaanden vilde overslødig gøre hans Virksomhed, da vilde dette jo være en meget snæverhjertet Betragtning; men den vilde heller ikke i en overfluelig Fremtid holde Stik, fordi Diablen hos os udbreder sig saa stærkt, at der i de allerfleste Egne stadig vil være en Mængde ny Begyndere, som trænge til Vejledning.

Sluttelig skulle vi henlede Opmærksomheden paa, at Diablmøderne i høj Grad

oplives ved Fjorevisning af Genstande, som vedrøre Diablsdriften, f. Eks. Smaa-Medfakker, Bibøger og Billeder.

Yngelsættningens Grundlov.

Af N. Werstung, Præst i Osmaniæ.

(Fortset.)

Da ogsaa Udviklingen er ens i en Bigaard under lige Vejr- og Træk-Forhold, og naar Stadernes Styrke er ens, kan Diablen i Løbet af saa Dage foretage Formering i hele sin Bigaard paa den Tid, der passer ham bedst; han har ikke uddig at vente paa Sværme og behøver ikke at gøre sig nogen Ulejlighed med at indjange dem.

At Afslæggere maa lykkes, naar ovennævnte Forsigtigheds-Regler iagttages, det vil enhver tænkende Diabler nu lettelig indse: Er der frisklagte Yngel-Medens Centrum, er der altsaa begyndt en ny Yngel-Periode, og de fleste Bier fra den foregaaende Yngel-Indsætning have da enten allerede været udklækkede i nogle saa Dage, eller ogsaa skulle de lige til at løbe ud. I ethvert Tilfælde er det kun de færreste af dem, som i Forspillet allerede have lært Moder-Stadets Plads at kende, saaledes at netop disse blive tilbage hos Moderen i Afslægger-Stadet; thi som bekendt hænge de unge Bier med stor Dmhed ved deres Moder. Dronningen er netop indtraadt i en ny Lægge-Periode, den ny Familie med de unge arbejdsdygtige Bier vil saa hurtigt som muligt stille Celler til Dronningens Raadighed til at lægge Yngel; thi Dronningen kan jo ikke, selv om den vil, holde Yggene tilbage, naar den først er indtraadt i det æglæggende Stadium. Yggene falde da ned paa Bunden af Stadet. Herefter er den unge Families Fremtid sikret paa det bedste i enhver Henseende.

Endnu bedre er Moder-Stadet stillet: Det har jo endnu nogen omtrent færdig Yngel, der flyver ud en af de nærmest følgende Dage. Gamle Bier til at opvarme Stadet findes der mange af, de nyelig udrugebe, unge Bier træde da straks i Mmes Sted for deres unge, tilkommende Søstre, og de pleje ogsaa Dronning-Larven, indtil den tildækkes. Familien faar slet ikke Tid til at mærke, hvad der er gaaet for sig med den, ja, efter nogle Ugers Forløb føler den sig frisk styrket, fordi den har faaet en ung frugtbar Moder.

Men hvordan vilde Forholdet være, naar Diablen havde ventet om ogsaa kun

2—3 Dage længere med at danne Kunstsværmen end til det os som rigtigt nævnte Tidspunkt?

Da vilde maaske allerede den sidste Yngel-Ansættningens samtlige Yngel være jærbig udruget, en stor Del havde maaske allerede holdt Forspill og derved lært Moder-Stadets Blads at kende. Dronningen vilde maaske være lige ved at være jærbig med den ny Yngel-Ansættning, og var maaske saa medtaget deraf, at den atter behøvede No og Fred til at samle Kræfter i. Saa snart man danner en Kunst-Sværmen under jaadanne Omstændigheder, naar nylig til-dækket Yngel, Maddiker og Æg ere fremherfskende i Yngelredten, saa maa det mislykkes, selv om vedkommende Familie var saa stor og kraftig, at man kunde veje den ud i pundveis! De unge flyvedygtige Bier vilde søge tilbage til Moderstaden, Dronningen vilde blive tilbage i det ny Stade med nogle saa trofaste, nemlig Eftersølere fra den sidste Yngel-Ansættning. Selv om ogsaa en stærk, ung Familie blev hos den, vilde den dog hvile med Ægslægningen i den følgende Tid, hvorfor Familien ogsaa — da jo Dronning og Familie altid paavirkes af den samme Stemning — vilde blive sløv og udhygig til Arbejde. I Moder-Stadets vilde det ikke se stort bedre ud: En Mæsse ung Yngel, som trængte til Pleje og ingen til at pleje den! thi ikke blot de gamle Bier, men alle Bier, der allerede har begyndt at flyve paa Træk, sætte sig ikke gerne atter hen til de smaa Søstres og Brødres Bugge og syng: Visjefulle.

Ogsaa Mød-Tellerne vilde blive daarligt passede, saa at den unge Dronning i alle Tilfælde ikke vilde kunne yde, hvad den skulde. — Naar man danner Kunst-Sværme, kommer det an paa Dag og Time, og vor Yngel-Teori, hvori Grundloven for Yngelens og Familiens Udvikling træder os i Møde, lærer os tydelig at finde den rette Dag og den passende Time.

Paa samme Maade gaar det, naar man vil danne Kunstsværme ved Hjælp af Flyvebier. Som bekendt danner man en saadan Kunstsværm, idet man tager Dronningen med den Yngel-Table, hvorpaa den sidder, og hænger den ind i det gamle Stade tilligemed et Antal Kammer med Ledere, medens man anbringer de øvrige Yngel-Tabler med de derpaa siddende Bier i en ny Bolig. Dronningen tilligemed de tilflyvende gamle Bier danne saa Kunstsværmen.

Naar vil da en saadan Kunstsværm med Flyvebier lykkes? Vor Yngel-Teorie giver straks et træffende Svar: Den vil lykkes, naar der endnu kun er lidt moden Yngel i Yngel-Meden, medens Maddiker og Æg

ere fremherfskende. Thi da findes der ved Siden af de gamle, udflydte Trækier, som flyve til Dronningen og den ny Kunstsværm, desuden et Antal unge, flyveferdige Bier, som vende tilbage og gøre Nytte med Hensyn til Sværmens Trivsel i Fremtiden. I det ny Stade bliver der en anseelig Mæsse unge Bier tilbage til at pleje den talrige, forhaandenbærende Yngel; endvidere løber der fremdeles i nogle Dage ung Bier ud; giver man det ny Stade Vand i nogle Dage — alt, hvad det ellers trænger til, forefindes i Staden — da vil det trives udmærket.

Hvis man vilde lave en Kunstsværm ved Flyvebier paa den Tid, som vi have betegnet som den bedste til at lave Afslæggere ved Afbørstning paa, vilde denne ikke kunne trives; thi saa vilde der jo endnu mangle unge, flyvedygtige Bier. Den ny Familie vilde blive uforholdsmæssig stærk, hvorimod det gamle Stade af Mangel paa arbejdsdygtige Bier ikke vilde kunne trives. Vilde man paa den anden Side danne Kunstsværmen, naar den sidste Ansættning Yngel var helt udløbet og havde holdt Forspill, og en ny Ansættning altjaa allerede vilde være forhaanden, saa vilde det gamle Stade blive for stærkt, medens Yngelen i det ny Stade vilde gaa til Grunde af Mangel paa Pleje. Derfor lyder den Regel for Kunstsværme dannede ved Flyvebier, der hviler paa Grundloven for Yngelens og Familiens Udvikling, saaledes:

Lav Kunstsværmen, naar Dronningen i den ny Yngel-Ansættning har lagt Æg i 10—12 Dage, saaledes at der, foruden nogen moden Yngel i Yderkanterne, findes mange Maddiker og Æg i de midterste Dele af Yngel-Meden.

Under de af os antagne Forudsætninger vilde Tidspunkterne til at danne denne Slags Kunstsværme paa være: fra 25.—30. Maj, fra 15.—20 Juni, og fra 7.—12. Juli, Tider, der ere lige saa lette at beregne forud som ved Kunstsværme dannede ved Afbørstning, thi det gunstige Tidspunkt for førstnævnte Slags Kunstsværme slutter sig hver Gang direkte til det gunstige Tidspunkt for sidstnævnte Slags.

(Sluttet.)

Foruøstlig Biavl.

Foredrag af H. Erslev, holdt i Slagelse d. 19. Juli.

I den nyeste Tid, da Kundskaber udbreedes i langt videre Kredse end tidligere, er det naturligt, at der efterhaanden foregaar store Forandringer med de forskellige

Næringsveje, idet Forstanden søger at udnytte de Midler, der staa til Menneffenes Raadighed, paa bedste Maade. Dette gælder paa alle Omraader, og den store Afdeling af Landbruget, der kaldes Husdyrbrug, danner ingen Undtagelse herfra. Der er imidlertid en Særegenhed ved de Næringsveje, som indbefattes under denne Benævnelse, Hesteavl, Kvægavl, Faareavl o. j. v. lige ned til Biavl, nemlig denne, at Dyrets naturlige Krav spille en vigtig Rolle ved Bestemmelsen af de forskellige Fremgangsmaaders Værdi. Man har mange Eksempler paa, at Menneffene have valgt Midler, der stræb saaledes mod Dyrenes Natur, at de snart maatte opgives. Disse Erfaringer kunne let føre til en Overvurdering af Tilnærmelse til de naturlige Forhold, og man kan da ogsaa paavise mange Eksempler paa et saadant Fejlslsyn.

Da jeg i den forfattede Fremstilling, jeg ved denne Lejlighed kan give af disse Forhold, særlig henbender min Opmærksomhed paa vort mindste Husdyr, Honningbien, skal jeg fra Biavlens heute Eksempler, som jeg formoder ville kunne oplyse disse Fejlgreb: Det falder naturlig for de vilde Honningbier at opføre sig en Bolig, der rigelig kan optage en Sværm. Naar denne Bolig er fuld af Bygning, Yngel og Forraad, og Træffet samtidig er godt, ville Bierne snart formere sig saa stærkt, at de ikke kunne faa Plads i Boligen. Familien deler sig da, idet en stor Part af den tiligemed Dronningen søger sig et nyt Hjem. Den fornuftige Biavler giver derimod Sværmen en saadan Bolig, som kan udvides ubegrænset efter Bifamiliens Behov. Naar dette udføres paa en forstandig Maade, skal det nok vise sig, at det giver det største Udbytte; thi en meget „stærk“ Bifamilie vil kunne give et langt større Udbytte end det samme Antal Bier fordelte i 2 Familier. Her have vi altsaa eet Eksempel paa en unaturlig Fremgangsmaade, der kan bringe Biavleren Fordel. — Hvis man imidlertid saaledes Nar efter Nar benytter den samme Bifamilie uden at dele den og uden at omskifte dens Dronning, vil det ofte ske, at Familien gaar tilbage i Udvikling, ja maaste endogsaa gaar helt tilgrunde. Saadanne Erfaringer have faaet mange Biavlere til atter at nærme sig de naturlige Forhold ved at benytte smaa Stader og lade Familierne afgive naturlige Sværme. Naar imidlertid den først omtalte Fremgangsmaade benyttes i Forbindelse med et jævnlige Dronningsifte og Dannelse af Kunstsværme, viser det sig, at denne giver et langt større Udbytte end den „naturlige“ Fremgangsmaade. Ved

denne overdrevene Naturdyrkelse bereder Biavleren altsaa sig selv et anseligt Tab. — Betragte vi dernæst Formeringen i og for sig, da har man ganske vist ofte set den Mening fremfat, at de naturlige Sværme arbejde langt bedre end de kunstige. Efterhaanden som Kendskabet til de bedste Fremgangsmaader er blevet mere udbredt, er denne Mening dog flaaet fuldstændig til Jorden. Kunstsværmen kunne give ligesaa stærke og arbejdsdygtige Familier som de naturlige Sværme, men der er den store Forskel, at de første ere fuldstændig under Biavlerens Kontrol, de sidstnævnte kun i meget ringe Grad. Biavleren kan ved de første selv bestemme det Antal Sværme, han ønsker, og hvilke Familier, der skulle afgive dem, ogsaa Tiden for disse Sværms Dannelse er til dels afhængig af ham. Særlig det første Punkt, Sværmenes Antal, er det af stor Vigtighed at kunne bestemme. Jeg anser under de Forhold, der ere herskende i den største Del af Danmark, et Antal af 1—2 Sværme aarlig for hver 10 Stader tilstrækkeligt til Bevarelse af alle disse Stader med den nødvendige Styrke. Ønsker man derimod at udvide sin Biavl, da kan man let danne et større Antal af Kunstsværme; men dette kan selvfølgelig kun ske paa Udbyttets Befordring. Atter her gælder det: den kunstige Fremgangsmaade er den fordelagtigste, naar den anvendes med Fornuft. Udfaldet af den naturlige Fremgangsmaade er derimod afhængigt af Tilfældigheder, som Biavleren ikke har Raadighed over.

Under et middelmaadigt eller slet Hovedtræk indbringes i Stadet jævnlig noget Forraad men ikke tilstrækkeligt til at fylde Honningtablerne. Derfor opmuntres Dronningen stadig til Uglægning, og da der stadig er tomme Celler nok forhaanden, behøver hun ikke at lægge Baand paa sig i denne Henseende. Her bør Biavleren derfor træde til med en Hindring, der er saa unaturlig, som tænkes kan, nemlig Dronninggitteret. Dette formaar at lægge det nødvendige Baand paa Moderbien, saa at huu ikke udvider Yngelredens størrelse; end det er strengt nødvendigt for at erstatte Familiens naturlige Afgang af Arbejdsbier. En bethdelig Del af den indbaarne Honningmængde vil herved spares fra Yngelplejen til Gavn for Biavleren. — Under et særdeles godt Hovedtræk hænder det derimod let, særlig i Stader, der ikke ere meget store, at Honningrummet ikke afgiver tilstrækkelig Plads til al den indbaarne Nektar. Arbejderne anbringe da denne i Yngelredens Celler ikke alene i Tablernes Udfanter, men hvorfomhelst der er Plads.

Her ved indstræntes Dronningens Yngelplads ofte i en saadan Grad, at den naturlige Afgang af Arbejdere ikke kan fuldt ud erstattes. Familien vinder da hurtig ind, jaat den ikke formaar at udnytte det senere Træk tilstrækkeligt. Men her bør Biableren derfor træde til og skaffe Dronningen den nødvendige Yngelplads enten ved at udsluge Honningen af nogle af Yngelredens Tavler eller ved at indfylde tomme Tavler i denne. Her ved kan man sikre Familien den nødvendige Tilgang af Arbejdskraft. Det kommer an paa for Biableren at bruge sin Fornuft til at beherske de naturlige Forhold og gribe ind i Biernes Samfundsliv, naar og hvor han finder sin Fordel derved.

For lidt over 30 Aar siden opdagede 2 af Verdens berømteste Biablere (Langstroth i Amerika og Berlepsiø i Tyskland) at Bierne indlod at udfylde et Mellemrum af $\frac{1}{4}$ " (en Bivej) i Stedet. Denne Opdagelse benyttede de bægge til at konstruere Kammer til Anvendelse i Bistaderne i Stedet for Bindene, der tidligere havde været anvendt som Tavlebærere. Der kan nu aldeles ikke være Tvivl om, at Bindene ere langt naturligere for Bierne at have i deres Boliger end Kammerne. Ligesaa lidt kan der dog være Tvivl om, at Kammerne ere langt bekvemmere for Biablerne at behandle end Bindene. Vist nok kan man endnu blandt ældre Biablere finde enkelte, der benytte Binde som Tavlebærere; men Kammerne have dog ubetinget Fremtiden for sig. Altså her er det Kunsten, der sejrer over Naturen.

Et andet kunstigt Hjælpe middel ved Biablen ere Kunsttavlerne, der jo ere kunstige Bokslemmebægge, paa hvilke Bierne kunne opføre deres Bygning. Her ved opnaar man ikke alene, at Bierne bygge hurtigere men tillige, at de netop bygge den Art Celler, som man ønsker. Den Aar for Aar stærkt tiltagende Brug af disse Tavler viser tydeligt nok, at ogsaa i denne Henseende formaar Kunsten at hjælpe Naturen.

De nybyggede Tavler ere meget bløde og svage. De taale derfor ikke en ublid Medfart, særlig ikke stærk Udflugning. Denne Ulempe har man raadet Bod paa ved Indlæggelse af fortinnet Jærntraad i Tavlerne. Uagtet dette ligeledes er et kunstigt Middel, anvendes det dog nu af næsten alle fremstredne Biablere, fordi det i høj Grad styrker Tavlerne uden i nogen Retning at skade Bierne. Altsaa et nyt Eksempel paa, at det unaturlige kan bringe Biableren Fordel.

Ogsaa Biernes Fodring er jo en kunstig Fremgangsmaade. I det sidst for-

løbne Foraar fandtes her i Landet i Begyndelsen af April en Mængde Bifamilier, der vare fuldstændig blottede for Forraad. De fornuftige Biablere fødrede da saadanne Stader, medens der desværre var mange, som fandt det mere naturligt at lade Bierne dø af Sult. Her have vi atter et Punkt, hvor det viser sig aabenbart lønnende for Biableren ved Kunst at understøtte sine Bier.

Endelig skal jeg nævne det kunstige Dronningsskifte, som burde foretages langt hyppigere hos vore Biablere, end det nu sker. Ganske vist kunne Bierne selv foretage et saadant Skifte, s. Eks. naar Dronningen er saa affældig, at den i Yngeltiden falder ned fra Tavlerne og derfor ikke kan fortsætte sit Arbejde. Bierne smide den da ud og oplukke sig en ny Dronning af den aabne Yngel, der findes i Stedet. Den fornuftige Biabler bør imidlertid ikke stole paa et saadant naturligt Skifte, men selv udføre det kunstigt, saa snart han mærker, at Dronningen bliver mindre dygtig til sin Gerning.

Det ses altsaa, at der er mangfoldige Punkter, paa hvilke de kunstige Fremgangsmaader ved Biablen besejre de naturlige; men dette er berettiget, naar kun de kunstige Midler anvendes med Fornuft. Man maa vel huske paa, at naar man forlader de naturlige Fremgangsmaader, udsætter man sig for at paadrage sig visse Ulemper, men ogsaa disse vil det næsten altid være muligt at overvinde ved andre (naturlige eller kunstige) Midler.

Taleren omtalte dernæst nærmere forskellige Maader at danne Kunstsværme paa og besvarede nogle Forespørgsler i den Retning.

Formanden, Lærer Houlind, Boeslunde, takkede Hr. Erslev for Foredraget, men beklagede, at Tilhørerkredsen havde været saa lille, fordi Foredraget først var kundgjort at skulle holdes den foregaaende Dag.

Hans og Bier.

af Lærer P. Larsen, Faarum.

Jeg har ved flere Lejligheder talt for at slaa Høns- og Bigaard sammen paa en Plads, bl. a. af den Grund, at man da muligvis vilde finde Anledning til at ofre et større Stykke Jord, end Tilfældet i Reglen er, særlig for Hønsgaardens Vedkommende, medens man paa den anden Side netop ved saadan Brug udnytter Jorden paa en højt fordelagtig Maade.

— Ogsaa i „Den danske Vitibende“ (Nr. 1 1891) har jeg udtalt som min Mening, at Hønsgeaarden kan slaas sammen med Bi-geaarden.

Jeg har ikke med Hensyn til denne Sag talt i Blinde om Noget, hvis praktiske Mulighed jeg ikke kendte, thi jeg har set og ser hver Dag, at Høns og Bier under almindelige Omstændigheder komme godt ud af det sammen.

Jeg har imidlertid nu i disse Dage erfareet, at det under visse Forhold kan gaa galt, og jeg skynder mig med at give Meddelelse derom, da jeg maaske kan have et Slags Ansvar for, at noget lignende kunde finde Sted hos Andre.

Min Nabo, der er gammel Viabler, indrettede i Fjor Foraar Hønsgeaard i sin Bihave; det har gaaet godt dermed indtil for et Par Dage siden, da der blev høstet Høning hos Bierne. Det var stet om Formiddagen. Bierne bleve vrede, og i et ubevogtet Øjeblik overfaldt de Hønsene. Da disse begyndte at løbe omkring og slaa med Bingerne uden at kunne komme bort, blev det værre og værre. Min Nabo var gaaet hjemme fra, og hans Hustru kom da grebesfærdig til mig og bad om Hjælp. Inden jeg kom til, havde de stakfels Høns helt hengivet sig til den frygtelige Stjæbne: de laa ned eller stod stille, befattede med Hundreder af vrede Bier, særlig i Hovedet.

Jeg skyndte mig at faa dem ud af Bi-geaarden og at faa Hovedet hugget af dem.

Bierne vare ikke alene vrede paa Hønsene, de overfaldt Alle, som kom dem nær. Jeg selv, som kun havde faaet Tid til at tage en Maske paa og i min Ophidselse ikke aensjede Bistikkene, fik særlig paa Hænderne, utallige Braadde bekræftet.

Biernes Ophidselse lagde sig forholdsvis hurtig, da jeg fik fat i en Vandkande og overbrusede saa mange som muligt, særlig dog Bagtbierne paa Flyvebrædderne, med koldt Vand.

Trods dette ulykkelige Tilfælde er jeg dog vis paa, at det tør tilraades at have Hønsgeaard og Bigaard paa samme Plads. Men for at være sikker, bør visse Forsigtighedsregler iagttages: 1) Pladsen maa ikke være for lille. Jeg har ved given Vejledning raadet til at anvende 500 □-Al. Jord til c. 20 Høns og 3—4 Bifamilier, og jeg tror fremdeles, at en saadan Plads vil være fuldt tilstrækkelig, selv om man siger 6—8 Bifamilier. Min Nabo havde 20 Bifamilier og 15—16 Høns paa c. 220 □-Alen. 2) Bihusene og Indgangen til Hønseskuret bør være i hver sin Ende af Pladsen, og Bihusene maa helst staa saaledes, at Biernes Udflugt ikke nødvendig er

ind over Hønsgeaarden. Hos min Nabo staaar de fleste Bihuse tæt omkring Indgangen til Hønseskuret, og Hønsene vare der ved tvungne til at nærme sig dem for at komme ind. 3) Under Høningshøsten, da Bierne ere ophidsede, bør Hønsene kunne komme ud af Bigaarden eller ogsaa maa Forholdet mellem dem og Bierne nøje iagttages. 4) Endelig kan det bemærkes, at sorte Høns aabenbart ere mest truede af Bierne, særlig maaske sorte Høns med store røde Kamme; ganske vist har jeg hovedsagelig sorte Minoritas og har dog aldrig mærket noget, men hos min Nabo, der havde nogle — omtrent Halvdelen af sine Høns af samme Race, var disse afgjort de haardest angrebne.

* * *

Til ovenstaaende Artikel, der indeholder en meget betimelig Advarsel, skulle vi bemærke:

1. Vreden hos Bierne ved Høningshøsten fremkommer næsten altid kun ved Viablersens egne Fejl, f. Eks. ved en fejlet Uborstning. Borsten bør være temmelig blød og en Gang imellem dypes i koldt Vand. Den bør føres rolig. At anvende en Gaasfeder synes os for langsomt. Desuden bør man ved dette Arbejde ikke være altfor sparvommelig med Røg hos et stærkt Stæde. Røgen tjener nemlig ikke alene til at lue Stædets egne Bier men tillige til at holde Røvbier borte under dette Arbejde, og saadannes Tilstedeværelse er meget ofte den vigtigste Aarsag til Biernes Vrede.

2. En meget væsentlig Beskyttelse for Hønsene ville lave Buske i Hønsgeaarden være. Hønsene kunne nemlig skjule sig under disse. Red.

Luftwangel?

Af Lærer P. Jensen Thisted, Dalby.

Hr. Redaktør! Nedenstaaende Tilfælde vilde det være mig meget kært at høre Deres Mening om; min Gætning kunde jo være fejlagtig. Men da jeg mener at burde gøre udførlig Rede for alt vedrørende Familien (eller rettere bægge Familierne), kan jeg ikke affatte Stykket som et Spørgsmaal, men maa forme det som en Artikel, og da jeg aldrig har set et lignende Tilfælde omtalt, kan det maaske ogsaa have almindelig Interesse:

Jeg har aldrig interesseret mig for Bier eller haft med dem at gøre før i Fjor, da jeg fik Vejledning til at se en Del hos en

færdeles dygtig Højstademand. Det gav mig Mod paa Sagen. Siden den Tid har jeg læst al den Biavlsliteratur, jeg kunde overtomme. Den 18. April d. A. købte og hjemførte jeg to Familier, et Kubestade og et Græsløvstade. Jeg begyndte straks paa Speculationsjodringen, og jeg tror, jeg udførte den fornuftigt. Maaffe fik Kubefamilien mere end nødvendigt; det kan man jo ikke faadan se i en Kube; for lidt fik den i hvert Fald ikke. Denne Familie forekom mig ogsaa hele Tiden at være livligere og kvikkere end den anden; men det kunde jo ogsaa være Dronningernes Skyld. Deres Alder kendte jeg ikke bestemt; men over to Aar var ingen af dem. Før Pintse flyttede jeg Familien over i et andet Hus. Den havde nemlig haft en Smule Bugløb, dog meget lidt. Nu rensede jeg Huset med Sodalud og lod det staa til Torre og Udsultning i Foraarsvinden. Under Pintsedag (d. 18. Maj) i det dejlige Solstin skar jeg de nederste Ringe af Kuben lige op til Ingelen, for Resten lidt af den med, og nu satte jeg den til Nedbygning paa det Hus, de andre havde overvintret i, 3 Tavler fik de underneben. Maaffe skulde jeg have ventet noget længere; men Kuben forekom mig at være fuld af Bier, og som Begynder var jeg jo svært fristet til at skynde paa for at faa Resultater. Det lod ogsaa til at ville gaa godt; der danne sig snart en lille Klump Bier paa Tavlerne, og den voksede bestandig. I den første Halvdel af Juni havde vi nogle meget varme Dage, og Familien spillede for, saa det var svært; men der var ualmindelig mange Droner inellem. Jeg slog mange hundrede ihjel paa Flyvebrættet. Da jeg frygtede for, at det stærke Forpil var Tegnet paa forestaaende Sværming, hængte jeg et Par Tavler ind til og lavede det, syntes jeg selv, prægtigt i Sland til Ingelleje underneben. En Eftermiddag bemærkede jeg i Kuben en ejendommelig knækkende Lyd, som jeg ikke før havde hørt. Min Tilflugt var den sædvanlige, naar der mødte mig noget usædvanligt hos mine Bier: Jeg tog til Bøgerne og Bibladene, som jeg ejede. Ja det maatte jo være en ung Dronning, der vilde ud. Matten efter fik vi haardt Vejr fra Nordøst, og det holdt sig, saa vidt jeg husker, i fire Dage; i den Tid bovede Bierne sig ikke ud, og jeg glædede mig til, at den ene Dronning nu maatte være dræbt, ja Sværmingen ja vilde undgaa. Ganske rigtigt! Forspillet var ikke mere saa stærkt og gentog sig ikke nær saa ofte som før; men samtidig forekom det mig, at Træffet fra Huset aftog, og at Klumpen nede i Tavlerne begyndte at svinde. Men jeg slog

mig til No med, at det ikke i Virkeligheden kunde være Tilfældet. Nogle Dage efter (17. Juni) holdt en meget dygtig og almindelig anerkendt Biavlslærer Møde her i Skolen, og foruden ham var der en anden meget dygtig Biavler til Stede. De udtalte sig bægge anerkendende om den Tilstand, den anden Familie var i, og om denne sagde de, at den ogsaa tegnede godt. Jeg bebrejder dem det selvsølgelig ikke. Habde de som jeg daglig iagttaget Bierne (og jeg havde virkelig iagttaget dem flittigt), vilde de rimeligvis have kommet til et andet Resultat. Jeg saa nogle Gange ned gennem Gullet foroven og saa, at der blev mere og mere forjeglet Honning i Kuben. Denne havde imidlertid staaet urørt, siden den blev sat paa, og den vedblev at staa saaledes til en af de første Dage i denne Maaned; da slyngede jeg Honning ud fra det andet Stade, og samtidig lettede jeg Kuben og slyngede lidt ud ogsaa fra denne Familie. Jeg bemærkede dog ikke usædvanligt end en frygtelig Mængde Droneceller, og dem skar jeg Laaget af, saa langt jeg kunde naa med Kniven. Det blev mig dog tilsidst klart, at der virkelig maatte være noget galt. Den 7. Juni lettede jeg Kuben igen. Der var Droner og Dronecellelaag i svære Mængder; men kun saa Arbejdere, og de befandt sig endda aabenbart ikke vel, men krøb ganske smaat op for at slette Solstin. Jeg begyndte saa at tromme dem ud; men det var kun en ganske lille Klump, der kunde krybe op. Saa skar jeg Kuben igennem. Der var nok en halv Snes \bar{W} Honning; men der var ogsaa en hel Del døde og halvdøde Bier. De bedste af dem fastede jeg nu ned mellem Rammerne til de andre, gav dem tre Ingeltablet, en med nylagte \bar{W} g, for at de om muligt kunde opløkke sig en ny Dronning. Jeg gif dog samtidig hen for at købe en Eittersværn, som var fremkommen Dagen før; min Tanke var at forene dem; men Sværmen var ikke til Salg. Ved at undersøge Klumpen af halvdøde Bier fandt jeg en, som maaffe var lidt længere end en almindelig Arbejder, men som ellers i Form og Udseende fuldstændig lignede en Dronning, og da der ingen Dronning var mellem de andre Bier, og der i Ragerne var nylagte \bar{W} g i spredt Orden, maa det vel have været en Dronemoder, som er fremkommet i Sommer.

Hvad kan der nu have været i Bejen med mine Bier? Det kan vel ikke have været fra Huset; thi den anden Familie, som havde staaet i det til midt i Maj, befinder sig i bedste Velgaaende. Bipest kan det da vel heller ikke være? Der er ikke

Raaden-Yngel, og der var slet ingen styg Luft; desuden ere Bierne i Huset i Dag, d. 8., (der er saa mange som en net Sværm, og de fleste Droner ere gaaede under ved Operationen) jærbøles kvikke. — „Mon ikke Du i din store Omhu og af ren Kærlighed har kvalt dine Bier?“ siger min Kone paa en Gang, „for smag! Honningen smager som Noget, der i længere Tid har været afspærret fra Luften.“ — Det slog mig. I Forudtanke om, hvad der vilde komme, havde jeg, Matten før den omtalte Storm i første Halvdel af Juni, lagt Vinterpalingen paa mine Bier. Den var vel taget af igen; men der var tættet godt om Kuben fornedet, og en gammel, men hel Hvergarnshjole var lagt oven paa og om Siderne. Desuden plejer jeg at indskrænke Flyvehullet til to—tre Tommers Længde om Matten. Ad anden Vej end gennem Flyvehullet have de vel ikke kunnet saa Luft, og naar man saa af Erfaring ved, at den „friske“ Luft, man skal have, og som først skal gaa gennem en anden Stue, i Virkeligheden er alt andet end frisk, saa er det vel ikke saa usandsynligt, at jeg i Virkeligheden af misforstaaet Omhu har kvalt mine Bier. Men hvad er der nu at gøre? Jeg har købt en god Efterværme, men den har megen Bygning, saa den kan jeg ikke godt kaste ned til dem. I Kuben kan de heller ikke være, thi den er kun lille. Desuden er jeg jo ikke ganske sikker paa endnu, at Bierne ere friske; men hvis der kan være Haab om, at de endnu kunne saa opklæftet en Dronning, og hun kan blive befrugtet, saa har jeg Yngel nok, og meget mere end nok i det andet Hus, som jeg kan hjælpe dem med.

Se det var Værepenge; men jeg har intet Øjeblik troet, at jeg kunde blive Biavler uden først at maatte give Værepenge, og derfor afstrækker dette Tilfælde mig ikke. Nu er vel en Del af Værepengene betalt. — Havde jeg nu bare været lige saa god Praktiker som Dronningen i det andet Hus (men der mangler noget endnu), saa kunde jeg endda have gjort en god Høst. Jeg har prøvet adskilligt, har endog hængt en Indstudsdoor ind midt i Huset med sin en Bivej under. Lige meget: Dronningen fylder alligevel Huset med Yngel fra den ene Ende til den anden. Mit Dronningzink har desværre til igaar haft sin Plads paa Loftet, for at Bierne ikke skulde slide sig op i det. Desuagtet har Familien allerede omtrent betalt sig selv med Honning, og jeg haaber at kunne høste lige saa meget endnu i Overrummet.

Efterskrift. Aldrig saa snart var jeg færdig med ovenstaaende Artikel, for

jeg ved at se til mine Bier opdagede, at Dronningen havde spillet mig et Puds endnu en Gang: Jeg har to Magasiner paa, det ene over det andet. Det nederste er sat paa sidst, fordi Arbejdet var saa godt i Gang i det andet, og der mente jeg nok, Bierne blev ved, og nu vilde jeg have dem lige saa godt i Gang med Arbejdet i det sidste. Før dette kom paa, byttede jeg Tavlerne om saadan, at jeg havde hveranden udtrukket (og halvfyldt) Table og hveranden kunsttable i begge Magasiner. Arbejdet gik dog bedst i det øverste, og Cellevæggene i den nederste ere endnu ikke rigtig udtrukne. Men da der nu blev luftet for Dronningen i den ene Halvdel af Huset fornedet, saa spadserede hun ganske rolig op i det første Magasin, men fandt ingen udtrukne Celler der, uden de var fulde; videre op i det øverste Magasin, hvor hun nu har fyldt to Tavler og var godt i Gang med den tredje, alt sammen i Løbet af i det højeste 18 Timer. — Man bliver jo ærgerlig, men dog samtids glad ved at se den vældige Trang til Virksomhed, som Bierne jidde inde med, men som man kun ikke forstaar ret at udnytte. Havde jeg nu tænkt det i Winter, saa havde jeg faaet mit Dronningzink gjort i Stand baade til vandret og lodret Indstud; men nu er det ikke til at komme til Haandværkerne med saadant „Billeri“, og selv mangler jeg baade Værktøj og Materiale (Træ). — Jeg har skrevet dette, fordi jeg tror, der endnu hersker nogen Fordom mod Dronningzinken; men naar man har saa store Familier (og det lønner sig vist for dygtige Biavlere, ikke just for Begyndere som jeg, at have dem saa store), saa gør man vist fløgt i at bruge det, naar man har faaet Familien op til den rette Størrelse. Jeg idetmindste skal nok vide at tage mine Forholdsregler i Tide en anden Gang, nu da jeg ved, hvad der kan ske.

* * *

Med Bier fremkommer der meget ofte Tilfælde, som ere vanskelige at forklare, naar man ikke selv kan undersøge Stedet. Den paagældende Bisfamilie har jo været dronninglet, enten dette nu hidrører fra Uforsigtighed ved Paasætningen til Nedbygning (det er det sandsynligste) eller Dronningen har manglet allerede den Gang. De døde Bier mellem Kubens Tavler behøve ikke at være et Tegns paa „Luftmangel“, de kunne jo j. Ekz. være blevne klemte den Gang, Kuben blev bestaaen. I den varme Marstid anse vi det dog for en Fejl at indsnævre Indgangen om Matten

til 2—3", da dette vil give Bierne uødvendigt forøget Arbejde med Luftfyngelsen.
Ned.

Til Begynderen i Vestjylland.

af C. J. Gronning.

Hovedtræffet er nu naact og har allerede været tilstede i længere Tid, alt efter som man i sin Egn har Frødhighed af Hvidløber, Ngertaal, Skidite og nu Boghvede og Kløkkelyng, dog er det saa, at først naar Boghveden staar i Flor (idetmindste mange Steder), tykder det rigtig i Staderne, og da gælder det om, at Staderne ere store nok, at de tildels ere fyldte med Bier, og at man har tilstrækkelig tomme Tavler, at Bierne hverken mangle Plads eller behøve at bygge for at kunne komme af med deres rige Bytte. Derfor hedder det nu: giv rigelig Plads af tomme Celler, men udenfor Yngellejet, altsaa ovenover eller nede ved den ene eller begge Ender, alt efter som man har Stader med Fyldeskullet paa Bredside eller i Enden af Stedet, da kan paa en Gang hænges 2 a 3 tomme Tavler ned bag ved Yngelen, og findes først 1 a 2 Honningtavler bag Yngelen, da benyttes med Fordel Droneceller eller saadanne, som bestaa af dels Arbejds- og dels Droneceller tilligemed andre Uregelmæssigheder; hvad der med andre Ord ikke er tjenligt til Arbejdsringel, ogsaa maaste fordi det er blevet for gammelt og mørkt, det benyttes til at samle Honning i, og for rigtig at gøre dem tjenlige dertil, trækkes alt, hvad der benyttes til Honning, indtil 1" fra hinanden; dette gaar dog ikke an paa en Gang, men opnaas ved to a tre Gange at rykke lidt ad Gangen, hellere under end over $\frac{1}{2}$ ", kun med saa langt Mellemrum, som Bierne behøve til at tage fat paa at skaffe den naturlige Afstand tilveje igen, dog maa den større Afstand mellem Honningtavlerne være sket, forinden Bierne begynde at forsegle Tavlen foroven, da i saa Fald Forlængelsen vil gaa tabt under Udslyngningen. Saadanne tykke Honningtavler ere meget at anbefale af mange Grunde, de spare Bierne Arbejde og Viavleren baade Tid og kontant Udlæg, da der ikke bruges saa mange Tavler nu som før i Husene. Og de ere udmærkede Hindringer for Dronningen, den kan ikke belægge dem med Æg. Dog deri har gerne Viavleren selv Styld; naar Dronningen gaar hen og belægger Honningtavlerne, da mangler der Plads i Yngellejet, giv den en enkelt Gang en saadan, enten Kunsttavle eller anden passende god Yngeltavle, hvor den helst vil være (i Nærheden af Fyldeskullet), og De skal ikke blive generet af den

i Honningrummet. Benyt nu det ualmindelig gode Ær til at faa de tykke Tavler færdige og gem dem med stor Omhu til Brug i mange Ær; Yngeltavler kunne altid faas af Kunsttavler, men de tykke faas kun, som de skulle være, tykke helt ned, i et Ær som dette. Sørg ogsaa for at faa de svage Stader og Sværmene kraftige, dels ved Forstærkning med en nær udløben eller moden Yngeltavle fra en stærk Familie, dog uden Bier, og dels med, at de tildels besætte Pladsen og ere godt tilpassede, giv da en Kunsttavle ad Gangen ind i Yngellejet der, hvor der findes flest Æg, vent jaalænge, til den sidst indhængte er bleven bejat og nogenlunde udbygget, skulde den indeholde for megen Honning eller endog ene Honning, hæng den da udenfor Yngellejet, men giv en ny, hvor der denne Gang viser sig flest Æg. Saaledes fortsættes, jaalænge Bierne bygge villigt og til muligt Hujet er fuldt af Tavler, den ældste Yngel kommer derved stadig længere udad, og naar denne løber ud, blive Tavlerne benyttede til Honning. Saa snart Honningen kan faas, slynger jeg den ud, det er naar Tavlen tildels er forseglet af Bierne, da er Vandet først fordampet, og Honningen er moden, og den findes nærmest Yngelen og lige over denne. For Maskinens Styld og Gang tages helst to lige tunge Tavler; naar Forseglingen er fjernet med en Skrællekniv og Tavlerne sat i Maskinen, paase da, at Voksbygningen falder godt til Soldet, og ikke Rammen, sæt langsomt i Gang og forstærk Farten, til Honningen slyder ud mod Siderne, jæs dette ikke videre, da vendes Tavlerne og tømmes. Honningen bør derefter sies (en Flydesi er passende), derefter staar Honningen helst i en Beholder rolig (tilbunden for Støv) i et varmt Værelse i 2 a 3 Dage, det tynde staar da ovenpaa, dette maa enten helbes eller stummes fra, derefter rores Honningen et Par Gange daglig, den vil efter kortere eller længere Tid krystallisere, og Røringen bidrager til, at den bliver fin krystalliseret, er den først saa tyk som tynd Grød, da helbes den paa de Genstande, man agter at opbevare den i, mindre Partier i Glas og større helst i Blispande. Først efter et Par Dages Forløb, naar Luftblærene have sat sig ovenpaa, affummes disse og der bindes lufttæt til med Voks- eller Pergamentpapir, som iforvejen er opløst i Vand og aftørret med et rent Stykke. Renlighed og Akkuratessje hører med for at fremstille en holdbar og god Honning.

Findes der Yngel i Tavlen, da taaler den ikke at udslynges, hverken for Yngelens eller Honningens Skyld.

Gøteborg-Udstillingen.

De danske Statsbaners Generaldirektor har under 11. Juli d. A. modtaget følgende Skrivelse fra Indenrigsministeriet:

„Efter Modtagelsen af Hr. Generaldirektorens Skrivelse af 29. f. M. betræffende det dermed tilbagefulgte Andragende fra „Danmarks Biavlerforening“ tilstaar Ministeriet herved fragtfri Tilbagefendelse over Statsbanerne af de Genstande, der herfra udstilles ved Nordens Bivenuers Møde, der agtes afholdt i Gøteborg i Dagene fra den 6. til den 9. August d. A., dog paa følgende Betingelser:

at de udstillede Genstande befordres tilbage ad samme Route, ad hvilken de ere sendte til Mødet, hvilket godtgøres ved Forevisning af kwitteret Fragtbrev, at det ved Attest fra Mødets Bestyrelse eller dets Sekretær eller paa anden betryggende Maade bevises, at de paa-gældende Genstande have været udstillede og ikke ere blevne folgte under Mødet, samt

at Genstandenes Forsendelse til Mødet sker tidligt 14 Dage før dets Åbning og deres Tilbagefendelse senest 14 Dage efter dets Slutning.

Hvilket ved Tilbagefendelsen af de hoslagte Bilag tjensfelig meldes Dem til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse samt Foranstaltning med Tilhørende, at man ikke har fundet Anledning til at bevilge den af Foreningen ansøgte Moderation i Betalingen for Deltagernes Gen- og Tilbagerejse over Statsbanerne.“

Røgblæseren.

Dette fortvæffelige lille Redskab er nu blevet prøvet af mange Biavlere, og det maa indrømmes, at den Røg, det fik straks ved sin Fremkomst i Tyskland, har vist sig vel fortjent. Ved Brugen have vi dog opdaget adskillige Ujensommeligheder, disse skulle vi her fremdrage til Vejledning for andre:

1. Hvis Røgblæseren stoppes hurtigt, kan den slet ikke virke.

2. Som Brændsel er det bedst at benytte temmelig tør Tobak.

3. Brændselet bør tændes fra neden, idet den ydre Bund lukkes ned, og en brændende Tændstik eller Tidibus holdes under den inderste Bund. Først naar Brændselet har fænet, begynder man at blæse.

4. Blæserøret bør helst sættes i den

Ende af Røret, der er lige over den øverste Hængsel, da Røgen ellers under Tiden vil søge ud gennem det Hængsel.

5. Skal man benytte Blæseren længe, da bør man udtage Risten, fylde nyt Brændsel paa og ryste hele Redskabet let for at faa Risten til at falde ned paa den nederste Bumd.

6. Man kan benytte Blæseren uden Vederør (se S. 91), ofte er det dog bekvemt at have et saadant af 3—8" Længde; men dette bør da være ligesaa bredt som Røret i Laaget. Ellers udsætter man sig for, at Røgen slaar ned i Stedet for ud gennem Røret.

7. Under Tiden vil Brændselet vedblive at brænde, efter at Blæseren er benyttet. Man kan da slukke det ved at aabne Laaget og ovenpaa Risten at anbringe en tæt Prop af Papir, Klude eller lignende.

Fra Kredsen.

Paa Gl. Roskilde Amts BF.'s Møde i „Trægaarden“ den 12. Juli, hvor Spørgsmaalet angaaende den paatænkte Udstilling sammen med Gartner- og Frugtblerforeningen blev drøftet, valgtes til Ordningsskomitee for Biavlerforeningen N. Sørensen, Korup, N. S. Kristensen, Himmelø, samt J. Olsen, Driftbrohuus, og til Formand Gartner Fr. Wendt. Det foresloges at afholde Udstillingen omkring 1. Oktober i „Trægaarden“. Ret til at udstille have alle Biavlere i Landet. Til Præmier anvendes indtil 200 Kr. Præmierne ville bestaa i 4 a 5 Medailler, Resten enten i Penge eller Sølvgenstande samt Amtsforeningens originale Diplom. Det udstillede deles i 3 Klasser. Til Dommere valgtes: Sidse Hansen, Keersløv, Uhrmager W. Frandsen og Tømrer P. Bederfen, Roskilde, Skovrider Mann, Lindholm, Kantor H. Erskov, Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Uddeler J. Mortensen, Olfstykke, Vager Hansen, Rye, og Chr. Andersen, Veddelø. Amtets Biavlere opfordredes til at gøre alt for at Udstillingen kan blive saa fyldig og righoldig som muligt, og da der haabes paa stort Besøg, forventes der at blive en god Vejlighed til at afsætte en Del af Aarets Høst.

Derefter talte N. S. Kristensen „Om Nødvendigheden af at indskrænke Yngellejet i Frugstadiet i Hovedtrækket“.

Der førtes en livlig Diskussion.

S. Omme Sogus BF. Fredag den 10. Juli afholdtes et Biavlermøde i Hallundbæk hos Otto Arvad Jensen. Biavlslærer Grønning holdt Foredrag og praktisk Behandling af Bierne.

Der blev dannet en lille Forening paa 10 Medlemmer; men jeg haaber, at den nok skal blive større, da her er god Interesse for Sagen. Jeg kalder det godt be- gyndt, da jeg er den eneste, som hidtil har drevet Viavl i Trugstade her i flere Aar.

Foreningens Bestyrelse bestaar af tre Medlemmer, Formand Otto Arvad Jensen, Hallundbæk, H. M. Nielsen, Ombraa, og N. P. Nielsen, Bøvl Mark.

Soro Amts BF. afholdt Viavls- Udstilling i Slagelse d. 17.—19. Juli. Om Lørdagen var denne særdeles godt besøgt.

Tilvinstre, naar man kommer ind i Barkanlæget, tæt ud mod Skovvejen, har Viavlerne deres Telt. Det bestaar af tre Afdelinger. I den første findes forskellige Viproducter i raa Form. Den udstillede Honning er meget klar og ser yderst ind- bydende ud. Det samme Indtryk har aabenbart Omegnens Bier faaet af den. De belejrer stadig Teltet i store Flokke og suger den søde Saft i sig paa Manden af Glaslene.

I anden Afdeling findes forskellige Viavlsredstaber, Honningudflyngere, smukke og solide Trugstader med Fodrings-Apparater, Winterpakning og andre praktiske Indret- ninger. Endelig bestaar tredie Afdeling af tilberedte Viproducter, Mjød, Honningvin, Bøfs osv. Materialist Aug. Andersen, der selv er Dommer og saaledes ikke cæfer Præmie, møder med en Opstilling af en meget gammel Mød.

Vi meddeler her Præmielisten:

1ste Afdeling.

Honning, udflyngtet og i Tavler.

1ste Præmie (10 Kr.) tilkendtes: Bestyrer S. Larsen, Fuglebjerg; Hmd. P. Hansen, Svend- itrup; Skomager Hans Nielsen, Stude*; Lærer Kastrup, Hulby; Gaardejer J. P. Nielsen, Gudum*, og Lærer Houliind, Bockslunde*.

2den Præmie (Broncemedaille) tilkendtes: Lærer G. Hansen, Høve; Bøver P. Thorkildsen, Valdagermagle; Hmd. Jens Pedersen, Bogelunde; Bødker Niels Pedersen, Krænterup, og Skovfoged Kjærsgaard, Korsør.

3die Præmie (Diplom) tilkendtes: D. B. Jagd, Maalov.

2den Afdeling.

Viavlsredstaber (Stader, Udflyngere m. v.)

1ste Præmie* tildeles: Kr. Pedersen, Tved, for et Trugstade og en Udflynger m. m.

2den Præmie tildeles: Hjulmand Jørgensen for en Udflynger og N. Hansen, Klippede, for et Trugstade med Winterpakning.

3die Afdeling.

Mød, Honningvin og Bøfs.

1ste Præmie tilkendtes: Lærer Houliind for Bøfs*; Lømmer Kr. Pedersen, Tved, for Kunst tavler.

2den Præmie tildeles: Th. Jakobsen, Sandrup, for rød og hvid Stikkelsbærvin.

3die Præmie tildeles: Bøver P. Thorkildsen, Halvagermagle, for Mød.

Endvidere tilkendtes Kantor Erslev, Skatundborg, 1ste Præmie* for videnskabelige Arbejder.

De med * betegnede saa ingen Præmie udleveret, men Diplom.

Præmierne uddeltes om Søndagen i „Frem“ efter Erslevs Foredrag. (Soro Amtst.)

Hobro BF. Medlemmerne af Hobro og Omegn's Viavlerkreds gøres herved be- kendt med, at der ikke heri Kredsen vil blive afholdt noget Møde af Fru Demant i Sommer, da hun, trods dette, at hun alle- rede d. 7. Maj d. A. ved Brev fra Sekre- tæren blev anmodet om at beramme Tiden for Mødet heri Kredsen til en Fredag eller Søndag, da Mødet paa andre Dage ikke kunde samle nogen Tilslutning, alligevel bestemte Mødet afholdt Tirsdagen d. 21. ds.

Efter at Sekretæren hermed var bleven bekendt, skrev han endnu en Gang til Fru Demant en Anmodning om at saa Møde- tiden forandret, idet Sekretæren henviste til sit af 7. Maj indsendte Brev, men herpaa erholdtes kun Svaret, „at dette ikke kunde blive anderledes“. Bestyrelsen syntes, at det heraf fremgik, at Fru Demant ingen Vist havde til at holde Foredrag heri Kred- sen, da hun ingen Notits havde eller vilde tage af Kredsen's Anmodning, som var kommet hende i Hænde c. 2 Ugeaeder før hun lagde sin Rejseplan paa denne Egn, og endes Bestyrelsen derfor om at svare Fru Demant paa hendes af 11. Juli an- komne Brev, „at Mødet heri Kredsen ikke onstedes afholdt.“

Til Oplysning for Fru Demant tjener, at den her forsmæede Kreds er den største og mest levedygtige Kreds i Jylland.

Mads Peter Knudsen,
Sekretær.

* * *

I Anledning af ovenstaaende Klage skal undertegnede Sekretær for DBF. bemærke, at Fru D. har afholdt et saa stort Antal Møder i Aar, at det meget let kan forklæres, at hun ikke har været i Stand til at ordne disse saaledes, at hun kunde afholde Mødet i den nævnte Kreds enten en Fredag eller en Søndag. Naar man ønsker en hjernt boende Viavlslærer, der paa 1 Tur skal afholde mange Møder, maa man finde sig i med Hensyn til Dag og Tid at rette sig til en vis Grad efter vedkommende Viavls- lærers Lejlighed. Ønsker man derimod Mø- derne afholde paa bestemte Dage, vil det være det sikreste at benytte en af Egnens Viavlslærere. Fru D.'s Handlemaade i dette Tilfælde forklæres meget naturligere ved det overvældende Antal Møder, hun har afholdt, end ved „Foragt“ for Hobrokredsen, der i de senere Aar er gaaet meget stærkt fremad. Erslev.

Kingsgive Sogus BF. Ved et Møde i Forsamlingshuset i Grønberg i Kingsgive Sogus d. 9. Juli aagaende Biavlens, oprettedes en Kreds, som indmeldtes i DBF. Kredsen har 22 Medlemmer, og Bestyrelsen er: Hmd. Hans Andersen, M. Lange-
lund, Hmd., Hmd. Niels Povlsen Otto-
sen, Mallehøje, Hmd. Jens Hansen,
Gammelby, Bjerre, Hmd. Jens P. Kri-
stoffer Jensen, Ulfind, Hmd. Jens Kri-
sten Jensen Egeberg, Fjilstov.

Ekko fra Staderne.

Esrom, 7. Juli.

Jeg kan meddele Dem at jeg i Gaar har udslynget ca. 30 R Hoaning af en Sværm, som har siddet i et Kr. Petersen-
Stade i 3 Uger paa 11 Stk. 10 " 12 "
Kammer, og de havde meget endnu. Jeg
synes, det er et godt Resultat.

C. E. Olsen.

Sydsjælland, 12. Juli.

Jeg er Biavler i det smaa, har 5 Fa-
milier, 1 Høstade, 1 dobbelt Trugstade, 1
enkelt do., 1 Kube, de to første giver godt
Udbytte i Mar. Jeg har ogsaa flere frem-
mede Stader at passe, men jeg maa ind-
rømme, at jeg mangler Værdom endnu paa
enkelte Punkter. Jeg havde god Lyft til
at blive rigtig Biavlslærer, men jeg har
en stor Familie at sørge for og Hjælp dertil
kan vel ikke faas?*)

M. P.

Lyvelse Skole, Ringsted, 13. Juli.

Jeg har af OVERRAMMERNE og 1 a 2
Underrammer i hvert Hus af 14 Stader
udslynget c. 451 Pbd. Honning. Resten af
Underrammer og 6 fra Kube til Hus over-
førte Familier med for Tiden fra 6 til 14
Underrammer (alt høj Normalmaal) ere
endnu ikke rørte. Vare man nu kan faa
Honningen vel folgt. R. Jensen.

Veistrup, Svendborg, 18. Juli.

Et af mine Stader, der har en ung og
kraftig Dronning, har allerede giver 44 R
Honning. Et Rabostade med en 5aarig
Dronning har givet 10 R. Staderne vare
lige stærke ved Udvinteringen. — 3 Sand-
hed en kostbar Erfaring. Vil det gode Vejr
holde sig, er her Udsigt til en overordentlig
rig Høst. M. J.

*) En Underrettelse til Uddannelse som Biavls-
lærer maatte vel naturligt søges hos Land-
bosforeningen i Deres Ege. Derimod kunde
De vel ved Ansigning til DBF. erholde nogle
Bibøger frit, hvis De javner jaadanne.

M. A.

Tjorring, Herning, 18. Juli.

Bitidendes Redaktion fortjener særdeles
Paastrømmelse. Modtag min erbødige Tak
for den. M. E. M. Wiim.

Badsfar, 21. Juli.

Vendhysjel flyder i Mar med Mælk og
Honning som i jordens Dage Kanaan.
R. Jensen.

Nordsjælland, 24. Juli.

Jeg har 2 Familier i et dobbelt Høj-
stade (20 Kammer 7½ × 8½ foruden 10
i Honningr.); de vare ikke videre stærke i
Joraaret; men i denne Maaned har den
ene Familie aldeles fuldt Huset, saa der
har hængt en stor Klump Bier under
Flyvebrættet. Jeg star da et Hul i hver
Ende af en lille aflang Kasse og satte den
(den 19de) til Flyvehullet saaledes, at Bierne
skulde igennem den for at komme ud. I
Kassen hængte jeg 5 Kunsttavler (uden
Kammer, kun loddede paa hver en Bærer),
Klumpen hældte jeg ned i Kassen. Den
21. skinnede allerede Honningen i mange
af Cellerne, og i Gaar (23de) var Arbejdet
skredet godt frem. Hver Tavle var aldeles
fuld af Bier. Nu er ganske vist Honning-
rummet fuldt af omt. færdige Tavler, men
jeg havde i Øjeblikket ingen Kammer og
ingen Udslynget. Dogjaa jeg har sendt Bud
efter disse Sager for sent.

Den 22de satte jeg en lignende (noget
større) Kasse med 6 Tavler til en Kube,
der lige siden Sværmetiden har „poset“,
men ingen Sværm har givet (jeg har slet
ingen Sværme faaet af mine 3 Familier).
Denne Kasse maatte jeg forsyne med et
Blitror, hvis ene Ende blev stiftet ind i
Kubens Flyvehul og den anden i Kassen.
Dagen efter var der begyndt paa 2 Tavler,
men Møret passede ikke rigtig, saa nogle
Bier krøb ved Siden af, jeg maatte derfor
stoppe Hullerne. Kan nu dette Kassevæsen
gaa an? Hvis det var paa en Tid, at
Dronningen skulde befrugtes, kunde den da
ikke blive holdt tilbage af sliig en Kasse?*)

D. W.

Hundie, Laastrup, 24. Juli.

Min bedste Tak fordi De leder Bitidende
med den Dygtighed som de gør. Aldrig
før har Bitidende ojet en saa dygtig Red-
aktør som De; det er uburderlige Kund-
skaber, Bladet iudeholder.

Hans Larsen.

*) Saadanne Kasser ere en meget god Hød-
hjælp. Vi antage lige, at de ville hindre
Dronningen i Befrugnings-Udslygten. Det er
dog klart, at det i alle Henseender er bedre at
have Stader, der ere rummelige nok. M. A.

Hads-Herred, Edder, 25. Juli.

Her er i det ca. en Maaned lange Hovedtræet af Algeraal og Hvidløber indsamlet store Mængder af Honning. I Aar har der ret været Brug for store Bihuse, naar Sværming skulde undgaa. Enkelte Stader have alligevel afgivet Sværme til Tab og Uergrelse for Ejerne. Udslyngningsmaskinen har maattet være i travl Bevægelse jævnlig for at skaffe Plads til det mest mulige af denne søde Nektar. Udbyttet er meget forskjelligt efter Stadernes Styrke og andre indgribende Forhold. Det varierer fra 25 til 75 R pr. Stade, hvoraf saa at sige det hele er høstet af Magasinerne for Trugstadernes Vedkommende, saa der er Udfigt til betydelig mere dels af de igen paafatte Magasiner og dels af Hoved-Kammerne, der i Aar ved nogen Omhu har kunnet opnaa en antagelig Tykkelse og dermed Vægt. Nu aftager Trækket vist ogjaa snart, saaledes, at der kun bliver lidt Ovrskud, skøndt Hvidløveren holder sig temmelig godt paa Grund af Jungtigheden. Men selv om Trækket standses nu med det samme, vil Honninghøsten her sikkert blive saa stor som aldrig før.

Om Italienerne vilde jeg gerne have Lov til at give en lille Meddelelse, og den skal da kun lyde paa, at jeg er grumme glad ved dem. Og det forekommer mig at kunne siges med Sandhed om dem, at de ere yderst fredsfommelige og lette at behandle, naar ikke Tavlerne skal tages fra dem, for ved disse hænger de fast som Burrer. Desuden yngler de udmærket, og gode Samlere ere de vist ogsaa, men dertil ere de ganske sikkert som ovenfor paapeget sene at saa af Tavlerne og røveragtige. Min Erfaring strækker sig altsaa dertil, at Italienerne har tre gode Dyder fremfor vore brune Bier, men, at de saa tillige har to Dyder ved Siden af. Smidlertid har jeg fremblet to unge Dronninger til i Sommer, og dermed vil jeg saa fortsætte mine Jagttagelser, og saa venter og haaber jeg med Tiden et flydligere Resultat baade ved andres og egne Erfaringer.

Niels Sørensen.

Hallingstov, Svendborg, 25. Juli.

Jeg har høstet godt 300 R, og jeg haaber at høste endnu mindst 100 til. Mit bedste Stade har til den 12. Juli givet 88 R og jeg tror sikkert at kunne høste 30 R til, hvad Dag jeg vil.

A. Jensen, Skibstømrer.

Tved, Svendborg, 25. Juli.

Diablerne bedes have Taalmodighed, jeg skal ekspedere, saasnart som det er mig mu-

ligt, men det kniber paa hele Linien, baade Jærnstøber, Smede, Bliffenslagere, Tablefabrikanter og ikke mindst hos mig selv, saa efter hvad jeg kan forstaa, maa det være et rigt Bjaar. Rr. Peder Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 104. Jeg købte to Bifamilier i Fjor, som jeg satte til Nedbygning, de bleve jo ikke ret stærke i Fjor, men vare dog dygtige til at stifte, naar de bleve behandlede; i Aar ere de komne godt til Kræfter, fra 5 Tavler i Foraaret ere de til Dato voksende den ene til 24 og den anden til 18 10 × 12" Tavler; jeg er jo forsaavidt rigtig godt tilfreds med dem, men Stikkelysten tager ogsaa til. Naar jeg behandler dem, sætte de Lidet til i Snejeviss, idet de stifte rundt i Klæderne paa mig, ikke at tale om, at jeg jo er nødsaget til at have Handsker paa: men det værste er, at de for Tiden omtrent have taget sig Eneret over hele Haven, som er temmelig stor. Det er danske Bier — i al Fald jaavidt jeg kan skønne — men indkøbte to forskellige Steder. Hvad kan Aarsagen til denne Stikkelyst være. Kan det være Planter eller Ukrudt, som er Skyld deri, eller Behandlingen? Er Italienerne ubetinget fredelige baade i Stadet og udenfor? (N. D.) — S.: Ligesom der er Forskel paa Folk, nogle ere godmodige, andre trættekære, saaledes er der ogsaa Forskel paa Bier. Dette hidrører i Reglen fra Moderbien, Dronningen (det kan naturligvis ogsaa hidrøre fra Faderbien, Dronen). Det bedste Middel derimod er derfor Omstiftning af Dronningen med en anden, der stammer fra et Stade med særlig godmodige Bier. Vi behøve vel næppe at tilføje, at usornuftig Behandling kan gøre de mest godmodige Bier stikkelystne. Vægte Italienerne ere efter vore Erfaringer særdeles godmodige.

Nr. 105. De skriver nu og da i „T. f. B.“ om Traadning af Tavlerne, og De taler da under Tiden om „Tækketraad“. Jeg kan umulig tro, at De dermed mener den Traad, som anvendes til Fasthængning af Tag paa Husene, som mange Væfere mene. En saadan Tykkelse vilde jo være uheldig i en Vitale. Her paa Egnen have vi kun brugt Blomstetraad, som fuldstændig svarer til Hensigten. Den er saa fin, at naar den kun ligger tæt ind til Kunsttablen, bliver den uden videre indbygget uden Brug af Tablesporen, der kun anvendes meget lidt her paa Egnen. (T. B.) — S.: Den ærede Forespørger kan næppe paavise os et eneste Sted her i Bladet, hvor vi i de senere Aar have tilraadet Ind-

læggelse af Tækketraad i Kunsttavler. Dertil have vi anbefalet fortrinnet Særtraad, først Nr. 36 og 30, i de senere Aar tillige Nr. 28 og 26. Den sidstnævnte bør dog idetmindste trykkes ind i Kunsttablen, hvis man ikke anvender Tablesporen. — Derimod have vi ofte og netop ganske nylig anbefalet Tækketraad til Fastbinding af fuldt udbyggede Tavler i Rammer ved Overføring. Disse Traade lader man kun sidde paa i et Par Døgn, indtil Tablen er fastbygget til Rammens Lister. Til dette Brug er „Blomstetraaden“ meget for tynd.

Nr. 106. Den 6. Juli fandt jeg en død Dronning udenfor Boligen. Hvad betyder det? (D. M.) — S.: Det kan betyde, at Familien har forjagt at sværme; men Dronningen har ikke kunnet følge Sværmen, der da er gaaet tilbage til Moderstaden — eller at Dronningen ved Alder eller Uheld inde i Stedet er blevet ødelagt og udsmidt af Bierne. Stedet bør undersøges, da det maaske kunde være dronningløst.

Nr. 107. Er Opiatvalmuen en Honningplante eller en Pollenplante? (D. M.) — S.: Alle Valmuearter mangle Honning. De søges derfor kun af pollenfamlende Insekter, især Humlebieer.

Nr. 108. Jeg har et Parti Honning, som var udslyngt d. 21. Juni og var fuldstændig moden, idet alle Celler vare forseglede; den har endnu ikke begyndt at krystallisere og viser heller ikke Tegns dertil. Der spørges: hvorledes skal Honning behandles for hurtigt at krystallisere og blive finornet, og hvilket Opbevaringssted er at foretrække, koldt eller varmt, under Krystalliseringen? (M. S.) — S.: Honning krystalliserer lettest, naar den henstilles i høje Beholdere (Krukker eller Blitspande), som ikke ere lukkede med tæt Laag, og som ere opstillede i tørre, varme Rum. Det øverste Lag af tynd Honning afgiver da Vanddamp, derved bliver det tykkere og synker, hvorved et nyt Lag tynd Honning kommer op, og saaledes fremdeles, indtil hele Massen er stivnet. Den Virkning foregaar dog meget langsomt, den kan let medtages Uger. Naar den meste Honning er nær ved at være fast, hældes det øverste tynde Lag af i en anden Beholder. Resten gennemarbejdes med en Støv, indtil den er halvflydende. Naar den derefter hældes i Beholdere, vil den krystallisere med ganske fine Korn.

Nr. 109. Hvor faas Propper til Abbots Honningglas? (M. S.) — S.: Hos Kortstærer E. Andersen, Pilestræde 18, København K.

Bavnlige Vink.

Veiret (24. Juli) har i de sidst forløbne 2 Uger været temmelig uroligt og koldt, hvorfor Trækter i den Tid har været mindre godt og i ethvert Tilfælde været langt ringere end i de nærmest foregaaende Uger. I de Egne, der hertæn have Lind, Boghvede eller Hved, maa det bedste Træk antages afluttet. Linden har trods sin meget rige Blomstring kun afgivet meget lidt Honning; men hvis vi snart eller maatte saa varmt og roligt Vejr, kan det Træk endnu blive særdeles godt.

Dronnelaget er iagttaget allerede d. 24. Juli i flere Egne. Dette tyder jo paa et stærkt aftagende Træk. Man bør nøje lægge Mærke til sine Stader i den Henseende; thi en Bisamilie, som beholder sine Droner, medens andre Familier i samme Bigaard ødelægger dem, bør mistænkes for at være dronningløs. Den bør derfor undersøges, og hvis den ikke i Lobet af 10 Dage viser sig at indeholde Æg eller aaben Yngel, bør man indføre en ny Dronning deri.

Honninghøsten bør nu i Egne, der have Egetræk, snart afluttes. Jo tidligere dette sker, des lettere er det at udjøre, og des bedre kan man passe Familiens Forraad saaledes, at dette faar den rette Storrelse og Plads. I et saa rigt Honningaar vilde det jo være uimelig at efterlade et knapt Forraad. Enhver stærk Bisamilie bør beholde c. 30 G Honning. De udslyngede Tavler stærkes med rent Vand og hænges ind bag Yngelredet, adskilt fra denne ved et Jndskud, under hvilket der er en fri Bivej. Naar Tavlerne ere afsliffede, udtages de og hængemmes i et Rum, der lugter stærkt af Kastalin. Derved holdes Møl borte fra dem, naar de ere malfri ved Jndhængningen. Paa den Maade indskrænkes Pladsen lidt efter lidt i den egentlige Volk. Magasinerne tommes ligeledes og borttages.

Sildige Sværme eller **Kunstsværme**, som have for saa Bier til Jndvutringer, bør nu ved Jodring (helt med forhyndet Honning) opmuntres til at yngle; men jærlig saadanne svage Stader bør nu værnes mod.

Roveri. Derfor indskrænkes Jndgangene hos saadanne til 4—6" Bredde, og hvis Yngreb mærkes, indskrænkes de endnu mere.

Dronningsliste kan endnu foretages i Maanedens Begyndelse, da der i de fleste Egne vil findes en Del Droner i enhver større Bigaard.

Umoden Honning henstilles i en Krukke paa et tørt, varmt, lyst Sted. Efter c. 1 Uges Forløb vil da kun det øverste Lag vise sig fremdeles at være umoden (tynd). Denne hældes fra og opvarmes i en Gryde ved svag Jld, indtil den bliver tykkere. Den bør ikke koge.

Udbytte af Hovedtrækket har i det hele været særdeles godt, og i mange Egne endogjaa storre end i 1889. Det er meget glædeligt, at det gode Udbytte ikke indskrænkes sig til nogle enkelte Bivavlere i samme Egn, men at det forekommer hos de fleste, der behandle deres Bier med Omhu og Dygtighed. — Nu kommer det kun an paa at holde igen paa de usjornnuffige Sælgers, der hellere ville sælge for Spotpris end vente et Par Maanedes med Sælget.

Brevkasse.

Guldene af T. f. Biavl 1891 og det deraf følgende Stemmeantal i Amtsforeningerne efter Opstilling d. 1. August: Ribe Amt 287 (Amtsforeningen sender 3 Delegerede; Vorbasje BF. 1 D, og Lindhuud BF. 1 D.) — Ringkøbing 208

(Holstebro 1 D., Ringkøbing 1 D., Velling N. Herredens BF. 1 D.) — N. Slesvig 202 (3 D.) — Viborg 198 (3 D.) — Holbæk 162 (3 D.) — Randers 148 (3 D.) — Vejle 147 og Aarhus 142. (Kolding BF. 2 D., Skanderborg N. BF. 2 D., N. Siede BF. 1 D., Linaa BF. 1 D.) — Præstø 141 (3 D.) — Frederiksborg 135 (Nordlige 2 D., Nsminderød 1 D., Slangerup 1 D.) — Svendborg 118 (3 D.) — Sorø 126 (Sorø N. 2 D., Midtjyllands BF. 2 D.) — Roskilde 112 (3 D.) — Maribo 107 (3 D.) — Als 100 (3 D.) — Thisted 81 (2 D.) — Odense 74 (Denne N. 1 D., Skovby BF. 1 D.) — Hjørring 55 (2 D.) — Vornholm 53 (2 D.) — Valso 51 (2 D.) — Sundeved 48 (1 D.) — Mangstrup 44 (1 D.) — København 34 (1 D.) — København 29 (1 D.)

Tidskriftet. Vi kunne i Dag bringe vore Læsere den glædelige Efterretning, at hele det store Uplag af nærværende Blad 1891 (3000 Eks.) er fuldstændig udsolgt. Ny tiltrædende Holdere kunne som Erstatning for de manglende Numre hos Sekretæren for DBF. frit erholde Festskriftet og 1 af de forhaandenværende ældre Aargange (se Kundgørelsen „Billig Bibog“) efter deres eget Valg.

Diavls-Udstillingen i Gøteborg afholdes i Haagarhedens Føllestøles Lokaler. Den aabnes Lørdagen d. 6. August Kl. 2.

Diavls-Udstillingen i Nyborg. Vor Udstillings-Genstandene være mærkede med Navn? (L.) — S.: Nej.

Maa Staderne være malede eller ferniserede? (L.) — S.: Ja.

Mødtagelse Udvalget Bestilling paa Stader for Fabrikantene mod en Afgift af 5 %? (L.) — S.: Ja.

Centralmøde afholdes i Nyborg den 13. Sept. Kl. 10. Emner, som ønskes forhandlede der, indsendes til DBF.'s Sekretær, Erstlev i Kalundborg, inden den 16. August.

Kundgørelser.

Honningglas

(Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Homing.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Min prisbelømede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Tffe-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Børup, Bræmninge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 Ø. pr. Ø.

J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen,** Svilested pr. Sollefsted. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Paa Grund af **Voksets vedvarende høje Pris** ser jeg mig nødt til fra Dato at forhøje Prisen paa mine Kunsttavler med 10 Ore pr. Ø. København, F., Nylandsvej 4, % 91.

N. Schmidt.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Bestellene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksuplag rækker til.

Derefter Salger min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. I saa store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1—5 Ø a 185, 5—10 Ø a 175, over 10 Ø a 165 Ore Ø. Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. Ø. Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid. **N. S. Kristensen,** Himmelev, Roskilde.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Homing-glas, farvertrykte faas a 90 Ø. pr. 100, forte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg.

Kunsttavler

haves atter i Aar til sædvanlige Priser. Voks tages i Bytte a 35 Ø. Pd.

S. S. Bert,
Langebov, Børup.

Tomrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Biavlsredskaber,** der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Voks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besvarelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore, Rognjæter (Wingham's Model) 250 Ore, Fibepustere, 25 Ore, Bibedugger 30, Bislor 50. Trugstaber, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikanter, der ere Leverandører til Sydhøys Biavlerforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen,
Svidbjerg St.

Hos **Jacob Erstlev** og i enhver Boglade faas **Blomster-Kalender for Biavlere**

af Hans Erstlev, Pris 40 D.,

indeholder Udførelser om alle værdifulde Biplanter. Faas hos **Erstlev,** Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Wine garanterede ægte Bivokstavler

(Sølvmedaille Kopenhagen 1888)

anbefales til billigste Priser.

Garanteret ægte Bivoks byttes eller forarbejdes for 35 a 40 D. pr. K.

De, der ønske ægte Bivokstavler, bedes at indsende Bestilling saa tidligt som muligt for at opnaa de billigste Priser.

Wine Kompositionstavler

ere nu prøvede af mange Biavlere og bejundne at udbygges ligesaa hurtigt som ægte Bivokstavler. Pris eneste K 1,40 D., 5 K 6 Kr. 75 D., 10 K 13 Kr.

Da der sandsynligvis i Nar vil fremkomme Efterligninger af mine Kompositionstavler, hvoraf sikkert nogle ville være værdiløse for Bierne, vor Biavlerne sikre sig mod Tab ved Benyttelsen af faadanne.

Indfær ved Edder, Marts 1891.

N. Jacobsen.

Bi-Sværme af Italiener, Krainere og danske Bier, saavel i Kuber som i Stader, kunne faas hos **Karen Demant**, Dalumbus, Charlottenlund.

Forenings-Meddelelser.

Søds Herreds BF. afholder Møde med praktisk Vejledning Mandag d. 10. Aug. Kl. 2 i Edder. Særlig Foreningens Medlemmer annødes om at møde præcis og tidligst mulig Aftægtsmd. N. Jacobsen. Alle Bivener ere velkomne. Bestyrelsen.

Kolding og Omegns BF. Søndag d. 9. Aug. Form. Kl. 11 afholdes et Hovedmøde i Harte Stole. Dagsorden: Kl. 11: Minndeligt Efterhyn af Bistanden. Kl. 11½: Forfættelige Arbejder ved Bierne foretages. Kl. 12½: Blandbrødder og Tag laves samt Stader tækses, Indskudsmaatter og Dækmaatter bindes. Kl. 1: Erstlevstader, Chr. Petersens Husmandsstade samt flere andre Biboliger forevies. Kl. 2: Jælleespisning af Madfurene i et Telt eller Haven. Kl. 2½: Foredrag med Diskussion. Bivenerne indbydes, og særlig ønskes man Besøg af Husmænd, Husmandstøner og Haandværkere, hvorfor Medlemmerne bedes meget om at fornaa faadanne til at tage med paa Mødet.

W. J. Lindelof.

Kolding og Omegns BF. Tirsdag d. 4. Aug. Kl. 1 holder Lærer Lindelof Vinøde i Nebel og samme Dag Kl. 4 i Bolling. Fredag d. 7. Aug. Kl. 1 Møde i Dons paa Gartner Utes Bistand af

W. J. Lindelof.

Midtjællands BF. afholder Bivokstavlerudstilling i Ringsted d. 20.—22. September, hvor der udstilles i følgende Afdelelser: 1) Honning, Voks, Delinger, udbyggede Tavler & Klokker. 2) Mød, Honningvin, Syktetoj osv. 3) Stader og Redstaber. 4) Kunsttavler og videnskabelige Hjælpebidler. Enhver kan sende Udstillingsgenstande og æste Præmie. Diplomer vil blive uddelte, men kun Medlemmer af Midtjællands Biavlerforening vil faa Præmiebeløbet udbetalt. Anmeldelse af Udstillingsgenstande bedes sendt til undertegnede Formand senest d. 10. Septbr.

Nærmere Program for Udstillingen vil blive bekendtgjort i Bi-Tidende.

Homb pr. Ringsted 24. Juli 1891.

S. N. Dooje.

Ribe Amts BF. agter at afholde et Møde hos Gaardejer Peder Jørgensen, Maltbæk, Søndag den 9. Aug. Eftm. Kl. 2, hvortil enhver Ven af Bijaagen indbydes.

E. J. Kalling.

Ribe Amts BF. Medlemmerne have fri adgang til Mødet og Udstillingen i Ribe den 16.

August mod at forevise Medlemskort. Ellers betales Centre.

Brixhol, den 20. Juli 1891.

K. Gjording.

Stodborg og Omegns BF. afholder Udstilling af Bier, Redstaber og Produkter den 12., 13. og 14. Septbr. hos Gjøstgiver Krulh i Stodborg-Vejterkro. Alt Udstillingsgods maa være indleveret til den 11. Septbr. Middag, levende Bier til samme Dags Aften og afleveres til Udstillingskomiteens Medlemmer, Dhrr. Proprietær J. E. Meyer, Postmester Kassi, Bavlslarer H. B. Eftefen, Stomager Petersen og Købmand H. J. Jørgensen i Stodborg. Søndag den 13. Septbr. Val for Foreningens nieste og Mandagen den 14. Septbr. for Foreningens nieste Medlemmer.

Buchholz.

Den „**Nordjyske Centralforening for Biavl**“ afholder Udstilling af Bier, Redstaber, Produkter og videnskabelige Hjælpebidler den 19., 20. og 21. Septbr. d. N. hos Gjøstgiver Mathiesen i Theaterloftet i Haderslev. Alt, som ønskes udstillet, maa være paa Pladsen den 17. Septbr., levende Bier den 18. Septbr. og adresseres: Til Bivokstavlerudstillingen hos Gjøstgiver Mathiesen, Theatret i Haderslev.

Det var ønsket, om Lokalforeningerne vilde tage Sagen i Haand, og hver for sig udstille sammen, hvorved Fragten formindskes, og Overgigten ved Bedømmelsen lettes.

Buchholz.

Bornholms BF. Med Understøttelse af Foreningen tilbyder H. D. Kjøb, Stovsminde, Hjælp ved Indvintring af Bier for 25 Ore pr. Stade og Befordring til sit næste Vejtemmelssæstede. Man bedes melde sig inden 20. August til Kjøb, Stovsminde ved Nybro eller til

Georg Jørgensen, Djerlars Kirkefole.

Bivokstavlerudstillingen i Faaborg. Biavlere og Fabrikanter i Danmark indbydes til at udstille i Faaborg d. 12. Septbr. Udstillerne i Nyborg kunne sende Deres der udstillede Sager til den 14. Septbr. Udstillingen tegner til at blive meget stor, der uddelles Sølv- og Broncemedailler samt Diplom. Anmeldelser maa ske senest d. 14. August til Udstillingsbureauet i Faaborg, hvor Anmeldelsesblanketter indleveres.

Leonhard.

Zudhold af dette Numer.

Bivokstavlerne	181
Dromningens Død	194
Ekko, af C. E. Olsen, N. P., K. Jensen, Winn, N. Jensen, D. M., Hans Larsen, Niels Sørensen, N. Jensen og Kr. Pedersen	192
Formulig Biavl, af H. Erstev	183
Gavnligt Vint	194
Gøteborg-Udstillingen	190
Hobro BF.	191
Holberne af T. J. B.	194
Honningens Modning	194
Hons og Bier, af P. Larsen	185
Luftmangel?, af P. Jensen Tidsted	186
Propper til Honningglas	194
Ringgive Sogns BF.	192
Roskilde Amts BF.	190
Ragblæseren	190
S. Omne Sogns BF.	190
Sors Amts BF.	191
Stikkelysten hos Bier	193
Til Begyndelsen, af C. J. Grønning	189
Traadning af Tavler	193
Udstilling i Slagelse	191
Balmue	104
Engelansætningens Grundlov, af Gørfsting	182

lerne ud af det forhaandenbærende Boks i Tablerne? (B. G.) — S.: Bægge Dele ster. Dette kan tydeligt ses af Cellevæggenes Farve, der nærmest Mellemvæggen er af samme Farve som Kunsttablen men længere ude gaar jævnt over til at blive næsten helt hvid.

114. Er der gjort heldige Forsøg med den i Tidsskriftet bestrevne Maade af Dronningavl, og kunne saadanne Dronninger ventelig jaas tilkøbs og hvad koste de? (B. G.) — S.: Der er gjort flere heldige Forsøg i den Retning, men endnu ikke saa store, at Dronningerne have været udbudte til Salg.

115. Kan Arbejdsbovstabler benyttes i Magasinerne eller skal der særskilt Præg til? (B. G.) — S.: Almindelige Arbejdstabler kunne godt benyttes, hvis Honningen skal udslynges. Skal den derimod benyttes som Tavlehonning, bør man helst bruge meget tynde lyse Kunsttabler med flad Bund.

116. Kan man benytte Uddrivning af Bierne af et Kube-stade nu i Efteraaret, naar Bierne skulle overføres i et Stade med udbyggede Tavler, ved Fremgangsmaaden med Vand, i Stedet for Udtromning; vil Honningen ikke lide derunder, og er man ikke udsat for at drukne en Del Bier derved? (B. G.) — S.: Vi have ikke prøvet Nedjænkning i Vand.

117. Er „Alpiol“ virkelig saa godt som det lovspræges til? I tyske Biavlsskrifter anbefales det meget. (B. G.) — S.: Ved vore Forsøg har det ofte vist sig temmelig uvirksomt.

118. Jeg har set Magasiner, hvor Rammerne gaa helt ud over Bakrummene (paa langs), ere de heldige? De anbefales af enkelte Biavlslærere. (B. G.) — S.: Vi anse dem ikke for heldige, fordi Honningen modner ujevnt i dem, nemlig først over Yngelreben og senere over Bakrummene.

119. Jeg havde i Foraaret 2 Kuber, som jeg sidst i Juni Maaned satte i Kassestader. Bægge have arbejdet vel. Især har den ene udviklet sig meget stærkt, har nedbygget 21 Tavler (10 × 8") foruden et Overfæt med 7 Rammer (6 × 9"). Den sidste Tids Regn og Kulde standsede imidlertid Arbejdet, og nu kommer det for mig uforklarlige paa, at Bierne i de sidste Dage have udkastet en Del (flere Hundrede) Yngel; saa vidt jeg kan se er det Drone-yngel, da den er større i Bygning end en Arbejdsbi. Samtidig i Dag er Drone-laget begyndt. Er det Drone-yngel som Bierne kaste ud? Har det forøvrigt noget ondt at betyde? Det mærkes, at det kun er det

stærke Stade, der har udført ovennævnte Bedrift. (B.) — S.: Ja, det er Drone-yngel, og det er en ganske sædvanlig Sagnetagelse, at den udkastes ved Drone-laget.

Nr. 120. Naar og hvorledes borttages en Kube, der er sat til Nedbygning i Begyndelsen af Juli? (S. A.) — S.: Rummet under Kuben bør undersøges, om muligt uden at flytte Kuben. Hvis Tavlerne der indeholde Yngel, maa Dronningen efter al Sandsynlighed befinde sig under Kuben. Man kan da udjage Bierne af Kuben ved gennem et Hul i Kubens Top at blæse (med en Pibe eller Røgblæser) Røg ned mellem Bierne. Man bør blæse langsomt men vedholdende, indtil man ser Bierne komme frem i Mængde ved Stadets Indgang. Man stærer da Kuben fra i jukket Vej, sætter den ombendt i en Spand, stærer den midt igennem langs den største Tavlegang, udfærer Tavleren 1 for 1 og afbørster Bierne ned i en tom Kube. Derfra kastes de senere ned i Stadet. — Er der ikke Yngel i Tavlerne under Kuben, da vil det i Deres Egn, som har Efter-træk, være rettest at lade Kuben blive staaende i Stadet til Begyndelsen af September. Forefindes der ved Kubens Ud-stæring Yngel i nogle af Tavlerne, bør disse Tavlestumper bindes med Tæffetraad fast i en Ramme, der indhænges i Stadet nedenunder. I Erslevstabet er der en saa fortrinlig Plads til Kuben, at denne meget godt kan overvintres i det store Overrum, hvis man har Grund til at antage, at Dronningen ikke er gaaet ned under Kuben.

Nr. 121. Naar Tavler med kun halvt forseglet Honning udslynges, kan det jo befrægtes, at samme paa Grund af manglende Myresyre er uholdbar. Vil det være heldigt at tilføje sliq Honning Myresyre og i saa Fald hvormange Draaber pr. B. (K.) — S.: Myresyren tilføjes af Bierne selv, naar den indsugede Nektar kommer ned i Honningsækken. Den uforseglede Honning mangler altsaa ikke Myresyre.

Nr. 122. Hvad er det bedste Pakningsemne til Udfylning af Mellemrummene i de dobbelte Bægge i Bistaderne? (S. H.) — S.: Ved Forsøg er det paa-vist, at Korkspaaner, der fremkomme som Af-fald fra Korkfærreriet og ofte benyttes til Indpakning af Vindræuer, der for-jendes hertil fra Udlandet, er det Emne, som bedst holder paa Varmen og udelukker Fugtighed. Til dette Emne have de fleste Biavlere her i Landet dog ikke let Ud-gang. Man kan da ogsaa meget godt benytte tør Hættelse af alle vore Søbarter, naar denne bliver trykket temmelig stærkt sammen i Pakrummene. Man har antaget, at Rughalm

og Hvedehalm skulde give en bedre Fættelse til dette Brug end Byghalm eller Havrehalm. Denne Antagelse hidrører vistnok fra, at de førstnævnte Halmforter ere haardere og derfor synes mere tørre. Vore Forsøg i den Retning have dog ikke bekræftet denne Antagelse. Vi have fundet, at Halmen af vore Baarsædarter yder en fuldstændig ligesaa god Beskyttelse for Bierne som vore Vinterjædhalmene, naar den kun er godt tørret.

Et og Andet.

Biavls-Udstilling afholdes 25.—28. Septbr. i Lübeck. Anmeldelse sker ved Udfyldning af en Blanket, som faas hos Konsul Gruppe, Cromforders Alle 26 a, Lübeck, til hvem Anmeldelsen indsendes inden 1. Septbr. Enhver Udstiller skal løse et Kort, som koster 3 Mrk. Af Salget gives 10 %. Pladsafgift betales ikke.

Bavnlige Dink.

Bejret (10. Avg.) har i de sidst forløbne 2 Uger været uroligt, derfor er der i den Tid kun indbaaret lidt Honning af Hvidkløver og Boghvede. Hvis der atter snart indtræffer tørt og varmt Vejr, vil der i Egne, som have megen Boghvede og Lyng, endnu kunne indjæmles betydeligt.

Hovedtrækket har i hele Danmark, Sjødverrige, de fleste andre europæiske Stater og til dels N. Amerika givet langt over en Middelhøst (kun fra Norge have vi Beretninger om et meget ringe Udbytte). Det vil derfor i Almindelighed være vanstillet at afsætte større Honningmængder straks til antagelig Pris ligesaa vel her som i Udlandet. Vi tilraade derfor foreløbig at være tilbageholdne med Salget. Lys indsynget Honning burde ikke sælges under 50 D. pr. \mathfrak{C} , da vi søle os overtydede om, at den her paa Vinteren vil kunne opnaa mindst denne Pris.

Vinterforraad. I alle Egne, der javue Eitertræk, bør man for Alvor tænke paa at berebe sine Bifamilier til Vinteren, idet al den overskødige Honning udslynges, og Bladsen lidt efter lidt indskrænktes ved borttagelse af de renslittede tomme Tavler. Enhver stærk Bifamilie bør til Vinterbrug have c. 30 \mathfrak{C} (en mindre stærk Familie kan nøjes med 25 \mathfrak{C}). Dette Forraad bør være tilstede i 8—12 Normaltavler eller tilsvarende Antal af andre Tavlemaal. De midterste Tavler bør foroven være fulde af Honning i $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{3}$ Højde. De yderste kunne være fyldte fra $\frac{1}{4}$ til hele deres Højde. Naar Vinterlejet ordnes allerede i Slutningen af August med Hensyn til Størrelse og Forraad, ville Bierne almindelig selv have anbragt Forraadet paa den nævnte Maade; men Biavleren kan dog lette dem Arbejdet betydeligt ved selv at anbringe de mest fyldte Honningtavler yderst (eller bagerst). Undervejs findes Forraadet paa denne Tid altsfor spredt i Stedet med 1—3 \mathfrak{C} i hver Tavle, saa at det hele Vinterleje vilde behøve 15—18 Tavler (Normal) for at indeholde det nødvendige Forraad. Denne Fejl bør da rettes der-

ved, at de overskødige, yngelfri yderste eller bagerste Tavler udtages og udslynges. Derved bliver Forraadet for lille, men det manglende kan da gives ved Fodring (om Matten) fraoven enten med Randsirup eller med den udslyngede Honning, til hvilken man dog bør tilsætte 1 Bøgl. Vand til hver Pot Honning. Naar Forraadet saaledes i rette Tid fuldstændiggøres ved Fodring, ville alle Forraadstavlerne blive forseglede, og dette er af særdeles stor Betydning for Overvintringen.

Foderirup til Efteraarsfodring tilberedes ved Smeltning af 4 \mathfrak{C} Randsirup eller hvidt Sukker i $\frac{1}{4}$ Pot kogende Vand over svag Fld. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, anvendes denne Sirup paa sædvanlig Maade til Fodring fraoven. Siruppen kan gives lunken, men dette er ikke nødvendigt. Foderet bør indfættes ved Solnedgang for ikke at hindre Rovbier.

Dødsdømt Bier kunne snart faas hos Rubebavlere, i Almindelighed frit, naar man kun vil udtromme dem og give Ejeren alle Tavlerne med deres Indhold. Saadanne Bier bør forsynes med Hygning og Forraad fra andre Stader, dog kan indtil de $\frac{2}{3}$ af Forraadet gives i Form af Randsirup.

Rastalin. Dette billige Middel kan anvendes baade imod Røl og imod Bipeft. Derfor bør man henlægge flere smaa Poser med Rastalin i det Kammer, hvor de tomme Tavler opbevares. I Stader, hvis Familier have vist Tegnet til Bipeft, bør man indenfor Døren henlægge et lille Brev med 2—4 Rb. Rastalin.

Indgangen bør nu hos svage Stader indskrænktes til 3—5 " Bredde for at beskytte dem mod Røveri. Hos stærke Familier kan man derimod godt lade Indgangen have en Bredde af 6—8 ".

Brevkasse.

Udstillingen i Nyborg. Ved denne vil der som Præmier blive uddelt DBF.'s Medaille i Guld og Bronze, Penge og Diplomer.

De italienske Dronninger, som ere bestilte til den sidste Sending, kunne ventes her d. 20. August. Nærmere Meddelelse vil hver enkelt Bestiller senere jaa pr. Brevfort.

Kundgørelser.

Di-Sværme af Italienerne, Krainere og danske Bier, jaavel i Ruber som i Stader, kunne faas hos **Karen Demant, Dalumhus, Charlottenlund.**

Paa Grund af **Voksens vedvarende høje Pris** ser jeg mig nødt til fra Dato at forhøje Prisen paa mine Kunsttavler med 10 Ore pr. \mathfrak{C} .

København, J., Nylandsvej 4, $\frac{1}{2}$ 91.
R. Schmidt.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalange mit Voksoplæg rækker til.

Overstiger Salget mit Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Her store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos **Snedker J. C. Olsen, Hvilested pr. Sollested.** Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Høuning-glas, farvetrykte faas a 90 D. pr. 100, forte a 30 D. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. De farvetrykte ere udfølgte; men ny ventes færdige om 8 Dage.

Unge befrugtede

italienske Dronninger

til Salg a 4 Kr. pr. Stk. fra

Jens Andreas Larsen,
Gjorup, Hjørring.

Mine solide, nøjagtige og **præmierede Trugstader** leveres med 20 Kam., 10 12, 11 Kr., do. med Halvrammer over og dobbelt Bund 13 Kr., frit leveret til Hillerød og nærmeste Omegn. Bestillingen udbedes snarest mulig.

Tømrer **Chr. Pedersen,** Mellose pr. Hillerød.

Honningglas

(Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Min prisbelønnebe

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Eftertak.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunstdtavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunstdtavler. Hurtig Besørgelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Njebenhavn F.

Biplante, Have- og Rodfrugtfrø.

5 Slags Biplantefrø, smukke Blomster 50 Ore, Røgpuster (Bingham's Model) 250 Ore, Bibeputere, 25 Ore, Bibebugger 30, Biflor 50. Trugstader, Normalmaal, smukke og nøjagtigt forarbejdede fra 2 Fabrikanten, der ere Leverandører til Sydhys Biavlsforening med flere, for 10 Kr. hos

N. J. Jacobsen,
Hvidbjerg St.

Kunstdtavler af ægte Bivoks, 1—5 E a 185, 5—10 E a 175, over 10 E a 165 Ore E . Fortinnet Traad a 125 E . pr. E . Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

Kunstdtavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 E . pr. E .

J. Anderson, Gl. Sole pr. Hedensted

Boks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Uplag, Pris 50 D.,

er nu udfømmet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimst. til **Erstlev** i Kalundborg.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: H. Stålhammar i Göteborg. Pris 120 E . aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

„**Biavls-Tidende**“ for 1886, 88 og 89 kan faas a 35 Ore pr. Aar. Aargangen 1887 koster 1 Kr. — „Biavls-Tidende“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til **N. S. Kristensen,** Himmeløv, Roskilde.

Understøttelsesforeningen for trængende Landmænd i Sjællands Stift.

Indtægning i Foreningen modtages af ethvert af Bestyrelsens Medlemmer samt af Sekretæren, Kandidat **J. Meincke,** Colbjørnsensgade 9, København V., hvor Lovene erholdes, og enhver Oplysning gives.

Medlemsbidraget er 5 Kr. aarlig eller 100 Kr. en Gang for alle.

Ruper med 2 Glas til Underfølgelse af Bier kunne nu faas a 1,75 E . hos **Erstlev.**

Spateleer, 1 $\frac{1}{2}$ “ brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu faas a 1,50 D. hos **Erstlev.**

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavlsforening“s Organ „**Tidsskrift for Biskjætsel**“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale 2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlsforening“, maa man indsende 3 Kr. til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjætsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen Kristiania (Adr.: Hr. **Ivar S. Young.**)

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Avæghold, Haver brug samt Landbrugets Biehverv, udkaa fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore, og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich,** Årsum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Bigården,

Tidning for biskötarr, utkommer under år 1891 den 1. i hvarje månad. Pris per år **En krona.** Erhållas å hvarje postanstalt. Utgiffvare: **J. Michal,** Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Grølev**, Kalundborg. Forjødte til Bestyrelsesmedlemmer, forjødte til andre Medlemmer.

Bog-Blæsere med Hornspids kunne nu faas til en Pris af 1,80 Ø. pr. Stk. hos **Grølev**, Kalundborg.

Engelste Staalparteler,

ca. 4" brede, fortrintlige ved Vistaders Behandling, kunne nu faas hos Malermester **S. Larsen**, Ribe, a 1 Kr. pr. Stk.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere ud-følgte.

Aargangen 1886 hejtet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes hejtet i et jmnt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Bestøbene indfendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Forenings-Meddelelser.

Vesterhøisinge og Omegns BF. holder Møde Søndagen den 30. August hos Tømrer Anders Hansen, Østeb, og Søndagen d. 6. Septbr. hos Bødler S. Madsen, Sandholte Lyndelse, hver Dags Efterm. Kl. 2. Bøge Steder vil der blive givet praktisk Vejledning i Biavl og muligvis Dis-tiktion om forskellige Biavls-spørgsmaal. Alle Venner af Biavlen er velkommen.

Hans Jørgen Hansen,
p. t. Kredsformand.

Midtjyllands BF. afholder Biavlsud-jtilling i Ringsted d. 20.—22. September, hvor der udstilles i følgende Afdelinger: 1) Honning, Voks, Delinger, udbyggede Tavler & Klokker. 2) Rød, Honningvin, Syltetøj osv. 3) Stader og Redstaber. 4) Kunsttavler og videnskabelige Hjælpe midler. Enhver kan jende Udstillingsgen-stande og øfte Præmie. Diplomer vil blive ud-delte, men kun Medlemmer af Midtjyllands Bi-avlerforening vil jaa Præmiebeløbet udbetalt. An-meldelse af Udstillingsgenstande bedes jendt til undertegnede Formand jenseft d. 10. Septbr.

Nærmere Program for Udstillingen vil blive bekendtgjort i Bi-Tidende.

Homb pr. Ringsted 24. Juli 1891.

S. A. Doose.

Den alstte BF. afholder Udstilling hos Hr. Gjøstgiver Petersen, Ketting, Onsdagen den 23. Septbr. Der udstilles i 4 Afdelinger: 1) Levende Bier i Stader. 2) Haandværksfrembringelser i Stader og Redstaber etc. 3) Husflidsfrembringelser i jamme. 4) Produkter af Biavlen, samt videns-fabelige Hjælpe midler til Brug ved Biavlen, disse (videnskabelige Hjælpe midler) præsieres dog ikke, men ønskes dog gerne jremstillede. Der udstilles mindst 4 Ø Honning, 2 Flasker Rød og Honning-vin, 1 Ø Bagværk, Syltetøj m. m. Udstillingen aabnes Kl. 2 for Publikum. Kl. 3—4 Foredrag,

4 $\frac{1}{2}$ Præmieuddeling, Kl. 5 Jællespisning pr. Kuvert Mark 1.₂₀. Billetterne maa dog tages mindst 2 Dage forud og bestilles enten hos Kredsformæn-dene eller Bæreren i Ketting, efter den Tid kunne de kun faas, forsaavidt Bladjen tillader det. Jvem der ønsker deres Udstillingsgenstande jølgte, maa vedføje Pris samt et Mærke med „østkes jøgt“, dog afdrages der Sølgeren 10 % for hvad der af Bestyrelsen købes til Gevinster ved Vortlodningen. Udstillingsgenstandene maa gives et bestemt Mærke samt medjendes en forjæglet Konvolut med jamme Mærke udenpaa samt Oplysninger om Udstilleren indvendig, aabnes denne ved Tilfælde af Præmiering. Genstandene kunne indleveres til Bæreren Dagen forud og jenseft Udstillingsdagen Kl. 9 Formiddag. Der agtes afholdt en Vortlodning af forjellige Ting Biavlen vedrørende, og kun Foreningens Medlemmer kunne jaa Lodder, som vil blive om-delte af Kredsformændene for Udstillingen, hvert Lod koster 50 Ø. Forenings-Medlemmer have fri Afgang med en Dame, og fremmede have Afgang til Udstillingen pr. Person 50 Ø., til Udstilling og Bal Mark 1.₅₀ pr. Par, hvorfor Bedkommende er Medlem af Foreningen for det løbende Regnskabs-aar. Afgangstegn erhøides ved Jndgangen.

Bestyrelsen.

Kolding og Omegns BF. holder Bestyrelses-møde Onsdag d. 19. Aug. Kl. 4 for at tage Be-jømmelse om Biavlsudjilling og for at vælge 1 eller 2 Delegerede til Centralmødet i Nyborg.

M. J. Lindelof.

Indhold af dette Numer.

Aptol	209
Biljensens Jjende, af N. Alfsenius	205
Bog-Scorpionen, af N. Alfsenius	205
Centralmøde	204
Dronestaget	209
Dronningavl	209
Dækbrødder	199
Ekko, af Jens Chr. Nielsen, N. P. Holbed og Gørj	207
Elbo Herreds BF.	206
Faar, ihjeltstakne	208
Fodring med Kandis, af Jakob Olsen	204
Forening	208
Gavnlig Vink	210
Gjvelblømfsten, af N. P. Holbed	205
Honning-Behølbere	201
Honningtavler	209
Kunsttavlers Udtrækning	208
Kunsttavler, af Karen Demant	200
Morsø BF.	207
Myresjyre	209
Nedbygning	209
Rakningsjemne	209
Rublade	197
Spatekens Brug	208
Udstillingen i Gøteborg	202
Udstilling i Lübed	210
B. Høisinge BF., af S. J. Hansen	206
Bismarck BF.	206
Jngelanfættningens Grundlov, af Gørjstung	198

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iBeregnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Sundtpriser optages for 20 Ore pr. Pelti-Eknie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 3 Ore fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage ier de enstes indbryttele.

Rubladede.

Blandt de af vore Honningplanter, der blomstre under Hovedtrækket, have vi oftere nævnt de „rubladede“ Planter. Dette har givet Anledning til flere Forespørgsler, som vi her under eet skulle besvare.

Denne Familie omfatter ikke faa Urter, af hvilke nogle høre til vore almindeligste Ukrudtsplanter. De allerfleste ere ræt beklædte paa Stængler og Blade med mer eller mindre stive Haar, Bladene ere derfor ru at føle paa, deraf Navnet. Blomsten bestaar af et 5-delt Bæger, en rørformet 5-fliget Krone, 5 Støvdragere og en 4-delt Frugtknude. Denne sidder paa en kødet Skive, der affondrer rigelig Nektar, som samlles i den Grube, der dannes af Støvtraadene, som ved Grunden ere fortykkede. Den ru Beklædning har aabenbart den Hensigt at hindre Myrer i at gaa op i Blomsterne. Hos de fleste Urter af denne Familie er Kronrøret luffet af 5 smaa Indposninger, en i hver Flig, der støde sammen i Rørets Indgang. Derved beskyttes Kronrøret imod Regn.

Familien kaldes Borragineerne efter en af de Urter, den omfatter; denne skulle vi omtale noget nærmere.

Hjulkronen (*Borrago officinalis*) er en fodhøj Plante med elliptiske, stilkede, mørkgrønne Blade. Hele Planten beklædt med stive stikkende Haar. Blomsterne store, smukt blaa, nedad vendende (se Fig. 33). Ved denne Stilling af Blomsterne er Nektaren beskyttet imod Udvasfning af Regn. De besøges ivrigt af Honningbier og Humlebier, der hente baade Nektar og Pollen i dem. De 5 Støvknapper støde sammen i en Kegle, og de aabne sig, 1 ad Gangen, i ndad. Naar Bienen besøger Blomsten, holder den sig fast paa Kronfligene og stikker Snabelen op imellem 2 Støvdragere. Derved falde de glatte gule

Fig. 33. Hjulkronen. *Borrago officinalis*.

Støvkorn fra den hule Kegle ned over Biens lodne Bug. Først naar alle Støvknappene efterhaanden i Løbet af flere Dage have udtømt deres Støv, vokser Griffelen til en saadan Længde, at det klæbrige Nrager frem under Keglen. Naar en Bi altfaa kommer fra en yngre Blomst med Støv paa Bugen, maa den nødvendig ved Besøg i den ældre Blomst bestryge Urret

med Støbet og saaledes befrugte denne Blomst.

Hulkronens Blade og Blomster kunne anvendes til en velsmagende Salat. Frugterne (smaa Nødder), som den afgiver i rigelig Mængde, kunne anvendes som Hønsfoder. Planten kan desuden anvendes som en smuk Prydplante. Den er enaarig. Frøet kan udsaaes enten i August—Septbr. eller i April—Maj paa Voksestedet (den bør altsaa ikke omplantes). Den er særdeles nøjsom med Hensyn til Jordbund; men den giver dog de kraftigste Planter og det rigeste Flor i gødningskraftig Jord. Den blomstrer i Juni og Juli; men naar Blomsterne itide afplukkes, inden de sætte Frø, kan den vedblive at blomstre i hele August og Begyndelsen af September, altsaa paa den Tid, der i de fleste Egne tilbyder ringe Træk.

Til denne Familie hører ogsaa en her i Bladet tidligere beskrevet fortrinlig Honningplante, Kafelien (*Phaseia tanacetifolia*) fra Californien (se XXI S. 32). Denne er ligeledes enaarig og kræver en ganske lignende Behandling. — Af vildtvoksende Arter have vi Slangehoved (*Echium vulgare*) giver megen Nektar; Dksetunge (*Anchusa officinalis*) giver megen Nektar og Pollen; Krumhals (*Lycopsis arvensis*) ligel. Nektar og Pollen; Stenfrø (*Lithospermum officinalis*) besøges kun sjældn af Bier; Lungurt (*Pulmonaria officinalis*) indeholder megen Nektar, men besøges kun af Humlebier, da Honningbiens Snabel er for kort til at naa den søde Saft; Mark-Jorglemigej (*Myosotis arvensis*) afgiver Nektar; Hundetunge (*Cynoglossum officinalis*) besøges ikke af Bier; Vaar-Jorglemigej (*Omphalodes verna*) besøges sjældn af Honningbier.

Kulsukker (*Spmphytum officinalis*) er meget rig paa Nektar; men Honningbien kan ikke naa denne ad den sædvanlige Vej. Forfællige Humlebier gnave imidlertid Huller i Kronrøret for at udsuge Saften, og gennem disse Huller formaar Honningbien da ogsaa at hente Nektar. Denne Plante dyrkes undertiden som Foderplante, nglig har den i „Husmandsbladet“ været anbefalet hertil. Hvis den kunde blive almindelig dyrket, vilde den uden Tvivl faa Betydning som Honningplante.

De for Biablen vigtigste vildtvoksende Planter af denne Familie ere ubetinget Slangehoved og Dksetunge, da de baade ere rige paa Nektar og forekomme ganske almindelig paa Marker og Gærder og ved Veje.

Engelansættningens Grundlov.

Af D. Berstung, Præst i Osmanstedt.
(Sluttet.)

Vi overlade det til vore ærede Læsere selv ud fra Grundloven om Engelen og Familiens Udvikling at drage de tilsvarende Slutninger i andre Tilfælde, f. Eks. med Hensyn til at dele de Stader, der ere dannede ved Afbørstning, og at danne Engel-Afslæggere med modne Dronning-Celler. Kun eet vigtigt Punkt vilde vi til Slutning indlade os paa, nemlig den spekulative Efteraarsfodring med Henblik paa vor Engel-Theori. Selv i vor Fremstillings snævre Ramme kunne vi ikke lade dette vigtige Emne uomtalt, fordi Biablens heldige Resultat, i Egne uden Eftetræk men med rigeligt Foraarsstræk, efter vor Anskuelse for en stor Del beror herpaa.

Enhver erfaren Biabler kender Vanskelighederne og Farerne ved den spekulative Foraarsfodring og anvender derfor den spekulative Efteraarsfodring som en usarlige Erstatning for Foraarsfodringen. Ofte vil dog den spekulative Fodring om Efteraaret ikke lykkes. Førgæves søger Biaberen efter Grundene til, at den mislykkes. Naar han har hørt op med at fodre og haaber at finde endnu en smuk Engel-Ansætning, finder han maaste slet ingen Engel, derimod alle Celler fulde af Bædste eller kun faa Maddiker og Ug. Vor Engelregel giver ogsaa Forklaring herpaa, den erklærer: „Saa har man begyndt med at fodre i urette Tid.“ Det Spørgsmaal ligger saa naturligtvis nær: „Naar er det da den rigtige Tid at begynde Efteraarsfodringen paa?“ Vor Theori siger: Begyndelsen maa falde sammen med en ny Engel-Periodes Begyndelse. For i Mar (1890) regner jeg Tiden fra 7.—10. August for den rigtige, idet jeg gaar ud fra min Engel-Regel, eller, for hvem der vilde benytte spekulativ Fodring senere, Tiden fra 28.—30. August. Selv om ogsaa Dronningen har indstillet sin Uglegning, er dens Ueggestof dog undergivet Treugers-Regelen og tilbøjelig til atter at træde i ny Virksomhed, naar et kunstigt Træk sætter Liv i Stedet.

Jeg antager nu, at Dronningen, naar den om Efteraaret ved spekulativ Fodring er bleven tvungen til at hde en, om end lille, Engel-Ansætning mere, end den vilde have gjort uden denne kunstige Indstribelse, derfor tøver længere med Engelansættningen om Foraaret. Skulde denne Formodning stadfæstes — Erfaringer har jeg endnu ikke kunnet samle —, saa vilde der heri være givet os et Fingerpeg til at helbrede de

smukke Stalienere, som ofte berede os megen Bekymring ved for tidlig Uglægning om Joraaet, fra dette Onde og at gøre deres stærkt udviklede Samlebrift nyttig for os, uden dens Fejl (for vort Klima). — Det nyelig berørte Spørgsmaal om Dronningens Vinterro, som den nødig lader sig knappe af paa, hænger nøje sammen med det andet „brændende“ Spørgsmaal i vor Tids Biabl, nemlig Vi-Holigernes Opvarmning om Vinteren. Vi vil se hen dertil, uden at gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Vi ere nu komne til Slutningen af vor Fremstilling. Det var en kort Vej, men vi have berørt næsten alle Omraader og vigtige Spørgsmaal i Biavlen, hvilket er Bevist paa, at det Emne, vi have behandlet, staar i Biablens Midtpunkt, og at alle andre Omraader paa en eller anden Maade staa i Forbindelse dermed. Se vi endnu en Gang tilbage, inden vi tage Afsted med vort Emne, saa maa vi tilstaa for os selv, at det er, som om der var bredt nyt Lys over Biavlen; i mange Tilfælde have vi erhvervet ny Kundskab, i andre ere gamle Erfaringsfætninger paany blevne paaviste i hele deres Sandhed, Fejlagelser ere blevne opklarede, og der, hvor det endnu var mørkt, er det nu blevet klart og lyst. En Grundlov er fundet og opstillet, og ved den bestemmes alt, hvad der angaar Bierne, en Grundfætning, hvorved Biavleren er sat i Stand til i alle Forhold til sine Yndlinge at være sig Marsag og Maal bevidst, og i alle Tilfælde til i Ordets højeste og bedste Betydning at drive „rationel“ Biavl med dem. Endnu mere kunde jeg dog have lyst til at betone den Vinding ved vor Fremstilling, der er bleven os til Del, om jeg saa maa sige, i vort indre Menneske, i vort Sind og Hjerte. Vi have skuet ind i et lille men herligt Stykke Gudsverdens underlige og vidunderlige Hemmelighed, Biernes huslige Livs Lovmæssighed og Ordenen i en dybsindig, Sind og Hjerte gripende Gudsaaenbaring, som intet modtageligt, søfomt Menneske kan undslaa eller lukke sig for. Maa vi ikke forbydes over, at denne Bistadets Underverden bestemmes og ledes af en tilhyneladende saa indviklet og tilfids dog saa overordentlig simpel Regel! Kald Du en saadan naturlig Lovmæssighed hvad Du vil, kald det Instinkt eller kald det dyrist Forstand, det vil Du indvømme mig, thi din Aand og dit Hjerte driver Dig dertil, at det ikke er et blidt Spil af mekaniske Kræfter, at det ikke i sin sidste Bevæggrund er en aandløs Atom- eller Molekyle-Massens regellose Tumlen, og at langt snarere en evig, ordnende Aand hersker i saadan en Underverden som den, vi se ind i i Bi-

staden. Jeg havde lyst til over denne Bistadets Underverden som Overkrift i gyldne Bogstaver at sætte Sandheden og Sandhedel-
jen: Introite, nam et hic dous est. Ven!
Kom herhen og se ind, thi ogsaa her re-
gerer Gud!

Dækbredder.

I Anledning af en Forespørgsel om, „hvordidt Dækbredder kunne danne et lige saa godt Vinterdække over Bierne som Lærred,“ skulle vi udtale os noget nærmere om Biernes Vinterdække.

„Menneskene naa Sandheden stykkevis“. Det Ord finder Bekræftelse i alle Forhold, ogsaa ved Biavlen. Retop med Hensyn til Biernes Vinterdække er det mærkeligt, saa længe man har været om at se klart. — Baade Dzierzon og Berlepsch dækkede Bierne saavel om Sommeren som om Vinteren med tynde Fyrretræs Bredder, hvis smaa Mellemrum Bierne tættede med Klæbvoks. Dette viste sig at være en meget god Dækningsmaade om Sommeren; men om Vinteren kom Bierne ofte til at lide af Fugtighed, saa at de bagerste Tavler bleve obertrukne med Skimmel, og hele Familien ofte gik tilgrunde ved Bugløb. — I 70'erne begyndte man baade i England og i N. Amerika at dække Bierne om Vinteren med mange Lag Tæpper af Uld eller Lærred. Dette viste sig at være langt bedre, og man forklarede sig denne heldige Virkning deraf, at „det porøse Dække indslugede Vanddampene og holdt Barmen tilbage“. Denne Opfindelse bragtes hertil Danmark af nærværende Blads mubærende Redaktør i 1878. Dette Dække blev snart almindeligt hos os og hidrog i høj Grad til en bedre Overvintring; men det har dog senere vist sig, at Forklaringen af denne Virkning var urigtig. — I Slutningen af 80'erne begyndte man nemlig i England, først kun om Sommeren, senere ogsaa om Vinteren, at dække Bierne med Voksbug, ovenpaa hvilket man da i den kolde Tid lagde flere Lag Tæpper eller en 4" tyk Tæpperamme. Herved opnaedes en fuldkommen saa god Overvintring, som naar Dækket var porøst.

Voksbugsdækket har nu ogsaa her i Landet været anvendt i 2—3 Aar hos adskillige Biavlere med et udmærket Udfald. Herved er man kommet til et andet Syn paa denne Sag. Marsagen til, at Tavlerne om Vinteren bleve fugtige og mugne, var ikke den, at Dækbredderne vare uigennemtrængelige for Vanddampene, men alene

den, at Dækbrædderne vare for kolde, fordi de ikke ovenpaa vare dækkede af et tykt Lag af flette Barmeludere. Derfor fortættedes Vanddampene ved Berøring med Bræddernes Underside, og Vandet drev da ned over Tablerne og Bierne. Saa snart man derimod dækker Dækbrædderne med en Tæpperamme ligesom ellers Voksdugen eller Lærredstæppet, da kunne de give en lige saa god Overvintring.

Til Winterdækning umiddelbart over Tablebærerne have vi nu Valget mellem 4 forskellige Emner: Voksbug, uldent Tøj, Lærred og Dækbrædder. Hvilket af de 4 bør nu helst vælges? Lærred gennemgaves af Bierne. Det bør derfor ikke anvendes som det nederste Tæppe, derimod kan det jo meget godt anvendes ovenpaa dette. Uldent Tøj (Flonel eller Volsster) gnaves vel ikke af Bierne; men det klæbes meget stærkt til Tablebærerne, hvis det ikke er løstet en Bivej op fra disje; men dette anse vi for altfor besværligt i Forhold til de Fordele, som opnaas derved. Voksbug er et ganske fortrinligt Dække, naar man kun anvender den rette Slags. Det saakaldte „amerikanske Læder“ er det billigste; men det er ikke meget holdbart, og hvis man anvender det i flere Stykker over en Bifamilie, jaaledes at en eller flere Kanter vende ned til Bierne, da søndergnave disje Kanterne. Vi anvende derfor nu en bedre Slags Voksbug, som Bierne næsten slet ikke besætte med Klæb voks, og som de aldrig gnavne i. Naar man vil have Winterdækket liggende tæt paa Tablebærerne, foretrække vi ubetinget dette Dække. Ovenpaa anbringe vi et enkelt Lag tykt Sækketøj og endelig en 4" tyk Tæpperamme. — Vnster man derimod at bevare en fri Bivej over Tablebærerne, da opnaas dette lettest ved Anvendelsen af Dækbrædder, der ovenpaa ere dækkede paa lignende Maade som omtalt ved Voksdugen.

For os staar altsaa Valget nu kun mellem de 2 Emner Voksbug og Dækbrædder, og hvilket af de 2 man skal vælge, beror paa, hvorvidt man ønsker den fri Bivej over Tablebærerne. Denne tilbyder 3 Fordele, nemlig en lettere Afgang for Bierne til at dræbe Møllarver, som skjule sig under Dækket, en lettere Behandling, fordi Røgen paa een Gang kan trænge ned i alle Tablegange og en lettere Afgang for Bierne om Winteren til at hente Foder fra andre Tabler end den, der danne deres Winterjæde. Med Henjyn til Møllarverne da tro vi rigtig nok, at dette har ringe Betydning, thi i velpasjede Stader finder man næsten aldrig en Møllarve under Dækket. Vi anse det ligefrem, for heldigt for Biaberen

at have Tæppet umiddelbart paa Tablebærerne, fordi han kan være vis paa at finde Møllarver der, hvis Stedet lider af Møl. Der er ingen anden Maade, paa hvilken han saa let kan opdage Møllernes Tilstedeværelse. Det andet Punkt, Røgens lettere Nedtrængen til alle Bierne paa een Gang, betragte vi ikke som en Fordel men som en Ulempe i de allerfleste Tilfælde. Man behandler jo næsten altid kun 2—3 Tabler ad Gangen. Hvorfor skal man da forstyrre Bierne mere end højst nødvendigt? Endelig komme vi til det sidste Punkt. Dette kan maasse have en vis Betydning. Hidtil have vi dog ikke haft Ulemper af at mangle denne Vej over Tablebærerne som „Wintergange“. Naar Tablerne ere tilstrækkelig brede, mindst 12", antage vi ikke, at saadanne behøves. Derimod kunne de vel være nødvendige, naar man benytter smallere Rammer.

Vi ere altsaa komne til følgende Resultat i denne Sag: Naar man benytter Rammer af mindst 12" Bredde, foretrække vi godt Voksbug som Dækning over Tablebærerne. Har man derimod smallere Rammer, anse vi Dækbrædder for bedre, naar disje løstes 1/4" over Tablebærerne for at frembringe en fri Bivej.

Kunsttavler.

Af Karen Demant, Dalumhus.

I denne Sommer, hvor saa mange Klager lyde over, at Kunsttavlerne falde ned eller strække sig, vil jeg ved et Par Ord skrive om min Erfaring i det Spørgsmaal. Det Tilfælde, at nogle Dage efter at Sværmen var kommen i Hus, jeg da har fundet Tablerne liggende paa Bundbrættet, er desværre ogsaa indtruffet hos mig. Man er saa tilbøjelig til at give Fabrikantene hele Skylden og bliver fed af at bruge Tablerne uden at søge at finde den rette Grund. Jeg bruger aldrig Traad i mine Tabler paa 12" og faar endda altid smukke og regelmæssigt byggede Tabler, saa Grunden maa søges andesteds. Jeg bruger altid, at Pakningen bliver i Staderne til langt hen i Træktiden, blot sørger jeg for god Ventilation; men i Nar har jeg erfaret, at der maatte mere Ventilation til end det almindelige Foderhul med Staaltraadsnettet i den Tid, Tablerne udtrækkes; thi saa snart jeg tog Pakningen bort, var der intet i Vejen.

Jeg maa hyderligere bemærke, at mine Drugstader vare fuldt befolkede med 18

Stkr. 12" Rammer i Underrummet og juldte befatte Honningrum, og mine Højstader med 24 stærkt befatte Tabler.

Von ikke ogsaa Grunden til de indtrujne Uheld kan søges i det rige Honningaar og den stærke Varme, vi har haft? Og som bekendt indtrække Bierne først Tablen paa Midten og ved godt Træk begynde de straks at fylde Cellen med Honning, derved bliver Tablen tidt belastet med en betydelig Vægt førend Cellerne paa

Tablens øverste Rand, og derfor i Forbindelse med Varmen bevirkes det for mange Andre og for mig betydelige Tilfælde. Lad os derfor ikke domme d'Her.

Fabrikanter for haardt, men søge Grunden til vor Klage i forskjellige Omstændigheder, som naar vi kende Aarsagen, maaske kunne afhjælpes.

Honning-Beholdere.

I et saa godt Honningaar som det nærværende er der særlig Anledning til at fremdrage Betydningen af smukke og formaalstjenlige Beholdere. Desværre har Træffet i den senere Tid været slet; men under det egentlige Hovedtræk er der indsamlet saa store Honningmængder at der vel kan være Anledning til at fremstille denne Vare i en saa tiltalende Skikkelse som muligt for at faa den afsat til en god Pris.

Honningglas. For c. 3 Aar siden anmodede vi en af vore bedste Glasfabrikanter om at fremstille Honningglas til 1 og til 2 R efter det i England benyttede „Abbotsglas“. Herved fremkom i Håndelen særdeles gode og smukke Glas, der kunde

forhynes med Prop (se Fig. 34). De havde dog bægge den Fejl at være for store til Optagelse af den bestemte Vægt, idet denne ikke en Gang fyldte Glasfene til Halsen. Denne Fejl have vi i Aar faaet rettet ved

1 R's Glasfene, og disse ere tillige blevne langt nøjagtigere ens, ja at det meget godt kan lade sig gøre at fylde dem uden forud at veje hvert enkelt Glas. Næste Aar haabe vi at faa den samme Fejl rettet ved 2 R's Glasfene. — Vi tilraade saavidt muligt altid at forhynes disse Glas med Prop, da det i høj Grad bidrager til at gøre Honningen holdbar. Glasfjet forhynes med en smuk Etiket. Over Proppen lægges et cirkelrunt tilklippet

Staniol-Blad (Zinfolie), der er saaledes tilpasset, at det ved med begge Hænder at trykkes til Glas-halsen, naar c. $\frac{1}{4}$ " nedenunder Halsringen paa Halsens øverste Kant.

Som Eksempel paa Honningglas af en anden Form bringe vi i Dag vore Læsere et Billede af „det amerikanske Honningglas“ (se Fig. 35), der anvendes særdeles meget i Amerika. Dette er fir-

kantet og har 2 Halsringe. Det laves i 4 Størrelser til $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 og 2 R Honning. Om det allerede i Aar vil kunne lade sig gøre at fremstille saadanne Glas hos os, anse vi for meget tvivlsomt; men vi agte at forsøge det til

næste Aar.

I Amerika anvendes dog ogsaa andre Former, saaledes Glasspande (se Fig. 36), der foroven ere forhynede med forsolvet Nikkelrand, hvori er befæstet en Haut. Ovenpaa Randen anbringes et ligeledes forsolvet Nikkellaag. Disse Glasspande ere forstbare, de betales med 1—2 Kr. pr. Stk. efter Størrelsen. De ere bestemte til at plynke paa Frostbordet. Naar de ere

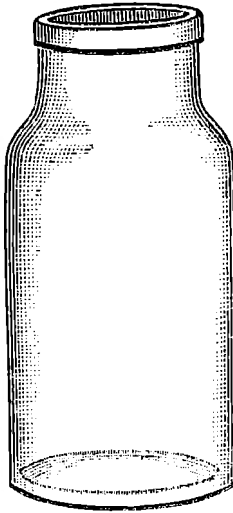

Fig. 34.

Fig. 35.

Fig. 36.

Fig. 37.

Fig. 38.

tømte, sendes de hen til Biableren for at fyldes paany.

Fra Tyskland have vi modtaget Prøver af Hønningglas med forniklet Struelaaag. Disse se meget nette ud; men vi antage dog, at de nærmest kun ville finde Anvendelse ved Udstillinger, ikke ved det almindelige Salg. De ere dyrere og mindre stærke end Abbots-Glas.

Til større Hønningmængder ere Spande af almindeligt Færnblik (fortinnet) særdeles bekvemme, da de bedre kunne taale Forjendelse end Glasene. Disse Spande laves i 2 forskellige Former, de kegleformede (se Fig. 37) og de cylindriske (se Fig. 38). Bægge Former benyttes i forskellige Størrelser ligesaa 2—50 R. Naar saadanne Spande ere forsynede med et tætsluttende Laag, og naar de fyldte med Hønning gemmes paa et tørt Sted, kan Hønningen deri opbevares i lang Tid uden at gære.

Endelig benyttes jo til Hønningforsendelser ogsaa Tønder af Træ. Disse ere ligesaa stærke som Blikbeholderne, men de ere bejværligere at rense. Det Træ, der anvendes til Hønningtønder, bør være blødt, da det ellers meget let bliver utæt, saa at Hønningen siver frem gennem Stavernes Mellemrum. Saadanne Tønder bør efter Brugen udfoges for at blive rene nok til senere at optage Hønning.

Udstillingen i Göteborg

aabnedes den 6. August Kl. 3 i Overværelse af Hs. Maj. Sveriges og Norges Konge. Mødets Ordførende, Kirkehyrde Pastor C. N. Wulff, Ahlsted, bød saavel Kongen som Mødets Deltagere et hjerteligt Velkommen. Hs. Majestæt besaa derefter med stor Interesse de udstillede Genstande. De levende Bier dog kun fra Lokalets aabne Vinduer. Efter Kongens Afrejse samledes man paany i det smukt dekoreerede Festslokale, hvor Pastor Wulff nærmere udtalte sig om denne Udstillings Tilblivelse: Det var for at afbetale Gælden til Danmark og Norge, at dette Møde var blevet sammenkaldt. Baade Lokalet og Udstillingen vare disjelig tarvelige; men man kunde jo ikke vente andet, da hverken Statspræmier eller Understøttelse fra Private kunde faas. Han havde dog haft den store Glæde at modtage fra sin gamle Ven, Hofjægermester A. Brun i Danmark, et Tilskud af 100 Kr. Han foreslog at jende denne Mænd, hvem man med god Grund har kaldt „den nordiske Biavls Fader“, en hjertelig Tak. — Dette vedtoges enstemmig. — Medaljen,

der her skalde uddelles, havde ikke været saa kostbar, fordi den var støbt, hvorved den vistnok adskillte sig fra de fleste andre Medaljer, den vilde dog være i Stand til at indbringe i den ringe Hytte Billedet af den Konge, der i Dag havde vist sin Interesse for Biavlen ved at overvære denne Udstillings Aabning. Bisagen var en stor og for hele Landet vigtig Sag, og foruden den Nytt, vi havde af Bierne, kunde hvert Menneffe lære meget af at betragte disse smaa slittige Dyr. Han vilde ønske, at enhver af vore Landbrugere maatte eje i sit Hjem noget Hønning, som var saa nyttig til mange Ting. Det vilde bidrage ikke lidt til at formindske de store Apotheker-Regninger. I Hannover, hvor Biavlen dreves i stort Omfang, indbragte den aarlig det lille Land den nette Sum af 4 Millioner Reichsmark. Enhver burde passe sit Hjem ligesom de slittige Bier, men vi kunde af disse tillige lære at arbejde for det heles Vel og at være enige om Forsvaret. — Vor Tid er jo Fdrættens og Sportens Tid. Hvorfor skalde man ikke ogsaa kunne drive Biavl som Sport? Den, som med No kunde passe sine Bier, kunde ogsaa være rolig under Livets andre Forhold. Taleren sluttede med et Lede for de 2 nordiske Konger.

Herefter toge Mødets Deltagere Udstillingen nærmere i Ojsyn. Denne indtog 2 Skolestuer i Hagarhedens Folkeskole, en Bygning, der ligesom de fleste ældre svenske Huse, udbvendig var beklædt med Brædder. Den dannede derfor en ejendommelig Modfætning til de mange pragtfulde Stenhuse, der i de senere Aar ere blevne opførte i dette Kvarter.

Præmierne bestod af Broncemedaljer, Penge og et smukt Diplom, som var dannet af Landbrugsmødets Diplom med Ændring af de Billeder, som hentydede til Virksomheden.

I. Videnskabelige Hjælpemidler. Løjtnant H. Ståhmar, Göteborg, 1. Pr. Med. Dipl. og 20 Kr. — Kantor Erslén, Kalundborg, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — P. Olsson, Emtervik, 3 Pr. D. og 5 Kr. — Lærer Norrgren, Harplinge, Ekstrapræmie for en meget smuk Ætse i Bogform indeholdende forskellige Slags Celler, Han, Hun og Arbejder m. m.

II. Levende Bier. Aug. Oljen, Nyköping, 1. Pr. M. D. og 20 Kr. — Lærer Lindström, Hebeberga, Ekstrapr. D. og 10 Kr. — Greve Hamilton, Varjeback, 2. Pr. M. D. og 15 Kr. — P. Olsson, Emtervik, 3 Pr. M. D. og 10 Kr.

III. Biboliger. a. Trugstaber. P. Olsson,

Emtervik, 1. Pr. D. og 15 Kr. for en Fremtidskube. — Smeder Dlusf Petersen, Højby, Nykøbing S., 1. Pr. M. D. og 15 Kr. for et Erdslebstade. — Jens Larsen, Staandgaarden, Røstilde, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Lærer E. Anderson, Bjørstorp, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Kantor H. Ersklev, Kalundborg, 2. Pr. D. og 10 Kr. for et Erdslebstade, der paa Grund af Sidelisternes mindre nøjagtige Afstand fra Bøggene ikke kunde komme op til 1. Pr. — b. Andre Kunststader. P. Olsson, Emtervik, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Kirkeværge Adolf Bergmann, Uppesrud, 3. Pr. D. og 5 Kr. — Smeder J. F. Nielsen, Åsvedrup, Aarhus, 3. Pr. D. og 5 Kr. — Lærer E. Malmgren, Storvik, 3. Pr. D. og 5 Kr. — c. Halmkuber. Clas Håkvnsson, Knifshult, 1. Pr. M. D. og 10 Kr. — Mejeriejer B. Bengtson, S. Heftra, 3. Pr. D. og 5 Kr.

IV. Redstaber. a. Tablepresfer. Det var forlangt, at jaadanne for at kunne æfte Bræmie stulde forevise i Arbejde d. 6. August Kl. 9—12. Dette vilde unøgtelig have været meget oplhsfende, men da det vilde være i høj Grad besværligt for vedkommende Udstiller, har det vistnok været medvirkende til, at ingen meldte sig i denne Klasse. — b. Udslyngere: Aug. Olsen, Nykøping, 1. Pr. D. og 15 Kr. — Lærer N. Lindstrøm, Hedeberga, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — P. Olsson, Emtervik, 3. Pr. D. og 5 Kr. — c. Andre Redstaber: Telegrafkommisær N. Ullstrøm, Søderhamn, 1. Pr. M. D. og 15 Kr. for en Samling finult forarbejdede Redstaber til Fremstilling af Tablehøning i Delinger og Kammer Jaabel til Kunststader som til Kuber. — Kantor Ersklev, Kalundborg, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, 3. Pr. D. og 5 Kr. — Lærer Lindstrøm, Hedeberga, 3. Pr. D. og 5 Kr.

V. Raaproducter, a. Honning: Gustaf Carlsson, Långås, 1. Pr. M. D. og 15 Kr. — Lærer N. Jensen, Badstær, 1. Pr. M. D. og 15 Kr. — Frøken Agnes Rotnæs, Larnæs, Norge, 1. Pr. M. D. og 15 Kr. — H. Stålhammar, Gøteborg, 1. Pr. D. og 15 Kr. — Banevogter Andersson, Bøseberg, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Lærer E. Malmgren, Storvik, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — E. Lenander, Allingås, for ikke renset Honning 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Grebe Hamilton, Barsebæk, 3. Pr. D. og 5 Kr. — P. Olsson, B. Emtervik, 3. Pr. D. og 5 Kr. — P. Petersson, Retarne, 3. Pr. D. og 5 Kr. — N. Ullstrøm, Søder-

hamn, 3. Pr. D. og 5 Kr. — Smeder Nielsen, Åsvedrup, Aarhus, 3. Pr. D. og 5 Kr. — c. Tablehøning: Banevogter N. Andersson, Bøseberg, 1. Pr. M. D. og 10 Kr. — Grebe Hamilton, Barsebæk, 2. Pr. D. og 5 Kr. — Lærer N. Lindstrøm, Hedeberga, 2. Pr. D. og 5 Kr. — P. Olsson, B. Emtervik, 3. Pr. D. — Aug. Olsson, Nykøping, 3. Pr. D. — d. Voks: Aug. Olsen, Nykøping, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Betty Olsson, Ingeby, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Frøken Agnes Rotnæs, Larnæs, 2. Pr. D. og 10 Kr. — Albert Ljungstrøm, Ullstarp, 3. Pr. D. og 5 Kr. — Bengta Svensson, Hedeberga, 3. Pr. D. og 5 Kr.

VI. Forædlede Producter. a. Kunsttavler: Lærer N. Lindstrøm, Hedeberga, 1. Pr. D. og 15 Kr. — Gaardejer N. Jacobsen, Andtær, Odde, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, 2. Pr. D. og 10 Kr. — P. Olsson, B. Emtervik, 3. Pr. D. og 5 Kr. — b. Drifkevarer: Lieutenant H. J. Stålhammar, Gøteborg, 1. Pr. D. og 15 Kr. for Mød. — Mødfabrikant P. A. E. Müller, København, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Grosserer H. S. Salomon, København, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Fru Sofie Jensen, Badstær, 2. Pr. D. og 10 Kr. for Damelikør. — P. A. E. Müller, København, 3. Pr. D. — c. Baggværk og Spltetøj: P. Olsen, B. Emtervik, 1. Pr. M. D. og 15 Kr. for Rager. — Fru Betty Müller, København, 2. Pr. M. D. og 10 Kr. — Fru Sofie Jensen, Badstær, 3. Pr. D. og 5 Kr. for Spltetøj.

Med Hensyn til Medaljernes Uddeling fulgtes den Regel, at ingen Udstiller erholdt mere end 1 Medalje.

Udstillingen var vel ikke stor (c. 175 Numre), den omfattede Genstande fra 24 svenske, 12 danske og 1 norsk Udstiller; men naar det tages i Betænkning, at den var fremkaldt ved en enkelt Mand's varme Interesse og betydelige Ofre af baade Penge og Arbejde, da maa den i Sandhed vække Beundring. Pastor Wulff, Ahlsted, har ved denne sin store Gerning paa en smul Maade afluttet sin 30aarige ihærdige Stræben for at fremme den nyere Viavl i Sverige. Udslaget af denne lange Virksomhed har været, at Sverige nu tæller ikke faa fremstredne Viavlere, der i Døgtighed kunne maale sig med Bimestrerne i ethvert andet Land. Derimod er Viavlen endnu kun faare lidet udbredt i Sverige, uagtet de fleste Egne i dette Land tilhøde jærbles helbige Vetingelser for denne Sghsel. Det maa derfor haabes, at den

Sæd, som den gamle Hædermand har lagt, i en nær Fremtid maa være Frugt ved en langt almindeligere Udbredelse af Viablen i vort Broderrige. Den gamle trofaste Arbejder har nedlagt sin Virksomhed. Det staar nu til de øvrige ledende Viablere, ældre som yngre, at tage hans Gerning op og sprede Interessen for Viabl over hele Sverige, saa at man ikke som nu skal kunne rejse lange Stræfninger i dette Land uden at se et eneste Vistade.

(Fortsættes).

Centralmøde

afholdes Søndag d. 13. Septbr. Kl. 10 i Petersens Hotel i Nyborg:

Dagsorden:

1. Fremlæggelse af Regnskab for 1890.
2. Valg af 1 Revisor for Regnskab 1890 og 1891.
3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Præsidenten, Kunstgartner Fr. Wendt, Roskilde, og Sekretæren, Kantor Hans Ersløb, Kalundborg.
4. Forslag til et Tillæg til Lov om Bier.
5. Kredsenes Grænser og Ret til at sende Delegerede til Centralmøderne.
6. Honningens Af sætning. (Indledes af Værer Houliud, Boeslunde, og Gaardejer H. Doose, Hømb.)
7. Smaastrykterne særlig med Hensyn til Trykning af ny Dplag.
8. Udlaan af Bogsamlingen særlig med Hensyn til Erstatningspligten.
9. Viablslærerne.
10. Kreds-Udstillingerne.
11. Tidsskriftet.
12. Bør Foreningen deltage i Verdens-Udstillingen i Chicago?
13. Bør DBF. søge Deltagelse i Landmandsforsamlingen i Randers?
14. Stedet for næste Centralmødes Afholdelse.
15. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Frank Wendt,
Præsident.

Fodring med Kandis.

Af Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus.

Efterhaanden som Viablen med bevægelig Tablebygning finder mere almindelig Udbredelse overalt i Landet, vil Fodring

med Kandis om Efteraaret sikkert blive brugt i langt større Udstrækning, end det nu er Tilfældet, hvilket jeg ogsaa er overbevist om, at den fortjener; thi man har i denne et godt og forholdsvis billigt Foder, hvorpaa Overvintringen foregaar bedre end paa Honning alene, idet denne i Reglen vil blive krystalliseret i Tablerne om Vinteren, hvorfor en stadig Udflyvning i det tidlige Foraar er uundgaelig, selv om der altid i den kolde Tid af Maret er anbragt et tyndt Bræt staaende paa Flyvebrættet, skraat op imod Stadets Forvæg (siden ved at vandfodre), og dette volder ved et stort Antal Stader ikke ringe Arbejde; men værre om man ikke titide bliver opmærksom derpaa, da Bierne ellers derved ere udsatte for at gaa den sikre Død imøde. Man kan jo ofte hvert Foraar høre flere Udtalelser om, at Bierne ere døde, men have efterladt sig en Del Honning, hvori Forjæglingen undertiden har været afgnavet, hvoraf der kan drages den Slutning, at de ere døde af Tørst.

Underledes forholder det sig, naar de ere indvintrede paa en større Del Kandisopløsning, thi denne kan i Almindelighed holde sig flydende hele Vinteren igennem, hvorfor Bierne ogsaa derpaa vil holde sig rolige, indtil mildt Vejr indtræder, saa at der ikke mere er Fare for deres Liv ved en regelmæssig Udflyvning. Den praktiske og tillige den hurtigste Maade, paa hvilken man er i Stand til (først i September) at faa en Bifamilie til at indbære hele sit Vinterforraad, har jeg fundet at være ved at fylde Foderet i Tablerne derved, at de ere lagte i en lav Bakke af c. 2" Højde og derpaa af en Kande med spids Tud overhældt Tablerne paa begge Sider med Kandisopløsning. En almindelig Normaltable har da kunnet optage omtrent 4 B, og naar 3 saabanne om Aftenen ere hængte bagved Indskubsdøren (som forud er hævet 1/2" fra Bunden), have de som Regel været tømte den følgende Morgen. Dette er tillige det naturligste for Bierne saaledes at hente Foderet af Vokstablerne, og jeg har heller aldrig her som ved andre Fodringsmaader, jeg har brugt, bemærket, at de ere blevne tilklissete paa Bingerne, saa at de ikke mere have kunnet flyde. Det er derfor fremtidig min Hensigt at bruge denne Maade, naar jeg vil anvende Kandis til Biernes Indvintring. Overvintringen har i Almindelighed været bedre paa Kandis end paa Honning, dog har jeg aldrig paa nogen af Delene mistet noget Bifolk.

Foraarsfodringen er vel ikke absolut nødvendig, naar Indvintringen har været paa tilstrækkelig Forraad, men at Viablren deri har et udmærket Middel, hvorved

han er i Stand til at fremsthynde Yngelansætningen i meget høj Grad, saaledes at Staderne, naar Hovedtrækket kommer, ere meget birige, derom kan enhver Biavler let overbevise sig ved et Forsøg. Jeg har jobret saavel fraoven som frandeden i Staderne ved at indsthyde lave Bliskaffer gennem Flyvehullet, men foretrækker det sidste, som jeg nu har brugt i en Række af Aar, idet jeg har fundet, at Bierne ikke kunne modstaa at opbære det varme Foder for derpaa straks at anvende det til Yngelen.

Udbyttet i den følgende Sommer tvivler jeg ikke om kan blive ligesaa stort, fordi Overvintringen har været paa Kandis, hvilket jeg ogsaa mener at kunne paavise derved, at det Aar, hvor jeg har brugt de fleste K Kandis, har jeg den følgende Sommer faaet det største Honningudbytte. Jeg anvendte saaledes i det daarlige Bjaar 1888 over 20 K Kandisopløsning til hvert af mine 11 Stader, og da alle Tavlerne, efter at de vare forseglede, bleve vejede, viste det sig, at de kun havde en Gennemsnitsvægt af 28 K pr. Stade (Rammer og Bier iberegne, hvert Stade havde fra 7 til 9 Rammer). Man vil altsaa deraf se, at hele deres Vinterforraad bestod tildels af Kandis og Blomstestøv, og netop det følgende Aar gav det største Honningudbytte, som jeg har faaet i de Aar, jeg har drevet Biavl, idet jeg af disse 11 Stader høstede tilsammen 787 K Honning, og Bierne bleve tillige dette Aar indvintrede paa Honning alene. Der kunde jo indvendes herimod, at 1889 var ogsaa et udmærket Høuning-Aar, ja det indrømmer jeg gerne, men havde Overvintringen ikke været god, og Yngelansætningen gaaet raft fremad i Foraars-tiden, saaledes at alle Staderne, da Hovedtrækket kom, kunde kaldes kraftige, havde de næppe givet et Gennemsnitsudbytte af over 71 K pr. Stade.

Bilusens Fjende.

Af V. Alfonsus, Wien=Döbling.

Det er en bekendt Regel i Naturen, at naar et stadeligt Dyr eller en Plante tager altfor stærk Overhaand, fremkalder Naturen selv en eller anden Fjende for at forhindre de førstnævntes altfor stærke Udvikling. Jeg skal kun her minde om en Art Svamp, der ødelægger de i høj Grad stadelige Larver af Fyrrspindere (en Sommerflugt), og om Bipeftens Forsvinder i honningrige Aar. I den nyeste Tid har man ogsaa opdaget en Fjende af Bilusen, om hvilken

hidtil hverken Biblade eller Bibøger have givet nogen Meddelelse. Det er Bog-Scorpionen (Chelifer concroides). Allerede for nogle Aar siden bemærkede jeg og nogle andre opmærksomme Biavlere i min Egn dette interessante Insekt i vore Bistader. Bog-Scorpionen opholder sig i gamle Bøger, Murrevner og Bistader; man finder dem i de forskellige Stadesformer paa højst forskellige Steder. I Bogensthylere og Straakuber finder man den under Bundbrættet; i Trugstader og Højstader findes den under Binduesrammerne. Den gør Jagt paa Bilusen og lignende smaa Dyr, f. Eks. Midder, Pollenlus og lignende. Scorpionen udfuger disse Dyr. Den hører til Edderkopperne. Da den dog har mange Kendetegn fælles med Scorpionerne, regnes den ofte til en egen Klasse af disse. Den er lille og fladtrykt. Baglivet, der ligner en Sengetæge (Weggelus), bestaar af 10—11 Led, men mangler Giftbraadden, som andre Scorpioner have. Paa Hovedet har Dyret 2 lange bevægelige Saksæ, hvormed det griber sit Bytte. Hunnen bærer paa Bugtiden af den første Baglivsring de nylig lagte Æg, og snart derefter de deraf fremkommende meget ufuldstændig udviklede Larver. Disse have paa Forenden en Snabel, som dannes ved en Udfrængning af Huden. Snablen danner en Overlæbe og bagved den sidde Kæbejølerner. Bagenden af Legemet er krummet fortil paa Bugtiden. Ved Dyrets hurtige Vækst vise sig efter hinanden bagved Kæbejølerner de 4 Par Gangben, tillige optræde paa Undersiden af det fortil krummede Bagliv 4 Par smaa Fødder; disse forsvinde dog snart igen. Lidt efter lidt indstrumper ogsaa den store Overlæbe. Naar Baglivet har udstrakt sig i Længden, viser det fuldstændig samme Form som hos den udviklede Bog-Scorpion. Denne lever som forud angivet ogsaa af Bilus, i Særdeleshed griber den de nylig af Ægget udkrøbne, lysegule Dyr. Derpaa skjuler den sig, medens den udfuger dem. Jeg har selv iagttaget dette.

Jeg opfordrer herved enhver Biavler, som i sine Stader træffer det mærkelige lille Dyr, til ikke at dræbe det, men kun at iagttage det.

Ghyvelblomsten.

Af Lærer A. P. Holbeck, Lynderup.

Ved at iagttage Biernes Færden fra Blomst til Blomst paa Ghyvelplanten, blev jeg Vidne til et smukt Træk af Staberens Visdom. Min Opmærksomhed vakkedes først

bed, at der stod en gul Støvtaage omkring Bienen. Jeg undersøgte Blomsten og gjorde da følgende Opdagelse, som vist ikke er almindelig bekendt: Gyvelblomsten (*Sarothamnus scoparius*), der hører til de ærteblomstrede, har en spiralkullet Støvvej, der ligger indesluttet i „Baaden“, samt 10 Støvdragere. Naar Bienen sætter sig paa Baaden — de 5 Kronblade kaldes Fanen, Vingerne og Baaden —, aabner denne sig ved Tryk, og Griffelen slipper løs af sit Fængsel, farer op under Biens Bug, sliker Støvet af Pelsen, hvorved den befrugtes, og bøjer sig derpaa sammen for ikke at faa noget af Støvet fra sine egne Støvdragere, der i samme Øjeblik overdrysse Bienen med en ny Ladning til næste Blomst. Dette smukke Eksperiment vil enhver kunne gøre ved at tage Blomsten med den ene Haand og trykke med Befingereen paa Baaden. Støvvejen smækker da op mod Fingereen og ruller sig sammen med bøjet Hoved, medens Fingereen bliver helt gul af de fremspringende Støvdragere. Naar Bienen har befrugtet Blomsten kan den tage Honningen som Løn.

Fra Kredse.

Elbo Herreds BF. foretog sin aarlige Præmieuddeling i Pjedsted Spang Søndag den 19de Juli. Til Konkurrencen havde meldt sig 28 Medlemmer, hvoraf de 20 tilfendtes Præmie.

Efter Præmieuddelingen gav Randers Amts Biablærer D. Terkelsen fra Rhomgaard Undervisning i Biabl og holdt tillige et interessant Foredrag om Biabl for en talrig Forjamling. Her følger et meget kort Referat.

Han indledede Foredraget med følgende Ord:

Hvor rig en Betsignelse er der ikke for Tiden udbredt over den ganske Jord ved det skønne Blomsterflor, der dækker Mark og Eng, hvorved Vorherre har givet de sluttige Bier rigelig Næring.

Ja, hvor utaknemlig er Menneket ikke, der undlader at indsamle saa stor en Gabe, der kunde udgøre ikke alene Tusender, men Millioner af Kroner i det lille Danmark. Hvad var der til Hinder for, at der stod et Par Bistader ved hver fattig Husmandshave, og det er nærmest det, der sigtes til i den danske Biablerforening.

Foreningen giver gerne Undervisning og Vejledning og indbyder til at være med til Møderne. Og hvor stort et Gode vilde det ikke være for den gamle Arbejder, om han ved en tilstrækkelig veldreven Biabl kunde have Honning til Husholdning og

noget til Salg til at dække Udgifterne med. Og hvilken Næring indeholder Honning ikke for Børn! Meget Engelskygge vilde undgaas, ja mange flere Sygdomme. — Der- efter rettedes der en Del Spørgsmaal til Terkelsen, som han besvarede. Foredrags- holderen bragte Foreningen en Tak for dens Virksomhed fra den danske Biablerforening, hvis Repræsentant han var.

Efter at Formanden havde bragt Terkelsen en Tak, sluttede dette vellykkede Møde.

Præmielisten:

1. Præmie: H. W. Lomholdt, Kongsted, 10 Kroner; 2. Pr.: S. Namand, Pjedsted, 9 Kr.; 3. Pr.: Nads Hansen, Gaarup, 8 Kr.; 4. Pr.: Palle Henriksen, Borkop, 7 Kr.; 5. Pr.: S. T. Nielsen, Stærup, 6 Kr.; 6. Pr.: S. B. Hansen, Borup, 5 Kr.; 7. Pr.: R. Ladegaard, Lille Velling, 5 Kr.; 8de Pr.: Mittel Sorensen, St. Velling, 4 Kr.; 9. Pr.: N. Knudsen, Gaarslev, 3 Kr.; 10. Pr.: S. P. Sorensen, Gaarslev, 3 Kr.; 11. Pr.: Th. Damhøj, Kongsted, 2 Kr.; 12. Pr.: P. Raab, Gaarslev, 2 Kr.; 13. Pr.: M. Dons, Bilstrup, 2 Kr.; 14. Pr.: Morten Nielsen, Stærup, 2 Kr.; 15. Pr.: P. Jakobsen, Brejning, 2 Kr.; 16. Pr.: P. Skær, Hørslev, 2 Kr.; 17. Pr.: J. Lind, Borup Skov, 2 Kr.; 18. Pr.: P. Jaag, Egestov, 2 Kr.; 19. Pr.: J. P. Laugesen, Trelde, 2 Kr.; 20. Pr.: K. Bendixen, Velling, 2 Kr.

Vismarlund BF. Det meddeles Dem herved, at en Biablerforening er bleven dannet den 5. Juli i Hammelev Sogn ved Haderslev i gl. Ladegaard med omliggende Byer. Foreningens Navn er Vismarlunds- Biablerforening. Til Formand valgtes A. Iversen, Tørningmark, til Næstformand G. P. Jessen, Tørningmark, og undertegnede valgtes til Sekretær. I Foreningen indmeldte sig 28 Medlemmer, og der blev bestilt 14 Eksemplarer af „Danst Bi- Tidende“. P. C. Duus.

Vester Høstuge BF. Vort sidste Møde hos Landpost G. T. Larsen var et meget lærerigt Møde, som i høj Grad imponerede Begynderne i Biabl, og hvor da ogsaa adskillige indmeldte sig i den herbærende Kredsförening, men først bliver Medlemmer af Hovedforeningen fra Nystaar 1892. Hvad der mest tildrog sig Opmærksomheden var Larsens store Honninghøst, idet der inde i Bærelset, hvor han udslynger sin Honning, var opstillet 7 store og 2 mindre Justrager Honning foruden en Del Glas og Kruffer, ialt omtrent 850 K Honning, og da vi nu kom op i Bihaven var endda de fleste af Staberne fulde af Honning, saa der ved Esteraarsfeatershnet kan ventes endnu adskillige K. Det er en sand Fornøjelse at se saadan en Virksomhed, saameget mere som Larsen i Begyndelsen havde svær Modgang at kæmpe med, idet næsten alle hans Bier i de første 3 Mar blev ødelagt af Raaddenthygel, men Larsen opgav ikke Sagen, og nu nyder han i fuldt Maal

Vennen for sit Arbejde, og det er ikke første Gang at han har høstet noget lignende, og selv i Fjor i det ugunstige Aar havde han dog inellem 4 og 500 R af sine Stader. Slige Eksempler virker ofte bedre end selv de bedste Foredrag, særlig til at vække Begynneren, som saa siden faar Øjst til at høre noget om Viavl.

Hans Fjorger Hansen.

Morsø BF. Hr. Viavlslærer Grønning afholdt i Dagene 26., 27. og 28. Juni tre Møder her paa Den, nemlig hos Købmand Jensen, Hvidbjerg, Gaardejer Dahlerup i Geldrup og Smed Martinus Joseffen i Sejerø. Ved Møderne, som delvis vare godt besøgte af Omegnens Viavlere, gav Hr. Grønning først praktisk Undervisning ude hos Bierne, idet han aabnede forfælske Stader, paaviste foreskjeldende Mangler og gav praktiske Anvisninger om, hvordan Bierne skulle passes og behandles nu mens Trættet var saa særdeles rigt, at der stadig ville mangle Gæller til Opbevaringen af det indsamlede Forraad, hvis man ikke passede paa. Under de gunstige Forhold i Aar vare Viavlerne, i hvert Fald her paa Morsø, i Almindelighed vel Sparomme med at give Bierne tomme Tabler baade i Under- og Overrummet. Derefter holdt Grønning et Foredrag om Betingelserne for Viavl, Stadernes formaalstjenlige Indretning og Pasning, Biernes Behandling i de forfælske Aars-tider. Da han i Fjor paa Møderne forklarede, hvorledes Bierne skulle indpaffes til Vinteren, foredrog han denne Gang, hvad der særlig var at iagttage om Foraaet for at saa Familierne stærke til Trættiden og om Sommeren for paa en fornuftig Maade til egen Fordeel at benytte sig af Trættet. Det betones stærkt som en almennyttig Regel, at det gælder om at have stærke Familier; thi hvad kan det nytte, at Høsten er stor, naar Arbejderne ere saa. Man fik en tydelig Fremstilling af Biernes Røgt og Pleje fra det tidlige Foraar og hele Sommeren igennem med en anskuelig Paavisning af, hvordan Yngel-lejet og Honningrummet fordelagtig bør indrettes til de forfælske Tider og under de beskænde Forhold. Slutelig gaves en Anvisning om Sværme's Indfangning, Husning og videre Behandling.

Økko fra Staderne.

Ollerup, Fyn, d. 26. Juli.

Jeg begyndte med Viavlen i Fjor, da købte jeg et Trugstade 10 x 12", og som har overvintret godt. Det kunde besætte 7 Kammer i Foraaet. Jeg ansproede det til

at yngle stærkere ved at skrælle af, hvad der var meget fortrinligt. Dronningen blev derved meget slink til at lægge Æg, og i kort Tid havde jeg Huset fuldt af Bier. Det viste sig snart, at Huset var meget for lille. Jeg maatte da lade dem sværme. Der var kun Blads til 21 Kammer. Sværmen kunde besætte 14 lave Normalkammer. Jeg har nemlig anstafset mig 4 Erslæbstader i Aar. Dem har jeg nu besolket alle med Sværme, en af dem fik jeg den 25. Maj. Det var en god Sværm, den kan nu besætte 26 Kammer lav Normel.

Jeg skal ved anden Leilighed meddele Dem lidt mere angaaende de ny Erslæbstader, jeg har faaet. Jeg ved ikke bestemt endnu, hvor stort Udbyttet bliver; men jeg antager et Hundrede Pund. Jeg vil nu til Slutning sige Tak for Deres udmærkede redigerede Blad med samt en Tak for „Fører i Viavl“ og Erslæbstaderne.

Jens Chr. Nielsen.

Lynnerup Støte pr. Viborg, d. 4. Avg.

I Nr. 12 af „T. f. B.“ findes en Bekendtgørelse fra Hr. Knudsen, Sekretær for Hobro BF., der noget nær ligner et saarende Angreb paa Fru Demant. At dette Angreb er uberettiget, haaber jeg at kunne bringe Hr. Knudsen og Hobro BF. til at indse. Af Bestyrelsen for DBF. var der tilstaaet os Nord for Viborg 3 Møder, og vi ønskede desuden for egen Regning at saa Fru Demant til at holde 4 Møder her paa Egnen for at udbrede Kendskab til den nyere Viavl. Jeg skrev derom til Fru D. og lovede at ordne Møderne for hende. Fru Demant svarede, at hun paa samme Tid skulde til Hobro, men glemte at tilføje, at Hobro BF. ønskede Mødet en Fredag eller Søndag. I denne Forglemmelse ligger Fru Demants forfælske Brøde, som jeg nok synes kan tilgives hende ifølge Redaktionens Bemærkning i Nr. 12. Jeg ordnede Møderne saaledes, at Fru D. kunde komme fra København med Dampskib d. 13. og tilbage fra Hobro d. 22. Juli. Havde jeg kendt Hobro BF.'s Ønske, skulde jeg med Fornøjelse have ordnet Møderne efter Ønsket. Det første Møde kunde da blevet holdt i Hobro. Da jeg fik Underretning om Hobro BF.'s Ønske, vare alle 7 Møder bekendtgjorte — „og det kunde da ikke blive anderledes“. Til Slutning skal jeg kun bemærke, at Hr. Knudsen vist tager Munden vel fuld, naar han skriver, at Hobro BF. er den største og mest levedygtige Kreds i Sjælland. Vor Kreds her, der omfatter Rindø m. fl. Herreder, tæller c. 200 Medlemmer. Randers Amt — hvori „den største Kreds i Sjælland“, nemlig Hobro,

jundes — har 148 Stemmer (se Nr. 12), Viborg Amt 198, for ikke at nævne Ribe Amt med 287 St. Om der er mere Kvistjold — Livskraft — i Hobro BF. end i andre Kredse, skal jeg lade være usagt, kun synes jeg, det vidner ikke om megen Interesse, at der ikke kan samles Tilhørere paa andre Dage end Fredag — Torvedagen — og Søndag — Helligdagen. Til Dplysning for Hobro BF. skal jeg meddele, at der ogsaa er Liv i andre Kredse. For 5 Aar siden var jeg den eneste Holder af Tidsskriftet i Rinds Herred. Siden den Tid er Antallet af Holdere i Amtet steget fra 16 til 198! Dette gode Resultat skyldes for en stor Del Fru Demant og Hr. Grønning samt Bestyrelsen for DBF., der har udfjendt dem. Selv har jeg uden Vederlag holdt Snejde af Møder og givet Dplysning i endnu flere Breve. Syd for Viborg virke flere Mænd med udmærket Held for Biavlens Udbredelse i Amtet, hvilke Mænd herved bringes min hjerteligste Hilsen med Tak for deres Arbejde. Alt dette tyder paa Liv! Ikke sandt? N. B. Holbeck.

Jaarup, Rødkjærsbro, d. 6. August.

Jeg har købt 2 Sværme, en tidlig, der har udbygget 3 Kubefasjer med 21 Rammer, (6 × 9") og en sildig Sværm, desuden har min store Klasse afgivet en Sværm for en Tid siden, og da jeg kunde give den et udbygget Kubestade (7 Rammer 6 × 9") har den gjort god Fremgang, saa jeg nu har 5 Familier. Jeg har forskaffet mig Erstlevs „Fører i Biavl“, gennem hvilken jeg har faaet en god Begyndelsesgrund. Jeg har ogsaa i Sunde at lade mine Familier holde Indtog i ny Stader til næste Aar (Erstlevstader), da det Rammemaal jeg har 10 × 8" er daarligt; men jeg var saa uheldig at faa den første Klasse af en Fuiser, og jeg havde den Gang ikke Begreb om Rammemaal. Men gennem „Fører i Biavl“ og gennem den „D. B. L.“ har jeg faaet andre Djne at se med som og gennem Erfaring. Gør h.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 110. Jeg tillader mig herved at rette nogle Spørgsmaal til Dem angaaende tre Aar, som ere blevne ihjelskuffet af mine Bier. Jeg har 15 Bistader, og disse vare helt rolige, da vi gif ind at spise til Middag; men da vi var færdig og kom ud, vare Bierne helt rasende og angreb os, saa snart vi kom ud. Jeg saa nu, at Faarene vare overfaldne af dem. Jeg fik i Hast Faarene ind og overheldte dem med Vand, fik Bierne af dem og indgab dem Storpion-

olie og badede dem flere Gange med Vand, men de bleve helt tykke i Hovederne, og efter 5 Timers Forløb døde de to, som vi straks skar i Halsen og fik Blodet af og slagtede dem paa sædvanlig Maade. Det 3die Aar levede til Dagen efter. Det var meget rodt i Kødets, hvorfor vi nedgrov det med det samme. Jeg ønsker nu at spørge Dem: Er Kødets (som nu er faltet) af disse to Aar tjenligt til Mennekesføde? Trænger Bigiften ind i Kødets? Jeg har spurgt flere kyndige, men ingen har kendt et saadant Tilfælde. Hvad kan have opirret Bierne saaledes? Udenom Bihaven er en 4—5 Aen høj Granbætte, som de skal over, og Faarene stod et lille Stykke derfra, og jeg har ikke behandlet Bierne i en hel Uge i Forvejen. Jeg har nu i atten Aar drevet Biavl og ikke før set lignende, det er derfor mit Ønske, om De vil meddele mig, om De tror, at Kødets er spijeligt? (B. N.) — S.: Der kan næppe være nogen Tvivl om, at Kødets af de 2 Aar er spijeligt. Bigift gaar vistnok over i Blodet hos det stakne Dyr; men det er ikke nogen stærk Gift. Den bestaar mest af Myresyre, som Menneket godt kan nyde i smaa Mængder uden nogen stadelig Virkning. — Hvorledes Bierne ere blevne saaledes opirrede, er ikke let at sige. Maafse ved Røveri.

Nr. 111. Hvoortil benyttes en Spatel ved Biavl? (S. S.) — S.: Den Spatel, vi benytte, er 9½" lang og 1¾" bred i Bladet, der er af fint Staal og derfor meget højeligt. Den benyttes til at bortskære Bildbygning, til at løsne Rammer og Dækkbrædder, til at udskære Tavler af Kuben, til at rense Bund og Vægge for Smul og Klæbvoks, til at optage spidte Honningdraaber og til at opstifte Honning, der ikke er altfor stiv, af Krutter. Alle disse Arbejder kunne jo udføres med andre Redstaber; men Spatelen er særdeles bekvem at benytte dertil. Den, der først har indført dette Redstabs Benyttelse ved Biavl, er Hoffjegermester N. Brun.

Nr. 112. Kunde det ikke være heldigt at forene en meget sildig Sværm, jeg har i et Trugstade, til Efteraaret med en Kubedtromning (a)? og er det i det Tilfælde nødvendigt at fjerne den ene Dronning, naar man anser begge for lige gode (b)? (N. N. S.) — S.: a. Jo. Foreningen kan ske, hvis begge Stader forud ere Nabostader, ved at bestro begge Familier med samme Slags Mel og kaste Tromningen ned over Tavlebærerne i Trugstadet. b. Nej.

113. Vi ere et Par Biavlere, som have forskjellig Mening om Biernes Udtrækning af Kunsttablerne. Forlænge de Gellerne med naturligt Voks, eller „arbejde“ de Gel-

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Sundgræser for 20 Ere pr. Petit-Blanc 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de gaaes indrykkes.

Traadning af Tavler.

Ved Biablen kommer det ligesom ved enhver anden Næringsvej an paa at lette Arbejdet saa meget som muligt. „Tid er Pengen“, og ethvert Middel, der virkelig kan spare Tid for Biaberen, har derfor Værdi. Denne Betragtning har ført til Brugen af langt større Tavler end de, der anvendtes af Dzierzon og Berlepsch. Følgen heraf har imidlertid været, at særlig Kunsttavlernes Anvendelse i de store Kammer have stødt paa Vanskeligheder, og desuden have de store Tavler vist sig vanskelige at udslynge, fordi de ere mere udsatte for at brydes end de smaa.

Disse Ulemper

har man søgt at undgaa ved Indlægning af fortrinnet Færtraad i Tavlerne. Til Indlægningen anvendes Tykkelse mellem Nr. 26 og Nr. 36. Derimod har man forsøgt at indlægge Traaden paa mange forskellige Maader: lodret, vandret og baade paa kryds og tværs. Naar Tavlen først er udbygget godt, gør Traaden sin Nyttelse ved Udslyngningen, hvorledes den end er anbragt. Men under Udbygningen er det langt fra ligegyldigt, hvorledes Traadene ligge.

1. Den simpleste Maade at anbringe Traadene paa er den lodrette (se Fig. 39), idet Traaden a, b, c, d, e befæstes i Tablebæreren foroven, dernæst trækkes gennem Midten af denne ned igennem Bundlisten, derpaa vandret under denne, atter op gennem Tablebæreren o. s. v. I den lave Normalramme bruge vi 5 Traade af Nr. 28. Denne Maade har imidlertid den Ulempe, at Kunsttavlen, hvis der er meget varmt i Stedet, og et stort Antal Bier paa een Gang begynde at arbejde paa den, kan glide paa Traadene, og om den end ikke falder helt ned dog strækker sig saaledes, at de øverste 8—16 Cellerækker blive for store til Arbejdsyngel. Tillige vil Tavlen ved denne

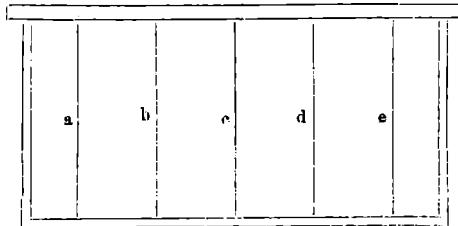

Fig. 39. Lodret Traadning.

Glidning let støde imod Bundlisten og blive puffet fornedet.

2. Den anden næsten ligesaa simple Maade er den vandrette (se Fig. 40), ved hvilken det da bør iagttages, at den øverste Traad (a) bør være temmelig tæt under Tablebæreren, fordi der paa dette Sted udrøves den største Stykke. Derfra tiltager saa Afstanden nedad. Denne Maade har dog den Fejl, at Traadene ere temmelig slappe, fordi de mangle Støtte i den ydre Tablebærer.

3. Endelig har man ogsaa forsøgt at fryse Traadene i temmelig stort Antal. Dette har rigtigst afsjulpet Fejlene; men det er et betydeligt Arbejde at udføre denne Traadning. Nylig har en Amerikaner fundet paa en meget simpel Krysning eller rettere Knytning af Traadene, og denne tro vi vil have en Fremtid for sig (se Fig. 41). Figuren fremstiller en Langstroth-Kamme, der er en Del større end Normalrammen. Derfor anvendes i denne 5 Traade, nemlig 3 langs Tablens Kande og 2 midt i. De 2 sidstnævnte ere knyttede sammen ved 5. I Normalrammen (den lave) kan man nøjes med disse 2 Traade, der ikke behøve at være anbragte som i Figuren angivet paa Kroge, men meget godt kunne trækkes gennem Risterne som sædvanlig hos os. Den øverste Traad trækkes da ved hver Ende gennem Tablebæreren, den nederste Traad gennem begge Sidelisterne.

Der er ingen Tvivl om, at Traadning er en fortrinlig Støtte for Tablerne. Ganste vist kan den undværes i de lave Kammeformer; men ogsaa i disse vil den uden Tvivl efterhaanden blive almindelig, naar Arbejdet, der er forbundet dermed, ikke er for stort.

Traadernes Nedtrykning i Tablerne sker bedst ved en Tablespore, der enten med varmt eller koldt Hjul ruller langs ad dem. Man kan vel faa Bierne til at bygge Traadene ind, om disse end slet ikke trykkes ind i Kunsttablen men denne kun hænger tæt op ad dem; men hermed mister man jo en af de vigtigste Fordele ved Traadningen, nemlig Styrkelse af Kunsttablen under Udbygningen, og desuden blive adskillige Celler derved uskikkede til at optage Yngel, fordi Traadene derved gennemskære dem.

Naar de overflødige Tabler nu ved Trækkets Slutning hængemmes omhyggelig, ville vi opfordre Biavlerne til at stænke de traadede Tabler særlig Omhu, fordi Jaadanne i ikke ringe Grad letter Biernes Behandling. Stærke stive Tabler ere af saa stor Betydning for Biavleren paa Grund af deres større Modstandsævn mod ublid Behandling og større Varighed, at vi bestemt tro, ikke alene at Traadningen stedse vil vinde mere Udbredelse, men tillige, at man i de større Kammer vil begynde at anvende sværere Rister, end det endnu er almindeligt hos os. En jaadan Bevægelse

i vor Biavl vil kunne bidrage til i ikke ringe Grad at formindste vort Kunsttableforbrug, der snart har naaet en forbausende Størrelse. Dette er et af de Punkter, paa hvilket vore Biavlere's Udgifter maa kunne formindskes. Stærke Kammer og Traadning af Tablerne vil uden Tvivl kunne bidrage væsentlig hertil.

Dronningavl.

Af W. W. Doolittle, Borodino, N. Amerika.

I mange Aar er jeg blevet opfordret til at skrive en Bibog og næsten skændt paa, fordi jeg ikke gjorde det. Min Undskyldning for ikke at gøre det har været, at der var mange udsjærlige Værker om Biavl udgivne, skrevne af Langstroth, Quinby, King, Cook, Root og andre. Derfor var der ingen Grund til at kaste endnu flere Bøger ud i Verden, naar de ikke behandlede andet end Biavlens almindelige Regler. — Bistnok findes der 2 smaa Bøger, som bære mit Navn, nemlig „Det Stade, der bruger“ og „Dronningavl“; men disse ere kun en Samling af Artikler, som jeg har skrevet til forskellige Bibliade.

Som alle Nutidens Biavlere vide, har jeg givet alle mine bedste Tanker om den Genstand, som den onskede Bog skulde behandle, frit til Verden gennem Bi-Aviserne. Havde jeg derfor givet efter for Dusket, vilde Bogen have blevet en Gøntagelse af, hvad jeg havde skrevet før. Og af denne Grund vil Læseren maaſte ogsaa anse over denne Bog.

Tilfældigt, da mine Venners Forlangende om en Bog blev mere paatrængende, besluttede jeg at tilbageholde fra Offentligheden en Del af mine Forsøg og Underjøgelse med Hensyn til Dronningavl (da jeg med Hensyn til Biavl har anvendt mere Tænkning og Studium paa dette Arbejde end paa noget som helst andet, der staar i Forbindelse dermed) og naar disse Underjøgelse og Forsøg vare fuldenkte, at give alt, hvad jeg havde udgrundet angaaende Dronningavl til Offentligheden i Form af en Bog.

Endskøndt jeg har kaldt denne „Videnskabelig Dronningavl“, er der dog meget

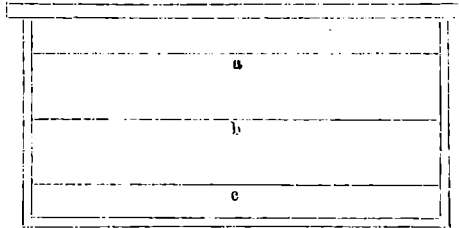

Fig. 40. Vandret Traadning.

i den, som ikke er videnstabeligt, og nogle ville maaste af den Grund se ned paa den med Foragt. — Det er ikke en Haandbog, der i korte skarpe Sætninger giver den mest mulige Kundskab paa den mindste Plads. Min Stil er ofte ligesom min Bgaard, frygter jeg, den ser noget uregelmæssig ud, men den forsøger at være nyttig. Jeg har aldrig kunnet lade mig binde til systematisk Arbejde. Jeg har altid holdt af at arbejde hos Bierne nærved en Stikfælsbærbusk fuld af modne søde Frugter eller under et Æbletræ, hvor en tilfældig Hvile kunde anvendes til at spise af de Æbler, der laa saa fristende nærved. Behøve vi ikke alle jævnlig en Fritagelse for Livets strænge Blikker? Retop Vblen af Dronninger til vort eget Bier giver os en Forandring fra den alt opslugende Kamp for Honning, der kan skaffe os Penge. — Det er min Overbevisning, at noget, der kan lette Hverdagslivets Ensformighed, er godt for Menneskene, og det er mit Ønske at sprede denne Mening saa vidt som muligt.

Jeg indrømmer gerne, at de følgende Artikler i høj Grad ligner en Vandring med Læseren i mit Bier og Bærsted under Dronningabl; idet jeg har snakket dæf i al Fortrolighed om ethvert Æmne, der faldt mig ind.

Straks vil jeg naturligtvis møde de sædvanlige Yankeespørgsmaal: Kan Dronningabl betale sig? Vilde det ikke betale sig bedre at holde sig til Honningfrembringelse og købe de saa Dronninger, jeg lejlighedsvis behøver?

Jeg kunde svare: Betaler det sig at tnyse sin Kone? eller at se paa noget smukt? at beundre en ghlde italiensk Dronning? at spise Æbler og Stikfælsbær? eller noget-sonhelst, der er behageligt for vor Natur? Er den Binding i Helbred, Styrke og Ønske, som denne Slags Nydelse kunne fremkalde, til at maale med Kroner og Øre? Kan man betale den Glæde, man har af at betragte en smuk Dronning og hendes Afkom, som man har bragt til stor Fuldkommenhed? Kan Duften af den Honning, du har avlet, eller den Glæde, du har følt under Biablarbejdet, købes paa Torvet?

J intet kunne vi bedre se hans ledende Haand, som bestemte os til at klatre opad til den himmelske Stad og ikke til at knurre her med en Møggreb i Haanden for dermed at sammenskrabe Penge uden at bryde os

om det, der er højt og ædelt. Der er i Arbejdet for at frembringe bedre Dronninger noget opløstende, som fører os bort fra vort eget, naar vi kun ville lade os lede deraf. Jeg tror ikke, at hele Livet bør anvendes til at eftertrægte de almægtige Penge, heller ikke tror jeg, at vore første Forældre hver Morgen stode op med det Udtryk, der nu saa ofte ses paa Biablerens Ansigt, og som synes at sige: „Tid er Penge“. Spørgsmaalet, synes det mig, med Hensyn til vor Næringsvej bør ikke alene være: „Hvor mange Penge er der at tjene derved?“ men: „Kunne vi nyde en lille Smule af Paradiiset paa denne Side af Jordan?“

Da jeg dog kender den almindelige Uigegyldighed for Paradiiset paa begge Sider af Jordan, skal jeg meddele, at Dronningablen virkelig har betalt sig for mig i Kroner og Øre, idet jeg derved har fortjent gennemsnitlig 2000 Kr. aarlig i de sidste 5 Aar, og for at alle kunne være ligesaa heldige, skal jeg nu nøjagtig angive hele min Fremgangsmaade og alle mine Forsøg i den Retning.

Jeg vil dog forudstikke den Bemærkning, at jeg under dette Arbejde lejlighedsvis har opsamlet et og andet fra mange forskellige

Kilder, saa at det meste af hvad der er værdifuldt i denne Bog (hvis der er noget) hidrører fra andre foruden Doolittle. Det er opsamlet i saadanne smaa Stumper, at jeg næppe kan nævne vedkommende Forfattere. De fleste af de Meddelelser, jeg har benyttet, ere komne til mig gennem vore Bibrade og deres Beretninger om Forhandlinger paa vore Diskussionsmøder for Biabl.

(Forts.)

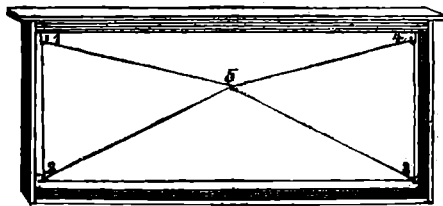

Fig. 41. Krys-Træadning.

Engeludviklingen hos Bierne.

Foredrag af Hans Erskov ved Udstillingen i Gøteborg d. 7. August 1891.

Da Biablen i vor Tid drives af Tusinder af oplyste Mænd næsten i al Verdens Lande, og da de bedste af disse Erfaringer komme til os i Bøger og Tidender, saa er det ikke saa underligt, at Biablen gaar fremad med Ræmpeskridt. Mange udmærkede Videnskabsmænd have i Aarhundreernes

Løb undersøgt og forklaret de mindste Enkeltheder i den lille Honningbis Bygning, saa at vor Kundskab ogsaa i den Henseende er vidt fremfremmet. Man kunde derfor maaste antage, at den rationelle Biavl nu i de mindste Enkeltheder havde en slagen Landevej at følge, og at alle fremstredne Biavlere vare enige om, hvilke Fremgangsmaader der vare de bedste. Dette er dog langt fra saa. Paa mange Punkter fremtræde vidt forskellige Ansfaelser; men netop Brydningen mellem disse er et vigtigt Middel til at bringe Klarhed. Det er derfor min Afgt ved denne Lejlighed, hvor saa mange fremragende Biavlere ere tilstede, at indlede en Forhandling om nogle af disse Strids-spørgsmaal, der angaa Yngeludviklingen hos Bierne.

Man har ofte set den Betragtning fremfat, at en hel Bifamilie burde behandles som eet Væsen, eet Husdyr, og det kan ikke nægtes, at under mange Forhold optræde alle Familiens Medlemmer saaledes ledede af een Villie, at den Betragtning kunde synes berettiget; men derved fremkommer da den Ejendommelighed, at dette Væsen paa Aarets forskellige Tider har en højt forskellig Størrelse. Dette beror jo paa Yngeludviklingen, der i Almindelighed begynder om Foraaret, tiltager indtil Mid-jommer og derpaa atter aftager, indtil den helt ophører hen paa Efteraaret. Paa denne Udviklings Omfang beror for en meget væsentlig Del Biavlens Udbytte. En Familie med stærk Yngeludvikling vil ofte under ellers lige Forhold kunne give et 10 Gange saa stort Udbytte som en Familie med svag Yngeludvikling. Det er dog langt fra ligegyldigt, om denne Udvikling kommer tidligt eller sent. Det kommer selvfølgelig an paa at have et stort Antal Arbejdere under Hovedtrækket. Derfor bør den stærkeste Yngeludvikling foregaa 3 Uger før Hovedtrækkets Begyndelse. Foregaaer den senere, da vil den ikke kunne bidrage til et større Udbytte, tværtimod. Dog kan den jo benyttes til at formere Bifamiliernes Antal, hvis man ønsker noget saadant. Det fremgaa heraf, at det under visse Forhold kan være usikkert at indskrænke Yngelreden hos en Bifamilie. Saadanne Forhold havde vi i Danmark i Sommeren 1890. Foraaret havde været heldigt for Biernes Udvikling, idet Vejret blev usædvanligt varmt fra Slutningen af April til Slutningen af Maj. Trækket var derfor i denne Periode stærkt nok til at fremkalde en stor Mængde Yngel hos Bierne, men ikke til at fylde Cellerne i Honningrummet. Havde Vejret nu fremdeles i Juni Maaned holdt sig varmt og nogenlunde tørt, da

ville Yngelpladsen i Staderne være bleven indskrænket paa den naturligeste Maade, nemlig derved, at ikke alene Cellerne i Honningrummet men ogsaa en Del af Cellerne i Yngelrummet vare bleven fyldte med Honning, og i de Celler, der ere saaledes optagne, kunne Eg jo ikke anbringes. Dette skete desværre ikke, Slutningen af Maj, hele Juni og en Del af Juli bleve kolde og regnfulde. Samtidig stode Mark, Eng og Skov med et usædvanlig rigt Blomsterflor. Som oftest tillod Vejret i denne Periode Bierne at flybe i 4—6 Timer daglig; men den Nektar som dannes i Blomsterne i køligt og vaadt Vejr, er meget vandholdende og forekommer i ringe Mængde. Netop saadan tynd Nektar er et fortrinligt Opmuntringsfoder for Dronningen. Da der nu jævnlig indbæres saadan Nektar, men ikke nok til at fylde Honningrummets Celler og langt mindre til at fylde en Del af Yngelredens Celler og derved indskrænke Yngelpladsen, saa forstaas det let, at Yngelreden blev udvidet i Stedet for indskrænket, hvis ikke Biavleren paa kunstig Maade sørgede for en saadan Hindring for Yngelredens Udvikling. Dette gjorde kun de færreste danske Biavlere, og jeg tvivler om, at det gik bedre her i Sverige. Følgen heraf var derfor en saadan Virigdom, som man kun sjældent har set, men desværre paa en Tid da der manglede Arbejde til denne store Seyrte. Det er jo aldeles klart, at disse Forhold maatte berede Biavleren Tab, og det viste sig da ogsaa, at de saa Biavlere, der itide indskrænkede Yngelreden, fik et betydelig større Udbytte end de, der lode Bierne uhindret udvide denne Afdeling af Staderne. Men nu fremstiller sig det vigtige Spørgsmaal: Hvorledes bør man indskrænke Yngelreden? I dette Spørgsmaal ere Nordens Biavlere langt fra enige, og derfor anser jeg det for heldigt, at her rejses en Forhandling derom.

De Fremgangsmaader, man har anvendt for at opnaa det nævnte Formaal, have hidtil været 4, nemlig Begrænsning ved Hjælp af 1 eller 2 fyldte Honningtavler, eller ved flere Tavler med forlængede Celler, eller ved en Indstudsbor, der er løftet $\frac{1}{4}$ " over Bunden, eller ved Dronninggitre. Jeg skal nærmere omtale ethvert af disse Midler. 1. Naar man bagved den sidste Yngeltable anbringer en fyldt Honningtable, kan det vel ofte se ud, som om Dronningen var utilbøjelig til at gaa udenom denne Hindring for at fortsætte Yngelreden paa den følgende Table. Mine Forsøg i den Retning have dog aldeles klart vist mig, at dette kun er

en Indbildning i den varme Vårstid. I det tidlige kolde Foraar er det ganske vist en Hindring, men paa den Vårstid er der ingen Grund til, at Biavleren skal søge kunstlig at indskrænke Ungelpladsen. Der er snarere Anledning til at søge den udvidet. I Vårets varme Tid, før og under Sværmetiden, lader Dronningen sig ikke hindre heraf, med mindre Trækket er saa godt, at alle Celler fyldes med Honning, og saa mange af Cellerne i den gamle Ungelredde. Jeg har haft Eksempler paa, at Dronningen med sine Ledjagere i den Periode er gaaet udenom indtil 5 Honningtabler før at finde Plads til Eggene. Sligt sker dog kun sjældent, men i Almindelighed ville Arbejderne simpelthen tomme de midterste Celler paa den tilstødende Honningtable og anvende den udtagne Honning til Ungelpleje. De tomte Celler belægges derefter med Eg. Naar Dronningen atter kommer tilbage til denne Table, udvides Ungelkredsen fremdeles paa samme Maade, alt under den Forudsætning, at Trækket fremdeles er middelmaadigt. Denne Fremgangsmaade er derfor efter min Anskuelse aldeles forkasteligt, idet man ikke opnaar den tilsigtede Virkning. (Fortf.)

Jud- og Overvintring.

Af N. Alberti, Nieberems. D. III. B. 3.

Spørgsmaalet, om man bør foretrække varm eller kold Indvintring, er vel for længe siden afgjort til Gavn for den første. Imidlertid ere bægge relative Begreber, og det kommer an paa, hvad man forstaar ved varm og kold. Tillige hersker der vel forskellige Meninger, om en altså varm Indvintring i det fri er mulig, og om Overvintring i det fri eller i et opvarmet Bihus er at foretrække. Da jeg ofte bliver spurgt om min Mening om den sidstnævnte Methode, skal jeg her i Korthed meddele den. Jeg anser Weggands Forsøg og Artikler derom for et højt værdifuldt Bidrag til, at den for Bierne naturlige varme Jud- og Overvintring endelig maa trænge igennem og blive almindelig paaagtet. Den blev jo allerede tidligere tilraadet af mange men ikke anvendt overalt. Om Bierne nu overvintre bedst i et opvarmet Bihus eller varmt indpakkede uden kunstig Opvarmning, det er et Spørgsmaal, som Fremtiden maa suldt oplære. Paa Grund af mine Forsøg med Stuebier forrige Winter m. m., er jeg af den Mening, at man under Winterhvilen i ethvert Tilfælde

kun bør opvarme svagt, omtrent til 10° R., for at Bierne ikke skulle blive forstyrrede og ikke begynde Ungelansætningen for tidlig. Først naar de ruger, behøve de en højere Varmegrad. For tidlig Ungelansætning anser jeg fremdeles for det værste, jeg kan tænke mig for Overvintringen og vistnok ogsaa for Opvarmningen.

Man faar vel derved allerede i Marts og April stærke Bifamilier, men de gamle Bier have ved den tidlige Flugt altså tidlig udfaldt sig, derfor dø de tidligere bort, de unge gaa enten til Grunde, fordi de mangle Udflugt, eller fordi de slybe ud i slet Vejr, som de ikke taale saa godt som de gamle. Saaledes bliver Stedet sædvanlig bifattigt i Maj, og Forraadet er da forbrugt til ingen Nytte. Silbige rugende Stader holde sig derimod funde, udbille sig godt og blive birige ved Træktiden. Jeg vilde derfor i ethvert Tilfælde ikke opvarme stærkere før henimod Foraaret (ikke før Marts) og først give Opmuntringsfober. Tillige har jeg fundet, og det er bekræftet af mange, at Vandfodring er mindst ligesaa nødvendig ved Opvarmning som ved varm Indvintring. Mine Stuebier sløj ved mindste Solskin efter Vand, endstødt de ikke havde krystalliseret Honning, og tillige længe før Ungelansætningen begyndte, hvad ellers ikke plejer at være Tilfældet. Naar jeg fodrede med Vand, modtog de det altid og undlod da at slybe ud. Sagen er ogsaa let forklarlig, da Luften i det varme Værelse steds er tør, og paa Grund af den ensartede Varme i Biholigen danner der sig aldrig Nedslag. Paa lignende Maade gaar det i meget varmt lavede eller omhyllede Biholiger i det fri. Der kan Vandfodringen, særlig naar Ungelansætningen begynder, ikke uden Skade undlades. Ligesaa i barste Egne, hvor Udflugten efter Vand sjældnere er mulig og altid langt farligere end i mildere Egne. Har Bistadet et for Bierne let tilgængeligt køligt Sted, hvor Nedslag kan danne sig, eller er i det hele mindre varmt, saa er det ofte tilstrækkeligt til at levere det nødvendige Vand til den begyndende Ungelansætning. At den manglende Varme (eller Omhylling) til en vis Grad maa erstattes ved et stærkere Forbrug af Forraad, har jeg ogsaa fundet ved mine Forsøg og Vejninger sidste Winter. Stuebierne fortære lige saa lidt (men heller ikke mindre) end de Bifamilier, som ere opstillede i Stabler i det fri, medens eneste i det fri opstillede Stader, omend de ere varmt indpakkede, fortære 1 & mere før Ungelansætningen. Dgaa om Foraaret udbille Stabelstaderne sig ganske ligesaa rask som Stue-

bierne. Opstablingen fremkalder en naturlig Opvarmning, idet hver 2 Bisfamilie dækker og opparme hinanden gensidig¹⁾, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den kunstige Opvarmning ikke overtræffer denne, men er langt kostbarere og mere tidsspildende. Dog anser jeg i denne Henseende ikke mine Forsøg for afsluttede. Varmholdige Stader bør dog under alle Omstændigheder foretrækkes, ogsaa ved Opvarmning. De antage nemlig ikke saa hurtig en øjeblikkelig stærk Varme, men vedligeholder den bedre, naar de engang ere opvarmede, og bidrage derved meget til en ensartet Varme i Stadets Indre. Dette er netop saa vigtigt ved Opvarmningen, men vanskeligt at opnaa. Tillige behøver man ved varmholdige Stader ikke saa ofte at opvarme. Selv om Sommeren indtræde ofte Dage, paa hvilke det vilde være Bisfamilierne, især byggede Sværme, for kaldt uden varme Boliger eller Opvarmning.

Om en Vibolig i det fri kan være for varm, det betvivler jeg, forudsat at den har en tilstrækkelig aaben Indgang, og at der ved Eftervinter og Foraars sørges for Vand; thi Boligen frembringer jo ikke Varme, men bevarer kun Biernes egen Varme. Dog synes mig 4" tykke dobbelte Brædbægge med 2" tyk fast Pakning (med Mos eller lign.) saaledes som i mine Stader fuldstændig tilstrækkelig. Et Straabægge af 2½" Tykkelse, skulle være varmere, betvivler jeg. Jeg antager før det modsatte, hvis de ikke ere meget fast bundne og indvendig beklædte eller kittede. Jeg kan ikke bejestrer for de af Luftten gennemtrængelige Bægge, da en tilstrækkelig stor Indgang ved et ikke for lavt Underrum²⁾ giver den friske Luft tilstrækkelig Afgang, og desuden er det bekendt, at der ogsaa gennem Træbægge sfter en Luftformyelse. Efter min Erfaring overvintre Bierne i løst flettede eller preskede Straastader, gennem hvilke Winden piber, betydelig slettere end i varme Træstader, og i Straastader med faste Bægge er Overvintringen ikke bedre end i Træstaderne. Hebeblavseren overstruger som bekendt endog sine meget fast flettede Ruber udvendig med et tykt Lag Ler, og Bierne kitter dem indvendig for at gøre dem mindre gennemtrængelige. Ved Stader, der skulle

flyttes omkring, er Straaet paa Grund af sin Lethed at foretrække; men ved Kassestader foretrækker jeg Træ, og endogsaa mine Straastader beklæder jeg indvendig med Brædder.

Af lignende Grunde kan jeg heller ikke gaa ind paa om Vinteren at borttage Vinduet og erstatte det med en Halmmaatte. Sætter man en Halmmaatte eller Bude bagved Vinduet, saa er Glasfset ubeluffet fra den ydre Luft, ensartet isoleret, og kan derfor ikke bortlede Varmen. Jeg ønsker slet ikke Luftformyelse ad denne Vej, jeg ønsker derimod, at Bierne paa dette Sted skulle tilfytte omhyggelig, derfor løsriver jeg om Efteraaret ikke uden Nødvendighed Vinduet. Henimod Foraaret til-dækker jeg derimod den øvre Del af Ruben noget mindre varmt for paa dette Sted, hvor Bierne i „Bladstaden“ kunne naa hen fra alle Tablegange, at fremkalde et let Nedslag. Dette er nemlig, som tidligere paavist af Pastor Schönfeld, paa den Tid meget nyttigt for Bierne. Alligevel bør Ruben, især ved streng Kulde, ikke være ganske fri, da der ellers vil opstaa altfor megen Fugtighed og Afkøling. Hos mange Stader vil man, naar dette iagttages, slet ikke eller først om Foraaret behøve at vandfodre. I forrige Vinter udtog jeg som Forsøg Vinduet af 6 Stader, men nogle af disse overvintrede mindre godt end de med Vinduer. De havde allerede i Februar haft Vandmangel, og da jeg først i Begyndelsen af Marts begyndte at vandfodre, havde de allerede lidt meget. Saadanne Stader burde derfor vandfodres tidligere.

For at undgaa fugtige og mugne Tavler anser jeg det for langt vigtigere, at samtlige Bægge og særlig Bunden ere ensartet varme. Bladstadets Indsudsbrædt bliver fra Honningrummet udad bedækket med et Lag Mos, en Halmmaatte o. s. v. Mellem Vinduet og Døren stilles ligeledes en Halmmaatte eller en flad Mospuke. Skal senere Rubens øvre Del afkøles noget, saa vender man Maatten om, saa at den kun dækker lidt over Halvdelen af Ruben; men den ubedækkede Del belægges med nogle Lag Avispapir for ikke at blive for stærkt afkølet.

Ofte saa Staderne, som for ikke at blive for kostbare laves med enkelt Bund, ved Opstillingen et altfor let Underlag (de nederste saa slet intet), og dette er en stor Fejl. De burde altid opstilles paa tykke Planker eller endnu hellere paa varmt udstoppede dobbelte Bundbrædder, idetmindste det nederste Lag. Naar man ikke sørges for en varm Bund, saa maa man ikke undre sig over, at der opstaa Fugtighed og

¹⁾ Denne Art Opstabling har tidligere været anvendt hos os saavel ved Høststader som ved Nilsens Patentstader. Forfatteren anvender den ved sine „Bladstader“. Ved de hos os almindelige Trugstader kan den ikke anvendes, fordi disse skulle kunne aabnes fraoven. R. U.

²⁾ Luftformyelsen bliver aabenbart ikke ringere men stærkere ved et lavt Vintersæde end ved et højt; men Forfatterens Bladstade har et 15" højt Vintersæde. R. U.

Mug. I modsæt Fald ser Lusttræet unødvendigt og mere stadeligt end gavnligt. Hedeblavleren stiller som bekendt sine Kuber paa stærke Planter, og heraf kan man allerede slutte noget. Deres Kubers Varmeholdighed paa alle Sider er det, ikke Straaet, heller ikke den runde Form¹⁾, der betinger en god Overvintring. Jeg har i det mindste ved rigtig Indvintring aldrig fundet, at Kasserne overvintre slettere end Kuberne²⁾.

„Tidskrift for Biavl“s Ejer.

I en Artikel om „Danmarks Biavlerforening“ udtaler Udgiveren af „Bien“, Hr. Handelsgartner N. C. Andersen, Nyborg, sig paa Side 60 paa følgende Maade:

— — — — — ja hedder det ikke desto mindre i Festskriftet: Det var aldeles klart, at Bladet ved Foreningens Oprettelse knyttes til Foreningen og ikke til en bestemt Person. Foreløbig overlodes det ham det første Aar for egen Regning og siden vistnok stiltiende fremdeles i de 3 følgende Aar, indtil Foreningen selv overtog det.

Denne erklærer jeg for en Usandhed, hvad jeg vil være i Stand til at bevise“.

Denne Sag ligger jo nu 25 Aar tilbage i Tiden, og Festskriftets Forfatter var den Gang ikke knyttet til Biavlsagen. Han har altsaa ikke i dette Punkt kunnet tale af egen Erfaring men har maattet holde sig til andres Udtalelser, særlig til Hr. Andersen's egne Udtalelser i T. f. Biavl.

Hovedpunktet i den Udtalelse, som Hr. N. nu erklærer for „Usandhed“, maa vel være dette, „at Bladet ved Foreningens Oprettelse knyttes til Foreningen og ikke til en bestemt Person“ — samt „at det foreløbig kun overlodes Hr. N. det første Aar“.

I denne Anledning tillade vi os at anføre følgende: I T. f. Biavl Nr. 1, altsaa i det allerførste Nummer af dette Blad, til hvilket Hr. N. selv uden Tvivl har leveret Manuscript, hedder det paa Side 4 i en Beretning om det konstituerende Møde den 15. Oktober 1866 i Odense.

¹⁾ Forf. undlader at nævne Kubens brede Maal, som næppe er uden Indflydelse paa Hedeblavlerens gode Overvintring; men dette fortaas let, naar det erindres, at Forfatterens Bladstabe netop har et smalt Maal (høj Normal).

²⁾ Naar Forf., uagtet han bruger et saa smalt Maal, ikke har mærket noget til slet Overvintring, da maa det erindres, at han bor i Sydtykland, der i Almindelighed ikke har nær saa lange Vintre som vi. R. N.

„De nedenfor aftrykte Love bleve vedtagne:

§ 1. Foreningens Formaal er at virke for Biavlens Fremme i Almindelighed og særlig for den udbredte Anvendelse af den Dzierzonske Methode.

§ 2. Mod dette Maal agter Foreningen at stræbe: 1. Ved Udgivelsen af et Tidskrift for Biavl, der for det første Aar er overdraget Depotsergeant Andersen i Nyborg imod for en Betaling af 64 R af hvert indkommende Kontingent frit at tilstille hvert Medlem et Eksemplar (1 Aft) i 4 Kvartaler fra Juli 1866 at regne“.

Naar Hr. N. uden nogen som helst Indsigelse har optaget disse Lovparagrafer i T. f. Biavl, saa maa jo enhver af Bladets Læsere have faaet det Indtryk, at Bladet tilhørte Foreningen og ikke var knyttet til en bestemt Person. Sagen havde i og for sig ikke stor Betydning, da hele Udviklingen af Bladet klart har vist, hvor nøje det i Virkeligheden var knyttet til Foreningen; men det kan dog ikke ret vel gaa an, at en Mand i Dag erklærer det for Usandhed som han for 25 Aar siden har erkendt for Sandhed.

Til Undskyldning for Hr. N. tjener det, at han i de senere Aar uden at blive modsagt ofte er fremkommet med omtrent den samme Udtalelse baade i Skrift og Tale, nemlig at Bladet tilhørte ham og med Urette var blevet ham berøbet. Vi have ikke delt denne Opfattelse, men først i Festskriftet have vi fundet det nødvendigt nærmere at klare vor Opfattelse af dette Spørgsmaal.

Hr. Andersen's store Fortjenester af Biavlsagen her i Landet berøres jo slet ikke af dette Spørgsmaal, de ere lige store, enten han var Ejer eller Ikke-Ejer af T. f. Biavl i dets første 4 Leveaar. Derfor kunde det heller ikke have faldet os ind at rejse Strid herom, hvis Hr. N. ikke saa stærkt havde udæffet os. Det vil nu blive interessant at se, hvorledes Hr. N. modbeviser Udtalelserne i „hans eget Blad“ for 25 Aar siden.

Udstillingen i Gøteborg.

(Sluttet.)

Blandt de udstillede Genstande fandtes de allerfleste Biavls-Medstaber, Naaprodukter og foræblede Produkter repræsenterede. Udstillingen har derfor som belærende fyldigt kunnet løse sin Opgave.

Af ny Medstaber var der kun meget saa.

Vi skulle nævne en Solvoks-smelter fra Aug. Olsen, Nykøbing. Denne udmærkede sig ved, at det Voks, som skulde renses, ikke blev lagt paa Pladen af de skraa Zinkplader, der dannede Bordet, men i en lodret-staaende Kurv af aabent Jærntvíst, der var besættet i de 2 hældende Zinkpladers dybeste Punkt (se Fig. 42). Disse Plader (pp) dannede altsaa et kileformet Trug, i hvis Midte Kurven (K) var opstillet. Meningen hermed er, at de Varmestraaler, der falde paa de 2 Plader p, skulle tilbagekastes imod Kurven og derved smelte Vokset. Om dette Redskab er praktisk, kan jo kun en Prøve afgøre. — Fra Danmark fandtes udstillet Røgblæsjere (fra Erslev og Kr. Bedesfen) efter tykt Mønster men forsynede med Hornspids og fast Lederør. — Udslyngerne vare alle cylindriske. Iste Br. erholdt en saadan fra Aug. Andersen, Nykøbing. Den havde efter engelsk Mønster kegleformet Bund og var udelukkende lavet af Metal. — De fra Ulstrøm, Søderhamu, udstillede Delinger og Bakker vare særdeles smukt forarbejdede, men Træet i Delingerne kunde dog næppe maale sig med det amerikanske Lindetræ, hverken i Skønhed eller i Blødhed. — Blandt Stader for merne fandtes ikke mindre end 4 Erslevstader fra forskellige Udstillere. Et Trillingstade var en ny Udgabe af det hos os sørgeligt bekendte

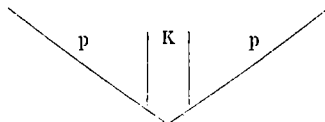

Fig. 42.

„Nielsen's Patentstade“, idet Rammerne kunde udtages fra Siden (naar der ikke er Bier i det, saa disse først bygget det fuldt af Tavler, see disse vist vanskelige at udtage); men Rammerne vare staaende, ikke hængende som i Patentstadet. Dette Trillingstade udmærkede sig endvidere ved at have Jidgange af kun 3" Bredde, og hver enkelt Bolig var næppe halvt saa stor som vore største Stader. Fra Aug. Olsen, Nykøbing var udstillet en Kan i Kube. Denne er beregnet paa at have fast Bygning i Ingekrummet (selve Kuben) og bevægelig Bygning i Honningkrummet (Overfaten.) Denne Kube har vundet en Del Udbredelse i Opfinderens Hjemstavn (Tyskland), og den er utvivlsomt et stort Fremskridt fra den almindelige Straakube; men efter vore Erfaringer her i Danmark anse vi det for langt bedre at arbejde hen til fuldstændig Overgang til bevægelig Tavlebygning end til denne halve Overgang dertil. Anisagen til Kanikubens Fremkomst i Tyskland er vistnok nærmest den ofte flette Overvintring paa det smalle tykke Normalmaal. — Med Hensyn til de levende Bier havde man

her det desværre sædvanlige Syn ved Bisabls-Udstillinger af Bisamilier, der havde lidt stor Slæde ved Flytningen. Det vilde vel næppe være rigtigt helt at udelukke levende Bier fra slige Udstillinger; men man kunde dog nøjes med Fremstilling af nogle faa Familier, der kun blev flyttede en kort Vej ($\frac{1}{3}$ —2 Mil), og anvende mere Omhu paa Flytningen, saa at denne ikke i altsor høj Grad blev ødelæggende for de stakkels smaa Dyr. — Af Honning fandtes udstillet flere særdeles smukke Prøver. Der er en vis Art svensk Honning, som udmærker sig ved at være gennemskinnende klar og har et ejendommeligt grønligt Stær. I Velsmag overgaar den dog næppe vore bedste danske Honninger; men ved det nævnte særdeles tiltalende Udseende vil den af de fleste Dommere blive stillet meget højt. Denne Honning hidrører uden Tvivl fra Alsiteløveren, der i Sverrig findes almindelig baade vildtvoksende og dyrket. Den dyrkes vel ogsaa heri Landet, men hidtil desværre ikke i noget stort Omfang. — Af Tavlehonning fandtes flere ganske nette Prøver jaavel i Delinger som i større Tavler, flere af disse vare dog slemme medtagne ved Transporten, fordi vedkommende Udstiller ikke havde pakket dem omhyggelig nok. — Af Mød havde Løjtenant Stålhammar, Gøteborg, udstillet en særdeles vel-

smagende Vare. Denne var udstillet i Flasker, der laa i Vand, som stadig afsøledes med Is. Det var nemlig et Slags Champagne, som kun ved at opbevares meget køligt kunde hindres i at sprænge Flasken eller Proppen. Endvidere havde B. A. E. Müller og H. S. Salomon, København, samt Fru Sofie Jensen, Badstær, udstillet flere af de gode Mærker, som vi kende fra vore egne Udstillinger. — Fra E. Venander, Allingsaa, var udstillet en smuk Samling jaavel af „renset“ som af ikke renset Honning. Den sidstnævnte blev præmieret. Fra samme Udstiller fandtes nogle særdeles velsmagende Honning = Carameletter. Disse Brystjucker burde man her i Landet ogsaa lægge sig efter at fremstille, da de ere et udmærket Middel mod Hoste.

Foruden Vivemernes Udstilling fandtes ved Landbrugsrådet udstillet levende Bier kun fra Svenske. Denne Samling var ikke meget umfangrig. Den største Udstiller der var Oluf Høgstrom, Krogslätt, Gøteborg, der mødte frem med et Bi-Stur indeholdende 8 Stader. Disse vare et Slags Trugstader, der udmærkede sig ved at have

Indgangene anbragte c. 10 " over Buiden. Denne Udstiller forærede os et særegent Redskab, som han benyttede ved sin Viabl, nemlig en Dronningtang. Denne bestaar af 2 halvtugleformede Jærtraads-skaale, 2 " brede, der ere besæftede paa hver sin Kæbe af Jærtraad. Denne Tang er bestemt til Indfangning af Dronninger. Vi have endnu ikke haft Lejlighed til at benytte dette Redskab; men vi tvivle ikke om, at det er meget formaalstjenligt.

Den 7. August holdtes det første Forhandlingsmøde. Pastor Wulff, Ahlsted, indledede en Forhandling om Selskabet „Nordens Bivenners“ Jvenske Afdeling. Det havde ikke været muligt at finde en anden Mand, som var villig til at afløse ham som Ordførende for denne Forening. Han selv maatte paa Grund af sin høje Alder bestemt frasige sig dette Hverv.

Docent Landmark, Ås (Norge), bragte en hjertelig Hilsen og Tak for dette Møde fra de norske Viablere. Naar Deltagelsen fra dem havde været saa ringe, da skyldtes dette forfælske uheldige Forhold, som den norske Forening havde at kæmpe med. Han udtalte Ønsket om, at Samarbejdet mellem Nordens Viablere fremdeles maatte blive bevaret.

Lærer Ljungström, Ulfstarp, mente, at de Jvenske Bibrade, ikke løste deres Opgave saa godt, som det var ønskeligt. Han ansaa et godt ledet Tidsskrift for et af de bedste Midler til Viablens videre Udbredelse i Sverige.

Løjtnant Stålhammar, Gøteborg, gjorde opmærksom paa, at man ikke godt kunde stille yderligere Krav til de 2 Jvenske Bibrade, saalænge de bægge arbejdede med et stort Understud. — Med Hensyn til „de Jvenske Bivenner“, da kunde han meddele, at en fremragende Jvensk Mand den foregaaende Dag havde givet ham Løfte om enten selv at være Ordførende for Foreningen eller dog sørge for, at andre Mænd vilde tage Sagen op.

Pastor Wulff glædede sig over denne sidste Udtalelse, der gav Haab om, at om end „de Jvenske Bivenners“ Virksomhed nu for en Tid suspenderes, vilde Viablsagen dog snart atter blive taget op til Gavn for hele Sverige.

Herefter holdt Kantor Erslev, Kalundborg, et Foredrag om „Engeludviklingen hos Bierne“ (se S. 215). Dette gav Anledning til en kort Diskussion.

Dernæst indledede Kunstgartner Fr. Wendt fra Roskilde en Forhandling om Biplanter, idet han omtalte disse familiebier.

Pastor Wulff gjorde opmærksom paa,

at det navnlig var ved Plantning af Træer, at man kunde gavne Viablen. I den Retning var der udrættet meget i Skaane.

Den følgende Dag fortsattes Forhandlingerne om Overvintring og Krydsning af Biraacer.

Den næste Dag afsluttedes Udstillingen.

Er Biavl let Arbejde?

Af Dr. C. C. Miller, Nordamerika.

„En Kone i Michigan begyndte med kun to Bifamilier, hendes Netto-Indtægt det første Aar var over 400 Kr.; det andet Aar 1200 Kr. paa nogle faa Dre nær og det tredje Aar omtrent 1000 Kr.“ Naar en Kone læser denne Opgørelse, og naar man fortæller hende, at Viavl er „let Arbejde, særlig velstikket for svage Folk og Kvinder“, saa kan det jo let ske, at hun giver sig til at anstille Beregninger over, hvor meget der kan bringes ud af 100 Familier, og ikke saa faa ere paa denne Maade løbne med Vinslangen.

Tillad mig at meddele en Smule om mine Erfaringer paa dette Omraade. I Aaret 1887 gif min Honning-Høst af henvend 300 Stader op til 120 Kr. 40 Dre pr. Familie, og saa maatte jeg købe 2800 K Mandisjucker til at fodre Bierne med om Vinteren. Efter at jeg havde betalt Hjælp til Behandlingen og andre Udgifter, var der gaaet adskillige Hundrede Kroner ud af minomme. Se, det er en anden Side af Sagen.

Saa kommer vi til det „lette Arbejde“. Naar jeg slider i det i 12 a 14 Timer om Dagen i den værste Hede dryppende af Sved fra Top til Taa, bukkende mig ned og løftende tunge Genstande op, indtil jeg har saa mange Rygsmerter, som kunne rummes i en Rygrad — saa kan man nok tænke sig, at jeg vanskelig føler Trang til at kalde Viavl for „let Arbejde“.

Dette har jeg nu sagt for en stor Del af Forsigtighedshensyn; jeg skylder Sandheden at tilføje, at jeg ikke kender nogen mere fængslande eller mere sund Beskæftigelse end denne for dem, der have Lykt til den. Den rigtige Viabler gaar allerførst til sit Arbejde, fordi han elsker det. Jeg har haft Bier i 30 Aar, og i de sidste 14 Aar har jeg udelukkende lagt mig efter Honning-Produktion. Naar jeg nu skal være ganske ærlig, maa jeg tilstaa, at jeg tror, at jeg vilde have besiddet adskilligt mere af denne Verdens Goder, hvis jeg aldrig havde set en Bi. Men jeg er raslere og stærkere,

har bedre Udsigt til et langt Liv, end jeg ellers vilde have haft, og hvert Aar har været en Hjælpelse for mig.

Mangen en Kvinde, som har Beskæftigelse inden Døre, kunde holde nogle faa Vistader uden at komme paa tværs af sine andre Pligter; hun vilde finde, at det er en behagelig Udspredelse, som bidrager meget til et godt Helbred, foruden at den bidrager en hel Del til Pungen. Hvis ens Uyst derfor gaar i denne Retning, saa skal man prøve det. Men man maa have Uyst, hvis det skal gaa godt.

Hvis man har bestemt sig til at prøve Biavl, maa man ikke begynde med 20 eller 10 Stader — to er det højeste Antal, man tør tage straks. Hver Familie koster fra 20—40 Kr. Alt efter den Art Bier, det er, og det Sted man bor paa; hvis det saa gaar godt for en, saa kan man forøge Antallet af Familier. Men man skal vel passe paa ikke at gaa hastigt frem med at stasse sig flere Bier. Det er den Klippe, paa hvilken saa mange Biavlere ere standede. Man kan let saa tre, fire og fem Familier af en i et enkelt Aar og saa — finde dem alle døde næste Foraar.

Hvis man begynder med 2 om Foraaret — og jeg vil ikke tilraade at købe paa nogen anden Tid — saa maa man ikke forsøge at saa mere end 3 eller 4 i det højeste ved Træffets Slutning.

Saa skal man se at saa fat paa en god Bog om Biavl og læse, samtidig med at man arbejder. Man maa lære alt, hvad man kan, om Bierens Levevis og om andre Biavlere's Fremgangsmaader. Man vil snart saa Dvæne op for, at det er et Arbejde, som kræver megen Indsigt.

Stik? — Ja naturligvis bliver man stiftet. Man kan tage Slør og Handsker paa og gøre sig ujaarlige, men man bliver rimeligvis ikke ved med at bruge Handsker. De ere ubekvemme og komme tidt i Vejen for en. Der er dog nogle, som bære dem. Til Trost kan jeg meddele, at man i stor Udstrækning bliver hærdet mod Birkningen af Stik. Da jeg første Gang behandlede Bier, blev min Haand i den Grad (opsvulmet) hoven, at jeg ikke kunde lukke den, Hævelsen naaede helt op til Skulderen og varede to a tre Dage. Naar jeg nu bliver stiftet, gør det ligesaa ondt som nogen- sinde i et Minut eller to, ja det faar undertiden Laarerne i Dvæne paa mig, naar jeg tror, at der ikke er nogen i Nærheden.

Man kan holde Bier endog i store Byer. I Cincinnati er der i en Arrække med Held bleven drevet en Bigaard paa et fladt Lag i Hjertet af Byen. Men man skal

ikke holde Bier lige ved en tilstøbende Gade eller ved en Gade, hvor Menneſter og Dyr, der komme forbi, kunde blive stukne.

I de sidste 8 Aar har min vigtigste Medhjælp været en temmelig svag Biqe. Jeg fritager hende for en Del af det drøjest Arbejde, men paa mange Punkter, der mere kræve Færdighed og Behændighed end Styrke, kan hun gøre mere Nytte end jeg, om jeg end gør mig nok saa megen Umage, og ingen Mand vilde kunne deje op mod hende. Før hun begyndte at hjælpe mig, var hun Vererinde, og jeg tror, at det Friluftsliv, hun har ført sammen med mig, har været hendes legentlige Frelse.

Hvormeget kan man saa af hvert Stade? Dette afhænger for en stor Del af de Blomster, der vokse i den paagældende Egn. Det er ikke alle Blomster, der afgive Honning, men Bierne flyve ud og arbejde i alle Retninger — maaste $\frac{1}{2}$ Mil hjemmefra. Hvis der blot kommer 50 K ind til hvert Stade, saa gaar det meget godt. Man faar et større Udbytte pr. Stade, naar der kun er saa paa et Sted, end naar der er mange.

Centralmøde

og Fæst i Nyborg 12.—13. September.

Efter et fra flere Sider udtalt Ønske er Centralmødet bestemt til at afholdes Lørdag d. 12. September (altsaa ikke Søndag d. 13.) Kl. 3 i Peterſens Hotel i Nyborg for at Fæstdeltagerne kunne saa Lejlighed til at deltage i et Forhandlingsmøde Søndag Formiddag Kl. 10.

Det samlede **Program** for de 2 Dage bliver da følgende:

Lørdag Morgen Kl. 8 møde Dommerne i Biavls-Udstillingen for at paa-begynde Bedømmelsen.

Kl. 1 aabnes Udstillingen.

Kl. 2 Bestyrelsesmøde for DBF. i Peterſens Hotel.

Kl. 3 Centralmøde sammesteds.

Dagsorden:

1. Fremlæggelse af Regnskab for 1890.

2. Valg af 1 Revisor for Regnskab 1891 og 1892.

3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tvfratrædende: Præsidenten, Kunsfigartner Fr. Wendt, Roskilde, og Sekretæren, Kantor Hans Ersklev, Kalundborg.

4. Forslag til et Tillæg til Lov om Bier.

5. Kredsenes Grænser og Ret til at sende Delegerede til Centralmøderne.

6. Hønningens Af sætning. (Indledes af Værer Houllind, Boeslunde, og Gaardejer H. Doose, Hømb.)

7. Smaaskrifterne særlig med Hensyn til Trykning af ny Oplag.

8. Udlaan af Bogsamlingen særlig med Hensyn til Erstatningspligten.

9. Biavlslærerne.

10. Kreds-Udstillingerne.

11. Tidsskriftet.

12. Bør Foreningen deltage i Verdens-Udstillingen i Chicago?

13. Bør DBF. søge Deltagelse i Landmandsforsamlingen i Randers?

14. Stedet for næste Centralmødes Afholdelse.

15. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Søndag Morgen Kl. 8—9 afflutte Dommerne deres Bedømmelse. Derefter gives Afgang til Udstillingen.

Kl. 10. Forhandlingsmøde i Petersens Hotel. Afgangen fri. Emner:

1. Hvorledes kan Forfalskning af Kunsttavler og Boks bedst modarbejdes? (Indledes af Biavlslærer N. S. Kristensen, Himmelov).

2. Betingelser for en god Overvintring (Indledes af Erslev).

3. Betingelser for rentabel Biavl (Indledes af E. J. Grønning).

Kl. 2 uddelles Præmierne i Udstillingen.

Kl. 3 afholdes Festsmaaltid i Petersens Hotel. Afgang kun for DBF.'s Medlemmer.

Frank Wendt,
Præsident.

Fra Kredsen.

Kolding og Omegaus BF. Søndag d. 9. Aug. skulde der efter Bekendtgørelse her i Bladet afholdes et Hovedmøde i Harte Skole pr. Kolding. Trods det daarlige Vejr var der mødt godt 100 Bivener fra Nær og Fjern, men der vilde være kommen mange flere, hvis Vejret havde været nogenlunde. Det regnede kun een Gang, det vil sige fra Morgen til Aften. Under et lille Ophold lænede man et Stade for 40 R Hønning, der straks blev udslynget, men saa tog Regnen fat med fornyet Kraft, man maatte lukke, og Stadet beholdt over 100 R Hønning, hvad det meget godt kunde undvære og dog senere give et godt Overflud ved det sidste Efterhyn. Alt andet Arbejde med Bierne maatte selvfølgelig opgives. En Kube, der skulde have været udtrommet, blev leveret Ejeren tilbage

Dagen efter. Trods den gode Blads i Stolen kneb det dog, idet Biablerne selvfølgelig maatte have større Rum at raade over end Stolens sædvanlige Gæster til daglig Brug. Der blev af forskellige Gæster flettet Maatter, tækket Stader, lavet Tag og forevist Bundebrædder, affrækket Tabler og udslynget Hønning. Det blev et Foredrag uden Ord, en Samtale mellem Dje og Haand. Det var fornøjeligt at se, hvor smukt et Arbejde en jævn Husmand kunde udføre. Man glemte næsten baade at spise og drikke. Arbejdet gik sin Gang, medens Tilhørerne saa til med et Stykke Mad i Haanden. — Til Slutning blev der givet Forklaringer over stillede Spørgsmaal, der, som bekendt, flyder rigelig ved vore Bimøder. Uagtet det meget uheldige Vejr havde man en rig Dag, hvad ogsaa Tidsskriftet vil mærke, idet mange Medlemmer bleve indmeldte i Foreningen. Mødet skulde have været en Stoleddag i en Bihave; det blev det kun tildels; men ad Nære haaber man at have bedre Held. Hr. Erslev kan da maatte møde selv med sit „Erslev-Stade“, Hr. Chr. Petersen med sit Husmandsstade, Hr. Trassillef J. Møller med sit Kæmpestade, og bag ved som besteden Tjener, andet ønster det ikke at være, vil Tærningstaden give Møde. M. J. Lindelov.

Gl. Roskilde Amts BF. Dødsfald. Skovrider Kann af Lindholm ved Roskilde er nylig afgaaet ved Døden i sin kraftigste Alder; Biavlerforeningen mister i ham en af sine største og dygtigste og mest intelligente Biavlere. Hans tidlige Vortgang er et stort Tab for Biavlen der paa Egnen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 123. I de ældste af mine Bihuse ere Bierne saa smaa. Kan det være paa Grund af, at Bærket er for gammelt? (N.) — S.: Ja. De bør til Foraaret efterhaanden forny en Del af Bygningen i Yngelreden.

Nr. 124. De bedes godhedsfuldt i Tidsskriftet give mig Dplysning om følgende: Jeg er Begynder i Biavlen, og anskaffede mig et 10 × 12 " Stade, som jeg først i Juli besatte med en (2) Sværm, den var ikke stor og besatte kun 3 Tabler, som den straks udbyggede, og Dronningen begyndte at lægge Æg; da jeg syntes Sværmen var vel lille forstærkede jeg den med en (3die) Sværm, den udbyggede derpaa ialt 8 Tavler og der blev lagt Æg i flere Tavler, men det blev aldrig til andet end Æg, og endnu igaar var der ikke andet end Æg indtil 3 i een Celle. Hvad er nu Narjagen og hvorledes kan den afhjælpes?

(N. R. S.) — S.: Der er Grund til at mistænke Dronningen for at have en Fejl; men det kan hidrøre fra den sildige Mars-tid, hvis Bierne ikke ville belejre de Gæller, der indeholde Eggene. Disse udruges da ikke, fordi Barmen er for ringe. Vi ville tilraade foreløbig at je Tiden an til For-aaret og altsaa at behandle Familien, som om den har en god Dronning.

Nr. 125. Jeg har en Bifamilie, der har æglæggende Arbejder. Den 1. August gav jeg dem Arbejdsceller med Weg i, men de ville ikke opføre nogen Dronningecelle. Jeg har tænkt at indføre et dødsdømt Stade om kort Tid. Hvordan kan det bedst lade sig gøre at faa den æglæggende Arbejder bort? (D. S.) — S.: Naar Bier skulle opføre Dronningeceller, da maa de have en Del unge Bier, som kunne udføre dette Arbejde; men det har det af Dem omtalte Stade ikke haft. Hertil kommer, at det under kolbt uroligt Vejr er særligt vanskeligt at faa Dronningeceller opførte. Naar De nu forener disse Bier (se Gavnige Bink) med en dødsdømt Families Bier, da behøver den æglæggende Arbejder ikke at fjernes, fordi den saa jent paa Maret uden Tvivl har ophørt med Æglægningen. Man kan forøvrigt paa enhver Mars-tid indføre en frugtbar Dronning i et Stade, der har æglæggende Arbejder, uden at fjerne denne.

Nr. 126. Mine Bistader staa opstillede i 12 Aens Afstand fra Laden, hvor der tærkes med Blejl. Kan dette have nogen skadelig Indflydelse paa Bierne om Vinteren? (N. B.) — S.: Nej.

Nr. 127. Hvorledes kan man bevare Bollen t a v l e r saaledes, at de ikke mugne? (B. E.) — S.: Ved at indpasse hver enkelt Table i flere Lag Papir og hengenme dem paa et tørt Sted.

Nr. 128. Hvad er Marsagen til, at Rubehonning smager bedre end udslynget Honning? (B. E.) — Ved „Rubehonning“ tænkes her formodentlig paa den saakaldte „Somfruhonning“, d. e. afløben Honning fra nybyggede Tabler. Denne smager ganske vist bedre end udslynget Honning fra gamle Tabler, fordi det ikke kan undgaa, at Honningen faar lidt baade Smag og Farve af de mørke urene Tabler. Derfor kunne vi ikke gaa ind paa stadig at rykke de gamle Yngeltavler tilbage, saa at de blive fyldte med Honning. Udslynget Honning af lyse Tabler kan derimod fuldt ud maale sig med Somfruhonning. Den Rubehonning, der uddrives ved Afsmeltning staar langt tilbage for almindelig udslynget Honning, fordi den smager stærkt af

Bærket ligesom visse Slags Mød, der er brygget af „gammelt Biværk“.

Nr. 129. Hvor stort kan Yngelredene være i et Kæmpestade, der drives med fortrinligt Udhytte? (B. E.) — S.: Indtil 18. Normaltavler ved Hovedtræffets Begyndelse.

130. Hvorledes forsendes flydende Honning bedst? (B.) — S.: I Glas forsynede med en tætsittende Korkprop (Abbots-Glas).

Nr. 131. Hvor stor Forskel er der paa Kuløren af ægte og uegte Bier af en italiensk Dronning. Jeg har nemlig faaet tillagt to italienske Dronninger i Sommer, og nu ved jeg ikke rigtig, om de ere ægte eller uegte befrugtede, da jeg tilsyneladende ingen Forskel kan se paa deres Afkom og de ægte italienske Bier. (E. S.) — S.: Farven alene kan ikke bestemt afgøre, om Bierne ere af ægte Race. Man plejer dog ved Salg i andre Lande at kræve, at italienske Bier skulle have idet mindste 3 gule Baand paa Bagtroppen.

Udstillingen i Nyborg.

Hr. Grosserer H. S. Salomon, Københavns Mødbryggeri, Gammel mønt 6, København K., udsætter en Præmie af 10 Kr. for det bedste Diablskredskab (af en ny Slags) som fremstilles ved denne Udstilling.

Økko fra Staderne.

Boto, Nykøbing F., d. 6. August.

Rogblæseren ønskes paa Grund af mine Bestræbelser for at italiensere mine Bier, jeg holdt op dermed i Fjor, da jeg var godt Halvvejen. At jeg ikke gennemførte Italienseringen, var nærmest fordi jeg syntes, at nogle som skulde være ægte, tabte i Kulør, endskønt jeg mener at raade over helbige Betingelser, nemlig lang Afstand fra nærmeste Bifamilier, ca. 1/2 Mil. Jeg tabte dog desuagtet, jeg er ikke langt fra at sige heldigvis, Troen paa at kunne holde Racen ren, det er forbausende, hvor langt omkring jeg kan se de italienske Droners Indflydelse. Jeg kan godt se Italienernes gode Egenstaber. De er skitlige, de hngler utvivlsomt meget stærkere end de sorte og holder Huset rent. Men alligevel — bedre er dog lidet med Fred o. s. v. De ere ikke fredsomme. Det kan godt være, at Bastarderne ere værst, maaske fordi Ita-

lienernes Arrigstabs hos dem er parret med de sortes Mod, men selv de ægte ere langtsva elskværdige. De slygter ganske vist hvinden, ja snart man puster Røg paa dem; men et Øjeblik efter ere de parate igen. En æret Videsselskælle skrev forleden i Biavlstidenden, at det nærmest var ved Honninghøsten, at de vare lidt pirrelige, dette er naturligvis rigtigt, Honninghøsten og nu i Forbindelse dermed Indretningen af Winterjædet er jo en temmelig stor Operation, og jeg vil ikke raade nogen at skride dertil med Italienerne uden i hvert Fald at have Bistøret i Kommen, desuagtet har de som jagt virkelige Fortrin, men at Begyndere kunne opgibe det hele paa Grund af den staaende Strid med Arbejderne, kunde jeg dog nok tænke mig; men maaske selv dette ikke var saa stor Skade, da Folk, som ere bange for Bistif dog alligevel aldrig driver det til stort som Biavlere.¹⁾

N. Andersen.

Herningegnen, 9. Aug.

Vistaderne ere fulde af Bier, og hvis vi faar en 14 Dages Træk paa Lyngen, faar vi en god Middels-Høst her paa Eggen.

N. N. P.

Skatring, 12. Aug.

Tak for Tidsskriftet, det har hjulpet mig over Skarene, saa jeg som Begynder betragtet har været heldig. Jeg fik mit første Stade i Fjor 11. Juli. I Foraaret kunde det kun belægge 3 Kammer, (jeg lod det imidlertid beholde 4, da der var Yngel i de 2) det og har dog nu givet 60 K i Overstud. Af 3 Forsvarme har jeg faaet 55 K . Jeg har nu ialt 6 Drugstader og 3 Kuber. Vil De ikke give et Raad, saa jeg kan faa Bierne til at udbygge nogle Kunsttabler, nogle af de Tabler de har, er med blandede Celler, og de skulle vel helst have udelukkende Arbejderceller i Winterlejet. Jeg har jodret lidt, men synes ikke det hjælper.²⁾

Th. D.

Sandbjerg pr. Horsholm, 16. August.

Det er et højt uheldigt Bivejr vi har

¹⁾ Vore Erfaringer stemme ikke med den ærede Brevsriverens, idet vi have fundet Italienerne meget godmodige, men rigtignok noget vedhængende ved Tablerne. Vi kunne heller ikke ganske gaa ind paa Nødvendigheden af at være jærlig modig overfor Bier for at være en dygtig Biavler, da vi kende mange Eksempler paa Folk, der have drevet Biavl med jortrinligt Udbytte, skont de aldrig ret have kunnet værne sig til at taale mange Bistif.

N. N.

²⁾ Vi tilraade Dem kun at nedskyde 1 udbygget Arbejdestable midt i Winterlejet; men at vente med fortsat Udbygning af Kunsttabler til Foraaret. Det kan da ske ved Yngelspredning.

N. N.

i denne Tid, men der bliver vist ikke saa lidt Honning at høste endda.

Chr. Sparre.

Hobro, d. 21. August.

I Tidsskriftet Nr. 13 findes en Artikel fra Hr. Holbeck, hvori denne søger at vælte sig ind paa mig, uagtet jeg aldrig har jet Manden, og dernæst søger Hr. Holbeck at gøre sig til Talsmand for Fru Demant, hvad jeg troede var overflødigt for hendes Vedkommende, men maaske ogsaa det er en selvbestaltet Stilling Hr. Holbeck indtager overfor hende.

Naar Hr. Holbeck tror at kunne bevise, at min Artikel i T. f. B. Nr. 12 var uretrettiget, saa kan jeg paa Forhaand svare „Nej“ og en Ting til, jeg raader Hr. Holbeck til for Fremtiden ikke at blande sig i noget, som jeg i Følge hans eget Referat kan se, han ikke kender noget til; thi for det første havde jeg 3 Gange, sidste Gang 7. Maj d. N., skrevet til Fru Demant om Tiden for Mødets Afholdelse og havde jeg hver Gang anmodet om, at saa Mødet bestemtes til en Fredag eller Søndag, og havde jeg jærlig anmodet om at saa Tiden for Mødets Afholdelse at vide saa betids, at dette kunde bekendtgøres i Tidsskriftet, da Forholdene ere saaledes, at det ikke i Aviserne kan blive tilstrækkeligt bekendtgjort uden at lade det indrykke i Aalborg, Randers og Hobro Aviser, da Medlemmerne bor saaledes, at nogle læser det ene og andre det andet eller tredje Blad, og dette synes mig at være baade for stort og for kostbart et Apparat at sætte i Gang for et eneste Møde, men desuagtet modtog jeg Bestemmelsen om Tiden for Mødets Afholdelse saa jent, at det var umuligt at saa det bekendtgjort i Tidsskriftet, ligesom det heller ikke kunde bekendtgøres i Aviserne uden med 1 Dags Varsel, og da Bestyrelsen heraf kunde indse, at der ikke kunde blive Tid til at sammenkalde Medlemmerne, og da den ikke mente, at det vilde være rigtigt at bruge af Foreningens Midler til Sammenkaldelse af Medlemmerne til et forgæves Møde, samt til Betaling af Foredragsholderens Ophold, saa bestemtes, som i Bladet Nr. 12 anført, at svare Fru Demant, „at Mødet ikke ønskedes afholdt“, hvad man skulde tro at være berettiget til, og i ethvert Tilfælde kan Hr. Holbeck da ikke være kompetent til at byde og befale os anderledes.

Naar Hr. Holbeck tror, at jeg tager Munden fuld ved at betegne Bladsjen her som den største, saa vil jeg kun dertil bemærke, at det jo er en let Sag for Hr. Holbeck at saa store Tal, da han tæller

antævis, hvorimod jeg holder mig til den enkelte Kreds (vor egen).

Naar Hr. Holbeck dernæst anfører, at det ikke betegner stærk Livskraft i Kredsen, naar den ikke kan samles til Mødet uden paa en Torsdag eller Søndag, saa vil jeg kun hertil svare, at det bliver Kredsenes, og ikke Hr. Holbecks, Sag, naar den vil afholde sine Møder, og jeg ærer den Mand mere, der først og fremmest passer sin hjemlige Arne, istedetfor at være parat til at løbe fra Dør til Dør og prædike Moral, jaasnart en Vi summer. — Naar Hr. Holbeck, som han selv anfører, har ofret sig saa overordentligt i Diablers Tjeneste, saa er det jo meget smukt af ham, og jeg skal paa ingen Maade tillade mig at bestridde Rigtigheden heraf, men dog holder jeg mere af, at ens gode Dyder fremhæves af andre end af en selv, dette synes jeg tyder smukkere! Ikke sandt?

Om Hr. Holbeck vil skrive mere eller ikke, er mig komplet ligegyldigt; thi dette er mit sidste Ord i denne Sag.

Mad s Peter Knudsen.

Muntegaard pr. Nexo, d. 23. August.

Tilfældigvis har jeg faaet — som nu anbefalet — Bigaarden sammen med Hønsfegaarden. Forleden Dag blev jeg da opmærksom paa, at en halvoksen Hønskylling stillede sig under Flyvebrættet paa et af mine Stader og snappede Bier paa Kanten af dette. Da jeg senere iagttog det flere Gange med stadig den samme Kylling og det samme Stade, blev jeg ogsaa opmærksom paa, at der var mange Droner, og at det af og til var disse det gik ud over, og da den blev mere og mere dristig, stillede sig lige foran Brættet og oversaa Nylberet, og saa snappede lige inde ved Indgangen, uagtet der var fuldt af Bier paa Brættet, tænkte jeg: skulde virkelig en Kyllinghjærne rumme den Forstand, at udpille Dronerne! En Dag, jeg syntes det gik temmelig rask for den, vilde jeg have Bished i Sagen, indfangede Kyllingen, huggede Hovedet af den og obducerede Droen — jo ganske rigtig, 16 helslugte Droner fandt jeg, men ikke en eneste Arbejder.

Maaske dette Forhold er vel kendt, men i saa Fald meddeles det Dem kun som en ny Diablers ny Jagttagelse.

Karl Kosoed.

Mis, d. 23. August.

Nu er Trættet forbi for i Nar, og Honning-Udbytten kan efter min Mening her paa vor Egn, vel næppe anslaaes til en Middelhøst. Vort bedste Træ var

Hvidfløver, Lind og Boghvede gav næsten intet Træk, da Vejret de sidste 5 Uger har været daarligt. Jeg er godt tilfreds, takket være mine Italiener, det er mine Yndlinger, der er mange gode Dyder ved dem, de har rigtignok Ord for her paa vor Egn at være noget Nøverpak, men det har jeg ifet ikke mærket noget til endnu, og jeg har dog haft Italienerne nu i 2 Nar og meget kraftige Stader. Det ældste Stade har givet 152 B Honning, deraf 128 B af Magasinerne (det bemærkes, at mine Stader beholder 32 B Honning til Vinterbrug). Jeg bruger Chr. Petersens Stader 10 × 12". Det andet Stade, som overvintrede sidste Vinter paa 5 Kammer, har givet 76 B. For Fremtiden er det min Bestemmelse at drive Bier kun med Italiener. Det vilde efter min Mening være ønskeligt, om ret mange vilde gøre et Forsøg med disse slittige Bier, og tillige om nogle af dem der i længere Tid har haft dem, vilde frentomme med deres Mening om dem her i Bladet. En venlig Hilsen til alle Danmarks Diablere. H. Petersen.

Staby, Ulfborg, d. 24. August.

Alt her meget godt i Nar; kunde vi blot faa et Par Ugers Tørvej, vilde her være et fortrinligt Estertræk paa Boghvede og Lyng. Toppesen.

Juglebjerg, d. 24. August.

I Gaar flygede jeg Honning ud sidste Gang for i Nar. Mine Stader har i Nar givet et Gennemsnitsudbytte af 65 B Honning pr. Stade. Som Bevis paa hvor stor Forskel, der kan være paa Udbytten af de forskellige Stader, kan følgende tjene: af det kraftigste Stade har jeg høstet over 100 B Honning, af det svageste kun 10 B Honning. S.

Gaonlige Vink.

Vejret (25. Avg.) har i de sidst forløbne 2 Uger været saa uheldigt, som vi næppe kan mindes det noget af de Nar, vi have drevet Bavl, paa denne Narstid. Regn hver Dag, kun sjælden afbrudt af saa Timers Solstun. Mange blomstrende Planter (Hvidfløver, Boghvede og Lyng), staa usædvanlig frodig; men i det uheldige Vejrgive de intet Honningudbytte. Det ser derfor stærkt ud til, at hele Estertrættet vil gaa tabt.

Sildige Sværme og **Kunstsværme**, som ikke i det heldige Vejrgive faaet Tid til at samle megen Honning, kunne under disse Forhold let lide Nød. De kunne hjælpes enten ved Fodring eller ved Indhængning af sylte Honningstavler fra andre Stader, som kunne undvære dem.

Ved det sidste **Esterstun** af Bierne faar man ofte nogle helt eller halvt sylte (forsegled) Hon-

ningtavler tilovers, som man nødig vil inblade sig paa at udsluge, fordi Hovedhøsten er endt. Saadanne Tavler kunne bevares til Foraarssjødring, naar hver enkelt indpaffes i flere Lag Papiro og derpaa hengemmes paa et tørt Sted. Om For-aaret kan man dermed yde en fortræffelig Hjælp til mindre stærke Stæder.

Dronningløse Familier er det nu for sent at ophjælpe med Angel fra andre Familier, fordi Bierne nu ere villige til at opføre Dronningceller, og om dette end ster, vilse dog de unge Dronninger have meget ringe Udsigt til at blive befrugtede. Saadanne Familier bør derfor forenes med andre, der staa nær ved dem. Foreningen kan enten ske ved at indhønge de dronningløse Biers Tavler afvækslende ind mellem det funde Stades Tavler om Aftenen, efter at alle Tavlerne ere overbrusede med Honningvand eller bestrøede med Mel (ikke meget, det er ikke just nødvendigt, at enhver Bi bliver helt mælet) — eller ved om Aftenen at indhønge de dronningløse Biers Tavler bagved det funde Stades Tavler. Ogsaa i sidste Tilfælde bør man dog anvende Overbrusning eller Strøning med Mel.

Bakningen bør nu nøje efteres, da kolde Nætter og stærke Storme nu snart kunne ventes. Undertiden kan Bakningen i de dobbelte Vægge være fugtig. Dette hidrører oftest fra Uætheder i Stads Vægge. Den fugtige Bakning bør da udtages og Væggene tøttes med Kit og Malning. Derefter paffes med ny tør Haffelse. Over Boksdugen bør nu henlægges et Lag tørt Sæfteroj eller Teppe og ovenpaa

Tæpperammen. Denne bør være mindst 3" bredere end Tavlebevernes Længde, saa at den altsaa naar 1½" ud over disses Enden paa begge Sider. Fortil og bagtil bør den ligeledes naa mindst 1½" ud over Vinterlejet. Den dannes af 4" brede, ½" tykke Brædder. Paa den nederste Ramme fastsøm- og paa Midten af en Foderramme af Brædder, men høver kun at være tykke Brædder. Kant af denne mes Sæftelærred dette fastsømmes samme Slags denne Ramme be- 5 × 5". Nu paffes tør Haffelse temmelig fast i Rummet mellem de 2 Rammer og derefter fastsømmes Lærred paa disses øverste Kanter. Naar det Lærred, der spænder over Foderrammen foroven og forned, klippes bort, har man Tæpperammen færdig. Foderrammen dannes da en god Foderaabning, der dog maa luffes omhyggelig med en passende Broj af Klude eller Lærred, naar den ikke bruges. Denne Tæpperamme er et ganske fortrinligt Bakningsmiddel, da den er let at lave, og naar den een Gang er lavet, er overmaade let at anbringe i Stædet. Ugeunder Foderaabningen bør der i de nedeunder liggende Tæpper være tilsvarende Aabninger, der dog meget godt kunne være mindre. Disse Aabninger bør, naar de ikke bruges til Fodrning, dækkes med en løs Klædeslav. — Endnu er det ikke nødvendigt at anbringe Bakning bagved Indfudsdoeren. Dette kan udsettes til den egentlige Indvintning foretages i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober.

Malning af Stæder kan foretages paa en blæsende Dag ved Solnedgang.

Tage. Hvis man ikke har Zinktage men Tage af Brædder, bør disse nøje efteres. Alle Revner bør males og luffes og derpaa igen males. Zinktage kræve derimod ingen Vedligeholdelse efter vore hidtidige Erfaringer med dem.

Brevkasse.

Valgbreve bør ved Centralmødet fremlægges af de Delegerede. Disse udstedes af vedkommende

Kredsformand (og saa naar han selv er valgt til Delegeret) og bør angive naar og for hvor lang Tid de Delegerede ere valgte.

Udstillingen i Nyborg. 118 Udstillere have anmeldt Genstande. Af Stæder vil blive udstillet c. 50, af Høning over 100 Prøver o. s. v. — Af Udstillingsmærker er sendt 1 til hver anmeldt Genstand og tillige 1 til den Klasse, hvori de mindre Genstande skulle indpaffes. — Genstandene skulle være ankomne til Nyborg senest d. 10. September.

Italienske Dronninger indfor skrives atter d. 5. Septbr., hvis et tilstrækkeligt Antal Bestillinger til den Tid ere indkomne til Grævel i Kalundborg. Prisen bliver 4 Kr. pr. Stk. De kunne ventes her omtr. d. 21. Septbr. — En død Dronning erstattes, naar den straks tilbagesendes i Brev til Grævel.

Tidskriften. Nr. 1—13 ere nu udsolgte. Af alle følgende Numre vil blive trykt saa stort et Uplag, at manglende Numre kunne erstattes. Ny tiltrædende Holdere kunne som Erstatning for de manglende Numre frit erholde efter eget Valg 1 af de forhaandenværende ældre Uargange samt Festskriften og Smaaskrifterne.

Tidskriften. Paa Grund af Fjesten i Nyborg udgaar næste Nummer af dette Blad d. 17. September.

Kundgørelser.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoplæg rækker til.

Overtiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Står store Ordre ubedes bestilt snarest mulig.

Ilige befrugtede

italienske Dronninger

til Salg a 4 Kr. pr. Stk. fra

Jens Andreas Varsen,
Gjorup, Hjørring.

Honningglas (Abbotts)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 D. pr. 100, sorte a 30 D. pr. 100 hos **Grævel** i Kalundborg. De farvetrykte ere udsolgte; men ny ventes færdige om 8 Dage.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Klar til billigste Pris hos **Snedker J. C. Olsen**, Hvilested pr. Sollefsted. Voks tages i Hvide.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ffte-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.
Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Til Salg.

5 stærkt besøgte Trugstader er paa Grund af anden Befømmelse meget billigt til Salg hos **Kunstforvareren i Dobro.**

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —
leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.
H. Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Blavsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Røg-Blæsere

med Hornspids kunne nu faas til en Pris af 1,80 D. pr. Stk. hos

Ersløv, Kalundborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1—5 \mathbb{E} a 185, 5—10 \mathbb{E} a 175, over 10 \mathbb{E} a 165 Øre \mathbb{E} . Fortinnet Traad a 125 Ø. pr. \mathbb{E} . Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber Hayes altid. **N. S. Kristensen,** Himmelov, Roskilde.

Kopper med 2 Glas til Underjogelse af Bier kunne nu faas a 1,75 D. hos **Ersløv.**

Spateles, $1\frac{1}{2}$ ” brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu faas a 1,50 D. hos **Ersløv.**

Kunsttavler

af ægte Bivoks, tilkendt første Præmie 1890, anbefales atter i Aar de ærede Biavlere til de billigste Priser. Godt rent og ægte Bivoks modtages og forarbejdes for 35 a 30 Ø. pr. \mathbb{E} .
J. Andersen, Gl. Sole pr. Hedensted.

Engelike Staalparteler,

ca. 4” brede, fortrinlige ved Bjstaders Behandling, kunne nu faas hos **Malmester S. Larsen,** Ribe, a 1 Kr. pr. Stk.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,
2det forøgede Uplag, Pris 50 D., er nu udfommet. Sendes frit inod Fjedsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Ersløv i Kalundborg.**

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes. Ægte Bivoks købes.
N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Forenings-Meddelelser.

Midtjøllands BF. afholder Biavlundsstilling i Ringsted d. 20.—22. September, hvor der udstilles i følgende Afdelinger: 1) Honning, Boks, Detinger, udbyggede Tavler & Kløtter. 2) Rød, Homingvin, Syltetøj osv. 3) Stader og Redstaber. 4) Kunsttavler og videnskabelige Hjælpe-midler. Enhver kan jende Udstillingsgenstande og æste Præmie. Diplomer vil blive uddelte, men kun

Medlemmer af Midtjøllands Biavlforening vil jaa Præmiebeløbet udbetalt. Anmeldelse af Udstillingsgenstande bedes sendt til undertegnede Formand jenes d. 10. Septbr. og disse maa under Adresse Biavludsstillingen i Ringsted være tilstede jenes d. 18. Septbr.

Varmere Program for Udstillingen vil blive bekendtgjort i **Bi-Tidende.**
Domb pr. Ringsted, August 1891.

Vintrup og Omegns BF. afholder Udstilling af Produkter og Redstaber til Biavl henhørende d. 11. og 13. Septbr. hos Gjøstgiver Hansen i Vintrup. Udstillingsgods indleveres til Hr. Gjøstgiver Hansen i Vintrup Torsdagen den 10. September.

Kolding og Omegns BF. afholder Fredag d. 4. September Eftmd. Kl. 4 Generalforsamling paa Fremads Hotel i Kolding. Kl. 5 holdes Hovedmødet, hvor Konsulent Eriksen har lovet at tale, og i Tilfælde af godt Vejr bliver der praktisk Undervisning i Biavl paa Lærer Dues Bistand. Til Foredraget og Bistanden har alle Udgaag.
N. J. Lindelof.

Vindknud BF. afholder følgende Møder: Lørdag d. 5. September i Vindknud Stole, hvor der vil blive forhandlet om Valg af en Delegeret til Centralmødet. Onsdag d. 9. Septbr. hos Klaus Jensen i Okslund. Fredag d. 11. Septbr. hos Jørgen Mortensen i Bittup. Alle Steder Kl. 1. Eftmd. Der vil blive givet Undervisning i Bierens Indvintring.
Niels P. Poulsen.

Ringø og Omegns BF. holder Møde d. 6. Septbr. Kl. 1 hos Værver Peder Kr. Andersen i Ringø. Dhr. S. Rasmussen og Ko. ventes at komme tilstede.
Niels Peter Nielsen.

Randers og Omegns BF. holder Møde Mandagen d. 7. Septbr. Kl. $2\frac{1}{2}$ i Tjærby, med praktisk Besjledning i Biavl ved Fru Demant, hos Tømrer P. Møller. Venner af Biavlens indbydes.

Skovby Herreds BF. afholder Møde den 6. Septbr. Kl. 2 i Haarslev Kro.

Den alsfste BF. afholder Udstilling hos Hr. Gjøstgiver Petersen, Ketting, Fredagen den 25de Septbr., ifke Onsdagen d. 23. Septbr. som i forr. Nr. meddelt.
Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer.

Bjstaders Blads	225
Centralmøde og Fests i Nyborg	222
Dronningaavl, af G. W. Doolittle	214
Dødsfald (Skovrider Kam)	223
Effo, af N. Andersen, K. K. P., Th. D., Chr. Sparre, M. B. Knudsen, Karl Kosof, S. Peteresen, Jøppesen og J.	226
Er Biavl let Arbejde? af Dr. C. C. Miller	221
Gavnfulge Vink	226
Honningens Smag	224
Ind- og Overvintring, af A. Alberti	215
Italienste Dronninger	227
Kolding og Omegns BF.	223
Pollentavlens Bevarelse	224
Smaa Bier	223
Tidskrift for Biavl's Ejer	219
Traadning af Tavler	213
Udstillingen i Gøteborg	219
Udstillingen i Nyborg	221
Ungelredens Størrelse	224
Ungeludviklingen hos Bierne, af Ersløv	215
Uglaggende Arbejdere	224
Ug, som ikke ndruges	223

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iiberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgøretser optages for 20 Ere pr. Petit-Quinle Lille Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Træ-Plantning for Bier.

Hvis man gaar ud fra, at Biavlten her i Landet fremtidig fremdeles vil udbrede sig efter samme Maalestof som i de senere Aar, da kan den Tid muligvis ikke være fjern, da man i visse Egne kan komme til at faa Bi-Ved, d. e.: Jord, der er beboet med Planter, som afgive Næring for Bierne. I ethvert Tilfælde er det jo aldeles klart, at det er i Biavlterens Interesse at arbejde hen til baade Gaaning og Plantning af Bi-planter i en saa vid Udstrækning som muligt. Kun i særegne Tilfælde vil det kunne lykkes at faa Landmænd og Gartnere til ved Valget af dyrkede Planter at tage Hensyn til Biavlten. Dette vil især kunne lykkes

ved Træplantning, naar Hovedhensigten med denne kun er Tilvejebringelse af Ved og Forskønnelse. Træplantningen har vel overfor Biavlten den Ulempe, at det i

Fig. 43. Lilipontræ.

Reglen medtager adskillige Aar, inden Træerne bære mangeBlomster; men til Gengæld ere de ogsaa, naar de have opnaaet den tilstrækkelige Alder, i Stand til at afgive et langt rigere Honningtræk end de meget mindre Buske.

Som Eksempel paa et saadant Prydtræ, der tilføjede er en fortrinlig Biplante, skulle vi nævne Tulipantræet,

Liriodendron tulipifera L. (Se Fig. 43). Dette Træ hører til Magnoliaceernes

Familie og er hjemmehørende i Nordamerika, hvor det danner smaa Stovstrækninger og kan opnaa en Højde af 25 Alen. Det minder i hele sin ydre Form om Pla-

tanen, men stelles dog let fra denne ved ganske ejendommelige firelappede lysegrønne Blade, der i Spidsen ere lige afskaarne, de have altsaa fortill ingen Spids. Det blomstrer i Slutningen af Juni. Blomsterne ere enkeltfiddende, oprette og meget anseelige, omtrent af samme Størrelse som en Tulipanblomst, om hvilken den ved et flygtigt Blik minder meget. Frugt bunden afgiver rigelig Honning og de talrige Stovdragere en Mængde Pollen.

Dette udmærket smukke Træ kan formeres baade ved Frø og ved Afleggere. Det egner sig bedst til at plantes i Haver og i jaadanne Alléer, der ikke ere for stærkt udjatte for Blæst. Hos os opnaar det dog næppe større Højde end 15—20 Aln. Nogle særlig smukke Eksemplarer af dette Træ findes i Fredensborg Slotshave; men det fortjener en langt mere udbredt Dykning, end det for Tiden er Genstand for hos os.

Der er dog næppe noget andet Træ, der i Læbelter og Alléer vil kunne faa en saa stor Betydning for Biavlén som Linden (*Tilia*), fordi dette Træ egner sig særdeles godt baade for vort Vejrslag og vore Jordbundsforhold. Dets talrige Blomster afgive rigelig Honning og det netop paa en Tid, da vort egentlige Hovedtræ er sluttet eller dog i stærkt Afstaaende. Som Bevis for Lindens Honningrigdom kunne vi anføre, at den bekendte amerikanske Biavler Doolittle en Gang har iagttaget, at en eneste Bjfamilie i Løbet af 3 Dage samlede 66 \mathbb{A} Lindehonning, og man anslaaer Honningrembringsløn af eet stort Lindetræ til 50 \mathbb{R} aarlig. Vi have her i Danmark 2 vildboksende Arter, nemlig *Smaabladed L.* (*T. parvifolia*), der findes almindelig i Skove paa Øerne, den plantes dog ikke meget; og *Storbladed L.* (*T. grandifolia*), der kun sjælden findes vildboksende, men som hyppigere plantes. Den sidstnævnte Art blomstrer tidligere end den første og er derfor knapt saa værdifuld for Biavlén. Derimod plantes meget hyppig en fra Mellemøropa indført Art *Almindelig L.* (*T. intermedia*), der blomstrer sent. Det samme gælder om den amerikanske *Lind* (*T. Americana*), der vistnok ogsaa er den paa Honning rigeste Art (se Fig. 44). Den Honningmængde, Linden afgiver, er vel højest forskjellig under forskjellige Vejrforhold; men dette gælder jo om enhver Honningplante. Det er dog meget sjældent, at Linden slet ikke afgiver noget Træk, og den Honning, som vindes af dens Nektar, er særdeles velsmagende. Vistnok have vi allerede nu ikke saa Lindeplantninger især i Herregaardshaver; men i Alléer ved

Landeveje ses den langt fra saa almindelig som det kunde ønskes. Blomsten bestaar af 5 Bægerblade, 5 Kronblade, talrige Stovdragere og 1 Frugtknude. Nektaren afsondres af de hule Bægerblade, der ogsaa gemme den i deres Hulheder, som dog ere saa aabne, at den er tilgængelig ogsaa for Insekter med kort Snabel. De mange Stovdragere rage i de nedadvendte Blomster ned under Krone og Bæger og ud til Siderne. De tilsvævende Insekter kunne kun faa Jodtæste paa Stovdragerne eller Krøet eller i Mellemrummene imellem disse. Derfor maa Bierne nødvendig blive behæftede med Pollen i de yngre Blomster, i hvilke Krøet endnu ikke er vokset langt frem. Naar Bienen derfor flyver til en ældre Blomst med fremtrædende Krø, da befrugtes denne. Da Stovdragerne ved Modenheden bøje sig helt ud til Siderne, er Selvbefrugning næsten ikke mulig. Ved stærk Vællugt fra de mange Tusinder Blomster hidlokkes en Mængde Insekter til den let tilgængelige Nektar. Honningbierne sammenbore sig dog aldrig Lindens Pollen i deres Kurr. De benytte altsaa ikke dette Pollen. Derfra hidrører den fejlagtige Mening hos mange Biavlere, at Honningbierne ikke hente noget hos Linden, „den lokker dem kun til sig“.

Det har været foreslaaet at anvende Frugttræer, især Kirsebær-, Æble- og Pære-Træer, til Plantning ved vore Landeveje saaledes som det skal være ganske almindelig i Sydtykland og Nordfrankrig, hvor saadanne Træer da hvert Aar bortforpagtes til en eller anden nærboende Mand, der da selv maa sørge for at holde Fred paa disse Træer. Hvis en saadan Ordning kunde træffes her i Landet, vilde det uden Tvivl i høj Grad gavne vor Biavl, da alle de nævnte 3 Slags Frugttræer under heldigt Vejr i Foraarstiden afgiver et fortrinligt Opvuntringstræk. Hidtil har man hos os, saavidt vi vide, kun paa meget faa Steder (saaledes i Nyborgegnen) anvendt Frugttræer til Vejplantning, særlig vistnok fordi man har frygtet for ikke alene, at Frugterne vilde blive bortstjaalne men tillige for, at saadanne Træer vilde være langt stærkere udsatte for Odelæggelse ved en ublid Behandling under Opvæxten. Vi tvivle dog ikke paa, at disse Ulemper maatte kunne overvindes. Den Indtægt, som saadanne Vejfrugttræer kunde afgive ved deres Frugter, vilde jo være meget betydelig, og for Biavlén vilde saadan Plantning have overordentlig stor Betydning.

Fra A. Brun.

Velbaarne Hr. Kantor Erølev!

Jeg bringer Dem herved min Tak for det tilsendte Festskrift, og dets Indhold har glædet mig meget, da det viser, at den gode Sag, vi stræbe for, er i saa stor Fremgang.

Den smigrende Omtale, jeg har faaet i dette Skrift, har glædet mig meget, da jeg deri ser Lønnen for mine mangeaarige Bestræbelser, og Anerkendelse af de Dvsre, jeg har bragt for at fremføre Diablen her i Norden. Nu forhindre desværre de Alderdomsfrøbeligheder, hvoraf jeg er plaget, at jeg praktisk kan deltage i Arbejdet, og Pasningen af de 10 Høstader i min Pavillon er mig næsten uoverkommelig; men da jeg har det levende Ønske, fremdeles at gaae vor vigtige Sag, tilstilles Dem herved 100 Kr. med det Ønske at de bliver anvendte til Vandrelærer-Institutionen.

Der er en Ting, som længe har trykket mig, og som jeg beder Dem at hjælpe mig med. Ved Mødet i Fjor i Fredericia — dette for mig næsten hellige Sted, hvor det blev mig forundt at deltage i det minderværdige Slag i 1849 — bevisstes mig den Ære, at de Delegerede pr. Telegram sendte mig en Hilsen. Dette Telegram blev besørget til mig med Landposten, og derfor modtog jeg det først Dagen efter. Ved Modtagelsen telegraferede jeg øjeblikkeligt min Tak til de højtærede Delegerede, men fik derpaa Meddelelse om, at Telegrammet ikke kunde ekspederes paa Grund af, at Dhrs. Delegerede alt vare bortrejste. Det er nu min ærbødige Anmodning til Dem, at De paa den Maade, det maatte henfigtsmæssigt befindes, vil lade denne Opklaring blive meddelt de Delegerede fra i Fjor.

Søbrigt ønsker jeg at tilsende Dem nogle muligt forfattede Artikler angaaende enkelte,

stadigt paany opdykkende Spørgsmaal, f. Eks. angaaende Viserfornøjelse, Overvintring, Kunsttablevariationer, Surrogater for Bøks, osv., som de bedes velvilligt at optage i T. f. B. — ikke for derved at opfordre til vidtløstlig Diskussion, som desværre hos os saa ofte uddarter til Disputation, som er utaalelig for mig, og altsaa ofte har faaet mig til at trække mig tilbage; men som Sager, der, næsten alle, støttede paa mangeaarig Erfaring, staar klare og uomtvistelige for mig, og derfor ville være til Gavn for de yngre Diablere, der ere tilbøjelige til at laane mig Dre: Et Slags testamentariske Udtalelser. — Det er jo nemlig klart, at jeg om søje Tid vil blive kaldt bort fra Arenaen.

Jeg slutter med at ønske dem alle, ligesom mig selv, til Lykke med den store Fremgang, som det er tydeligt at vor Sag har, — til stor Hjælp for de ubemidlede Folkelasser her i Norden.

Sa — Gud være lovet!
Med særdeles Ægtelse
Deres ærbødige
A. Brun.

Fig. 41. *Tilia americana*.

Hindbær som Biplante.

Af Fr. Wendt.

Af de Planter, som yde Bierne et fortrinligt Træk, skal især nævnes Hindbærret, der vokser

vildt i vore Skove, men hvoraf vi dyrke forædlede Afarter i vore haver. Deres Blomster fremkomme i Juni Maaned, og de giver megen Honning, ligesom ogsaa en Del Blomstestøv (Pollen). I de senere Aar er der fremkommet flere gode ny Varieteter med store Frugter, men nogle af dem ere tillige, hvad man i Gartnersproget kalder „remonterende“, del vil sige, at efterat Planterne først have givet deres Hovedhøst i Juli—August, fremkommer der paa de unge Stub Blomster, som vedblive især hos nogle at fremkomme og bære

fuldt udviklede Frugter, saaledes at man kan plukke Bær hele September og ind i Oktbr., naar Vejret er heldigt.

Denne langvarige Blomstring¹⁾ er af ikke ringe Værdi for Trækket, thi er Vejret under Hovedtrækket ugunstigt for Bierne til at flybe ud, vil der altid under indtræffende juvult Solstinsvejr, som jo i regnfulde Sommerne ofte er sparsomt, baade i og efter findes Træl for Bierne, og at de benytte sig deraf, vidner den stærke Summen, som paa saadanne Dage høres fra Buxtene.

Da Hindbærrene ere en af de fordelagtigste Bærfrugter at dyrke i Havenne, er det underligt, at man forholdsvis lidt træffer det dyrket der, undtagen i de større Herregaarde og enkelte Handelsgartnerier, hvilket vel for en Del hidrører fra en fejl Opfattelse af Dyrkningsmaaden, idet de fleste antage, at det helst jordreder Stygge, og derfor plantes det paa upassende Sted under høje Træer eller imellem Buxetterne. Det bildtvoksende Hindbær vokser jo ganske vist i Skovene, hvor det forresten maa betragtes som et stadeligt Ukrudt, da det tvæler den unge Træopvækst og vil vel efterhaanden blive fortrængt herfra; men man vil dog altid bemærke, at paa fri Plads i Skovene findes de fleste og bedste Frugter paa Buxtene. Derfor bør der i Havenne gives Hindbærplanterne fri jolbebestimmet Plads ligejorn til Jordbærrene, og naar de faa en passende Jordbund, en kraftig muldet Jord, vil det sikkert betale sin Plads ligesaa godt om ikke bedre end Jordbærret, der kun i et Par Aar kan betale sig at dyrke paa jamme Plads, hvorimod Hindbærret med Jordel kan blive staaende paa jamme Sted i 8 a 10 Aar, naar der af og til gives den tilstrækkelig fast Gødning eller under Opvæksten 1 eller 2 Gange om Aaret fortyndet Ujle eller opløst Kunstgødning. Med Hensyn til Kulturen af Havehindbærret er allerede forhen omtalt, at Planter ynder en god kraftig muldet Jord, altsaa ikke for let jandet og heller ikke for stiv levet Jord, men indenfor disse Grændser trives Hindbærret godt i i almindelig god Havejord. Det fordrer, forat Bærrene fuldtud skulle kunne udvikle sig, en aaben fri Vælggenhed, dog ikke for meget udsat for Vinden, da ellers Bærrene i moden Tilstand falde af eller blive bestadigede, med andre Ord, det fordrer som alle Frugtarter tilstrækkeligt Væ.

Forinden Planterne sættes, hvilket helst bør ske tidligt paa Efteraaret, sidst i Oktbr. eller Begyndelsen af November eller

naar Foraaret, naar Jorden er bekvem, godes denne godt og venses godt for alt især fleraarigt Ukrudt. Det vil være formaalsjienligt et Aar forinden Plantningen at reolgrave Jorden. og efter at denne er godet at dyrke den med de saakaldte Hakfrugter (Kaal, Kunkelvoer, Kaalrabi, Turnips, Kartofler o. l.). Planterne sættes i Rader helst fra Syd til Nord med ca. 3 Alens Afstand i Raderne og med 1½ a 2 Alens Afstand imellem Planterne. I det første Aar holdes Jorden godt ren, denne maa ikke gerne graves om Foraaret, men Efteraaret i Forvejen. Derimod kan man godt faa Spinat, Salat, Kørvel, Vg, tildele ogsaa Agurker, en Rade med korte Karotter, plante Skafletter, osv., idet man iagttaget, at der lades faa megen Plads, at man kan holde Hindbærplanterne aldeles rene for et- og fleraarigt Ukrudt, fornemmelig Kvit- og Fioringræs. Det kan ogsaa lade sig gøre at plante 1 a 2 Rader med Jordbærplanter, som da kun maa bære Frugt i 1 højt 2 Aar.

Om Efteraaret, naar Planterne have afbaaret, nedskæres de gamle Skud ved Roden, og der lades kun tilbage af de unge Skud, det første Aar 2 a 3, i de følgende Aar 5 a 6 af de kraftigste Sideskud, hvilke, naar de ere over 2½ Alen lange, nedskæres og i det hele taget affikeres de svage Endeskud til kraftige Knopper. Alle overflødige Udbløbere borttages Sommeren igennem for Hovedplanterne, for at de for omtalte 2 a 3 og 5 a 6 Skud kunne udvikle sig kraftigt. I meget kraftig Jord trænge Skudene ofte til Opbinding om Sommeren, er man ikke tilstrækkelig forsynet med Stofke, kan man med passende Mellemrum nedjætte tykke Stofke, hvorimellem Halsfimer eller Zinktraad trækkes og dertil bindes Skuddene. Nogle bruge at sammenbinde Skuddene om Foraaret ved Topenden, men dette vil noget forhindre Luften at trænge igennem dem; heldigst er det, at Skuddene fremvokse saa kraftigt, at de ikke behøve at stikkes. Kulturen af Hindbærret er efter fremførte Andvisning jo temmelig let; for Biavlere vil det være mest formaalstjenligt at anskaffe sig af de remonterende Sorter, hvoraf der i Handelen gives flere baade med røde og hvide Bær: Prisen er i Reglen fra 3 til 5 Kr. pr. 100 Stk.

Jeg har en Skp. Land med Hindbær af en remont. Sort: Hornet (Billard) perpetual. I Jor høstede jeg c. 400 K og fik i Genemsnit 35 Dre pr. K. I Aar vil Udbyttet ikke blive faa stort, da der i Begyndelsen af Blomstringen eller rettere under Knopudviklingen indtraf en stærk Storm og Nattefrost, hvorved flere af Knop-

¹⁾ De taldes derfor ogsaa perennielle (vedvarende, uafbrudt bærende).

perne bleve beftadigede, og mange bleve mindre godt udviklede (de kræntede, som det kaldes). Hvid dette Uheld ikke var indtruffet, vilde Udbyttet have været større end i Fjor, da der var rigeligere Blomsteransættelse. Ved Siden af det nævnte Stk. havde jeg et Stk. med det bekendte Paragon-Hindbær, men det gav forholdsvis ikke Halvdelen i Udbytte imod det førstnævnte Bær. En 3. Sort Goliath gav vel meget store Bær, men den bliver meget højere end Hornet og fordrer Opbinding, hvilket denne sjældent fordrer under fri Veligheden. Den almindeligst dyrkede antberste eller hollandske har jeg kasseret, da den giver ligesom Paragon for lidt Udbytte. Ingen af nævnte remonterer, og have mindre Betydning for Viavleren. Af remonterende har man i længere Tid dyrket Merveille des 4de saisons rød og hvid, men de staa tilbage for den ovennævnte Hornet peapetuelle.

Dronningaul.

U. G. M. Doolittle,
N. Amerika. — (Fortsat.)

I. Da jeg var om trent 7 Aar gammel, fik min Fader nogle Bistader ved at tage dem „til halvt“ fra vor Nabo. Jeg husker det, næsten som om det var i Gaar, hvor optaget jeg var, da han og Naboen, fra hvem han fik Bierne, kom nær til vort Hus med Stadet hængende paa en Stang imellem sig, bunden med et Lagen, der var knyttet fra de fire Hjørner. Stadet blev sat paa en Bænk saa Favne fra Husets Bagdør en kold Morgen i Begyndelsen af April. Der mente de, at den for Fremtiden skulde blive staaende.

Min Nysgerrighed med Hensyn til disse Bier kendte ingen Grænser, og endstødt den Dag var kold og trist, var jeg ofte ude ved Stadet for at se, om jeg ikke kunde opfange et Gliint af dets Beboere. Den første varme Dag, paa hvilken de holdt en almindelig Udflugt, var min Glæde stor over at se dem kredse omkring Stadet, og da den første Pollen viste sig, da de begyndte at gaa ind i Stadet „med gule Ben“ (saaledes kaldte Fader det altid) saa jeg derpaa med stor Interesse.

Efter som Tiden skred frem, blev jeg meget ivrig med Hensyn til deres Sværme-

ning, og mange vare de Spørgsmaal, jeg gjorde ham om denne Sag. Hertil svarede han, at Dronningen anførte Sværmen, naar den drog ud. Denne Mening havde han vistnok faaet derved, at han ved Efterjværmene havde set de unge Dronninger blandt de første Bier paa Ghybebrættet. Om Dronningene ønskede jeg mange Oplysninger, men min Fader kunde kun give mig meget faa, han meddelte mig, at han ofte saa Dronningen ved Sværming. Da man i vor Egn kun brugte Kassestader med fast Bygning (se Fig. 45) var det intet Under, at han kendte saa lidt til denne Familiens vigtigste Person, som den nu erkendes for at være.

Jeg længtes saa meget efter, at Sværmetiden skulde komme, at jeg syntes, den aldrig vilde komme, og da den endelig kom, gjorde den saa stærkt et Indtryk paa mit Sind, at jeg endnu kan se disse Bier farende i Kredse i Luften, der tilsyneladende vare 3 Gange saa store, som dem mine Sværme nu gøre. Efterat de havde klynget sig, bleve de staaende ned og bragt til det tomme Stade, og nu var min Ivrighed efter at se Dronningen meget stor. Den gik ind med den sidste Halvdel af Sværmen, og skøndt det kun var en almindelig brun Dronning, syntes jeg, den saa meget majestætisk ud, og at Synet af den rigelig lønede mig for mine Anstrengelser for at se den.

Tiden gik, og Bieriet udviklede sig saaledes, at Sværming var ganske almindelig og havde tabt sin Nyhed; dog har der aldrig været nogen Tid i mit Liv, i hvilken den ikke har interesseret mig.

I en Sværmetid fik vi en 3die Sværm, og da den klyngede sig, skete det i 3 Dele, saaledes at ingen af disse Klynger havde mere end 1½ Pot Bier, og den ene havde kun en Theopsuld. Fader vilde sætte dem alle i eet Stade; men jeg fik ham overtalt til at lade mig sætte den mindste i en lille Kasse for at se, hvad jeg kunde bringe ud af dem. Da jeg fik Bierne til at gaa ind, saa jeg 3 Dronninger iblandt dem. Jeg kan huske, at jeg tænkte mig, at saadanne Sværme med mange Dronninger maatte kunne formeres stærkt; men dermed kan det dog ikke siges, at jeg allerede paa den Tid tænkte paa Dronning-Uvl.

Den lille Familie byggede 3 Tabler

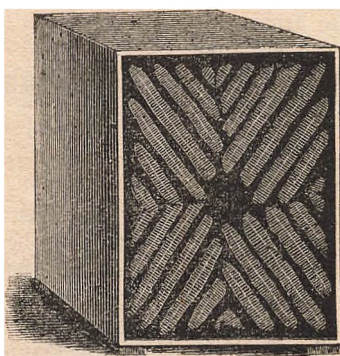

Fig. 45. Et amerikansk Kassestade med aflaget Loft, lagt paa Siden saa at man ser de viddbyggede Tabler.

hver omtrent saa stor som min Haand; men snart efter, at det kolde Vejr indtraf, døde Bierne, hvad Fader ogsaa havde forudsagt. Et Aar Aar senere viste Bipesten, denne frygtede Sygdom, sig i Bieriet, og da Fader ikke kendte noget til at hæmne den, vare Bierne snart færdige.

Aar gif hen med liden eller ingen Interesse for Bier fra min Side, undtagen naar en flygtende Sværm sløj hen over mit Hoved, medens jeg arbejdede i Marken, eller naar jeg og nogle andre Drengene i Eggen odelagde Humlebi-Neder. Da jeg i 17 Aars Alderen var med til at lave Sukker, fandt jeg et Bi-Træ ved at høre Biernes Summen ved deres Kjenfelses-Udflugt. Den næste varme Dag gif jeg ud for at søge efter flere, og før Middag fandt jeg endnu et Bi-Træ. Jeg ventede med at omhugge disse Træer indtil Efteraaret, men ved Omhugningen bleve baade Bier og Tavler jaaledes odelagte, at jeg med den ringe Kundskab, jeg den Gang havde, ikke troede mig i Stand til at frelse dem.

For 20 Aar siden huggede jeg min ene Fod saa slemt, at jeg var lænket til Huset næsten hele Vinteren, og da Læsning var min bedste Fornøjelse, traf det sig, at jeg fik fat i King's „Bee-Keepers Textbook“, som jeg havde købt, da jeg fandt Bitræet, fordi der i Kundgørelsen om den angaves, at den lærte, hvorledes man kunde „finde Bier“. Saa snart jeg begyndte at læse den Bog, fik jeg den saakaldte „Bi-Feber“, der fik saadan Magt med mig, at jeg ikke fik Ro, før jeg fik laant og læst Langtrotz's Bog, fik købt Quinby's Bærk og var blevet Holder af „American Bee Journal“.

Om Foraaret købte jeg 2 Bifamilier, fra hvilke hele mit nuværende Bieri stammer. Dette var i 1869, og da det var et meget daarligt Aar, fik jeg kun 1 Sværm fra de 2 Familier og kun meget lidt Erfaring med Hensyn til Bier undtagen den at købe Sukker og opfodre de 3 Familier med Vinterforraad.

I Juni 1870 rejste jeg hen for at besøge en Mand, som havde italienske Bier (de første, jeg saa af dem), omtrent 1 Mil borte. Da jeg kom, var hun i Arbejde med Dronningavl, derfor var jeg meget stærkt interesseret ligesfraks. Han viste mig alt, hvad han vidste om Dronningavl, under mine jævnlige Besøg den Sommer. Næste Foraar gif jeg i Kompagni med ham om Dronningavl, idet han avlede Dronningerne, og jeg solgte dem, idet jeg bragte dem omkring med mig til Biavlerne, som boede 2—4 Mil fra os, og jeg indførte dem selv i Staderne for dem, som købte Dronninger af mig. Jeg forblev i Forbindelse med ham det næste

Aar, og idet hele havde jeg Fordel deraf, thi jeg tjente ikke alene nogle Penge, men ved Enden af det Aar havde jeg faaet fuldt Kendskab til alle de gamle Fremgangsmaader ved Dronningavl. Smidlertid havde jeg tildels italienskeret mit Bieri. Det næste Aar begyndte jeg Forretningen paa egen Regning, endskøndt jeg i Begyndelsen ikke folgte til Biavlere langt borte.

Da jeg et Foraar næsten mistede Halvdelen af mine Dronninger, fordi de ikke vare gode, begyndte jeg at udfinde ny Planer for at fremskaffe bedre Dronninger. Dette Studium fortsætter jeg endnu. I denne Gren af Biavlens har jeg anvendt al den Forstand og Energi, der stod til min Raadighed, saavel som Anvendelsen af andres opsamlende Tanker forsaavidt disse vare tilgængelige i vore Biblade, indtil jeg tør sige, at der i de følgende Kapitler vil findes meget, som tidligere ikke nogenfinde er blevet bragt offentlig frem. (Forts.)

Engeludviklingen hos Bierne.

Foredrag af Hans Erslev ved Udstillingen i Goteborg d. 7. August 1891. (Sluttet.)

2. Den anden Fremgangsmaade, at anbringe flere Tavler med forlængede Celler bag Engelredene, er ganske vist noget bedre, hvis man har saadanne Tavler. Naar man under godt Honningtræk giver de til Honning bestemte Tavler en større Afstand end den sædvanlige i Engelrummet, der jo er $\frac{3}{8}$ — $1\frac{1}{2}$ ", vil man kunne saa Bierne til at forlænge disse Celler saa at de faa en Længde af indtil 1 ". Saadanne Celler ere ikke skikede til Uglægning, fordi Dronningen ikke med sin Bagtrop kan naa deres Bund. Indhænges 1 eller flere saadanne Tavler bag Engelredene, ville de ganske vist være en Hindring for Dronningen. Den kan dog overvindes enten ved at gaa udenom den eller derved, at Arbejderne afgnave Forlængelserne paa den nederste Del af Tavlen; men hertil kommer, at det er saare vanskeligt for Biavleren at have saadanne tykke Tavler i stort Dplag. Ja, hvis de kun skulde have en Højde af 4—5 ", saa kunde det lade sig gøre. I Magasinerne kan man under godt Honningtræk let saa Bierne til at udrække de lange Celler i saadanne lave Tavler. Naar Tavlerne derimod skulle være 8—14 " høje, saa bliver Sagen meget vanskeliggere. Den lave Normalrammes Celler kan dog nok faas saaledes forlængt, men ved Udflugningen sker det meget let, at en Del af Forlængelserne blive bortstaaarne

eller bestadigede. Saadanne Celler ville da være stærkt udsatte for at blive benyttede til Yngel. I det hele anser jeg dette Middel til Indskrænkning af Yngelreden for baade at være usikkert og besværligt. Derfor har jeg allerede for flere Aar siden opgivet det. — 3. Dernæst kommer jeg til det tredje Middel, Anbringelsen af en Indskudsdør $\frac{1}{4}$ " over Bunden bagved Yngelreden. Dette Middel har jeg fundet temmelig virksomt. Dronningen gaar kun under denne Dør, naar Bladsen i Yngelreden er særdeles knap og Vejret varmt; men det har en anden meget væsentlig Ulempe, idet Døren bliver en Hindring for Biernes Honningindsamling, fordi der er en saa lille Afgang for Arbejdsbierne til Rummet bagved Døren. Værst er dette naturligvis i smalle Stader; men endogsaa ved lave Normalrammer, hvor denne Gang er $14\frac{1}{2}$ " bred, har dette vist sig at hæmme Biernes Samlearbejde. Dertil kommer, at det dog er usikkert, da Dronningen jo kan gaa under Døren. — 4. Endelig kommer jeg til det efter min Mening eneste sikre Middel til at hæmme Yngelansætningen hos Bierne, nemlig Dronninggitteret, Gitter af Træ ere ganske unyttige, fordi man aldrig kan stole paa at deres Nabninger have den nøjagtige Størrelse ($11\frac{1}{64}$ " Bredde). Laves de nøjagtige, da vil Træet snart ved Indtørring blive smalle, og derved blive Nabningerne for store. Gitterne laves derfor nu udelukkende af Zinkblik. Disse have i lang Tid været meget ufuldkomne med mindre nøjagtige Nabninger og altfor ru Kanter, saa at mange Bier ødelagde deres Vinger ved at gaa igennem dem. I de sidste Par Aar er man dog bleven i Stand til at fremstille dem saa nøjagtige og jævnt huggede, at de baade ere sikrede mod Dronningens Gennemtrængning og uskadelige for Bierne. Nøjagtighed i Forarbejdelsen er her af særdeles stor Betydning. En belæst Arbejdsbi kan passere en Nabning af $\frac{3}{32}$ " Bredde, medens en ung Dronning kan passere en Nabning af $\frac{1}{32}$ " Bredde. Derfor har man valgt den Bredde, som ligger midt imellem disse to, for at skaffe Arbejderne en bekvem Gennemgang. Der findes imidlertid i Handelen Gitter med Nabninger, der enten ere for smaa eller for store. Saadanne maa man selvfølgelig være sig imod. Særlig skal jeg henlede Opmærksomheden paa en Slags "Sigteblik", der anvendes i Tærseværker til Sigtning af Korn. Dette ligner Dronning-Zink meget, og da det er en Del billigere, fristes man let til at købe det. Maaler man imidlertid dets Nabningers Bredde, da viser denne sig kun at være $\frac{1}{8}$ ", saa at kun de

mindste Arbejdere kunne trænge sig gennem dets Nabninger. Et saadant Gitter vil ganske vist kunne udelukke baade Dronning og Droner, men da det tillige udelukker de fleste Arbejdere, er det selvfølgelig aldeles forkasteligt at anvende i Bistaderne. Har man imidlertid skaffet sig den rette Slags Gitter, kan dette dog anvendes paa forskellig Maade, enten i hele Stykker eller i Strimler, der indskydes mellem Rister af Træ, enten i lodrette Indstud eller i vandrette Honningbrædder. Jeg foretrækker at anvende Gitterene i $1\frac{1}{2}$ " brede Strimler, der ligge frit i Sabsnit i Siderne af ligesaa brede Træriste. Om man skal anvende Gitterene i lodrette eller i vandrette Indstud eller i bægge Dele, det beror tildels paa Stadsformen.

Jeg kommer dernæst til det vigtige Spørgsmaal: Naar bør Biavleren søge at paavirke Yngeludviklingen hæmmende eller fremmende? Paa dette Spørgsmaals Beparelse bliver der ikke ringe Forskel efter de forskellige Egne og de forskellige Vejrforhold. I de Egne, der javne Eftertræk (paa Boghvede og Lyng) har der i Almindelighed i Aar ikke været Grund til at hæmme Yngelansætningen, fordi dette under Hovedtrækket skete uden Biavlerens Medvirkning derved, at der indbares saa megen Honning, at Dronningens Uglægningsplads blev formindsket, idet Yngelredens Celler bleve fyldte med Honning. I enkelte Egne var Hovedtrækket dog mindre godt, og der kan det da ogsaa i Aar have været formaalstjenligt at indskrænke Yngelansætningen i Begyndelsen af Juli Maaned.

Taleren gik derefter over til at omtale de forskellige Maader, hvorpaa Yngelansætningen fremmes om Foraaret ved Fodring, Afstrækning af Honningceller og Yngelbredning for at fremstafte et stort Antal Arbejdere til Aarets forventede Honninghøst.

Centralmøde

afholdtes i Nyborg d. 12. Septbr.

Møde vare Præsidenten, Kunstgartner Frank Weubt, Roskilde; for Ribe Amt: Trafikchef F. Møller, Aarhus; Sadelmager Grønning, Vejrup; Lærer Gjorving, Brighol; for N. Snebe BF.: Væver Jens Hansen, Lyngholm; for Ballø Stifts BF.: Gartner Larsen, Billesborg; for Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup; for nordl. Frederiksborg A.: Oplynsmand Chr. Jensen, Afsrbo Plantage; for Kolding BF.: Lærer S. M. Due,

Kolding; for Lindknud BF.: P. Povlsen, Vittrup; for Midtsjællands BF.: Grdejerne Doose, Homb, og Conrad Pedersen, Brangstrup; for Standerborg Amt: Uldspinder Mads Hansen, Hyrup; for Sorø N.: Lærer Houliind, Boestunde, og Hjulmand Zinglerjen, Slagelse; for Elbo m. fl. Her.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling og Grdejer Lomholdt, Kongsted; for Roskilde N.: Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, Grdejer Jacob Olsen, Dristebrohus, og N. Sørensen, Korup; for Hjørring N.: Lærer N. Jensen, Vadstær; for Maribo N.: Lærer N. Jensen, Vejringe, Grdejerne Ole Hansen, Taagerup, og H. C. Rasmussen, Haaret; for Svendborg N.: Grdejer H. Jørg. Hansen, E. Hæfinge, og Tømrer Fr. Pedersen, Tved; for Holbæk N.: Sekretæren, Kantor Ersklev, Kalundborg. — Der var saaledes ialt mødt 27 Delegerede af 32 anmeldte. Mødet var altsaa beslutningsdygtigt. For Bornholm var ogsaa mødt 1 Delegeret men uden Valgbrev. Man kunde derfor ikke deltage i Forhandlingerne; men han overværede disse i den talrige Tilhørerkreds.

Præsidenten bød Repræsentanterne Velkommen idet han udtalte Ønsket om, at man saa vidt muligt vilde undgaa Gentagelser ved Forhandlingerne i Dag. Dermed vilde man lettere kunne naa gennem den lange Dagsorden.

1. Regnskabet for 1890 fremlagdes i revideret Stand. Dette blev, efter at være gennemset af Repræsentanterne under Mødets første Halvdel, anerkendt med den Bemærkning (af F. Møller), at Revisorerne ikke alene bør skrive deres Bemærkning under Kasse-regnskabet men ogsaa under Hovedregnskabet, der først og fremmest bør have Antegnelsen.

2. Valg af 1 Revisor for de 2 Regnskaber 1891 og 1892 i Stedet for Mærmester Kinding, Hørsølle, der efter Tur træder.

Gartner Larsen foreslaar Kinding genvalgt, da han er en samvittighedsfuld og dygtig Revisor.

N. Jensen, Vadstær, har talt med den anden Revisor, Agent Kriel, Aalborg, der har udtalt, at han ikke for Tiden er Medlem af Foreningen.

F. Møller antager ikke, at det vil være nødvendigt at finde en Revisor udenfor Foreningen.

Kristensen mener ikke, at Kriel er lovligt valgt forrige Aar, fordi han den Gang var Delegeret.

Ersklev: Den Bestemmelse, at en Delegeret ikke maatte være Revisor, hævedes ved Centralmødet forrige Aar, og naar

man allerede tidligere havde iudført den Bestemmelse, at Revisorvalget skulde gælde for 2 Aar, saa fulgte deraf, at man ikke krævede, at Revisor skulde være Medlem, noget som Lovene heller ikke omtalte. Da Kriels Valg jo slet ikke forelaa nu, vilde det se høist besynderligt ud at laskere det ved dette Møde, særlig naar man betænkte hvor meget Hr. Kriel havde bidraget til, at Foreningens Regnskab nu aflagdes i en klarere Form end tidligere.

N. Jensen har af Kriel modtaget Tilfagn om, at han fremdeles er villig til at bejerge Revisionen, enten han er Medlem eller ej, hvis han vælges dertil.

Ved Afstemningen genvalgtes N. Kinding, Hørsølle, enstemmig. Kriels Valg godkendtes med alle Stemmer mod 3.

3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Præsidenten, Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde, og Sekretær-Redaktøren, Kantor Hans Ersklev, Kalundborg, der efter Tur træde. — Disse genvalgtes med Afflammation.

4. Forslag til Tillæg til Lov om Bier.

Ersklev: Denne Sag er for flere Aar siden blevet grundig behandlet i Foreningen, idet dennes Formand (F. Møller) udarbejdede et fuldstændigt Forslag til en Bilov, der skulde træde i Stedet for alle ældre Bestemmelser i den Retning. Da dette ikke lod sig gennemføre, idet det slet ikke blev forelagt Rigsdagen, har Bestyrelsen tænkt sig at forsøge en delvis Gennemførelse af de Ændringer, man finder særlig paatrængende. Dette Forslag findes optaget i Medlemsbladet (se S. 172). Nu rettes derfor det Spørgsmaal til DBF.'s Repræsentanter: Skal Bestyrelsen søge at faa dette Forslag ophøjet til Lov? § 1 omtaler Retten til Sværme. Denne bliver meget ofte omtvistet. En saadan Bestemmelse som den foreslaaede vilde kunne hindre mange Stridigheder herom.

H. J. Hansen finder, at Diableren maa have Lov til at følge sin Sværm ind paa Andenmands Grund.

Præsidenten: Ja dette nægtes heller ikke i Følge dette Forslag.

Gjørning: Lad os overgive denne Sag til Bestyrelsen. Det fremsatte Forslag vil kunne danne et godt Grundlag for Rigsdagens Forhandling derom.

Zinglerjen: Naar en Sværm sætter sig i anden Mand's Hus, bør man ogsaa have Ret til at indfange den.

Ersklev: Ja derom indeholder allerede den nuværende Lovgivning tilfredsstillende Bestemmelser.

§ 1 vedtoges. — § 2 omtaler Bistadens Opstilling nærved offentlige Veje. Denne vedtoges ligeledes.

§ 3 omtaler Honningforfalskning. Vedtoges.

§ 4 omtaler Boksforfalskning. Vedtoges med en Endring, hvorved man klarere søgte at ramme Forfalskning af Kunsttavler. Det overdroges Bestyrelsen at virke for dette Forslags Gennemførelse.

5. Kredsenes Grænser og Ret til at sende Delegerede.

Utdragsord: Hvem har givet Stødet til Endringen af de een Gang vedtagne Amtsgrænser?

Svar: Det har tidligere været saaledes, at Kredsen havde Ret til at sende 1 Delegeret for hver 25 Holdere af Bladet, og det vilde maaske være rettest at gaa tilbage til denne Ordning, men uden at holde paa Amtsgrænserne, der vare et Baand paa Medlemmerne.

Grønning: Den Endring, der vedtoges efter det sidste Lovforslag af 1881, at 25 Stemmer sende 1, 50 sende 2 og 100 og derover 3 Delegerede — var et stort Gode, som ingenlunde burde opgives, thi derved hindrede man en enkelt Kreds i at overrumple Centralmødet ved pludselig at sende mange Delegerede.

Ersløv: Den foreliggende Sag var et meget vigtigt Spørgsmaal, fordi netop Kredsbannelsen havde bidraget saa overordentlig meget til Foreningens Udvikling i de senere Aar; men det havde vist sig ugørligt at fastholde Amtsgrænserne. Nogle Kredse strakte sig over sammenstødende Strækninger af 2 eller endog saa 3 Amt. Derved vare Amtskredsenes Grænser forrykkede, og heri laa uregtelig en Fare. Nogle store Kredse havde nemlig i de senere Aar vist Tilbøjelighed til at dele sig i flere selvstændige Kredse hver med sine Repræsentanter. Tænke vi os saaledes, at den største Amtskreds heri Landet, der nu tæller over 300 Stemmer, pludselig delte sig i 6 selvstændige Kredse hver med 50 Stemmer, da kunde disse 6 Kredse sende 12 Delegerede, medens den store samlede Kreds kun kan sende 3. Paa denne Maade kunde altsaa den af Grønning omtalte Endring i Lovene fuldstændig omgaaes. Han kunde tænke sig denne Fare overvundet paa 3 forskellige Maader: 1. De selvstændige Kredse, som Foreningen omfatter i Dag, og som nu have Ret til at sende Delegerede, bevarede denne Ret; men deres Antal maatte kun forøges med Centralmødets Billigelse. De nuværende Kredse spænde over hele Landet. En Deling eller Omlægning af disse Kredse vilde jo altsaa ikke være ubeløst, men

derfor vilde kræves Samtykke fra Foreningens aarlige Centralmøde. 2. Man kunde overeensstemme med Lovene kræve Amtsgrænserne nøjagtig overholdte. Dette vilde være meget betænkeligt, da mange af de nuværende ofte fortrinligt ledede Kredse derved vilde blive fuldstændig omkalfatrede og maaske ødelagte. 3. Man kunde kræve, at en Kreds, saasnart dens Stemmeantal naaede en vis Størrelse, f. Eks. 200, skulde deles i 2, medens kun de Kredse, der havde f. Eks. 50 Stemmer, maatte sende Repræsentanter. En saadan Bestemmelse vilde dog ganske vist være et Baand, som i visse Tilfælde kunde virke meget forstyrrende paa Kredsenes Udvikling.

Kristensen: Amtsgrænserne ere unaturlige. Jeg stemmer for Ersløvs første Forslag med den Tilføjeelse, at der kun med Centralmødets Billigelse kan oprettes ny Kredse med Ret til at sende Repræsentanter.

Møller troede, at det kom an paa at bevare de store Foreninger. Han erkendte, at Amtsgrænserne vare ofte uheldige. Viborg Amt strækker sig saaledes med en smal Spids ind til Randers o. s. v. De smaa Kredse have ofte vanskeligt ved at bevare Interessen for Sagen, derpaa have vi haft mange sorgelige Eksempler.

Duc havde fra sin Kreds (Kolding) Mandat til at udtale, at Kredsen ønskede at arbejde selvstændig for Sagen uden at indordnes under Vejle Amt. Kredsen havde naturligt dannet sig om Centralbyen Kolding. Den talte mange af sine bedste Medlemmer i Ribe Amt. Han troede, at de smaa Kredse arbejdede bedst for Sagen ude hos de ringere stillede. Han ønskede derfor, at vi bleve staaende ved den nuværende Ordning, at saasnart en Kreds talte 25 Stemmer, kunde den sende 1 Delegeret.

N. Jensen er bange for Oprettelsen af mange smaa Kredse. Lad os holde os til Amtskredsen men saaledes, at disse bestemmes efter de under Amtet hørende Posthuse uden Hensyn, til om vedkommende Medlem boer i et andet Amt end det, i hvilket hans Posthus ligger.

Ladegaard ønsker ikke at saa Kredsen tvungne til at arbejde amtsvis. Dette vil ofte være en stor Ulempe. Nu kunne vi umiddelbart arbejde sammen med DBF's Bestyrelse. Der er mange gode Punkter, hvori de smaa Kredse kunne behøve at arbejde.

Ersløv vil støtte dette Forslag, at de Kredse, som nu have Ret til at sende Delegerede, bevare denne Ret, men maaske at en Deling af saadanne Kredse kun burde ske med Centralmødets Minde. Hidtil ere saadanne De-

linger kun stet i saa Kredse (f. Eks. Ribe Amt), saa at denne Fare maatte ikke er af Betydning. At skrive Forholdene tilbage til de skarpe Amtsgrenser, er næsten ikke muligt.

Møll er gør opmærksom paa, at man i vore nordlige Nabolande netop paa Grund af manglende Organisation har været ude af Stand til at bringe Vablen fremad. Lad os tage os i agt for de smaa svage Foreninger.

D o s e: Vi ere paa flere Punkter gaaede udenfor Lovene, fordi Forholdene have krævet det. I Sorø Amt er der saaledes 4 Købstæder, hvilken af dem skulde være Samlingspunkt for en Amtsförening? Omkring Ringsted er Midtjællands BF. dannet, og det vilde i høj Grad forstyrre denne Forening, hvis vi nu skulde afgive c. $\frac{1}{3}$ af vore Medlemmer til Præsto Amt. Jeg foreslaar, at hver Kreds kun sender 1 Delegeret.

Kristensen tilraader at blive staaende ved den nuværende Ordning, der jo har vist sig god, efter som DBF. er vokset med

700 hele Stemmer i Løbet af dette Aar. Det naturlige Op- land, Jærnbanner og ledende Mænd have stor Indflydelse paa Medlemsan-

tallet. Jeg slutter mig til Erlev.

Chr. Jensen: En fast Organisation er det bedste. I Frederiksborg Amt have vi samlet en god Kassebeholdning, det er en stærk Støtte for Sagen. Jeg ønsker ikke, at de nu eksisterende mindre Kredse skulle tvinges ind under andre Kredse.

Larsen: De mindre Kredse kunne jo ved visse Lejligheder, f. Eks. ved Udstillinger, arbejde sammen med andre Kredse.

Mads Hansen slutter sig til Erlev.

Jens Hansen paaviser, at det i Bejle Amt ikke vil være muligt at holde sig til Amtsgrensen.

Ladegaard mener, at nydannede Kredse med mindst 25 Stemmer fremdeles bør have Ret til at sende 1 Delegeret uden først at underkastes Centralmødets Censur.

Ved Afstemningen vedtoges det med 18 St. at bibeholde den bestaaende Ordning af dette Forhold. (Fortf.)

En Trugfodrer.

Vi Eggert J. Sommer, Esbofte, Maribo.

Jeg tillader mig herved at jende indlagte Fodringsapparat (vi kalde det Bitrug), da jeg formoder, at det ikke er kendt, eller det for længe siden er kasseret. Vi bruge det her paa Eggen og synes meget bedre om det end om de forfæstelige Foderglas, og da jeg aldrig har set dem anbefalet i Tidsskriftet, saa tænkte jeg at ville gøre Redaktionen opmærksom paa det, hvis Noget vilde gøre et Forsøg dermed, om det kom til Vablenes Kundskab. Truget (se Fig. 46) sættes paa Tavlebæerne, saadan at der er 2 Tavlegange aabne under Bunden, i det midterste Rum c kommer saa mange rene Korkspaaner eller itustaarne Propper, at det godt kan dække Bunden; dernæst hældes Sukkeropløsningen i det Rum (e), der ingen Glas er over; det øvrige forklarer sig selv. Truget kan jo gøres baade bredere og dybere efter Behov, og naturligvis ogsaa længere; men vi have nu her paa Eggen beholdt det

gamle Djærzonste Vidde- maal, $9\frac{1}{2}$ ", i vore Trugstader, fordi vi ikke kendte bedre, da vi begyndte med bevægelig Tavlebyg-

ning, og det

er nu ikke saa let en Sag at forandre Rammemaalene. Vi have Plads til 20 Rammer i hvert Stade af Maalet $8\frac{1}{4} \times 11$ " indvendig samt Smaarammer ovenpaa, $4\frac{1}{2}$ " høje; men vi have endnu aldrig haft det Held, at de have været for smaa.

*

*

*

Den tilsendte Fodrer er en almindelig Trugfodrer, der er indrettet efter samme Princip, som f. Eks. Cook's Indstuds-fodrer eller Cowan's Hurtigfodrer. Rummene a og c ere bægge dækkede af eet Stykke Glas. Skillevæggen b naar kun til $\frac{1}{4}$ " under Glasfæet. Skillevæggen d er derimod løftet $\frac{1}{8}$ " over Bunden. Naar Foderet hældes i e, løber det altsaa ind i c. Bierne have Afgang til det gennem a og Bivejen over b. Denne Fodrer er meget god til Efteraar-fodring, derimod kunne vi ikke anbefale den til Foraars-fodring, fordi den ikke kan anvendes til langsom Fodring. Det Fortrin, den har for de, som Forfatteren kalder dem, „fordærlige“ Foderglas, maa jo være denne, at Foderet ikke kan komme til

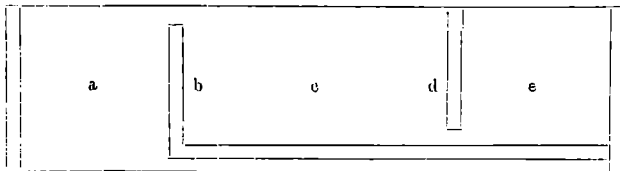

Fig. 46. Trug-Fodrer.

at løbe ned over Bierne. Dette sker dog heller ikke ved Foderglasene, naar man bærer sig rigtig ad med dem, nemlig sørger for, at ingen Luft slipper ind i Glasfæt, og man stiller dette vandret. Særlig ved den „fuldkomne Fodrer“ er man ganske fri for denne Nedløben af Foderet, naar man kun fylder Glasfæt helt og lægger Fingrene over Rappens Huller, medens man vender Glasfæt. — Den her beskrevne Fodrer forhandles af Forfatteren i forskellige Størrelser til forskjellige Priser. Red.

Fra Kredsene.

Ribe Amts BF.'s Udstilling i Ribe Plantage d. 16. Aug. var meget vellykket. Skøndt der ikke var mange Genstande udstillede, var der dog saa meget, at der intet savnedes, der henhørte til Biavlen. Af de udstillede Genstande ville vi særlig nævne et Trugstade, forarbejdet som Fritidsselskab af Hr. Lærer Mortensen, V. Bøsteb, som meget net udført af en uovet. Endvidere fandtes fra Maler H. Lassen, Ribe, udstillet „foraarsudflyngtet“ Honning, der var udflyngtet af det altfor rigelige Forraad, som nogle af hans Bifamilier havde i det sidste Foraar. Udstilleren lod til at mene, at denne Fremgangsmaade muligt kunde blive almindelig anvendt. Dommerne fatte dog denne Honning meget lavt, fordi den havde en ubehagelig Smag (af Bærket og maaste tillige af Bifoder). Derimod havde samme Udstillere tillige fortrinlig sommerudflyngtet Honning. Samme Udstillere mødte ogsaa frem med engelske Staalspateler, 4" brede og omtrent lige saa lange. Disse kunne være meget anvendelige til Skrabning af Bundbrædder og til Fjernelse af Klæbvoik. — Fra Materialist Aug. Andersen i Slagelse fandtes en særdeles velsmagende Honninglikør. — Fra Orbejer P. Schmidt Skovhøj en meget omhyggelig forarbejdet Udflugter.

Formanden for Amtsföreningen, Lærer Gjording, Brighøll, udtalte først en Tak til den stedlige Komite for dens Arbejde ved Arrangementet af den smukke Udstilling samt en Tak til enhver, der havde udstillet. Han beklagede meget, at DBF.'s Præsident og Trafikchef J. Møller ikke havde været i Stand til at give Møde, hvilket man havde haabet. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa Biavlen, det vilde han overlade til de følgende Talere, han vilde kun minde om, at i Aar fejrer Biavlen sit 25aarige Jubilæum ved en stor Fiest i September Maaned. Her i Amtet er det særlig siden Udstillingen i Varde 1884, at Biavlen

har vokset sig stor og stærk. At drive Biavlen som Fabrikdrift tvæde Taleren ikke vilde gaa for nogen, men som Hverhvert vil den kunne være en Løftestang i mange smaa Hjem.

Kantor Erslev, Kalundborg, holdt derefter et Foredrag omtrent af samme Indhold som det i Østeborg (se S. 215).

Sadelmager Grønning, Vejrup: At Biavlen kan betale sig, har jeg faaet flaaet fast. Der er ikke gaaet et Aar hen uden Indtægt, der kan variere fra 10 indtil 100 Pd. af hvert Stade. Jeg vil spørge Landmændene, om deres Bedrift kan give et ligesaa lønnende Resultat? Det er ravgalt at følge al sin Honning, man avler, som man gjorde i gamle Dage. Honning er egentlig en Medicin. Jeg har truffet flere Mennesker, der ere blevne kurerede for Brystsyge, Maveconder og andre Sygdomme ved at nyde Honning. Vi skulle ikke spise Honning som Desjert til Maden, men istedetfor Sukker og Smør, og dets Plads burde være paa ethvert Bord. Taleren udviklede derefter, hvorledes Bierne burde behandles, særlig burde man sørge for at holde Varme hos Bierne og at tage Honningen bort i rette Tid. Han fandt i Modsetning til Erslev Arvendelsen af tykke Tavler for at hindre Yngelansætning meget virksom; men han nøjedes ikke med et Par Stykker bag ved Yngelredten, han kunde fylde hele Huset med saadanne tykke Tavler (Erslev: Det er der nok ikke ret mange, der kan). Var man i Stand dertil, saa behøvede man ikke at bruge Zink-Gitrene.

Formanden uddelte derefter Præmierne saaledes:

Lys Honning. 1. Præmie, 4 Kr. og 1 Medaille, H. Lassen, Ribe; 2. Pr., 3 Kr. og 1 Medaille, Schmidt, Skovhøj ved Brørup; 2. Pr., 3 Kr., S. H. Bøch, Langehoff; 3. Pr., 1 Medaille, Lomborg, Seem; 4. Pr., 2 Kr., Ehlers, Ribe.

Mørk Honning: 1. Pr., 3 Kr. og 1 Medaille, J. Hansen, Guldager; 2den Pr., 2 Kr., Schmidt, Skovhøj; 3die Pr., Diplom, H. Lassen, Ribe.

Tavlehonning. 2. Pr., 2 Kr., S. H. Bøch, Langehoff; 3. Pr., Diplom, J. Hansen, Guldager.

Syltetøj. 2. Pr., 2 Kr., H. Lassen, Ribe; 2. Pr., 2 Kr., J. Hansen, Guldager.

Bin, Mød og Runsch. 1. Pr., 1 Medaille, Aug. Andersen, Slagelse; 2. Pr., 3 Kr., Lomborg, Seem; 3. Pr., 2 Kr., H. Lassen, Ribe; 4. Pr., 2 Kr., Schmidt, Skovhøj.

Biavlsredskaber. 1. Pr., 3 Kr. og 1 Medaille, Lærer Th. Mortensen, V. Bøsteb, for et Stade; 2. Pr., 2 Kr. og 1 Medaille, Schmidt, Skovhøj, for en Udflugter; 3. Pr., 2 Kr., Drejer Alntenberg, Ribe, for en Bipebe.

Vokst. 1. Pr., 3 Kr., Lomborg, Seem. Kunsttavler. 2. Pr., 1 Medaille, S. H. Bøch, Langehoff.

For en Medstabsjæmning til Kantor Erslev, Kalundborg, 2. Pr., 1 Medaille.

Efter Præmieuddelingen sluttede For-

manden denne Del af Udstillingen med et Leve for Diablens Fremgang. Den talrige Forsamling morede sig derefter i det smukke Bejr ved at høre paa Sangforeningens Præstationer, indtil Eivoliballonens Navnefælle „Montebello“ skulde gaa tilvejr. Endelig kom det forventede Øjeblik, men af, den slægtede sin Navnefælle paa, idet den revnede i det Øjeblik, den var faldt. Under almindelig Jubel endte dermed Ballonopsligningen for denne Gang.

Søndag d. 6. September afholdt Fru K. Demant et vellykket Møde i **Hadsen Kro**. Der var ikke modt saa mange, som kunde ønskes, paa Grund af det gode Høstbejr denne Dag og daarligt Bejr i Forvejen. Fruen gennemgik Biernes Naturhistorie og paaviste med Henblik til Væggetablerne Biernes forskellige Legemsdeles Brug og særlig Biernes Udvikling og Arbejde, ligesom hun ogsaa paaviste den store Nytte Bierne udøver paa Landets Produkter med Hensyn til Planternes Befrugtning ved at overføre Blomsterstøvet fra den ene Bløte til den anden af samme Art. Sluttelig besvarede Fruen Forespørgsler fra flere af Tilhørerne. Vel var det ikke en stor Kreds af Tilhørere, der var samlet, men jeg tør nok sige, at det var gode Tilhørere, som med Interesse fulgte dette vellykkede Foredrag, hvilket jeg haaber skal bære Frugt i Tiden, ligesom ogsaa 5 nye Medlemmer indmeldtes i vor Forening som nu tæller 45 Medlemmer. Efter Mødet var Fruen henne at experimentere med Fyrbøder Petersens Bier i et nyt Erstlevstade, en Sværm, som var kommen i Hus i Sommer og var godt udviklet. Resten af Dagen tilbragtes i den glædeste Stemning med Samtale med Fruen om Diablsspørgsmaal, indtil vi ledsagede hende til Stationen om Aftenen, hvorfra hun skulde reise til Randers.

Torsdagen d. 15. Oktober og følgende Dag afholder **Skanderborg Amts BF.** i Arbejderforeningens Sal i Horsens en stor Diablsubstilling med Honningmarked og Tambola. Ret til at udstille har Alle uden Undtagelse. Der udstilles i 4 Afdelinger: 1 omfatter Diablzredskaber, 2 Diablzprodukter, 3 Forædlede Produkter, 4 Videnskabelige Hjalpenidler. Anmeldelse om Udstillingsgenstande modtages af Hr. Bogbinder Knudsen, Horsens, og maa være ham ihænde senest d. 8. Oktober.

Udstillingsgenstandene kan sendes under Adresse Diablsubstillingen i Horsens, og maa være tilstede d. 13. Oktober.

S. E. Dinjen.

Grenaa BF. Som Udsending fra „Dansk Diablerforening“ holdt som Foredragsholderste Fru K. Demant fra Røben-

havn et Møde i Grenaa d. 8. Septbr. Hun udviklede i et interessant og særdeles livligt Foredrag Diablens store Betydning særlig for de mindre velstillede i Samfundet, der her kunde forstaa sig en ikke ubetydelig aarlig „Blindtægt“. Honning er i det hele taget et Produkt, der burde benyttes i langt videre Udstrækning, end Tilfældet er, da det er særdeles sundt og saa nærende, at — efter Fruens Mening — 1 Pd. god Honning i Næringsværdi kunde stilles lige med 2 Pd. Smør. Efter at Fruen havde fremvist forskellige Slags Bistader og fremhævet disses Fordele og Mangler, gav hun en interessant Skildring af Biernes mærkværdige Samliv og illustrerede sit Foredrag med talrige Udbildninger. Af de mere eller mindre kendte Oplysninger hidrættes følgende:

Biernes Flyvehurtighed kan ansettes til ca. 6 Mil i Timen. Dronningens Frugtbarhed er saa stor, at den kan lægge 35—3800 Æg i Døgnet. Udbyttet af et godt Bistade kan ansettes til ca. 100 Pd. aarlig; i et saadant kan leve fra 50: til 100,000 Bier. For at forhindre, at Bierne fortære formegen Honning, naar de udsvede Woks til Woksfager, var det fordelagtigt at anskaffe og indsætte i Stedet pressede Wokstavl, da Bierne brugte ca. 18 Pd. Honning for at udsvede 1 Pd. Woks. I Haver vare Bierne til overordentlig Nytte ved at medvirke til Planternes Befrugtning.

Efter at Foredragsholderen varmt havde anbefalet Folk at lægge sig efter Diabl, jærlig Kvinderne, sammenlignede hun paa en fængslende Maade Menneskelivet med Bisfamiliernes travle Færd i Stadet, og sluttede med at udtale Haabet om, at denne Sag, der har vundet Anerkendelse og Støtte jaavel fra Staten som private, efterhaanden maa vinde mere Udbredelse.

Foredragsholdersten besvarede derefter forskellige Spørgsmaal af Godsejer G. de Sichtenberg m. Fl., hvorefter man vedtog at oprette en Kredsforening for Grenaa og Omegn.

Ekko fra Staderne.

Langstov, Randers, d. 11. August.

Jeg har høstet 750 W, og det har jo været godt overalt her paa Egnen, og det glædelige er, at der er mange ny komne med, som har jaact Partier af Honning, som de aldrig havde troet, og det skal jo al Verden vide, saa det giver god Tilgang til Foreningen jaadanne Aar. Vor Forening tæller nu 40 Medlemmer. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvordan Randers Amts-

jorening kan have 150 Medlemmer, det maa være os med; i Sommer havde den kun 40 og Hobro ligedan, saa for os alle tre kunde nok faas det omtalte Tal (3a). Vi har kun 11 Tidsskrifter for Biavl, saa vi har ingen Ret til Centralmoderne.

Tenz Tensen.

Middelfart, d. 12. August.

Kan det interessere Dem at høre et „Etko“ fra denne Egn, kan jeg meddele: Her er, saavidt mig bekendt, kun saa Biavlere, i hvert Fald mærkes her intet til nogen offentlig Virksomhed eller Sammenlutning. Lad mig nu straks appære den Redaktions Anmærkning, at saa er der al Anledning for Meddelelsen til osv. — Nej, dertil er jeg for lidt dygtig Biavler. Honningudbyttet i Nar maa kaldes godt, stönt det hos mig ikke naar op i Høiden med 1889, dette skyldes imidlertid, at mine Stader i Sommer har været rent ustyrlige efter at sværme. I 1889 bestilte de ikke andet end samle Honning, i Nar har hvert Stade, meget imod min Villie, givet 1 a 2 Sværme, hvoraf 3 gik tabt. Jeg er tilbøjelig til at tilskrive den stærke Sværmelyst den Dunstendighed, at Vejret i Forommeren en lang Tid var ugunstig for Biernes Udflugt men gunstig for Insektudvikling. Det var ikke muligt at skaffe tilstrækkelig Plads i mine Højtader med 30 Stk. 7½ x 8½ " Rammer, saa stönt jeg hidindtil har holdt paa Højtader, har jeg nu besluttet at anskaffe en rummeligere Stadesform og tænker, at Udstillingen i Nyborg vil give Lejlighed til Udvalg. I Aagaende en Jagttagelse jeg gjorde ved Eftersyn af et Stade midt i Maj kunde jeg ønske at erfare Deres Mening: Blandt Bierne paa en Tavle var der en (Arbejder) som ved Spidsen af Bagtroppen slæbte omkring med en lille rund, gul aldeles som Voks udseende Kugle af Størrelse som et saakaldt Ravehagel. Som bekendt udskiller jo Bien Voks i smaa Plader ved Bugringene, altsaa det jeg saa var ikke en Bi, som var i Færd med at lave Voks — men hvad var det da?*)

Jeg slutter med at beklage at det daarligere Vejr har stnffet mange Biavlere's Forventninger om et godt Eftertræk.

Lindhardt.

R. Westen, Brorup, 19. Aug.

Vejret har været daarligt i den sidste Tid, hvilket har været en stor Stade her paa Vesteregnet; men jeg har dog 1 Stade,

*) Voks har det næppe været, men maaste en eller anden sjællig Udvikling. Havde De sendt os Bien, kunde vi maaste have nærmere angivet det. R. W.

som har givet 93 B, og dersom Træffet havde blevet ved, saa havde det givet 150 B. Jeg tænker, jeg naar op til de 1000 B i det hele. S. Sørensen.

Slangern, d. 1. Septbr.

Det kunde maaste interessere Dem at høre lidt om Biavlen her paa Egnen. I flere Sogne her omkring kan vi ikke rose Honningudbyttet i Nar. Jeg har været saa heldig at have udbyggede Tavler til alle mine Stader i Nar og har derfor faaet det største Udbytte, af enkelte Stader endog 50 B. Vejret har i denne Sommer været meget ugunstigt, Forommeren var meget blæsende og kold, saa ved Sankt-Hansdag fik vi en Uges Varme, men ikke den almindelige Sommervarme, men en rigtig tordenlummer Luft med store graa Skyer, hvorved Bierne bleve meget urolige, vilde ikke samle Honning, men sværme vilde de, og det kunde ikke forhindre, om nok saa stor Plads var eller blev givet dem. Jeg prøvede i enkelte Stader at borttage Dronningen, men de sværmede dog ud i Reglen mellem Kl. 9—10 Formiddag, gik tilbage paa Moderstaden henad Eftermiddagen og gentog dette i flere Dage. At saadanne Stader ikke samlede megen Honning, kan enhver Biavler let indse. Den 27. Juni begyndte det at regne, og siden den Tid har det til 1. Septbr. været foligt med Regn og Blæst, enkelte Dage Torden. Juli og August har ikke givet en Draabe Honning. E. C. Bromberg.

Borup, Fredericia, 1. Septbr.

I denne Tid er det daarligt Vejr for Bierne, men vi maa jo være glade her paa Egnen for det gode Træk, vi havde i Juli Maaned; af 5 Trugstadesfamilier har jeg høstet godt 400 B Honning, og der er dog noget endnu, men det kan ikke blive saadan Vejr, at jeg kan faa det taget, de staar endda alle i Hus, som er bygget til dem, men det var jo bedst, at det var godt Vejr saa der ikke var saa mange Bier hjemme under Udtrjøgelsen, men man maa jo haabe det maa blive bedre, ellers ser det ikke godt ud for Kornets Vedkommende.

H. R. Hansen.

Lynderup Stale, d. 6. Septbr.

I Nr. 14 af Tidsskriftet har Hr. Arrestjorvarer Knudsen, Hobro, leveret et Indlæg mod mig, der i Elskværdighed intet lader tilbage at ønske. Jeg agter ikke at skrive i samme Tone, da det hverken er til Oplysning eller Opbyggelse for de ærede Biavlere, thi det er et daarligt Forjvar kun

at møde med saadanne Udtalelser, som Hr. Knudsen bruger.

Mit Indlæg var beregnet paa at forhindre, at Fru Demant skulde faa Skyld for at være hensynsløs mod en Biavlerforening, og jeg har ikke og agter heller ikke hverken at byde eller forbyde Hobro BF. noget.

Fru Demant udtalte personlig til mig sin Betslagelse over, at hun havde glemt at meddele mig Hobro BF.'s Ønske, da hun gerne vilde samles med Biavlerne der. Da jeg havde ordnet Moderne, hvilket var sket kun 8 a 14 Dage forud, anfaa jeg det for min Pligt at meddele, hvorledes alt var gaaet til, især da Fru Demant fik sin „Koffel“ offentlig og ikke i et privat Brev, hvilket umægtelig havde været pæneste. Hr. Knudsens øvrige Udtalelser skal jeg lade staa ved deres Værd, da jeg ikke ønsker at forhandle med en Mand, der skriver, som man kunde tænke, at „Selvherstere over alle Rusjere“ vilde gøre. En Udtalelse passer: Jeg har aldrig gjort Hr. Arrestforvarer Knudsens Befendtskab — og ønsker heller ikke at gøre det*). N. P. Holbech.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 132. Hvorledes kan stivnet Honning fra større Beholdere flyttes til mindre? (S.) — S.: Man kan med en stærkt Slev gennemarbejde den stivnede Honning saa længe, indtil den kan hælbes i de mindre Beholdere — eller man kan opvarme den stive Honning i et Vandbad, d. e. en stor Gryde i hvilken er anbragt en Blikspand paa en Mursten. Omkring Spanden holdes Vand, der opvarmes til Kogning. Honning i Blikspanden vil da blive flydende uden at tabe sin Duft. I en Skruffe kan den stive Honning dog godt opvarmes umiddelbart paa et Komfur.

Nr. 133. Jeg indvintret 4 Familier; men i Haven er endnu slet ingen Læ, og Stedet er stærkt udsat for Søvinde fra Vest. Vilde det ikke være heldigt for Overvintringen og Foraarsbehandlingen at indsætte dem i et straaetækt Skur, der hindrer Sneen og Vinden i at komme til Husene? Jeg tænker mig Skuret saaledes indrettet, at Bierne ikke kunne komme uden for det og saaledes, at Dyset ikke kan komme ind, uden paa min Foranstaltning. (B.) — S.: Vi ville foretrække at flytte Bierne hen i Skuret endnu i Flyvetiden ved at flytte dem 1 Ugen hver Flyvedag. Paa den Maade kunde man vænne dem til den ny

Plads, saa at man ikke behøvede at lukke for dem under Overvintringen. Ved den af Dem paatænkte Maade udsætter De Dem for, at stærkt Solskin opvarmer Skuret og fremsthynde Biernes Udflugt paa en Tid, da De maaske er fraværende og altsaa ikke kan lukke op for dem.

Nr. 134. Kan det betale sig at give 1 Kr. for hver Bifamilie af dødsdømte Bier, man faar Lov til at udtromme, eller maa jeg hellere fremdeles formeere med Kunstværme ved at følge Forskrifterne i Deres udmærkede „Fører i Biavl“? (K. K.) — S.: Det beror paa, hvor hurtig De ønsker at formeere. Det kan jo hurtigere udføres med dødsdømte Bier, men det er for Resten urimeligt at betale for Bierne, naar man tillige skal have Arbejdet med at udtromme dem. Lægges man til den Krone Værdien af Hygningen og Foderet, hvormed Familien maa forsynes og Betaling for Arbejdet, saa blive de Bier sikkert dyrere end de Familier, man om Sommeren kan danne ved Kunstværme.

Gaonlige Vink.

Vejret (10. Septbr.) har i de sidste Par Uger været en Del bedre, særlig i den sidste Uge have vi haft flere meget smukke og varme Dage. Hvis Vejret holder sig saaledes endnu i nogen Tid, kan Lyngen afgive en Del Honning. Den største Del af Eftertrækket er dog utvivlsomt gaaet tabt. Da dette ikke alene gælder her i Landet men ogsaa i Udlandet, saa er der end mere Grund til at vente stigende **Honningspriser** henad Vinteren. Vi tilraade derfor fremdeles vore Biavlere at være tilbageholdne med Salget. Desværre kende vi Eksempler paa, at god lys Honning er solgt for 35 U. pr. T. fordi vedkommende Selger har været ukendt med Priserne. I Norge har Bicaaret ligesom været slet. I Nordamerika er Undertrækket tilbids laaet slet, og i enkelte Egne af Danmark har Udbyttet været temmelig ringe. Der vil derfor nok blive Brug for de store Honningpartier, naar blot Biavlerne kunne vente med Salget.

Dødsdømte Bier. I saadanne Egne, hvor man har let ved om Foraaret at købe gode overvintrede Kubefamilier eller ved i Sværmetiden at købe Sværme, er det meget tvivlsomt, om det kan betale sig at købe dødsdømte Bier om Efteraaret. Da det imidlertid paa Grund af den stærkt tiltagende Interesse for Biavl i de fleste Egne netop stedse bliver vanskeligere saaledes at købe Bier om Foraaret eller Midommeren, og da der desuden er noget meget tilfredsstillende ved saaledes at fælle Bier fra Kvalningsboden, saa antage vi dog, at denne Maade at udvide Bigaarden paa fremdeles vil blive anvendt i stort Omfang. Efter et saa godt Honningaar som det forløbne, ville mange Kubefamilier vise sig at være meget bifattige. Hvis man ønsker at bevare saadanne Familier efter Udtromning, bør man forene 2 til 1 Familie. Dette kan ske ved ganske simpelt at fæste dem sammen i 1 Kube straks efter Udtromningen. Saadan 1 Familie indføres derpaa i et Kunststade, der forud er

*) Med Optagelsen af dette Indlæg betragter Redaktionen denne Sag som afsluttet her i Bladet. N. U.

forsynet med den nødvendige Bygning (mindst 5 Normaltavler). Hvis denne ikke forud indeholder det nødvendige Vinterforraad, bør dette gives i Form af Mandisjirup (1 1/2 Pot Vand til 4 $\text{\textcircled{R}}$ Mandisgrus). Over Pot Vand vejer 2 $\text{\textcircled{R}}$. En Familie bør af Joderjirup have mindst 20 $\text{\textcircled{R}}$ til Vinterforraad, men helst bør deraf 8—10 $\text{\textcircled{R}}$ være Honning. Joderet gives om Aftenen for ikke at hidloffe Hovbier.

Antallet af Tavler i Winterlejet bør selvfølgelig mindst være saa stort, at det kan rumme det nødvendige Vinterforraad og optage Bierne. Det maa jo vel erindres, at Bierne ikke overvintre paa de honningfyldte Celler men paa og i de tomme Celler, jaaledes at Homningen findes over og paa Siderne af deres Sæde. En stærk Befamilie vil dertil mindst behøve 9 Normaltavler; men det er ikke ualmindelig, at Bierne paa denne Aarstid beslegge 12—15 jaadanne Tavler. Man bør da give dem saa stort et Winterleje, hellere en Table eller to for meget end for lidt. Svagere Familier bør derimod helst nøjes med det mindst mulige Antal Tavler.

De tomme Tavler hængemmes enten i tætte Kasser, paa hvis Bund er jrot Kastalin, eller i et Kammer, paa hvis Gulv er jtroet Kastalin. Dette stærkflugtende Emne holder nemlig Kollene borte.

Pakningen. Jnden 1. Oktober bør denne juldsteudiggøres ved Andringelse af Pakammer eller Dattelspejder bagved de Jndstudsøre, der bevarer Winterlejet.

For **Høistadernes** Vedkommende maa man underjoge, om de staa fast, og om Tagene ere jaaledes bejæstede, at de ikke kunne blæse af. Drugjtaderne staa i Reglen altid fast, og deres Tage pleje ogsaa at være godt bejæstede.

Mus. Ere Stadernes Jndgange over 1/2 " høje, kan man være usjaf for, at Mus (især Epidemus) trænge ind derigenem. Dette kan forjindres ved at anbringe Forjatsblik med kun 1/2 " høj Nabning for Bierne.

Kundgørelser.

Honningglas (Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Unge befrugtede
italienske Dronninger
til Salg a 4 Kr. pr. Stk. fra

Jens Andreas Larsen,
Gjorup, Hjørring.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvevrykte jaas a 90 $\text{\textcircled{D}}$. pr. 100, forte a 30 $\text{\textcircled{D}}$. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetoj, Limonade og Liker 30 $\text{\textcircled{D}}$. pr. 100.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, København F.

Min prisbelønne

Bi-Pibe

for Røgere ja vel som for Jfte-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Esterkrav.

Røg-Blæsere med Hornspids kunne nu jaas til en Pris af 1,80 $\text{\textcircled{D}}$. pr. Stk. hos

Erstlev, Kalundborg.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat jaas atter i Aar til billigste Pris hos Sueder **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Selskøst. Boks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks jendes.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Bivoksredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ruper med 2 Glas til Underjøgelse af Bier kunne nu jaas a 1,75 $\text{\textcircled{D}}$. hos

Erstlev.

Spateles, 1 3/4 " brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu jaas a 1,50 $\text{\textcircled{D}}$. hos **Erstlev.**

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1—5 $\text{\textcircled{R}}$ a 185, 5—10 $\text{\textcircled{R}}$ a 175, over 10 $\text{\textcircled{R}}$ a 165 Ore $\text{\textcircled{R}}$. Fortinnet Traad a 125 $\text{\textcircled{O}}$. pr. $\text{\textcircled{R}}$. Udmerkede Skrællekuive, Tavlesporer og Bipiber haves altid. **N. S. Kristensen,** Himmeløv, Roskilde.

„**Bivoks-Tidende**“ for 1886, 88 og 89 kan jaas a 35 Ore pr. Aar. Aargangen 1887 koster 1 Kr. — „Bivoks-Tidende“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til **N. S. Kristensen,** Himmeløv, Roskilde.

Engelske Staalparteler,

ca. 4 " brede, fortrinlige ved Bistaders Behandling, kunne nu jaas hos Malmester **S. Larsen**, Ribe, a 1 Kr. pr. Stk.

Glemmer for DBF's Medlemmer kunne jaas a 60 $\text{\textcircled{D}}$. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forjuldte til Bestjrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forogede Oplag, Pris 50 $\text{\textcircled{D}}$,

er nu udkommet. Sendes frit imod Jndsendelse af 52 $\text{\textcircled{D}}$. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Fører i Bivoks,

af Hans Erstlev,

2den forogede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 $\text{\textcircled{D}}$. Jaas i enhver Boghandel.

Boks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivoks-tavler jendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunsttavler som forhen, og til samme Pris, saalænge mit Voksoplag vækker til.

Overtiger Salget min Beregning, saaledes at jeg skal købe Voks i Udlandet, da vil Prisen stige. Hver store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

hos Jacob Erslev og i enhver Boglade Jaas Blomster-Kalender for Biavlere

af Hans Erslev, Pris 40 Ø., indeholder Oplysninger om alle verdifulde Biplanter. Jaas hos Erslev, Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Ere. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Ere. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udfølgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagsregister koster 60 Ø. **Marg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Marg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagsregister koster 1 Kr. **Marg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erslev.**

Forenings-Meddelelser.

Medlemmerne af **Den nordsledvigste Centralforening for Biavl** meddeles det herved, at den kongelige Jernbane-Direktion i Altona har bevilget os fragtfri Tilbageførsel af Udstillingsgodset fra Udstillingen i Haderslev d. 19., 20. og 21. Septbr. for saadant Gods, som ikke er bleven solgt paa Udstillingen, og maa Tilbageførsel ske inden 14 Dage efter Udstillingen. Ved Indleveringen maa der paa Fragtbrevet bemærkes, at det er Udstillingsgodt og at Sendingen kun bestaar af Saadant. Naar Udstillingskomiteen ved Tilbageførselsen giver Bevis for, at Sagerne have været udstillede og ikke blevne solgte, vil Sendingen gaa frit tilbage til Udgangsstationen. — Udstillingskomiteen er nu dannet og bestaar af Gaardejer Callejen, Leerhoff, som Formand, Købmændene Winther og Drum, Haderslev, Statteinspektør Meyer og Apotheker Wäger, Haderslev, Gaardejer Wogensen, Haptrup, og Biavlslærer H. P. Eftejen, Skodsborg.

Da Tilslutningen til Udstillingen vistnok vil blive meget stor, bedes enhver Udstiller igennem sin Foreningsformand at anmelde hvad og hvor meget der ønskes udstillet til Centralforeningens Sekretær, Gaardejer Halle, Lilholt i Løjt, inden d. 12. Septbr.

Dagsorden: Udstillingen aabnes den 19. Septbr., Eftm. Kl. 4 af Lærer Buchholz, Studstrup. Søndag d. 20., Eftm. Kl. 2, praktisk Behandling af Bierne. Kl. 3 Foredrag af Lærer Buchholz. Kl. 5 Foredrag af Ræstformand Gaardejer Hansen, Slynngsten. Kl. 6 offentlig Val til Kl. 2. Mandag d. 21. Foredrag af Biavlslærer Kristensen, Himmelsø, Kl. 10. Kl. 11 Foredrag af Lærer Buchholz, Kl. 2 Behandling af Bier og Undervisning af Biavlslærer Eftejen. Kl. 3 Delegeretmode. Kl. 5 Fællesspisning. Maaske holdes endnu flere Foredrag. Musik i Haven alle 3 Dage.

Buchholz.

Møder afholdes d. 18. Septbr. Kl. 1 hos Lærer Troels Madsen, Gern, Silkeborg; d. 19. i Rørre Suede BF.; d. 20. i Silkeborg Hovedskole pr. Herning; d. 21. i Ulfborg; d. 22. hos Urmager Jensen, Sevel pr. Minderup; d. 23. i Viborg (Stedet nærmere ved lokal Bekendtgørelse); d. 24. hos Lærer Pagh, Rindild pr. Allingaaabro; d. 25. i Hobro; d. 26. og 27. i Bøllum BF.; d. 28. i Vejler, Ribe Amt, Kl. 9 Form.; d. 28. i Nstov pr. Bejen Kl. 2; d. 29. i Gammelby, Læborg Sogn, Kl. 2; d. 30. i Brørup; d. 1. Oktober hos Kristen Hansen, Vilsbøl pr. Ribe; d. 4. Kl. 2 hos Smed M. Smidt, Nebel; d. 5. i Tarm BF.; d. 6. i Skern; d. 7. hos J. Smidt, Nymolle pr. Ringkøbing. Alle Steder med Foredrag og praktisk Behandling af Biavlslærer C. F. Grønning. — Hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette ske ved lokal Bekendtgørelse.

Midtjyllands BF. 3 Udstilling aabnes Søndag d. 20. ds. Kl. 2 i Gæstgiver Karl Nielsens Lokaler i Ringsted. Kl. 4 vil Biavlslærer N. S. Kristensen holde Foredrag om Biavl. Tirsdag d. 22. Kl. 3 ville Præmierne blive uddelte, og derefter er Fru Karen Demant opfordret til at holde Foredrag. Udstillingen aabnes denne Dag Kl. 10 Form. Medlemmer med Hustruere have fri Afgang, ellers betales 25 Ø. i Centre. H. Doose.

Svendborg og Omegns BF. holder Efteraarsmøde hos Lærer A. Jensen ved Skovlyst Søndagen den 27. September Kl. 1, hvor Benner af Sagen indbydes. H. P. Madsen.

Hobro og Omegns BF. lader ved Biavlslærer Grønning afholde offentlig Foredrag om Biavl i Fæsters Lokale, Fredagen den 25de ds. Eftmd. Kl. 1. Efter Foredraget, saaremt Bejret tillader dette, vil der blive foretaget praktiske Uvelser, særlig med Hensyn til Vinterpakningen og Indvintringen. Mads Peter Knudsen, Sekretær.

Biavlermøde i Gern. Fredag den 18de Septbr. Eftmd. Kl. 2½ holder Hr. Biavlslærer Grønning et Møde hos Skomager Peder Jensen i Gern, hvortil alle Gæmns Biavlere indbydes. Peder Jensen, Madsen, Skomager. Lærer.

Indhold af dette Numer.

Bi-Skur	242
Brev fra N. Brun	231
Centralmode	235
Dronningaavl, af G. M. Doolittle	233
Dødsdømt Bier	242
Ekko, af Jens Jensen, Lindhardt, S. Sørensen, E. C. Bromberg, H. R. Hansen og N. B. Holbeck	241
Gavnlig Vint	252
Gruua BF.	240
Hadsten BF.	240
Hindbær som Biplante, af Fr. Wendt	231
Ribe Amts BF.	239
Standerborg Amts BF.	240
Stivnet Pomning	252
Træ-Plantning for Bier	229
Trugfodrer, en, af Eggert Sommer	238
Udstilling i Ribe	239
Ungeudviklingen hos Bierne, af Erslev	234

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder.
 Aabningsreiser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 8 Ere fremdeles.
 De maa indleveres mindst 7 Dage før de pantes indrykkes.

Inbillems-Festen

afholdtes paa Petersens Hotel i Nyborg d. 13. Septbr. Kl. 4. Særlig indbudne vare Dhr. Statsraad Kruse til Nordstov, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, og pens. Lærer N. Hørlück, som Foreningens Stiftere. Borgmester Hall, Nyborg. Hofjægermester A. Brun, Louisiana, der desværre var forhindret fra at møde. Redaktør H. J. Stålhammar, Gøteborg, og Repræsentanter for den lokale Presse.

Præsidenten, Kunstgartner Wendt, Roskilde, talte for Konge og Fædreland. Ligesom vor Moder fra vor spæde Alder ejer vor Kærlighed, saaledes bør vi ogsaa være knyttede til vort Fædreland. Vi indsfuge med Moderæmken Kærligheden til dette; ikke alene de Danste men ogsaa fremmede, som besøge dette Land, ere enige om, at det med sine „duftende Enge og fornyede Vange“ er et smukt og godt Land. Da Bavlens jærlig drives af Smaakaarsfolk, var her god Anledning til at mindes den Mand, der har alle sine Undersatters Vel for Øje, og ikke mindst Smaakaarsfolks. Vi je derfor op til vor Konge med Verbødighed og Agtelse. Jeg vil ønske, at Kærligheden til vort Land og vor Konge itedse maa bevares iblandt os. De leve!

Musikken spillede derefter „Kong Kristian stod ved højen Mast“.

Sekretæren, Kantor Erslev, Kalundborg, talte for „Danmarks Bavlereforening“.

Danmark var alt omtalt som vor kære Moder. Hun havde oplevet mange saavel glædelige som sørgelige Tilfællefer. Krigen 1864 havde været en tung Prøvelse. Da mere rolige Tider atter indtraadte, begyndte Folket at rejse sig og samle sig i Enighed om mange forskellige Formaal til Fremgang i Velstand og Lykke. Et af disse var vort mindste Husdyr, den lille Honningbis Pleje. Medens mange af de Foreninger, der dannedes for 25 Aar siden, forlængst ere opløste, har derimod Bavlereforeningen udviklet sig saaledes, at den nu tæller c. 5000 Medlemmer og har Kredse i alle Landets Egne. Dette skyldes mange forskellige Mænds ihærdige Arbejde. Han vil udtale Ønsket om, at Foreningen aldrig maa savne dygtige Ledere, saa at den fremdeles kan gaa frem i Størrelse og Virksomhed til Gavn særlig for de Smaa i vort Land. DBF. leve!

Præsidenten takkede paa Foreningens Vegne. Han omtalte derefter nærmere dennes Stiftelse. Særligt glædede han sig over, at vi i Dag havde i vor Kreds 3 af de oprindelige Stiftere; men iblandt disse maatte han først nævne Gartner N. C. Andersen, Nyborg, der var Foreningens egentlige Stifter og tillige i mange Aar Leder af Medlemsbladet. Enhver, der kender hans Forhold til Bavlslagen heri Landet, ved, at han har været en flittig Arbejder for denne Sag igennem den lange Aarrække. Medlemmerne ønskede derfor at

give ham et hjuligt Tegn paa deres Taknemmelighed og Erkendtlighed. Vi ønske ham, at dette Sølvbæger maa være ham et kært Minde, og at han deraf maa drikke Sundhed, saa at han endnu i mange Aar maa kunne virke for denne Sag, han har gjort saa stor en Tjeneste. Som Tak for hans Virksomhed som Redaktør skenke vi ham endvidere et Taffelur med Ønske om, at det maa vise ham mange Glædestimer og være hans Familie et hjuligt Tegn paa vor Anerkendelse. N. E. Andersen leve!

Trafikchef F. Møller, Aarhus, talte for DBF.'s andre Stiftelse. Andersen stod ikke alene. Andre Mænd med et aabent Hjerte og en aaben Haand for de Smaa stode ved hans Side. Det gør mig ondt, at vi jævne een af disse Mænd; men det glæder mig, at vi have Statsraad Kruse og Lærer Hørlück i vor Midte i Dag. Det var godt, at saadanne energiske Folk kom med. Baade Godsejer Lange og Statsraad Kruse havde givet Sagen Understøttelse. Nu er der mange om at virke for Biablens Fremgang, den Gang var der kun saa; men disse saa vare dygtige Ledere. Lad os derfor i Dag bringe dem vor hjertelige Tak. Statsraad Kruse og Lærer Hørlück leve!

Lærer Hørlück minder om, hvor stærkt Tanken om at gavne Smaafolk var fremme i 1866. Denne var ogsaa den ledende ved Foreningens Oprettelse. Foreningens Fremgang har været jævn. Det er „den stille Magt“, som har ført den frem. Naar jeg gik ind paa at overtage Formandsposten, da var det alene for at gavne de Smaa; men da jeg efter 3 Mars Forløb fandt en Mand, som var villig til at være min Afløser, og som jeg var vis paa var langt dygtigere end jeg, saa overlod jeg ham med Glæde denne Post. Dette var Trafikchef Møller, der har udrettet saa særdeles meget til Sagens Fremgang. Han leve!

N. E. Andersen ved ikke, hvorledes han skal finde Ord til at udtrykke sin Tak for den store Anerkendelse, der er vist ham. Ganste vist har jeg holdt ud, og jeg kan fremdeles kun vise min Taknemmelighed ved at holde ud. Jeg vil ønske, at det efterhaanden maa lykkes at saa den gamle Slagtemaade i Biavlens udryddet. Jeg bringer herved en inderlig Tak til Biavlerforeningen og til disse Mænd, der have overrakt mig Gaverne. Lillige talter jeg den Mand, som har lagt det egentlige Grundlag for vort Arbejde i Biavlsagen, nemlig Højjægermester N. Brun, der ved sin Bog først lærte os Biavl. Han leve!

Statsraad Kruse paafønner med Tak,

at man har villet se ham her i Dag. Hans Alder og hans sociale Stilling tvinge ham nu til at holde sig tilbage; men han omfatter endnu Biavlens med megen Interesse. Det har været ham en Glæde at se Foreningen tiltage saa stærkt i Medlemstal, og han vil ønske, at den lille Vi fremdeles maa bringe megen Nytte og Glæde; men det gælder om af Bien at lære at være flittige og nøjsomme. Mange Smaafolks Vel kan derved fremmes. Den danske Biavl leve!

Trafikchef F. Møller taltede Hørlück for de ubtalte Ønsker og for den Tilslutning, disse havde faaet hos Forsamlingen. Han vilde ønske, at den Ungdomskraft, som Foreningens nuværende 76aarige Præsident var i Besiddelse af, maatte bevares for ham i en lang Marerække.

Lærer Hørlück mindebes den Mand, som havde opfundet den første Udflyngningsmaskine, nemlig Hjulmand Zinglarsen, Slagelse, der i Dag var tilstede iblandt os. Han burde være Dannebrogsmænd. Zinglarsen leve!

Borgmester Hall havde kun med Befædenhed i Gaar paa Byraadets Begne kunnet modtage en Tak fra Udstillingskomiteen for det lidet, Byen havde gjort for Biavlsagen ved at tilstaa frit Lokale til Udstillingen, som det var Byen en stor Ære at huse. Han vilde takke Foreningens Præsident, der havde udrettet saa meget for Sagen. Bien er jo et Sindsbillede paa Flid og nyttig Virksomhed. Han vil drikke et Glas paa, at Lykke og Velsignelse fremdeles maa følge DBF.

Lærer Jensen, Badsøer, vil bede Forsamlingen mindebes en Mand, der har meget stor Fortjeneste af Foreningens Fremgang. Der har været stærke Brydninger indenfor den, som endogjaa truede med at ødelægge den. Den Gang Ersløv fik Ledelsen i sin Haand, kom der No. Orden og Fremgang paa alle Punkter. Vor Sekretær har det største Arbejde i Foreningens Tjeneste; men er der nogen af os, der har lært Flid og Iver af Bienen, saa er det ham. Hans Arbejdslyst er saa stor, at vi snart maa frygte for, at han slider sig op ved alt for meget Arbejde. T. j. B. er, siden han har overtaget det, lidt efter lidt vokset saaledes baade i Størrelse og i Indhold, at der kun er een Mening om ham som Redaktør. Naar jeg derfor bringer ham en Tak og et Leve, da er det ikke for at følge gammel Skik, men fordi jeg føler Trang dertil. Sid han i mange Aar maa beklæde Sekretærposten i DBF.

Ersløv takker. Hvis jeg som Sekretær har bragt større Orden ind i DBF.'s For-

hold, da skylbes dette de mange godt lebede Kredse, som det efterhaanden er lykkedes at faa oprettet hele Landet over. Dhr. Kredsformænd have meget store Fortjenester af denne Sags Vækst. Jeg vil derfor udtale Dristet om, at Foreningen aldrig maa faa sine dygtige Kredsstyrelser. Et Leve for de mange Kredsstyrelser, som nu med Iver arbejde for Biavlens Fremgang!

Apotheker Zahrtmann, Ulfborg, bragte en Tat til Maskininspektør Wood, Nyborg, for det Arbejde, han tidligere i en lang Narraekke havde udfoldet i Foreningen. Det havde været en stor Glæde atter at se ham tage Del i dette Arbejde i disse Dage i Anledning af Udstillingen. Han leve!

Gartner N. P. Larjen, Billesborg, talte for Pressen. De lokale Blade kunde i høj Grad bidrage til Biavlens Fremme i de enkelte Egne. Han vilde ønske, at Sagen fremdeles maatte blive virksomt støttet fra den Side.

Faktor Aug. Findling takkede, idet han udtalte Haabet om, at det ikke maatte vare 22 Nar, inden man atter her i Nyborg fik den Glæde at se en Biavlsudstilling.

Der udbragtes endnu en Del Staaler, alle prægede af den hjertelige og muntre Stemning, som havde hersket under hele Festen. Denne vil uden Tvivl for alle Deltagerne staa som et smukt Minde om Højtideligholdelsen af DRF.'s Tilbærelses 25de Narssdag.

Dronningavl.

af G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

II. Betydningen af gode Dronninger. Der er intet andet, hvoraf Honning-Udbyttet afhænger i en saadan Grad, som af Dronningen. Giv mig en god Dronning — en, som kan bringes op til den stærkeste Uglægning, netop naar vi behøve disse Ueg — og jeg vil vise Dig en Honninghøst, hvis Blomsterne frembringe Nektar. Med en slet Dronning derimod — en, som maa loffes til at lægge Ueg til liden eller ingen Nytte i den rette Tid, — blomstre Planterne ofte forgæves, endogjaa naar Nektardannelsen er allerstærkest.

Jeg har til forskellige Tider haft i mit Bieri Dronninger, der trods alle Løffemidler i den første Halvdel af Sommeren ikke vilde lægge flere Ueg forud for Hovedtrækket end nødvendig til at bevare Familien Styrke om Foraaret. Følgen deraf

var, at der i den Familie midt under Hovedtrækket var 4 Gange færre Bier, end der burde have været. Naar Hovedtrækket kom, jaa begyndte disse Dronninger at lægge Ueg, jaa at jeg netop kunde faa Masjer af Bier ved Hovedtrækkets Slutning, de kunde da opøde den Smule Honning, som de faa Arbejdere tidligere havde samlet. So flere Dronninger en Biavler har af denne Slags, des daarligere er han stillet. Dette er en Gjendommelighed hos de fyrste Bier; men mange slet oplækkede Dronninger bæere sig ligesaadan ad, uden Hensyn til hvilken Race de høre til.

Saa har jeg igen haft Dronninger, der ikke lade sig lokke til at fylde mere end 3—4 Gallonrammer (11 × 11" altjaa ligejaa stor som Normalrammen) med Ingel paa nogen som helst Narstid. Der var derfor aldrig Arbejdere nok i Stedet til nogenlunde at fylde dette, om der end var nok jaa megen Honning i Marken. Andre kunde synes meget frugtbar i kort Tid, men netop naar jeg trængte mest til dem, og jeg tænkte, at alt gik rigtig godt, fandt jeg ved en Undersøgelse, at de vare døde af Alderdom, — skjøndt de kun vare 6—12 Maaneder gamle. Dette fremkaldte en Afgtagen i Frembringelsen af Bier paa en Tid, da hver Dags Uglægning betød mange Bund Honning ved Høsten.

Ovenstaaende viser tydeligt, at der ikke er noget andet ved Biavl, der i Betydning kan maale sig med Dronningens Dygtighed. Naturligvis er en simpel Dronning, naar man skal tælle sine Familier, bedre end slet ingen, og der er Tider hvor dette har Betydning, nemlig for at holde sammen paa en Familie, indtil vi kunne skaffe den en bedre Dronning; men jeg gentager det, at et Bieri med lutter slette Dronninger er værre end slet ingen Bier. Naar vi komme til rigtig at forstaa, hvad der kan opnaas med en virkelig god Dronning — en som kan give os 3—4000 Arbejdere daglig i en hel Maaned forud for Hovedtrækket — da ville vi som amerikanse Biavlere vise mere Iver for denne Sag end hidtil.

Læg Marke til den Familie, du havde et Foraar, som gav dig 100, 200, 400, 600 eller endogjaa 1000 U Honning (en eller to Beretninger om næsten 1000 U Honning af en enkelt Familie hade vi set, medens vi have mange Beretninger om et Udbytte af 4—600 U) og se efter, hvorfor den gav jaa meget, medens Gennemsnittet af hele dit Bieri ikke naar halvt jaa stort et Udbytte. Hvorfor arbejdede den Familie jaa godt? Simpeltthen fordi den havde en stor arbejdende Styrke af den

rigtige Alder og paa den rigtige Tid til at drage Fordel af Honningtrækket, da det kom. Og hvorledes gif det til, at den netop havde denne Styrke paa den rette Tid? Fordi Dronningen var god, den gjorde sit Arbejde da den skulde det og ikke paa en anden Tid. Hvorfor gif det ikke de andre Familier ligejaa godt? Enten fordi de ikke havde gode Dronninger, eller fordi Gjermænden undlod at sørge for, at Dronningerne gjorde deres Pligt i rette Tid.

„Men siger man, kan jeg da faa alle Familier til at arbejde ligejaa godt som den bedste? Jeg vil dertil svare: „Hvad skulde der være i Vejen derfor? Derfom de alle ere i samme Tilstand som den dygtige Familie, vilde de da ikke arbejde ligejaa godt?“ Det vilde de aldeles vist. Vanskeligheden ligger altsaa blot i, at alle Familierne ikke ere ens med den, som arbejder faa godt. Aarsagen hertil er hovedsagelig Dronningerne, og for det andet den Styrke, hvormed Familierne komme igennem Vinteren. I den jensefte Tid er jeg kommen til den Overbevisning, at for en stor Del beror ogsaa Overvintringen paa Dronningen. Een Ting er sikker, nemlig at om vi end ikke kunne have alle Familier ganske ens, kunne vi dog nærme os stærkt dertil — meget nærmere end de fleste tro, hvis vi arbejde hen derimod ved at skaffe os faa fuldkomne Dronninger som muligt og ophører med Udførelse af billige Dronninger — „den Slags“ „som ikke koste Biableren noget.“

Hvis der er noget, jeg er lidt stolt af, saa er det dette, at siden jeg begyndte at anse bedste Slags Dronninger, og kun bedste Slags, er den Forskel paa Honning-Udbyttet bleven mindre og mindre hos de forskjellige Familier, indtil jeg nu er naaet til, at det næsten er ens, medens nogle Familier for 15 Aar siden gavede mig 75 % mere Honning end andre.

Hvad nogle faa af vore bedste Dronningablere kunne gøre, det kunne alle gøre, derfom de kun vilde anvende den samme Omhu paa Eagen. Og et af denne Vogs Formaal er netop at lære dem, der ønske det, hvorledes de kunne blive Udlere af de bedste Dronninger; dette er ligejaabel af stor Betydning for den almindelige Biabler som for den egentlige Dronningabler.

(Fortsættes.)

Udstillingen i Nyborg

aabnedes d. 12. Septbr. i Raadhjæts fortrinlige Lokaler (1ste og 2den Sal), der

velvillig vare overladede DBF. til dette Brug.

Gartner N. C. Anderjen, Udvalgets Formand, overleverede Udstillingen til Præsidenten med følgende Ord: Det er i Aar 22 Aar siden, jeg var med til at ordne den 1ste danske Biabls-Udstilling, som ogsaa afholdtes her i Byen. Naar jeg sammenligner disse 2 Udstillinger med hinanden, da er der en himmelvid Forskel. Der har været en stadig Fremgang ved alle de 13 Udstillinger, jeg har ordnet; men i een Henseende maa jeg bekende, at denne ikke er en Smule bedre end den første, det er med Hensyn til at faa den færdig i rette Tid. Dermed kniber det altid, fordi mange Udstillere sende deres Genstande altfor sent. Her var Fristen dog sat til den 10de Sept., men meget ankom efter denne. — Det er glædeligt at se den store Fremgang paa alle Omraader, baade med Hensyn til Produkter og Redskaber. Som Bevis for Fremgangen i Viboliger skal jeg her forevise en Vibolig af Straa fra den 1ste Udstilling her. Denne Vibolig anse vi nu for aldeles ubrugelig. Saadanne flette Stadeformer have i høj Grad stædet vor Biabl. Det er derfor et stort Gode, at vi nu ere naaede frem til saadanne fortrinlige Stæder, som ses i Salen nedenunder. — Udvalget har ikke haft noget ringe Arbejde, da denne Udstilling er meget stor; men den Mand, som har haft det største Læs at trække ved dens Ordning, er Fabrikant K. R. Pedersen, Tved. — Herved overleverer jeg Udstillingen til Foreningens Præsident med en Udsfyldning for, at den paa flere Punkter endnu ikke er fuldbendt.

Præsidenten modtager med Tak denne store og smukke Udstilling af Udvalgets Hænder. Foreningen har jo nu naaet Manddomsalderen, og det er glædeligt, at denne Fests-Udstilling er bleven i enhver Henseende saa righoldig og Foreningen værdig. Næst efter den store Udstilling i København 1888 er denne uden Tvivl den største, som DBF. har afholdt. Vi indbyde Publikum til at gøre sig bekendt med den. Det maa huskes, at det er Smaaakarsfolk, som især skulle høre Gavn af Biablen baade i økonomisk og i moralsk Henseende. En varm Tak bringer jeg Udstillerne for deres Deltagelse, Komiteen for den smagfulde Ordning og Nyborg Byraad for de fortræffelige Lokaler. Det er en Fornøjelse at færdes i disse høje lyse Sale. En herlig Tak bringes Indenrigsministeriet for den Hjælp, der er ydet til Premierne. Det er glædeligt, at vor Regering i de senere Aar stedse stærkere støtter Landbrugets Viehverv. Jeg beder Forjæmningen om

med mig at istemne et Leve for Konge og Fædreland!

Hermed erklærer jeg Udstillingen for aabnet.

1. Præmie.

(Sølvmedalje og 15 Kr.)

Havdebruger P. Rasmussen, Koldt, Hasjelager, for Høning. Cand. pharm. Aug. Andersen, Stagesle, for hvid Høningvin. Kirkefanger K. Gjording, Brizbol, for br. Høning. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved ved Svendborg, for en Samling Viftader. Metanitus C. C. Danielsen, Hølstebro, for en Udflængningsmaskine.

1. Præmie.

(Sølvmedalje og 10 Kr.)

Gaardejer Konrad Pedersen, Brangstrup ved Ringled, for hvid Høning. Grosserer H. S. Salomon, København, for Mød. Kuhlmand Jens Larsen, Nyborg, for Høningfager. Hjulmand H. Nielsen, Skibby paa Sjælland, for et Vihug. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for en Udflængningsmaskine. Ungtæl Poul Poulsen, Allejo ved Odense, for Høning.

2. Præmie.

(Broncemedalje og 10 Kr.)

Snedker U. Fredriksen, S. Torslev, Randers, for hvid Høning. Bæver Jens Hansen, Lyngholm, N. Sneede, for brun Høning. Snedker J. F. Nielsen, Alsedrup, for Tavlehøning i Delinger. Husmand N. Scystrup, Hammerum, for Voks. Mødfabrikant, P. A. E. Müller, København, for Høningstikfor. Maskinbygger Hans Petersen, Ræberne, Nyhøbing p. S., for en Vibolig. Bæver P. Andersen, Niinge, for en Udflængningsmaskine. Gaardejer N. Schmidt, Skovhøj, Brørup, for en do. Mæstmager J. Andersen, Gl. Sole, Hedensted, for en do.

2. Præmie.

(Broncemedalje og 5 Kr.)

Snedker Oluf Petersen, Højby, Nyhøbing p. S., for hvid Høning. Gartner M. Leonhard, Faaborg, for do. Landmand K. Petersen, Nabhøksminde pr. Troldehede, for brun Høning. Gaardejer P. Schmidt, Skovhøj, Brørup, for brun Tavlehøning. Landpost J. P. Larsen, Vester-Hæjinge, for Voks. Maler C. Hansen, Jerslev pr. Brønderslev, for do. Poul Poulsen, Allejo ved Odense, for do. Snedker J. F. Nielsen, Alsedrup pr. Aarhus, for do. Fru Poulina Larsen, Nyhøbing p. S., for do. og for Høning-Eddite. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved ved Svendborg, for Mød. Husmoder Ida Mæststrup, Vesterhøj pr. Raskov, for do. Stomager A. E. Haagenen, Traubjærg, Samsø, for Kirsebærvin. Fru Bethy Müller, København, for Rager. Bager Jørgensen, Odense, for do. Fru Camilla Leonhard, Faaborg, for Syltetøj. Gaardejer N. Jakobsen, Lindker pr. Odde, for Kunsttænder. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for et Viftade. Sædelmager Grønning, Bejrup, Bramninge, for en Vipibe. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved pr. Svendborg, for en do. Th. Møller, Højbygaard Sufferfabrik, Høleby, for en Udflængner.

3. Præmie.

(Broncemedalje og 5 Kr.)

Arbejder Jens Jensen, Langsfjov, Hadsten, for hvid Høning. Tomrer J. Pliniusen, Birksund ved Højby, for do. Sædelmager Grønning, Bejrup, for brun do. og for Mød. Kirkefanger K. Gjording, Brizbol, Zylsland, for Mød. Kunststavefabrikant P. Rasmussen & Co., Gravvænge ved Svendborg, for do. Cand. pharm. Aug. Andersen, Stagesle, for Rifor. Gartner Nielsen, Støvring ved Randers, for Syltetøj. Tomrer Jens Hansen, Glæsborg ved Grenaa,

for et Trugstade. Kantor Erslev, Kalundborg, for Bogen: „Høningen og dens Anvendelse“.

3. Præmie. (Diplom.)

Danskelærer H. P. Christiansen, Galdbjærg ved Svendborg, for hvid Høning. Tomrer Chr. Jensen, Ulstrup, Silipsdal for do. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved ved Svendborg, for br. Landpost P. Larsen, Vester-Hæjinge, for brun Høning. Landmand K. N. Pedersen, Nabhøksminde, Troldehede, for Voks. Husmand N. Hansen, Mjallerup, for do. Danskelærer H. P. Christiansen, Galdbjærg ved Svendborg, for do. Gartner Nielsen, Støvring, Randers, for do. Mødfabrikant P. A. E. Müller, København, for Valghalla-Mød. Købmand L. M. Andersen, Bildebjærg, Herning, for Mød. Snedker J. F. Nielsen, Alsedrup ved Aarhus, for do. Bæver Niels Jørgensen, Taarup ved Nyborg, for M. Bianke N. Sørensen, Kornup, Vejre, for Rager. Bæver Niels Jørgensen, Taarup ved Nyborg, for Ilybede Tomater. Fru Bethy Müller, København, for Ribs-Gele. Lærer N. Jensen, Bejstrup, for Viboliger. Mæstmager J. Andersen, Gl. Sole, Hedensted, for do. Købmand N. F. Larsen, Hyllede, Ronnebe, for do. Bæver Jens Hansen, Lyngholm, N. Sneede, for do. Bøder Th. Nielsen, Ølgod, for do. Handelsmand Christensen, Hvornum, Høbro, for do. Snedker J. F. Nielsen, Alsedrup pr. Aarhus, for do. Maskininspektør Wood, Nyborg, for do. Bliffenslager N. Pedersen, Brønderslev, for Redstaber. Maskininspektør Wood, Nyborg, for do. Viftadefabrikant Kr. Pedersen, Tved ved Svendborg, for en Solvoksmøller. Handelsmand Christensen, Hvornum, Høbro, for en Udflængner.

Privat Præmie (10 Kr.) fra P. A. E. Müller, København, tilkendt Landpost J. P. Larsen, B. Hæjinge, for et Middel mod Bistif: Kamferspiritus 10 D., Myrespirit 10 D., vild Timian-Spirit 10 D. og Salmiak-Spirit 10 D.

Privat Præmie (10 Kr.) fra H. S. Salomon, København, tilkendt Sædelmager Grønning, Bejrup, for et Vintertæppe med Lister.

Udstillingen var særdeles smukt ordnet, saaledes at alle Viboliger og Redstaber vare opstillede i den mindre Sal paa 1ste Sal, medens Produkterne fandtes i den betydelig større Solenitetsal paa 2den Sal.

Viboligerne vare temmelig tæt sammenpakkede. Lagtet de fandtes i stort Antal, saa vi dog intet særlig nyt paa dette Omraade; men det er glædeligt at se den større Ensartethed og bedre Forarbejdelse, som efterhaanden kommer til at raade i denne Henseende. Af Redstaber kunne vi nævne et selvirkende Røgapparat fra Urmager Th. Damsgaard, Alakring. Vitivle rigtignok meget om, at dette vil faa praktisk Betydning, fordi det er for kostbart (c. 8 Kr.); men det kan ikke nægtes, at det er meget findrigt utænk. Det bestaar af et Urværk, som driver et Vingehjul, der frembringer den Luftstrøm, som fører Røgen ud over Bierne. Af Udflængere fandtes flere særdeles gode, særlig fortjener at nævnes en fra Maskinist Danielsen, Hølstebro. Tøvrigt fandtes alle hos os benyttede Redstaber udstil-

Icde i betydeligt Udvalg. Man maa dog undres over, at der kun fandtes 5 Kunsttableprøver.

Produktfamlingen havde langt rigeligere Blads, og da den tillige var særdeles righoldig, tog den sig fortrinlig ud. Honningen stod med Hensyn til Renhed, Farve og Fremstilling vistnok over alt, hvad der hidtil er fremstillet hos os. Mafjagen hertil var vel dels den stærke Fremgang i Biavlsdriften og Honningens rette Behandling, men det beroede uden Tvivl tillige paa dette ejendommelige Honningaar. Hvidkløveren har nemlig i Nar blomstret rigere og længere end i vore almindelige Nar, og dette har haft en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. — Af Voks fandtes mange fortrinlige Prøver, som vidne om en priselig Fremgang i denne Vares rette Behandling. Fru Pouline Larsen, Nykøbing S., havde fremstillet Voks i forskellige meget smukke Former. — Af Drikkevarer fandtes flere særdeles gode Prøver. Vi kunne saaledes fremhæve en hvid Honningvin fra Aug. Andersen, Slagelse. Denne smagte næsten som Sauterne. Det vilde være meget ønskeligt, om en saadan Vin kunde fremstilles af vore almindelige Biavlere. Flere Mødprøver havde en ubehagelig Smag af „gammelt Vibær“, andre vare for søde. Fra Grosserer H. S. Salomon, København, var under Mærket A udstillet en særdeles god Mød. Af Bætkerne vare flere for svage. Fra P. A. E. Müller, København, var dog udstillet en særdeles velmagende Honninglikør, ligeledes en Likhør fra Aug. Andersen, Slagelse. — Limonade var desværre slet ikke udstillet. — Af Honningøl fandtes kun een Prøve fra Bæver Jørgensen, Taarup. Denne var vistnok altsfor bitter; men den viste dog et stort Fremskridt, naar den sammenlignedes med det Honningøl, der var udstillet i København 1888. — Af Honning-Eddike var udstillet en meget god Prøve fra Pouline Larsen, Nykøbing S. — Af Tablehonning var kun meget lidt udstillet, og intet, der kunde kaldes første Klasse's Vares. I denne Henseende staa vi endnu langt tilbage her i Landet. Brugen af Delinger arbejder sig kun meget langsomt fremad. — Af Rager og Syltetøj fandtes som sædvanlig ved vore Udstillinger mange gode Prøver; men det kunde ønskes, at jærlig Ragerne bleve fremstillede i flere forskellige Slags end hidtil.

Besøget i Udstillingen var den 1ste Dag meget ringe, derimod den anden Dag betydeligt større. Den holdtes dog endvidere aaben Mandag den 14de. Forhaabentlig

wil det vise sig, at de til denne Udstilling udsendte Lærreksnumre ville bidrage til, at det bliver lettere at tilbagefende Genstandene til de rette Ejermænd. Der var dog ikke saa saa Udstillere, der ikke havde besæftret (ved Paabinding eller med Søm) disse Mærker paa Genstandene men kun lagt dem løst i Kassen ved Siden af Genstandene. Dette er selvfølgelig en Fejl, som meget let kunde gaa ud over bedkommende Udstiller selv.

Den nu afsluttede Udstilling i Nyborg har afgivet et tydeligt Vidnesbyrd om Biavlsjagens stærke Fremgang heri Landet. Dette maatte vel anses for at være paa sin Blads netop ved Foreningens 25 Aars Jubilæum. Om denne Udstilling derimod vil danne Begyndelsen til en ny Række af aarlige Udstillinger afholdte af DBF., derom nære vi stærk Tvivl, fordi vi særdeles tro, at saa hyppige Udstillinger trætte Udstillerne for meget og ville lægge Beslag paa altsfor stor en Part af Foreningens Midler. Hvorledes denne Udstillings Udgifter ville stille sig, derom kunne vi dog endnu ikke udtale nogen Dom.

Centralmødet.

(Fortsat.)

6. Honningens Afsetning.

Houliind: Om Honningen gælder det ligesom ved enhver anden Vare at saa den godt afsat, d. e. opnaa gode Priser for den. Men der er den Særegenhed ved denne Vare, at den for største Delen produceres af Smaakaarsfolk, og disse ere ofte i Forlegenhed med, hvor de skulle sælge den. Den er jo heller ikke altid god. Jeg har i Nar afsat 1000 K. Min bedste Kunde i København tilskrev mig, at han i Nar ikke kunde give mere end 42 D., fordi han til den Pris havde Tilbud af lige saa god Honning fra Holbæknegnen. Det er mig ogsaa bekendt, at P. A. E. Müller, København, har solgt til meget lave Priser. Dette gavner ikke Biavlen. Jeg drager ikke Sagen frem for min egen Skyld, thi jeg har altid kunnet opnaa gode Priser, ogsaa i Nar har jeg opnaaet 50 D. i stor Bægt; men det er for Smaakaarsmanden der burde gøres noget i denne Henseende. Han ved, at der er Folk i Slagelse, som i Nar have forføgt at eksportere (udføre) til England. Der kunde maaske gøres nogle Forføg i denne Retning, og hvis de lykkedes, kunde man danne en Honning-Eksportforening.

Præsidenten vil advare imod Dan-

nelsen af en saadan Forening, før man grundig har prøvet, at saadan Eksport kan lønne sig; men vil man endelig danne en saadan, bør den næppe omfatte hele Landet.

Dooze er enig med Houliind. Vistnok kan jeg selv sælge min Honning, men saaledes gaar det ikke altid Landarbejderen. Det er for ham ofte vanskelig at gemme den, fordi han ikke kan vente paa Pengene. Der kunde skrives mere i de lokale Blade om Honningens Anvendelse, helst ogsaa Anbefalinger fra Læger. Paa Hoteller burde man søge Honningen indført paa Frostskibordet. Vor Honning kunde vistnok finde Marked herhjemme.

Larsen takker Indlejerne. Naar Houliind peger paa Steder, hvor Priserne ere høje, saa kan han oplyse, at man i hans Egn har ganske gode Priser, men forrige Aar sendte netop Hr. Dooze Honning derned til en alt for lav Pris. Taleren enedes da med en anden Mand om at købe den, og de fulgte den senere med Fordel. Det gaar dog ikke altid saaledes. Den ene Biavler bør vogte sig for at sætte Prisen ned for den anden.

Dooze vidste ikke, at Priserne i den Egn var højere end i hans egen.

Ersløv vil forsvare Møller. Denne Mand er jo ikke Biavler, men Handelsmand, og naar en Mængde Biavlere i et godt Honningaar tigg ham om at købe prima Honning til Spotpris, saa er det jo naturligt, at han tager den til den lave Pris og følger den med rimelig Fordel. Derved synker Prisen ganske vist; men dette er Biavlernes egen Skyld og ikke Købmandens. Forbruget af Honning er jo her i Landet aldeles forsvindende. Gaa vi omkring i en hvilken som helst Købstad og spørg, om Folk bruge Honning i Høstene, ja saa bliver det maaske ikke en Gang i hvert tiende Hus, Beboerne svare Ja. Er det mon bedre her i Nyborg, hvor Biavlerforeningen er stiftet? Der er ikke meget anderledes paa Landet heller. Derfor er der slet ingen Tvivl om, at vi kunne bruge vor egen Honning og mere til, naar kun Forbruget arbejdes op. Dette kan vel ikke ske pludselig, men det bør ske, og det sker ved et jævnt Arbejde i den Retning; Nøder, Udstillinger, Bladartikler og Bøger ere Midler dertil. Derfor vil jeg dog ikke fraraade Forsøg med Eksport til England; men disse Forsøg bør gøres af en lille Kreds af Biavlere. Jeg har rigtignok ikke store Forventninger om Udsalget deraf; men det er ikke unyttigt at prøve det.

Gørding: Vi bør lære den lille Biavler at være fornuftig, ikke høste Honningen for tidlig og ikke sælge den for tidlig.

Ellers ødelægger han sit Produkt og sit gode Navn som Sælger. Vil nogen slynge ud for tidlig, saa lad dem endelig gemme det selv.

Mads Hansen har i Aar sendt Honning til England. Den var særdeles god, men endnu kender han ikke den Pris, den har opnaaet. Vi bør dog især lære Folk herhjemme selv at spise Honning. Jeg har haft et Tilfælde, hvor jeg raadede en Kone, der ikke kunde sælge sin Honning, til at bruge mere i Hjemmet. Hun har siden takket mig derfor. Hun sagde, at siden de begyndte at spise Honning, bleve hendes Børn raske, og baade Kød og Brød for- slog bedre i Huset.

M. Jensen: Jeg har prøvet at skrive Smaastrykker til vore lokale Blade om Honningens gode Virkninger. Jeg satte ikke Navn under flige Artikler, da det kunde se ud som Hæklame. Saadanne Artikler har baade hjulpet paa mit og paa andres Honningssalg. Jeg vil derfor foreslaa, at vi opfordre Redaktør Ersløv til en Gang imellem i vort Blad at optage saadanne Artikler og deraf at tage Særtryk, der kunne udsendes til Kredsformændene, som let ville kunne saa dem frit indrykke i de lokale Blade.

Præsidenten er villig til at henvende sig til Landhusholdnings-Selskabet med Forespørgsel om, hvorvidt Honningeksport vil kunne lønne sig.

Møller: Burde Honning ikke salbydes ligesom paa Torvet i gamle Dage, da der ofte i Randers paa en Torvedag solgtes over 100 \mathcal{R} .

Dooze foreslaar et Anvisningsbureau.

Præsidenten: Det koster for meget.

Ersløv: Folk bør læres til at bruge Honningen, men det kan et Anvisningsbureau ikke. Dette Arbejdes Plads er i det hele kun for en ringe Del i Hovedforeningen, men mest i Kredsene, hvor Honningen dog skal bruges. Lad os ikke læsse flere Opgaver paa Hovedforeningen, end den kan magte.

Grønning anbefaler særlig Honningens Brug for Sundheden og anfører flere Eksempler paa mærkelige Helbredelser ved dens Hjælp.

Forhandlingen om dette Punkt afsluttedes med en Opfordring baade til Kredsene og til Redaktøren om at virke for Uffætningen.

7. Smaastrykkerne særlig med Hensyn til en mulig Optrykning af de udfølgte.

Præsidenten vil foreslaa, at vi ikke optrykke de udfølgte men søge dem erstattede ved ny, der fremstafes ved Bræmiecæfning.

Ersløv: Jeg skal ikke nærmere udbrede mig over Smaastrykernes store Be-

tydning; thi denne er vistnok nu almindelig anerkendt; men jeg skal meddele, at der har været en saadan Rist om disse Skrifter, at de 4 første ere ganske udsolgte. Af de 3 følgende ere kun meget smaa Oplag tilbage. Kun af det sidste „Boksmpølene“ er der endnu et godt Oplag i Behold. Man kunde nu gaa een af de to Veje, nemlig optrykke de vigtigste af de udsolgte, eller saaledes som af Præsidenten foreslaaet fremkalde ny over lignende Emner ved Præsætning. Dette sidste Forslag vilde han tiltræde, fordi de udsolgte Skrifter alligevel ikke kunde optrykkes uden en Revision. Det af de udsolgte Skrifter, som der havde været mest Rist om, var Nr. 4 „Diablens Grundtræ“. Dette hidrørte baade fra dets klare tydelige Form og fra det Emne, der behandles deri, nemlig Diablen i Almindelighed. Han vilde derfor foreslaa, at dette Skrift først blev erstattet.

Ladegaard slutter sig til Ersløv. Der er jo i de forløbne Aar fremkommet flere ny Ting, som et saadant Skrift burde omtale.

N. Jensen slutter sig til Forslaget om at saa Nr. 4 erstattet; men han henleder dog Opmærksomheden paa, at Nr. 3 ogsaa behandlede et meget vigtigt Emne, nemlig Overvintringen. Han kunde derfor ogsaa ønske dette erstattet; men det kunde maaske opnaas, naar Overvintringen blev særlig udførlig omtalt i det ny Skrift.

Ved Afstemning vedtoges det at udsætte en Præmie af indtil 100 Kr. for et nyt Skrift, der erstatter baade Nr. 4 og Nr. 3.

8. Udlaan af Bogsamlingen, jærlig med Henhu til Erstatning for bortkomne Bøger.

Ersløv: Som bekendt ster Udlaanene kun til Kredse, og de største og dyreste Bøger saavel som Redaktørens Haandbøger udlaanes ikke. Uagtet der nu føres nøjagtig Bog over Udlaanene, er der dog flere Bøger, som ere tabte, og det har været mig meget ubehageligt at gøre Erstatningspligten gældende. Jeg forespørger derfor nu, om denne Pligt skal fastholdes ligejøm forhen eller om der muligt ved Udlaan af større Bøger skulde fordres Pant.

Larsen mener, at Udlaanene fremdeles kun bør ste til Kredse; men disse bør ogjaa virkelig erstatte bortkomne Bøger.

Kristensen tror, at der undertiden netop vil være Brug for de største og dyreste Bøger. Disse burde da kunne faas til Laan, naar der stilles fyldestgørende Pant.

9. Diablslærerne.

Præsidenten: Hr. Grønning har andraget om et Gratiale af 100 Kr. for i

Aar, og Bestyrelsen anbefaler dette Andragende.

Houliind opfordrer Diablerne fra Ribe Amt til at ndtale sig om hans Virksomhed der.

N. Jensen stemmer ikke for dette Tillæg. Er det heldigt, at en Diabler, der bør saa affides, skal holde en saadan Mængde Møder? I Hjørring og paa Læsø skulde han have holdt Møder i Aar i August eller September. Det er for sent, og dette hidrører fra de altfor mange Møder, han holder. Den Betaling, han saar, bliver meget stor. Udgiften til Diablslærere vokser i det hele for stærkt.

Gjording gør opmærksom paa, at Grønning vistnok trænger til den Hjælp, han andrager om; men det maa jo indrømmes, at Foreningen ikke har nogen Pligt i saa Henseende. Der er mange Egne, hvor man meget godt kan finde Diablslærere, der kunne udføre Arbejdet i deres Egn, uden at man behøver at hente disse mange Mile borte. Hovedforeningens Mænd kunne bedre behøves ved Udstillinger og ved Foredragsmøder.

Ersløv: Forinden vi fortsætte Forhandlingen om dette Emne, kan jeg meddele Forsamlingen den glædelige Efterretning, at Hofjægermester N. Brun, Louisiana, har sendt mig 100 Kr. som Gave til DBF. i Anledning af Jubilæet med det udtryffelige Ønske, at denne Gave skulde anvendes til Vandrelærer-Institutionen. Dette er en smuk Anerkendelse af Diablslærerne fra vor Diabls Nestor, der vel har været Lærermester i Diabl for de fleste af os. Jeg antager, at de Delegerede ville slutte sig til, at der bringes den gamle Diablsvæn en hjertelig Tak for hans smukke Gave! (Forsamlingen sluttede sig hertil ved at rejse sig.)

Bestyrelsen har tilbudt Kredsene, at de kunde benytte deres egen Diablslærer ved de af DBF. bestfede Møder; men dette Tilbud er endnu kun benyttet i saa Kredse. Det er en stor Fordel for Sagen og Bestyrelsen at have 3—4 Mænd, der ere villige til at besørge Møderne i de Egne, hvor ingen andre findes. Jeg tror derfor ikke, at de faste Diablslærere foreløbig bør opgives. Derimod bør man maaske nok indskrænke det Antal Møder, der afholdes af 1 Diablslærer, f. Eks. til 40 i 1 Sommer, fordi man ellers let faar en hel Del Efteraarsmøder, og disse ere jælden godt besøgte. Grønning har arbejdet ivrig baade for Diablsjagen og for DBF.'s Fremgang. Derfor anbefaler jeg ham til det ansøgte Tillæg.

Gjording slutter sig fuldt ud til

Erstlev, men ønsker kun, at Biabslærergerningen mere og mere maa blive besørget af Viablere i eller tæt ved Kredsen.

Larsen vil af økonomiske Grunde stemme mod Grønnings Tillæg.

Kristensen. De Uuge faas bedst med ved Møderne om Vinteren efter Nyaar. De dyre Lærere burde bruges mere ved Udstillingerne. I Egne, hvor der kun kommer faa til Møderne, kan en Mand fra Egnen godt gøre Fyldest.

Jens Hansen roser Grønnings Virksomhed i hans Egn.

Møller slutter sig til Gjording og Erstlev, dog ikke med Hensyn til Efteraarsmøder, idet han anser disse for lige saa vigtige som Foraarsmøder, da der ogsaa bør gives Anvisninger til Indvintringen. Det undrer ham af Regustaberne at se, at Betalingen for de enkelte Møder er meget forskellig. Dette er vel ikke ganske retfærdigt.

N. Jensen mener at det kommer an paa at benytte Lejligheder, ved hvilke mange Folk ere samlede, til at holde Bisforedrag, saaledes Landbrugsmøder og andre Møder i Foramlingshusene.

Erstlev: DBF. tager sit Arbejde saa billigt, som den kan faa det. Det vilde ikke være retfærdigt at fastsætte ens Pris for alle Møder, fordi de langt fra tilrejsende Viabslærere maa anvende mere Tid for hvert Møde. Denne Tid har jo sin Værdi, om end Rejsen betales for sig. De lokale Viabslærere kunne derfor holde Møder til en meget billigere Pris end de tilrejsende.

Jens Hansen tror ikke, at vi kunne undvære de dyre omrejsende Lærere. Han betragter, at man i hans Egn har haft altfor faa af den Slags Møder.

Erstlev: Det er fordi Deres Egn ligger saa affides, at Møderne der have været os saa kostbare.

Ladegaard finder det i sin Orden, at der ved Betalingen for Møder tages Hensyn til den paa Rejsen spildte Tid.

Møller: Naar Planen lægges rigtig, vil der ikke behøves megen spildt Tid.

Præsidenten minder om Tillægget til Grønning. Denne Sag bør afgøres, for at han atter kan deltage i Forhandlingerne.

Gjording: Da der er stor Trang tilstede, vil jeg varmt anbefale Andragendet.

Møller: Det maa jo erindres, at G. nu næsten mere er Viabslærer end Sadelmager.

Chr. Jensen foreslaar, at Gratialet fordeltes ligeligt paa alle Viabslærerne.

Erstlev: Dette vilde medføre praktiske Vanskeligheder, da Fordelingen vel maatte være efter det af vedkommende Viabslærer

afholdte Antal Møder? Da der imidlertid tydelig viser sig en Del Uvillie imod uden videre at bevilge dette Tillæg, vil jeg foreslaa, at man udtrykkelig vedtager en Bestemmelse om, at denne Bevilling ikke kan ventes fortsat til næste Aar.

Ved Afstemningen bevilgedes det ansøgte Tillæg (10 St. mod 8 St.) med den af Erstlev foreslaaede Tilføjeelse. (Sluttes.)

Nedfaldne Tavler.

af N. Larsen, Vejendrob.

Undskyld at jeg som Fremmed henvender mig til Dem for at bede om Deres Vejledning i et Bispørgsmaal; De er jo en gammel Bimester, og jeg er kun en ny Begynder; her er nok nogle Bimænd paa Egnen, som give sig af med at være bitlige, men dem, jeg kender, har jeg ingen Tidus til. Sagen har en Historie, og jeg vil begynde med Begyndelsen. Sidste Efteraar købte jeg mig et Vinterstade; jeg har siden studeret Deres og N. Bruuns Vejledninger (sidste Udgave) meget grundig, saa jeg theoretisk er ganske godt med, tror jeg nok. Jeg købte to Trugstader, vist nærmest af Kr. Pedersens Model. Forsværmene har været og er normal fra først til sidst; det er Eftersværmene, som har gjort mig Knuder. To Gange gif den første Eftersværm tilbage paa Møderstadet, 3dje Gang kom den i Hus. 2 Dage efter gab Ruben flere smaa Sværme; jeg forenede dem alle, tog Dronningerne fra nogle af dem og slog dem saa sammen med den første Mødersværm, Dagen efter pillede jeg Dronningerne fra to andre Klatsværme og lod dem gaa samme Vej. Der blev jo Mudder, saa det kunde ligne noget, en Del Bier, dog forholdsvis faa, bleve dræbte, og saa kaldt Stadet i No, og alt var tilsyneladende i den bedste Orden. Men efterhaanden blev jeg mere og mere betænkelig ved Stillingen. Der kom Droner, hvad skulde Eftersværmene med dem? Bierne tiltog ikke i Antal og bestilte for lidt, og tilsidst bestemte jeg mig til at skaffe mig Lys i Sagen; en Dag i forrige Maaned undersøgte jeg Stadet og fandt — Puffelungel. Nu ærgrede jeg mig over, at jeg ikke havde gjort det Arbejde før, men jeg er af den Formening, at en Begynder ikke skal give sig alt for meget af med at „undersøge“ sine Bier — dette til min Undskyldning. Det vilde blive for sent at lade Bierne udflække en Dronning selv, og saa fik jeg Løfte af en Rubebianter om en

Sværmer, som jeg kunde tromme ud, naar han skulde „slagte“. Dagen før aabnede jeg Stedet igen og slog Dronningen for Panden, jeg havde jet hende ved den første Undersøgelse, hun var tilflyneladende normal med gode hele Vinger. Den mulige Grund til, at hun var bleven ubefrugtet, skal jeg siden komme tilbage til. Naa — der blev Uro i Vejreit, men Dagen efter satte jeg en dejlig, stor, kraftig Efterpærin, som havde sund dækket Yngel i Ruben ind til de moderløse, og saa var det i Orden. Men i Huset var der kun lidt Honning til saa mange (jeg maa berette, at de slog Dronerne ihjel, saa Dronningen var kommen med). Saa købte jeg 10 R Kandisgrus, som jeg tilberedte efter Deres Recept og gav dem i en Blomsterundertop, som jeg satte bag ved Kammerne; i Løbet af nogle Dage var det hele fortæret med Undtagelse af den sidste kopsfuld, den vilde de ikke have, og det undrede mig meget, men da jeg saa, at der flød lidt paa Stadets Bund, tænkte jeg, at de havde faaet mere end de kunde orke, og saa lod jeg det være godt. Der kom nogle Røbbier, der bleve kostede, men det undrede mig, at de var saa urolige; imidlertid trak de med storartet Zver, kom hjem med Mæsker af Pollen, og da jeg gav dem en frist Kunsttable, gav de sig i Færd med at trække den ud med forbavsende Fart, som det var i den bedste Trækketid. Saa kaldt de i Ro, og nu mente jeg, at de maatte have Foderet dækket, og saa skulde jeg til at tænke paa Indvintningen. I Eftermiddag aabnede jeg for Stedet og saa da et Syn, som jeg aldrig har set før, og som jeg heller aldrig ønsker, at jeg skal saa at se. Samtlige Rager med Undtagelse af de to bagerste vare stikte ad paa Midten ligesom Degnens Brædten; den nederste Del saa i en ufornelig Mæske paa den nederste Del af Kammerne og var tilbels bygget fast til Bunden, den øverste Del hang ned som Sofitterne paa et Theater, og i Levningerne af Yngelredene sad dækket Yngel. Allevægne var Skaden udbedret, men Cellerne var jo rent ufornelige. Jeg fandt ingen Anledning til at rive det hele i Stykker, men dækkede dem til igen, da jeg havde set nok paa Odelæggelsens Bederslyggelighed. Grunden søger jeg i, at Bierne har haft for lidt Blads, at de ved den stærke Fodren have udviklet en Mængde Varmer (hvorfor staa der ikke noget derom i Bøgerne?) og endelig, at Flyvehullet er for lille (af den Grund tror jeg ogsaa, at Dronningen ikke er kommen ud), og at jeg af Frygt for Røveri, indskrænkede det saa meget som muligt. Men den Eventualitet har hverken

De eller Bruum betænkt og heller ikke givet Raad for, og derfor er jeg nu sat for at bede Dem sige mig, hvad jeg skal gøre. Hvis det var i Sommertiden, skulde jeg nok ordne Sagen, men nu ved jeg ikke Raad. Spørgsmaalet er jo, om Dronningen er undgaaet Katastrofen, hvis den er indtraadt pludselig, det kan jeg umulig komme til nogen Klarhed om, uden at jeg maa have det hele stilt ad, og dernæst er Spørgsmaalet, om Familien kan overvintres selv med den tætteste Dækning.

Saaledes staa altsaa Sagen, som jeg i al Hast har fremskillet den; jeg haaber, at den er saa vel oplyst, at De kan have en nogenlunde klar Forestilling om den, og jeg beder Dem saa hurtigt som muligt at sige mig, hvad jeg skal gøre; kan De hjælpe mig til at redde min stakkels Familie, vil jeg være dem meget taknemmelig forbunden.

* * *

Det er meget rimeligt, at Tablernes Medfald skyldes den altsor stærke Varmer i det altsor snævre Rum og de ny bløde Tavler. Vi kunne dog ikke erkende at vi havde nogen Skyld i den Henseende, thi dels have vi tilraadet Brugen af Jærntraad i saadanne høje Tabler. Dette havde uden Tvivl hindret Medfaldet. Dels have vi advaret imod at have altsor ringe Blads hos Bifamilier, der ere i travl Virksomhed. Netop den af Dem anvendte hurtige Fodringsmaade fremkalder en overvældende Varmer i Stedet. — Hvis dette endnu har tilstrækkelig hel Bygning til at overvintre paa (mindst 5 Normaltavler), tilraade vi nu at udtage den nedfaldne Bygning og at fuldstændiggøre Forraadet ved Fodring fraoven. Er der for ringe Bygning, kan der midt i Vinterlejet nedskydes 1 (helst ældre) Table. At nogle af Tavlerne mangle den nederste Halvdel, vil næppe stade Overvintningen.

Red.

De Rublade.

Af Dr. Wendl.

I Nr. 13 af Tidsskriftet har De omtalt flere Planter, som skulle høre til „de Rublade“s Familie, hvortil jeg skal tillade mig at føje nogle Bemærkninger. Dette Navn for Familien er næppe ganske korrekt, da der til denne hører flere Arter, der have glatte Blade og Stængler, saaledes den hørbladede Hundetunge (*Cynoglossum linifolium*), Bøksblomsterne (*Cerinthe*) o. fl.; de fleste Botanikere kalde derfor Familien

„Boragineerne“, hvilket De ogsaa har bemærket.

Fajelien hører ikke til denne Familie, men til en nærbeslægtet Familie „Hydrophyllae“, hvortil ogsaa *Eutoca*, *Memphylla*-Arterne henhøre. Forfælleren er imidlertid ogsaa ringe, at man godt kan henregne alle under een Familie, som altsaa helst burde kaldes Boragofamilien.

Boragoen (Hjulkrone) og Phaselien ere uægtelig nogle af vore bedste Biplanter, ogsaa Voksblomsterne, hvoraf man har flere Arter med ret nette gule og brune Blomster, smukke Blade, der gøre dem skiftede til Bladplanter. De nævnte Planter, der ere 1aarige og høre til Boragofamilien, kunne ogsaa om Efteraaret, ogsaa andre Sommerplanter som *Rejeda*, *Clarkia*, *Convolvulus* o. fl. kunne udjaas om Efteraaret, men det vilde vistnok her til Lands ikke være tilraadelig at faa dem saa tidligt som i August og Begyndelsen af September, da Planterne da let ville fremspire i Løbet af Efteraaret og saa ved første indtrædende Frostvejr dø bort, hvorimod naar Frøet saas senere som i November, det vilde ligge over i Jorden til om Foraaret, og ved først indtrædende heldigt Vejrlig fremspire og give Blomster tidligt paa Sommeren. Saas Frøet derimod sent om Foraaret i Maj og 1ste Halvdel af Juni, vilde Planterne først blomstre i Slutningen af Juli og August og ville vedblive at blomstre indtil sent paa Efteraaret. For altsaa at faa et forlænget Flor af flere af vore saakaldte Sommerblomster, vil det være rettest at udjaa Frøet af dem 2 Gange, enten sent paa Efteraaret eller tidligt muligt om Foraaret, og 2den Gang i Forjommeren.

Med Hensyn til den Kulfucker, der er anbefalet til Dyrkning som Foderplante, da er det ikke Lægefulfucker (*Symphytum officinale*) men ru Kulfucker, (*Symph. asperinum*), der kan anvendes dertil, da den har en overordentlig stærk Vækst og giver megen Fyld, naar den aflaaes flere Gange, men den har kun een væsentlig Fejl, at den, som det gaar med de fleste Planter, der have ru eller haarede Blade, nødigens ædes af Kreaturene. Jeg har i flere Aar dyrket denne Plante i mindre Stk. og forsøgt ofte at fodre de forskellige Kreaturer med den, men altid med det foranmeldte Resultat.

Anvendelse af den ru Foderplante er ikke ny, jeg har set den for 50 Aar siden anbefalet som Foderplante, og i 12 a 15 Aar er et Stk. Jord paa Rosenholm ved Bordingborg dyrket med denne Plante, der i flere Aar kan vokse paa samme Sted.

Ru Kulfucker vokser ikke vild hos os

saaledes som Læge-Kulfucker (dog ikke almindelig), men hører hjemme i Kaukasus. Frøet er dyrt, kostede i Fjor: 20 Gram 1 Mark 20 Pf. — 100 Planter 2 Mk.

Da de egentlige rubladede Planter som *Oksetunge* (*Anchusa*), *Slangehoved* (*Echium*), *Lungeurt* (*Pulmonaria*), *Kulfucker* o. fl. ere Vækstplanter for Rustsvampene, skulde man nødig dyrke disse i Udstrækning i Markerne, men indskrænke deres Kultur til Havenne, hvor flere af dem jo give et fortræffeligt Træk for Bierne. De 2- og fleråriges Planter udjaas bedst i Forjommeren, 1ste Halvdel af Juni. Saar man dem tidligere paa Foraaret, vilde de let gaa i Blomst henad Efteraaret, hvorved Planterne svækket for de kommende Aar. Under disse høre *Slangehoved* (*Echium*), *Lungeurt* (*Pulmonaria*), *Kulfucker*, *Oksetunge* (*Anchusa*). Af denne sidste har jeg dyrket nogle smukke Sorter som *A. capensis* med laurblaa, *A. gigantea* med blåa og *italica* med himmelblaa Blomster. Jeg stal til Slutning bemærke, at Boragoens unge Blade tidligere vel have været benyttede til Salat, nu vel næppe, hvorimod Blomsterne kunne pynte paa et Salatskål. I Frankrig benyttes Blomsterne, naar en *Bouteille* Vin har været optrukket og Halvdelen eller en Del er benyttet, til at komme i Flasken og Vinen beholder da sin oprindelige Bouquet og forhindrer den i flere Dage at blive doven.

Fra Kredsene.

Aldtsjællands BF. aabnede d. 20. Septbr. en Udstilling i Carl Nielsens Lokaler i Ringsted.

Det maa beklages, at der ikke havde indfundet sig noget stort Publikum for at tage den lille, men seværdige Udstilling i Ojesyn, idet denne Sag fortjener al mulig Støtte og Paaagtning fra det store Publikums Side.

Grunden hertil er den, at Biavlens er en meget god Indtægtskilde for den mindre Bemidlede og en Vdl, som kan drives af Enhver uden nogen som helst Driftskapital og uden synderlige Forundskaber, idet de sluttige Bier selv besørge alt Arbejdet, og Ejeren kun har at gøre Bierne det lidt bekendt.

Udstillingen omfatter en stor Del Biavlproduktter. Der findes forskellige Slags Honning, og man kan se her, hvilken Forskel der er paa 1ste, 2den og 3die Udslutning. En enkelt Udstillers har vist Forholdet aldeles bestemt, og Resultatet har

for ham været, at første Udflængning har givet aldeles hvid og klar Honning, anden har givet lidt mere mørk og tredie endnu mørkere og lidt grumset. Efter Udstillereens Formening kommer dette af, at Viernes første Føde bestaar af friske Mark- og Haveblomster, som fremkommer i den tidlige Sommer, senere bliver Blomsterfajten lidt mere grov og tyk, og deraf kommer det, at jo længer vi kommer hen paa Aaret, jo mørkere bliver Honningen.

Man ser ogsaa paa Udstillingen Honning i aldeles flydende Tilstand.

Endvidere findes Honningvine og Konserveres samt forskellige Slags Syttetøj, saaledes Jordbær, Ribes og Græskaar samt Honningfager i stort Udvalg. Man vil særlig lægge Mærke til nogle Smaafager, som efter Sigende skal kunne opbevares i meget lang Tid.

Udstillingen er juuvt arrangeret og ordnet saaledes, at Beskueren har et let Overblik over de forskellige Genstande, ligesom der beredvillig gives alle ønskelige Oplysninger saavel om Viavlproduktterne som om de forskellige udstillede Redstaber, Bistader o. s. v.

Stuttelig skulle vi omtale en nyere Opfindelse, som muligens vil vinde Indgang ogsaa her hos os i de bedre stillede Kredse, og som da vil afgive en god Fortjeneste for Viavlere. Man tager et Hylster i Kestform, stiller dette som en Kamme ind i Bistadet. Bierne besørge da selv Rosten, idet de dække Siderne med tyndt Voks og fylde Mellemrummet med Honning. Man kan stille saadanne Kammer paa Bordet og spise Honningen som en særdeles velsmagende Dessert. En saadan Kamme fyldt med Honning koster kun 1 Kr.

Udstillingen var d. 21. ret godt besøgt. Naarlig tiltrak den udstillede „Wilus“ sig stor Opmærksomhed. Det er uden Tvivl ogsaa første Gang, et saadant Dyr har været udstillet. Det er forøvrigt ganske rigtigt, at man har henledet Opmærksomheden paa det lille Dyr, der jo kan være skadeligt for Viavlens Fremme.

Vi omtalte ovenfor, at Viavlens kan være til megen Gavn for Smaafarsfolk, og vi skulle supplere denne Udtalelse ved at bemærke, at en Udstiller har betroet os, at han af et Bistade i Nar har faaet 87 \mathcal{R} Honning og af et andet 42 \mathcal{R} , i Alt 129 \mathcal{R} , hvilket dog maa siges at være et ret respektabelt Udbytte.

Premieuddelingen, som foregik Kl. 2, gav følgende Resultat:

I. Afdeling.

A. Hvid Honning.

Præmie 10 Kr., udfat af 3 Viavlere for

den bedste Honning udstillet af Smaafarsfolk: Træstomaand Jens P. Frederiksen, Mulstrup. 1ste Pr. 5 Kr.: Gaardejer Konrad Pedersen, Brangstrup. 2. Pr. 4 Kr. og Broncemedaille: Suedter Oluf Peterisen, Højby, Sadelmager Lonberg, Ringsted, Gaardbestyrer Peder Larsen, Førslev, Gaardbestyrer Doose, Homb. Diplom: Gaardejer Peder J. Madsen, Brangstrup, Husforpagter Hans Christensen, Ørstedvejster, Lærer Jensen, Tyvelse, Tømmer Hans Christensen, Balsrup.

B. Voks.

1ste Pr. 3 Kr.: Gaardbestyrer Peder Larsen, Førslev. Diplom: Gaardbestyrer Doose, Homb, og Sadelmager Lonberg, Ringsted.

II. Afdeling.

A. Frugt syltet i Honning.

1ste Pr. 3 Kr.: Tømmer Hans Christensen, Balsrup. Diplom: Væver Ole Nielsen, Faringlose.

B. Mød.

1ste Pr. 3 Kr.: Smed Lars Jensen, Ringsted Kloster. Diplom: Gaardbestyrer Doose, Homb.

C. Honningfager.

1ste Pr. 3 Kr.: Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov. Diplom: Gaardbestyrer Doose, Homb, Bager J. C. Madsen.

III. Afdeling.

A. Stader.

1ste Pr. 5 Kr.: Tømmer Christian Pedersen, Tved pr. Svendborg. 2den Pr. 3 Kr.: Tømmer N. Kristiansen, Trøelse, Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov. Diplom: Suedter Oluf Peterisen, Højby, Gaardbestyrer Niels Hansen, Klippepe.

B. Udflængningsmaskiner.

1ste Pr. 4 Kr.: Gaardbestyrer Peder Larsen, Førslev. 2den Pr. 3 Kr.: Tømmer Chr. Pedersen, Tved pr. Svendborg.

C. Solvoksmelter.

1ste Pr. 2 Kr.: Gaardbestyrer Peder Larsen, Førslev.

IV. Afdeling.

A. Kunsttæpper.

1ste Pr. 5 Kr.: H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg.

Syddjys BK. Ved den med Dyrskuet i Hurup forbundne Udstilling uddeltes følgende Præmier:

Viavlredstaber.

Jens Hendriksen, Hurup St., 1 Pr. for 1 Bistade 12 Kr.; Møler Griffen, Bøvedst St., 1 Udflængningsmaskine, 1 Pr. 12 Kr.; Tømmer Kristen Wade, Houllev, Hvidbjerg St., 1 Bistade, 2. Pr. 6 Kr.; Tømmer Ole Thagaard, Houllev, Hvidbjerg St., 1 Bistade, hædrende Omtale; Møler Griffen, Bøvedst St., 1 Observationsstade, hædrende Omtale.

Honning.

Jens Brogaard, Bøvedst St., 1. Pr. 9 Kr.; N. Andersen, Synvelgaard, Hvidbjerg, 1. Pr. 9 Kr.; Krohm. Andersen, Gjettrup, 2. Pr. 6 Kr.; B. Møller, Semb, Hvidbjerg St., 2. Pr. 6 Kr.; Høvedsgartner N. J. Jacobsen, Hvidbjerg St., 2. Pr. 6 Kr.; Stræder M. P. Pedersen, Hurup St., 3. Pr. 3 Kr.; Severin Kristensen, Synvel, Hvidbjerg St., 3. Pr. 3 Kr.; N. Stensgaard, Ettrup, hædrende Omtale.

Mød & Voks.

N. Stensgaard, Ettrup, Voks, 1. Pr. 5 Kr.; Johan P. Pedersen, Lyngs St., 3. Pr. 2 Kr.; Jens Pedersens Ekte, Boddum, Voks, hædrende Omtale; Poul Poulsen, Boddum, Voks, hædrende Omtale.

Ved Udstillingen blev holdt Foredrag af Formanden og forklaret Redstaberens Betydning og Brug samt udflængningen, 1 Observationsstade vakte særlig

Publikums Interesse, da alle vilde se Dronningen.

Viborg Amt. Et Møde blev afholdt her i Viborg d. 23. ds., hvor c. 20 Biavlere fra By og Omegn vare tilstede. Hr. Biavlslærer Grønning holdt et særdeles belærende Foredrag i Forening med praktisk Behandling af de i Nærheden værende Stader, hvilket blev fulgt med megen Interesse af Deltagerne i Mødet.

Vejret var særdeles smukt, og Hr. Grønning satte et Par Stader i Stand til Overvintring.

Vi ere her i Byen en Del tilbage med Biavlen, og de fleste ere kun Begyndere med Hensyn til Biavl i Trugstader; men i det sidste Aar er her dog en glædelig Fremgang, og ikke saa Stader af 10 × 12" Kammemaal ere anstaffede. — 2 Græsklev-Stader have i Aar givet et godt Udbytte. Her var god Stemning for at danne en Kreds for Viborg og Omegn, og et Udvalg paa 5 Mand blev valgt for at arbejde for Sagen, 15 meldte sig som Holdere af Vitiden, og vi haabe om muligt at saa 25 samlet inden Aarets Udgang. H. Hanjen.

Ekko fra Staderne.

Grænge, den 16. Septbr.

Aaret her kan vist, som Biaar betragtet, kun henregnes til de middelgode; jeg har høstet 100 R Honning og formeret fra 10 til 20 Stader. Jeg kan ikke andet end bevidne Dem min Taknemmelighed for den store Dygtighed, hvormed De leder Bladet. Frederik Pedersen.

Guldboragd., Langeland, 18. Sept.

Honning-Udbyttet har af velpassede Stader i Sommer været meget godt herovre. I min nærmeste Omegn har ikke saa Biavlere høstet over 100 R Honning pr. Stade. H. M. Christensen.

Midtjhm, d. 20. Sept.

Af 6 Trugstader har jeg høstet i Aar 575 R Honning, mine 3 øvrige Stader har raadden Yngel, det ene har givet mig 25 R, de andre har jeg ført i andre Huse paa Kunsttavler, af dem har jeg intet høstet. S.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 135. Jeg er en ny Biavler. For at gøre en Begyndelse, købte jeg i Sommer en Sværm Bier, som jeg satte i Kube, og samtidig var jeg saa heldig eller uheldig at købe en Kube til, altsaa har jeg to Kuber

nu, hvad der slet ikke var Meningen, men derved er nu ikke noget at gøre, førend til næste Aar. I August Maaned har de som Følge af Vejret kun været lidt paafærde; men nu da Vejret blev godt, begyndte de at flyde ud igen. Torsdagen d. 10. satte de dem uden paa og nedenunder Kuberne i store Klynger, hvoraf de fleste blev fiddende jaadan om Natten. Jeg troede, det maatte være for varmt inde i Kuberne. Dagen efter, altsaa d. 11., sad jeg en Tid og betragtede den Mæsse af Bier, som hang udenfor, og jeg blev da opmærksom paa, at 2 Bier kom slæbende med en tredie, som de blev ved at tumle med, til de fik den ned paa Jorden, der laa i Hundredevis, døde og halvde. Det var ikke Droner, de saaledes slæbte ud! En anden Biavler kom til, men han er ogsaa ny i Tjenesten og kunde ikke forklare dette Tilfælde. Det var hos det svageste Stade, at dette fandt Sted. Hvad var Grunden til den Nedslagning? De synes nu at befindes sig godt. (N. S. i H.) — S.: Det har uden Tvivl været fremmede Bier (Nøvere eller udsværmede Bier) som den angrebne Kubefamilie har ødelagt.

Nr. 136. Mine Bistader ere besængte med raadden Yngel, omtrent 10—12 Celler paa hver Tavle. Jeg spørger, hvad skal jeg gjøre ved dem? (B.) — S.: Væg paa hvert Stades Bund c. 2 Kvint Naphthalin omviklet med et Lag tyndt Lærred og giv tillige hver Bifamilie 1 Bægl Foderstrep, som under stærk Omrøring er blandet med $\frac{1}{2}$ Kvint Naphthol Beta. (Naphthol er et Pulver, der kan købes paa ethvert Apothek. Det opløses i Spiritus ved at hælde det i en lille Flaske, derpaa hældes saa meget Spiritus, at det flyder ud. Flasken rystes godt, og Opløsningen kan nu hældes i Foderet.)

Nr. 137. Bierens Indpakning for Vinteren. Herom har Biavlerne gennem mange Aar faaet den Anvisning at dertil absolut skulde benyttes „porøst“ Materiale, saasom Sæffelærred, uldne Tæpper og derover Hø, Hælsels, Avner eller desl. Nu derimod gives følgende Bested: Næst Kammerne Voksdug og derover efter Behag af nævnte Dækningsmateriale. Naar Erfaringen tidligere har givet den Belæring, at Bierens Udaandingsprodukter, Uddunstninger og den overflødige Fugtighed, skulde have Udgang gennem porøst Dækkemateriale og Lufthuller i Kassejernes Loft, hvorledes kan der da nu gives den Bested: Benyt Voksdug næst Kammerne. Da Sagen er af stor Vigtighed ventes fuld Oplysning og Besvarelse. (S. E. B.) — S.: Denne Sag er tidligere bleven klart belyst baade

i denne og i forrige Margang af Bladet. De Slutninger, som Menneskene komme til ad Erfaringens Vej, ere ikke altid rigtige; men Fjelsen ligger da næsten altid ikke i selve Erfaringen men i Slutningerne. For 1878 brugte vi her i Landet tynde Dækbrædder (uden Pakning ovenpaa) til Bierne's Dækning. Denne Dækningsmaade viste sig at være for kold. I 1878 indførtes hertil den engelske Winterpakning med et tykt Lag af Tæpper og Klude over Bierne. Dette gav en langt bedre Overvintring; men nu kom de urigtige Slutninger, idet man antog, at dette Udfald skyldtes Pakningens Porøsitet. Man mente, at det porøse Dække i ind sugede de af Bierne udsøndrede Vanddamp, hvorved Winterlejret holdtes tørt. Senere Forsøg have vist, at denne Anstuelse er urigtig. Naar man nemlig dækker Bierne med Røksdug, der jo ikke er porøst, og der ovenpaa et tykt Lag af flette Varmelædere, de være nu porøse eller ikke porøse, da giver dette en fuldt saa god Overvintring, som naar det nederste Tæppe er porøst. Marsagen til den bedre Overvintring med det porøse Dække end med de tynde Dækbrædder viser sig altsaa ene og alene at være det førstnævntes Evne til at holde paa Varmen men slet ikke Porøsiteten.

Nr. 138. Hvorledes kan man undgaa, at Bierne gnave i Randen af den Foderaabning, der skæres i Røksdugstæppet? (P. P.) — S.: Ved at kante den Aabning med uldne Kantebaand, som altsaa fasthys langs Randen.

Nr. 139. Hvorledes kan man bevare Skælleknive og andre Værktøjsredskaber af Jern imod Rust? (P. P.) — S.: Naar de renses og tørres omhyggelig og derefter omvikles med Papir, kunne de gemmes paa et tørt Sted uden at ruste. Er Opbevaringsstedet derimod ikke ganske tørt, da bør man først indgnide Staal- eller Jærnfladerne med et ganske tyndt Lag Fedt eller Olie.

Nr. 140. Hvorledes fjernes Rusten fra saadanne Redskaber? (P. P.) — S.: Ved Gnibning med Sandpapir eller Emergellærred.

Nr. 141. Kan Honningen tage Skade af Frost? (P. P.) — S.: Nej, ikke Honningen men de Beholdere, hvori den gemmes, thi Honningen udvider sig, naar den fryser, og derved kunne Beholderne let sprænges.

Et og Andet.

Hog over Hog. (Af en Ven af den flittige Vi, Castletonen, Irland.) En af

mine Venner, som holdt meget af Bier og behandlede dem omhyggeligt, fik forleden Dag Underretning om, at en Sværm havde sat sig i et Tree paa en vis Forpagters Hømark, og at han kunde komme hen og indfange den og beholde den. Følgelig jendte han sin Karl afsted med en Kube, og Karlen fik snart Bierne til at gaa ind i den. Da kom Forpagteren med flere af sine Arbejdsfolk hen til ham; han var meget vred og stældte Karlen ud for et godt Ord, fordi han bovede at komme over paa hans Mark, og, naturligvis, gjorde han Fordring paa Bierne. Følgelig kom Manden med Forklaringen og Forestillinger. Forpagterens Raseri blev stedse stærkere; han havde jo ogsaa sine Folk staaende bag ved sig. Nu saa Karlen, at han og hans Husbond vare Dfere for, hvad der skulde være en snild Maade at lære Forpagteren at indfange Bier paa; men han var ikke jen, tog Kuben, og ligesom en Fodbold sparkede han den ind midt imellem Forpagteren og hans Folk, idet han sagde: „Vars'go, tag saa Deres Bier.“ Na, hvilket Syn! Efter et Djebliks Forløb var Forpagteren og alle hans brave Folk spredte i alle Retninger, alle vare de uden Hat, og alle rev de sig i Haarene, fordi de troede, at de vare omringede af utallige Bier. Men Karlen stod og lo, saa han var ved at sprække. Bierne satte sig snart igen, og nu fik han med Glæde Lov til at indfange dem og tage dem med sig. Hvis Forpagteren blot ganske ærligt havde bedt min Ven om at hjælpe sig med denne Sværm, vilde han med Fornøjelse have gjort det; thi han var villig til at hjælpe sine Naboer baade med Raad og Daad. Men nu tænker jeg, at Forpagteren har faaet en god Lektion, og at han indrømmer Sandheden af det bekræftede Ord: „Urlighed er den bedste Politif“.

For at høste megen Honning skal man for det første undgaa at avle Droner, for det andet indskrænke Droncablen og for det tredie lade være med at avle Droner. 1 Dronetavle med Droncyngel er nok til et Bieri med 100 Familier. (Dadant & Søn i Review.)

Proppeklak. 1 B Harpits smeltes sammen med 10 Kv. Tælle. Heri røres, hvis man vil have Laffet rødt, lidt Engelskrød —, hvis man vil have Laffet sort, lidt Rønrog. Man dypker de afproppeede Flaster med Broppen ned i dette Saf, medens det endnu er flydende. („Ceres“).

Gavnlig Vink.

Vejret. (25. Septbr.) Midten af September bragte mange særdeles smukke og varme Dage, som i Hedeegnene have givet et godt Uagtæk. Den 22. Jalst Barmegraden pludselig til 2—4° Kulde om Natten. Vejret var derefter meget soldt i et Par Dage. Om der end senere indtræder mildere Vejr, maa dog Eftertrækket hermed betragtes som afluttet.

Fodring. Fra flere Sider have vi Fore-spørgsler om, hvor sent man kan fodre med flydende Foder uden at udsætte sig for, at dette bliver uforseglet i Tavlerne. Dette Spørgsmaal kan ikke besvares med en bestemt Tidspunkt, da det ganske beror paa Vejrliget. I nogle Aar har man jaaledes kunnet faa Foderet forseglet langt ind i November, i andre ikke en Gang midt i Oktober. Man bør derfor følge den Regel, at al Fodring med flydende Foder bør være endt i den første Uge af Oktober, helst endogjaa i Slutningen af September.

Lynghonning. Narfagen til, at mange Bi-avlere nære Mistro til Lynghonning som Overvintringsforraad, er vistnok for en væsentlig Del denne, at denne Honning paa Grund af den sidste Indsamlingstid ofte forbliver uforseglet. Hvis Vejret tillige under dette Træk er meget fugtigt, vil Lynghonningen være endnu mere usikker som Vinterfoder. Dette har dog ikke været Tilfældet i dette Efteraar. Det vil dog altid være sikrest, hvis en Families hele Forraad bestaar af Lynghonning, at erstatte en Del af dette (c. 1/3) med Kandiisirup eller med Sommerhonning i forseglede Tavler.

Paftningen. Det Tæppe, der ligger umiddelbart over Tavlebærene (vi benytte Boksbrug paa dette Sted) bør snarest muligt, hvis det ikke allerede er fæst, anbringes jaaledes, som det skal forblive liggende gennem hele Vinteren. Derved opnaar man nemlig, at Bierne foroven tilfittet alle Revner og Sprækker med Klæboks, og vi tillægge denne Tilfittning en meget stor Betydning med Hensyn til Bevarelsen af Varmen i Vinterlejet. Derimod anse vi det ikke for saa vigtigt, om Tilfittningen ved Bagdøren ligeledes behøves usforhyret. Denne Dør kan derfor udtages meget sent (eller tidligt) paa Aaret for at udtage eller indsætte Tavler, uden at dette medfører nogen væsentlig Ulempe.

Indgangene. Saa snart Bierne ophøre at flyve jævnligen, behøver man ikke at befrygte Røveri. Man bør da udbvide Indgangene til mindst 8" Bredde hos stærke Stader, 4" hos mindre stærke.

Brevkasse.

Premierne ved Udstillingen i Nyborg udsendes alle inden 5. Okt. Diplomerne ville blive udsendte i Lobet af Oktober Maaned.

Tilbagefindelsen af Udstillingsgods fra Nyborg-Udstillingen har været fragtfri over Statsebanerne, naar Godset er retournet ad samme Vej, ad hvilken det var tilsendt.

Honning-Udsørfel. Grosjerer Wm. Bagger & Co., Herluf Trollesgade 16, København K., modtager Honning til Udsørfel. Denne Honning udsørfes paffet i Træsøstager eller Blikpande, der rumme 28 P engelsk = 25 1/2 P dansk (Netto).

Mangler ved Tilbagefindelsen af Genstande fra Udstillingen i Nyborg maa anmeldes til Gartner N. C. Andersen, Nyborg; men det bemærkes, at af Honning, Syltetøj eller Drikkevarer er i Reglen 1 Glas eller 1 Flaas af hver Sort medgaaet ved Bedømmelsen. Dette erstattes ikke.

Medaljer. Zugen Udstiller sit ved Nyborg Udstillingen mere end 1 Medalje af samme Art, om end flere vare tilsendte.

Undertegnede bringer hermed „Darmarks Biavler-Forening"s Medlemmer min hjertee ligste Tak for de smukke og værdifulde Gaver, som overraktes mig ved Jubilæumsfesten i Nyborg d. 13. Septbr. d. A.

Nyborg, d. 20. Septbr. 1891.

Erdbødigst

N. C. Andersen.

Kundgørelser.

Kunstartavler

— 7 Gange premierede —

leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunstartavler. Hurtig Besørgelse.

N. Schmidt,

Nylandsvej 4, Njebenhavn F.

Honningglas

(Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,

Nyhavn 12, København K.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honning-glas, farvetrykte faas a 90 D. pr. 100, sorte a 30 D. pr. 100 hos **Grølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Limonade og Lifor 30 D. pr. 100.

Dorbeck i Holstebro

leverer prima Kunstartavler som forhen, og til samme Pris, jaalenge mit Boksoplæg rækker til.

Overfiger Salget min Beregning, jaaledes at jeg skal købe Boks i Udlandet, da vil Prisen stige. Sfar store Ordre udbedes bestilt snarest mulig.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Bre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Bre. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere udsolgte.

Aargang 1886 heftet og fornyet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omplag og fornyet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Belobene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ment, gult Bivoks

kan paa Bestilling nu leveres inden Nytaar i større Kvanti.

Odense Love-Apothek.

Gustav Løhe.

Min prisbelønede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Jffe-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ejertkrav.

Røg-Blæsere

med Hornspids kunne nu faas til en Pris af 1,80 D. pr. Stk. hos

Erølev, Kalundborg.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Søllested. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Kunsttavler af ægte Bivoks, 1—5 a 185, 5—10 a 175, over 10 a 165 Ore a . Fortinnet Traad a 125 a . pr. a . Udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer og Bipiber haves altid.

N. S. Kristensen,

Himmelø, Roskilde.

„**Biavls-Tidende**“ for 1886, 88 og 89 kan faas a 35 Ore pr. Aar. Nærgangen 1887 koster 1 Kr. — „Biavls-Tidende“ bliver frit tilsendt, naar Betalingen indsendes pr. Postanvisning til

N. S. Kristensen,
Himmelø, Roskilde.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Erølev**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,

Det forøgede Dplag, Pris 50 D.,

er nu udkommet. Sendes frit imod Jndsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Fører i Biavl,

af Hans Erølev,

2den forøgede og forbedrede Udgave,

er nu udkommet. Pris 1,85 D.

Faas i enhver Boghaandel.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivoks sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Høghold, Haverbrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Ore Fjerdinga året foruden Postpenge 9 Ore og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ jendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Aargang jendes frit.

Spatelev, $\frac{1}{4}$ “ brede, til Benyttelse ved Hærs Behandling, kunne nu faas a 1,50 D. hos **Erølev**.

Forenings-Meddelelser.

Oddsherreds Biavlsfreds. Generalforsamling afholdes Søndagen den 11. Oktober 1891 Kl. 2 hos Lømmer N. Larjen, Nykøbing. Fremleggelse af Udstillingsregulæret, Bestyrelsesvalg samt flere vigtige Sager, hvorfør uddeles talrigt Besøg. Dini Peterjen.

Ribe Amts BF. holder sit Aarsmøde i Riffenberg Kro (Bramminge) Lørdag den 17. Oktober Kl. 1, hvortil Kredsene bedes sende Repræsentanter. Programmet er det sædvanlige. Glem bare ikke at møde.

Brigbol, den 21. September 1891.

R. Gjording.

Sjorring-Amts BF. holder ordiner Generalforsamling i Frederikshavn i Forsamlingsgaarden Lørdagen d. 24. Oktober Kl. 2. Følgende skal forhandles: 1) Regnskabet fremlægges. 2) Valg af ny Bestyrelse for næste 3 Aar. 3) Valg af Revisorer for 1 Aar. 4) Valg af Delegerede for 3 Aar. 5) Foredrag. 6) Diskussion. Alle Bivener indbydes.

Badsker Stole.

R. Jensen.

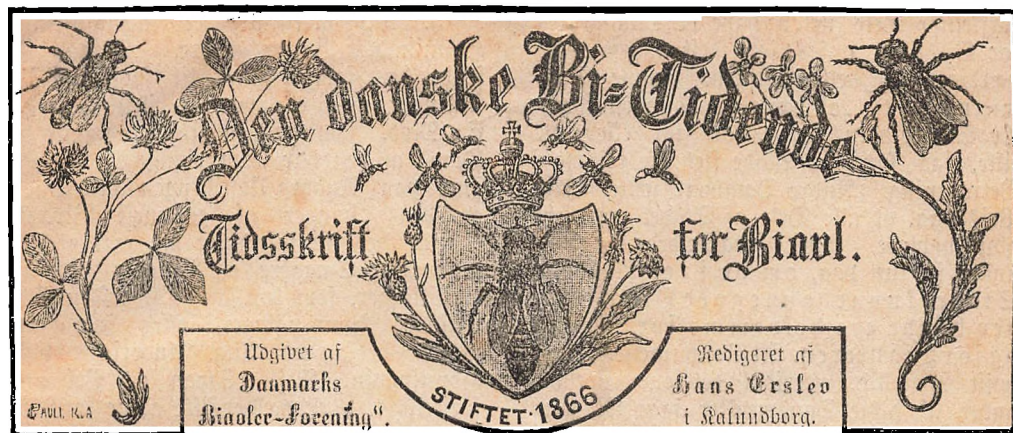
Udstilling. Gl. Roskilde BF. holder sammen med Gartner- og Frugtavlforeningen Udstilling i Jærnbanehotellet i Roskilde den 3., 4. og 5. Oktober.

Programmet er: Dommerne møder Lørdag d. 3. Kl. 9. Udstillingen aabnes Kl. 2. Om Søndagen aabnes Udstillingen Kl. 9. Om Eftermiddagen Foredrag om Biavl. Mandag (Maanedsmarked) aabnes Kl. 9. Om Forniddagen Foredrag. Kl. 4 Præmieuddeling. Der er meget anmeldt, saa Udstillingen vil blive baade interessant og lærerig. Bilet til Udstillingen koster 35 Ore. Medlemmerne fri Udgang.

Biavls-Udstilling i Kalundborg afholdes af Solbæk Amts BF. d. 10. Novbr. (Markedsdagen). Præmier uddeles kun til Foreningens Medlemmer, Diplomer derimod ogsaa til Udstillere, som ikke ere Medlemmer. Anmeldelse sendes inden d. 3. Novbr. til undertegnede Formand. Samme Dag afholdes Generalforsamling og Bortlodning. **Erølev**, Kalundborg.

Indhold af dette Numer.

Bipejt (Maaden Angel)	257
Centralmødet	250
Droneavl	259
Dronningavl, af G. M. Doolittle	247
Ekko, af Fr. Pedersen, G. M. Christensen og S.	257
Frostens Jndflydelse paa Honning	258
Gavnlig Vint	259
Høg over Høg	258
Jubilæums-Festen	245
Middel mod Rist	258
Midtjællands BF.	255
Nedfaldne Tavler, af M. Larjen	253
Proppelat	258
Rubladede Planter, af Fr. Wendi	254
Roveri	257
Sydhøns BF.	256
Udstillingen i Nyborg	249
Siborg Amt, af H. Hansen	257
Vinterpalning	257

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementer optages for 20 Ere pr. Retts-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de paaflæs indrykkes.

Premiering.

Efterhaanden som Udstillings-Virksomheden blandt vore Bialere jaavel i Kredsen som i Hovedforeningen tiltager efter en stor Maalestof, er der stedse mere Grund til at fremdrage Formaalene for slige Udstillinger; thi det kan ikke nægtes, at der i denne Henseende ofte findes meget uklare Forestillinger. Herfra hidrører den store Utilfredshed, som spores efter Afholdelsen af næsten enhver Udstilling, saa at Benævnelsen „en utilfreds Udstiller“ er bleven en ganske almindelig Betegnelse.

Hvad er da Hovedhensigten med en Bial-Udstilling? Svaret paa dette Spørgsmaal er overmaade simpelt: Det er Udredelsen af den forbedrede Bial. Denne Hensigt søges opnaaet paa forskellig Maade, nemlig ved Fremstilling af gode Redstaber, videnskabelige Hjælpemidler og Bialprodukter. Erfaringen har imidlertid for længe siden vist, at det er umuligt at faa en stor Mængde af saadanne Genstande fra højt forskellige Egne samlede paa eet Sted uden at tilbyde et vist Bederlag derfor. Derfor har man sat Udstillingerne i Forbindelse med en Præmieuddeling, idet man tillige har ment herved til en vis Grad at kunne virke veiledende for de Besøgende baade med Hensyn til Produkter og Redstaber. Det sidstnævnte Formaal bør imidlertid være det under-

ordnede, og dette er meget heldigt, fordi det altid er vanskeligt at frembringe en fuldt ud retfærdig Bedømmelse og umuligt at frembringe en saadan, med hvilken alle Udstillere ere tilfredse.

Vi skulle se lidt nøjere paa nogle af de Klager, der i dette Aar ere komne os for Dje, og vi skulle da overlade det til vore Læsere at afgøre, om ikke disse, hvis man anerkender forannævnte Hovedformaal for Udstillingerne, i det hele maa betragtes som ubeføjede.

1. En dygtig Haandværker har i de senere Aar meget jævnlig faaet 1ste eller anden Præmie for sine smukt forarbejdede Stader ved mange mindre Udstillinger, men ved 1 større Udstilling har han for de samme Stader ikke en Gang kunnet erholde 3. Præmie. „Hvorledes kan det være retfærdigt?“ Det er jo klart, at Udstillingernes Størrelse i denne Henseende har meget stor Betydning. Medens man ved en mindre Udstilling maaste kan prisbelønne 3—4 af 10 udstillede Stader, kan man maaste ved en større Udstilling kun præmiere 10 iblandt 40 udstillede Stader. Det kan jo altsaa meget let ske, at de førstnævnte 3—4 ikke naa op imellem de sidstnævnte 10. Men hertil kommer endvidere, at alle Dommerne næsten aldrig ville være de samme i en Afdeling ved 2 forskellige Udstillinger, og „saamange Hoveder, saamange Sind“. Nogle Dommere se ved Bedømmelsen af Stader næsten udelukkende paa, om Stadets

forskellige Dele netop have de Maal, som for Djebliffet anses for mest anbefalelsesværdige. I dette Tilfælde komme Præmierne let til „at hænge i Tommestokken.“ Er Stavevidden $\frac{1}{16}$ ” for stor eller for lille, saa kan det Stave slet ikke komme i Betragtning. Andre Dommere sætte særlig Pris paa, at alle Dele af Stadet ere pænt glat høvlede, smukt forarbejdede. Atter andre se kun paa, om de fremstillede Stader kunne danne gode Biboliger, der baade ere bekvemme for Bierne og for Biavleren. At Bedømmelsen bliver højest forskellig, efter som det ene eller det andet af disse Synspunkter faar Magten, det kan jo slet ikke undre. Den Slags Uensartethed vil albrig kunne undgaas, da man jo ikke ret vel kan lade Bedømmelsen foretage af de samme Mænd hele Landet over. Men vi kunne heller ikke se, at denne forskellige Bedømmelse gør stor Fortræd med Hensyn til Udstillingernes Hovedformaal. Netop ved denne uensartede Bedømmelse sker det lettere, at mange forskellige Udstillere faa Præmier ved Udstillingerne, og dette bidrager til, at vi faa mere rigelige Udstillinger. Men derved opnaas bedst disses Hovedformaal.

2. En Biavler har iaar høstet en ganske udmærket Honning, det synes han da selv. Den er meget smukkere end alle de nærboende Biavlere. Han sender den smukt fremstillet i Glas med Etiketter, Bropper og Tinsfolie til Udstillingen i Nyborg; men tænk en Gang! Den faar slet ingen Præmie. Ikke en Gang hæderlig Omtale. Kan det være retfærdigt? Han skriver til Sekretæren for at faa at vide, hvad der var i Vejen med hans Honning. Han faar det Svar, at den ved Bedømmelsen har faaet Karakteren „god Honning“. Men i Nyborg var udstillet Honning fra c. 100 forskellige Udstillere, deriblandt ganske fortrinlige Varer. Af disse fik kun 18 Præmie. Det er da let at forstaa, at der iblandt de ikke-præmierede fandtes rigtig gode Varer. Dommerne have uden Tvivl bedømt Honningen samvittighedsfuldt, men kun de 18 bedste Prøver kunde faa Præmie, og det endda saaledes, at kun de 10 gaves for lys Honning, 6 for mørk Honning og 2 for Tablehonning. Skulde al den Honning, der var ros værdig, haft Præmie ved den Udstilling, saa kunde vi let have brugt alle vore Præmier alene til Honningen. Vil man hertil svare: „Honningen er jo ogsaa Biavlens vigtigste Produkt“, — saa glemmer man, at Udstillingens Hovedformaal opnaas ligesaa fuldt ved Fremstillingen af Medstaber og af forædlede Produkter som af Honningen.

3. Det gaar ikke Mødfabrikanter og Honningfage-Bagere bedre. Ogsaa dissesende den samme Bæve til forskellige Udstillinger med et meget forskelligt Udsald. En Mød, som paa en Udstilling faar den Dom, at den har „den rigtige Mødsmag“, faar paa Nyborg-Udstillingen den Dadel, at den „smager af gammelt Biværk“. Skulde det nu just være saa rart at have de samme Smagere og Bragere ved alle Udstillinger, som kun kunde lide Fru Betty Müllers Honningfager, eller som altid syntes bedst om Rug. Underfens hvide Honningvin. Nej, „Smag og Behag er forskellig“, dette gælder ikke alene for Prædommere men ogsaa om Kunder i Almindelighed. Det er derfor slet ingen Stave til, at Præmierne tilflyde forskellige Udstillere, idet man dog næsten altid kan gaa ud fra den Forudsætning, at kun gode Varer ville blive præmierede. Hvad der er det bedste, derom kan der altid tvistes.

Vi haabe at mange af de ærede „Utilfredse“ efter disse Betragtninger ville faa et friere Blik paa denne Sag. Det er kun Hovedformaalet, det kommer an paa altid at holde for Dje. Dommerne ere jo kun Mennesker. De kunne meget godt fejle i deres Dom; men saa længe de under Bedømmelsen med ærlig Vilje stræbe at arbejde hen imod Biavlens Fremgang, saa længe ville baade Bedømmelserne og Udstillingerne fremdeles kunne bidrage stærkt til dette vort Hovedmaal.

Dronningavl.

Af G. R. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

III. Naturlig Dronningavl. A. Der fortælles os, at da alle Tings Staber faa paa sit Værk, sandt han, at det altsammen var „saare godt“. Vi maa da antage, at alle Ting den Gang vare juld-komme. Derpaa befalede han, at alle levende Væsener skulde „formere sig og opjylde Jorden“. Derfor finde vi hos Bierne en Tilbøjelighed til at sværme, og skøndt Menneskene i det sidste Aarhundrede med stor Udholdenhed have prøvet paa at udrydde denne Tilbøjelighed eller at opfynde et Stave, som vilde fremkalde et saadant Resultat, saa staar denne Tilbøjelighed der endnu tiltrods for alle Kunster, og netop naar nogle have raadt: „Nu har jeg det“, saa kom der jævne en Sværm ud af Stadet, og alle vore Kunster laa i Støvet. Mange have de Grunde været, man har angivet til Biernes Sværmning, saa-

ledes: den gamle Dronnings Had til den Rival, der var indsluttet i en Dronningcelle, som det var lykkedes Bierne at faa i Stand trods hendes Brede. Eller Stadets altfor ringe Plads til at rumme de tæt sammenpakkede Tusinder af Arbejdere, Mangel paa Luftfornyelse o. s. v. Alligevel tror jeg aldrig, at nogen af disse Marsager i og for sig har fremkaldt en Sværm, enhver Ting i Naturen adlyder Befalinger af Ham, som regerer Verden. Og jeg jubler over, at dette er saaledes; thi jeg tror fuldt og fast, at man kan opnaa bedre Udslag med Bier, som sværme, end hvis denne Drift kunde udryddes.

En ny Sværm arbejder med en saadan Fver, som Bier aldrig ere i Besiddelse af paa nogen anden Tid (undtagen hos Moderstaden straks efter, at den unge Dronning har begyndt at lægge). Denne Sværmedrift frembringer ogsaa Dronninger af den største Fuldkommenhed, saa fuldkomne som de kun kunne faas paa en eneste anden naturlig Maade, jeg snart nærmere skal omtale. Mange have rigtignok forsikret, at de Dronninger, der avledes ved forskellige andre Fremgangsmaader, vare akkurat lige saa gode som de, der avledes under Sværmedrift. Endnu har jeg dog ikke hørt nogen forsikre, at de saaledes frembragte Dronninger ere endnu bedre end de, der avles hvor en Sværm er draget ud netop under de af Naturen paabudte Forhold.

Man vil herimod anføre, at mange italienske Familier sværme uden forudgaaende Forberedelse ved Opførelse af Dronning-Celler, før Sværmen drager ud, hvilket ellers er sædvanligt, — og at Dronninger, der opkæfles under saadanne Forhold, hvor der kun er saa Bier i Staden til at fødre, pleje og opvarme de kongelige Beboere, sikkert ikke kunne være saa gode som de, der opkæfles under en dygtig Biavlens omhyggelige Omsorg.

Jeg indrømmer, at Dronninger, som avles ved nogle af de „kunstige“ Maader, kunne overgaa saadanne Dronninger; men jeg paastaar, at de førstnævnte Betingelser ikke ere saadanne, som Naturen oprindelig havde bestemt. Jeg tror ikke, at en enlig staaende Familie (alle Familier ere jo enlig staaende, naar ikke Mennesket griber ind) nogenstinde afgiver en Sværm under saadanne Betingelser. Det er Sammenstillingen af mange Familier i store Vierier, som frembringer saadanne Resultater og derved fremkalder, hvad der kaldes „Sværme-feberen“. — Hvor Sværme fremkomme under de mest ufordelagtige Forhold, som tænkes kan, undertiden endog saa Sværming uden Dronning, hvorved Moderstaden

efterledes uden Yngel og uden Midler til at skaffe sig en Dronning. Efter omhyggelig Sagttagelse i mit eget Bieri i mange Aar og nøjagtige Oplysninger fra andre Biavlere tror jeg ikke, at Larstidens første Sværm nogenstinde er fremkommen, før den første Dronning-Celle har været forjægtet.

„Men“, siger man, „du raaber altid paa Naturen. Ved du ikke, at Menneskets Forstand ved at handle imod Naturlovene i rette Tid kan faa Overmagt over den og derved opnaa et større Udbytte“. Nej, det ved jeg ingenting om, og jeg tror det heller ikke. Det er kun, naar Menneskets Forstand bevæger sig i Harmoni med Naturlovene, at der kan opnaas Forbedringer. Er dette ikke sandt?

Sæt at jeg hugger en af mine Fingre rigtig slem, og naar den holder op at bløde, er jeg i Forlegenhed med, hvad jeg skal gøre ved den før at faa den rask igen saa snart som muligt. Medens jeg spejlerer derpaa, kommer der en Mand med overordentlig (?) Forstand, og han siger: „Jeg ser, du har hugget din Finger. Det glæder mig, at det traf saaledes, at jeg kom forbi, thi jeg har en Salve, som vil helbrede Saaret straks. Naar du bruger den, vil din Finger være ganske rask paa nogle faa Dage. Denne Salve helbreder bedre end nogen anden.“ Væjer tror du, at Salven har nogen som helst helbredende Egne, eller at min Finger nogenstinde vil blive ligesaa fuldkommen som før? Jeg tror det ikke. Alt hvad en Salve formaar at gøre, er at hjælpe Naturen med at rette en slem Historie, thi det er Naturen, der besørger Helbredelsen, ikke Salven. Havde det ikke været bedre for mig, om jeg ikke havde hugget Fingeren?

En Dag i Juni er jeg saa uheldig at køre mod Stammen af et udmærket Æbletræ. Hjulet afsnærer et Stykke Bark saa stort som min Haand. Forbi kommer en Mand, som er øvet i at pøde. Han besjører Saaret med Rodevoks og siger: „Dette vil kurere Saaret, saa at det snart bliver ligesaa friskt som før Staden skete“. Tror Du det? Vil Træet ikke altid vise et Aar? Ved Afhugning af det Stykke Bark fik Træet en Skade, noget der var imod Naturen, og saa snart den første Virkning var forbi, begyndte alle Kræfter i Træet at arbejde paa at udbedre Skaden, og det var kun ved at holde stadelige Ting borte fra Saaret, at Folket gjorde noget godt. Netop saaledes er det med alt, hvad der gaar imod Naturens Love. Det første, der maa gøres, er at befri fra alt, hvad der kan modarbejde Naturen, og saa snart det er

stet, søger Naturen at komme tilbage til det Punkt, hvorpaa den tidligere stod, saa nær som den kan og saa snart, som den kan.

Lad en Mand drikke en Portion Brændevin, og efter kort Tids Forløb vil han stabe sig som en Nar (hvad han ellers ikke vilde have gjort) og man kalder ham „fuld“. Hvad er der i Vejen med ham? Han har taget ind i sit Legeme noget, der ikke harmonerer med Naturen, og denne søger derfor at „spærke“ denne modstridende Kraft bort. Dersom han har taget saa meget af den modstridende Kraft (Brændevin), at Naturen maa spærke meget stærkt for at udjage den, kan han blive slaaet helt ned for nogen Tid. Efter at den Kraft er udjaget, begynder Naturen sit Helsebædelsesværk, og Manden kommer sig lidt efter lidt igen, men bliver dog aldrig lige saa rask, som han var før.

Lad os nu anvende dette paa Bierne: Frem kommer den modstridende Kraft — Biableren — som skal til at aale Dronninger kunstigt (unaturligt) og dræber Familiens Moder. Hvad er Følgen? Hele Familien bærer sig i de første saa Timer ad omtrent ligesom Manden, der havde drukket Brændevin. Hvad er der paa Færde? Na, Naturen er blot ved at „spærke“. Det er det hele. Efter at have forsonet sig med deres Skæbne begynde Bierne efter Naturens Lov at udbedre Skaden, og ligesom i alle de andre Tilfælde gør Naturen dette saa hurtigt som mulig, endog saa naar der kun er givet Æg til deraf at aale Dronninger. Under disse Forhold kommer den modstridende Kraft til, og jeg tror ikke, at „Saaret“ bliver ligesaa godt som tidligere mere end i de foran nævnte Eksempler. Dronninger, der i visse Henseender ere mangelfulde, bliver Følgen deraf.

Nogle paastaa, at denne sidste er en naturlig Tilstand for en Familie, men jeg gaar ikke med til en saadan Paastand; thi det er meget sjældent, at en Familie befinder sig i en saadan Tilstand uden Menneskets Indblanding. Indtil i det sidste Aarhundrede ere alle Dronninger frembragte ved en anden Fremgangsmaade, der har bestaaet sin Prøve i over Tusinde Aar.

Lad os et Øjeblik se paa Naturens Plan for at undersøge, hvorledes den stemmer med den uantalte Fremgangsmaade hos mange Biablere. Vi finde da, at Dronningabl og Sværmning kun udføres paa en saadan Tid, da baade Honning og Pollen samles fra Marken. Naar disse Betingelser ere tilstede, ere Bierne stærke i Antal, og snart bygges da Dronning-Celler, i hvilke Dronningen lægger de Æg, hvoraf de kongelige Beboere skulle fremkomme.

Nogle paastaa, at det ikke er bevist, at Dronningen lægger Æg i Dronning-Cellerne ved Sværmestiden; men min Hjelper har en Gang set hende gøre det, og det har ogsaa andre set. Æggets Stilling i Cellen beviser det ogsaa, om end ingen nogensinde havde set hende gøre det. Andre paastaa, at Dronningen lægger Ægene i Arbejder-Celler i Manden af Tavlerne, hvorefter Bierne hgyge Dronning-Celler over dem. Den, som er fortrolig med disse Forhold, vil dog være paa det rene med, at denne Antagelse er urigtig, fordi de begyndte Dronning-Celler ofte dannes flere Dage, før Æg findes i dem. Dette kan Tusinder af Biablere bekræfte.

(Fortætttes.)

En lille Notits til „de Rublade“.

Af Forstander Jeppeesen, Stadh.

I dette Blads Nr. 16 har Hr. Handeltsgartner Wendt i sin Artikel om „de Rublade“ anført, at ru Kulsukker (*Symphytum asperrinum* M. Bieb.) nødig ædes af Kreaturerne. Herimod skal jeg indvende, at mine Kreaturer æde den med stor Appetit, og det samme ved jeg er Tilfældet andre Steder. Tror Hr. Wendt virkelig, at Hofjægermester Dyholm paa Rosenfeldt (ikke Rosenholm, som Hr. Wendt skriver), vilde dyrke den paa et stort Stykke Jord i 12—15 Aar, hvis hans Kreaturer nødig vilde æde den? Jeg ved, at man netop paa den Gaard har været jærdeles godt forsynet med den. At Kreaturerne ogsaa f. Eks. i Dyssland gerne fortære den, kan ses i Langethals Bog: „Pflanzenkunst und Pflanzenbau“ Pag. 266 III, hvor han, efter at have anført, at det er en ru Plante, skriver: „Die Röhre frissen es indeszen sehr gern“.

Enten maa sikkerlig Hr. Wendts Kreaturer være meget kræsnere, eller ogsaa har han ventet alt for længe med at stære den af, saa den er løben i Stof og bleven træet, eller ogsaa er det ikke den rigtige Plante, hvad endelig gerne, trods Hr. Wendts gode botaniske Kundskaber, kunde være Tilfældet, da man, foruden de aln. Arter *S. officinalis*, *orientale*, *bulbosum* etc., har flere saa nærtaaende Arter, at de vanskeligt kunne adskilles, naar man ikke har dem samlede; se f. Eks. i vor botaniske Hæbe.

I een Henseende er jeg fuldstændig enig med Hr. Wendt: Plantens Indvendelse er ikke ny; men den har hidtil været lidet kendt udenfor Fagmændenes Kreds.

Forening.

Af Lærer F. S. Høgh, Bivild.

I Nr. 15 af Tidsskr. f. Biavl (S. 244) findes under Rubrikken „Gavnlig Vint“ et Stykke om at danne en Bisamilie af dødsdømte Bier ved at udtromme 2 Kuber og uden videre faste Bierne sammen straks efter Udtromningen, men der omtales ikke, at man helst maa borttage den ene Dronning, hvilket dog maa ske forudsættes som en Selvfølge. Jeg har imidlertid flere Gange brugt den anførte Fremgangsmaade, og det er gaaet meget heldigt; men Kruffen gaar saa længe til Vands, at den tilsidst kommer hankeløs hjem, siger jo Ordspøget, og Sandheden heraf har jeg i disse Dage grundigt erfareet. Jeg fik nemlig af en Kubebiavler 2 Kuber med silbige Sværme, som ikke havde tilstrækkeligt Forraad til Overvintring, og af den ene udtrommede jeg Bierne, som jeg derefter anbragte i et Frugtstade; næste Dag udtrommede jeg den anden og forenede dem, efter i Forvejen at have lagt Naftalin ind til bægge Familier for at Lugten skulde være ens, men borttog ingen af Dronningerne, og da jeg Dagen efter undersøgte Stedet, fordi Bierne vare urolige, og jeg anede der var Ugle i Mosen, fandtes Egene af bægge Dronninger. Jeg maatte da til at have fat paa en tredje Kube, og nu mente jeg ikke, der var nogen Fare for hendes Majestæts kostbare Liv, men der var imidlertid hengaaet 2 Dage, og da Bierne som bekendt ikke ere ledige, havde de opført 6—8 Biser-celler, hvilket jeg ikke mente, de havde gjort saa sent paa Aaret, og Følgen var, at denne Dronning straks blev overfalden og ødelagt, før jeg fik den befriet. Nu vare gode Raad dyre: jeg turde ikke forene dem med nogen anden Familie af Frygt for at faa ogsaa denne ødelagt, og dræbe disse, som jeg havde haft saa megen Ulejlighed med, var jeg ogsaa ked af, saa jeg maatte have fat paa endnu en Kube, hvori der ligeledes kun var en lille Familie. I denne skar jeg Tablerne ud og opjogte Dronningen, som jeg da satte i Bur, og overprøvede Bierne med Sufferopløsning tilhøjt Citronolie, da jeg ikke havde Hebermynte, samt udstar Biser-cellerne, saa nu haaber jeg, Genordighederne skulde være overvundne, thi Bierne ere blevne rolige, og jeg agter derfor nu efter 36 Timers Forsløb at aabne Buret for Dronningen, da jeg mener, at den nu vil blive bedre modtaget. Naar jeg meddeler dette til mulig Optagelse i Tidsskriftet, saa sker det til Stræk og Udvarjel for Ugesinde, og

kunde det maa ske bidrage til, at en eller anden ved at bruge mere Forsigtighed kunde spare sig selv for nogen Uregelse og Ulejlighed, samt den dermed forbundne Tidsspilde, saa er Hensigten med disse Linier opnaaet.

* * *

Der er ingen Tvivl om, at det ved Forening af 2 Familier er det sikreste at borttage den ene Dronning; men dermed er det dog ikke ganske afgjort, at dette ogsaa er det bedste. Hvis man forud bestemt ved, hvilken Dronning der er den bedste, kan det være godt nok at dræbe den mindst gode; men ofte kender man ikke en saadan Forskel, og i dette Tilfælde foretrække vi at lade Bierne selv træffe Valget. Hvis Hr. S. i det anførte Tilfælde havde ladet den først udtrommede Sværm henstaa i Kuben og den følgende Dag havde overbruset disse Bier med Honningvand, inden de bleve fastede ned til den anden udtrommede Familie ligeledes i en tom Kube, da tvivle vi meget om, at Udsaldet havde blevet det samme. — Hvis han havde ladet den anden udtrommede Familie løbe ind til nogle tomme Tabler og derefter indhængt disse afvekslende mellem den første Families Tabler, havde Foreningen vistnok ogsaa faaet et heldigt Udsald. — Det kommer i det hele ved saadan Forening an paa at stille bægge Familier under ganske ens Betingelser for at ikke den ene skal jøse sig overmægtig over den anden. — Den tredje Dronnings Tab beroede jo paa en ligefrem Forsømmelse af de almindelige Forsigtighedsregler ved Forening.

Vi ere dog Forfatteren meget taknemmelige for hans Artikel, der henleder Opmærksomheden paa Fejl, som jævnlig begaaes, naar Bisamilier skulle forenes.

Red.

Centralmødet.

(Fortsat.)

10. Kreds-Udstillingerne.

Ersklev: Antallet af saadanne Udstillinger tistager Aar for Aar. Hertil har vistnok DBF. bidraget ikke lidet ved at støtte saadanne Udstillinger paa mange Maader ved Foredragsholdere, Laan af Dekorationer, billigt Salg af Medaljer og Diplomer, Gave af gamle Aargange og Smaaafskrifter samt endelig i flere Tilfælde ved Pengetilskud. Det er navnlig dette sidste Punkt, som bør fremdrages. Skal

nemlig nogle Kredse have Tilskud til Udstillinger, saa skulle alle, som andrage derom, have det; men dertil vil da let medgaa et saa stort Beløb, at DBF.'s Virksomhed maa indskrænkes paa andre Omraader. Bestyrelsen ønsker derfor Centralmødets Udtalelser herom.

Præsidenten. Kredse have Ret til at erholde Støtte hos Landboforeningerne. Derfra bør derfor Pengetilskudene komme og ikke fra DBF.

M. Jensen slutter sig dertil.

Ladegaard gør opmærksom paa, at Landboforeningerne i hans Egn forlange, at de af dem givne Tilskud skulle anvendes til Præmier og ikke til andre Ting, f. Eks. Bortlodning. Er dette berettiget?

Ersløv: Landboforeningerne ere vistnok næppe nødt til at opstille en saadan Betingelse for Beløbets Anvendelse; men de ere uden Tvivl berettigede dertil.

Grønningss Kreds har faaet megen Støtte af Landboforeningerne.

Gjørding ønsker, at Kreds-Udstillingerne understøttes med Penge.

Kristensen slutter sig dertil.

H. S. Hansen: Ved Udstillingerne afsættes en Del Produkter; men vi opdrage ikke mange Biabere ved dem, og vi trætte let de ledende Mænd i Kredse, hvis vi altså tidt holde Udstilling. Pengepørgsmaalet kunne Kredse i Almindelighed godt komme over uden Hovedforeningens Hjælp. Lad os endelig blive fri for de mange smaa Udstillinger.

Præsidenten: Udstillingerne have bidraget til Forøgelsen af bort Medlemsantal. Det er dog meget uheldigt, naar flere Udstillinger afholdes altså tæt paa hverandre, jaaledes for Øjeblikket ikke mindre end 3 paa Jyn. Det bliver let til Modarbejdelse i Stedet for Samarbejde.

Larsen fravaader Pengetilskud.

Ved Afstemningen vedtoges det fremdeles at støtte Kredsudstillingerne ligesom hidtil, dog ikke med Pengetilskud.

11a. Tidsskriftet.

Ersløv: Ved ethvert Centralmøde plejer der at gives Repræsentanterne Lejlighed til at fremkomme med mulige Ønsker om Ændringer i Medlemsbladets Ledelse. Bestyrelsen har ikke tænkt at fremkomme med Forslag til saadanne Ændringer, da Holderantallet jo i de senere Aar er steget i et saa forbausende Omfang, at dette er det bedste Bevis paa, at Bladet paa en tilfredsstillende Maade opfylder sin Bestemmelse. Man maa dog ikke vente, at Bladets Indtægt ganske er steget i Forhold til det store Holderantal; thi dels er dets Omfang vokset stærkt, og dels er der en Del

af de ny Holdere (i Slesvig), som modtage det for en meget billig Pris. Bladets Størrelse er nu saa betydelig, at der foreløbig næppe kan tænkes paa en yderligere Udvidelse. — Fra en Delegeret er der fremkommet det Spørgsmaal: „Skal Tidsskriftet ikke holdes frit for Humbug?“ Herom ventes i Dag nærmere Oplysning.

Jens Hansen har fremsat det anførte Spørgsmaal, fordi han mener, at der flere Gange i Bladets Kundgørelser har været anbefalet forskellige Ting, f. Eks. Kunsttavler, der have vist sig at have været temmelig flette. Han kunde ønske, at Redaktionen nægtede slige Kundgørelser Optagelse, naar den fik Meddelelse om, at Værnerne ikke vare gode.

Ersløv: I Udlandets Bibrade findes ofte den Meddelelse: „Redaktionen paatager sig intet Ansvar for Indholdet af Kundgørelser.“ Dette gælder ogsaa om T. f. B.; men jeg har hidtil anset det for usornødent at give denne Meddelelse, da dette jo ligesaa fuldt gælder for andre Blade, der optage Kundgørelser. Det vilde være ubehageligt i høj Grad for mig, hvis jeg skulde tilbagevise Kundgørelser af den anførte Grund.

A. P. Larsen finder, at der med Hensyn til T. f. Biabl ikke er Grund til at fremsætte nogenjohelst Anke men derimod til at bringe Ersløv en oprigtig Tak, fordi han har bragt det op til et saa fortrinligt Indhold og til et saa forbausende stort Holderantal, som man for 6 Aar siden ikke kunde have drømt om. Han vil opfordre de Delegerede til at slutte sig til denne Tak til Redaktøren. (De Delegerede sluttede sig hertil ved at rejse sig).

Ersløv takker for denne Uerkendelse, som har glædet ham særdeles meget. Han kan forsikre, at han fremdeles af hørste Evne skal bestræbe sig for at lede Bladet saa godt, som han formaar det.

Kristensen: Redaktøren bør være ansvarsfri med Hensyn til Uvertissementer. Han kunde ønske, at Bladet blev bedre renset, og at Titelblokken blev bedre renset af Bogtrykkeren, da den jævnlig stod uklart. Hvis Papiret blev hvidere og glattere, kom Billederne til at staa smukkere.

Gjørding finder ingen Grund til at anke over Bladets Udtyrelse. Han har undertiden hørt Anke over, at Meddelelser fra Kredse vare for vidtløftige; men han erkender, at dette er nødvendigt, da det altid har Interesse i den paagældende Kreds. Indholdet er i det hele mærkværdig godt afpasset til de højt forskellige Læsere.

Ersløv har for 14 Dage siden faaet en Annodning om at lade de enkelte Numre af Bladet heste og bestære. Hvis dette

Duffe, som ogsaa tidligere er fremjat, skulde indbefattes, vilde det baade medføre en Udgift og kræve, at Bladet var 1 Dag tidligere særjedit fra Trykkeriet. Det kan dog meget godt ske, hvis det kræves (Nej! Nej!). Det Papir, der benyttes, er særdeles godt (stærkt). Det kan ikke glattes i Kalundborg, og han vilde nødig have Glitning, da denne er skadelig for Dynene.

Præsidenten finder ikke, at der er nogen Grund til Ændringer i disse Hensæender (Hør!)

Kristensen kunde ønske, at man havde et smukt Omslag eller Bind, hvori Tidsskriftet kunde indbindes.

Ersløv lover at indlede Forhandlinger om Fremstæffelse af saadanne Bind, der kunde haves til Salg for en rimelig Pris.

11b. Festskriftet.

Præsidenten: Dette Skrift er jo et selvstændigt Arbejde, for hvilket der bør gives et Honorar.

Møller: Et helt Studium af alt, hvad der er foregaaet i de sidste 25 Aar, ligger til Grund for det Arbejde. Af Erfaring ved jeg, at der skal læses og uddrages saa uhyre meget, at det er meget møjsommeligt og tager uhyre megen Tid. Hr. Ersløv har udført det Arbejde særdeles godt, derfor bringer jeg ham en Tak. Det er tillige et meget smukt Bogtrykkerarbejde, som Foreningen godt kan være bekendt. Jeg vil foreslaa Honoraret sat til mindst 75 Kr.

Præsidenten foreslaar 100 Kr.

Sidsindvante Forslag vedtoges enstemmigt.

Præsidenten meddeler Ersløv dette Udfald og bringer ham Forsamlingens Tak for Arbejdets særdeles tilfredsstillende Udførelse.

12. Bør DBF. søge Deltagelse i Verdensudstillingen i Chicago?

Præsidenten anser en saadan Deltagelse for unødvendig.

Ersløv henleder Opmærksomheden paa, at der undertiden er givet Understøttelse til Deltagelse i udenlandske Udstillinger, saa at denne har kunnet ske uden Udgift for Udstillerne. Hvis noget saadant kunde opnaas, vilde han finde det heldigt, om den danske Biavl kunde blive repræsenteret i Chicago i det mindste ved nogle Stader og Medstaber. Derimod vilde han ikke anse det for nødvendigt at sende Repræsentanter til Chicago.

Kristensen: Kunde den danske Biavl blive repræsenteret der uden Udgift for DBF., vilde det være meget heldigt.

Møller: Kunne vi saa Støtte til Biavlen her hjemme, maa vi være glade. Fra Amerika saa vi for Tiden ikke meget andet end forfalsket Honning.

Houliind: Hvis vi kunde saa Under-

støttelse til en Mands Rejse derover, da vilde det ikke være uden Værdi. Fra Norge rejste jo for nogle Aar siden Svar S. Young derover paa Statens Beføstning.

Præsidenten vilde være meget betænkelig ved at søge en større Bevilling i dette Øjemed.

Ved Afstemningen overlodes det til Bestyrelsen at staffe danske Biavlere Lejlighed til paa en billig Maade at udstille i Chicago, hvis dette kunde ske uden Udgift for DBF.

13. Bør DBF. søge Lejlighed til at deltage i Landmandsforsamlingen i Randers 1893?

Præsidenten anser det for heldigt, om Biavlen kunde blive godt repræsenteret ved denne Udstilling.

Møller: Blot vi ikke blive skubbet ud i en eller anden Kæbgestald, der ligger saa affides, at Besøget bliver ubetydeligt. Vår Forening bør ikke lade sig behandle paa en saa uværdig Maade, som det er sket ved flere tidligere Landmandsforamlinger, ogsaa i København 1888. Lad os hellere være selvstændige og opstille en Udstilling ved Siden af Landmandsforamlingens, men uafhængig af denne.

Ersløv: Vi have haft en hel Del andet end Uregelse af Forbindelsen med Landmandsforamlingerne. I København skubbedes Biavlens ganste dist ud i en Afkrog ligesom flere Gange tidligere, men dette hidvorte væsentligt derafra, at man begik den Feil at kræve Plads til levende Bier. Men iøvrigt viste Landmandsforamlingen i København 1888 DBF. stor Imøbetommenhed i mange Retninger, saaledes ved at bevilge Tilskud af ialt 2200 Kr. Den Biavls-Udstilling har haft stor Betydning for DBF.'s Udvikling. Han vil ubetinget tilraade at bevare Forbindelsen med vore Landmandsforamlinger men uden at kræve Plads til levende Bier.

Præsidenten slutter sig til Ersløv.

N. Jensen: Det synes mig at være vor Pligt at fremvise denne Øren af Landbruget sammen med de øvrige. At holde Udstillingen selvstændig vil blive os for dyrt, og efter Lovene skulle vi jo det følgende Aar, 1894, holde en nordisk Biavls-Udstilling.

Møller er ikke overbevist om den store Nytte af Udstillingen i 1888. Vår heldige Stilling nu er et Resultat af Arbejde rundt i Landet, ikke af den Udstilling.

N. Jensen tror ikke, at vi ville saa en saa affides Plads i Randers som i København. Vi kunne derfor være sikre paa et langt stærkere Besøg.

Kr. Pedersen: Vi maa have bedre Betingelser, end vi for have haft, hvis vi

skulle være sammen med Landmandsfor- samlingerne. Havde de samme Penge været anvendte paa en anden Plads i København, vilde Resultatet have været bedre.

Møller: Vi bør holde os for gode til at ringeagtes.

Ersklev hævder Betydningen af Ud- stillingen i 1888. Vel var Besøget ringe; men Udstillingen var stor, og mange for- maaende Mænds Opmærksomhed blev derved henledt paa Biavlens. Mærkeligt nok for- dobles netop efter den Udstilling vort Statstilbud.

Jens Hansen: Det skyldes vor Præsident og flere Folketingsmænd, idet mindste for en Del.

Larsen: Lad os nedlægge et Udvalg til denne Sags videre Forhandling. (Flere Stemmer: Bestyrelsen!)

Præsidenten: Hvis Landmands- forsamlingen kommer til os, skulle vi saa ikke modtage Indbydelsen?

Møller kender flere af Komitemedlem- merne, og han er villig til at meddele dem, at hvis de ville have os med, maa de indbyde os (Hør!).

Det vedtoges efter Præsidentens For- slag at afvente en Indbydelse til at deltage i den 17de Landmandsforsamling, og, hvis en saadan fremkom, at modtage den.

14. Stedet for Afholdelsen af næste Centralmøde og Diskussionsmøde.

Præsidenten gør opmærksom paa, at hvis det skal være inellem forskellige Landsdele, bør det næste Møde afholdes paa Sjælland eller i Volland-Falster. Han vil foreslå Roskilde, ikke fordi han selv bor der, men fordi denne By ligger meget bekvemt og endnu ikke har haft Centralmødet.

N. Jensen: Endnu har Centralmødet aldrig været afholdt i det nordlige Jylland; men hvis dette skulde blive anset for at ligge for affides, vil han foreslå Fredericia, der ligger bekvæmest for de fleste Delegerede.

Rasmussen slutter sig til Jensen.

Ersklev bemærker om Fredericia, at der er jo afholdt mange Centralmøder, medens det netop forrige Aar blev vedtaget at holde dem i forskellige Egne.

Rasmussen tror ikke, at dette har saa stor Betydning nu, da Foreningens Virk- somhed er inde i et fast og roligt Spor. Splittelse og Brydninger bør holdes ude.

Kristensen er villig til at stemme for en anden af Østjyllands Byer.

Efter nogen hyderligere Diskussion ind- skrænkede man sig til de 2 fremsatte For- slag. For Fredericia stemte 10; men for Roskilde 12. Roskilde bliver altsaa næste Aars Mødested.

Præsidenten afsluttede derefter Mødet med en Tak til de Delegerede for de denne Gang hurtigt gennemførte Forhandlinger, der havde gjort det muligt at naa gennem hele den lange Dagsorden.

Indbydelse

til Konkurrence om et Biavlskrift.

DBF. indbyder herved Danmarks Bi- avlere til Præmieæftning om et Biavlskrift, der i Indhold omtrent svarer til Foreningens nu udsolgte 2 Smaaafskrifter Nr. 3 og Nr. 4.

1. Skriftet maa kun optage 50—60 saadanne Smaaafskriftsider.

2. Det bedste Skrift gives en Præmie af indtil 100 Kr. Dette Skrift bliver da Foreningens Ejendom.

3. Indleveringsfristen er 1. Febr. 1892 til undertegnede Præsident.

4. Foreningens Bestyrelse bedømmer de indsendte Manuscripter. De ikke be- nyttede tilbageføres til Forfatterne.

Frank Wendt,
Præsident.

Ersklev,
Sekretær.

Honninghøsten i 1891 m. m.

(Meddelelse fra Kjøbenhavns Amts Biavlerforening ved N. C. Mikkelsen).

Honninghøsten her i Nærheden af Hovedstaden er nu tilendebragt, og Resul- tatet bliver vistnok, at Aaret maa betragtes som et Middelaar. I Juni Maaned teg- nede det til at blive et ubemærket Honning- aar, efter som Bierne havde formeret sig godt og bragte Masser af Honning hjem. Men samtidig maa det bemærkes, at Bierne fik en usædvanlig Sværmelyst, saa at det var vanskeligt, selv for en øvet Biavler, at holde dem samlede. Følgen heraf blev, at Honningtrættet aftog stærkt, og da der var ikke saa lidt Torben i Luften under Sværme- perioden, bleve Bierne meget lunefulde, saa at det ikke var til at passe dem. Sværmene kom ofte paa usædvanlige Tider; man har set Sværme drage ud Kl. 5 Eftermiddag og under ugunstige Vejrforhold f. Ets. stærke Regnbygger. Udsillige Sværme ere paa denne Maade gaacde tabt for deres rette Gjermænd til Glæde for den, som har fanget dem. Desto værre vil denne Glæde i mange Tilfælde blive kortvarig, da kun saa Sværme have faaet samlet tilstrækkeligt Forraad til at gaa Vinteren i Møde med, og det er jo ikke enhver Biavler, der har

Lyst og Forstand til at fodre rigelig og i rette Tid.

Længere Nord. for København have Sværmene paa sine Steder slet ikke jamlet noget, og for at forhindre, at slike Stader skulle faa Næringsforger, vil der behøves 16 a 20 Pund Randsis. I Nar har det været en dyr Historie at formere Bier ved Sværming. Bedre er Afslæggermetoden, hvor man af 2 a 3 Stader danner 3 eller 4. Paa den Maade forhindrer man bedst Bierne i at faa uheldige Sværmenytker. Tilsyneladende svæktes 3 stærke Stader ikke ved at give en Afslægger; en saadan maa altid fodres med Vand i nogle Dage.

Handelen med Bier har her paa Egnen været livlig. Prisen var i Forommeren temmeligt høj, 20 a 30 Kr. pr. Stade, enkelte Kubestader 18 a 20 Kr. Dette er et Bevis paa, at Biavlen gaar frem med raske Skridt. Biavlernes Antal er nu dobbelt saa stort, som det var for 4 a 5 Nar siden.

Det er altid af Interesse for os at høre noget fra de forskellige Kredse, og derfor antager jeg ogsaa, at Biavlerne i andre Kredse kunne have Lyst til at høre lidt fra Københavns Amt. Derfor tillader jeg mig at sende dette til „Den danske Bi-Lidende“ med venlig Hilsen til alle Biavlere. September 1891.

Ekko fra Staderne.

Dremanngaard, Bræsto, d. 25. Septbr

Maa jeg samtidig fortælle Dem lidt om mine Bier. Først om mit italienske Stade, det har jeg ikke haft megen Fornøjelse af endnu, men det kan maaske komme til næste Nar. Dronningen fik jeg fra Dem ifjor, den lagde godt med Ug, og Stadet var meget virigt i September Maaned, men saa blev der noget iveness med det, der var af og til Kamp mellem Italienerne indbyrdes, og mange blev dræbt, hvilket jo svækkede Stadet. Jeg forstaa ikke, hvad Grunden kan have været, det forekom mig, at de dræbte vare mindre og mørkere end de andre. I Foraaret var der en Del mugne Tavler, formodentlig have de haft for stort Vinterleje, da de er aftaget stærkt i Antal, efter at de var efterset sidste Gang. Der var dog en god Del Bier, jeg fodrede med Randsisfage og behandlede dem som de andre Stader, men de udviklede sig meget langsomt, og Kamp inellem dem var der en Gang inellem ligesom om Efteraaret, først da Varmen kom, udviklede de sig godt og ophørte at slaas, men saa var det jo for sent for Hønningudbyttets Skyld; jeg satte et Ovrerum paa, da der var fuldt af

Bier, men det blev ikke udbygget, de staa nu paa 9 Rammer, som de bedækkede helt da jeg efterfaa dem først i Septbr., i Dag saa jeg, at der ikke var ret mange Bier paa den hderste Table, men nu er det vel ikke raadeligt at aabne for at indskrænke Bladsen? (Nej!) Da jeg vilbe anbringe Pakningen bagved (det er Kasser fyldte med Savspaanner, som jeg har til det Brug) viste det sig, at der ikke var Blads nok, jeg fyldte da Rummet mellem Ruden og den bagerste Dør med Hakkelse, det maa vel ogsaa kunne gaa? (Ja!) Stadet er et Ersløv-Stade, som jeg har faaet fra Chr. Petersen, Tved, det kan kun tage 11 Rammer, saa det er jo for lille, og jeg har desværre 9 Stader til af samme Maal, men naar det kuiber med Bladsen, kunde der maaske pakkes med Halm uden paa? Naar man ovenpaa Tæpperammen lægger et godt Lag Hakkelse i den koldeste Tid, er det da nødvendigt med et ekstra Tæppe af Sækketøj over Voksdugtæppet? (Nej!) Kan man ikke dække Foderaabningen ligesaa godt med et Stykke Voksdug som med en Klædeslap? (Jo!) Er Savspaanner ikke bedre at fylde i Tæpperammen end Hakkelse, da det falder bedre til? (Man kan jo benytte begge Dele). I alle mine Stader var der i Foraaret noget fugtigt bagtil, uagtet jeg syntes, de var pakket godt, mon ikke det kommer fra Bunden, saa den kunde behøve at beskyttes? j. Eks. med en aaben flad Kasse fyldt med Hakkelse, muligvis har mine Stader ogsaa staaet for nær Jorden.

Efter at jeg har læst i Tidsskriftet, hvor megen Blads til Ingel et stærkt Stade behøver, har jeg speuleret meget paa, hvordan jeg skal være mig ad at faa Ingelreden op til den Størrelse i mine smaa Stader, der kan jo sættes en Kasse ovenpaa til hele Rammer, men det vil jo blive for megen Blads at give paa een Gang, man kunde jo rigtignok ogsaa indskrænke Bladsen i den øvre Kasse, der er vel saa ingen anden Udvej end at bruge lave halve Rammer til Ingel ogsaa, og de burde vel saa anbringes i en Kasse der passede til hele Huset, som der saa kunde sættes en lignende Kasse paa til, hvis det blev nødvendigt? Til Hønningrum har jeg smaa Kasser, der kan tage 6 Rammer, og der kan staa 2 saadanne Kasser ved Siden af hinanden.

Angaaende italienske Bier da havde jeg en Gang tænkt mig at ville have udelukkende af den Slags, men nu vil jeg da opgave det foreløbigt, og det vil vel ogsaa være umuligt at holde Racen ren, og Wa-starder er det jo ikke godt at have med at gøre?

Det har jeg haft Eksempel paa; jeg fik i 1889 en italiensk Dronning fra en Mand i Frejlev Enghave pr. Nytted, den har formodentlig ikke været ægte, dens Afkom var mørkere end det efter den, jeg fik fra Dem, og saa var de meget stiftelystne, tillige udviklede de sig daarligt i Fjor Sommer, saa det var mig ingen stor Sorg, da jeg i Foraaret opdagede, at Stedet var dronningløst. (Den Mand har nu formodentlig ophørt med Dronningavl, jeg har ikke set ham abertore siden).

I denne Sommer har jeg haft noget Uheld med Kunsttablerne, de ere lidt gaaet i Stykker og faldet ned, eller har rækket sig altfor meget, — de Tabler, jeg for største Delen har benyttet, har ikke været af garanteret ægte Bivoks, lidt fik jeg fra Ch. Peterjen, Tved, de viste sig bedre, endskøndt de ikke saa saa godt ud, saa jeg tror nok, det kan betale sig at bruge den Slags, selv om de er noget dyrere. — Min Honninghøst har været c. 200 K, og saa har jeg formeret 2 Stader, jeg har nu 11 Stadet. Det er kun en lille Høst, men der var ingen af Staderne, der var ret kraftige fra Foraaret af, og saa var de meget iværmelystne i den Tid, der var Honningtræk, og dette varede kun kort. — Sværmene satte jeg i Huset igen, hvor de kom fra, en Sværm lod jeg gaa i et Hus, der havde sværmet et Par Dage før, men hvis Sværm var gaaet sammen med en anden — der var dog ingen Kamp. Sværmenes Dronninger dræbte jeg ikke. Det var de Stader, jeg satte Sværme til, der gav nogen Honning og saa en dobbelt Sværm, men det havde jo været bedre, om de ikke havde sværmet, det er nok mere vanskeligt at forhindre, end jeg havde tænkt mig.

Røveri har jeg haft noget af. Det er maaste heller ikke saa heldigt, at mine Stader staar i 2 Rækker, den ene tæt foran den anden? (Nej!) Da jeg efterjaa Staderne i September, var der ikke saa meget Forraad, som jeg havde tænkt, og jeg maatte saa jordre med 50 K Sandisgrus, som jeg knapt er særdbig med endnu. Jeg saa den Gang kun Bilarver i eet Stade, derimod var der Wg i nogle af dem. Da jeg nogle Dage efter saa til et Par af de Stader, der var Wg i, var der endnu kun Wg, og nogle af dem laa paa Siden, saa det lod til, de ikke vare gaaede frem i Udvikling. Jeg fandt ogsaa Tabler, hvor der var halvdød moden Nygel i, hvorefter blev en Del udfastet af Bierne, maaste der har været Møl. Jeg har dog ikke mærket noget til Møl i Sommer eller set nogle Møllarver.

Om alle mine Stader har Dronning, ved jeg ikke, man kan jo ikke gaa ud fra,

at der ingen Dronning er, fordi der mangler Nygel nu, og Dronningen er jo ikke nem at finde, jeg skulde nok have opdøjet lidt i August, saa vilde det vel have vist sig, om alle Staderne vare gode, da det jo er uheldigt ikke at vide Bæstet om det ved Indvintningen. Nogle af mine Stader har ikke noget Forraad paa den yderste Table, den er tømt siden Estersynet, naaget jeg har fodret, er der ikke fyldt noget i, men jeg tænker da, de har tilstrækkeligt endda — men jeg kan ikke forstaa hvorfor de har tømt disse Tabler. Det ene af de Stader er det stærkeste jeg har; saa det kan ikke være fordi de har formegen Plads?

Den Honning, jeg har, tænker jeg at kunne sælge her omkring, jeg har sat Prisen til 50 Dre pr. K for 10 K og 60 Dre i mindre Vægt og i Glas. Glas og Propper har jeg købt. Propperne maa vel kunne bruges mere end een Gang (Ja!), ellers bliver det jo noget dyrt, men saa kan man jo ikke presje dem helt i, da de saa ikke er gode at saa op, uden at de bliver ødelagt. Naar man havde et Udsalg hos en Handlende, da var det jo det bedste, og det maatte vel saa ubelukkende blive for Honning i Glas? Hvormeget mon man saa behøver at give i Rabat, for Honning som er fyldt i Glas skulde man da gerne have 55 Dre pr. K? (10 %). Hvormeget mon Prisen for Tiden er for Honning i større Partier? (40—60 D. efter Kvaliteten). Til Slutning vil jeg bede Dem, Hr. Redaktør, undskyldte min lange Række Spørgsmaal, hvis De ved Lejlighed vilde besvare mig blot nogle af dem, vilde jeg være Dem meget taknemlig.

M. P. Thomsen.

* * *

Blandt de Spørgsmaal, den ærede Brevskriver har fremsat, have vi besvaret nogle i Teksten. Med Hensyn til Anvendelsen af de omtalte „små“ Eræbvestader, da indrømme vi, at de „store“ med 16 Kammer i Boligen og 18 i Overrummet ere de bedstemeste, men ogsaa de førstnævnte kunne dog meget godt benyttes til de allerstærkeste Familier saa vel om Vinteren som om Sommeren; men de kræve ganske vist en lidt anden Behandlingsmaade. Naar vi i August foreløbig ordne Vinterlejet i disse små Stader, benytte vi i Boligen kun 9 Kammer og anbringe over disse i Overrummet et halvt Magasin med 7 fulde Tabler (halve Normalkammer). Der bliver da i Boligen rigelig Plads til at anbringe Bakrammen bagved Indstudsøren. Ovenpaa Magasinet lægge vi først Boksbug, dernæst et Lag Sækketøj og endelig Tæpperammen. I Oktober fylde vi Kam-

met mellem Magasinet og Overrummets Bæge med Hæftelse eller Klude. Denne Indvintringsmaade er fuldkommen ligesaa sikker, som naar man i et af de „store“ Stader har hele Vinterlejret i Holigen uden at anbringe noget Magasin derover. Om Sommeren kan et stærkt Stade ikke nøjes med det Yngelrum, der dannes af de 11 Tavler i Holigen. Vi benytte da i Overrummet først et helt Magasin, der tager 6 hele lave Normalrammer. Pladsen i dette Magasin kan indskrænkes ved en Pakramme, saa at Bierne kun faa Udgang til 2—3 Rammer ad Gangen. Senere udvides Pladsen yderligere ved et ligesaa stort Magasin bagved det førstnævnte. Trænger Stadet under Hovedtrækket til endnu mere Plads, da sætte vi et andet Overrum paa, og i dette anbringes hele eller halve Magasiner (dog oftest det sidste) efter Familiens Styrke.

Med Hensyn til Honningens Flytning fra den bagerste Tavle længere frem i Stadet, da er det noget, ved meget almindelig sker om Efteraaret, netop hos stærke Stader. Denne Flytning er et godt Tegn paa Arbejdsiver hos en Bifamilie, hvis man kun er sikker paa, at Stadet har tilstrækkeligt Forraad. Det milde Efteraar i Nar har i særlig Grad givet Bierne Lejlighed til at foretage denne Flytning, der i høj Grad bidrager til en god Overvintring, hvis Vinteren bliver streng og langvarig uden at afbrydes af milde Dage. Red.

Bivild, Randers, 30. Septbr.

Honninghøsten er jo nu endt, den burde i det mindste være det for i Nar, og skønt sidste Del af Sommeren var uheldig for Biablen, har jeg dog af 10 Stader høstet 500 Pund, foruden at de alle ere rigelig forsynede til Vinteren, og de bedste Stader have givet c. 80 R, medens 2 Familier, som vare meget svage i Foraaret, kun have givet 10—15 R hver. Gennemsnittet har altsaa været 50 R pr. Stade, hvilket vistnok er det almindelige Udbytte her paa Egnen, men Eftertrækket gik næsten helt tabt paa Grund af det ugunstige Vejr, thi ellers vilde det vistnok af de bedste Stader være blevet over 100 R pr. Stade.

F. J. Høgh.

Wibbjærg, Herning, d. 6. Oktober.

I Forhold til Derne og Østjylland, hvorfra man ser og hører glimrende Resultater fra Honninghøsten, har vor Egn været Stedbarn i denne Sommer, da Honninghøsten her kun har været under Middelhøst. Af 4 rigtig stærke Trugstader har jeg saaledes kun høstet 90 R Honning.

Et femte havde Bugløb i Foraaret, senere blev det dronningløst, men fik en Tavle med Yngel, hvoraf den opklækkede sig en ny og kraftig Dronning. Dette Stade gav intet Udbytte. Et sjette Stade har jeg faaet besøkt ved en Sværm, denne har dog jamlet til Vinterforbrug. Med Stubebiablen har det ligeledes været daarligt her paa Egnen, da kun nogle faa tidlige Sværme naaede at faa udbygget, inden det vaade Vejr begyndte, Resten af Sværmene, som kom senere, var værdiløs, og mange af dem ere allerede døde af Sult.

L. M. Andersen.

Rono. N. Gotland, Sverige, 7. Okt.

For de mange lærerige og læseværdige Artikler i „Den danske Vitidende“ bringer jeg Dem min hjertelige Tak.

D. Malmgren.

fra Kredsene.

Bivild B.F. Torsdagen d. 24de Septbr. holdt Hr. Biavlslærer Grønning et Møde i Bivild Skole med Foredrag og praktisk Behandling af Staderne. Foredragsholderen fremhævede, at dersom det skal blive til noget med at drive Biavl, maa der være Interesse for Egen, ligesom der ogsaa kræves Kundskaber, hvis Biablen skal drives med Held. Med Hensyn til Rammemaalene bemærkede Taleren, at det særlig for Overvintringens Skyld var nødvendigt at have brede Rammer, og at 10 × 12" var det Maal, som havde fundet størst Udbredelse. Han dvælede særlig ved Indvintringsspørgsmaalet, som det, der har den allerstørste Betydning for Biablen, da Grundvolden derved lægges for det følgende Nar, hvorfor det er vigtigt, at Indvintringen foretages paa den rigtige Maade, og at Biernes Vintersæde indrettes saaledes, som det stemmer med deres Natur. Hvormange Rammer et Stade skal have, afhænger af Familiens Styrke, og der bør ikke være flere, end at Bierne kunde besætte alle Tavlegangene, og i disse Tavler maa faa det nødvendige Vinterforraad (25 a 30 R Honning) findes. Tavlerne skulle være ordnede saaledes, at der findes mindst Honning i de midterste, som kun bør være fyldte fra 1/4 til 1/3 af deres Højde, for at Bierne kunne have tom Bygning til Vintersædet; i de følgende Tavler maa findes mere Honning og yderst 1 a 2 helt fyldte Tavler, saa at der altsaa er Honning baade oven og ved Siderne samt foran og bag ved Biernes Vintersæde. Ved i Tide at give Bierne de Tavler, de skulle beholde om Vinteren,

og anbringe de øvrige bag ved en Indstudsbør, faar man Bierne til at hente Honningen ind og opnaar derved baade at faa Tavlerne sliffede rene, og, at Dronningen bedbliver med Uglægningen længere end ellers, saa at man faar unge, levedygtige Bier, der overvintre bedre end de gamle og udslibte. Stadene maa pakkes godt, da Varme er en Hovedbetingelse for Familiens Velvære, hvorfor det ogsaa vilde være rigtigst at anbringe for Voksensølenes Skyld. Man bør være forsigtig mrd at hengemme de tomme Tavler, som have en stor Værdi, og de opbevares bedst i Kassen med Huller, dækkede med fint Traadnet, saa at der kan være Træk der igennem og udsatte for Frosten, men de maa dog ikke være pakke for tæt sammen for Voksensølenes Skyld.

Efter Foredraget, som høstes med synlig Interesse af de tilstedeværende, besvarede Foredragsholderen forskellige Spørgsmaal, som af disse rettedes til ham. — Ved den praktiske Behandling viste der, hvorledes Tavlerne i et Stade bør være ordnede til Overvintring, ligesom der ogsaa foretoges en Udtrømning.

Det var egentlig Meningen, at Mødet her skulde have været holdt i Forjommeren, men forskellige sammensludende Omstændigheder have bevirket, at det ikke blev for nu, hvilket vistnok maa siges at være heldigt, da der derved blev Vejlighed til at faa klarere adskilligt paa Overvintringens Omraade; de fleste af Biavlerne her ere nemlig Begyndere, der trænge til Vejledning, og kunde man end have puffet, at Mødet havde været mere talrigt besøgt, saa forlod dog de tilstedeværende det med et godt Udbytte, og det vil sikkert kendes til Foraaret, at vore Bifamilier ere bedre overvintrede, end det ellers vilde have været Tilfældet for fleres Bedkommende, da der paa dette Omraade begaas store Fejlgreb af adskillige Begyndere til uberegnelig Skade baade for Biavlen og for Biavleren selv.

Hvora og Omegns BF. afholdt, ved Biavlslærer Grønning, Fredagen den 25. Septbr. d. A. et meget vellykket Møde. Mødet var stærkt besøgt, og Hr. Grønnings meget lærerige Foredrag fulgtes helt igennem med synlig Interesse; Hr. Grønnings Foredrag omhandlede selvfølgelig Driften af Biavl i sin Helhed, men særlig dvælede han ved Indvintring og Indpakning af Bierne, da Vinteren jo nu staar for Døren, og netop dette var at slaa an paa de rigtige Strænge; thi derved tog Hr. Grønning Publikum med Storm, idet Hr. Grønning herved drog Opmærksomheden hen paa sig i en saadan Grad, at ikke en Lyd uden Foredragsholderens Tale var at høre i hele

Salen. Efterat Foredraget var tilendebragt begave vi os, med Hr. Grønning i Spidsen, til Arrestforvarer Knudsens Have, hvor dennes Bihuse stode opstillede parate til at modtage dette store og meget ærede Besøg; straks her tog Hr. Grønning atter fat med sin altid store Smødekommenhed, og paaviste selv de mindste Fejl, som vare begaaede, og da Hr. Grønning samtidigt hermed forklarede os, hvorledes disse Fejl vare fremkomne, og hvorledes de bedst kunde undgaaes, saa er jeg overbevist om, at dette Møde med Hr. Grønning er af uburderlig Værd for Foreningen, ja i det hele for Biavlen her paa Egnen. Mads Peter Knudsen.

Gindinge Herreds BF. oprettedes ved et Møde i Sevel den 22. Septbr. med Foredrag af Biavlslærer Grønning. Til Formand valgtes Urnager Th. Jensen, Sevel, Bunderup, til Sekretær M. Houggaard, Sevel, og til Næstformand N. Velsgaard, Sevel. Medlemsbidraget fastsattes til 1,75 D. af hvilket 1,50 D. anvendes til Bladet og 25 D. til Kredsens egne Udgifter.

Haderslev BF. Jeg har herved den Fornøjelse at meddele Dem at der den 5. Oktober er stiftet en Biavlerforening i Haderslev under Navn af „Biavlerforening for Haderslev og Omegn“, som væsentlig vil komme til at omfatte hele Haderslev Distrikt. Til Formand blev valgt Ordejer Cl. Bunde, Hammelev, til Næstformand Ordejer Juul til Mengsgaard og til Sekretær Ordejer P. Petersen i Rabdrup. Indmeldt er der 73 Medlemmer, som jeg haaber vil naa 100 ved næste Generalforsamling i December. Medlemsbidraget blev fastsat til 2 Rmk., imod at hvert Medlem gratis faar et Eksemplar af Tidsskrift for Biavl. Cl. Bunde.

Vamdrup og Omegns BF.'s Udstilling paa Vamdrup Gæstgivergaard d. 27. og 28. Sept. var, som denne Forenings første Udstilling meget vellykket. Lærer Bu ck h o l z, Skudstrup, holdt et interessant Foredrag. Af de udstillede Genstande var især Vinning god, baade i Kvalitet og Kvantitet, der var 7 Stk. meget omhyggeligt hjemmeforarbejdede Udslyngere. Stader kunde der have været flere af. Bagværk, Sultetøj og Mød var godt.

1. Præmie:

Bodker Jensen jun. 3 Kr. for lys Vinning; P. Jensen 2 Kr. for gul Vinning; Niels Jensen, Vastrup, 2 Kr. for mørk Vinning; T. Paaske 2 Kr. for Sultetøj; P. Jensen 1½ Kr. for Mød; Holm 3 Kr. for en Udslyngningsmaskine; P. Jensen 1½ Kr. for Mød, do. for et Stade; Holm 2 Kr. for en Kage.

2. Præmie:

Bodker Jensen sen. 2 Kr. for lys Vinning; Bodker Jensen jun. 2 Kr. for gul Vinning; Sko-

mager Juhl, Bastrup, 1 Kr. for mørk Honning; P. Jepsen 1½ Kr. for Syltetoj; Smed Maling, Ebis, Bramdrup, 1½ Kr. for Mød; P. Vest, D. Bramdrup, 1 Kr. for et Bistade; M. Kron, Hørs-tær, 2 Kr. for en Mafline; Bodker Jensen jun. 1½ Kr. for en Honningfage.

3. Præmie:

P. Schmidt, Bastrup, 1 Kr. for gul Honning; Bodker Jensen jun. for mørk Honning, do. for Syltetoj; P. Jepsen 1 Kr. for en Mafline; P. Jepsen 1 Kr. for Honningfager.

4. Præmie:

Niels Jensen, Bastrup, for gul Honning; P. Jepsen for en Kasse med Viablsredsfaber.

Diplom:

P. Jepsen for Syltetoj (Hindbær); Bodker Jensen jun. for Ribsfajt; P. Schmidt, Bastrup, for en Mafline; P. Jepsen, for en Solvotsmelter; Bodker Jensen jun. for Smaafager; P. Jepsen for en Honningfage; Smed Maling, D. Bramdrup, for en do.; Stomager Juhl, Bastrup, for en Bistasse.

Gartner-, Frugt- og Bavlforeningens Udstilling i Roskilde d. 3., 4. og 5. Oktbr. 1891 afholdtes i „Særnbanchotellet“, som er beliggende tæt ved Banegaarden. Der var udstillet 16 Biboliger, som havde faaet Plads i Haven. Oppe i den nordre Fløj var den egentlige Udstilling, som fyldte de 2 store smukke Sale; midt paa Gulvet var anbragt 3 store Grupper af Potteblomster; i den søndre Side af Salene var paa en Række lange brede Borde udstillet en Mafse dejligt Frugt; ved den nordre Side i Salene havde Bavlterne deres Opstilling med en Mængde Honning, Voks, Mød, Rager og Syltetoj, og særligt det sidste var meget stærkt repræsenteret. Skal vi frenehæve noget af alt det smukke, saa var der særlig en meget smuk Opsats med Mød, Honning, Syltetoj og Rager af N. Sørensen, Korup, en Samling af Smaaredsfaber og Kunsttavler af N. S. Kristensen, Honningfager, Mød m. m. fra P. A. E. Müller, København, en Samling af Mød, Honning m. m. af J. Larsen, Veddelø, som ogsaa havde udstillet en Samling Biboliger. Af Løvmester N. Pedersen, Sengeløse, var udstillet 1 Trugstade samt en Udslyngningsmafline, meget fint udførte men for dyre for den almindelige Bavl. Udstillingen var righoldig og meget smuk, den var begunstiget af godt Vejr. Men Besøget af Publikum faabel fra By som fra Land burde have været langt større.

1. Gruppe. Taaproducter.

Dommere: P. Nielsen, Skibby Old, Chr. Andersen, Veddelø, og J. Olsen, Dreitebrohus.

1. Præmie: Bavl N. S. Kristensen, Himmelø, for hvid Honing og Stomager N. Petersen, Skibby, for gul Honning. 2. Pr.: Træstemand J. Hansen, Starfinde, for hvid Honning og Smeder D. Pedersen, Højby, for hvid Honning. 3. Pr.: Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaarden, Veddelø, for hvid Honning og Husflidslærer N. Sørensen, Korup, for hvid Honning. Præmieværdige: Landmand S. A. Doose, Hømb, for hvid Honning; Mur-

mester Rindberg, Herfølge, for hvid Honning og Løvmester N. Petersen, Sengeløse, for hvid Honning. 2. Pr.: Fru Pouline Larsen, Nykobing p. S., for Voks. 3. Pr.: Husmand N. Svendsen, Vejre, for Voks. Præmieværdige: Stomagermester N. Pedersen, Skibby, for Voks.

2. Gruppe. Forædlede Producter.

Dommere: Sidje Hansen, Nørstev, og Uhrmager W. Jendsen, Roskilde.

1. Præmie: Fabrikant P. A. E. Müller, København, for Mød; Fabrikant P. S. Salomon, København, for syltede Frugter og Honningfager; Fru Pouline Larsen, Nykobing p. S., for syltede Frugter i Honning. 2. Pr.: Fru Fischer, Roskilde, for syltede Frugter i Honning og Stine Sørensen, Nørup, for syltede Frugter i Honning. 3. Pr.: L. Andreassens Huistr, Kørnerup, for syltede Frugter i Honning. Præmieværdige: N. S. Kristensen, Huistr, Himmelø, for syltede Frugter i Honning; Ordejer S. Jensens Huistr, Højby, for syltede Frugter; Fru E. Leonhard, Faaborg, for syltede Frugter; J. Mortensen, Østykke, for Jordbærliksor; Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, for Honningvin.

3. Gruppe. For levende Bier, Bihuse og Redsfaber.

Dommere: Vager Hansen, Nyce, P. Andersen, Sengeløse, og Smeder H. Simonson, Fiskø.

2. Præmie: N. S. Kristensen, Himmelø, for et Stade med levende Bier og Løvmester H. Nielsen, Skibby Old, for et Trugstade. 3. Pr.: Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaarden, Veddelø, for et Græsvade og Løvmester N. Pedersen, Sengeløse, for et Trugstade. 1. Pr.: Samme for en Honningudslyngningsmafline. 3. Pr.: N. S. Kristensen, Himmelø, for en Samling Bivotsmellemvægge og Samme for Smaaredsfaber.

3 Præmier blev givet 5 Broncemedaljer samt forskellige Solv- og Plejgenstande ialt for 135 Kr.

Elbo m. fl. Herreders BF. har i Efteraaret ladet afholde nogle smaa Møder i Kredfen med praktisk Undervisning, særlig med Hensyn til Winterpakning og Overvintring. Det sidste Møde hos Lærer Rosenhjør i Studsdal, hvor Lærer Due fra Rolding var kommen tilstede, og foretog Behandlingen af Rosenhjør's smukke Bistand, 3 Trugstader alle med Sværm fra i Sommer, men vel behandlede og i god Orden, Forsamlingen fulgte med Interesse Behandlingen, dernæst Forhandling i Skolestuen om Viablsfagen, men som blev meget kort, da Due skulde rejse med 5-Toget fra Taulov, men Rosenhjør og Forsamlingen fortsatte Forhandlingen helt til Aften.

Langa og Omegus BF. holdt sit Efteraarsmøde d. 14. Oktbr. For 2 Aar siden stiftedes Foreningen af 5 Medlemmer med 14 Bistader, 7 Huse og 7 Ruber, nu har Foreningen 23 Medlemmer, 92 Bistader, 62 Huse og 30 Ruber. Det vedtoges paa Mødet at holde 10 Tidsskrifter for det kommende Aar samt flere Smaating til Nytte for Bavlterne. En Tak til D. B. J. for Bavlslærere og anden Hjælp, som er os derfra ydet. N. Sørensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 142. Mon De ikke som erfaren Mand kan give mig Raad i følgende Sag; Naar man tager de overflødige Tavler bort fra Bierne, for at indbintre dem, eller fordi man vil lave et nyt Bistade af Slagtebier og overflødige gode Honningtavler, har man jo gerne en hel Del Honningtavler med mere eller mindre Honning i, hvilken Honning meget godt kan bruges til Supplering af Vinterforraadet i de forskellige Stader, naar man blot kunde faa Bierne til at flytte denne Honning ind i deres Stader, men det synes jeg falder saa svært. Hvis man vilde sætte Tavlerne i fri Luft, saa blev de snart tømt, men det blev da ofte de Bier, der trængte mindst, der tog mest, og der kunde komme Robbier. Man bør altsaa sætte Tavlerne bag Indskudsdoeren i det Stade, hvis Forraad man vil forsøge, men saa er Bierne ofte saa sændrægtige til at tømme dem, der kan gaa mange Dage, og jeg har dog prøvet at hænge Tavler ombendt, saa Gellerne staa nedad. Skulde De ikke kunne give et Raad i denne Sag, jeg vil gerne huse nogle Slagtebier paa overflødige Honningtavler, men saa vil jeg jo ogsaa gerne have dem til at slette en Del Tavler med aaben Honning rene og helst vil jeg jo være fri for at give Sukkersoder, da jeg har Honning nok. (S. T. E.) — S.: Den anførte Ulempe undgaas sikrest ved at udslynge Honningen og derpaa give Bierne den ved Fodring fraoven. Man kan dog fremsthynde Honningens Flytning en Del ved at stænke de affkrællede Honningceller med Vand; men den førstnævnte Fremgangsmaade vil dog hurtigt føre til Maalet. I Erstlevstaden sker det lettest ved at hænge de Tavler, der skulle tømmes, i et helt Magasin ovenpaa Vinterlejret, der da maa være dækket med et Tæppe eller Bræt, i hvilket der er en Gennemgang.

Nr. 143. Hvad er Forfælleren paa Alfitekløver og Hvidkløver? (M. H.) — S.: Afvæne Grene af de 2 Planter kunne ganske vist ved en flygtig Betragtning ligne hinanden en Del; men i Virkeligheden er Forfælleren betydelig, og naar de ses i samlet Bæst paa 2 Ager ved Siden af hinanden, kan man allerede paa

lang Afstand kende dem fra hinanden. Hvidkløver (*Trifolium repens* L. se Fig. 47) har krybende $\frac{1}{2}$ —1' lange Stængler. Blomsterhovedet først fladtrykt, senere rundagtigt, sidder paa meget lange Blomsterstilke. Blomsterne først hvide, senere rød-farvede. Bælgen 3—4 frøet. — Alfitekløver (*Trifolium hybridum* L. se Fig. 48) er en grovere Plante med helt oprette eller dog opstigende jodhøje Stængler. Blomsterhovederne sidde paa korte Stille fra de øvre Bladhjørner. De ere først rundagtige, senere fladtrykte, fordi Smaablomsterstilkene høje sig tilbage. Blomsterne først hvide, senere røsenrøde. Bælgen 2-frøet.

Nr. 144. Kender Redaktionen et Midde i mod Bipest, som udbydes i Bladet „Sejmdal“? Det saas hos Christoffer Lebel, D. Løgum, og hos cand. pharm. Harald Nielsen, Aabenraa. (H.) — S.: Vi kende ikke

dette Midde og maa advare imod at købe slige Midler, hvis Bestandsdele ere ukendte, forinden de grundig ere prøvede af paa lidelige Mænd. Imod Bipest har man jo forsøgt en Mængde forskellige Midler. Det, der i Mar med størst Held er anvendt i Udlandet, er Raftalin i Stedet og Raftol Beta i Foderet (se S. 257).

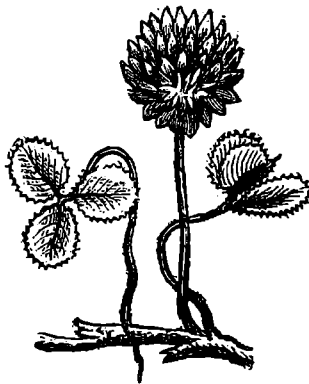

Fig. 47. Hvidkløver.

Et og Andet.

Woks-Udsædning. I Gleaningsberetter E. France om nogle interessante Forsøg, han har gjort for at overbevise sig om, hvorvidt gamle Bier kunne udsædes Woks og bygge. 10. Juni husede han en god Sværm, 1. Juli, altsaa 21 Dage derefter, tog han al Yngel fra den og indhængte i Stedet for Yngeltavlerne Rammer med 1" brede Ledere af Kunsttavler. Den 11. Juli udtog han 1 Honningtable og erstattede den ligeledes med en Ramme med Leder. Den 20. Juli tog han alle Tavler fra dem, fordi de alle indeholdt Yngel, og gav dem 6 honningstydte Tavler og 2 Rammer med Ledere i Overrummet, i Underrummet 8 Rammer med Ledere. Han satte endvidere 2 Trepunds-Fodre med Honning paa Stedet, fordi Trækket var forbi. Under alt dette vedblev Bierne at bygge og aftog kun jævnt i Antal. Han har vedblevet saaledes og faaet de gamle Bier til fremdeles at bygge lige til den 10. Septbr. altsaa i alt i 3 Maaned.

Han indrømmer, at nogle unge Bier jævnlig kunne have sluttet sig til Sværmen fra andre af hans Stader. Derfor vil han fortsætte Forsøgene til næste Aar saaledes, at han udelukker denne Mulighed; men det kan ikke nægtes, at det ser meget stærkt ud til, at han har bevist, at de gamle Bier ikke tabe Gænnen til at bygge Tavler.

Det hellige Land. P. J. Waldensperger i Saffa beretter, at Brødrene have haft en fortræffelig Honninghøst i Aar, idet de i August Maaned have endt denne med et Udbytte af 30,000 R Honning fra 340 Bifamilier. Derimod have de haft den store Sorg den 26. Juli at miste deres Broder Willy. De 3 Brødre gik nemlig paa den Dags Aften i Bad i Havet. Her blev den nævnte Broder revet med af Strømmen og i Løbet af faa Minutter begravet i Bølgerne. Den ene af de 2 overlevende Brødre havde nær tilsat Livet for at redde den forsvundne.

Middel mod Vorter. Klæb voks, som kan skræbes af Tavlebærere eller Dækbrædder, samles til en Klump saa stor som en Nød. Dette smøres med en opvarmet Kniv paa Lærred i et ganske tyndt Lag. Af dette Plaster kan klippes passende Stykker, der rigeligt kunne dække Vorterne. Plasteret skiftes hver anden Dag. I Løbet af 4—6 Dage vil da Vorten være forsvundet. Det samme Middel kan anvendes imod Ligtørne.

Åbletarle. Stub nogle Åbler i Vand, til de ere helt bløde. Udtag alle haarde Dele af dem og pidst dem, til de danner en Vælling, tilføjet til hvert R Vælling $\frac{1}{4}$ R Honning, 10 Kg og den revne Stal af 2 Citroner. Rør alt dette godt sammen og tilføj derpaa lidt efter lidt $\frac{1}{3}$ R smeltet Smør. Smør et Lærred med et tyndt Lag af Vandbakkelse-Dej, hæld hele den øvrige Dej deri og bag det straks.

Chokoladekager. Hviden af 8 Kg , 12 Rv . revet Chokolade, 1 R Honning, 35 Rv . Mel. Pidst Hviderne til stift Stum, hæld deri den smeltede Honning og ælt det hele sammen med Melet og Chokoladen. Indsmør Blisplader med Smør, læg Dejen derpaa med en Ske, men giv god Plads, da den flyder ud. Bag nogle faa Minutter i en varm Ovn.

Hoste-Mikstur. Lige store Mængder af Torste-Levertran, smeltet Honning og Citronsaft blandes godt ved Omrystning i en Flaske. Af denne Mikstur tager den Syge 1—2 Thejsfuld 2—3 Gange daglig. Det skal i Løbet af kort Tid kunne helbrede den mest haardnakkede Hoste.

Bavnlige Vink.

Bejret (d. 24.) har i den sidste forløbne Maaned været usædvanligt mildt, de fleste Dage med over 10° Varme om Dagen og om Nætterne kun sjældent lidt under Frysepunktet. Der har derfor for de Blavlere, der ikke itide havde udpakket deres Bier, været rig Lejlighed til at indhente det forjømte. Bierne have i den Tid meget ofte haft godt Flyvevejr, og vi have ikke sjældent set dem hjemføre Pollen ligetil henimod Midten af Oktober. I de sidste Dage er Varmegraden dog sunket saa stærkt, at det hver Dag kan ventes, at Biernes Flugt for længere Tid vil ophøre.

Pakningen bagtil i Stadet med Paffelsepuder eller Pakrammer bør nu anbringes. Vi forudsætte, at al Pakning foroven og i de dobbelte Vægge for længe siden er i Orden. Bierne bør nemlig nu kunne henstaa roligt paa deres Plads uden nogen Forskyrrelse, for det milde Vejr atter indfinder sig i det riblige Foraar.

Indgangene bør nu, da man ikke længere har Grund til at bekymre sig over, aabnes indtil 6" Bredde hos svagere Stader, indtil $10''$ hos stærke. Paa denne Aarstid, da Bierne sjældnere flyve ud, have de ofte stort Behov med at finde den indsnævrede Indgang. Vi anbefale derfor at anbringe 2 trekantede Klodser foran Indgangen (se S. 22) for at vejlede Bierne til at finde denne. Hvis Indgangens Højde kun er $\frac{1}{3}''$, ville Husmus ikke kunne trænge derigennem.

Spidmus og Møller kunne nu i Skovegne begynde at angribe Bierne. Det bedste Middel imod dem er Anbringelse foran Indgangen af et Jærntraadnet, som hindrer dem i at trænge ind, medens det dog tillader Bierne at flyve ud.

Storme pleje jævnlig at indfinde sig paa denne Aarstid. Derfor bør man sørge for, at Staderne staa fast, og at Tagene ere forsvareligt befæstede, saa at de ikke kunne blæse af. Hvis man ikke allerede har godt Læ i Bihaven, bør man nu søge at fæste dette tilveje ved Plantning eller ved Opstilling af Gærder eller Norvæge. Det er en meget udbredt Mistelse, at de bladløse Træer og Buske ikke hve Læ; men dette er aldeles fejlagtigt. Det er netop Træernes Grene der hve det bedste Læ, Bladene bidrage kun i ringe Grad dertil.

Fig. 48. Mælk-Rose.

Brevkasse.

Sold til en Udstynger. Karetmager J. Andersen, St. Sole, Grødensted, har faaet et saadant Sold formeget tilbage fra Nyborg. Dette kan faas ved Henvendelse til ham.

Diplomerne fra Nyborg-Udstillingen ere nu alle udfendte.

Gøteborg-Udstillingen. Paa „det forenede Dampskibs Selskabs udenlandske Afdelings“ Pakhus i Kjøbenhavn henitaar endnu en Kasse med Klaster i Palmehylstre udsørgt paa Grund af manglende Adresse. Denne Kasse vil kunne faas, naar den Udstiller, som mangler den, henvender sig til Erlev i Kalundborg.

Kundgørelser.

Honning til Salg!

Circa 200 K lys Honning i Altskoldere er til Salg hos undertegnede a 50 Ere pr. K.

Gaardbestyrer **Ple Jakobsen,**
Ørbj Mark paa Samso.

Ca. 100 Pd. fin lys Honning (tilf. kendt 1ste Præmie i Roskilde) er til Salg hos
Stomager **N. Pedersen,** Skibby.

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —
leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser. Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Besjergelse.
R. Schmidt,
Nyhlandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Honningglas

(Abbots)

kunne nu faas i Størrelser passende til 1 Pd. og til 2 Pd. Honning.

Holmegaards Glasværk,
Nyhavn 12, København K.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Blavsredskaber, der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen,** Hvidested pr. Sølsted. Boks tages i Bytte.

Fin Tavler af ægte Bivoks sendes.

Vindbærplanter immerbarende, 12 D. pr. Stk., naar der tages mindst 25 Stk. 10 D. pr. Stk. — faas hos Lærer **Soffmann,** Højsmarte, Raskov.

Forenings-Meddelelser.

Udstillingen i Kalundborg afholdes Tirsdag d. 10. Novbr. i Kristofen paa Torvet. Kl. 9 mode Dommerne. Kl. 12 aabnes Udstillingen.

Kl. 2 Foredrag af Fru Demant. Kl. 3 Bortlodning. Kl. 4 Generalforsamling. Afgangen fri for Medlemmer af Holbæk Amts BF., andre Besøgende betale 25 D. i Entré. Genstandene anmeldes i almindeligt Brev inden d. 4. Novbr. til undertegnede. De sendes under Adresse „Bivoks-Udstillingen i Kalundborg“ saaledes, at de ere antagne d. 9. Novbr. Nsten. Erlev.

Skanderborg Amts BF.s Bestyrelse og Kredsformand afholder Møde Torsdagen den 12. November paa Aagaard 67, Horsens. Sager af Bigtighed forhandles.
P. F. W.
M. Hansen.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Generalforsamling hos J. Pedersen, Bredsted Spang, Lørdag d. 14. Novbr. Efterm. Kl. 3. Foreningens Virksomhed for 1892 bestemmes, Valg af ny Bestyrelse og Kredsforstandere samt en Revisor, tilf. liggende Forslag om Lovens Forandring, Kontingentets betydelige Forhøjelse samt Spørgsmaal om en bedre Ordning af Kunsttavle-Judob. Talrigt Møde ventes.
Niels Ladegaard.

Holsted Bivoksrets BF. afholder et Efteraarsmøde i Holsted Gaestehjem d. 15. Novbr. Kl. 4½. Hr. Bivokslærer Grønning kommer tilf. tede og holder Foredrag. Da der er flere vigtige Ting at forhandle om, beder jeg alle Foreningens Medlemmer komme tilf. tede. Alle og enhver, som ønsker at høre vor fortrinlige Bivokslærers Foredrag, er velkommen.
Sagen Madjen.

Næstved-Fredensborg BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndagen d. 15. Novbr. Kl. 4 i Næstved o. Kro. Medlemmerne bedes møde talrigt, da vigtige Sager foreligger.
B. Christianen.

Sadsten og Omegns BF. holder Møde i Odum-Hadbjerg Forsamlingshus Søndagen den 15de November Eftermiddag Kl. 2½ præcis. Langsøffov, den 22de Oktober 1891.

J. Jensen.

Indhold af dette Nummer.

Afskelløver og Hvidkløver	274
Bipest	274
Centralmødet	265
Chokoladefager	275
Dronningavl, af G. M. Doolittle	262
Etto, af M. P. Thomsen, J. J. Høgh, L. M. Andersen og D. Malmgren	271
Elbo m. fl. Her. BF.	273
Flytning af Honning	274
Forening, af J. J. Høgh	265
Gaavtlige Bunt	275
Gindinge Herreds BF.	272
Haderslev BF., af G. Bonde	272
Hellige Land	275
Hobro BF., af M. P. Knudsen	272
Hofre-Mikstur	275
Honninghøsten 1891, af N. C. Wittelsen	268
Indbydelse til Konkurrence	268
Langaa BF., af N. Sørensen	273
Middel mod Bortter	275
Præmiering	251
Publadebe, af Zeppesen	264
Udstilling i Roskilde	273
Vandring BF.	271
Vivild BF.	271
Boks-Udsædning	274
Ubletarte	275

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsretter optages for 20 Ere pr. Petit-Vinje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Løs Bund.

Det er et glædeligt Tidens Tegn hos vore Bialere at se en stedse tiltagende Enkeltethed at udbrede sig med Hensyn til Stadesformer og Rammemaal. Dette viser klart, at der er opnaaet større Sikkerhed i Erfaringerne. Vi ere nu naaede frem til at have 3—4 Stadesformer som Tilfunder af Bialere have prøvet grundig og fundet brugbare saavel med Hensyn til Bierens Trivsel som med Hensyn til Bialerens Arbejde. Det vilde dog næppe være rigtigt at arbejde imod enhver Prøve med ny Former; thi saadanne Prøver vække Lid i Sagen og kunne undertiden ganske uventet føre til Opdagelser, som ere af Betydning. Vi ville dog meget nødig arbejde

Fig. 49. Ban Densens Klampe.

hen til Indførelsen af flere Rammemaal end de nu almindeligst benyttede, der synes os at give tilstrækkelig Frihed i Valget. Derimod er der flere andre Retninger, i hvilke der kunde være Anledning til at prøve Endringer i vore nu almindelig antagne Stadesformer. Et saadant Punkt er Bunden's Befæstning.

Ved den gamle Rubebial anvendtes jo udelukkende løs Bund, og denne tilbyder unægtelig ikke saa ringe Fordele: En meget let Rensning af Bunden, en bekvem Hus-

ning af Sværme og Vejlighed til i stærk Varme at afsøle Stedet fra neden. Ved Indførelsen af Stader med bevægelig Bgning har man dog her i Landet næsten udelukkende holdt sig til fast Bund. Denne giver hele Stedet større Fasthed og gør det muligt at anbringe 1 eller 2 Døre i Stadets Sider, saa at man ikke alene har Udgang til Bierne fra oven men ogsaa bagfra eller fra Siderne. Vi have hidtil ogsaa foretrukket disse Stadesformer, fordi man kan gøre dem saa store, som man ønsker det, da de ikke skulle løstes fra Bunden. Vi have imidlertid i den senere Tid faaet flere Forespørgsler om, hvorledes man bedst kunde indrette den løse Bund i saadanne Stader, og vi skulle derfor her give nogle nærmere Meddelelser om, hvorledes den løse Bund benyttes

i Udlandet.

Den største Ulempe ved denne Opstillingsmaade er den, at Stedet kommer til at staa altfor løst, saa at det let skydes ud af den rette Stilling over Bunden eller endog væltes. Man har hos os forsøgt at bøde herpaa ved at lade Stadets Bægge falde ned over Bunden med en Falsk. Dette er dog upraktisk, fordi der let kan komme smaa Genstande (Klæbvoks, døde Bier, Møl pupper) til at hænge ved Bundbrættets Kant, saa at Bæggen ikke kunne falde helt

ned derover. I Amerika anvendes løs Bund meget ofte ved Stader med brede lave Kammer, men der befastes Bunden paa en meget snild Maade til Stadets Vægge med 4 af de saakaldte Van Deusen Klamper (se Fig 49) saaledes kaldte efter en Hol- lænder boende i N. Amerika. Disse Klampers Indretning fremgaar tydelig af Figuren. De bestaa af en Trekant af støbt Jærn. I Toppunktet kan denne let dreje sig om en Skru. De 2 Trekantsider ere ulige lange, og den nedadværende huede Side griber under en Skru i Bundbrættets Kant. Naar Klampen drejes til Højre, løsnes dens Greb om Skruen, saa at den kan trækkes helt ud over denne. Naar alle de 4 Klamper løsnes, kan Holigen altsaa løstes helt op fra Bunden. Drejes Klampen der- imod til Venstre, da trykker den Bundbrættet tæt op imod Holigens Underkant. Den samme Slags Klamper anvendes ogsaa til at befæste Ovrerummet til Holigen og Taget til Ovrerummet.

I England anvendes temmelig ofte en anden Slags løs Bund, nemlig en saadan, som kan drejes om 2 Tappe ved Stadets Vægside. Bunden kan da fortil sænkes 3—4". Man kan altsaa komme til at rense den, og tillige kan man anvende Sænkning af Bunden ved en Sværms Indmarsch og til Ventilation i den varme Tid. Denne Slags løs Bund kræber imidlertid en langt nøjagtigere og besværligere Forarbejdelse end den førstnævnte.

Ovenstaaende Udtalelser maa dog ikke betragtes som en Anbefaling for løs Bund i Møbsætning til fast. Foreløbig have vi fremdeles tænkt os at benytte fast Bund, med hvilken vi føle os fuldstud tilfreds- stillede. Da det imidlertid har vist sig, at flere af vore Læsere have ytret Vist til at prøve løs Bund, have vi anset det for rigtigt at give nogen Vejledning til saadanne Staders Indretning. Vor vægtigste Indvending mod den løse Bund er denne, at man derved hindres i at forsyne Stedet med en Dør bagtil, og denne ville vi nødig savne.

Den Tid, da mange af vore Læsere have god Lejlighed til at forfærdige Stader og Medstaber, er jo nu forhaanden. Ved Staders Forfærdigelse vil det altid være bedst at have et Mønsterstade at rette sig efter, men i Mangel heraf vil man dog kunne hjælpe sig med en Mønster- Kamme, naar man kun husker paa, at Stadets Bidde maa være en saadan, at der mellem Kammens Sidelister og Under- vægge er en fri Bivej ($\frac{1}{4}$ ") hellere lidt over end under. Tillige maa der mellem

Kammens Bundliste og Bunden ligeledes være en rigelig Bivej fri.

For at bidrage til nøjagtig Forfærdigelse af Kammer har DBF. ladet anskaffe nogle Mønster-Kammer, der kunne faas til Laan fra Sekretæren, naar de forlanges gennem en Kredsformand. Af saadanne Mønster- Kammer findes 4 Slags, nemlig 12×12 ", 10×12 ", høj Normal og lav Normal. Ved Begæring om Laan af saadanne Kammer maa opgives, hvilken eller hvilke man onsker.

Dronningaul.

Af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortset.)

Disse Eg forblive i denne Skikkelse omtrent i 3 Dage, derefter udbruges deraf smaa Larver, som Bierne nu begynde at jodre. Nogle paastaa, at Dronningsfoderet lægges omkring disse Eg, før de udbruges; men hvis dette er sandt, er det noget, jeg aldrig har set, uagtet jeg har undersøgt dette nøje i flere Aar. Heller ikke har jeg fundet, at de smaa Larver i de første 36 Timer fodres meget rigeligere end Larverne i Arbejdsereceller. Men naar den Alder er naaet, begynder Bierne at fodre dem saa rigeligt, at de bogstavelig slyde i Foderet under Resten af deres Voksetid. Denne Forsyning er ofte saa stor, at der bliver levnet en Klump saa stor som en Vært af tilbids hentørret Jode, efter at Dronningen er brudt ud af sin Celle, naar alle disse Arbejder foretages i god No og Mag, fordi Bierne ikke skulle slyde sig med at fæste Dronninger, da deres Moder endnu er hos dem i Stedet. Der er intet Jageri for at erstatte et Tab, hvorved maaske anvendes en gammel Larve eller fodres for knapt, hvilket sker, naar der gøres Brud paa Naturen; men alt foregaar paa en Maade, der naar Guldkommenhed. Dersom en fold uheldig Periode nu indtræffer, betænke de sig ikke paa at nedrive Dronning-Cellerne og vente paa en mere belevlig Tid til at „formere sig og opfylde Jorden“.

Allt dette viser os, at Bierne kun adlyde de Love, der styre Familiens Økonomi, i Stedet for at en Kraft udenfor denne Økonomi tvinger dem til at erstatte et Tab, som Mennesket har tilføjet dem. Det synes mig, at vi altid kunne anse det for sikkert at følge de Regler, som fremgaa af nøjagtig Jagttagelse af vore „Indlinge“, men usikkert at handle imod de Love, der regere dem. Denne Tro har jeg i det mindste altid haft, og dette har ledet mine Forsøg, naar

første Biavlermøde i Slagelse, og der kan Mastinen muligvis allerede have været fremstillet i en nærværende Kreds. I 1866 afholdt Foreningen „Nordens Bivener“ et Møde i Høvefjeldstabet's Have i København d. 29. og 30. Septbr. under N. Brun's Forsæde. Ved dette Møde forhandlede der om de forskellige Stadesformer, særlig om Nielsens „Patentstade“ og om en Højstadesform, der havde meget tilfælles med Zinglarsens Stade. Dennes Navn staar vel ikke nævnt i Forhandlingerne; men dette kan let forklares derved, at Zinglarsen maaste kun har ladet ganske korte Bemærkninger falde. — Umiddelbart efter denne Sag indledede N. Brun det 5te Spørgsmaal: Hvorledes skiller man paa bedste Maade Honningen fra Voksset? Indledningsforedraget findes i T. f. B. 1ste Aarg. S. 74 gengivet saaledes:

„Ordføreren indledede Spørgsmaalet ved at meddele den Maade, han hidtil havde benyttet, og som han har offentliggjort i sit Skrift. Han advarede imod at benytte Staaltraads Sold samt alt Slags Jærneredskab og Jærnar ved dette Arbejde, da Jærnet iltes af Honningen og tilsmudser den. Hangjorde derpaa opmærksom paa en vigtig Opfindelse af tyske Biavlere, hvorved Centrifugalkraften anvendes til at fiske Honningen fra Voksset, og det saaledes, at Vokstavlerne forblive ubeskadigede. Indretningen findes udjærlig beskrevet, og det allerede i mange Variationer, paa flere Steder i „Eichstädter-Bienenzeitung“. Den bestaar i en horisontalt staaende lille Bordplade, som kan omdrejes med stor Hastighed. Paa dens Omkreds ere Honningtavlerne anbragte i lodret Stilling. Bedækningen afføres af de tildekkede Celler, og ved Drejningen af Pladen slynges al Honningen i et Øjeblik ud af Cellerne, saa at de ere fuldstændigt tørre. Vokstavlerne forblive ubeskadigede og kunne da straks igen benyttes af Bierne. Foruden andre store Fordele herved har man endnu den, at selv den Honning, som sidder mellem Blomsterstøv (saakaldet Bimad), bliver høstet saa ren som den bedste Somfruhonning, og at dog Blomsterstøvet, som forbliver i Vokstavlerne, kan komme Bierne til Nytte. Man maa erindre, at Honningen maa udlades straks, efter at Tavlerne ere udtagne, altsaa medens de endnu ere varme. Opsættes dette, maa Rummet, hvori der arbejdes, opvarmes til omtrent 20°. Taleren opfordrede Forsamlingens Medlemmer til at gøre sig bekendte med denne Opfindelse og at anstille Forsøg“.

Da Hr. Brun i 1866 fremsatte denne tydelige Beskrivelse af en Udflønger som noget Nyt, der var opfundet i Tyskland, kan der jo ikke være Tale om, at han 4 Aar tidligere skulde have givet en lignende Beskrivelse paa et Møde i København. Hr. Z. har derfor uden Tvivl husket fejl af Navnstallet. Det er ikke i 1862, men i 1866 at han har konstrueret sin Udflønger, efterat saadanne Mastiner allerede i et Par Aar havde været benyttede i Tyskland.

I Følge de her fremsatte Oplysninger tror jeg saaledes ikke, at Hr. Zinglarsen kan gøre Krav paa at være Honning-Udfløngerens Opfinder. Derimod er han utvivlsomt den første Danst, som har bygget en saadan Mastine efter de i Tyskland fremkomne Anvisninger, og i flere Aar var han den eneste, som fabrikerede saadanne Mastiner her i Landet. Desuden har denne Mand i høj Grad bidraget til Udbredelsen af den nyere Biavl i Sorø Amt ved at forarbejde og forhandle en særegen Form af Kunststader, nemlig Højstader med 2 Etager saaledes byggede, at 3 Familier havde Bolig i een Kasse af tynde Brædder, der udvendig vare beklædte med en 2—3 " tyk Galsmaalte. Vi have i sin Tid ogsaa prøvet disse Stader, der ganske vist havde flere væsentlige Mangler; men de kunde dog i de fleste Henseender maale sig med de Stadesformer, som almindelig benyttedes i Begyndelsen af 70'erne. Vi kunne derfor saa godt være med til at udtale en Anerkendelse af denne gamle Biavlens mangeaarige Arbejde for den nyere Biavls Fremme, om end Udfløngerens Opfindelse næppe med Rette kan tilskrives ham.

Ru Kulstikker.

Af Frank Wendi, Roskilde.

Til Hr. Forstander Jepsens Notits i Nr. 17 i Tidsskriftet skal jeg tillade mig at tilføje, at Langenthal om de Rublade skrifer: „De fleste Planter af denne Familie æder Kvæget enten meget ugerne eller slet ikke“. Om Rukulstikker skrifer han: „Den stammer fra Wien, kom derfra i vore Haver og blev paa Grund af sin Yppighed prøvet som Foderplante i England. Da den ynder sandet, ja endog saa moseagtig Bund, er den især anvendelig som Hornfrøfoder i Egne, der ikke ere saa godt skikede til Kløver. Man maa dog stampes eller afstrykke Foderet, fordi Børsterne ere meget stive. Rørerne æde det imidlertid

meget gerne; men man dyrker dog meget hellere ærteblomstrede Planter". — I Drejers „De danske Foderurter", 3. Udgave 1847: „Nagtet sin Stivhaarethed ædes den gerne af Heste og Faar, og Hornkvæget vænnes snart dertil." — I Landbrugsordbogen anføres: Paa Volland kaldes den Koplante, og det hedder sig, at den i sin Tid er indført af Reventlowerne som Kvægføde, men er atter opgivet som saadant, hvilket ogsaa er Tilfældet paa Hofmansgave, hvor man en Gang har forsøgt dens Dyrkning.

Naar Hr. Jøppesen henviser til Hofjægermester Dyholm, Rosenfeldt¹⁾, da har jeg liggende for mig en Skrivelse fra Hofjægermesteren, hvori han skriver:

„At det af ham med ru Kulsukker dyrkede Areal er henved 1 Td. Land stort²⁾, at det vel er henved en halv Snes Aar siden, at han lod det beplante, Planterne med 1 Aens Afstand. „Afgrøden er der benyttet 3 Gange nærligt. Heste æde gerne de unge friske Blade, naar Planterne ere $\frac{1}{2}$ —1 Aen høje, Kørerne æde den undertiden", altsaa ikke gerne, og naar jeg anførte dette om Areaturerne, havde jeg nemlig Kørerne for Tanken. Hofjægermesteren skriver endvidere: „For at naa et gunstigt Resultat bør der i Bunden af hvert Plante hul lægges Gødning, og der bør holdes rent mellem Planterne ligesom ved Roer. Gødes maa der hvert Aar ved Planterne. Planterne gro allerbedst paa fugtige og styggefulde Steder³⁾. Jeg har her i Haven paa et ekstra fedt Stykke Jord haft en Plante, der var 5 Fod i Højden og 9 Fod i Diameter."

Jeg skal endnu bemærke, at ru Kulsukker er funden enkelte Steder forvildet, rimeligvis udkommet fra Haber, og saaledes traf jeg den i Selstøb med Docent Rosstrup for et Par Uger siden paa et Gærde imellem Sorgenfri og Birum. Dyrkningen af ru Kulsukker har i de 50 Aar, den har været forsøgt i Danmark, ikke gjort store Fremstridt, og mig er kun bekendt, at den dyrkes i lidt Udstrækning paa Rosenfeldt og hos Hr. Jøppesen, men jeg skulde meget gerne ønske at blive meddelt om andre Dyrkningssteder.

Jeg kan tilbyde Planter af ru Kulsukker (*Symphytum asperrinum*).

Fra A. Bruu.

Efter nogen Tids fraværen fra Hjemmet forefandt jeg ved min Hjemkomst en Hilsen fra „Danmarks Biablerforening" i Form af et Diplom, hvori min Virksomhed til Biavlens Fremme anerkendtes paa en for mig saare hædrende Maade.

Herfor bedes De at bringe den højtæredede Biablerforening min ærbødige og hjertelige Tak, ønskende samme vedblivende Fremgang som i de seneste Tider, til Gavn især for den uformuende Mand, og til Glæde og Opføstelse for de mange, der have naabent Dje for Staberens uendelige Bidsom, der saa klart aabenbarer sig ved at betragte Viernes Samfund.

Desværre vil Kræfternes Aftagen, hvilket ogsaa er Grunden til min Udeblivelse fra Forsamlingerne, snart tvinge mig til at opgive den praktiske Biavl.

Louisiana, d. 28. Oktober 1891.

Med udmærket Højagtelse
Danmarks Biablerforenings
ærbødige
A. Bruu.

Fra Hs. Excellence Geheimre-Conferentsraad Rosenørn:
Til Danmarks Biablerforening!

Den ærede Forening bedes gennem disse Linier modtage min Tak paa Ballø Stifts Begne for det mig tilstillede Diplom for „virksom Understøttelse til Biavlens Fremme". Jeg erkender Foreningens store Betydning og ønsker, at den stedse mere og mere maa vinde Anerkendelse og udbrede sin gavnlige Virksomhed.

Billesborg, den 12te November 1891.

E. Emil Rosenørn.

Kunsttaavler.

Under 1. Nov. d. A. har Hjørring Amts BF. til Bestyrelsen for DBF. indsendt et Andragende om „at det maatte forbydes de Kunsttablefabrikanter, der ikke ville garantere for, at deres Fabrikat er af ene Bivoks, at kundgøre i „Tidskrift for Biavl". Dette Andragende har nu været rundsendt til Bestyrelsens Afstemning, og Udslaget heraf er:

Bestyrelsen finder det ikke rigtigt at nægte Tablefabrikanter at kundgøre Salg af Taavler, om disse end indeholde andre Emner end Bivoks, derimod har den be-

1) Ved en Fejlskrift stod i min Artikel „Rosenholm".

2) Rosenfeldt har saavidt jeg erindrer ca. 800 Tdr. Land.

3) Da jeg i Fjor 2 Gange besøgte Rosenfeldt, saa jeg det omtalte Stk., der var savtliggende og op til en lang Allé med styggefulde Kroner.

jeg har søgt at udfinde den bedste Plan, ved hvilken Dronninger af bedste Slags kunne frembringes. Det er aldrig lykkedes mig at avle Dronninger, som altid tilfredsstillende mig, før jeg begyndte at arbejde overensstemmende med Naturens Plan. Da jeg lærte at arbejde saaledes, fandt jeg, at mine Dronninger begyndte at blive bedre, og nu er jeg vis paa, at jeg har opnaaet en meget bedre Stamme, end den jeg havde før 10 Aar siden.

IV. Naturlig Dronningavl B. Foruden ved den bekendte „Sværmeplan“ have Bierne selv en anden Maade, paa hvilken de udklække den bedste Slags Dronninger, hvilken tilligemed den førstnævnte ere de eneste Maader, ved hvilke Dronninger udklækkes, undtagen naar Bierne ere tvungne til at opklække Dronninger ved en eller anden Unaturlighed. Min Erfaring viser mig, at hvor der hersker saadanne Unaturligheder, der blive de opklæbte Dronninger ikke af saa fuldkommen en Slags, som naar de udklækkes paa den Maade, som Naturen har bestemt. Derved opklækkes dog kun saa Dronninger, hvis ikke Mennesket træder til. Vi finde derfor, at næsten alle tidligere Dronningavlere i deres Fremgangsmaader ikke have fulgt disse af Naturen bestemte Regler.

Den Gang jeg avlede Dronninger „ved Dvang“ (paa Tider da de ikke kunde frembringes ved naturlig Sværming) traf jeg en Familie i det tidlige Foraar, der saavidt jeg kunde se havde en meget god Dronning, og dog var der paa Tavlerne et Par smukke Dronning-Celler under Arbejde med smaa Larver flydende i en Rigdom af Foder. Da Dronning-Celler, som ellers ved min Dronningavl blive dannede „ved Dvang“, ikke plejede at være saaledes forsynede med Dronningsfoder, besluttede jeg at passe paa denne Familie for at se, om jeg ikke kunde lære noget deraf.

I rette Tid bleve disse Celler forseglede og vare da ganske ligesaa smukke, som jeg nogenstunde havde set dem under naturlig Sværming, medens de Celler, som jeg tvang Bierne til at bygge ved at borttage deres Dronning, ikke saa saaledes ud. En af Cellerne overførte jeg til et Smaastade, lige før den skulde udruges, medens den anden forblev paa sin Plads for at vise, hvorledes Sagen vilde udvikle sig. Begge Dronninger viste sig i enhver Henseende at kunne maale sig med de bedste, jeg kunde opklække under Hovedtrækket ved naturlig Sværming, medens jeg derimod „ved Dvang“ kun kunde saa Dronning-Celler opførte og Dronninger udklækede ved Lokkemidler efter den Plan, som var almindelig

for 15 Aar siden. Men ingen af disse „tvungne“ Dronninger kunde maale sig med disse i Skonhed, Styrke og Livskraft.

Snart efter at den unge Dronning, som var blevet tilbage i det gamle Stade, begyndte at lægge, begyndte den gamle Moder at falde af, og i Løbet af en Uge var den borte. Havde jeg ikke aabnet dette Stade i en Maaned, vilde jeg aldrig have vidst, at Dronningen i dette Stade var bleven skiftet. Det kunde nemlig ikke ses paa Ingelen.

Lad mig paa dette Sted sige, at efter hele min Erfaring med Bier ledes jeg til at tro, at 999 Dronninger ud af 1000, naar Mennesket ikke griber ind, avles paa en af disse 2 Maader. Alligevel er der nogle af vore Dronningavlere, der paastaa, at de følge den naturlige Plan eller avle Dronninger ved en endnu bedre Maade end den naturlige ved at tage Dronningen bort fra Familien paa den Tid, de anse for bedst, og tvinge Bierne til at opklække andre, ofte naar det vilde være den sidste Ting, som Familien vilde gøre. Mine Herrer! Deres Stilling er ikke meget holdbar, heller ikke er det en saadan, som De vilde vælge i nogen anden Sag end Dronningavl. Og jeg haaber, at denne Bog vil aabne Eders Øjne, saa at I i Fremtiden ville søge at være i Overensstemmelse med Bienes Behov og saaledes avle Dronninger af bedste Slags i Stedet for slette.

Efter at jeg havde haft denne Erfaring med den Familie, som havde „2 Dronninger i 1 Stade“ (hvilket var en Overraskelse for 15 Aar siden for mange, der troede, at ingen Familie nogenstunde taalte 2 læggende Dronninger paa samme Tid) begyndte jeg at passe paa et nyt lignende Tilfælde, hvilket jeg traf omtrent 1 Aar efter. I dette sidste Tilfælde vare Cellerne allerede forseglede, og da jeg altsaa ikke nøje vidste, naar de skulle udklækkes, udstar jeg dem straks og gav dem til Smaastader. Faa Dage efter undersøgte jeg igen Stadet og fandt flere Dronningceller begyndte. Disse udstar jeg igen og gav dem til Smaastaderne, lige før Dronningerne skulde løbe ud. Paa denne Maade forhindrede jeg Bierne i at opnaa deres Hensigt i 2 Maaneder, indtil jeg saa, at den gamle Dronning næppe kunde leve meget længere. Jeg efterløb da den ene Celle. Paa denne Maade fik jeg ca. 60 udmærkede Dronninger og lagde derved Grunden til min nuværende Fremgangsmaade, som netop skal fremstilles i denne Bog.

Som Tiden gik, passede jeg altid paa saadanne Tilfælde med Bygning af Dronning-Celler, medens den gamle Dronning

var tilstede i et Stade, som dog ikke havde noget Dufte om at sværme, og paa denne Maade har jeg sikret mig Hundreder af fortrinlige Dronninger baade til mit eget Bieri og til andres. Derjom der er nogen Forskel paa Dronninger avlede paa denne sidste naturlige Vej og de, der avles ved Sværming, da er det jaaledes, at de Dronninger, der avles for at træde i Stedet for den gamle Moder, ere de bedste. Jeg betænker mig derfor ikke paa at anse de jaaledes avlede Dronninger for de bedste, der kan faas ved Menneftets Forstand i Forbindelse med Bierens naturlige Instinkt.

Da jeg havde fundet, at de jaaledes frembragte Dronninger vare de bedst mulige, kom det an paa at finde en Plan, som Bierne vilde gaa ind paa, hvorved Dronninger kunde avles, naar og hvor Biavleren ønskede det. For at opnaa dette har jeg tænkt meget og arbejdet længe, omtrent i 6 Aar, indtil jeg endelig har daamiet en Plan, hvorved Dronninger avles ved Naturens bedste Maade i et Stade med en læggende Dronning, og det naar og hvor jeg ønsker dem. Jeg har herved i en eneste Familie Dronninger i alle mulige Udviklingstrin lige fra de nylig udrugede Larver til de ubefrugtede Dronninger og til dem, der nylig have begyndt at lægge. Alt angaaende hvorledes man skal bære sig ad hermed, skal jeg nu fortælle; men først ønsker jeg at lade Læseren følge mig gennem nogle af mine Forsøg i denne Retning. Herved kan der maaffte gives Stødet til andre Undersøgelser, der kunne føre til ny Opdagelser til Gavn for Biavlernes store Broderstab. (Fortsættes.)

Udlyngerens Opfinder.

Af Hans Ersted, Kalundborg.

Ved Jubilæumsfejten i Nyborg d. 13. Septbr. d. A. fremkom fra Hr. Lærer Hørliück, DBF.'s første Formand, den Ytring, at Hjulmand Zinglarsen i Stagelse var Opfinder af Honning-Udlyngeren, og at Eren for denne Opfindelse med Urette blev tilskrevet en Udlænding. Dette gav Anledning til, at jeg udtalte min Forbavselse over denne Meddelelse, idet jeg ikke kunde forstaa, hvorledes det kunde gaa til, at man nu i en læng Aarvætte hele Verden over ogsaa her i Danmark har angivet den ostrigiske Major von Hruschka som Opfinder af denne Maskine, uden at en eneste Nøst tidligere havde hævet sig for at rette Fejltagelsen. Jeg

løbde imidlertid at undersøge Sagen, og hvis det virkelig skulde vise sig, at denne store Ere tilkom den gamle hæderlige Hjulmand i Stagelse, skulde jeg bestræbe mig for at bringe Sagen frem i den store udenlandske Biavlerverden. Jeg tvivlede dog i høj Grad om, at Hr. Hørliück's Meddelelse vilde bekræfte sig.

I denne Anledning har jeg nu først søgt Oplysninger hos Hr. Zinglarsen. Disse lod som følger: I 1862 holdt Hofjægermester N. Brun et stort Biavlermøde i København. Der var jeg tilstede og omtalte under Forhandlingerne om Nielsens „Patentstade“ mit eget Stade, som jeg ansaa for lettere at behandle. Umiddelbart derefter fremkom N. Brun med en Meddelelse om, at man i Tyskland havde fundet paa at slynge Honning ud af Tablerne, idet man lagde disse paa 2 Færnsfold, der bleve spingede rundt, og han opfordrede Biavlerne til at gøre Forsøg i denne Retning. Dette gav mig Anvisningen, hvor- efter jeg lavede min første Udtømnings-Maskine, der blev udstillet første Gang ved en Landbrugs-Udstilling i Stagelse 1864, hvor den tilkendtes en Medalje. Den blev atter udstillet 1867 ved en Biavls-Udstilling i Nyborg, hvor den tilkendtes en Penge-Præmie. Endvidere blev den i 1869 udstillet ved et Landbrugsmøde i København, hvor den tilkendtes Hædersdiplom. Der blev Maskinen købt af en tykt Baron.

Disse Oplysninger bleve givne efter Hufommelsen uden skriftlige Vidnesbyrd om, at de angivne Aarstal vare rigtige. I de fleste udenlandske Bibøger angives Udlyngeren at være opfundet omtrent i Aaret 1870, og herefter kunde Hr. Hørliück's Antagelse jo være meget sandsynlig; men paa den anden Side maatte det forekomme i høj Grad mærkeligt, at Hofjægermester N. Brun skulde offentlig give en saa fuldstændig Anvisning til Maskinens Indretning, inden den endnu var opfunden. Jeg tænkte mig derfor, at Hr. Zinglarsen havde husket fejl af det førstnævnte Aarstal 1862, og jeg søgte derfor i de ældste Aar-gange af T. f. Biavl Oplysninger om denne Sag.

Det første Holdpunkt var den Penge-Præmie, som Hr. Z. skulde have modtaget i Nyborg 1867 ved en Biavls-Udstilling. Dette kunde ikke forholde sig ganske rigtig, da DBF.'s første Udstilling afholdtes i Nyborg 9. og 10. Oktober 1868. Der blev en „Udtømnings-Maskine“ fra Hr. Z. præmieret med 10 Rdl. Dette var en stærk Anledning af, at dette var Maskinens første Fremkomst, i ethvert Tilfælde i en videre Rreds. Det foregaaende Aar afholdtes det

holdig; men det var, saavidt vides, ogsaa den første, der er holdt her paa Bornholm, og man venter noget mere næste Gang. Foreningen tæller nu 78 Medlemmer, af hvilke 63 tillige ere Medlemmer af Hovedforeningen. Den er i Aar bleven støttet med 100 Kr. af Statsraadinde Kofods Legat og haaber at faa 50 Kr. af den landøkonomiske Forening. Det bliver saaledes muligt i et kommende Aar at støtte uformuende Biavlere paa en mere virksom Maade, end det hidtil har været muligt. Honningudbyttet har været temmelig forskelligt, men gennemgaende godt.

Georg Josefsen,

Osterværk Kirkeskole.

Odsherreds Bavlerekreds afholdt den 11. Oktbr. Generalforsamling hos Tømrer Larsen, Nykøbing S.

Det reviderede Regnskab for den afholdte Udstilling fremlagdes og godkendtes af Medlemmerne. Indtægten havde udgjort 215 Kr. 38 Ø. og Udgiften 211 Kr. 77 Ø. Til Præmier, Medaljer og Diplomer var udgivet 45 Kr.

Derefter behandlede Spørgsmaalet om Vedtægter for Kredsen. Et i den Anledning af Formanden forfattet Udkast vedtoges. Dette gaar i Hovedsagen ud paa følgende: Ved Siden af at bevare Tilslutning til Amtsforeningen for derigennem at erholde Forebragsholdere og anden Hjælp at søge tilvejebragt en Kassebeholdning til Bestridelse af Kredsens særlige Administration og muligvis en aarlig Bortlodning. Til dette Formaalets Opnaaelse besluttedes at opkræve et aarligt Bidrag hos Medlemmerne, og dette fastsattes til 25 Øre for Biavlere med indtil 5 Stader og for dem, som har flere end 5 Stader, 50 Øre. Medlemsantallet er for Tiden 47.

Ved Bestyrelsesvalget genvalgtes til Kredsformand Smeder D. Petersen, Højby. Følgende Medlemmer valgtes til Sogneformænd: Lærer Illemann, Braade, for Egebjerg, Kolportør Frederik Jensen, Tyderup, for Vig, Hmd. Anders Andersen, Svinninge, for Åsminderup, Hjulmd. P. Jensen, Nygaard, for Nygaard, Glarmester J. Nielsen, Gudminderup, for Højby, Skomager Kristoffer Nielsen, Dverby, for Odden Sogn.

Hjørring Amts BF. afholdt Lørdag d. 24. Oktober sin aarlige Generalforsamling paa Forsamlingsgaarden i Frederikshavn hvor følgende forhandlede:

1. Det reviderede Regnskab for 1890 fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt af 340 Kr. 93 Ø. og en Udgift af 260 Kr. 17 Øre, altsaa et Overskud af 80 Kr. 76 Øre.

2. Valg af 5 Bestyrelsesmedlemmer iftedetfor Stationsinspektør Rambusch, Frederikshavn, Lærer N. Jensen, Badskeer, Blantør Johnsen, Bagterp, Lærer Hanghøj, Braa, og Maler C. Hansen, Terslev, som alle genvalgtes undtagen Stationsinspektør Rambusch, i hvis Sted valgtes Lærer Jensen, Elling.

3. Valg af to Revisorer: Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, genvalgtes og Husmand Mads Jensen, Stenhaven, valgtes.

4. Som Delegerede for de næste 3 Aar ved Centralmøderne valgtes Lærer N. Jensen, Badskeer, og Maler C. Hansen, Terslev.

Det vedtoges enstemmigt at arbejde mod Forsalfkning af Voksmellebøge, dels ved at gøre Indtøb en bloc, dels ved at anmode Bestyrelsen for Danmarks BF. om ikke at tillade at nogen bekendtgør i Tidsskrift for Biavl om Salg af Kunstavler, naar de ikke vil garantere for, at de er lavede af ene Biboks. Ligeledes var man enige om ikke at sælge Honning under 50 Øre pr. K.

6. I Følge de Oplysninger som vare indkomne til Bestyrelsen om Honninghøsten i Aar fremgik, at Gennemsnits-Udbyttet havde været 60 K pr. velpasset Stade.

7. Til Slutning indmeldtes 8 nye Medlemmer i Danmarks BF. for 1892.

Badskeer Skole, den 1. Novbr. 1891.

N. Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 145. Jeg har faaet en Sværm Bier hos en Mand for at tromme dem ud; men da jeg fik dem hjem i en Kasse og der blev lagt Æg, var der i somme af Cellerne to ja tre Æg. Saa syntes jeg, det var en daarlig Dronning. Jeg fik en anden Sværm hos en anden Mand, og saa hældte jeg dem deri til de andre. Jeg vilde finde den Dronning, som var i Kassen, men det kunde jeg ikke, for jeg var bange for, at det var for koldt at lede efter den paa denne Aarstid. Jeg strøede Sukkervand paa dem, der var i Kassen, og hældte dem i til de andre. Dagen efter kom en Dronning ud, den havde de jo slagtet; men saa Dagen efter finder jeg en anden Bi, som jeg syntes ligner en Dronning. Nu sender jeg dem bægge to om De kan sige mig det. Den, jeg synes er en Dronning, er den med de to Binger, den anden har ikke mere end een Binge? (M. C.) — S.: Den ene af de tilsendte Bier er vel bevaret, har 4 Binger, alle 6 Ben. Den mangler „Kurb“. Det er altsaa en Dronning.

Den anden er slet bevaret, har kun 2 Binger, ikke et helt Ben, er tilføjet og klemt. Den kan ikke sikkert bestemmes; men den ligner unægtelig paa Bagkroppens Bygning en Dronning. Det var næppe klogt af Dem saa sent paa Aaret at kassere den første Dronning, fordi den lagde formange Æg i hver Celle.

Nr. 146. Jeg købte i Foraaret (til Begyndelse) en dobbelt Stade høj Normal med 1 Familie i; men den Slags Stader vil jeg ikke have flere af. Jeg har lyst til 10 × 12" Stader, og disse er ogsaa mest udbredt her paa Eggen; men jeg er bleven tilraadet at benytte Lav Normal i Stedet for. Jeg vilde gerne bede de ærede Videre, om at fremkomme med deres Mening om Lav Normal bør foretrækkes fremfor 10 × 12" og hvorfor? Jeg ønsker det gerne besvaret i Januar Nummeret, da Foreningen her agter at bestille en Del Stader i Januar Maaned. (P. P.) — S.:

Vi haabe at flere af vore Læsere ville indbefomme denne Spørgers Duffe. Vi skulle dog her ganske kort angive vore egne Grunde til at foretrække Lav Normal for 10 × 12" Rammen. 1. Den lave Kamme giver en meget lettere Behandling. 2. I lange uafbrudte Vintre giver den en sikrere Overvintring. 3. Den giver Udgang til Anvendelse af store Overrum, som kunne optage hele Ingektavler. 4. Disse Overrum ere særlig godt egnede saavel til Overføring ved Nedbygning som til Opstabling for at hofte udflygget Honning. 5. Ved Dronningavl og ved Forening tilbyde disse store Overrum mange Fordele. 6. Den 14" brede Kamme gør det muligt at give Indgangen en Bredde af 15". 7. De lave Kammer behøve ingen Afstandsmaalere forneden. 8. Kunsttavlerne falde aldrig ned i disse Kammer, naar de kun ere godt tilloddede til Tablebæreren.

Et og Andet.

Æglaggende Arbejdere kan man let befri sig fra, hvis man benytter Stader med store Overrum (saaledes som Erlevstaden), idet man indhænger alle Tavlerne med den dronningløse Familie i Overrummet over den stærke Bifamilie (Amer. B. Journal).

Cacao-Honninglikør. 3 Pægle Cognac eller Rom blandes ved Omrøring godt med 8 Spisefestefulde Cacaopulver. Heri kommes 4 flækkede og ituskaarne Stænger Vanillie. Blandingen henstaar i 8—12 Dage i en tildækket Krukke og omrøres jævnlig. Derefter filtreres Bædsten gennem en Gelepøse

og jødes med smeltet Honning efter Smag (omtrent 3 Pægle Honning). Vikoren hældes derefter paa Flasker. Den kan benyttes efter saa Dages Forløb.

Middel mod Møl i Vosktavler. I Badeus Medlemsblad for Biavl meddeler en Hr. Schwaninger, at almindelig Malurt (Artenisia Absinthium) tørret og strøet imellem Tavlerne holde disse fuldstændig fri for Møl. Denne Blantes stærke Lugt skal endog saa være i Stand til at befri de allerstærkest angrebne Tavler for Larverne. Malurt vokser meget almindelig ved Kanden af Veje og Marker paa Bornholm og Laaland samt paa Odde i Sjælland, mindre almindelig i det øvrige Danmark.

Gaonlige Vink.

Vejret (d. 22. Nov.) har i den sidst forløbne Maaned fremdeles været mildt med 3—7° Varme om Dagen, om Nætterne nærved Frysepunktet, kun i ganske saa Nætter et Par Graders Frost. Den aftagende Varmegrad og den overvulkan Himmel har kun tilladt Bierne meget saa Udflugter. Den Tid er jo nu forhaanden, da stærk Vinter og stærk kold Blæst kan melde sig med ganske kort Varjel.

Pakningen foroven kan endnu meget godt forstærkes uden at forstyrre Bierne, idet man i saadanne Stader, der kunne befrygtes at have for ringe Pakning foroven, kan lægge et 3—4" tykt Lag tør Haffelse overpaa Tapperammen og forsigtig med Haanden trykke denne Haffelse godt ned imellem Tappe-Rammens Sider og Stadets Bægge.

Sne kan under særegne Forhold vække Bifamilierne meget, nemlig naar Solstraalerne kastes tilbage fra den hvide Flade og lokker Bierne frem paa Sneen. At lukke Indgangen helt for at undgaa denne Ulempe er dog urigtigt, fordi Bierne derved udelukkes fra den friske Luft, som ellers stadig fornyer Luften i Vinterlejet. Derimod kan man skygge for Indgangen (se S. 15) saaledes, at Solstraalerne ikke falde ind deri. Denne Skygning behøver dog ikke at bringes i Stand, for Sneen viser sig.

Naar Bierne paa denne Aarstid have godt Vinterforraad, kan Pakning og frisk Luft gennem Stadets Indgang — saa har Biavleren kun at sørge for at stæffe dem **No** og **Læ**. Vintertiden bør han benytte til at Læse om Bierne og til Forsærdigelse af Stader og Nedstaber til Brug næste Sommer.

Brevkasse.

Tidskriftet. Prisen paa nærværende Blad er for 1892 ganske usforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Etkpl. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1,50 D. pr. Etkpl., paa Posthuset 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Etkpl. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang 2 Kr. pr. Etk., paa Posthuse i Slesvig 2,90 D. pr. Etkpl. — I Sverige og Norge under Aarsbaand 2,90 D., men paa svenske og norske Posthuse 1,93 D. —

stemt, at Kunsttable-Fabrikantene herefter i deres Kundgørelser i Foreningens Medlemsblad skulle angive, om de af dem forhandlede Kunsttable ere af ublandet Bivoks eller indeholde fremmede Tilsætninger.

I Henhold til denne Bestemmelse vil det altsaa herefter kræves, at enhver Kundgørelse om Salg af Kunsttable maa indeholde en tydelig Angivelse om, hvorvidt Tableerne ere tilvirkede udelukkende af Bivoks, eller om de jillige indeholde andre Tilsætninger. I mibdsat Fald kunne saadanne Kundgørelser ikke optages i nærværende Blad.

Ersklev,

Secreter for DBF.

Fra Kredse.

Skanderborg Amts BF. afholdt den 15.—16. Oktober i Horsens en Udstilling, der synes for Biavlen meget vellykket. Udstillingen var efter Forholdene godt repræsenteret med Biavlskredstaber, Honning og forædlede Produkter. Ved en Tombola blev bortspillet cirka 165 1 R's Glas Honning, som var beregnet paa at forøge Afsetningen. Følgende erholdt Præmie ved Bedømmelsen:

1ste Præmie for Honning erholdt: Jens Sørensen, Felling, Jens Andersen, Ol. Sole, Morten Jensen, Skattrup, P. Chr. Jensen, Hveijel. 2den Pr. for Honning: Bogbinder A. Knudsen, Horsens, Erik Kristensen, Tolstrup, Niels Pøerjen, Lund, Bertel Therkelsen, Lund, Stomager J. E. Dinsen, Bjerre, Morten Sørensen, Lundumskov, N. P. Pederjen, Grumstrup, Stræder J. Nielsen, Horsens.

Præmieværdig for Honning: Murer J. Andersen, Ny, Murer Pederjen, Grumstrup, J. M. Jensen, Hammer, P. B. Boesen, Vejle, L. J. Møller, Bjerre.

1ste Pr. for hensyltede Væ: Erik Kristensen, Tolstrup.

2den Pr. for hensyltede Væ: Jens Andersen, Ol. Sole, og Morten Sørensen, Lundumskov. Præmieværdig for Vin: Cand. pharm. N. Andersen & Sv., Slagelse.

1ste Pr. for 1 Bihus: Smeder P. W. Boesen, Vejle.

2den Pr. for en Udstryger: Smeder P. W. Boesen, Vejle.

2den Pr. for 1 Bihus, J. Andersen, Ol. Sole. 1ste Pr. for 1 Udstryger: J. Andersen, Ol. Sole.

Præmieværdig en Del Redstaber: J. Andersen, Ol. Sole.

1ste Pr. for en Røgpuuster: Uhrmager Th. Damgaard, Klakring.

Præmieværdig for en Del Biavlskredstaber: J. P. Præstmar, Hobro.

Udstillingen i Faaborg. I Dagene fra den 12. til den 25. September afholdtes der i Faaborg, sammen med Industri, Hæve- og Landbrug og Husflid, en Biavl-udstilling, der var meget smukt ordnet i den ene Ende af Hæve- og Husflids-Udstillingsbygningen. At Udstillingen, der afholdtes samtidig med Biavlerforeningens

Udstilling i Nyborg, dog alligevel kunde samle en meget god og righoldig Samling af Biavlskredstaber og Produkter af Biavl, viser, i hvilken overordentlig Grad Biavlen er gaaet frem i denne Egn af Landet. For 14 a 15 Aar siden fandtes der her paa Egnen kun 2 a 3 Biavlere, men desto flere Biholdere og Mødbryggere, sidstnævnte købte den Gang alt Biværket om Efteraaret til en Pris af fra 16 til 18 Ore pr. R, hvilken Pris de endnu betale for det lidet, de kan faa (men heldigvis er det ikke meget). Den Gang var det ikke sjældent, at en Mødbrygger bryggede en 16 a 18 Øksehøveder Mød om Aaret, og naar han saa folgte Vokset, havde han omtrent Møden frit, saa det var en ganske god Forretning at være Mødbrygger i de Tider. Ved Udstillingen i Faaborg var en af disse gamle Mødbryggere mødt frem med sit Produkt, hvoraf Vokset var en ganske fortrinlig Vare, men Møden kunde ikke paa langt nær maale sig med den Mød, der var fremstillet af vore rationelle Biavlere, saa det gavnede sikkert ikke hans Afsetning i Faaborg, at hans Mød blev fremstillet sammen med anden og renere Mød. Af Honning var der fremstillet megen og smuk Honning, dog var der ogsaa enkelte Partier af umoden og uholdbare Væ. Af Honningfager havde en af Byens Bagere fremstillet en meget smuk Vare, som Publikum da ogsaa satte megen Pris paa og viste det ved flittig at købe af den. Samme Mand havde ogsaa (da Svendborg Amtskreds for nogle Aar siden holdt Udstilling i Faaborg) udstillet Rager, og da skaffede han sig en temmelig stor Kundekreds i Faaborg, og Borgeme i Faaborg lærte Forfellen at tenke paa Honning- og Sirupfager, saa de andre Bagere maatte følge efter og bage ægte Honningfager, og det skaffede ikke saa lille en Afsetning af Honning. I det hele taget viser det sig ved Udstillingen i Faaborg, at Publikum nok vil bruge vore Produkter, naar de blot bliver fremstillet paa en tiltalende Maade.

H. J. H.

Holbæk Amts BF. afholdt Udstilling i Kalundborg d. 10. Novbr. i en stor Skolestue. Bestyrelsen havde ønsket at benytte Raadhuset; men dette blev nægtet, hvilket viste sig at være meget uheldigt, da Besøget blev saa overvældende stort, at det fra Kl. 1—4 var meget besværligt at bevæge sig i Vokalet. Fra 21 Udstillere var sendt et smukt Udvalg af Genstande. Alt væsentligt paa Biavlens Omraade var godt repræsenteret; men den knappe Blads under det stærke Besøg vanskeliggjorde Genstandenes Jagttagelse. Man havde frygtet, at den lang fremrykkede Aarstid skulde have skadet

Besøgt; men dette viste sig heldigvis slet ikke at være Tilfældet, fordi man havde valgt en Markedsdag og et Lokale, der laa særlig bekvemt.

Nr. 1 uddeltes Præmierne efter følgende Riste:

1. Præmie.

Lærer Smith, Bjærgsted, for Honning, Stomager Haagenjen, Tranebjerg, for do., Fru Bouline Larsen, Nykøbing S., for Boks, Stomager Haagenjen, Tranebjerg, for Kager, Lærer Smith, Bjærgsted, for Mød, Fabrikant P. A. E. Müller, København, for Ufor, Mastindbygger Hans Pedersen, Næbberne, Nykøbing S., for et Erlev-Stade, Kantor Erlev, Kalundborg, for Redstaber, Mastindbygger Danielsen, Hølstebro, for Udslyngere.

2. Præmie.

Snedker Oluf Petersen, Højby, Nykøbing S., for Honning, Snedker Thonie, Hølbæk, for do., Urnager Carlsen, Bidstende, for do., Lærer Smith, Bjærgsted, for Boks, Lærer Engbergs Hustru, Havborup, for Stykloj, Korbmand Gottschalk, Hølbæk, for Mød, Fabrikant P. A. E. Müller, København, for do og for Honningsløbe, Stomager Haagenjen, Tranebjerg, for Kirsebærvin, Kantor Erlev, Kalundborg, for Svøder og for Udslyngere, Biavls-lærer N. S. Kristensen, Himmelov, for Redstaber.

3. Præmie.

Urdejer Jens Mourits Andersen, Mugtved, for Honning, Lærer Rasmussen, Elvede, for do., Husmand Niels Pedersen, Krænkerup, for Boks, Urnager Carlsen, Bidstende, for do., Fru Betty Müller, København, for Kager, Lærer Engbergs Hustru, Havborup, for do., Lærer Rasmussens Hustru, Elvede, for do., Lærer Engberg, Havborup, for Mød, Fru Bouline Larsen, Nykøbing S., for Honning-Eddike, Tomrer P. Christensen, Hørsløv, Ruds-Bejby for Stader.

Nr. 2 holdt Fru Karen Demant et lideligt Foredrag, der overværedes af saamange Tilhørere, som Lokalet paa nogen Maade kunde rumme. Derefter afholdtes Generalforsamling for Kredsen.

1. Formanden, Kantor Erlev, Kalundborg, gav en Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Medlemstallet var steget fra 174 i 1890 til 222 i Aar. Den forbedrede Biavl var i stærk Fremgang her i Amtet. Dertil bidrog saadanne gode Væarer som 1889 og 1891; men Foreningen havde dog en særlig Grund til at udtale en Tak til „Hølbæk Amts økonomiske Selskab“, der ved sin betydelige Understøttelse satte den i Stand til at virke med Kraft for Biavlens Fremme. Foreningen havde iaar ydet et Tilskud til en Biavlsudstilling i Nykøbing S., da den Egn laa saa affides, at dens Beboere ikke kunde besøge nærværende Udstilling. De afholdte Biavlsrådmøders Antal havde i Aar været noget ringere end forrige Aar dels for derved at spare Midler til denne Udstillings Afholdelse, dels paa Grund af at der havde stillet sig særegne Hindringer i Vejen for nogle Møders Afholdelse i Hølbækegnen.

2. Det reviderede Regnskab 1890 fremlagdes.

3. Bestyrelsesvalg: De 2 afgaaende Medlemmer, Lærer Smith, Bjærgsted, og Kantor Erlev, Kalundborg, genvalgte.

4. Revisorvalg for Regnskab 1891. Valgte Lærer Christensen, Verchenborg, og Smed Dandanel, Kærby.

5. Næste Udstilling foresloges efter tidligere tagen Bestemmelse afholdt i Hølbæk. Det vedtoges dog at udsætte dens Afholdelse til 1893.

6. Vedtoges i 1892 at lade afholde mindst 10 Biavlsformøder spredte omkring i Kredsen.

7. Bortlodning foretoges af 105 Genstande, deriblandt 2 Udslyngere, 3 Bi-huse og mange Redstaber og Biavlskrifter, til Foreningens Medlemmer.

8. Førtes en længere Forhandling om Midler til at sikre Medlemmerne Kunst-tavler af ægte Bivoks. Det overlodes til Bestyrelsen at arbejde paa bedste Maade for denne Sag. Man antog, at hvis det blev forbudt de Tavlefabrikanter, der benyttede Indblanding af fremmede Emner, at kundgøre i T. f. Biavl, vilde dette Dnde blive afhjulpet.

9. Forhandlede om de bedste Midler til Honningens Afsetning. Man var enig om, at Biavlens og Foreningens Fremgang vilde være det bedste Middel til at bringe Honninghandelen ind i det rette Spor. Erlev.

Børnholms BF. Under Ledelse af Formanden for den landøkonomiske Forening, Hr. Proprietær Kirketerp, holdtes i Forbindelse med en Frugt- og Frøudstilling en Udstilling af Honning og Biavlsredstaber i Natirkeby den 2. Oktober. Fruen Karoline Sommer, Gdejer, Amtsrådsmedlem M. Hansen og Lærer Josefsen fungerede som Dommere.

For Honning tilkendtes 1. Præmie Fruen Mathilde Sommer, Bøvske, 8 Kr., 2. Pr. Kajfor Vooit, Diterlarster, 5 Kr., 3. Pr. Gdejer N. Kofod, Pederske, 3 Kr., Gdejer K. Kofod, Pederske, 3 Kr., Hund. Hans Larsen, Jættedal, 3 Kr., og for et Erlevstade 2. Pr., Romme Skæveri, 5 Kr.

Hans Larsen, Jættedal, havde udstillet et med megen Flid forarbejdet Vistade, men da Dommene dels vare i Ubizshed om, hvorvidt det i enhver Henseende var praktisk, dels nævede Betænknelighed ved at anbefale Stader, der maa blive betydeligt dyrere end de sædvanlige Erlevstader, saa mente man ikke at kunne tildele det nogen Præmie, hvortilmod man anbefalede Manden at prøve det. Foreningen vil da ventelig have sin Opmærksomhed henvendt paa det til næste Aar. Udstillingen var i det hele ikke rig-

3 alle Postforeningens øvrige Lande under Kors-
baand 2,90 D. pr. Eksemplar hos Redaktøren.

Eplaget vil i 1892 blive meget forøget; men
vi tiltraade dog vore ærede Læsere at heftille Bladet
i Tide, hvis de onske at sikre sig den hele Aargang.
3 Aar have jo c. 200 Holdere maattet indvære de
første Numre. Der er desuden den store Fordel
ved at bestille Bladet inden Nyaar, at Postbuddene
blive i Luften med at bringe Bladet til de tidligere
Holdere, derved indgaaes mange Fejltagelser. —
Holderne bedes jærlig at paase, at de faa de første
Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige
i rette Tid; men under Tiden uddeler et Bud det
første Nummer fejlt, og hvis der da ikke klages over
Mangelen, fortaettes Fejlen fremdeles med alle de
følgende Numre.

Smaafristerne. Enhver ny Holder har
fremdeles Ret til frit at faa alle DBF.'s Smaa-
frister enten hos vedkommende Kreditsformand
eller hos Redaktøren (naar Bladet er bestilt hos
ham eller naar Postfritteringen indsendes). Nr. 1—4
ere dog udsolgte. — Ny Holdere kunne ligeledes
erholde Festskriftet frit hos Redaktøren, saa
lange Eplaget strækker til.

Efterkrav til Slesvig kan nu tages paa
Batter. Derfor kan det f. Ets. ikke betale sig at
sende „Fører i Biaul“ mod Efterkrav til Slesvig,
med mindre der tages en halv Snes Eksemplarer.
Denne Jaavelsojn andre danske Bøger kunne faas
hos slesvigiske Boghandlere næsten til samme
Pris som her.

Udstilling i Slanدرس 1893. Udvalget
for den 17. danske Landmandsforamlings Produkt-
Udstilling har henvendt sig til DBF.'s Bestyrelse
med Anmodning om Deltagelse i denne Udstilling.

Kundgørelser.

Frank Wendt, Roskilde,

tilbyder Frugttræer, Frugtbuske, storfrugtede rnt.
Hindbær, Sirtræer, Sirbuske, Hvidbjorn, Maris og
Løgurter, Kåser, Biplanter (og Jero af disse) m.
m. til Havedaesen og Planteskole henhørende, alt
til billigste Priser.

Et større Parti

fin hvid Honning

fra Kreditsforeningen Vesterbjerg og Dnequ er
til Salg ved Henvendelse til

Hans Jørgen Hansen,
Esterhøjsinge pr. Højrup.

NB. Prøver og Pris paa Forlangende.

En Chliche
hvormed hossaende Billede
kan trykkes, faas hos Erslev,
Kalundborg, for 5 Kr.

Hindbærplanter immerbærende, 12 D. pr. Stk.,
naar der tages mindst 25 Stk.
10 D. pr. Stk. — faas hos Lærer **Soffmann,**
Højsmarte, Raskov.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste
Pris hos Smedter **J. C. Olsen,** Hvilested pr.
Erllested. Boks tages i Bytte.

Nu Tavler af ægte Bivoks sendes.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under Aar 1892
den 1. i hvarje måned. Pris per Aar **Eu krona.**
Erhållas på alla postanstalter. Utgifvare: **J. M-
chal** Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tids-
skrift for Biaul** faas a 50 Ore. Naar mindst
4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25
Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885 og 1890 ere ud-
solgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes
60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt
Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr.
Aarg. 1889 koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Erslöv.**

Danske Bivenner,

som ønske at abonere paa „Den norske Biaulere-
Forening's Organ „*Tidsskrift for Biskjøtsel*“,
kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned
ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale
2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive
Medlem af „Den norske Biaulereforening“, maa
man indsende 3 Kr. til Foreningens Forrætnings-
fører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for
Biskjøtsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen
i Kristiania (Adr.: Hr. Ivar S. Young.)

Kunsttavler

— 7 Gange præmierede —
leveres fremdeles til mine bekendte billige Priser.
Godt Boks byttes med Kunsttavler. Hurtig Be-
sørgelse. **N. Schmidt,**

Nyhandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Avæghold, Hæve-
brug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar
fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15.
i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Ore Fjer-
dingaaret foruden Postpenge 9 Ore og kan be-
stilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ sendes frit for 2 Kr.
hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling
indsendes til Udgifveren, **Fr. Dehlerich,** Årørum
ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Spøteler, 1 $\frac{3}{4}$ brede, til Benyttelse ved
Biers Behandling, kunne nu
faas a 1,50 D. hos **Erslöv.**

Papper med 2 Glas til Underfølgelse af Bier
kunne nu faas a 1,75 D. hos
Erslöv.

Fører i Biaul,

af **Hans Erslöv,**
2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udsolmet. Pris 1,85 D.
Faas i enhver Boghandel.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Haverbrug m. m. Redaktør: Hj Stålhammar i Göteborg. Pris 1:20 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlreds-kaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Forenings-Meddelelser.

Sobro og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Fredagen den 18. December Eftmd. Kl. 1½ i Færsters Lokale. — Forhandlingen omfatter: 1. Regnskab for Maart 1891 fremlægges i revideret Stand. 2. Valg paa Sekretær og 2 Bestyrelsesmedlemmer. 3. Tidsskriftet for 1892 bestilles. 4. Der tages Bestemmelse angaaende Foreningens Virksomhed i 1892, særlig om Deltagelse i Udstilling sammen med Landboforeningen for Sobro og Omegn.

M. P. Knudsen.

Brande BF. afholder Generalforsamling i Landbohjemmet Sondag den 13. December Eftmd. Kl. 1. Medlemmerne bedes møde talrigt, da der er flere Spørgsmaal, som skal forhandles.

Morten Kriftensen.

Kløst BF. holder Generalforsamling Mandag d. 14. Decbr. Eftm. Kl. 5 hos Peder Jensen, Tøstlund. Bestyrelse vælges.

P. Jensen.

Standerborg Amts BF. afholder Generalforsamling Torsdagen den 10. December 1891 Kl. 11 paa Allegeade Nr. 67, Horsens. Regnskab fremlægges. Der foretages Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur afgaaede og Valg af en Revisor. Bortlodning af 4 Bihuse med Bier og en Del Monstergenstande. Talrigt Møde forventes.

Mads Hansen.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling Onsdagen den 9. December (Markedsdagen) Kl. 11 Formiddag paa Hotel Dania, Bispensgade i Nalborg. Dagsorden: 1. Det reviderede Regnskab fremlægges. 2. Valg af Bestyrelse. 3. Valg af Revisor. 4. Om Indforskrivning af garanterede ægte uforfalskede Vokstavler. 5. Foredrag af Hr. Bandlemlærer Grønning fra Vejrup om Biavlens Grundtræk og Betingelser for rentabel Bialt. — Kl. 10 samme Dag Bestyrelsesmøde, hvortil Dhr. Repræsentanter anmodes om at give Møde. Talrigt Møde forventes.

Bestyrelsen.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Onsdagen den 30. December Kl. 11 i Randers Højskolehjem Valg af en ny Bestyrelse og Marskontingentet indbetalt.

Bilbjerg og Omegns BF. afholder den aarlige Generalforsamling Mandag d. 28. December Eftermiddag Kl. 2 i Bilbjerg Hovedskole, hvor Foreningens Medlemmer samtlig bedes give møde. Bestyrelsens Medlemmer bedes møde samme Kl. 12½ præcis.

L. M. Andersen.

Ca. 130 B Kunstavler af ægte Bivoks sættes af Skaabs BF. pr. Tjareborg St. Eventuelle Tilbud indbedes inden Nyaar.

Lars Nielsen, Jmd.

Ribe Amts BF. holder Møde Sondag den 13. December hos Skolelærer Meyer i Estrupmarks Skole Eftermiddag Kl. 2, hvortil enhver Ven af Bifagen indbydes. Der optages ny Medlemmer og Bidrag for Bladet til det tilkommende Aar. Talrigt Møde forventes.

C. J. Malling,

Ufrov Mark.

Nørre Suede og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Gjistrup Kro Mandagen den 28. December Kl. 12, hvor der er Valg af ny Bestyrelse.

Jens Hansen,

Lyngholm.

Biavlermøde afholdes Lørdagen den 12. December d. N. Formd. Kl. 10 i National paa Klittenberg i Odense. Gartner N. C. Andersen, Nyborg, holder Foredrag om Honninghøst, Honningens Embalering og Forhandling, Ekspor og et Parti ønskes straks. Prover bedes fremstillet ved Mødet.

Syddjællands BF. afholder Generalforsamling i Næstved hos Bartschsholder S. Johansen Onsdagen den 23. December Eftmd. Kl. 3. 1. Regnskab for 1891 oplæses. 2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer og 1 Revisor. 3. Foreningens Virksomhed for 1892 (deriblandt Afholdelse af en Udstilling). 4. Valg af Delegerede til Centralmødet 1892. — Sogneformændene bedes møde Kl. 2.

Jens Hansen.

Tjørring BF. holder Generalforsamling Lørdag den 19. December Kl. 6 Aften, hvor der bliver Valg af et nyt Bestyrelsesmedlem. Kontingentopkrævning. Alle Medlemmer bedes møde. Ny Medlemmer optages.

Chr. Nielsen.

Svendborg Amts Biavlerforens holder Generalforsamling d. 13. December Kl. 2 hos Gæstgiver Chr. Petersen, Torvet, Svendborg. Regnskab fremlægges og Bestyrelse vælges. Tidsskrift for 1892 bestilles. Alle Medlemmer bedes at møde.

S. P. Rasmussen.

Hvis nogen imod Forventning skulle have Fordring paa Krav fra **Udstillingen i Nyborg**, anmodes de om inden den 15. December d. N. at henvende sig til DBF. Sekretær, Hr. Kantor Ersløv i Kalundborg. Begært optaget af Gartner N. C. Andersen, Komiteens Formand.

Indhold af dette Nummer.

Bornholms BF., af Josefsen	284
Brev fra N. Brun	282
fra E. Rosenørn	282
Cacao-Honning-Likør	286
Dronningavl, af Doosittle	278
Gavnlig Vint	286
Tjørring Amts BF., af N. Jensen	285
Solbæk Amts BF., af Ersløv	283
Kunstavler	382
Lav Normal	286
Løs Bånd	277
Middel mod Møl	286
Ødsherreds BF.	285
Ru Kulstuffer, af Hr. Wendt	281
Standerborg Amts BF.	283
Udstyngereens Opfinder, af S. Ersløv	280
Udtromning	285
Udstilling i Horsens	283
i Faaborg	283
i Kalundborg	283
i Nafirkby	284
Van Deijns Klampe	277
Uglæggende Arbejdere	286